ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
12
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 527

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ

—Τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Κωνσταντίνου Τσάτσου

«Ν Ζωγράφον Ἐφημερίς «Ἐθνική Φωνή» Ἀβάντων 48 Χαλκίδα.

»Ἐπί τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν Μεγάλων Ἑορτῶν τῆς Χριστιανωσύνης ἀπευθύνω πρός ὑμᾶς καί τούς συνεργάτας σας τάς εἰλικρινεστέρας εὐχάς διά τήν πρόοδον καί τήν προκοπήν τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, μετά τῆς βεβαιώσεως ὅτι παρακολουθῶ τό ἔργον τῆς Ἐφημερίδος σας μέ ἀμέριστον ἐνδιαφέρον καί προσοχήν.Στόπ. Μέ τήν κοινήν προσπάθειαν ὅλων, ἡ Πατρίς θά γνωρίσῃ εὐημερίαν καί θά ἐπιτύχῃ τήν δικαίωσιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς διεκδικήσεων.

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ
Ὑπουργός Προεδρείας Κυβερνήσεως»

—Τοῦ κ. Κων)τίνου Καλλία

«Νικόλαον Ζωγράφονα Ἐθνικήν Φωνήν» Χαλκίδα.

»Εὐτυχές τό Νέον Ἔτος. Παρακαλῶ περιλάβατε ἐφημερίδα σας τόν ἀκόλουθον χαιρετισμόν μου Εὔχομαι εἰς ὅλους τούς ἀγαπητούς μου Εὐβοεῖς εὐτυχίαν καί πρόοδον κατά τό νέον ἔτος, πρός δέ τούς ἡρωϊκούς Κυπρίους ἀδελφούς μας ἀπευθύνω χαιρετισμόν ἀδελφικῆς ἀλληλεγγύης.

Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ»

—Τοῦ κ. Μιχαήλ Στεφανίδου

«Νικ. Ζωγράφον Δ)ντήν Ἐφημερίδος «Ἐθνική Φωνή» Χαλκίδα.

»Ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ Νέου Ἔτους 1957 ἀπευθύνω πρός ὑμᾶς καί δι' ὑμῶν πρός τόν ἐκλεκτόν Εὐβοϊκόν Λαόν τάς θερμοτέρας καί εἰλικρινεστέρας εὐχάς μου. Εὔχομαι ὁλοψύχως ὅπως κατά τό νέον Ἔτος ἐκπληρωθοῦν πρωτίστως οἱ ἐθνικοί μας πόθοι ἀπολυτρώσεως τοῦ ἡρωϊκοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀπό τό καθεστώς τῆς δουλείας καί ἐξασφαλισθῇ ἡ ἠθική καί ὑλική εὐημερία τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καί ὅλως ἰδιαιτέρως τοῦ ἀξίου καλλιτέρας τύχης Λαοῦ τῆς Εὐβοίας.

ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ
Βουλευτής Εὐβοίας»

AMERICAN MISSION TO GREEKS, INC.

Ὁ ἀγαπητός προϊστάμενος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Ἱδρύματος τῆς ἀνωτέρω Ὀργανώσεως κ. Κων. Γ. Καλονάρος, ἀπέστειλε πρός τούς Ἕλληνας ὑποστηρικτάς τοῦ ἔργου αὐτῆς, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καί τοῦ Νέου Ἔτους 1957, τήν κάτωθι ἐπιστολήν :

«ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Δεκέμβριος 1956.

Ἀγαπητοί ὁμογενεῖς καί φίλοι τοῦ ἔργου μας,

Ὡς ὑπεύθυνος τοῦ Φιλανθρωπικοῦ τμήματος τῆς AMERICAN MISSION TO GREEKS θεωρῶ τόν ἑαυτόν μου ὑποχρεωμένον νά σᾶς εὐχαριστησω διά τήν συμπαράστασίν σας εἰς τό βαρύ ἔργον πού ὁ Θεος μᾶς ἐνεπιστεύθη καί νά σᾶς παρακαλέσω ὅπως συνεχίσετε τό ἐνδιαφέρον σας αὐτό καί κατά τό ἐρχόμενον Ἔτος, τόσον διά τήν ἀφύπνισιν τοῦ ἀδελφοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ Πνευματικῶς, ὅσον καί διά τήν ὑλικήν αὐτοῦ ἐνίσχυσιν.

Ὅπως ἴσως ὅλοι ξέρετε καί ὅπως πολλάκις σᾶς ἀνέφερα ἐγώ καί ὁ Γενικός Γραμματεύς τῆς Ὀργανώσεώς μας, αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης, ἡ δυστυχία εἶναι πολύ μεγάλη στήν Πατρίδα μας, τήν μητέρα Ἑλλάδα. Ὁ δεύτερος Παγκόσμιος πόλεμος, ἡ κατοχή, ἡ Κομμουνιστική ἀνταρσία πού ἐπηκολούθησε καί ἡ σημερινή ἀχαρακτήριστος στάσις μερικῶν πού λέγονται σύμμαχοί μας, ἔχουν συσσωρεύσει πόνο, δυστυχία, ἀσθένειες, ξεσπιτώματα καί τόσα ἄλλα κακά εἰς τόν τόπον μας. Ἡ δική μας λοιπόν συμπαράστασις καί βοήθεια εἶναι ἀπαραίτητος. Δείχνομε τήν εὐγνωμοσύνη μας στόν Θεό ἀπό τό ἕνα μέρος κι' ἀπό τό ἄλλο δείχνομε σ' αὐτούς ὅτι δέν εἶναι μόνοι στόν πόνο καί τήν δυστυχία των.

Ἂς τούς ἐνθυμηθοῦμε καί ἂς κάμωμε κάτι γι' αὐτούς κατά τάς ἑορτάς καί καθ' ὅλον τό Νέον ἔτος. Ἂς ἐνθυμηθοῦμε τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν ὀρφανῶν καί τίς ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν φυματικῶν Ἂς ἐνθυμηθοῦμε τούς λεπρούς, τούς φυλακισμένους καί κάθε πονεμένη ψυχή. Ἂς προσευχόμεθα γι' αὐτούς καί ἂς βοηθήσωμε διά τήν ἀνακούφισιν των. Εἴτε διά τῆς Ὀργανώσεώς μας, εἴτε κατ' εὐθείαν κάμετε ὅτι σᾶς φωτίσει ὁ Θεος Μή τούς ἀφίνετε ἔτσι Ἡμεῖς καθημερινῶς λαμβάνομε πονεμένες ἐκκλήσεις καί παρακλήσεις, ἀλλά ἄνευ τῆς δικῆς σας συμπαραστάσεως εἴμεθα ἀνίκανοι νέ κάμωμε τίποτε. Ἂς προσευχόμεθα διά τούς μάρτυρας ἀδελφούς μας Κυπρίους καί ἂς παρακαλοῦμε τόν Θεόν νά στέψῃ ὑπό ταχείας καί πλήρους ἐπιτυχίας τόν ἀπελευθερωτικόν των ἀγῶνα. Ἂς προσευχόμεθα διά τήν ἀπελευθέρωσιν ὑπό τοῦ βαρβάρου Ἀλβανικοῦ ζυγοῦ τῶν ἀδελφῶν μας Βορειοηπειρωτῶν. Ἂς προσευχόμεθα κατά τό ἔτος πού ἔρχεται νά βασιλεύσῃ ἀγάπη καί εἰρήνη εἰς ὅλον τόν κόσμον Ἂς προσευχόμεθα νά κυριαρχίσῃ παντοῦ τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ καί νά κατακτήσῃ τίς καρδιές ὅλων ἡ Χάρις καί ἡ Ἀγάπη τοῦ ΛΥΤΡΩΤΟΥ καί ΣΩΤΗΡΟΣ μας ΧΡΙΣΤΟΥ.

Μετά τῆς οἰκογενείας μου καί ὅλων τῶν συνεργατῶν μας σᾶς εὔχομαι χαρούμενα ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ καί ὁ Νέος Χρόνος νά εἶναι γιά σᾶς καί γιά τόν κόσμον ὅλον γεμάτος ἀπό Πνευματικάς καί ὑλικάς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ.

Μέ πολλήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην

Κων. Γ. Καλονάρος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙ ΤΗΝ ΟΜΟΓΕΝΕΙΑΝ ΤΟΥ ΠΑΝΑΜΑ

Ὁ συμπολίτης κ. Ἀπόστολος Κων. Ἀποστολίδης, πλοιοκτήτης ναυτικός, μᾶς ἀπέστειλε, πρός δημοσίευσιν, τήν κατωτέρω εὐχαριστήριον ἐπιστολήν του :

«Ἀγαπητή «Ἐθνική Φωνή».

Θεωρῶ ἐπιβεβλημένον καθῆκον καί ὑποχρέωσίν μου νά εὐχαριστήσω καί δημοσίᾳ τούς ἐν Παναμᾷ Εὐβοεῖς, ἤτοι: Τόν Ἐντιμότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Ἀντώνιον Ταγαρόπουλον καί τά μέλη τῆς Ἐριτίμου οἰκογενείας του, τούς ἀδελφούς αὐτοῦ κ. κ. Θεόδωρον καί Θαλάσσην Ταγαροπούλου, τόν κ. Κωσταρόν Βάμβαν μετά τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του, τούς ἀδελφούς κ. κ. Ἰωάννην καί Νικηφόρον Κωνσταντάκη μετά τῶν μελῶν τῶν προσφιλῶν οἰκογενειῶν των, τόν κ. Κ. Διοσκουρίδην καί λοιπούς ἐκεῖ συμπολίτας, ὧν τά ὀνόματα διαφεύγουν τῆς μνήμης μου, διά τάς παρ' αὐτῶν ἐπιδαψιλευθείσας μοι ἡγεμονικάς περιποιήσεις, κατά τήν εἰς Παναμᾶ προσέγγισιν τοῦ σκάφους εἰς ὃ εἶχον ναυτολογηθῇ. Ἡ πρός τό ταπεινόν μου πρόσωπον προσγενομένη τιμή ἐκ μέρους τῶν κατεχόντων τά ἀκήπτρα ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ τοῦ Παναμᾶ συμπολιτῶν μας, διά τούς ὁποίους πρέπει, ἡμεῖς οἱ Εὐβοεῖς, νά ὑπερηφανευώμεθα, θά μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητος.

Εὐτυχεῖς λογίζονται οἱ Ἕλληνες, οἵτινες θά τύχουν νά διέλθουν ἐκ Παναμᾶ Εἶναι ἀδύνατον νά μή τύχουν τῆς πατρικῆς στοργῆς τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τῆς Εὐβοίας κ. Ἀντων. Ταγαροπούλου καί τῆς ἀπαραμίλλου φιλοξενίας αὐτοῦ καί τῆς ἐκεῖ ὁμογενείας.

ΑΠ. Κ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 39171]Βα

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31—12—56

Πρός τήν Δ)σιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνική Φωνή» Χαλκίδα

Θεμα : Περί ἐπεκτάσεως τοῦ ΙΚΑ εἰς τά ἀνθρακωρυχεῖα Πάλιουρα.

Εἰς τό φύλλον ὑμῶν τῆς 12]12]56 ἐρωτᾶτε διατί δέν ἐπεξετάθη μέχρι σήμερον τό ΙΚΑ καί εἰς τήν ἐπιχείρησιν τῶν ἀνθρακωρυχείων Πάλιουρα.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι τό θέμα μελετᾶται ἀκόμη, καταβάλλεται δέ προσπάθεια διά τήν ἐντός τοῦ συντομωτέρου δυνατοῦ χρόνου ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως τοῦ ΙΚΑ εἰς τούς ἐργάτας τῶν ἐν λόγῳ ἀνθρακωρυχείων.

Ὁ Ὑπουργός
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρός τήν Ἑταιρείαν «Δάριγκ» Ἐνταῦθα

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Ὁλάθερμον εὐγνωμοσύνην ἐκφράζει Ὑμῖν ὁ ὑποσημαινόμενος, ὁ Σύλλογος τῶν Καθηγητῶν τοῦ Β' Γυμνασίου καί οἱ 17 συσσιτοῦντες ἄποροι μαθηταί μας διά τήν ἐξόχως εὐγενῆ προσφοράν Σας ὑπέρ τοῦ συσσιτίου ἐκ 10.000 δραχμῶν. Εὐχόμεθα δέ, ὅπως τό Ἀνέσπερον Φῶς τῆς Βηθλεέμ φωτίζῃ καί διαποτίζῃ πᾶσαν ἐργώδη καί τιμίαν προσπάθειάν Σας.

Μετ' εὐγνωμοσύνης καί ἐξιδιασμένης τιμῆς.

Ὁ Γυμνασιάρχης
Διον. Ν Τριανταφυλλόπουλος

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἀφειδῶς σκόρπισε τίς εὐχές της ἡ «Ἐθνική Φωνή» γιά τόν καινούργιο χρόνο.

—Φειδωλή ὅμως ὑπῆρξε, φέτος, σέ δῶρα, πρός τούς ἀναγνώστας της.

—Καί τοῦτο, γιατί «Τό μέν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δέ σάρξ ἀσθενής».

—Ὁ Παπαϊωάννου, ὁ παντελονοφόρος, πού, ἀντί νά λειτουργεῖ στήν Ἐκκλησιά, τοποθετήθηκε ὡς Διοικητής Ἀσφαλείας Χαλκίδος, ἔπιασε ἕνα καλόγηρο ἀπό τά γένεια.

—Λένε, πώς, ὁ καλόγηρος αὐτός, γιά νά σκεπάσῃ τά ἁμαρτήματα καί τά ἀνομήματά του, φόρεσε ράσα, ἀφῆκε γένεια καί μαλλιά καί αὐτοεκαρη μοναχός.

—Μιά ὅμως πού, ἡ ἀτυχής αὐτή ὕπαρξις, θέλησε νά γίνῃ καλόγηρος νά σώσῃ τήν ψυχή της, ἔπρεπε νά τύχῃ ἀνάλογο μεταχείρισι.

—Ἀντί, δηλαδή, νά κλεισθῇ στό Κρατητήριο, θά ἔπρεπε νά ὁδηγηθῇ ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐπισκόπου.

—Ἐκεῖ, ὁ Παπαϊωάννου, ἐπιδεικνύων τό «φιλάδελφον» καί τόν σεβασμό πρός τό ἀγγελικόν σχῆμα πού ἔφερεν ὁ συλληφθείς μοναχός, νά ἔλεγε :

—«Παρορῶν τά πλημμελήματα αὐτοῦ, τά ἑκούσια ἤ τά ἀκούσια, εἴτε ἔν λόγῳ, εἴτε ἐν ἔργῳ, εἴτε ἐν διανοίᾳ διέπραξεν οὗτος».

—Καί ἐν συνεχείᾳ : τό «Κέλευσον, πάτερ Ἅγιε, κέλευσον, τόν νῦν προσφερόμενόν σοι».

—Κι ὁ Ἐπίσκοπος, θέλοντας καί μή, θά προεχείρη, τόν καλόγηρον αὐτόν, εἰς καθηγούμενον, ἐπικαλούμενος ἐπί τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἤ τήν ἐπιφοίτησιν τοῦ ἁγίου καί τελετουργικοῦ πνεύματος ἤ τῆς ἁγίας ῥάβδου !

—Δυστυχῶς, τίποτα ἀπ' αὐτά δέν ἔκαμε ὁ Παπαϊωάννου.

—Ἂς...ὄψεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως !

—Πολύς θόρυβος γίνεται αὐτές τίς μέρες, ἄν θά πρέπει ἤ ὄχι ἡ τέλεσις καί τετάρτου γάμου.

—Ποῖοι τρελλοί ἄνδρες εἶναι αὐτοί πού τό ἐπιζητοῦν τοῦτο ;

—Δέν συνετίσθηκαν ἀπό τούς τρεῖς γάμους πού συνῆψαν ;

—Ἔ, τότε, θέλουν δέσιμο!

—Οἱ βιτριολίστριες ἔχουν αὐξηθῇ ἐπικινδύνως καί δέν χωρατεύουν...

—Πάει ἡ ἐποχή τοῦ «γέλα με νά σέ γελῶ, νά περνοῦμε τόν καιρό».

—Γι' αὐτό, στούς ψευτο-

αγαπητικούς, συνιστῶ :

—«Δανδῆδες ὥμορφοι, τὸ νοῦ σας, φυλαχθῆτε, σὲ βιτριολίστριας τὰ δίπλα ποτὲ νὰ μὴ μπλεχθῆτε γιατὶ ὑπάρχει κίνδυνος νὰ στραβωθῆτε».

Ζ.

Ἀριθμὸς 448|1956

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰωάννου Καλλιμοπούλου, Προέδρου, Σπυρίδωνος Δρομάζου καὶ Δημητρίου Δαρδούγια, Εἰσηγητοῦ. Συνεδριάσαν δημοσίᾳ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ του τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1956, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Δικ. Γραμματέως Νικολάου Παπαναστασίου, ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς αἰτήσεως.

Τοῦ αἰτοῦντος Ἐμμανουὴλ Γεωργίου Βούκα ἢ Καλπέρη, κατοίκου Ν. Ἀρτάκης Χαλκίδος καὶ ἤδη Ν. Υόρκης, παραστάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου του δικηγόρου Δημητρίου Μαρμαρᾶ.

Ὁ αἰτῶν διὰ τῆς ἀπὸ 11 Ὀκτωβρίου 1956 πρὸς τὸ Δικαστήριον τούτο ἀπευθυνομένης αἰτήσεώς του ἠτήσατο. Νὰ γίνῃ δεκτὴ αὕτη, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ 22 Δεκεμβρίου 1954 τοιαύτη. Νὰ κηρυχθῇ ὁ Περικλῆς Γεωργίου Βούκας ἢ Καλπέρης, κάτοικος Ν. Ἀρτάκης εἰς ἀφάνειαν. Νὰ καθορισθῇ ὡς χρόνος ἐνάρξεως τῆς ἀφανείας ταύτης τὸ ἔτος 1932 καὶ νὰ καταλογισθοῦν τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ἀφάντου.

Προκειμένης συζητήσεως μετὰ τὴν ἐπὶ τούτῳ πρᾶξιν τοῦ Προέδρου. Ἀκούσαν τοῦ Εἰσηγητοῦ Δικαστοῦ ἀναγνόντος τὴν ἔγγραφον ἔκθεσίν του καὶ τοῦ πληρεξουσίου δικηγόρου τοῦ αἰτοῦντος,

Ἰδὸν τὴν δικογραφίαν

Σκεφθέν κατὰ Νόμον

Ἐπειδὴ μετὰ τήρησιν τῆς προδικασίας καὶ μετὰ διενέργειαν τῶν διαταχθέντων διὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 50)1955 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τούτου, νομίμως φέρεται πρὸς περαιτέρω συζήτησιν ἡ ὑπὸ κρίσιν αἴτησις περὶ κηρύξεως εἰς ἀφάντειαν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ αἰτοῦντος. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν προσαγομένων ἐφημερίδων προκύπτει ὅτι ἐτηρήθη ἡ σχετικὴ διάταξις τῆς προκηδοθείσης ὡς ἄνω ἀποφάσεως περὶ δημοσιεύσεως προσκλήσεως πρὸς τὸν ἐξαφανισθέντα ἢ πάντα ἄλλον ὅπως παράσχῃ πληροφορίας περὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ Περικλέους Γεωργ. Βούκα ἢ Καλπέρη καὶ ὅτι παρῆλθεν ἔτος καὶ πλέον ἀπὸ τῆς τελευταίας δημοσιεύσεως, προσέτι δὲ ἐκ τῆς καθόλου ἀποδεικτικῆς διαδικασίας καὶ δὴ ἐκ τῶν καθυποβαλλομένων ἐγγράφων καὶ τῆς καταθέσεως τῶν ἐνόρκως ἐπ' ἀκροατηρίου ἐξετασθέντων μαρτύρων ἀπεδείχθησαν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου, τὰ γεγονότα τῆς προκειμένης αἰτήσεως καὶ δέον συνεπῶς νὰ γίνῃ αὕτη δεκτὴ καὶ νὰ κηρυχθῇ εἰς ἀφάνειαν ὁ Περικλῆς Γεωργίου Βούκας ἢ Καλπέρης, καθοριζομένου ὡς χρόνου ἐνάρξεως αὐτῆς τοῦ ἔτους 1932 τῶν δὲ ἐξόδων καὶ τελῶν τῆς παρούσης καταλογιζομένων εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ἀφάντου.

Δ ι ὰ τ α ῦ τ α

Δεχόμενον τὴν ὑπὸ κρίσιν αἴτησιν Κηρύσσει ἄφαντον τὸν Περικλῆν Γεωργίου Βούκαν ἢ Καλπέρην. Καθορίζει χρόνον ἐνάρξεως τῆς ἀφανείας του τὸ ἔτος 1932. Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν περιλήψεως τῆς παρούσης ἅμα καταστῇ αὕτη τελεσίδικος, εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ἐθνικὴ Φωνὴ». Καὶ Καταδικάζει τὰ δικαστικὰ ἔξοδα καὶ τέλη εἰς βάρος τῆς περιουσίας τοῦ ἀφάντου.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1956.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΑΛΛΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γραμματεύς
Ν. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΝΕΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΑΡΧΑΣ

Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον «περὶ ἀποκεντρώσεως», ὑπεγράφη διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκχωροῦνται εἰς τοὺς Νομάρχας αἱ ἑξῆς ἁρμοδιότητες : Ἐγκρίσεις ἀνεγέρσεων ναῶν καὶ συνάψεις δανείων μέχρι 200.000 δραχμῶν δι' ἐπισκευὴν ἢ ἀνέγερσιν αὐτῶν, χορηγήσεις ἀδειῶν λειτουργίας φροντιστηρίων καὶ ἄρσις σχετικῶν ἀδειῶν, θεωρήσεις καὶ ἐγκρίσεις ἀνεγέρσεως διδακτηρίων, ἐγκρίσεις δωρεὰν παραχωρήσεως μοναστηριακῶν ἀκινήτων ἢ ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων πρὸς τεμεῖα ἀνεγέρσεως σχολικῶν διδακτηρίων κλπ.

ΕΚΛΟΓΗ ΝΕΩΝ ΠΡΟΕΔΡΩΝ

Κατὰ πληροφορίας μας ἐκ τῆς ὑπαίθρου, πρόεδρος τῆς Κοινότητος Μακρυκάπας ἐξελέγη, παμψηφεί, ὁ κ. Γεώργιος Ἀθ. Καμαριώτης καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δῆμος Ἀντωνίου. Καθεστῶς : ὁ κ. Κων[τῖνος Βασ. Κούκουρας καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰωαν. Κουσκούτης. Τριάδος : ὁ κ. Γεώρ. Μούτσπας καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἀθαν. Ἀρβανίτης. Πάλιουρα : Πρόεδρος ὁ κ. Δημ. Ἀγουρίδας. Ἁγίου Ἀθανασίου : Ὁ κ. Θεόδωρ. Κων. Κούκουρας.

Συγχαίροντες τοὺς νέους τούτους Κοινοτάρχας, εὐχόμεθα νὰ φανοῦν ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς των πρὸς τὸ καλὸν καὶ τὴν πρόοδον τῶν Κοινοτήτων των.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 34578|56

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Τακτικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων κατὰ τὸ ἔτος 1957.

Ὁ Νομάρχης Εὐβοίας

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν 1) τὸ ἄρθρον 29 τῆς κωδικοποιημένης νομοθεσίας περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν (Β.Δ. 13|14 Ἰανουαρίου 1956) καὶ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ Νόμου ΓΣΚΛ'|1907, ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων 2) τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Ἀν. Νόμου 959|1949 «περὶ τοῦ δικαιώματος ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι τῶν γυναικῶν» κυρωθέντος διὰ τοῦ Νόμου 1730|1951 3), τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Νόμου 2159|1952 «περὶ χορηγήσεως εἰς τὰς γυναῖκας τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς» καὶ 4) τὰ εἰς ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω Νόμων ἐκδοθέντα Β. Διατάγματα.

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι : ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1957 ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐτησίας τακτικῆς ἀναθεωρήσεως τῶν καταλόγων ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων.

Πάντες οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι εἰσέτι εἰς τοὺς καταλόγους ἐκλογεῖς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, οἱ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἔχοντες δὲ καὶ τὰς λοιπὰς νομίμους προϋποθέσεις διὰ τὴν ἐγγραφήν των εἰς τὸν κατάλογον βιβλιαρίων τοῦ ἀνωτέρω Δήμου, ὀφείλουν νὰ προσέλθουν ἀνυπερθέτως ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροώπου, ἀπὸ 1ης μέχρι καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1957, ὑποβάλλοντες σχετικὴν αἴτησιν περὶ ἐγγραφῆς των, καὶ τὰ λοιπὰ δικαιολογητικά.

Ἡ ἐγγραφὴ εἰς τοὺς καταλόγους εἶναι ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ, πῆς δὲ μὴ ἐγγραφόμενος τιμωρεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ 3615|56, μὲ φυλάκισιν καὶ χρηματικὴν ποινήν, μὲ στέρησιν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ μὲ ἄλλας αὐστηρὰς διοικητικὰς ποινὰς καὶ στερήσεις.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 4 Ἰουνουαρίου 1957,

Ὁ Νομάρχης
ΑΝΔΡ. Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας :

1ον) Τὸ Ἴον Δημοτικὸν Σχολεῖον, ἀντὶ δραχμῶν 225.000.

2ον) Οἰκία εἰς ἐνορίαν Ἁγίας Παρασκευῆς, δραχ. 125.000.

3ον) Οἰκία εἰς τὴν ἰδίαν ἐνορίαν δραχ. 80.000.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ κυρία Γεωργ. Πεχράκη, προϊσταμένου κεραμοποιῶν, ἔτεκεν ἐνταῦθα ἄρρεν.

—Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Γεώργιος Λαχανᾶς, λιμενάρμης Νέας Ἀρτάκης, καὶ ἡ συμπολίτις δνὶς Ἀγγελικὴ Χρ. Μαμίτσα, ἐμνηστεύθησαν τὴν 1|1|57.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Ἐκλεκτοὶ γάμοι

Κοσμικὸν γεγονὸς ἀπετέλεσαν οἱ γάμοι τῆς ἐκλεκτῆς δίδος τῆς Χρ. Γλυκοῦ, θυγατρὸς τοῦ φιλτάτου ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας, μετὰ τοῦ κ. Μιχαὴλ Γεωργιάδου, μηχανικοῦ Ἐργοστασίου Τσιμέντων Χαλκίδος. Παράνυμφοι παρέστη ὁ τέως μηχανικὸς τοὐΐδιου Ἐργοστασίου κ. Ἀνδρέας Μπογατιώτης.

Ἡ ἐφημερίς μας ἀπευθύνει πρὸς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς καὶ νεονύμφους εἰλικρινῆ συγχαρητήρια καὶ θερμὰς εὐχά.

—Χαρ. Μιχαὴλ, Ταμειακὸς ὑπάλληλος καὶ Σοφία Ι. Πετροπούλου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των τὴν 6—1—57.

—Ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ ναῷ ἐτελέσθησαν τὴν 26)12)956 οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. Ἀριστείδου Γ. Τζάβαρη μετὰ τῆς σεμνοτάτης δίδος Φωφὼς Στεφ. Σακόργλου.

—Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Ἀναστάσιος Χρ. Παντοζῆς, βιβλιοχαρτοπώλης, καὶ ἡ ἐνάρετος δνὶς Ἑλένη Γεωρ. Μακρῆ, ἐξ Ψαχνῶν, ἐνυμφεύθησαν.

Εἰς τὰ εὐάρμοστα ζεύγη ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται τὸν βίον μακρὸν καὶ πανευτυχῆ.

—Εἰς τὸν τελέσαντα ἐν Θεσσαλονίκῃ τοὺς γάμους του ἀναπτὸν μας Ἀλέξανδρον Μιλτ. Οἰκονομίδην μετὰ τῆς δίδος Ἄννης Π. Δροσινάκη, ἀποστέλλομεν τὰς θερμοτέρας μας εὐχάς.

Οἰκογένεια Νικ. Ζωγράφου

—ΕΟΡΤΑΙ

Εἰς τὸν κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου ἑορτάζοντα τὴν ὀνομαστικήν του ἐν Κολὸν τοῦ Παναμᾶ, ἀγαπητὸν ἀντιπρόσωπόν της κ. Ἀντώνιον Ταγαρόπουλον, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀποστέλλει τὰς πλέον εἰλικρινεῖς εὐχάς της.

—Ὁ κ. Ἀντώνιος Τσεύης δὲν ἑορτάζει κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου.

—Ὁ Ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Μουσείου

Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας κ. Ὑπουργοῦ ἐτοποθετήθη ὡς ἀρχαιοφύλαξ τοῦ Μουσείου Χαλκίδος ὁ ἐνάρετος νέος κ. Γεώργιος Χρήστου, ἐξ Φύλλων.

—ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ πανοσ. ἀρχιμανδρίτου—ἱεροκήρυκος κ. Χριστοφ. Καλύβα, ἐξεδόθη βιβλίον ἐξ 157 σελίδων ὑπὸ τὸν τίτλον «ΦΩΣ Ἡ ΦΩΤΙΑ». Κριτικὴν, ἐπὶ τοῦ βιβλίου τούτου, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ κάμωμεν προσεχῶς.

—Ὁ ἐξ Ἀρτάκης σεβαστὸς φίλος ἰατρὸς καὶ συγγραφεὺς κ. Ἱπποκράτης Κ. Μακρῆς ἐξέδωκεν εἰς κομψὸν τόμον τὰ «ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΡΤΑΚΗΣ». Ἡ ἔκδοσις αὕτη ἦτο ἀπαραίτητος, διότι θὰ ὑπενθυμίζει εἰς τὴν νέαν γενεὰν τῶν Ἀρτοκηνῶν τὰ ἔθιμα τῆς παλαιᾶς Ἀρτάκης, τὸ λεξιλόγιον τῆς Ἀρτακηνῆς διαλέκτου, τὰ τραγούδια καὶ διάφορα ἄσματα κ.λ.π.

—Ἀφιερωμένον πρὸς τὴν «Ἐκλαβωμένη Κύπρο μας» ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησεν, μὲ ἐνδιαφέρον περιεχόμενον, τὸ βιβλίον τοῦ κ. Βασ. Βουγιούκα, δημοσιογράφου.

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΝ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ προεδρεῖον τοῦ Δημοτικοῦ μας Συμβουλίου κατηρτίσθη ὡς ἑξῆς :

Πρόεδρος ὁ κ. Ἀχιλ. Παπαθανασίου, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Ἰ. Ζαργάνης καὶ Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Στ. Γλυκός.

Δημαρχιακὴ Ἐπιτροπὴ οἱ κ.κ. Ξ. Ξυράφης καὶ Β. Ζουμῆς.

ΠΕΝΘΗ

—† Ἱερεὺς Δημ. Ἀφράτης
Οἰκονόμος

Ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ, τὸν ὁποῖον ἐπὶ πεντηκονταετίαν θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως διηκόνησεν, ὁ σεβάσμιος ἱερεὺς Χαλίων Δημήτριος Ἀφράτης, ἱππότης τοῦ Ἁγίου Τάγματος τοῦ Σωτῆρος. Ἡ κηδεία του γενομένη τὴν 5)1)57, ὑπῆρξεν πάνδημος καὶ μεγαλοπρεπεστάτη, προσῆλθον δὲ κατ' αὐτὴν καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ μεταστάντος ἐκ Χαλκίδος. Τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας προέστη ὁ πανοσ. Ἀρχιμανδρίτης—ἱεροκήρυξ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας κ. Κων]τῖνος Σακελλαρόπουλος, ὅστις καὶ ὡμίλησε περὶ τῆς ματαιότητος τῶν ἐπιγείων, μετὰ τοῦ νῦν ἐφημερίου Χαλίων αἰδ. ἱερέως κ. Νικολάου Ἰωάννου, ἀνταξίου διαδόχου τοῦ ἐκλιπόντος. Τοὺς χοροὺς διηύθυνεν ὁ πρωτοψάλτης συμπολίτης κ. Ἠρ. Ἀποστολίδης.

Τὸν πρὸς Κύριον μεταστάντα ἐπεχαιρέτησεν ὁ διευθυντὴς ἡμῶν κ. Νικολ. Ζωγράφος, οἰκογενειακὸς φίλος του ἐπὶ τριακονταπενταετίαν, ὅστις ἐξῆρε τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ καὶ τὴν δρᾶσιν του ὡς στρατιωτικοῦ ἱερέως, δι' ἧς ἐτιμήθη μὲ ἀρκετὰ παράσημα ὑπὸ τοῦ Κράτους.

Ἀκολούθως, προπορευομένης τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Χαλκιδέων, τῶν ἐξαπτερύγων καὶ ἀκολουθούντων χιλιάδων λαοῦ, ἡ σορὸς τοῦ ἀοιδίμου πατρὸς Δημητρίου μετεφέρθη καὶ ἐνεταφιάσθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον τοῦ χωρίου.

Ἂς εἶναι αἰωνία του ἡ μνήμη.

—Ἀγάπιος Ἀγαπητός

Ὑπενεπεία ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως εἰς ἡλικίαν 79 ἐτῶν, ὁ Ἀγάπιος Ἀγαπητός, ξυλουργὸς καταγόμενος ἐκ Προαστείου τοῦ Μαρμαρᾶ.

Σωτηρία Παραπούλη

Ὑπενεπεία αὐτοκινητιστικοῦ δυστυχήματος ὑπέκυψεν εἰς τὰ τραύματά της ἡ σεβαστὴ δεσποινὰ Σωτηρία Π. Παραπούλη, κάτοικος Ἁγίων Θεοδώρων—Θηβῶν. Τὴν κηδείαν τῆς μεταστάσης παρηκολούθησεν σύμπασα ἡ κοινωνία Θηβῶν.

Πρὸς τὰ τέκνα τῆς ἀοκήτως ἐκλιπούσης ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπευθύνει τὰ πλέον εἰλικρινῆ συλλυπητήριά της.

—Δημήτριος Τσαμούρας

Αἰωνόβιος, σχεδόν, ἐτελεύτησεν καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ συμπολίτης ἰατρὸς Δημήτριος Τσαμούρας.

—Εὐχαριστήριον

Πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλοῦς μάμμης καὶ μητρὸς ἡμῶν ΣΩΤΗΡΙΑΣ Π. ΠΑΡΑΠΟΥΛΗ εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Οἰκογένειαι : Δημ. Π. Παραπούλη, Ἰω. Π. Παραπούλη, Νικ. Π. Παραπούλη, Εὐγγελίας Παπαδημητρίου Κ. Παραπούλη.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 528

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΩΝ & ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τῆς «Τοπικῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Εὐβοίας» κ. Τάκης Δ. Ριτσώνης, δήμαρχος Αἰμνης, ἀπέστειλε πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρον καὶ Ἀντιπρόεδρον Κυβερνήσεως, τοὺς Ὑπουργοὺς Ἐσωτερικῶν, Γεωργίας, Δημοσίων Ἔργων, Βιομηχανίας, Οἰκονομικῶν καὶ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Δ.Ε.Η. διάφορα ὑπομνήματα ἐπὶ ἐνδιαφερόντων ζωτικῶν ζητημάτων τοῦ Νομοῦ μας.

Διὰ τῶν ὑπομνημάτων τούτων αἰτεῖται: 1ον) Ἡ ταχυτέρα ἐπέκτασις καὶ διοχέτευσις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῆς Δ.Ε.Η. εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὔβοιαν πρὸς αὔξησιν τῶν γεωργικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἀποδόσεων. 2ον) Ἡ κατασκευὴ παραγωγικῶν κρατικῶν ἔργων διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ Εὐβοϊκοῦ Λαοῦ καὶ 3ον) Ἡ ἐνσωμάτωσις τοῦ Ταμείου Γεωργίας. Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν εἰς τὸ ἰδρυθησόμενον Ταμεῖον Ν. Εὐβοίας, ὥστε ἐκ τῶν πόρων αὐτοῦ νὰ διατίθεται ἀνάλογον χρηματικὸν ποσὸν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ συντήρησιν τοῦ εἰς κακὴν κατάστασιν ὄντος ἀγροτικοῦ δικτύου. Ἐπαρχιακῆς ὁδοποιΐας ὁλοκλήρου ταῦ Νομοῦ μας.

Ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι, οἱ πρὸς οὓς ἀπηυθύνθησαν τὰ ἀνωτέρω ὑπομνήματα θὰ θελήσουν νὰ δώσουν εἰς αὐτὰ τὴν δέουσαν προσοχήν, συγχαίρομεν τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνώσεως Δήμων καὶ Κοινοτήτων Εὐβοίας κ. Τ. Ριτσώνην διὰ τὰς καταβαλλομένας δραστηρίους ἐνεργείας τοῦ ὑπὲρ τῆς Εὐβοίας.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΔΡΟ ΤΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἦταν πραγματικὰ μεγαλοπρεπὲς ἀλλὰ καὶ συγκινητικὸ τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρίσαμε ὅσοι εἴχαμε τὴν τύχη νὰ παρακολουθήσωμε τὴν μεγαλειώδη ἑορτὴ τοῦ Χριστουγεννιατικοῦ Δένδρου, ποὺ ὠργάνωσε στὰς 30 Δεκεμβρίου 1956 στὶς εὐρύχωρες αἴθουσες τῆς Τεχνικῆς Σχολῆς τοῦ τὸ Ἐπιμελητήριον Εὐβοίας. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἕνας τέτοιος Ὀργανισμὸς ὀργανώνει ἑορτή, τὸ κοινωνικὸ καὶ φιλανθρωπικὸ περιεχόμενο τῆς ὁποίας ξεπερνάει κάθε δυνατὸ ὅριο περιγραφῆς. Χίλια ἑπτακόσια περίπου παιδιά, ἡλικίας 4—10 ἐτῶν, τὰ περισσότερα ἄπορα ἀπὸ ὅλες τῆς συνοικίες τῆς πόλεως, ἔλαβαν μέρος στὴ γιορτή, καὶ ὅλα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ γλυκὰ ποὺ τοὺς προσεφέρθησαν, πῆραν καὶ ἀπὸ ἕνα δεματάκι ποὺ περιεῖχε παιγνίδια καὶ χρήσιμα καὶ πρακτικὰ δῶρα (παπούτσια, πουλόβερ, ἀδιάβροχα, ὑφάσματα κ. ἄ.).

Ἡ χαρὰ καὶ ὁ ἐνθουσιασμὸς ποὺ ἐδημιουργοῦσε στοὺς μικροὺς καλεσμένους του τὸ Ἐπιμελητήριο, ἀλλὰ καὶ στοὺς μεγάλους ποὺ τοὺς συνώδευσαν ἢ ποὺ εἶχαν κληθῆ νὰ τιμήσουν τὴ γιορτή, μὲ τὸν ἐξαιρετικὰ ὡραῖο ἑορταστικὸ διάκοσμο, τὸ μεγαλοπρεπὲς καὶ τεράστιο Χριστουγεννιάτικο Δένδρο, καὶ τὸν εἰς φυσικὸ μέγεθος Ἅη Βασίλη, συνεπληρώνετο κατὰ τρόπο πολὺ ἐπιτυχημένο ἀπὸ τὴν ἐγκάρδια ὑποδοχὴ μαζὺ μὲ τὰ καλὰ λόγια ποὺ προσέφερε σὲ ὅλους αὐτοπροσώπως ὁ ἀκούραστος Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Σκούρας.

Ἄξιζει κάθε ἔπαινο καὶ τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήρια ἡ ὡραία πρωτοβουλία τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Σκούρα καὶ τῶν συνεργατῶν του, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκείνων ποὺ μὲ τὰς προσφορὰς των εἰς εἴδη ἢ χρήματα συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ὡραίας αὐτῆς ἑορτῆς.

Τοιαύτης φύσεως κοινωνικὲς ἐκδηλώσεις τιμοῦν τὸν τόπον μας, καὶ ἀποτελοῦν παράδειγμα πρὸς μίμησιν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΘΕΙΟ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὅλοι ξέρουμε τὴν ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ διατροφῆς τῶν πεντακισχιλίων μὲ πέντε ἄρτους καὶ δύο ψαράκια. Ἦταν ἀργὰ καὶ ὁ ὄχλος ποὺ εἶτε συναθροισθῆ ἦταν πεινασμένος. Ὁ Χριστὸς δὲν ἤθελε νὰ ἀπολύσῃ νήστεις. Δὲν ὑπῆρχε ὅμως τροφὴ ἀρκετὴ γιὰ ὅλους. Ἐπὶ τέλους βρέθηκαν πέντε ἄρτοι καὶ δυὸ ψάρια. τὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἐπολλαπλασιάσθησαν. Ἔθρεψαν χιλιάδες πεινασμένον κόσμον καὶ μὲ τὸ παραπάνω. Ποιὰ πραγματικὰ ὑπῆρξε ἡ ἀπορία καὶ ἡ ἔκπληξις ὅλων ὅταν εἶδαν τοὺς μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ νὰ μαζεύουν τὰ περίσσευμα δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Αὐτὸ εἶναι τὸ Θεῖο περίσσευμα γιὰ τὸν ἄνθρωπον

ἄνθρωπος πολεμᾶ καὶ μάχεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν ὑλικῶν πραγμάτων. Προσπαθεῖ ὁ ἕνας νὰ βγάλῃ τὰ μάτια τοῦ ἄλλου σᾶν νὰ μὴ ὑπῆρχαν ἀρκετὰ ἀγαθὰ γιὰ ὅλους. Καὶ ὅμως πόσες φορὲς ὁ Θεὸς μᾶς φανέρωσε ὁλοκάθαρα ὅτι ἡ προμήθειά Του εἶναι πολὺ μεγαλητέρα ἀπὸ τὰς ἀνάγκας μας. «Ἤλειψας ἐν ἐλέῳ τὴν κεφαλήν μου, τὸ ποτήριόν μου ὑπερχειλίζει». Ὅταν ὁ γεωργὸς φυτεύει τὸν σπόρον δὲν περιμένει νὰ θερίσῃ μόνον ὅ,τι ἔσπειρε, ἀλλὰ κατὰ πολὺ ηὐξημένο. Σπείρει ἕνα κοκούτσι τοῦ πορτοκαλλιοῦ ἀλλὰ περιμένει μιὰ μέρα νὰ δῇ μιὰ πορτοκαλιὰ γεμάτη ἀπὸ πορτοκάλλια. Τὸ δὲ κάθε πορτοκάλλι περιέχει ἀφθονίαν σπόρων. Ἔτσι ἔχει δημιουργήσει ὁ Θεὸς τὴν φύσιν μας. Τὴν ἔχει ἱκανεύσει νὰ παράγῃ περισσότερα ἀπ' ὅ,τι χρειαζόμεθα. Μιὰ Κινέζικη παροιμία λέγει πὼς ὁποιοσδήποτε τρελλὸς μπορεῖ νὰ μετρήσῃ τοὺς σπόρους σ' ἕνα μῆλο. ἀλλὰ κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ μετρήσῃ τὰ μῆλα ποὺ περιέχονται σ' ἕνα σπόρο τοῦ μήλου. Παράγει πολὺ περισσότερα ἀπ' ὅ,τι μποροῦμε νὰ φανταισθοῦμε. Τὸ περίσσευμα τοῦ Θεοῦ ἀκόμη καὶ σ' αὐτὸν τὸν φυσικὸν κόσμον εἶναι τὸ ἀπαύγασμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ.

Ἐπιστρέφει ὁ ἄσωτος υἱὸς στὸ πατρικό του σπίτι καὶ ἀντὶ νὰ γίνῃ ὑπηρέτης ὅπως ἐζήτησε καὶ ὅπως τὸ ἄξιζε, γίνεται ἀποδεκτὸς μὲ πομπὴ καὶ λαμπρὰ ὑποδοχή. Ἡ ἀγάπη τοῦ πατέρα ξεχείλισε γιὰ τὸ παιδί του. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Οὐρανίου μας Πατέρα ξεχειλίζει γιὰ μᾶς. Ἀλλοίμονο ἂν μᾶς ἔδιδε ὅ,τι μᾶς ἄξιζε. Θὰ πεινούσαμε. Πόσο μύωπες ὅμως εἴμεθα νὰ μὴ βλέπουμε τὸ περίσσευμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ!

Ἔτσι μᾶς θέλει καὶ μᾶς ὁ Χριστός. Μᾶς εἶπε ἂν μᾶς πάρῃ κανεὶς τὸ σακκάκι μας, νὰ τοῦ δώσουμε καὶ τὸν ἰμάντα μας. Ἂν μᾶς ἀγγαρεύσει κανεὶς γιὰ ἕνα μίλι νὰ πᾶμε δυό. Σὰν λιγάκι βρίσκουμε τὴν ἀπαίτησι αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἂς πάρουμε τὸ ζήτημα τῆς συγχωρήσεως. Ἐρωτᾶται ὁ Χριστὸς πόσες φορὲς πρέπει νὰ συγχωροῦμε τὸν ἀδελφό μας. Ὁ μαθητὴς δυστακτικὰ συγκατανεύει νὰ εἰσηγηθῇ ἑπτὰ φορές. Ὁ Χριστὸς ὅμως δὲν συμφωνεῖ. Ὄχι, λέγει, ὅπως ἐγὼ σᾶς συνεχώρησα μὲ τὸ περίσσιο, ἔτσι καὶ σεῖς, 490 φορὲς σὲ μιὰ μέρα! Ἀκόμη καὶ ὁ ἀσπονδότερός μας ἐχθρὸς δὲν κατορθώνει νὰ μᾶς βλάψῃ τόσες φορὲς τὴν ἡμέρα.

Τὸ θεῖο αὐτὸ περίσσευμα τῆς συγχωρήσεως ἔδειξε ὁ Χριστὸς πάνω στὸν σταυρὸ διότι ἐνῶ ἡμεῖς εἴμεθα ἔτι ἁμαρτωλοὶ Αὐτὸς ἐθυσιάσθη ὑπὲρ ἡμῶν. Οἱ σταυρώσαντες αὐτὸν οὔτε κἂν ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ ζητήσουν συγχώρησιν, ἀλλ' ὁ Χριστὸς λέγει: «Πάτερ συγχώρησον αὐτούς, διότι δὲν ξεύρουν τί κάνουν.

Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλητέρους ἱεροκήρυκας τῆς Ἀγγλίας ἦταν ὁ Ἰωάννης Οὐέσλη. Ἐταξείδευσε σ' ὅλη τὴν Ἀγγλία καὶ σ' ὅλο τὸν κόσμο κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἕνας ἀπὸ τοὺς βοηθούς του ἐπὶ πολλὰ ἔτη ὑπῆρξε ὁ Ἰωσὴφ Μπράδφορδ. Ἦταν πολὺ ταπεινὸς καὶ ποτὲ τὸν δὲν ἠρνεῖτο νὰ κάμῃ ὅ,τι τοῦ ἐζητοῦσε ὁ Οὐέσλη. Ἦταν ὅμως κάπως θυμώδης. Μιὰ νύκτα ὁ Οὐέσλη τὸν παρεκάλεσε νὰ πάρῃ ἕνα φάκελλο μὲ σπουδαῖα ἔγγραφα στὸ ταχυδρομεῖο. Ὁ Μπράδφορδ ἠρνήθη νὰ τὰ πάρῃ πρὸ τῆς συναθροίσεως τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ἔχουν. ὑποσχόμενος εἰς τὸν Οὐέσλη νὰ ταχυδρομήσῃ τὸν φάκελλον μετὰ ἀπὸ τὴν συνάθροισιν. Ὁ Οὐέσλη ἐπέμενε ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτὰ ἔπρεπε νὰ ταχυδρομηθοῦν ἀμέσως. Ὁ Μπράδφορδ ἠρνήθη νὰ τοῦ κάμῃ τὸ θέλημά του. Τότε ὁ Οὐέσλη λέγει εἰς τὸν Μπράδφορδ: «Φαίνεται πὼς πρέπει νὰ χωρίσουμε». Τὴν ἑπομένη μέρα πάλιν συνηντήθησαν καὶ ὁ Οὐέσλη ἠρώτησε τὸν Μπράδφορδ: «Τί ἀπεφάσισες γιὰ τὸν χωρισμό μας;». Ὁ Μπράδφορδ τοῦ ἀπήντησε ὅτι εἶχε σκεφθῆ τὸ ζήτημα. «Ἀλλ' ἄραγε εἶναι ἀνάγκη νὰ χωρίσουμε;» ἠρώτησε ὁ Οὐέσλη. «Κάμε ὅ,τι θέλεις,», τοῦ ἀπήντησε ὁ Μπράδφορδ. «Θὰ ζητήσῃς συγγνώμην γιὰ τὴν πρᾶξιν σου;» τὸν ἠρώτησε ὁ Οὐέσλη. «Ὄχι, κύριε, δὲν σοῦ ζητῶ συγνώμη», ἀπήντησε ὁ Μπράδφορδ.

«Τότε θὰ σοῦ ζητήσω ἐγὼ νὰ μὲ συγχωρήσῃς» ἀπήντησε ὁ μέγας καὶ ἅγιος ἀνήρ. Ὁ Μπράδφορδ τότε τόσον συνεκινήθη ποὺ ἄρχισε νὰ κλαίῃ σᾶν μικρὸ παιδί.

Ὁ Ἔμερσον κάποτε ὁμιλῶν γιὰ κάποιον, εἶπε. «Ἡ καρδιά του εἶναι τόσον μεγάλη ποὺ χωρεῖ ὁλόκληρο τὸν κόσμο, ἀλλ' εἶναι τόσον μικρὴ ὥστε νὰ μὴ χωρῇ τὴν μνήμην οἱασδήποτε βλάβης ποὺ θὰ τοῦ προσελήφθη ἀπὸ ἄλλους». Τί ἄξιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ἦταν ὁ ἄνθρωπος αὐτός. Αὐτὴ ἂς γίνῃ καὶ ἡ δική μας φιλοσοφία τῆς ζωῆς.

Ἐνῶ ὁ μέγας ζωγράφος Λεονάρδος Ντα Βίντσι ἐζωγράφιζε τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ κάποιος τὸν ἐθύμωσε καὶ τὸν ἔκαμε νὰ πετάξῃ τὸ πινέλλο στὰ μοῦτρα του. Ὕστερα ἀπ' αὐτὴν τὴν πεῖρα ὁ Λεονάρδος ἐπέστρεψε στὴ δουλειά του, νὰ ζωγραφίσῃ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ μαζὶ μὲ τοὺς μαθητάς Του κατὰ τὸ τελευταῖον Του δεῖπνον. Δὲν μποροῦσε ὅμως ν' ἀποδώσῃ τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ τὴν ἁρμόζουσαν εἰρήνην καὶ γαλήνην ἐνῶ στὴ δικιά του καρδιὰ ὑπῆρχε ἡ πικρία ἐναντίον ἐκείνου τὸν ὁποῖον μόλις πρό ὀλίγου ἔβλαψε καὶ ὕβρισε. Πῆγε ἀμέσως καὶ τὸν ηὗρε καὶ τὸν ἐζήτησε νὰ τὸν συγχωρήσῃ. Μὲ εἰρήνη στὴν ψυχή του ἐπέστρεψε κι' ἐζωγράφισε τὸ γλυκὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Διερωτῶμαι ἂν ἡ εἰκὼν θὰ εἶχε τὴν ἀξία ποὺ ἔχει, ἂν ὁ Λεονάρδος Ντα Βίντσι προσπαθοῦσε νὰ τὴν ζωγραφίσῃ μὲ νοῦ ταραγμένο καὶ ὀργισμένη ψυχή!

Τὸ Θεῖον περίσσευμα! Μεγάλο πραγματικὰ θαῦμα! Τὴν καρδιὰ τοῦ Θεοῦ ξεχειλίζει ἡ ἀγάπη καὶ ἡ συγχωρητικότης. «Τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον», λέγει ὁ Ἰωάννης «ὥστε ἔδωκε τὸν υἱόν του τὸν μονογενῆ διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν. ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» Ἡμεῖς συνήθως ἐκλέγουμε ἐκείνους ποὺ ἀγαποῦμε, ἐνῶ ὁ Χριστὸς ἀγαπᾶ ὅλους, θέλει νὰ σώσῃ ὅλους, συγχωρεῖ ὅλους τοὺς προσερχομένους πρὸς Αὐτόν Καὶ ὅμως οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπωφελοῦνται τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς. Ὁ Κύριος τῆς δόξης μᾶς προσκαλεῖ νὰ πᾶμε κοντά Του γιατὶ ἐκεῖ θὰ δοῦμε γαλήνη, ἀνάπαυση καὶ εἰρήνη. Ὅτε ἡ ἀγάπη Του, οὔτε ἡ συγχωρητικότης Του ἐξαντλοῦνται Πάντοτε ἔχει περίσσευμα, Ἔθρεψε πέντε χιλιάδες καὶ ὅμως ἐσήκωσαν δώδεκα κοφίνια περίσσευμα. «Μὰ εἶμαι τόσο ἁμαρτωλός;» λέγεις, «θὰ ἐξαντλήσω τὴν συγχωρητικότητα τοῦ Θεοῦ». Μὴ φοβᾶσαι, παρ' ὅλη τὴν **ἁμαρτωλότητά** σου, ὄχι μόνο **ἐσένα θὰ** συγχωρήσῃ ἀλλὰ θὰ περισσεύσῃ ἀγάπη καὶ συγχωρητικότης **καὶ** γιὰ πολλοὺς ἄλλους. Μὴ λιποτ**ακτ**ήσῃς τὴν εὐκαιρία νὰ μπῇς μέσα στὴν κιβωτὸ τῆς σωτηρίας τοῦ Χριστοῦ.

ΣΠΥΡ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

Τοὺς ἀγαπητοὺς κ.κ. Συνδρομητὰς τῆς «ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΩΝΗΣ» Ἐξωτερικοῦ καὶ Ἐσωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐξώφλησαν τὴν συνδρομήν των τοῦ λήξαντος ἔτους 1956, εὐχαριστοῦμεν εὐγνωμόνως,

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΝ

Καν Νικόλαον Γ. Ζωγράφον, Διευθυντὴν «Ἐθνικῆς Φωνῆς»

Χαλκίδα

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ πέμψωμεν Ὑμῖν συνημμένως εὐχαριστήριον τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν κατοίκων Ἁγίας Σοφίας πρὸς δημοσίευσιν.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΡΔΩΝΗΣ

«Οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας ἐκφράζουν τὰς θερμὰς των εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὸν συμπολίτην μας τέως Ὑπουργὸν καὶ Βουλευτὴν Εὐβοίας κ. Γεώργιον Βογιατζῆν, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἀκαταπονήτους ἐνεργείας ἡ Κοινότης μας ὀφείλει τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ τηλεφώνου εἰς τὸ χωρίον μας καὶ ἔτσι πειὰ δὲν θὰ εἴμαστε ἀπομονωμένοι καὶ ἀπόκληροι τῆς τύχης ἀλλὰ θὰ μποροῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε γιὰ ἐπείγουσες ἀνάγκες μας καὶ μὲ τὸ γιατρό ποὺ ἡ ἀπουσία του σὲ στιγμὲς κρίσιμες στοίχιζε τὴν ζωὴν τῶν συνανθρώπων μας.

»Ὁ κ. Γεώργιος Βογιατζῆς θὰ εἶναι ἐκεῖνος ὁ πολιτικὸς τὸν ὁποῖον ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας θὰ ἀναφέρουν γιὰ πάντα ὡς ἕνα συντελεστὴν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εὐημερίας τοῦ χωριοῦ μας

Ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῇ 7 Ἰανουαρίου 1957

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον
Ἁγίας Σοφίας
Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΡΔΩΝΗΣ
Τὰ Μέλη
Ἠλίας Τσάλας, Ἀνέστης Γίγας, Εὐάγγ. Ἀναστασίου, Παν. Παπακυριακός.

(Ἕπονται 58 ὑπογραφαὶ κατοίκων)

Η ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΥΜΗΣ

Μία ἀχαρακτήριστος ἐκστρατεία ἤρχισεν, ἀπό τινος χρόνου, ἐκ μέρους διαφόρων ναυτικῶν περιοδικῶν τῆς Πρωτευούσης, κατά τῆς λειτουργίας τῆς Σχολῆς Ἐμποροπλοιάρχων Κύμης, τήν ὁποίαν θεωροῦν περιττήν καί γενομένην μόνον καί μόνον διά λόγους κομματικούς κ.λ.π.

Κατά τῆς ἐκστρατείας ταύτης, διεμαρτυρήθησαν ὁ Δῆμος Κύμης καί οἱ λοιπαί Ὀργανώσεις αὐτῆς, προτάξαντες διάφορα ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, περί τῆς ὠφελιμότητος τῆς Σχολῆς ταύτης, ἡ ὁποία ἐξυπηρετεῖ μίαν πραγματικήν ναυτικήν περιφέρειαν.

Θέλομεν νά ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις Κασσαμανλῆ θά κλείσῃ τά ὦτα της εἰς τάς φωνάς τῶν ἀνθρώπων τοῦ Κέντρου, οἱ ὁποῖοι ἀντιστρατεύονται κατά τῆς δημιουργίας ἔργων προόδου εἰς τήν Ἐπαρχίαν καί ἐννοοῦν νά κρατήσουν τά πάντα διά τήν Πρωτεύουσαν. Καί ὄχι μόνον τοῦτο πρέπει νά πράξῃ αὕτη, ἀλλά νά ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τήν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπήν διά τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς.

ΦΩΣ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ

Εἶναι νά ἀπορῇ κανείς, μέ τήν ὑπό τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Χαλκίδος συνεχιζομένην ἀδιαφορίαν πρός τούς πελάτας της, οἱ ὁποῖοι διατελοῦν ἐν δικαίᾳ ἀγανακτήσει, ἀπό τό παρεχόμενον ἠλεκτρικόν φῶς, τό ὁποῖον εἶναι κατώτερον, εἰς ἔντασιν, καί αὐτῆς ἀκόμη τῆς κανδήλας. Οὔτε νά μελετήσῃ κανείς μπορεῖ, μέ αὐτό τό φῶς, ἀλλ' οὔτε καί τά ραδιόφωνα νά λειτουργήσουν ὅπως πρέπει.

Πῶς συμβιβάζεται, ὕστερα ἀπό τό ἐπαρκέστατον ἠλεκτρικόν ρεῦμα τῆς Δ.Ε.Η., πού διοχετεύεται εἰς τήν πόλιν μας, νά ταλαιπωροῦνται οἱ συμπολῖται μας καί νά εὑρίσκονται σίονει ἐν σκότει καί σκιᾷ;

Τί λέγει, ἐπ' αὐτοῦ, ὁ κ. Ὑπουργός τῆς Βιομηχανίας καί ὁ οἱοσδήποτε ἄλλος ἁρμόδιος; Ἕως πότε θά συνεχισθῇ ἡ ἀνυπόφορος αὐτή κατάστασις ἐκ μέρους τῆς ἀσυδότου Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Χαλκίδος;

Ἐρωτῶμεν.

ΡΑΒΕΣΘΕ εἰς τόν ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΝ.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

"ΦΩΣ" Ἤ ΦΩΤΙΑ;"

Ὁ πειρασμός πού πῆγε νά πειράξῃ τόν Ζωηκόν γυμνασιάρχην τοῦ Β'. Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας, κατά τήν ὥραν τοῦ μαθήματος τῆς Κατηχητικῆς τό ἀπόγευμα τῆς 18ης)10)1955, ἔδωσεν ἀφορμήν εἰς τόν πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην κ. Χριστοφόρον Καλύβαν, Ἱεροκήρυκα τῆς πόλεως Χαλκίδος, νά ἐπιτεθῇ, διά τοῦ ἄρτι ἐκδοθέντος βιβλίου του «Φῶς ἤ Φωτιά;», κατά 'Αδελφότητος «Ζωή», παρ' ἧς πολυειδῶς καί πολυτρόπως εὐηργετήθη καί οὗτος.

Ὁ συγγραφεύς, τοῦ βιβλίου τούτου, συνιστᾷ, μεταξύ ἄλλων, εἰς τούς «παντελονοφόρους» Ζωηκούς, τό πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις, δηλαδή τούς Ἐπισκόπους, ἐνῷ αὐτός, ὁ ῥασοφόρος, νά ἔχῃ τό ἀναφαίρετον δικαίωμα νά περιλούῃ μέ ἀκατανομάστους ὕβρεις καί νά ἀναθεματίζῃ αὐτούς, ἀπ' ἄμβωνος, ἀτιμωρητί, ὡς συνέβη ἐνταῦθα κατά τήν 1ην τοῦ Ἔτους 1954. Ἐν συνεχείᾳ, γράφει, περί κοινωνικῆς κόπρου τῆς Χαλκίδος, ἐνῷ γνωρίζει καλῶς, ὅτι χωρίς αὐτήν, τήν κόπρον, δέν θά μποροῦσε νά ξεφυτρώσῃ ἐδῶ, καί νά διατηρηθῇ, ἐπί τόσα ἔτη, ἕνα τέτοιο μανιτάρι, ἐν ἀντιθέσει πρός ἄλλας Ἐπαρχίας, εἰς τάς ὁποίας ἐξηράνθη, μόλις εἶδε τοῦτο τό φῶς τῆς ἡμέρας! ..

Ἐν τέλει, καταφέρεται, μέ χυδαϊζουσαν γλῶσσαν, κατά τῶν ἡγετῶν τῆς «Ζωῆς» καί ἐναντίον ἑνός Ἱεροκήρυκος αὐτῆς, διά τήν ὑπ' ἄμβωνος ἀνάρμοστον διδασκαλίαν αὐτοῦ, ἐνῷ ὁ ἴδιος, ὁ συγγραφεύς, διεπόμπευσεν, ἐγλεύασεν, διεκωμῴδησεν τόν Ἱερόν Κλῆρον καί ἀπώθησε πολλάς ψυχάς, μέ τάς ἀπ' ἄμβωνος, τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁμιλίας του, Ἡ φωνή του, ἀντί νά καλῇ τούς ἀνθρώπους πρός τήν ἀγάπην, τήν φιλαλληλίαν καί τήν πίστιν πρός τόν Θεάνθρωπον, ἐσκόρπισε χυδαιότητας καί ρυπαρότητας καί ἐπέφερεν τήν ἀπογοήτευσιν εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας.

Τό «Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί κληρονομήσωσι τήν γῆν», τό «Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί ὅτι αὐτοί υἱοί Θεοῦ κληθήσονται», τό «Ἀγαπᾶτε τούς ἐχθρούς ἡμῶν» καί τό «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γάρ οἴδασι τί ποιοῦσι» πού εἶπεν ὁ Ἰησοῦς διά τούς σταυρωτάς Του, αὐτά, δέν εὗρον, δυστυχῶς, καμμίαν θέσιν ἐν τῷ βιβλίῳ «Φῶς ἤ Φωτιά;». Δέν ἔλαβεν οὐδέ κἄν ὑπ' ὄψιν του ὁ ἐκδότης τούτου, κατά τήν συγγραφήν, οὔτε τό σοφόν δίδαγμα τοῦ Χριστοῦ μας: «Ὅς δ' ἄν ποιήσῃ καί διδάξῃ...οὗτος μέγιστος κληθήσεται», ἐν ᾧ διδάγματι τίθεται πρῶτον τό «ποιήσῃ» καί ἔπειτα τό «διδάξῃ»...

Καί τώρα, ἐπί τοῦ διλήμματος, πού πρωβάλλει ὁ συγγραφεύς· «Φῶς ἤ Φωτιά;», εἶναι ἡ «Ζωή»;

Μέ τήν φερώνυμον αὐτήν ἀδελφότητα, οὐδένα δεσμόν ἔχω, Δι' αὐτό θά προσπαθήσω νά εἶμαι ἀντικειμενικός:

Ἡ «Ζωή», λοιπόν, ἵδρυσε, διά τόν πατέρα Χριστόφορον Καλύβαν, ὑπῆρξε καί Φῶς καί Φωτιά: Φῶς, διότι τόν ἐφώτισε νά σταδιοδρομήσῃ. Φωτιά δέ διότι ἀρκούντως τόν ἐθέρμανε καί τόν ἐζωογόνησεν. Ἐάν, τώρα, ἡ φωτιά αὐτή, ἤρχισε νά κατακαίῃ τόν ὑπ' αὐτῆς θερμανθέντα, ὁποῖος ἐζήλευσεν δόξαν ἐχίδνης, ἥτις ὕψωσε θρασείαν τήν κεφαλήν της διά νά ἐξημέσῃ, κατά τοῦ εὐεργέτου της, τό δηλητήριον τῆς ἀγνωμοσύνης καί τῆς ἀχαριστίας, αὐτό δέν τό γνωρίζω.

Ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἐνθυμοῦμαι, περί ἀχαριστίας, εἶναι τό τοῦ Ξενοφῶντος:

«Τῇ ἀχαριστίᾳ, ἕπεται ἡ ἀναισχυντία. Αὕτη γάρ ἐστίν ἐπί πάντα τά αἰσχρά ἡγεμών.

Ἐπιθύμουν, μάρτυς μου ὁ Κύριος, νά ἀποφύγω τήν ἐπί τοῦ βιβλίου τούτου κριτικήν μου. Ἐφ ὅσον ὅμως ὁ συγγραφεύς αὐτοῦ μοί ἔκαμεν τήν τιμήν νά μοί τό ἀποστείλῃ, ἐθεώρησα καθῆκον καί ὑποχρέωσίν μου νά πράξω τοῦτο χωρίς προκατάληψιν καί αἰσθηματισμούς.

Φρονῶ πῶς ἔγραψα καί ἐλάλησα ἀπροκαλύπτως τήν ἀλήθειαν, χωρίς φόβον καί χωρίς πάθος. Ἐάν αὕτη εἶναι πικρά, ἄς μοί συγχωρήσῃ ὁ πατήρ Καλύβας.

Ν. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Εἰς τό προσεχές: Ἡ κριτική τοῦ Θεολόγου — συγγραφέως κ. Βασ Μουστάκη.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΜΗΝ

Προνοίᾳ τοῦ Ἁγίου Καρυστίας καί Σκύρου κ. κ. Ἀνανίου καί ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐλόγ. Ἱεροκήρυκος κ. Ἐπιφανίου Σκανδάλη διωργανώθη 12ήμερος ἑορτή πρός ὑλικήν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπόρων ὀρφανῶν παιδιῶν καί πρός τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος τῶν Κυμαίων. Ἐγένοντο θρησκευτικαί παραινετικαί ὁμιλίαι, ἐδόθησαν θεατρικαί παραστάσεις ἠθικοπλαστικῶν ἔργων, ἐπενδύθησαν καί ὑποδήθησαν 150 ὀρφανά, περιετέθησαν γεύματα εἰς ἄπορα παιδιά, ἐδωρήθησαν 2.000 παιγνίδια, διενεμήθησαν 15 τυφλά βασιλόπιτα καί ἐψυχαγωγήθησαν καί τά γύρω χωρία. Μεγαλοπρεπέστατο καί κατάφορτο ἀπό δῶρα ἦτο τό Χριστουγεννιάτικο δένδρο μέ τήν φωταγωγημένη φάτνη τοῦ γεννηθέντος Χριστοῦ.

Ἄπειρα συγχαρητήρια καί εὐγνωμοσύνην ἀπέσπασαν, ὁ σεπτός μας Ἱεράρχης κ. κ. Ἀνανίας καί ὁ ἀκάματος συνεργάτης αὐτοῦ Ἱεροκήρυξ κ. Ἐπιφάνιος Σκάνδαλης.

Ε. Κ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΚΥΛΙΚΕΙΟΥ

Κατά τήν ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Εὐθυμίου ἐτελέσθησαν ὑπό τάς εὐχάς καί εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καί παρουσίᾳ ἐκλεκτοῦ κόσμου τά ἐγκαίνια τῆς λειτουργίας τοῦ συγχρονισμένου Κυλικείου τοῦ ἐνταῦθα Δικαστικοῦ Μεγάρου, τοῦ ἀνακαινισθέντος πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀκαμάτου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν κ. Ἰωάν. Καλλιμοπούλου.

Εἰς τούς παρευρεθέντας προσεφέρθησαν ὑπό τοῦ ἀναλαβόντος τήν διεύθυνσιν τοῦ Κυλικείου τούτου κ. Γεωργ Μητροκώτσα διάφορα ἀναψυκτικά, οἱ ὁποῖοι ηὐγήθησαν εἰς μέν τόν κ. Καλλιμόπουλον νά χαμορώνῃ ἐπί πολλά ἔτη τό ἔργον του, εἰς δέ τόν ἐπτην κ. Μητροκώτσαν, «καλές δουλειές».

Διευθυντής — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 12

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— *Ἐκλεκτοί ἀρραβῶνες*

Ὁ συμπολίτης τ. Ὑπουργός καί νῦν βουλευτής Εὐβοίας κ. Γεώργιος Βογιατζῆς καί ἡ εὐπαίδευτος δνίς Ἀντιγόνη Ἀθ. Περρωτῆ (πρώην ὑπουργοῦ, ἐκ Καλαμῶν) ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβῶνος.

Ἡ «Ἐθνική Φωνή» συγχαίρει ἐγκαρδίως καί εὔχεται ταχεῖς τούς γάμους των.

— Ἔλλη Κηρύκου Ἀφεντάκη — Ἀλέξανδρος Τσακνῆς, δικηγόρος ἐν Ἀθήναις, ἐμνηστεύθησαν.

— Τήν ἀγαπημένην μας ἀνεψιάν δίδα Ἑλένην Σωτηρίου Κιαπέκου, πού ἔδωσεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετά τοῦ κ. Ἰωάννου Γαλάνη, ἰατροῦ, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καί εὐχόμεθα ταχεῖς τούς γάμους της.

Οἰκογένεια
Ἰω. Στεργίου, ἰατροῦ

— *Ἑορταί*

Κατά τήν 25ην τρέχοντος, ἑορτήν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, δέν θά ἑορτάσῃ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος οὔτε καί θά δεχθῇ ἐπισκέψεις.

— Ἐπίσης, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δέν θά δεχθῇ ἐπισκέψεις ὁ ἀρχιγραμματεύς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος κ. Γρηγόριος Κολώνης.

ΠΕΝΘΗ

Ἠλίας Ἀθ. Παπαδημητρίου

Παρ' ὅλας τάς καταβληθείσας προσπαθείας ἐκ μέρους τῶν ἰατρῶν τῆς Νευρολογικῆς Κλινικῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις Θεραπευτηρίου «Ὁ Εὐαγγελισμός» ὑπέκυψεν εἰς τό μοιραῖον καί ἐκηδεύθη ἐν Σέττᾳ τήν 3—1—57, ὁ ἐκλεκτός συμπατριώτης μας Ἠλίας Ἀθαν. Παπαδημητρίου ἢ Εὔζωνος, εἰς ἡλικίαν 74 ἐτῶν.

Ὁ μεταστάς διῆλθεν τόν βίον του ὡς χρηστός πολίτης καί καλός οἰκογενειάρχης, κατέλιπε δέ μνήμην ἀλησμόνητον μεταξύ τῶν κατοίκων τῆς Σέττας καί τῶν πέριξ χωρίων.

Ὁ Θεός ἄς ἀναπαύσῃ τήν ψυχήν του.

Βασιλ. Καλκούνιας
Σέττα—Εὐβοίας

— *Ἐμμ. Καραχάνης*

Εἶ ἀρκετά ὥριμον ἡλικίαν ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως καί ἐκηδεύθη ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ ὁ Ἐμμανουὴλ Καραχάνης, ἀρτοποιός.

ΤΟ ΛΗΞΙΑΡΧΕΙΟΝ ΜΑΣ

Κατά τό λῆξαν ἔτος 1956, τό Ληξιαρχεῖον τοῦ Δήμου Χαλκιδέων παρουσίασεν τήν κάτωθι κίνησιν:

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ: 828. Ἄρρενα 440 καί θήλεα 388.

ΓΑΜΟΙ: 228

ΘΑΝΑΤΟΙ: 201. Ἄρρενες 94 καί θήλεις 107.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΙΑΤΡΕΙΟΥ Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις 20(11)56

Πρός τήν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνική Φωνή»

Χαλκίδα

Εἰς τό φύλλον ὑμῶν τῆς 5)11)56 ἀναφέρεται ὅτι μετά τήν ἐγκατάστασιν τοῦ ἰατροῦ κ. Τζανῆ εἰς Ἀθήνας, τό κοινοτικόν ἰατρεῖον Νέας Ἀρτάκης παραμένει ἄνευ ἰατροῦ.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἁρμόδιον διά τήν τοποθέτησιν κοινοτικοῦ ἰατροῦ εἶναι τό οἰκεῖον Νομαρχιακόν Συμβούλιον Εὐβοίας.

Ὀφείλω ὅμως νά σᾶς βεβαιώσω ὅτι τόσον τό Ὑπουργεῖον Προνοίας ὅσον καί τά Νομαρχιακά συμβούλια καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας διά νά εὑρίσκουν διατεθειμένους νά διορισθοῦν εἰς τάς ἐπαρχίας καί μάλιστα εἰς χωρία.

Ὁ Ὑπουργός
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΠΥΡΚΑΪΑ ΕΙΣ ΛΙΜΝΗΝ

ΛΙΜΝΗ, 19 Ἰανουαρίου. Τάς πρώτας πρωϊνάς ὥρας σήμερον ἐξερράγη εἰς τήν κωμόπολίν μας πυρκαϊά, ἡ ὁποία ἀπετέφρωσε τό κτίριον ὅπου ἐστεγάζοντο ἡ ΟΤΕ καί τό Ταχυδρομεῖον. Α. Ι.

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Μοτοσακό, ὁδηγούμενον ὑπ' ἀγνώστου, παρέσυρεν καί ἐτραυμάτισεν σοβαρῶς σήμερον τό ἑσπέρας, παρά τήν Σχολήν Μηχανικῶν, τόν ἐκ Ν. Ἀρτάκης Γεώρ. Τρίχαν. Ὁ τραυματισθείς μετεκομίσθη εἰς τό ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον. Ἐνεργοῦνται ἀνακρίσεις πρός ἀνακάλυψιν τοῦ δράστου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ εἰς τιμήν εὐκαιρίας:

1ον) Τό 7ον Δημοτικόν Σχολεῖον, ἀντί δραχμῶν 225.000.

2ον) Οἰκία εἰς ἐνορίαν Ἁγίας Παρασκευῆς, δραχ. 125.000.

3ον) Οἰκία εἰς τήν ἰδίαν ἐνορίαν δραχ. 80.000.

Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΑΚΟΣ

Κάτωθι παλαιᾶς Ἐφορίας
Τηλ. 5—67

ΑΓΟΡΑΙ — ΠΩΛΗΣΕΙΣ
ΑΚΙΝΗΤΩΝ

Σπίτια καί οἰκόπεδα
εἰς ὅλην τήν Χαλκίδα

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
4
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 529

Η ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΚΑΙ Ο ΚΛΗΡΟΣ ΜΑΣ

Παρὰ τὴν ἐπιβληθεῖσαν νέαν φορολογίαν, διὰ τῆς αὐξήσεως εἰς τὸ πενταπλάσιον τῆς ἐνοριακῆς εἰσφορᾶς, «περὶ βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου», ἐν τούτοις τὸ μισθολόγιον τῶν Ἐφημερίων παρέμεινε τὸ αὐτό. Ἐνῷ θὰ ἔπρεπεν ἡ μισθοδοσία τῶν Κληρικῶν μας νὰ ἐξησφαλίζετο κατὰ τρόπον ποὺ νὰ εἶναι εἰς θέσιν οὗτοι νὰ ζοῦν ἐξιοπρεπῶς καὶ νὰ παύσουν νὰ ἀσκοῦν τὴν ἐπαιτίαν εὐσχήμῳ τῷ τρόπῳ.

Ἀπὸ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Καραμανλῆ ὁ Ἐφημεριακός μας Κλῆρος ἀνέμενεν ριζικὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, πλὴν ὅμως αἱ πρὸς αὐτὴν ἐλπίδες του διεψεύσθησαν.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι, ἔστω καὶ ἐν τῶν ὑστέρων, θὰ κατανοηθῇ, ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, προσπάθεια νὰ ἐξισωθῇ τὸ μισθολόγιον τῶν Ἐφημερίων μὲ τὸ τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὥστε νὰ ἐκλείψουν τὰ εὔλογα παράπονά των διότι, ὡς γνωσόν, οἱ Ἐφημέριοι ἱερεῖς ἐξυπηρετοῦν τὸ Κράτος ὡς Δημόσιοι ὑπάλληλοι αὐτοῦ, προσφέροντες ὑποχρεωτικῶς τὰς ὑπηρεσίας των διὰ τῆς ὑπευθύνου ὑπογραφῆς των εἰς τὰς πάσης φύσεως πιστοποιητικὰ (ἀγαμίας, στρατολογικῆς καὶ οἰκογενειακῆς καταστάσεως, ἀπορίας κλπ).

Ἡ ἐπιβληθεῖσα ὡς ἄνω φορολογία παρέχει, πρὸς τοῦτο, τὴν δυνατότητα.

ΔΙΑΤΙ;

Διατί ἀπερρίφθη ἡ αἴτησις περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας ἀγοραίου αὐτοκινήτου, μὲ ἕδραν τοὺς Καθενούς, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀναγκῶν τῶν Καθενιωτῶν καὶ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων τῆς περιφερείας κατὰ τὰς κρισίμους στιγμάς, ἐνῷ τοιαύτη ἄδεια ἐχορηγήθη καὶ εἰς μικρότερα ἀκόμη χωρία;

ΔΙΑΤΙ τὸ λεωφορεῖον δὲν ἐξυπηρετεῖ τακτικὰ τοὺς κατοίκους τῆς Λούτσης, οἱ ὁποῖοι, προκειμένου νὰ ταξειδεύσωσιν, ὑποχρεοῦνται νὰ μεταβαίνωσι παιζῇ μέχρι τῶν Καθενῶν, ἐφ' ὅσον ἡ Κοινοτικὴ ὁδὸς Στενῆς—Λούτσης ἔχει καλῶς ἐπισκευασθῇ;

ΔΙΑΤΙ οἱ ἐξ ἐπαγγέλματος ἱεροψάλται τῆς πόλεως μας δὲν καλοῦνται ὑπὸ τῶν ἐφημερίων ἱερέων νὰ λαμβάνωσι μέρος κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας τῶν διαφόρων Μυστηρίων καὶ τῶν ἰδιωτικῶν λειτουργιῶν, ὡς συμβαίνει εἰς ἄλλας πόλεις καὶ κωμοπόλεις;

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΟΛΙΓΟ ΕΚΤΙΜΑΤΑΙ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ κόσμος ἐκστατικὰ περίμενε νὰ δῇ τί θὰ ἔκαμνε ὁ Χριστὸς μὲ τὰ πέντε ψωμάκια καὶ τὰ δύο ψάρια. «Καὶ ἔλαβεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἄρτους καὶ εὐχαριστήσας διεμοίρασεν εἰς τοὺς μαθητάς». (Ἰωάν. σι' 11). Δὲν περιεφρόνησε τὰ ψωμιὰ καὶ τὰ ψάρια ἐπειδὴ ἦσαν ὀλίγα. Τὸ ὀλίγο στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ εἶναι πολὺ καὶ τὸ μικρὸ καθίσταται μεγάλο. Πρέπει νὰ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Μέγας Θεὸς τῶν μικρῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἀσημάντων πραγμάτων. Ἐχρησιμοποίησε τὸ δάκρυ ἑνὸς μικροῦ γιὰ νὰ συγκινήσῃ τὴν καρδιὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ. Ἐχρησιμοποίησε τὴν ράβδον τοῦ Μωϋσέως γιὰ νὰ κάμῃ μεγάλα θαύματα. Ἐχρησιμοποίησε τὴν σφενδόνη τοῦ Δαβὶδ γιὰ νὰ κατατροπώσῃ τὸν Φιλισταῖον Γολιάθ. Ἐχρησιμοποίησε μιὰ μικρὴ ὑπηρέτρια γιὰ νὰ φέρῃ τὸν ἰσχυρὸν Νεεμὰν εἰς τὸν προφήτην Ἐλισσαιέ. Ἐχρησιμοποίησε μιὰ χήρα μὲ μιὰ φούχτα φαγητὸ γιὰ νὰ διαθρέψῃ καὶ διατηρήσῃ τὸν προφήτην Του Ἠλίαν. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς ἔστησε μπροστὰ στοὺς μαθητάς Του ἕνα παιδάκι γιὰ νὰ τοὺς διδάξῃ τὸ μάθημα τῆς ταπεινοφροσύνης. Κι' ἐδῶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ χρησιμοποιεῖ τὰ πέντε κριθαρένια ψωμιὰ καὶ τὰ δυὸ ψάρια γιὰ νὰ θρέψῃ πλῆθος ἄνω τῶν πέντε χιλιάδων.

Κι' ἐσένα ἀγαπητὴ ψυχὴ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὁ Χριστὸς γιὰ τὴν ἐπίτευξιν μεγάλων πραγμάτων διὰ τὴν δόξαν του. Ἐὰν εἶσαι νέα, μὴ ἐπιτρέπῃς εἰς κανένα νὰ καταφρονῇ τὴν νεότητά σου. Ἐὰν εἶσαι πτωχὸς ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν πτωχείαν σου περισσότερον ἀπ' ὅτι μπορεῖ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν δεσμευμένον πλοῦτον τῶν φιλαύτων πλουσίων. Εἶσαι ἀπαίδευτος; Μὴ φοβᾶσαι πὼς δὲν μπορεῖ νὰ σὲ χρησιμοποιήσῃ ὁ Κύριος. Ἕνας σοφὸς, ὁ Παῦλος, κάποτε εἶπε: «Μὲ ἀπέστειλε ὁ Χριστὸς διὰ νὰ κηρύττω τὸ Εὐαγγέλιον, οὐχὶ ἐν σοφίᾳ λόγου, διὰ νὰ μὴ ματαιωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, διότι ὁ λόγος τοῦ Σταυροῦ εἰς μὲν τοὺς ἀπολυμένους εἶναι μωρία, εἰς ἡμᾶς δὲ τοὺς σωζομένους εἶναι δύναμις Θεοῦ. Ἐπειδὴ εἶναι γεγραμμένον Θέλω ἀπολέσει τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν καὶ θέλω ἀθετήσει τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν. Ποῦ ὁ σοφός; ποῦ ὁ γραμματεύς; ποῦ ὁ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Δὲν ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου διότι ἐπειδὴ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ ὁ κόσμος δὲν ἐγνώρισε τὸν Θεὸν διὰ τῆς σοφίας, ηὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος νὰ σώσῃ τοὺς πιστεύοντας. (Α' Κορ. α' 17-21).

Τί προτρέπω λοιπὸν ἀγαπητὴ ψυχή ὅ τι εἶσαι καὶ ὅ,τι ἔχεις νὰ τὸ βάλῃς στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ. Θὰ τὸ εὐλογήσῃ, θὰ τὸ χρησιμοποιήσῃ. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ὅμως ποὺ θέλει νὰ βάλῃς στὰ χέρια Του εἶναι ἡ ψυχή σου, ἐκεῖνο ποὺ εἶσαι. πρὶν Τοῦ δώσῃς ἐκεῖνο ποὺ ἔχεις. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐργάζεται μόνος καὶ ἀνεξάρτητα. Χρησιμοποιεῖ ἀνθρώπους μέσα γιὰ νὰ ἐπιτελέσῃ μερικοὺς ἀπὸτοὺς θείους σκοποὺς Του. Ὁ Χριστὸς μποροῦσε πολὺ εὔκολα νὰ βρέξῃ μάννα ἐπὸ τὸν οὐρανὸν διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, ὅπως ἔκαμε εἰς τὴν ἔρημον μὲ τοὺς Ἰσραηλίτας. Ἀλλὰ δὲν τὸ ἔκαμε. Ἤθελε νὰ μᾶς διδάξῃ ἕνα μεγάλο μάθημα ὅτι σὲ χρειάζεται καὶ μὲ χρειάζεται στὸν κόσμο αὐτὸ γιὰ νὰ φανερώνωμε τὴν ἀγάπη καὶ συμπάθειά Του.

Ἀφοῦ ἔπιασε στὰ χέρια Του τὰ ψωμάκια καὶ τὰ ψάρια ηὐχαρίστησε τὸν πατέρα Του. Ἐὰν ἤμασταν ἡμεῖς οὔτε κἂν θὰ ἐθεωροῦσαμε τὴν πρᾶξι αὐτὴ τῆς εὐχαριστίας ἀναγκαία. Νομίζουμε πῶς τὸν Θεὸ πρέπει νὰ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ μεγάλα πράγματα ὄχι ὅμως γιὰ τὰ μικρά. Καὶ ὅμως ὁ Χριστὸς γιὰ δυὸ ψάρια καὶ πέντε ψωμιὰ τὸ ἐθεώρησε ἀναγκαῖο γὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Πατέρα. Εἶναι καθῆκον κάθε παιδιοῦ τοῦ Θεοῦ νὰ εὐχαριστῇ τὸν πατέρα του γιὰ κάθε ἀγαθὸ μικρὸ ἢ μεγάλο. Γι' αὐτὸ προτοῦ ἀρχίσωμε νὰ τρῶμε πρέπει νὰ κλίνωμε τὴν κεφαλή μας μὲ ταπεινοφροσύνη καὶ νὰ εὐχαριστῶμε τὸν Θεὸ γιὰ κάθε τι ποὺ βρίσκεται πάνω στὸ τραπέζι. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀναγνώρισις ὅτι πᾶσα δόσις καὶ πᾶν τέλειον δῶρον κατεβαίνει ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων.

Ἀλλὰ μοῦ φαίνεται πὼς ὁ Χριστὸς δὲν ηὐχαρίστησε τὸν Πατέρα Του μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ παιδάκι ποὺ ἀφιλοκερδῶς προσέφερε τὰ ψωμιὰ καὶ τὰ ψάρια. Τὸ εὐχαριστῶ τοῦ Χριστοῦ γι' αὐτὸν ἦταν ἀρκετὴ πληρωμή. Πολλὲς φορὲς ἀδημονοῦμε. Κάμνομε τὸ καλὸ καὶ μᾶς κακοφαίνεται ὅταν δὲν ἀναγνωρίζεται, ὅταν δὲν ἐκτιμᾶται ἀπὸ τοὺς συνανθρώπους μας. Ὅ,τι ὅμως καὶ νὰ κάμῃς γιὰ τὸν Χριστόν, μικρὸ ἢ μεγάλο ἔχεις τὴν ἀμοιβήν σου, ἐὰν ὄχι ἐδῶ στὰ σίγουρα ὅμως στὸν οὐρανό. Ὁ Χριστὸς ἐκτιμᾶ περισσότερον τὴ δεκάρα τῆς χήρας, τὸ λεπτὸ τοῦ πτωχοῦ, παρὰ τὰς ἐπιδεικτικὰς χιλιάδας τοῦ πλουσίου.

Πολὺ μὲ συνεκίνησε ἕνα γράμμα ποὺ ἔλαβα τὴν ἑβδομάδα αὐτή Εἶναι ἀπὸ μιὰ γρηὰ 76 χρονῶν. Ἔστειλε τρία δολλάρια γιὰ τὸ ἱερό μας ἔργο. Τὰ χρήματα αὐτὰ συνοδεύοντο ἀπὸ μιὰ σημείωση ποὺ ἔλεγε: «Τὸ μόνο μέσο συντηρήσεώς μου εἶναι 20 κότες ποὺ μοῦ γεννοῦν αὐγά Ὅ,τι γεννήσουν τὴν Κυριακὴ τὰ δίδω στὸ ἔργο τοῦ Κυρίου. Συνήθως δὲ τὴν Κυριακὴ γεννοῦν περισσότερα ἀπὸ κάθε ἄλλη μέρα» Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶναι ἀσήμαντη στὰ μάτια τοῦ κόσμου. Τὸ ὄνομά της καὶ ἡ δωρεά της δὲν ἀναγράφονται εἰς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλὰ γράφονται μὲ χρυσὰ γράμματα στὸ βιβλίο τῆς ἀναμνήσεως τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς ἐκτιμᾶ τὴν μικρὰν ἀλλὰ πιστήν μας πρὸς Αὐτὸν ὑπηρεσίαν.

Κατόπιν ἀκολουθεῖ τὸ θαῦμα ποὺ ἐκπλήττει ὅλους τοὺς θεατάς. Ὁ Πέτρος παίρνει στὰ χέρια του ἕνα ψωμί. Τὸ κόβει καὶ τὸ δίνει σὲ κάποιο πεινασμένο. Ἀλλὰ κατὰ μεγάλον του θαυμασμὸν βλέπει ὅτι ἀφοῦ ἔδωσε ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ἀκριβῶς τὴν ἰδίαν ποσότητα ποὺ εἶχε. Κρατᾶ ἕνα ψάρι. Τὸ δίδει, ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ νὰ κρατᾶ ἄλλο στὸ χέρι του, ἐνῷ τὸ πρῶτο ἤδη γεμίζει τὴν κοιλιὰ κάποιου πεινασμένου. Τὰ χέρια του δὲν μένουν ἄδεια ποτὲ ἐνῷ διαρκῶς δίδουν. Πόσο γλυκειὰ ἀλήθεια εἶναι αὐτὴ γιὰ μᾶς νὰ ἐγκολπισθοῦμεν. Δὲν δίδομε γιατὶ ἔχομε ὀλίγα. Ἀλλ' ἂν δώσουμε τὸ ὀλίγο ποὺ ἔχομε ὁ Θεὸς θὰ τὸ ἀντικατασήσῃ μὲ πολύ. Πόσα πλούσια καὶ ἄφθονη εἶναι ἡ προμήθεια τοῦ Θεοῦ. Βάζεις στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ τὴ μαύρη ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καρδιά σου καὶ σοῦ τὴν ἐπιστρέφει ἄσπρη σὰν τὸ χιόνι. Ὅταν μπῆκα στὸ γραφεῖο τοῦ συντάκτου μιᾶς ἐφημερίδος εἶδα πῶς μὲ κύτταζε πάνω κάτω μὲ μεγάλη περιέργεια. Δὲν ἤξευρα γιατί Τέλος μοῦ λέγει. «Σὺ εἶσαι ὁ Ζωδιάτης;» «Μάλιστα», τοῦ ἀπήντησα. «Ἐγὼ περίμενα νὰ δῶ κανένα γέρο ἑξηνταπεντάρη. Ποῦ τὰ βρίσκεις αὐτὰ ποὺ γράφεις κάθε Κυριακή;» Τοῦ φάνηκα πολὺ νέος γιὰ τὸ ἔργο ποὺ κάμνω. «Ὄχι τοῦ εἶπα δὲν εἶμαι οὔτε τριάντα χρονῶν, ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ γράφω μιὰ ἀγγελία, ὁ Θεὸς μοῦ δίδει δέκα». Εἶναι πραγματικὰ θαυμασία ἡ ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ στὴ ζωή μας, φθάνει ἡμεῖς νὰ εἴμεθα ἀφιερωμένοι. Ὁ Θεὸς ξεύρει νὰ πολλαπλασιάζῃ, ξεύρει νὰ εὐλογῇ.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΡΔΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΛΗΛΑΝΤΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ὁ συμπολίτης βουλευτὴς καὶ ὑπουργὸς κ. Γεώργιος Βογιατζῆς ἀναχωρήσας ἐξ Ἀθηνῶν μὲ συνοδείαν τοὺς κ.κ. Γεωρ. Ἀρώνην Δ)ντὴν τοῦ Γεωστατικοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους, Ἰ. Κυριαζίδην Πολιτικὸν Μηχανικὸν καὶ Νικ. Ζωγράφον Δ)ντὴν τῆς ἐφημερίδος μας, ἐπεσκέφθη, κατόπιν συνεργασίας του μετὰ τοῦ Δ)ντοῦ Γεωργίας Εὐβοίας κ. Α. Παπαγεωργίου, διαφόρους περιφερείας τοῦ Ληλαντίου πεδίου μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀρδευσιν αὐτοῦ. Τοὺς ἀνωτέρω συνώδευταν ἐκ Χαλκίδος οἱ κ.κ. Γεώργ. Ζευγολάτης Πρόεδρος τοῦ Α.Σ.,Α.Χ. καὶ Εὐαγγ. Πανταζῆς Σύμβουλος αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν ἐπιτόπιον ἐξέτασιν ὁ κ. Ἀρώνης, (εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ ὑδρευσις καὶ ἡ ἄρδευσις πολλῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλλάδος) ἐξεφράσθη μετὰ πεποιθήσεως, ὅτι ὁλόκληρον τὸ Ληλάντιον πεδίον δύναται νὰ ἀρδευθῇ πλουσιοπαρόχως, διὰ τοῦ συστήματος τῶν γεωτρύσεων. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀρδεύσεως ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ κ. Ἀρώνη.

Οἱ κάτοικοι τῶν Ἀμπελίων λίαν συγκεκινημένοι ἐκ τοῦ ὑπὲρ αὐτῶν ἐνδιαφέροντος τοῦ κ. Βογιατζῆ, ἐξέφρασαν πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας των.

ΠΑΡ ΟΛΙΓΟΝ ΘΥΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΙΚΟΥ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Ἐπιστρέφων τὴν 4ην ἀπογευματινὴν, τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ κ. Βογιατζῆς εἰς Ἀθήνας μὲ τὸ αὐτοκίνητόν του, τὸ ὁποῖον ὡδήγει ὁ ἴδιος, νὲ συνεπιβάτας τοὺς

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Σᾶν Στρατάρχαι παρουσιάζονται, τώρα, οἱ συμπαθεῖς ὁδοκαθαρισταὶ τῆς πόλεώς μας, μὲ τὶς καινούργιες ἐνδυμασίες, τὰ πηλίκια καὶ τὰ ἄρβιλα ποὺ τοὺς χάρισε ὁ Δῆμος μας.

—Ἡ ἐμφάνισίς των αὐτὴ τιμᾷ τὴν Χαλκίδα, ἡ ὁποία ἄρχισε, σιγά—σιγά, νὰ ἀποβάλῃ τὴν παληά της ὄψι.

—Πολὺ γελασμένοι βγῆκαν αὐτοὶ ποὺ νομιζαν πὼς θὰ εἶχαν ἄπλετο ἠλεκτρικὸ φῶς μὲ τὴ διοχέτευσι, στὴν πόλι μας, τοῦ τριφασικοῦ.

—Γιατί, τὸ τριφασικὸ αὐτό, δὲν ἔχει τρεῖς φάσεις, ἀλλὰ μόνο μία: τῆς σταβωμαρας!

—Καὶ ὅμως, κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ στραβώνονται δὲν βρέθηκε, μέχρι σήμερα, «ν' ἀλλάξῃ τὰ φῶτα» τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας.

—Κάποιο καραίβι τραχάρησε, πρὸ μερῶν, στὴ γέφυρά μας καὶ πέρασε γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸ ταξεῖδι του χωρὶς ἐμπόδιο.

—Κ' ἡ γέφυρά μας, ποῦ.... ὀνειρεύεται ἀπὸ τὸ χτύπημα, θὰ πρέπει ἀπὸ γέφυρα τοῦ Εὐρίπου, νὰ λέγεται «γέφυρα τῶν στεναγμῶν».

—Ἀπὸ καιρὸ λανσαρίστηκε σὲ κάποια ἐφημερίδα τῶν Ἀθηνῶν, ἡ λέξις «ἀπίθανος».

—Τὴν λέξιν αὐτὴ τὴν ἅρπαξαν ἀρκετοὶ «ἀπίθανοι» συντάκτες καὶ τὴν πιπιλίζουν σὰν τσιραμέλλα.

—Ἐγὼ ἀποφεύγω νὰ χρη-

σιμοποιῶ τὴν λέξιν «ἀπίθανος» γιατί πιθανὸν νὰ χαρακτηρισθῶ ὡς παπαγάλος.

—Πέρνουν καὶ δίνουν τὰ «τέως Πρωθυπουργός», «τέως Ὑπουργός», «τέως Βουλευτὴς» κ.λ.π.

—Δέν μᾶς γράφουν ὅμως αὐτοὶ οἱ κύριοι «τέως», τί εἶναι σήμερα.

—Κ' ἐγὼ ἤμουνα «τέως» νέος, ἀλλὰ σήμερα ἔγινα... σαράβαλο !

—Κι' ὁ ἀείμνηστος Πάγκαλος, διετέλεσε Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

—Ὅταν ὅμως πιάστηκε ἀπὸ τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους, σἰχμάλωτος καὶ μεφέρετο μὲ κάποιο πολεμικὸ καράβι στὸ Πειραιᾶ, ἀνεστέναξε, μόλις ἀντίκρυσε τὴν Αἴγινα, καὶ εἶπεν :

—«Αἴγινα, Αἴγινα,
τί ἤμουν καὶ τί ἔγινα;»!

Ζ

Ἀριθμὸς 3127.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Ὁ Συμ)φος Χαλκίδος Χρῆστος Μ. Γραμματικάκης Δηλο.οιῶ ὅτι : Τὴν δεκάτην (10ην) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας ὥρας μέχρι καὶ τῆς 12 ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἔσωθι ἡ ἔξωθι τοῦ κατωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου Χαλκίδος χειμένου καφενείου ἡ Θέμις συνήθους τόπου πλειστηριασμῶν τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Χαλκίδος Χρήστου Μιχ. Γραμματικάκη ἢ τοῦ νομίμως ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ δια τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1070 τῆς 19ης Ὀκτωβρίου 1956 ἔτους ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δημητρίου Ἀποστολίδου κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα τοῦ καταδικασκομένου ὀφειλέτου Νικολάου Δ. Γιάσσα κατοίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀναστασίου Στυλ. Παπαφράγκα κατοίκου Βασιλικοῦ, ἤτοι ἓν ἠλεκτρικὸν ψυγεῖον ἐξυλείας δρυὸς κατασκευῆς ἑρμοστασίου «Μ. Σιγάλας» «Γ. Παναυλάκις» χωρητικότητος δέκα ἓξ 16 κυβικῶν μετὰ μηχανήματος μοτὲρ) ἰσχύος 2 1)2 ἵππων μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων του ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ λειτουργικῇ ἐκτιμηθέντος ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων [10.000]. Ὁ παρὼν πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὸ ἓν δραχμῶν δύο χιλιάδων [2.000] ὑπόλοιπον τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 290)56 Διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος, τά τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε [225] διὰ παραγγελίαν πρὸς συνέχισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσῃ τὸ 1)4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ δέκα χιλιάδες [10.000] Ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὑπερθεματίσωσιν ὀφείλουν νὰ καταθέσουν εἰς ἐμὲ τὴν ἀνάλογον ἐγγύησιν καθοριζομένην κατὰ τὴν κρίσιν μου. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον, ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐν τοὺς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον παρακαταθέσεως εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ὅτι ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἀνευθύνως καὶ ὅτι τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Ἐγένετο ἐν

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡ. ΦΩΤΟΣ

ΕΛΛΗΝ. ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α.Ε.
5. ΥΠ)ΜΑ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 79

Ἐν Χαλκίδι τῇ 25)1)1957

Πρὸς τὴν Ἐφημερίδα «Ἐθνικὴν Φωνὴν»

Ἐντοῦθα

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς ἀπάντησιν σχολίου δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ 528 φύλλον τῆς ἐγκρίτου ἐφημερίδος σας μὲ τὸν τίτλον «φῶς τοῦ σκότους», ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν ὅτι αἱ περιπτώσεις ἃς ἔχετε ὑπ' ὄψει, κατὰ τὰς ὁποίας λόγῳ τῆς μικρᾶς ἐντάσεως τοῦ ρεύματος δὲν δύνανται νὰ λειτουργήσουν ραδιόφωνα, ὀφείλονται εἰς τὸ ὅτι οἱ κάτοχοι τούτων παραμένουν συνδεδεμένοι εἰς τὸ συνεχὲς ρεῦμα καὶ δὲν ἀπευθύνουν νὰ συνδεθοῦν εἰς νέον δίκτυον ἐναλλασσομένου ρεύματος, ὡς συνεχῶς ἀπὸ ἐτους καὶ πλέον ὑποδεικνύομεν.

Σχετικῶς παραπέμπομεν ὑμᾶς εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 990] 21—11—56 ἔγγραφόν μας πρὸς τὴν Δημοτικὴν Ἀρχὴν Χαλκίδος, κοινοποιηθὲν ταυτοχρόνως εἰς τὸ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας Σον Ὑπουργεῖον καὶ τὴν Νομαρχίαν Εὐβοίας.

Ἐὰν θελήσητε νὰ λάβητε γνῶσιν τοῦ περιεχομένου τοῦ ἄνω ἐγγράφου θὰ κατατοπισθῆτε τόσον ὑμεῖς ὅσον καὶ οἱ ἀναγνῶσται σας καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀποριῶν σας.

Μετὰ τιμῆς
ΕΛΛΗΝ. ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Α. Ε.
5 Υ. Χαλκίδος
Ὁ Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΟΣ ΜΑΡΚΕΤΟΣ

ΣΗΜ. «Ἐθν. Φωνῆς».— Καὶ οἱ συνδεθέντες ἀναγκαστικῶς εἰς τὸ νέον δίκτυον ἐναλλασσομένου ρεύματος ἔχουν τὴν ἰδίαν ἔντασιν φωτὸς μὲ τοὺς παραμένοντας μὲ τὸ συνεχὲς ρεῦμα. Περὶ αὐτοῦ ἂς λάβῃ τὴν καλωσύνην ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἠλκτρ. Ἑταιρίας νὰ τὸ διαπιστώσῃ. Ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ συνδεθοῦν μὲ τὸ νέον δίκτυον ἐναλλασσομένου ρεύματος, ἀφοῦ, πρὸς τοῦτο, ἀπαιτεῖται δαπάνη κυμαινομένη ἀπὸ 2.500 ἕως 6.000 δραχμῶν, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀνταποκριθοῦν οὗτοι, ἐφ' ὅσον ἡ ἐξόφλησις αὐτῆς δὲν προεβλέφθη νὰ γίνεται κατὰ δόσεις ;

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Ἀ. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΦΩΣ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ

Ἐπὶ τοῦ κυκλοφορήσαντος ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου—Ἱεροκήρυκος κ. Χριστοφ. Καλύβα, βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Φῶς ἢ Φωτιά;» ἐλάβομεν καὶ τὴν κάτωθι κριτικήν.

«Ἀθῆναι τῇ 29)12)56

Κύριε Διευθυντά,

Πρό τινος ἐκυκλοφόρησεν Ἓν βιβλίον περιέχον ἔξαλον καὶ εἰς γλῶσσαν ὄχι ἁπλῶς πεζοδρομιακὴν ἀλλὰ τῶν ὑπονόμων, ἐπίθεσιν ἐναντίον τῆς Ἀδελφότητος «Ζωή».

Ὡς ἄνθρωπος φυσιολογικὸς καὶ οὐχὶ κἂν ὡς χριστιανὸς ἠσθάνθην ἀηδίαν ἀπό τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῶν τῶν σελίδων αἱ ὁποῖαι νομίζω ἀποτελοῦν ἀντικείμενον ἐνδιαφέρον τοὺς ψυχιάτρους

Τὸν συγγραφέα τοῦ βιβλίου βασανίζει τὸ δίλημμα ἂν ἡ «Ζωὴ» εἶναι Φῶς ἢ Φωτιά. Ἐπειδὴ κατὰ τὰ φοιτητικά μου ἔτη εἶχα τὴν θείαν εὔνοιαν νὰ δι ἐλθω ἀπὸ αὐτήν τὴν πνευματικὴν κάμινον, ὡς καὶ ὁ συγγραφεύς, θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εἴπω ὄχι βεβαίως πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ πρὸς τοὺς τυχὸν ἀγνοοῦντας, ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα δὲν πρόκειται καθόλου περὶ διλήμματος. Ἡ «Ζωὴ», εἶναι καὶ Φῶς καὶ Φωτιά, ἡ ὁποία καίει τὴν Ἐκκλησία καὶ θὰ τὴν κάψῃ ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαφανισθοῦν τὰ ἄχυρα καὶ νὰ μείνῃ ὁ χρυσός. Εἶναι πυρὰ ἀπὸ τὴν μεγάλην πυρκαϊὰν τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὶ ἀπὸ ἡμᾶς ἐθερμάνθημεν καὶ ἐκάψαμεν τὰ ράκη τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου.

Δυστυχῶς ὑπῆρξαν καὶ τινες ὡς ὁ συγγραφεὺς οἱ ὁποῖοι, καίτοι διῆλθον ἀπὸ τὴν «Ζωὴν» προτιμοῦν νὰ εὑρίσκωνται τώρα πλησίον μιᾶς ἄλλης πυρᾶς εἰς τὴν παγερὰν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως, ἀρνούμενοι καὶ ἀναθεματίζοντες.

Δὲν τρέφω πρὸς τὸν συγγραφέα ἀντιπάθειαν. Τοὐναντίον εὔχομαι τὸ γράμμα μου τοῦτο—ὡς ὑπόμνησις— νὰ ἀποτελέσῃ δι' αὐτὸν τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος.

Μετὰ τιμῆς
ΒΑΣ. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

Χαλκίδι σήμερον τὴν τριακοστὴν 30ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφραγμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Ὁ Συμβολαιογράφος
[Γ.Σ.] Χ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ
(Δ. Ε. Η.)
ΛΙΓΝΙΤΩΡΥΧΕΙΟΝ ΑΛΙΒΕΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Δημοσία ἐπιχείρησις Ἠλεκτρισμοῦ (ΔΕΗ) προκηρύσσει δημόσιον μυστικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, μὲ ἔκπτωσινἐπὶ τοῖς 0)0, εἰς ἀκεραίας μονάδας, ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ τιμολογίου διὰ τὴν ἐκ μέρους ἐνδιαφερομένων αὐτοκινητιστῶν ἀνάληψιν ἐργολαβικῶς, τῆς δι' ἀνατρεπομένων φορτηγῶν αὐτοκινήτων καὶ δι' ἕν ἔτος, μεταφορᾶς ἐφοδίων καὶ πάσης φύσεως ὑλικοῦ, ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Λιγνιτωρυχείου καὶ ἐκτὸς αὐτῆς μέχρι ἀποστάσεως ἑξήκοντα (60) χιλ)τρων ἀπὸ τοῦ Λιγνιτωρχείου, κειμένου εἰς θέσιν «Μπρινιᾶ» Ἀλιβερίου, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεωντῆςπερικειμένηςἐργολαβίας.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι μέχρι τῆς 11 τοῦ μηνὸςΦεβρουαρίου 1957 ἡμέρας Δευτέρας καὶ ὥρας 12 μεσημβρινῆς ὀφείλουν νὰ ὑποβάλουν ἢ ἀποστείλουν τὸν φάκελλοντῆς προσφορᾶς των εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου (Μηχανικὸν κ Α. Παπαδόπουλον).

Ἡ ἀποσφράγισις τῶν προσφορῶν θὰ γίνῃ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς τὴν 12ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 1957 ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 π.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τὰ λεπτομερῶς ἀναγραφόμενα εἰς τὴν διακήρυξιν καὶ συγγραφὴν ὑποχρεώσεων, τῶν ὁποίων δέον ἀπαραιτήτως ὅπως προσέλθουν καὶ λάβουν γνῶσιν

Πληροφορίαι καὶ λοιπὰ στοιχεῖα παρέχονται εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα τοῦ Λιγνιτωρυχείου Ἀλιβερίου κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Ἀλιβερίῳ τῇ 31 1 57
Ὁ Δ)ντὴς Λιγνιτωρυχείου
Α. Γ. Καρατζᾶς

Ἀριθμὸς 1040

Ἐν Χαλκίδι τῇ 30 Ἰανουαρίου 1957.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 7—16—1—57 ἐγκυκλίου διαταγῆς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, οἱ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως 1958 ἤτοι οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος 1937 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου, ἢ κατοικοῦντες μονίμως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Δήμου ἡμῶν, ξένων διαμερισμάτων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρις ἑνὸς μηνὸς πρὸ τῆς παρουσιάσεως βουλευτικοῦ ὑμβούλιον ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν, νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ τμῆμα Ἀσφαλείας Χαλκίδος, πρὸς λῆψιν βεβαιώσεως ἐμφανούσης τὰ στοιχεῖα των, τὴν ὁποίαν βεβαίωσιν θὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸ Σ.Ε.Ο. κατὰ τὸν χρόνον τῆς παρουσιάσεώς των ἐνώπιον αὐτοῦ πρὸς ἐξέτασιν.

Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ἀνωτέρω στρατευσίμων, ὅπως ἐφοδιασθῶσιν ἐγκαίρως μὲ τὴν ἄνω βεβαίωσιν τοῦ τμήματος Ἀσφαλείας Χαλκίδος, καθ' ὅσον ἄνευ τῆς βεβαιώσεως ταύτης, δὲν θὰ γίνωσι δεκτοὶ πρὸς ἐξέτασιν ὑπὸ τοῦ Σ.Ε.Ο.

Διὰ νεωτέραν γνωστοποίησίν μας, δ' ἀνακοινώσωμεν καὶ τὴν ἀκριβῆ ἡμερομηνίαν παρουσιάσεως τῶν στρατευσίμων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν πρὸς ἐξέτασιν.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ—Ἡ συμπολίτις Κυρία Κων)τίνου Μπασούκου, Ἐφορικοῦ, ἔτεκεν ἀισίως ἄρρεν, Εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ τὸν πάππον κ. Νικ. Μπασοῦκον εὔχομαι νὰ τοῖς ζήσῃ τὸ νεογέννητον. Σ. Κ.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ—Ἐν μέσῳ πλήθους ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἐτελέσθησαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Ι. ναῷ τοῦ Ἁγ. Διονυσίου (Κολωνακίου) οἱ γάμοι τοῦ ἐξ Ἀλιβερίου ἐμπορο-βιομηχάνου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν κ. Γεωργίου Εὐαγγ. Παπαδοπούλου μετὰ τῆς σεμνοπρεποῦς, εὐπαιδεύτου καὶ ἐκπάγλου καλονῆς Ἀθηναίας δίδος Λίτσας Βασιλογεωργοπούλου Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Κων)τῖνος Εὐαγ. Παπαδόπουλος, Πολιτ Μηχανικός, ἀδελφὸς τοῦ γαμβροῦ.

Εἰς τὸ εὐάριστον εὐτυχὲς ζεῦγος ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται μακροημέρευσιν καὶ βίον ἀνέφελον.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσαν ἐνταῦθα ὁ Εὐστάθιος Καρέγλης, ὑποδηματοποιὸς, καὶ ἡ ἐκ Παλατίων ὀγδοηκοντοῦτις Σταυροπούλα Ν. Κογιουμτζόγλου τὸ γένος Δ. Δράκου.

—Μετὰ μακρὰν ἀσθένειαν ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Πολιτικοῖς ὁ ἰατρὸς Δημήτριος Ἀλεξίου.

—Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον καὶ ἐκηδεύθη εἰς Τσούχαν Μαντουδίου ἡ Ἑλένη σύζυγος Βασιλ. Μπασδέκη.

Τοὺς οἰκείους τῶν μετασταντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΠΑΓΩΝΤΟΣ

Ἀγαπητέ Κε Δ ντὰ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς»,

Ἑρμηνεύων τὰ αἰσθήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα διακατέχονται οἱ συνδημόται μου, κτηνοτρόφοι, θεωρῶ καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω δι' ἐμοῦ τὴν Δ)νσιν Γεωργίας Εὐβοίας, 2ον) Τὴν ΑΤΕ καὶ 3ον) τὴν Ἕνωσιν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Εὐβοίας, μερίμνῃ τῶν ὁποίων ἐχορηγήθησαν εἰς αὐτούς, ἐπὶ πιστώσει, ζωοτροφαὶ εἰς χαμηλὴν τιμὴν πρὸς 3,10 κατ' ὀκᾶν, (ἐνῷ εἰς τὸ ἐλεύθερον ἐμπόριον πωλοῦνται πρὸς 4,60 δραχμάς).

Ἡ ἐξυπηρέτησις αὕτη τῶν κτηνοτρόφων μας συνετέλεσεν ὥστε νὰ προκύψῃ καὶ ἄλλη ὑπὲρ αὐτῶν ὠφέλεια: Διότι θὰ ὑποχρεοῦνται διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ζωοτροφῶν ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου, νὰ προπωλήσωσι τὴν ρητίνην των κατὰ 1.30 δραχμὰς ἐπὶ ἔλαττον. Οὕτω τὸ προκύψαν ἐκ τῆς ἐξυπηρετήσεως ταύτης συνολικὸν κέρδος των συμποσοῦται εἰς δραχ. 2.80 κατ' ὀκᾶν, πρᾶγμα ποὺ νὰ θεωρεῖται ὡς βωβεὰν σχεδὸν αἱ εἰς αὐτοὺς χορηγηθεῖσαι ζωοτροφαὶ διὰ τὴν συνέχισιν τοῦ ποιμνίου των.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Παγώντος
ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΟΣ
25)1)1957

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1.50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 530

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΤΙΡΙΟΥ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΜΠΟΡΟΠΛΟΙΑΡΧΩΝ ΚΥΜΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14)2)1957

Πρὸς τὴν Δ]νσιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ»

Χ α λ κ ί δ α

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 23—1—57 ὁμιλεῖτε περὶ τῆς ἀνάγκης διατηρήσεως τῆς Σχολῆς Ἐμποροπλοιάρχων Κύμης, ὡς καὶ περὶ συνεχίσεως τῶν ἐργασιῶν διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κτιρίου αὐτῆς.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ Κυβέρνησις οὐδὲ σκέψιν ἔχει περὶ καταργήσεως τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς, ἥτις λειτουργεῖ κανονικῶς εἰς τὸ κτίριον τοῦ Ὀρφανοτροφείου. Αἱ ἐργασίαι ἐξ ἄλλου συνεχίζονται ἤδη καὶ θὰ συνεχισθοῦν μέχρις ἀποπερατώσεως. Ἡ ἐπελθοῦσα προσωρινὴ διακοπὴ τῶν ἐργασιῶν ὠφείλετο εἰς τὴν ὑπέρβασιν τοῦ προϋπολογισμοῦ, καὶ ἤδη καταβάλλονται προσπάθειαι διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ὑπερβάσεως ταύτης.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΕΙΣ ΚΑΡΑΜΠΑΜΠΑ

Ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντ. Μαργαρίτης, ἀπαντῶν εἰς σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Εὐβοϊκὸς Κήρυξ» τῆς 21]1]57, ὑπὸ τὸν τίτλον «Στὸ Συνοικισμὸ Κάνηθος ἕνα τηλέφωνο», μᾶς ἀπέστειλεν, ἐν ἀντιγράφῳ, ὁλόκληρον τὴν ἐπὶ τούτῳ διεξαχθεῖσαν ἀλληλογραφίαν του μετὰ τοῦ Ο.Τ.Ε., διὰ νὰ ἀποδείξῃ, ὡς γράφει, τὸ ὄψιμον ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Διευθυντοῦ της.

Ἐξ αὐτῆς ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κ. Δήμαρχος προέβη ἀπὸ τῆς 27—7—56 εἰς ἐπανειλημμένα διαβήματα παρὰ τῷ ΟΤΕ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου εἰς τὸν Συν)σμὸν Καραμπαμπᾶ καὶ ὅτι, ὡς ἐγνώρισεν εἰς αὐτὸν ὁ «Ὀργανισμὸς τηλεπικοινωνιῶν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ.5506] 12—1—57 ἐγγράφου του, ἡ καθυστέρησις ὀφείλετο εἰς τὴν προμήθειαν εἰδικοῦ ὑποβρυχίου καλωδίου πρὸς διασταύρωσιν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐρίπου καὶ ὅτι ἡ πραγματοποίησις τοῦ αἰτήματος τούτου θὰ γίνῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὅλοι μας φοβούμεθα τὴν ἀπώλεια. Τὸ κέρδος εἶναι τὸ ἐλατήριο τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας καὶ τῆς ἀνθρωπίνης καρδιᾶς. Τρέχουμε δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ νὰ βροῦμε πρῶτο. Ὅ,τι δὲ ἀποκτήσουμε τὸ θεωροῦμε γιὰ πάντα δικό μας. Ὁ Χριστὸς ὅμως ἐτόλμησε νὰ πῇ στοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς του ὅτι ἠπατῶντο οἰκτρῶς ἔχοντες μιὰ τέτοια φιλοσοφία.

Ἰδοὺ τί τοὺς εἶπε: «Ὅστις εὕρῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὅστις ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει εὑρεῖ αὐτήν» (Ματθ. ι' 39).

Αἱ τελευταῖαι μηχανικαὶ πρόοδοι τοῦ ἀνθρώπου τὸν ἔχουν κάμει νὰ πιστεύσῃ ὅτι στὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας του δὲν ὑπάρχουν ὅρια. Αὐτὸ εἶναι χαρακτηριστικὸ τῆς ἁμαρτίας ποὺ βασιλεύει στὴν καρδιὰ τοῦ ἀνθρώπου. Ἂς πᾶμε στὸν Κῆπο τῆς Ἐδὲμ νὰ συναντήσωμε τοὺς προπάτοράς μας. Ὁ Θεὸς ἀπηγόρευσεν εἰς τὸν Ἀδὰμ νὰ φάγῃ ἀπὸ τὸν καρπὸν ὡρισμένου δένδρου. Ἤθελε ὁ Θεὸς νὰ δοκιμάσῃ τὸν ἄνθρωπον καὶ νὰ διαπιστώσῃ ἂν εἶχε συναίσθησι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ἀπαγόρευσις τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἦταν μιὰ ἁπλὴ δήλωσις πρὸς αὐτὸν τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἀνθρωπίνης του φύσεως. Τοῦ ἔλεγε: «Δὲν εἶναι Θεός, ἀλλ' ἁπλῶς ἄνθρωπος. Ὁ μόνος σου προορισμὸς εἶναι ἡ ὑποταγὴ εἰς τὸν Δημιουργόν σου. Ἂν ὑπερήφανος καὶ χάος τὸν ἑαυτόν σου μέσα στὴ σοφία καὶ γνῶσι τοῦ Θεοῦ σου θὰ βρῇς τὸν ἑαυτό σου γιατὶ ἡ ὑποταγή σου σημαίνει αἰώνιο ζωή. Ἂν χαθῇς σὰ χέρια τοῦ Θεοῦ εἶσαι ἀσφαλής» Χαμένος ἀλλ' ἐν πλήρει ἀσφολείᾳ Αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὶς παράδοξες ἀλήθειες τοῦ εὐαγγελίου.

Ὁ καθένας μας κατέχεται ἀπὸ κάποια ἀτομικότητα Ἔχομε τὸ δικό μας τὸ ἰδεῶδες ποὺ θέλομε νὰ βροῦμε. Δὲν ἐπιδιώκομεν τὸν θεῖον μας προορισμὸν ἀλλὰ τὴν προσωπική μας ἐπιτυχία Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα ἤθελαν νὰ εἶναι θεοί. Γι' αὐτὸ ἐπίστευσαν εἰς τὸν διάβολον κι ἔφαγαν ἀπὸ τοῦ ἀπηγορευμένου καρποῦ. Εἰς τὴν προσπάθειάν τους νὰ εὕρουν τὴν θειότητά τους ἔχασαν τὴν ἀγνότητα καὶ τὸ ἀναμάρτητον τῆς ἀνθρωπίνης φύσεώς των. Θέλουμε νὰ γίνωμε ἐκεῖνο ποὺ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα γι αὐτὸ βρισκόμαστε στὰ χάλια ποὺ βρισκόμαστε. Τὸ κέρδος μας καθίσταται ἡ ζημία μας. Ἀντὶ ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα νὰ γίνουν θεοὶ σύμφωνα μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ διαβόλου, ἐξεδιώχθησαν τοῦ παραδείσου. Ἔτρεξαν ν' ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν Δημιουργόν των. Ὅσον ἀνόητος ὑπῆρξεν ὁ ἄνθρωπος κι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι ἐξ ἴσου ἀνόητος. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλειτέρα τάσις τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἐζήτησε νὰ βρῇ ἐκεῖνο ποὺ δὲν τοῦ ἀνῆκε κι' ἔχασε ἀκόμη κι' αὐτὸ ποὺ εἶχε, τὴν κοινωνίαν του μὲ τὸν Θεόν.

Τὰ παιδιά μας μεγαλώνουν μ' ἕνα σκοπὸ πῶς νὰ ἐπιτύχουν στὴ ζωή. Ἡμεῖς οἱ γονεῖς ἐπιθυμοῦμε τὰ παιδιά μας νὰ βροῦν τὴ θέσι τους μέσα στὴ κοινωνία. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει πῶς φθάνει νὰ ἐπιτύχουν. Ἀκολουθοῦν καριέρα ποὺ ἔχει μέλλον κι' ἐλπίδα κέρδους ὑλικοῦ. Εἰσερχόμεθα στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς μὲ τ' ὄνειρο τῆς ἀποκτήσεως γιὰ τὸ ἄτομό μας ἀντὶ νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἄλλων, τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ γιὰ τὴν ζωή μας καὶ τὴν ἁγία συμπεριφορὰ μεταξὺ τῶν συνανθρώπων μας. Ἐκλέγομε τὰ ἐπαγγέλματα ποὺ θὰ κάμουν τὰ μάτια τοῦ κοσμάκη νὰ καρφωθοῦν πάνω μας. Γι' αὐτὸ παρατηρεῖται τέτοιος μεγάλος συναγωνισμὸς καὶ τέτοιος πόλεμος συμφερόντων. Οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν νὰ βροῦν τοὺς ἑαυτούς των, νὰ ξεπεράσουν τοὺς ἄλλους νὰ τοὺς νικήσουν ἀντὶ νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσουν. Τὸν δὲ Θεὸν ἐντελῶς τὸν παραμερίζουν. «Ὅστις εὑρίσκει τὴν ζωὴν αὐτοῦ θέλει ἀπολέσει αὐτήν, λέγει ὁ Χριστός, καὶ πόσον δικαίως. Ἀκριβῶς ὅταν οἱ ἄνθρωποι κατορθώσουν κι ἀποκτήσουν ἐκεῖνο ποὺ λαχταροῦσαν, ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὑπάρχουν τόσα ἄλλα ποὺ πρέπει νὰ πολεμήσουν γιὰ ν' ἀποκτήσουν. Οἱ δικτάτορες ζητοῦν περισσότερην δύναμιν Οἱ γεωκτήμονες ἐπιφθαλμοῦν τὴν γῆν τῶν γειτόνων των. Οἱ ἐπιχειρηματίαι ὅσο μεγαλώνουν τόσο πιὸ πολὺ πιέζουν νὰ ἐπεκτείνουν τὶς δουλειές των. Κυνηγοῦμε τὴν ἐπιτυχία, ἀλλὰ ποτὲ μας δὲν τὴν πιάνουμε. Χωρὶς τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ψυχικὴν εἰρήνην. Ἡ ὕλη δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀγοράσῃ, ἀλλ' ἡ πίστις τὴν γεννᾶ. Τί τὸ ὄφελος νὰ κερδίσῃς τὸν κόσμον ὅλον καὶ νὰ χάσῃς τὴν ψυχή σου; Ἂν ὅμως τὴν ψυχήν σου χάσῃς στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ τότε ἐκέρδισες τὸ πᾶν γιατὶ Αὐτὸς λέγει «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα (τὰ ὑλικὰ) θέλουσι σᾶς προστεθῇ. (Ματθ στ'33).

(Συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

"Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ»

Φροντίδι καὶ ἐνεργείᾳ τῆς ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἑδρευούσης ἀνωτέρω Ὀργανώσεως, ἧς προΐστανται ὁ συνεργάτης τῆς «θρησκευτικῆς στήλης» τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» αἰδεσ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης καὶ ὁ ἀγαπητὸς κ Κων. Γ. Καλονάρος, ἀπεστάλησαν προχθὲς εἰσηγήσει τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδοσμας κ. Νικ Ζωγράφου, ἕτερα ἑκατὸν (100) δέματα τροφίμων εἰς τελείως ἀπόρους τῆς Χαλκίδος.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν δεμάτων θὰ πολλαπλασιασθῇ εὐθὺς ὡς τακτοποιηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Δημήτριον Σκούραν
Πρόεδρον Ἐπιμελητηρίου
Εὐβοίας
Χ α λ κ ί δ α

Εὐχαρίστως σὲ πληροφορῶ ὅτι ἐνεκρίθη ποσὸν τριακοσίων χιλιάδων (300.000) διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Σχολῆς «Δημόκριτος». Στόπ. Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῆς Σχολῆς τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ καταστήσωμε ἱκανὴν διὰ τὴν φοίτησιν πολὺ μεγαλυτέρου ἀριθμοῦ Παιδιῶν τοῦ Εὐβοϊκοῦ Λαοῦ.

Τ. Ὑπουργὸς
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΑΥΤΗΣ

Γεώργιον Βογιατζῆν
Τ Ὑπουργὸν—Βουλευτὴν
Ἀ θ ή ν α ς

Ἐπὶ ἀναγγελίᾳ ἐγκρίσεως ποσοῦ τριακοσίων χιλιάδων ἐνίσχυσιν Σχολῆς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. Στόπ. Παρεχομένη ὑμετέρα πολύτιμος συμπαράστασις ὑποβοηθήσῃ μεγάλως ἐξέλιξιν Σχολῆς Στόπ. Συνεχίσατε ἐκδήλωσιν στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος ὁλοκλήρωσιν τερραστίου Ἐθνικοῦ Κοινωνικοῦ Ἔργου.

Δημήτριος Σκούρας
Πρόεδρος
Ἐπιμελητηρίου Σχολῆς

ΗΡΧΙΣΕ Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΕΘ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΤΟΥ Ε. Ε. Σ.

Ἡ 18ῃ τρ. Φεβρουαρίου ἐ. ἔ. καθωρισθη διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς Ἐθ Ἀδελφῶν Νοσοκόμων τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Χαλκίδι. Ἰατροὶ τῆς πόλεως μας προσεφέρθησαν εὐγενῶς νὰ διδάξουν εἰς τὰς ὑπερτριάκοντα ἐκλεκτὰς Κυρίας καὶ Δεσποινίδας τὰ σχετικὰ μαθήματα διὰ νὰ λάβουν τὸ πτυχίον ἐθελοντρίας ἀδελφῆς καὶ νὰ καταταγοῦν μέ αὐτὸ εἰς τὸ τιμημένον Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ., 13

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἡλιόλουστη καὶ χαρούμενη ἔλαμψε τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἡ ἡμέρα.

—Καὶ μ αὐτὴ, γιώρισαν οἱ Τελῶναι κ' ἐπένθησαν οἱ Φαρισαῖοι!..

—Οἱ Ἄσωτοι δὲν γιωρτασαν τοῦ Ἀσώτου, ὅπως τοὺς ἔπρεπε, γιὰ λόγους εὐνοήτους.

—Ἐδέχθηκαν ὅμως μὲ ἱκανοποίησιν τὰ συγχαρητήρια, γιὰ τὸ οἰκτρὸ κατάντημά τους, τῶν φίλων τῆς κακῆς ὥρας, ποὺ τοὺς ἔφαγαν μέχρι κόκκαλο!..

—Μόνον ὁ φίλος μου ὁ «Ἄσωτος», ποὺ τοῦ ἔδωσα αὐτὸ τὸ ὄνομα, ἐνῶ ἄλλοι ἔχουν τὴ χάρι, πανηγύρισε, ὅπως κάθε χρόνο, τὴ μέρα αὐτή, μὲ τὸ σερβίρισμα μιᾶς καλοψημένης νεφραμιᾶς μὲ τὰ συμπαρομαρτοῦντα, στὸ ταβερνάκι τοῦ «Κατσαπλιᾶ».

—Ἐκεῖ ἔφαγαμεν, ἤπιαμε καὶ εἴπαμε, «Ἀσώτου υἱοῦ, πολλὰ τὰ ἔτη».

—Ἐλπίζω πὼς τοῦ χρόνου, ἂν εἴμαστε καλά, θὰ μᾶς παραθέσῃ ὁλόκληρον τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν.

—Μὲ τὸ ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου, ἔκαμε, στὴν Ἀθήνα, τὴν ἐμφάνισί του ὁ κ. Μαρκεζίνης.

—Καὶ ἐχώρησε, μὲ τοὺς φίλους του, στὰ δύο τὴν ὁδὸ Σταδίου,

—Ὁ Αὐγουστῖνος ὁ Καρνάβαλος, ποὺ νόμισε πὼς παρήλαυνε τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Καρνάβαλος, ἔτρεξε, μὲ τοὺς ὀπαδούς του, νὰ διαλύσῃ τὴν συγκέντρωσιν Προοδευτικῶν ἀνθρώπων μὲ τὸ «Τῆς μετανοίας ἄνοιξόν μοι πύλα, Ζωοδάτα...».

—Ὅταν δὲ διεπίστωσε πὼς δὲν ἐπρόκειτο περὶ Καρναβάλου, ἀλλὰ περὶ συναγερμοῦ τοῦ κ. Μαρκεζίνη, ἄλλαξε τὸ τροπάριο κι ἄρχισε νὰ ψάλῃ εἰς ἦχον πλ. β'., κατὰ παράφρασι, τὴν καταβασία:

—«Κυβέρνησιν Προοδευτικοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον..»

—Ἔτσι, ἔφυγεν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦ θορύβου μὲ ἡσυχον τὴν συνείδησίν του καὶ δεδικαιωμένος ὡς ἄλλος Τελώνης

—Ἀντήχησε καὶ πάλιν προχθὲς εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης ἡ φωνὴ τοῦ πανελληνίου ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Κύπρου μας.

—Ἐκείνη, ὅμως, ποὺ θὰ βγῇ κερδισμένη, ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν, θἆναι ἡ ἔντυπος «Φωνὴ τῆς Κύπρου» ποὺ σκανδαλωδῶς εὐνοοῦν ὡρισμένοι ἄρχοντες, παρὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. Φ. Π. 192]15—10—54 ἔγκ. διατοῦλην τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας.

—Παρετήρησα, πολλὲς φορές, κατὰ τὸ μυστήριο τοῦ γάμου, νὰ μὴ χορεύεται, ὅπως πρέπει, ὁ χορὸς τοῦ Ἡσαΐα, ἀλλὰ νὰ σέρνωνται οἱ νεόνυμφοι ἀπὸ τὸν παπᾶ.

—Ἢ θὰ πρέπει νὰ χοροπηδοῦν, ἀγαλλόμενοι, οἱ νεόνυμφοι, γιὰ τὸ χαρμόσυνο γεγονὸς τῆς ἑνώσεώς των, ἢ νὰ μὴ παρουσιάζωνται πρὸ τοῦ Ἱερέως καταφουφασμένοι σὰν κατάδικοι τῶν ἰσοβίων δεσμῶν!

—Κάποιος παπᾶς κατεδικάσθη, προχθές, ἀπὸ τὸ Πλημμελειοδικεῖον καὶ εἰς πέντε μηνῶν φυλάκισιν, ἐπὶ ψευδορκίᾳ!

—Εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς ἀποφάσεως παύσης, τὸ ἀκροατήριον ἐξεπλάγη καὶ διηρωτήθη:

—Χεῖλη Ἱερέως, οὐ ψεύδονται».

—Πῶς, ὁ παπᾶς αὐτός, διέψευσεν αὐτὸν τὸν κανόνα;

—Ξέχασαν, φαίνεται, οἱ ἐκπλαγέντες, πὼς οἱ κανόνες ἔχουν καὶ τὶς ἐξαιρέσεις των.

—Κατὰ τῆς καταδικαστικῆς, ταύτης ἀποφάσεως, ὁ πα-

πάς ἠσκησεν ἔφεσιν.

—Ὁ Ὕψιστος, τοῦ ὁποίου οὗτος τυγχάνει λειτουργός, ἂς φωτίσῃ τοὺς Ἐφέτας νὰ τοῦ δώσουν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον!

—Κάποιος, φαρδὺς — πλατὺς ὑπέγραψε τὸ πλαστογραφημά του,

Κ' ἡ Νομαρχία ἔμαθε τὰ κατορθώματά του!..

Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθμὸς 1761

Ἐν Χαλκίδι τῇ 12 Φεβρουαρίου 1957.

Γνωστοποιεῖ ὅτι.

Κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθμ. Φ. 0473]4—2—57 διαταγῆς Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης προσκαλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἰδιώτας ἰδιοκτήτας ἢ κατόχους γεωργικῶν ἐλκυστήρων ὁδοποιητικῶν μηχανημάτων ἤτοι προωθητῶν γαιῶν, ἰσοπεδωτῶν, ἀποξεστῶν, ὁδοστρωτήρων, ἀεροσυμπιεστῶν, σκυροθραυστῶν, μαλακτήρων σκυροδέματος, γερανῶν ἐκσκαφῶν κυλινδρικῶν συμπιεστῶν, μηχανημάτων σαρώθρων, ἐγκαταστάσεων παραγωγῆς ἀσφαλτομίγματος μηχανημάτων διαστρώσεως ἀσφαλτομίγματος.

Ἀσφαλτολεβήτων θερμάνσεως ραντισμοῦ αὐτοκινήτων 1000 γαλονίων.

Ἀσφαλτολεβήτων θερμ. ραντ. ἑλκομένων 1000 γαλονίων,

Ἀσφαλτολεβήτων θερμάνσεως ραντ ἑλκομένων 500 γαλονίων.

Ἀσφαλτολεβήτων θερμάνσεως ραντισ ἑλκομ. 225 γαλονίων ὅπως ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι τέλους Μαρτίου 1957 παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου καὶ ἐνεργήσωσι τὴν ἀπογραφὴν τῶν ἄνω μνημονευομένων μηχανημάτων των, διὰ καταθέσεως εἰδικῆς ὑπευθύνου δηλώσεως χορηγηθησομένης ὑφ' ὑμῶν

Ἡ μὴ παρουσιασθησόμενοι ἰδιοκτήται ἢ κάτοχοι ἐκτὸς τῆς ἀνωτέρω τακτῆς προθεσμίας, θὰ ὑποστῶσι βαρυτάτας κυρώσεις.

Ὁ Δήμαρχος

Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 153

Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 8)2)1957

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Νέας Ἀρτάκης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁρίου ἡ τοποθέτησις καὶ σύνδεσις σωλήνων ἐξωτερικοῦ δικτύου ὑδρεύσεως ὡς καὶ ὑδρομαστευτικὸς ἐργασίας προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν 26.000. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος Ν. Ἀρτάκης. Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν ἐργολάβοι πάσης τάξεως δι' ἔργα ὑδραυλικά. Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὸν διαγωνισμὸν δρχ. 1000. Πλείονας πληροφορίας παρὰ τῇ Κοινότητι Ν. Ἀρτάκης καὶ τῇ Νομαρχίᾳ (Γραφεῖον Τ.Υ.Δ.Κ.) κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Κοινότητος
ΓΕΩΡ. ΚΑΡΑΤΖΙΚΗΣ

ΤΣΟΥΚΑ - ΜΑΝΤΟΥΔΙΟΥ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὑπηρετῶ ὡς Ἱερεὺς—διδάσκαλος εἰς τὸ μικρὸν χωρίον Τσούκα, τὸ ὁποῖον ἀπέχει μόλις 2 χιλ. ἀπὸ τὸ παρακείμενον χωρίον Σκυλόγιαννη, τὸ εὑρισκόμενον ἐπὶ τῆς δημοσίας ὁδοῦ Χαλκίδος—Ἰστιαίας.

Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου Τσούκας, ἁπλοῖ εἰς τοὺς τρόπους, εὐγενεῖς, φιλότιμοι καὶ φιλόξενοι εἰς πάντας, ὑπέφερον πραγματικῶς κατὰ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος διότι ἡ ὁδὸς Σκυλάγιαννη—Τσούκας καθίστατο ἄβατος ἐντελῶς λόγῳ τῶν ὑδατοπτώσεων. Διὰ νὰ πλησιάσῃ δὲ ὁ ὁδοιπόρος εἰς τὸ χωρίον μας ἔπρεπε νὰ σκεφθῇ καλῶς, διότι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, θὰ ἐκινδύνευε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰ ὑποδήματά του εἰς τὸν πραγματικὸν βοῦρκον ὅπως ἦτο ἡ ὁδός. Τὸ ὁδικὸν αὐτὸ δρᾶμα, ἂς εἴπωμε, τοῦ χειμῶνος ἐπανελαμβάνετο, μέχρις ὅτου ὁ ῥέκτης, ὁ δραστήριος εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας καὶ ἐνθουσιώδης ἀειότιμος κ. Νομάρχης ἔθεσε τέρμα εἰς τὴν ἀνεκδιήγητον αὐτὴν κατάστασιν. Ἐχορηγήθη ἡ ἀνάλογος πίστωσις, μὲ τὴν οἰκονομικὴν δὲ ἐνίσχυσιν τῆς Κοινότητος Κηρίνθου εἰς ἣν ὑπάγεται καὶ ἡ Τσούκα, καθὼς καὶ μὲ τὴν προσωπικὴν ἐργασίαν τῶν κατοίκων ἐσημειώθη τὸ ἐξῆς καταπληκτικόν: Κατεσκευάσθη μία θαυμασία ὁδὸς ἡ ὁποία συνέδεσε τὰ δύο, χωρία ἐκεῖ δὲ ὅπου ἄλλοτε ἦτο ὁ βοῦρκος τώρα πλέον ὁ ὁδοιπόρος ἔρχεται εἰς τὸ χωρίον «ἀβρόχοις ποσί» οὕτως εἰπεῖν. Εἶναι ἐκπληκτικὸν νὰ βλέπῃ κανεὶς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χειμῶνος νὰ ἔρχωνται αὐτοκίνητα μεταφέροντα διάφορα ἐμπορεύματα κλπ. Τὸ χωρίον ἤλλαξε πραγματικῶς ὄψιν οἱ δὲ κάτοικοι ἔχουν καταληφθῇ ἀπὸ ἕνα παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ἅπαντες εὐγνωμονοῦν: 1) Τὸν Σὸν Κύριον Νομάρχην διαθέσαντα τὸ ποσὸν τῶν 60.000 δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς πολυτίμου ὁδοῦ. 2) Τὸν ἀξιότιμον Κον Φράνσις Νόελ Μπαΐκερ. Ἄγγλον γεωκτήμονα ὅστις πολὺ συνέβαλε διὰ τῶν ἐνεργειῶν του παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ διὰ νὰ χορηγηθῇ ἀνάλογος πίστωσις καὶ 3) τὸν κ. Νικόλ Κούρτην, Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Κηρίνθου ὁ ὁποῖος ἐν τῷ μέτρῳ τῶν οἰκονομικῶν δυνάμεων τῆς Κοινότητος καὶ διὰ τῆς δραστηριότητός του ἐβοήθησε τὸ ἔργον τῆς συνδέσεως τῶν δύο χωρίων διὰ δημοσίας ὁδοῦ.

ΘΕΟΔ. Δ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ
Ἱερεὺς—Διδάσκαλος

ΥΠΟ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας ἀνενρέθη παρὰ τὴν Ἁγίαν Βαρβάραν χρυσοῦν γυναικεῖον δακτύλιον. Ἡ ἀπωλέσασα αὐτὸ ἂς προσέλθῃ εἰς τὰ γραφεῖα μας νὰ τὸ παραλάβῃ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
Γραφεῖον Προσόδων
καὶ Περιουσίας

Ἀριθ. Πρωτ. 1868.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 2 Φεβρουαρίου 1957.

Ἐνδιαφέρουσα Γνωστοποίησις
Πρὸς τοὺς Φορολογουμένους
τοῦ Δήμου

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν φορολογουμένων τοῦ Δήμου ὅτι κατὰ τὸ ἀρξάμενον οἰκον ἔτος 1957 θέλουσιν ἰσχύσει οἱ κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκον ἔτος 1955—56 ἰσχύσαντες φορολογικοὶ κατάλογοι ἐκ δικαιωμάτων ὑδρεύσεως καὶ τελῶν καθαριότητος καὶ φωτισμοῦ.

Καλοῦνται ὅθεν

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως δηλώσωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον Προσόδων καὶ Περιουσίας τοῦ Δήμου μέχρι τέλους Μαρτίου ἐ. ἔ. τὰς ἐπελθούσας εἰς τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα ἀκίνητα μεταβολὰς (μεταβιβάσεις κυριότητος, ἀνεγέρσεις νέων οἰκοδομῶν, προσθήκας, ἀλλαγὴ χρήσεως ἀκινήτων διακοπὰς ὑδρεύσεως, μισθώσεις, λήξεις μισθώσεων κ. λπ.) καθ' ὅσον παρερχομένης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας οὐδεμία μεταβολὴ θέλει ἐνεργηθεῖ εἰς τοὺς ἐν λόγῳ Καταλόγους καθισταμένων τούτων ὁριστικῶν καὶ ἐκτελεστῶν.

Ἰδιαιτέρως ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν μισθωτῶν οἵτινες ἐγκατέλειψον τὰ παρ' αὐτῶν κατεχόμενα ἐπ ἐνοικίῳ ἀκίνητα, ὅπως δηλώσωσιν τοῦτο εἰς τὸν Δῆμον καθ' ὅσον ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει: Τὰ βεβαρύνονται αὐτοὶ οὗτοι ἐξακολουθητικῶς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ῥηθέντων δικαιωμάτων καὶ τελῶν πρὸς τὸν Δῆμον.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤΩΝ. Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἀριθμὸς 2234.

ΠΡΟΦΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος 3)λειτουργιασμοῦ

Ὁ Σύμφος Χαλκίδος Χρήστος Μιχ. Γρομματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν τρίτην 3ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1951 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης τῆς μεσημβρίας καὶ ἐν τῷ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφφενείῳ ἡ «Θέμις» ἐνώπιόν μου ἡ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτεθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1106]19—1—1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου, ἀναγκαστικῶς κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Ἀναστασίου Ξύγκη κατοίκου Ψαχνῶν τῇ ἐπισκεύῃ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης Ὑφασματεμπορικῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ὑφασματεμπορικὴ Ἑταιρία Μητράπολις» ἤτοι τὸ ἐν τρίτον 1)3 ἐξ ἀδιαιρέτου μιᾶς διωρόφου οἰκίας μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὐτὴ κεῖται οἰκοπέδου της αὐλῆς της καὶ λοιπῆς περιοχῆς της, παρορεμμάτων καὶ παρακολουθημάτων της, ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ διακοσίων ἑβδομήκοντα 270 τετραγωνικῶν μέτρων ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι κειμένης ἐντὸς τῆς πόλεως Ψαχνῶν τοῦ ὁμωνύμου Δήμου νῦν Δήμου Μεσσαπίων τουβλόκτιστος καὶ ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς ἐσωβατισμένης καὶ ἀσβεστοχρισμένης ἐξωτερικῶς τοῦ ἰσογείου ὀρόφου ἀποτελουμένου ἐκ δύο 2 δωματίων ἐκτάσεως τέσσαρα ἐπὶ ὀκτὼ 4Χ8 μετὰ τοῦ κάτωθι αὐτοῦ ἀντιστοίχου ὑπογείου τοῦ ἐπὶ πέντε ἐπὶ ὀκτὼ 5Χ8 ἐπὶ στρωκτέων ἀμφοτέρων διὰ μωσαϊκῶν πλακῶν καὶ χρησιμοποιουμένων ὡς μαγαζείων καὶ τούτων συνεχομένων μετὰ ἰσογείου οἰκίας ἐξ ἑνὸς δωματίου τριῶν ἐπὶ τέσσαρα 3Χ4 μετὰ συνεχομένης κουζίνας τριῶν ἐπὶ τριῶν 3Χ3 ἐπιστρωμένης διὰ τσιμέντου μετὰ πλακὸς ἐπὶ τῆς στέγης, τοῦ ἄνω ὀρόφου ἀποτελουμένου ἐκ τεσσάρων χωρίων δωματίων τριῶν ἐπὶ τέσσαρα 3Χ4, χώλ τέσσαρα ἐπὶ τέσσαρα 4Χ4 καὶ κουζίνας τριῶν ἐπὶ τριῶν 3Χ3 πλησίον τῆς ὁποίας εἶναι ὁ καμπινές, ἐπιστρωμένων ἁπάντων διὰ μωσαϊκῶν πλακῶν, φέροντος πρὸς τὴν βορινὴν πλευρὰν ξαὶ ἐξώστην μετὰ πάντων τῶν ἀπαραιτήτων κουφωμάτων καὶ πλήρους ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως, συνορευομένης τῆς ὅλης γύρωθεν μὲ Δημοσίαν ὁδόν, καὶ πέραν ταύτης μὲ Κεντρικὴν Πλατεῖαν, μὲ ἰδιωσικὴν ὁδὸν ἀπὸ δύο μέρη, καὶ μὲ κληρονόμους Νικολ. Λάζαρη, ἐκτιμηθέντος τοῦ ἑνὸς τρίτου 1)3 ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς ἄνω περιγεγραμμένης οἰκίας ἀντὶ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων 60.000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ἡ ἐπισπεύδουσα πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 700]56 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς πέντε χιλιάδας τετρακοσίας εἴκοσι 5.420 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς 10—12—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2) διὰ δικαστικὰ ἔξοδα δραχμὰς τετρακοσίας εἴκοσι πέντε 425. 3) διὰ ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, φόρον ἀπογράφου, ἐπίδοσιν, πορείαν κλητῆρος καὶ σύνταξιν ἐπιταγῆς δραχμὰς τριακοσίας ἐννενήκοντα πέντε 395 καὶ ταύτας ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 22—12—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχ. διακοσίας πεντήκοντα 250 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς ἐὰν χρίσιν μου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως τὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριάσμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ ὀικεῖον γραμμάτιον παρακαταθέσεως εἰς ἐμὲ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ εἶναι τὸ ἓν τέταρτον 1)4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δρχ. δέκα πέντε χιλιάδες 15.000. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δεκάτην τρίτην 13ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐφευθερίου Βενιζέλου οἰκ. Γεωργίου Ἀληφραμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Χ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Παν. Ν. Τρεμπέλα, τακτικοῦ καθηγητοῦ τῆς Νεοελληνικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν, ἐξεδόθη βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον «Οἰκτρῶν Φαντασιοκοπημάτων ἔλεγχος». Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖ ἀπάντησιν εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμ. κ. Χρ. Κολύβα ἐκδοθὲν πόνημα «Φῶς ἢ Φωτιά;». Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἀντὶ 5 μόνον δραχμῶν.

—«Ἡ Καρυστινὴ»

Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐν Καρύστῳ ἐκδιδομένη δεκαπενθήμερος συνάδελφος «Ἡ Καρυστινὴ» εἰσῆλθεν αἰσίως εἰς τὸ 25ον ἔτος ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκδόσεώς της. Περιβαλλομένη ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῶν ἀναγνωστῶν της ἀπεδύθη εἰς ἀγῶνας μετὰ θάρρους καὶ παρησίας μὲ γνώμονα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν τοπικῶν συμφερόντων καὶ τῆς Πατρίδος.

Εἰς τὸν ἀμερόληπτον καὶ ἀνιδιοτελῆ διευθυντὴν αὐτῆς κ. Ἰωάννην Δ. Σέρρελην ἀπευθύνομεν ἐγκάρδια συγχαρητήρια καὶ τοῦ εὐχόμεθα νὰ ἐκτάσῃ καὶ τὸν πεντηκοντάχρονον τῆς Αἰγὸς συμπαθοῦς ἐφημερίδος του.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ συμπολίτις μας Νίνα Γ. Ἀώρ. Λέρτα, μαθήτρια, καὶ ὁ ἐν Πύργου κ. Γεώργιος Γιαννοῦκος, ὑπάλληλος Ἠλεκτρ. Ἑταιρίας Πειραιῶς, ἐμνηστεύθησαν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Διὰ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος

Ἀφίκνεῖται καθ' ὁδὸν ἐκ SAVANNAS τῆς Ἀμερικῆς διὰ νὰ διέλθῃ ἐν Ἑλλάδι τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος τὸ ζεῦγος τῶν νεονύμφων κ. Στυλιανοῦ Ι. Νικολάου, προσφιλεστάτου υἱοῦ τοῦ Προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς παροικίας κ. Ἰωάννου Νικολάου. Καλῶς νὰ ὁρίσῃ.

—Προαγωγαὶ

Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης (ἐκ Παρθενίου) Ταγματάρχης τῆς Στρατολογίας ἐν Σύρῳ κ. Δημήτριος Μεγαρίτης, προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου.

—Οἱ Δημοτικοὶ ὑπάλληλοι κ. κ. Γεωρ. Ματσούκας καὶ Κων. Ἀθανασίου προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γραμματέως Β'.

Τοὺς προαχθέντας συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

—Χειροτονίαι

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας προεχειρίσθη εἰς πρεσβύτερον ὁ ἐκ Λίμνης Ἱεροδιάκονος κ. Ἀνέστης Νάνος, ἀπόφοιτος Ριζαρείου Σχολῆς, προοριζόμενος διὰ τὴν ἐνορίαν Ἁγ. Ἀθανασίου—Ἰστιαίας.

—Ἐπίσης, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐχειροτονήθη διάκονος, ἄνευ θέσεως, ὁ ἄγαμος συμπολίτης κ. Βασίλ. Οἰκονόμου, συνταξιοῦχος ὑπάλληλος τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρίας Χαλκίδος.

ΠΕΝΘΗ

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Κομπιὰ ὁ ἀγαπητὸς Σπῦρος Μπαμπούρης παντοπώλης. Τὴν οἰκογένειαν του θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Μνημόσυνα

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ σεβασμίου Ἱερέως τῶν Χαλίων ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΑΦΡΑΤΗ ἐτελέσθη τὴν 10)2)57 μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

—Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λευκῶν

Ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Ἀνανίου προεχειρίσθη ἡ πανοσιωτάτη μεγαλόσχημος μοναχὴ Ἀντωνία Ν. Μαιρουδῆ, ἐξ Ἀρτάκης, καὶ ἐγκατεστάθη ὡς Καθηγουμένη εἰς τὴν ἱστορικὴν Ἱ. Μονὴν τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπους «Λευκῶν» τοῦ Αὐλωναρίου—Εὐβοίας.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως καὶ εὔχεται εἰς τὴν νέαν Καθηγουμένην νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὴν ἀποστολήν της.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ «Συλλόγου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Εὐβοίας» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Βελ. Βλησσαρίου Πρόεδρος, Νικ. Καναστέλλος Ἀντιπρόεδρος, Γεν. Κυριάκης Γεν. Γραμματεύς, Γρηγ. Σφακιανὸς Ταμίας καὶ Κων. Ἀντωνόπουλος, Ξεν. Ξυκαλιᾶς καὶ Ἑλένη Πνευματικοῦ Μέλη.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 531

Η ΜΕΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Σεμνή καί έπιβλητική ὑπῆρξεν ἡ πρωτοβουλία Μέσης Ἐκπαιδεύσεως συγκληθεῖσα τήν 17)2)57 εἰς τό κινηματοθέατρον «Λοῦσυ» γενική συνέλευσις τῶν γονέων καί κηδεμόνων τῶν μαθητῶν τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως Χαλκίδος.

Ἐν ἀρχῇ μετά τήν ἔγκρισιν τοῦ ψηφίσματος ὑπέρ τῆς αὐτοδιαθέσεως τῆς Κύπρου, ὁ προεδρεύσας τῆς Γεν. Συνελεύσεως, κ. Βελισσάριος Βελισσαρίου, πρόεδρος τοῦ «Συλλόγου Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως Εὐβοίας», ἀφοῦ ἐτόνισε τήν σημασίαν καί σπουδαιότητα τῆς Μέσης Παιδείας, μετά σύντομον ἀναδρομήν εἰς τό παρελθόν, κατέδειξεν ὅτι ἡ ἀνασυγκρότησις ἔπρεπε νά ἀρχίσῃ ἀπό τήν Μ. Ἐκπαίδευσιν καί ἀπέδειξε διά ἀδιασείστων καί ἀδιαψεύστων ἐπιχειρημάτων, ὅτι ἡ Μέση Παιδεία εἶναι ὁ μέγας ἀσθενής καί ὅτι χρειάζονται ριζικά μέτρα διά τήν ἀνάρρωσίν της.

Ἐτόνισεν ὅτι λόγοι κοινωνικοί καί ἐθνικοί ἐπιβάλλουν τήν ἐκπαιδευτικήν μεταρρύθμισιν, διά τῆς ἱδρύσεως Προγυμνασίων, τήν ἀνεξαρτοποίησιν τῶν Νυκτερινῶν Γυμνασίων καί Γυμνασιακῶν Παραρτημάτων, τήν λύσιν ἐντός πενταετίας τοῦ Διδακτηριακοῦ προβλήματος διά τῆς χρησιμοποιήσεως τῶν εἰσπραττομένων ἐκπαιδευτικῶν τελῶν, τοῦ κονδυλίου καταβαλλομένων ἐνοικίων καί τῆς ἐνισχύσεως ἐκ τοῦ κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ, τήν διαίρεσιν τῶν πληθωρικῶν Γυμνασίων εἰς δύο καί τῶν ἄνω τῶν ἑξήκοντα μαθητῶν τάξεων εἰς τμήματα, τήν αὔξησιν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ διά τῆς αὐξήσεως τῶν ὀργανικῶν θέσεων τῶν καθηγητῶν καί τήν λύσιν τοῦ βαθμολογικοῦ καί μισθολογικοῦ προβλήματος τῶν καθηγητῶν διά τῆς χορηγήσεως τοῦ ἐπιδόματος Βιβλιοθήκης καί ἐξέφρασε τήν ἐλπίδα ὅτι τό κράτος δέν θά ἐξωθήσῃ καί πάλιν τούς ἐκπαιδευτικούς εἰς τά ἄκρα.

Ὁ κ. Τσιανταφυλλόπουλος, Γυμνασιάρχης τοῦ Β'. Γυμνασίου, ἐτόνισε τήν κατάστασιν εἰς τήν ὁποίαν περιῆλθε ἡ Μέση Παιδεία καί ὅτι μέ καθηγητάς πεινομένους δέν δύναται νά ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ὁ κ. Παπανικολάου, γεν. γραμματεύς τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐτόνισεν, ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικός λειτουργός πρέπει νά ἔχῃ ψυχήν διά νά μορφώσῃ τοιαύτην καί ὅτι πρέπει τά γίνῃ ἠθική καί ὑλική ἐξύψωσις τῶν καθηγητῶν διότι σήμερον λείπει ὁ ἐνθουσιασμός καί οἱ καθηγηταί εἶναι ἀπογοητευμένοι. Ἡ ἐπιτευχθεῖσα διαβάθμησις ἀποτελεῖ ἠθικόν καί ὄχι ὑλικόν ἐπίτευγμα καί ὅτι ὑλικόν ἐπίτευγμα θά εἶναι ἡ χορήγησις τοῦ ὑπεσχημένου ἐπιδόματος Βιβλιοθήκης.

Ὁ κ. Παπαδημητρίου, πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας, ἐτόνισεν, ὅτι ἀγωνιζόμεθα ὄχι μόνον διά τάς ἀπολαυάς τῶν Καθηγητῶν ἀλλά καί διά τήν πατρίδα καί ὅτι οἱ ἀγῶνες μας ἔχουν ἐπαγγελματικόν, ἀλλά καί ἐθνικόν χαρακτῆρα. Ὡς γονεῖς μπορεῖτε νά εἶσθε ὑπερήφανοι διά τούς καθηγητάς τῶν παιδιῶν σας, διότι καί τοι ἐργαζόμενοι ἐν μέσῳ ἀντιξοοτήτων εἶναι ἀφοσιωμένοι εἰς τό καθῆκον των καί ὅτι δέν ζητοῦν λεπτά ἀλλά φτερά διά νά κατακτήσουν τούς πνευματικούς ὁρίζοντας τῆς ἀθανάτου Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Καλλίας, βουλευτής Εὐβοίας, ἐτόνισεν, ὅτι τό θέμα τῆς Μέσης Παιδείας κατ' ἐπανάληψιν τόν ἀπησχόλησεν καί ὅτι εἶναι γνωστοί οἱ ἀγῶνες του διά τόν Συνδικαλισμόν, διά τήν αὔξησιν τῶν ὀργανικῶν θέσεων κατά ἑξακοσίας διά τήν ἀπαγγιστρωσιν τῆς Ἐκπαιδεύσεως ἐκ τοῦ Νόμου 2 500 καί ὅτι προητοίμασε τήν διαβάθμησιν τῶν καθηγητῶν. Ἐπίσης εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Ὑπουργός τῆς Παιδείας εἶναι πραγματικός μάρτυς λόγῳ τοῦ ὅτι αἱ πιστώσεις πού τοῦ διαθέτουν εἶναι ἐλάχισται καί ὅτι οἱ γονεῖς καί κηδεμόνες καί ὁ Συνδικαλισμός εἶναι δυνατόν νά μετατοπίσουν τό Κρατικόν ἐνδιαφέρον ὑπέρ τῆς Μ. Παιδείας καί ὅτι ἡ ἐξύψωσις τῆς Μ. Παιδείας θά γίνῃ σταδιακῶς.

Ὁ κ Παπαγεωργόπουλος, Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πολιτεία πρέπει νά ἀντιμετωπίσῃ μέ περισσότερον ἐνδιαφέρον τό θέμα τῆς Μ. Παιδείας, ὅτι ἐπιβάλλεται νά γίνῃ συντόμως ἡ Ἐκπαιδευτική μεταρρύθμισις, νά λυθῇ τό Διδακτηριακόν καί νά λυθοῦν τά οἰκονομικά αἰτήματα τῶν ἐκπαιδευτικῶν, διότι δέν εἶναι ἀνεκτόν ὁ εἰδικευμένος καθηγητής νά ἀμείβεται ὀλιγώτερον τοῦ ἀνειδικεύτου ἐργάτου· καί τέλος, ἐτόνισεν ὅτι εἰς τούς ἀγῶνας τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τό Ἐργατικόν Κέντρον Εὐβοίας εἶναι παρά τό πλευρόν των.

Μετά ταῦτα ἐνεκρίθησαν ψηφίσματα τοῦ Συλλόγου Γονέων καί Κηδεμόνων Χαλκίδος καί τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν διά τήν ἐπίλυσιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων.

ΚΑΙ ΑΛΛΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ;

Τό ὅλως ἀμελετήτως καταρτισθέν καί ἀβασανίστως ψηφισθέν Ν Δ 3570]56, διά τοῦ ὁποίου οἱ ἐπαγγελματοβιοτέχναι καθίστανται ὑπεύθυνοι εἰσπράκτορες τῆς ὑπέρ τῶν Δήμων καί Κοινοτήτων ἐπιβληθείσης φορολογίας 3 ο]ο ἐπί τῶν παιλουμένων νεωργικῶν προϊόντων, ἐπέφερεν ὄχι μόνον ἀναταραχήν εἰς αὐτούς καί ἀγανάκτησιν, ἀλλά, ἐξ διαμέτρου, δημιουργεῖ καί κοινωνικήν ἀναστάτωσιν, διά τῆς ἀπολύσεως τῶν ἀπό ἐτῶν ὑπηρετούντων εἰδικῶν Κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων.

Κατόπιν τούτου ἐπιβάλλεται ἡ τροποποίησις τοῦ προηθέντος Ν. Δ. ἵνα παύσουν οἱ ἐπαγγελματίαι καί ἔμποροι νά ὑποκαθιστοῦν τούς εἰδικούς εἰσπράκτορας ἐπί ζημίᾳ αὐτῶν τῶν ἰδίων, τῶν Κοινοτικῶν ἐοάδων καί τῶν Κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων, οἱ ὁποῖοι, οὕτω, θά ὑποχρεωθοῦν νά αὐξήσουν τόν ἀριθμόν τῶν ἀνέργων μέ τάς γνωστάς συνεπείας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἀξιότιμε κ. Νικ. Ζωγράφε,

Αἰσθανόμεθα ἐπιβεβλημένην ὑποχρέωσιν νά εὐχαριστήσωμεν Ὑμᾶς διά τήν εἰσήγησίν Σας, πρός ἀποστολήν καί ἑτέρων 50 δεμάτων τροφίμων (βάρος συνολικοῦ 400 ὀκάδων), πρός ἐνίσχυσιν τοῦ συσσιτίου μας, ἐκ μέρους τῆς AMERICAN MISSION TO GREEKs, INC, καί νά ἐκφράσωμεν καί δημοσίᾳ τήν εὐγνωμοσύνην μας πρός τούς ἰθύνοντας τῆς Ὀργανώσεως ταύτης καθώς καί τούς ἐνισχύοντας τό φιλάνθρωπον αὐτό ἔργον.

Μετά τιμῆς καί εὐγνωμοσύνης

ΟΙ ΦΥΜΑΤΙΚΟΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

25—2—57

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ μεγάλος ἀριθμός τῶν ψυχοπαθῶν τῆς ἐποχῆς μας εἶναι ἀκόμη μιά ἀπόδειξις τῆς ἀξιώσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Δέν τρελλαίνονται ἐκεῖνοι πού ἔχουν ψυχικήν γαλήνη καί εἶναι εὐχαριστημένοι μέ ὅ,τι ἔχουν, ἀλλ' ἐκεῖνοι πού ἐπιδιώκουν τήν εἰρήνην τῆς ψυχῆς στή φιλοσοφία καί τά γήϊνα ἀγαθά. Οἱ μισοί πελάται τῶν ἰατρῶν δέν πάσχουν ἀπό καμμιά σωματική ἀσθένεια, ἀλλ' ἀπό ψυχική ταραχή. Αὐτοί ἄν πήγαιναν στό Χριστό νά τούς σώσῃ ἀπό τίς ἁμαρτίες των δέν θά ἦταν ἀνάγκη νά ἐξοδεύουν τά χρήματά των, πού τόσο ἀγαποῦν, στούς ἰατρούς. Ὁ δόκτωρ Οὐίλλιαμ Μεννινζερ διευθυντής τοῦ Ψυχιατρικοῦ Σώματος τοῦ Ἀμερικανικοῦ Στρατοῦ κατά τόν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον εἶπε : «Ὅταν ἀρχίσαμε τήν ἐπιστράτευσι βρήκαμε ὅτι ἕνας ἀπό κάθε ὀκτώ ἄνδρες ἔπρεπε νά ἀπορριφθῇ ἕνεκεν ψυχικῆς καί διανοητικῆς διατοράξεως καί ἀσταθείας. Τά 62 ο]ο τῶν νοσηλευομένων στά νοσοκομεῖα τῶν ἀποστράτων εἶναι ψυχοπαθεῖς. Ἔχομε πολλές μαρτυρίες ὅτι ὁ κόσμος μας εἶναι ἄρρωστος. Μακάρι νά ἐξεύραμε τήν αἰτίαν τοῦ καταντήματός μας αὐτοῦ». Δέν διατείνομαι ὅτι κανένα παιδί τοῦ Θεοῦ δέν προσβάλλεται ἀπό διανοητικήν ταραχήν. ἀλλ' ὁ Χριστός μᾶς δίδει τό φάρμακο ὅταν μᾶς λέγει: «Μή μεριμνᾶτε περί τῆς ζωῆς σας. Ὅποιος σώσῃ τήν ζωήν του θά τήν χάσῃ».

Ὁ ἄνθρωπος χωρίς Θεό ὅλο προσπαθεῖ νά βρῇ καί ἀντί νά βρῇ διαρκῶς χάνει. Ἡ ζωή του δέν ἔχει κεντρικό κι' ἀνώτερο σκοπό. Τό σγοινί μέ τό ὁποῖο δένει τούς ἄλλους γιά νά τούς περάσῃ ὁ ἴδιος, μπερδεύεται στά πόδια του καί τόν ρίχνει κάτω. Τό ποτήρι τῆς εὐτυχίας πού βάζει στά χείλη του εἶναι γεμᾶτο ἀπό θλῖψι καί ἀγωνία. Ἡ ἐλπίς πού φυτρώνει στό δρόμο του ἔξαφνα μαραίνεται. Κάθε δοχεῖο πού γεμίζει εἶναι τρύπιο. Δέν μπορεῖ νά βαστάζει τίποτε.

Αὐτή εἶναι ἡ τραγωδία τῆς ἐποχῆς μας. Κάθε ἐφεύρεσίς μας δέν φαίνεται νά εἶναι πρός ὠφέλειάν μας, ἀλλά πρός ζημίαν μας. Ἐφεύραμε τό ἀεροπλάνο, ἀλλά τό χρησιμοποιοῦμε γιά νά βομβαρδίζουμε τούς συνανθρώπους μας. Καταφέραμε νά κάμουμε ἀτομική ἐνέργεια, ὄχι ὅμως γιά τήν κοινή μας ὠφέλεια, ἀλλά γιά τή τελική καί ὁλοσχερῆ καταστροφή μας. Ἐνῶ ἐφεύραμε τρόπους γιά νά διατηροῦμε τάς τροφάς μας ἐπί μῆνες καί χρόνια, ἐπιτρέπουμε ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ν' ἀποθνήσκουν τῆς πείνης. Ὅσο περισσότερη ψυχολογία καί κοινωνιολογία διδάσκομε στά Πανεπιστήμιά μας, τόσο πειό πολλούς κακούργους ἔχουμε.

Γιά νά σᾶς πείσω σᾶς δίδω ἐπίσημες στατιστικές. Κάθε χρόνο αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐξοδεύουν 15 δισεκατομμύρια δολλάρια γιά κακουργιοδικεῖα καί λοιπά ἔξοδα ἕνεκεν τῶν διαπραττομένων κακουργημάτων. Κάθε ὥρα ἡ χώρα αὐτή ἐξοδεύει ἑξ ἑκατομμύρια δολλάρια διά τά κακουργήματα τῶν πολιτῶν της. Ἐν ὅλῳ ὑπάρχουν 700,000 παιδιά πού συγκαταλέγονται ὡς κακοῦργοι. Ὑπάρχουν 800,000 γυναῖκες ἐλευθέρων ἠθῶν πού εἶναι γνωσταί ὡς τοιαῦται, ἐκτός τῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων πού ζοῦν στήν κρυφή ἀκολασία. Κάθε χρόνο στήν Ἀμερική γεννῶνται 100,000 ἄνομα παιδιά. Ἐξ' αὐτῶν 40,000 γεννῶνται ἀπό κορίτσια μόλις 14 ἐτῶν. Ὁ Ἀμερικανικός λαός κάθε χρόνο καπνίζει 410 δισεκατομμύρια σιγαρέττα καί πίνει 9 ἑκατομμύρια δολλάρια ἀλκοόλ. Ἰδού ἡ εὐτυχία καί ἡ πρόοδός μας! Εἶναι νά τήν θαυμάζει κανείς!

Μή ἀποθαρρύνεσαι ἀναγνῶστα. Ὑπάρχει καί κάτι πού εἶναι πραγματικό κέρδος. Δέν μπορεῖς νά σώσῃς τόν ἑαυτό σου. Βλέψε στόν Ἰησοῦν Χριστόν ὁ Ὁποῖος θυσιάζων ἑαυτόν, χάνων τήν ζωήν Του, ἐκέρδισε τήν σωτηρίαν πού τώρα σέ προσφέρει. Ὁ Χριστός διά τοῦ θανάτου Του χαρίζει ζωήν αἰώνιον σέ σένα καί σέ μένα.

Ἐπί πολύ καιρό ὁ Ἅγιος Αὐγουστῖνος προσπαθοῦσε νά βρῇ τήν εὐτυχία του, τόν ἑαυτό του. Ἡ ἁμαρτία ὅμως τόν τράβηξε στά δίκτυά της. Ἦταν βαθειά βουτηγμένος στήν ἀκολασία ὅταν μιά μέρα στήν πρός Ρωμαίους ἐπιστολή διάβασε - «Ἐνδύθητε τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί μή φροντίζετε περί τῆς σαρκός», (Ρωμ, 13. 14), Ἐκεῖ παρέδωσε τόν ἑαυτό του στόν Χριστόν. Βρῆκε τόν ἑαυτό του χάνοντάς τον στά χέρια τοῦ Χριστοῦ. Τότε μέ τήν πραγματική γνῶσι τοῦ ἑαυτοῦ του εἶπε: Ὦ Θεέ, σύ μᾶς ἔκαμες γιά τόν Ἑαυτό Σου καί τά ταραγμένα πνεύματά μας δέν θά ἡσυχάσουν μέχρις ὅτου ἡσυχάσουν ἐν Σοί». Γίνε αὐτή νά γίνῃ ἡ πεῖρα τοῦ κάθε ἀναγνώστου μου, ὅπως ἔγινε καί δικιά μου πεῖρα. ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΝΕΡΡΩΣΕΝ Ο κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Παρά τοῦ ἀναρρώσαντος τελείως τ. ὑπουργοῦ καί βουλευτοῦ Εὐβοίας κ. Γεωρ. Βογιατζῆ ἐλάβομεν τό κάτωθι τηλεγράφημα :

«Νικόλαον Ζωγράφον
Διευθυντήν «Ἐθνικῆς Φωνῆς»
Χαλκίδα

Ἀναρρώσας ἐκ τοῦ αὐτοκινητιστικοῦ ἀτυχήματος σᾶς ἐκφράζω τάς θερμάς μου εὐχαριστίας διά τό ἐπιδειχθέν ἐνδιαφέρον σας κατά τήν διάρκειαν τῆς ἀσθενείας μου σιόπ.

Σᾶς παρακαλῶ ἐπίσης νά δημοσιεύσητε εἰς τήν ἔγκριτον ἐφημερίδα σας τούς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας πρός ὅλους τούς συμπολίτας μας διά τάς τόσον συγκινητικάς ἐκδηλώσεις των αἱ ὁποῖαι μέ ὑποχρεώνουν νά ἐργασθῶ ἀκόμη περισσότερον, ἀφιερώνων ὅλας τάς δυνάμεις μου διά τήν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Εὐβοϊκοῦ Λαοῦ.

Τέως ὑπουργός
Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ»

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ὁ Κουτσοφλέβαρος, ἀφοῦ μᾶς χάρισε ἀνοιξιάτικες μέρες, μᾶς ἀποχαιρέτησε μὲ μιὰ εὐεργετικὴ βροχή, ποὺ τόσο πολὺ διψοῦσε ὁ τόπος μας.

—Μὲ τὴν εἴσοδο τοῦ Μάρτη, γιώρτασε τὴν ὀνομαστικήν του ὁ ὑφυπουργὸς Ἐμπορίου κ. Μάρτης.

—Τοῦ εὔχομαι, ὅσο καιρὸ θάναι Ὑπουργός, ποτέ του νὰ μὴ μαρτυρήσῃ ἀπὸ τὶς παράλογες ἀξιώσεις τοῦ Κόσμου.

—Μὲ τὴν περιοδεία τοῦ κ. Μαρκεζίνη στὴν Εὔβοια, ρωτήθηκα ἀπὸ πολλούς, ἐὰν ἡ χώρα μας μπῆκε σὲ προεκλογικὴ περίοδο.

—Ξέχασαν, φαίνεται, πὼς εἶχε ἀνοίξει τὸ Τριῴδιο καὶ διανοίγαμε τὴν ἑβδομάδα τῶν Ἀπόκρεω...

—Γι' αὐτὸ ὅ,τι εἶπε καὶ ἐλάλησε ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν πρὸς τοὺς «ἀπίστους» ἀκροατάς του, τὰ πῆραν αὐτοὶ γιὰ ἀστεῖα, ἐνῷ βρῆκαν θέσι στὴν «Ἑστία»!

—Ἐν ᾠδαῖς καὶ ἄσμασι δόθηκε ὁ χορὸς τοῦ Ὠδείου μας.

—Τὸ «ρόκ ἔντ ρόλλ» — ὁ νέος χορός — σὰν σίφουνας ἐνέσκηψε καὶ στὴν πόλι μας.

—Ἄμ' πῶς! Θὰ τὸν ἄφηνε χωρὶς νὰ τὸν χορέψῃ κι' ἡ Χαλκίδα;

—Θὰ τὴν περνοῦσαν, τότε, γιὰ ὀπισθοδρομικὴ οἱ ἄλλες πόλεις!!..

—Καὶ βλέπει κανεὶς γονεῖς νὰ καμαρώνουν τοὺς γόνους των, χορεύοντας ἐν μέσῳ ἀηδείας καὶ ξετσιπωσιᾶς τὸ «ρόκ ἔντ ρολλ».

—Ὕστερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν χορό, χρειάζεται, θαρῶ, κι' ἕνας ἄλλος: Ὁ χορὸς τοῦ ξύλου μετὰ μουσικῆς.

—Ἀπὸ μιὰ προκήρυξι τῆς Ε.Π.Ο.Ν. πληροφορήθηκα πὼς ἡ ἀντεθνικὴ αὐτὴ Ὀργάνωσις γιώρτασε τὰ 14 χρονά της.

—Γι' αὐτὸ τῆς χρειάζεται μιὰ εὐχὴ γιὰ νὰ... προκόψῃ:

«ΕΠΟΝ ποὺ γιώρτασες προ[χθὲς
τὰ δεκατετραχρονά σου
σὲ εὔχομαι νὰ αἰσθανθῇς
καὶ τὰ κακόχρονά σου:

—Νάχῃς τὸν πόνο στὴν [καρδιὰ
καὶ ζάλη στὸ κεφάλι,
νὰ μείν' ἡ νεολαία μας
ἀλώβητη καὶ πάλι».

Ζ.

ΤΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΒΙΟΤΕΧΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΛΙΜΝΗΣ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας κ. Δημ. Σκούρας συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τούτου κ. Δημ. Τάκκα, τοῦ συμβούλου κ. Παν. Τσακελλαράκη, τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου Λογιστῶν Εὐβοίας κ. Μπούκου καὶ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας κ. Ν. Ζωγράφου μετέβησαν εἰς Λίμνην. Ἐκεῖ συνεκροτήθη, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Δημαρχίας, μακρὰ σύσκεψις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ φόρου εἰσοδήματος τῶν ἐπαγγελματιῶν, διαρκέσασα μέχρι τοῦ μεσονυκτίου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν τὰ Δ. Συμβούλια τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου, Παντοπωλῶν, Βιοτεχνῶν, Ἐργατῶν, ὁ Δήμαρχος Λίμνης κ. Γ. Ριτσώνης, ὁ κ. Οἰκονομικὸς Ἔφορος καὶ ὁ κ. Ταμίας Λίμνης.

Ὁ κ. Σκούρας, ἀφοῦ διὰ μακρῶν διεκτραγώδησε τὴν δεινὴν θέσιν εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ ἐπαγγελματικὸς καὶ βιοτεχνικὸς κόσμος συνεπείᾳ τῶν ὑπ' αὐτοῦ καταβαλλομένων διαφόρων εἰσφορῶν εἰς τὰ ποικιλώνυμα Ταμεῖα, ὑπέδειξεν τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου θὰ πρέπει ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὰς προσθέτους φορολογίας ποὺ τὸν ἐπιβαρύνουν μέχρι ἀπονιγμοῦ. Ἀκολούθως ἐτόνισεν ὅτι διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους εἰς 18 μηνῶν καὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ὁλοκλήρου τοῦ 18μήνου βάσει τῆς διαρρυθμισθείσης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν φορολογικῆς κλίματος, ἐπέρχεται ἀξιόλογος φορολογικὴ ἐπιβάρυνσις εἰς τὸν φορολογούμενον, ἣτις δύναται ν' ἀποφευχθῇ, ἐὰν τὸ ὅλον φορολογητέον εἰσόδημα τῶν 18 μηνῶν κατανεμηθῇ ἀναλόγως εἰς εἰσόδημα τῶν 12 μηνῶν καὶ εἰς εἰσόδημα 6 μηνῶν καὶ ἐπ' αὐτῶν ὑπολογισθῇ κεχωρισμένως ὁ φόρος. Ἔπειτα αὐτοῦ, ὁ κ. Ἔφορος, παρέθεσεν διάφορα παραδείγματα καὶ ἐπηκολούθησεν διπλωματικὴ συζήτησις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ κ. Ἐφόρου Λίμνης. Εἶτα παρεκάλεσεν τὸν κ. Ταμίαν Λίμνης, ὅπως λαμβάνων ὑπ' ὄψει του τὸν οἰκονομικὸν μαρασμὸν ποὺ διέρχεται ἡ Λίμνη καὶ ἡ περιφέρειά της, παρέχει εἰς τοὺς φορολογουμένους εὐκολίας πληρωμῆς.

Ἐν τέλει ὁ κ. Μπούκος ὑπέδειξεν εἰς τοὺς παρισταμένους ἐπαγγελματίας τὸν τρόπον τῆς τηρήσεως τῶν βιβλίων των καὶ τῆς συντάξεως τῶν δηλώσεών των.

Ὅλος ὁ ἐπαγγελματικὸς κόσμος Λίμνης ἐξέφρασε πρὸν τὸν κ. Σκοῦραν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας του διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας ποὺ καταβάλλει ὑπὲρ τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως.

ὀν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου καὶ ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ ἐνταῦθα Καφενείου τοῦ Ἀντωνίου Παύλου Ἰδιοκτησίας τοῦ Δήμου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ ἔνθα ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν τὰ κάτωθι ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα ἀκίνητα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 741 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1955 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὧδε ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τῆς ὀφειλετρίας Στυλιανῆς συζύγου Ἰωάννου Κιαπέκου τὸ γένος Εὐαγγέλου Κυριαζῆ οἰκοδεσποίνης κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἰωάννου Χρήστου Μουζμούζη κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ ἤτοι 1) Ἰσόγειος οἰκία μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὕτη κεῖται οἰκοπέδου της, αὐλῆς καὶ περιοχῆς της παρακειμένων καὶ παρακολουθημάτων της ἐκτάσεως 50 τ. μ. ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐκτάσεως ἐστί, κειμένη ἐντὸς τῆς πόλεως Λουτρῶν Αἰδηψοῦ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κεντρικῆς Λεωφόρου. Εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπής ἀποτελεῖται ἐκ δύο συνεχομένων δωματίων ἐκτάσεως ἑκάστου 16 τ. μ. ὡς ἔγγιστα ταβανωμένων καὶ πατωμένων διὰ ξυλείας καὶ ἐπιστρωμένων συνορεύει γύρωθεν μὲ Κων. Ἀγαγιώτη, Κωνσ. Παρασκευοπούλου, ὀφειλέτιδος, καὶ Κων. Μιχαηλίδη ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων 20.000. 2) εἰς ἀριστερὰ μετὰ τὴν ἰσόγειον οἰκοδομὴν τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται οἰκοπέδου προαυλίου παρακειμένου καὶ παρακολουθημάτων της κειμένου ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει ἐκτάσεως 100 τ. μ. ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐστὶ ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς. Ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν διαμερισμάτων καὶ ὑποστέγου συνορεύει γύρωθεν μὲ ὀφειλέτιδος ἀπὸ δύο μέρη Κων. Μιχαηλίδη Ἰωαν. Μουζμούζη, ἐκτιμηθεῖς ἀντὶ τριακοντα χιλιάδων (30.000) 3) Ἰσόγειος οἰκοδομὴ χρησιμοποιουμένη ὡς ἀποθήκη μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὕτη οἰκοπέδου της αὐλῆς καὶ λοιπῆς περιοχῆς της, παρακειμένων καὶ παρακολουθημάτων ἐκτάσεως 150 τ. μ. ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐστὶ μετὰ τοῦ συνεχομένου αὐτῇ περιβολίου ἐκτάσεως τούτου τριακοσίων (300) τ. μ. ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐστὶ κειμένων ἀμφοτέρων τούτων ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει. Ἡ Ἰσόγειος οἰκοδομὴ εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπής καὶ δὲν φέρει ἐπὶ τοῦ δαπέδου της ἐπίστρωσιν. Ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἑνὸς καὶ μόνου δωματίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη. Ἐντὸς τοῦ συνεχομένου τούτου περιβολίου ὑπάρχουσιν διάφορα δένδρα συνορεύει γύρωθεν μὲ ὀφειλέτιδος, Ἰων. Μουζμούζη, Ἄννης Ἀβανσιάδου, Ἀθαν. Ἴβου, Κων. Βεργῆ Προδρόμου Οὐζούογλου, Παράσχου Χατζηαναστασίου, Γεωργίου Δημητρίου Μαρίας Ἀνδρίτσου, Κων. Παρασκευοπούλου, καὶ Κων. Μιχαηλίδου ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν τεσσαρακοντα χιλιάδων (40.000 καὶ 4) οἰκόπεδον μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ τουβλοκτίστου ἡμιτελοῦς δωματίου καὶ διαφόρων δένδρων ἐκτάσεως 450 τ. μ. ὡς ἔγγιστα ἡ ὅσης ἐστὶ κείμενον ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει παρὰ τῇ Κεντρικῇ Λεωφόρῳ συνορεύομενον γύρωθεν μὲ Δημ. Κόκκα, Πελοπίδα Ἀγγελίδου, ὀφειλέτιδος Χαδεμένης Τούτουζα νῦν συζύγου Κων. Κιαπέκου καὶ Κεντρικὴν Λεωφόρον ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000). Ὁ πλειστηριασμὸς ἐπισπεύδεται ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Χρήστου Μουζμούζη κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 182)1954 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν, β) τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5586 τῆς 16 Αὐγούστου 1954 ἀποδεικτικοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας Ἰωάννου Θεμελῆ δι' οὗ ἐκοινοποιήθη ἡ πρώτη ἐπιταγή, γ) τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5327 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1956 ἀποδεικτικοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας Νικολάου Παπανικολάου δι' οὗ ἐκοινοποιήθη ἡ δευτέρα ἐπιταγὴ δι' ὧν ἐπισσωρεύεται ἡ ὀφειλέτις ὅπως πληρώσῃ τὰ ἑξῆς ποσά: α) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 22.500 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1954 ἄχρις ἐξοφλήσεως β) δικαστικὰ ἔξοδα δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα 350 γ) ἔξοδα κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς δρυχιλίων μετὰ τῶν 350 νομιμοτόκως ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1954 ἄχρις ἐξοφλήσεως. δ) διὸ δευτέραν ἐπιταγὴν δραχμὰ 344 νομιμοτόκως ἀπὸ 2)10)1956 ἄχρις ἐξοφλήσεως ἤτοι ἐν συνόλῳ δρχ. 24.194 ἐντόκως ὡς ἄνω, ὡς καὶ δραχμὰς χιλίας δι' ἔξοδα προσωρινὰ μειώσεως καὶ ὑποθήκης καὶ δρχ. 230 διὰ σύνταξιν παραγγελίας. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν πλείονα προσφέροντα τὸ λιτὸν πλειοδότην κατὰ νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὰ ἀκίνητα. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει τὸ τέταρτον τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἕναστον κτῆμα χωριστὰ ἤτοι διὰ τὸ πρῶτον κτῆμα δραχμὰς 5,000 διὰ τὸ δεύτερον κτῆμα δραχ. 7.500 διὰ τὸ τρίτον κτῆμα Δραχ. 10.000 καὶ διὰ τὸ τέταρτον κτῆμα δρχ. 10.000. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν νὰ καταθέσῃ τὸ τίμημα ἐκπλειστηριάσεώς του εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου. Καλοῦνται ὅσοι βουλόμενοι νὰ ὑπερθεματίσωσι νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τόπον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνωσι τὸν ὑπερθεματιστήν. Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα εἰς δύο φύλλα χαρτοσήμου ἐν τῷ ἐνταῦθα καὶ κάτωθι τοῦ Ξενοδοχείου Εὔβοια ἰδιοκτησίας κληρονόμων Θεμιστοκλέους Βούλγαρη κειμένῳ Γραφείῳ μου σήμερον τὴν ἑνδεκάτην (11) τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ.

Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Ἀθανάσιος Θ. Βούλγαρης

Ἀριθμὸς 4950.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 151 Α' Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰωάννου Θεοχάρους Θέμελη.

Ὁ Συμβολαιογράφος Λουτρῶν Αἰδηψοῦ Ἀθανάσιος Θεμιστοκλέους Βούλγαρης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα.

Δηλοποιῶ

ὅτι τὴν δεκάτην 10 τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννιακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν δεκάτην 10 π. μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκτεθέντα εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐ ὠπι-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΝ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον τῆς Κοινότητος Κυπαρισσίου— Εὐβοίας καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς λαβόντες ὑπ' ὄψει τὰς δραστηρίους καὶ ἐντατικὰς ἐνεργείας εἰς τὰς ὁποίας προέβη ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς ἤδη Εὐβοίας κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸ χωρίον μας τηλεφωνικῆς συνδέσεως.

Ἐκφράζομεν

πρὸς αὐτὸν καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας.

Χάρις εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Βογιατζῆ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα θὰ παραμείνῃ χαραγμένον εἰς τὰς καρδίας μας, θὰ δυνάμεθα πλέον νὰ ἐξυπηρετούμεθα εἰς κάθε ἀνάγκην μας.

Ἐν Κυπαρισσίῳ τῇ 29)1)57

Τὸ Κοινοτ. Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Χρῆστος Μπαΐμπάκης

Τὰ Μέλη

Ἀναστ. Ζαούρης
Ἀθανάσ. Σπ. Μαχαίρας
Σπυρίδων Γ. Τάγλας
Εὐάγγ. Νικ. Μπακούτης.

(Ἔπονται ἑξήκοντα ὑπογραφαὶ τῶν κατοίκων Κυπαρισσίου).

Ἐν Χαλκίδι τῇ 2 Μαρτίου 1957

Η
ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΝΤΩΝΕΙΟΥ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΟΣ

Διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 17ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 διενεργηθήσεται ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν 410 ὀκ. ἐλαίου ὀξ. 3ο μέρους τοῦ εἰς εἶδος ἐνοικίου ἀμπελοκτήματος Μύτικα.

Πρώτη προσφορὰ δραχ. 24 κατ' ὀκᾶν

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Α.Κ.
Δήμαρχος Χαλκιδέων
ΑΝΤΩΝ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ—Ἡ κ. Οὐρανία Γρ. Μπελίτσου, τὸ γένος Κ. Κουτσαύτη, ἐκ Λούτσης, ἔτεκεν τὸ πρωτότοκον ἄρρεν.

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ — Ἡ δνὶς Μαρία Καπαρᾶ, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ βουλευτοῦ Εὐβοίας κ. Ἀντ. Καπαρᾶ καὶ ὁ κ. Πέτρος Παπαδόπουλος Πολ. Μηχανικὸς ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΓΑΜΟΙ— Ὁ κ. Μιχ. Στεφανίδης, Βουλευτὴς Εὐβοίας, καὶ ἡ δνὶς Δέσποινα Γ. Κουντούρη, ἐκ Σύρου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

ΕΙΣ Β'. ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ Ε.Ν — Ὁ 25ετὴς Ἀπόστολος, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Στεφ. Δακάφγλου, προήχθη κατ' ἐκλογήν, εἰς Β' μηχανικὸν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Θερμὰ συγχαρητήρια.

ΠΕΝΘΗ

—Πασχάλης Τσαλαμανιὸς

Μετὰ ὀλιγοήμερον ἀσθένειαν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, εἰς ἡλικίαν 88 ἐτῶν, καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ ἐκ τῶν προκρίτων τοῦ Προαστείου τῆς νήσου Μαρμαρᾶ Πασχάλης Τσαλαμανιός.

—Ἰωάννης Κόκκινος

Τὴν 21)2)57 ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ἀθήναις ὁ Ἰωάννης Κόκκινος, Δ)ντὴς τοῦ «Ἐκκλησιαστικοῦ Τύπου».

Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησαν ὁ πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Δ)τῶν Ἐφημερίδων κ. Ἰπ. Βοβολίνης καὶ ὁ Δ)ντὴς τῆς «Φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας» κ. Δημ. Μαυρόπουλος.

—Πέτρος Φουσάρας

Τὴν 24ην π. μηνὸς ἀπεβίωσεν ὁ σεβαστὸς πρεσβύτης Πέτρος Φουσάρας, βιομήχανος, διατελέσας Δήμαρχος Χαλκιδέων ἀπὸ τοῦ 1946—1949.

Τὴν κηδείαν του γενομένην δημοτικῇ δαπάνῃ, παρηκολούθησεν πλῆθος κόσμου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Δήμαρχον μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου. Τὸν νεκρὸν ἀπεχαιρέτησεν ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντων. Μαργαρίτης, ἐξάρας τὰς ἀρετάς, τὴν ἐντιμότητα καὶ τὴν δρᾶσιν τοῦ μεταστάντος.

—Ἀθανάσιος Ξυπολιᾶς

Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐνταῦθα τὴν 24 Φεβρουαρίου καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Μονοδρίῳ ὁ Ἀθανάσιος Ξυπολιᾶς, σεβαστὸς πατὴρ τοῦ φίλου καθηγητοῦ κ. Δημητρ. Ξυπολιᾶ.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ Ἐφημερίων» καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νὰ καταλάβωσι τὰ κενὰς θέσεις: 1ον) Ἁγίου Νικολάου—Ἁλοννήσου καὶ 2ὸν) Ἁγίου Νικολάου— Ἁγίας Σοφίας, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ δελτίον «Ἐκκλησία» ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν αἰτήσεων μετὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τῶν Νόμων προβλεπομένων πιστοποιητικῶν.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 25)2)1957

† Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκόπεδον ἐκ 235 μέτρων, παρὰ τὴν θέσιν «Καναπίτσα»

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία εἰς Γιαννιτσμὸν Νεαπόλεως. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πειρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
10
ΜΑΡΤΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 532

ΤΟΠΙΚΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Δ. ΤΣΑΜΥΡΑ

Τοῦ κ. ΚΩΣΤΑ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ
Γυμνασιάρχου

Μὲ πολλὴν συγκίνησιν ἐπληροφορήθη ἡ Κοινωνία τῆς Χαλκίδος τὸν ὅρον τῆς διαθήκης τοῦ ἰατροῦ Τσαμούρα, κληροδοτοῦντος εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χαλκίδος τὴν οἰκίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἀείμνηστος διαθέτης διέμενε. Ἡ χειρονομία αὕτη τοῦ εἰς λίαν προβεβηκυῖαν ἡλικίαν ἀποβιώσαντος Ἰατροῦ Τσαμούρα, ἐξυψώνει αὐτὸν εἰς τὰ ὄμματά μας καὶ καθιστᾶ τὴν μνήμην του ὄντως μακαριστήν. Ἀποδεικνύει δέ, ὅτι οὗτος εἶχε ἐπίγνωσιν, ὅτι ἂν τὰ ὑλικὰ καὶ φθαρτὰ τοῦ ὁμοῦ τούτου πράγματα, κατ' οὐδένα τρόπον παρακολουθοῦν τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν πέραν τοῦ τάφου ζωήν, ὅμως δύνανται ταῦτα καλῶς διατιθέμενα, νὰ ἐξυπηρετήσουν σκοποὺς ὄντως ἱεροὺς καὶ μεγάλους. Ἀλλὰ ἀπέδειξε καὶ κάτι ἄλλο, τόσον διὰ τοῦ βίου του, ὅσον καὶ διὰ τῆς διαθήκης του. Ὅτι δηλαδή, ἡ οἰκονομία, ἡ ὁποία ὑπῆρξε προσὸν του ὅταν ἔζη δύναται νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὸν ἄνθρωπον τὰ ἀναγκαῖα μέσα, διὰ νὰ εἶναι οὗτος εἰς θέσιν νὰ συμβάλλῃ εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν εὐγενῶν καὶ ἱερῶν σκοπῶν.

Πόσον δὲ φιλάνθρωπος καὶ ἀγαθοεργὸς ὑπῆρξεν ἡ χειρονομία τοῦ ἀειμνήστου Τσαμούρα μόλις εἶναι ἀνάγκη νὰ εἴπωμεν. Καθὼς εἶναι γνωστὸν τοῦ Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος προΐσταται ὁ ἐμπνευσμένος Ἱεράρχης Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γρηγόριος, ὁ ὁποῖος μαζὶ μὲ τὸν ἀκαταπόνητον Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παν. Ἀρχιμανδρίτην κ. Χρυσόστομον Ζέρβαν ἀόκνους καὶ συνεχεῖς καταβάλλει φροντίδας καὶ κόπους διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν 100 ὀρφανῶν τοῦ ἐν λόγῳ Ὀρφανοτροφείου.

Ἕκαστος βεβαίως ἀναλογίζεται, ὅτι συντήρησις καὶ μόρφωσις 100 ὀρφανῶν καὶ ἡ διατήρησις τοῦ ἀναγκαιοῦντος δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας αὐτῶν προσωπικοῦ, δὲν εἶναι ὑπόθεσις εὔκολος. Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὁ ἐμπνευσμένος ἡμῶν Ἱεράρχης μετὰ τοῦ δραστηρίου αὐτοῦ Πρωτοσυγκέλλου εὑρίσκονται διαρκῶς ἀντιμέτωποι δυσχερειῶν δυσυπερβλήτων πρὸς ὑπερνίκησιν τῶν ὁποίων ἀγωνίζονται κατὰ κόρον μὲν καὶ Θεοφιλῆ, πλὴν τραχύτατον ἀγῶνα.

Ἐὰν δὲ προστεθῇ εἰς τὰ ἀνωτέρω, ὅτι ἡ συντήρησις καὶ μόρφωσις ὀρφανῶν, εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ μεγαλειτέρα καὶ ἡ μᾶλλον θεάρεστος ἐξ ὅλων τῶν ἀγαθοεργιῶν, πρόκυπτει ὅτι ὁ λαβὼν τὴν στοργικὴν αὐτῶν μέριμναν ὑπὲρ τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἱδρύματος τῆς πόλεώς μας καὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, ἔθεσε τὸ ἄριστον δυνατὸν ἐπιστέγασμα εἰς τὴν μακρὰν ζωήν του καὶ ἔσχε ὄντως «Χριστιανικὰ τέλη τῆς ζωῆς αὐτοῦ».

Ἂς γίνῃ λοιπὸν παράδειγμα ἡ χειρονομία αὕτη τοῦ ἰατροῦ Τσαμούρα, εἰς τοὺς δυναμένους νὰ ἐνισχύσουν κάθε εὐαγὲς ἵδρυμα καὶ πάντα ἱερὸν σκοπόν, ὄχι μόνον διὰ μεταθανατίων κληροδοτημάτων, ἀλλὰ καὶ διὰ δωρεῶν καὶ διαρρούσης ἀκόμη τῆς ζωῆς αὐτῶν.

Ἂς εἶναι δὲ αἰωνίως μακαριστὴ ἡ μνήμη τοῦ Ἰατροῦ Τσαμούρα, διὰ τὴν ὄντως φιλάνθρωπον στοργικὴν αὐτοῦ ἀγαθοεργίαν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν, ἀγαθοεργίαν ὄντως ἀνωτέραν παντὸς ἐπαίνου καὶ πάσης ἐξάρσεως, ἀληθῶς δὲ εὐαρέστου τῷ Θεῷ.

Κώστας Ἀντωνόπουλος
Γυμνασιάρχης

Η ΑΝΤΩΝΕΙΟΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ

Διὰ καταρτισθέντος Β.Δ. προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Παιδείας Ὑπουργῶν, «ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Χαλκίδος λειτουργούντων δημοσίων θεαμάτων (ἐξαιρέσει τῶν μελοδραματικῶν παραστάσεων), εἰδικὸν πρόσθετον τέλος, καθοριζόμενον εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸ (0 ο|ο) ἐπὶ τῆς τιμῆς ἑκάστου εἰσιτηρίου, ὑπὲρ τῆς Ἀντωνείου Φιλαρμονικῆς Χαλκίδος».

Ὡς γνωστὸν τὸ ἀνωτέρω μέτρον ἐζήτησεν διὰ πράξεώς του τὸ Δημοτ. Συμβούλιον, ὁ δὲ συμπολίτης Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θηβαῖος τὸ υἱοθέτησε λίαν προθύμως, καταρτίσας καὶ τὸ σχετικὸν Διάταγμα ἐν συνενοήσει καὶ μὲ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας.

Κατὰ σχετικοὺς ὑπολογισμοὺς προβλέπεται ὅτι ἡ Ἀντώνειος Φιλαρμονική, θὰ εἰσπράττῃ ἐτησίως περὶ τὰς 100,000 δραχ.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ ΣΤΗ ΚΥΜΗ

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Κύμης πρὸς προικοδότησιν ἀπόρων κορασίδων διοργανωθεῖσα τὴν 23ην Φεβρουαρίου χοροεσπερὶς ἐστέφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Αἱ συγκεντρωθεῖσαι μέχρι σήμερον εἰσπράξεις ὑπερέβησαν τὰς δραχ. 6,000, αἵτινες ἐξασφαλίζουσιν τὴν προῖκα εἰς ἓξ ἄπορα κοράσια.

Ἀναμένεται ἡ εἴσπραξις τῆς ἀξίας εἰσιτηρίων εὑρισκομένων εἰς χεῖρας προσώπων εὑρισκομένων ἐκτὸς τῆς πόλεως ὁπότε θὰ συνταχθῇ ὁ ὁριστικὸς ἀπολογισμὸς ὅστις θὰ δημοσιευθῇ ἵνα λάβῃ τὸ κοινὸν γνῶσιν τῶν τελικῶν ἀποτελεσμάτων.

Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε δραστηριοποιηθέντας καὶ συμβαλόντας εἴτε διὰ τῆς προσωπικῆς συνδρομῆς των εἴτε διὰ τῆς ὑλικῆς τοιαύτης ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπευθύνει θερμὰς εὐχαριστίας.

Ἰδιαιτέρως ἀπευθύνονται εὐχαριστίαι εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας Κύμης καὶ Κονιστρῶν οἵτινες ἐκτὸς τῆς γενναίας αὐτῶν συνδρομῆς προσέφεραν δωρεὰν τὰ πολύτιμα ἀντικείμενα ἅτινα ἐχρησίμευσαν ὡς λαχνοὶ τοῦ κληρωθέντος κατὰ τὴν χοροεσπερίδα λαχείου.

Τὸ ἱκανοποιητικὸν ἀποτέλεσμα ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Κυμαϊκὸς λαὸς παρὰ τὴν κατατρέχουσαν αὐτὸν δυσπραγίαν ἠξεύρει νὰ ἐκτιμᾷ τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας καὶ νὰ ἐνισχύῃ ἐκ τοῦ ὑστερήματός του, πάντα ἱερὸν σκοπόν.

Ἡ Ἐφημερὶς συγχαίρει τόσον τὴν κοινωνίαν τῆς Κύμης διὰ τὰ εὐγενῆ αἰσθήματά της πρὸς ἐνίσχυσιν κάθε ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως ὅσον καὶ τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ἅτινα χωρὶς νὰ φεισθῶσι κόπων ἐπρωτοστάτησαν εἰς τοιαύτην ἐπιτυχίαν εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐπιτροπῆς συνδυάσαντες τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Καλλιτεχνικὸν Βιβλιοδετεῖον Ἰωάν. Ἀναστασοπούλου

Φέρει εἰς γνῶσιν τῆς ἐκλεκτῆς πελατείας του, ὅτι μετεφέρθη εἰς τὸ καινούργιον κτίριον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραμουρτζούνη (παραπλεύρως Ο.Τ.Ε)

Ἐπὶ πλέον συνεπληρώθη μὲ τυπῆμα ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΥ καὶ ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΥ, εἰς τὸ ὁποῖον δύνανται οἱ ἐνδιαφερόμενοι νὰ εὕρωσι κάθε εἴδος βιβλίου, ἤτοι ἐπιστημονικά, λογοτεχνικά, ἐκκλησιαστικά, σχολικά, καὶ ἄλλα τῶν ὁποίων ἡ βιβλιοδεσία θὰ προσφέρεται εἰς ἠλλατωμένας τιμάς. — Ἐξυπηρέτησις ταχεῖα — Ἐργασία ἐπιμελημένη — Τιμαὶ Ἀθηνῶν

Ο κ. ΣΠΥΡ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΣΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑΝ

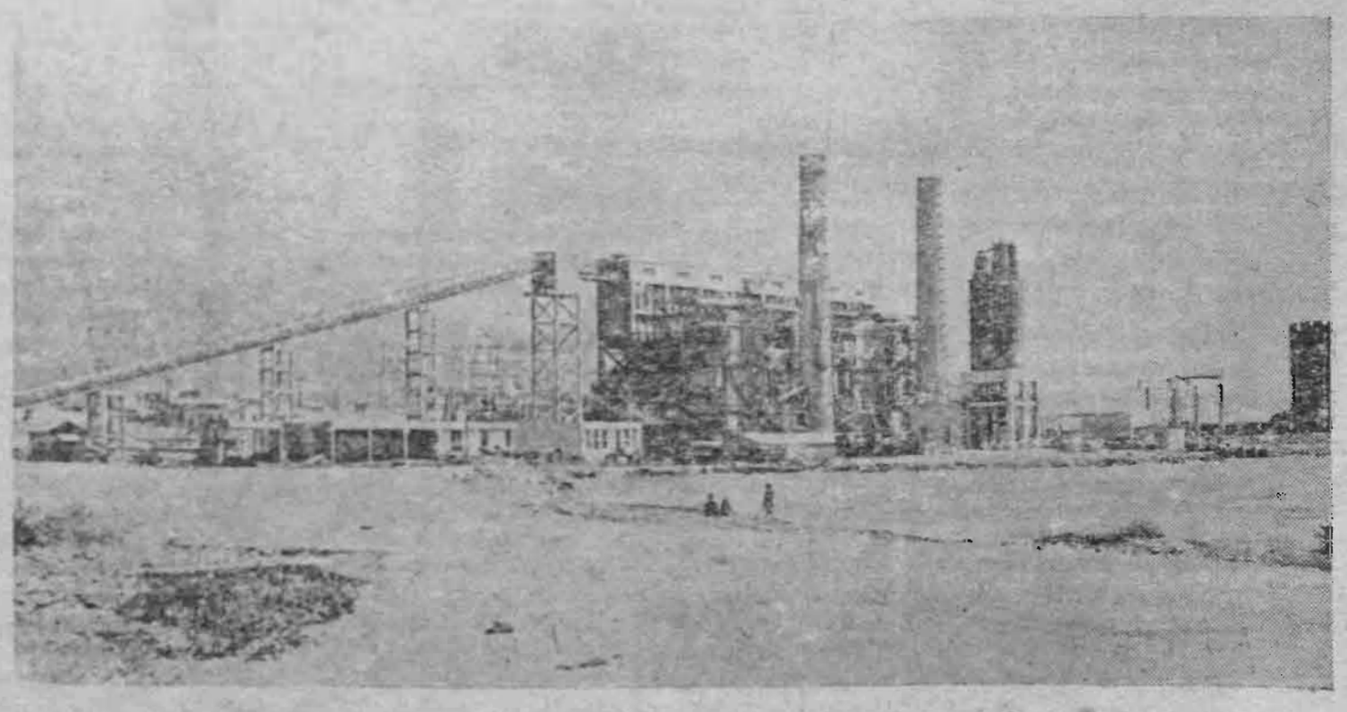
Ὁ κ. ΣΠ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ
Ἀρχηγὸς τοῦ Προοδευτικοῦ Κόμματος

Ὁ Λαὸς τῆς Χαλκίδος, τῶν Ψαχνῶν, τῆς Ἐρετρίας, τοῦ Ἀλιβερίου, τοῦ Ἁγίου Λουκᾶ, τῶν Κονιστρῶν, τῆς Κύμης κ.λ.π. ὑπεδέχθησαν τὸν κ. Μαρκεζίνην μὲ ἐνθουσιασμὸν καὶ χειροκροτήματα. Παντοῦ ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην ὅπως ὁ ἐργατικὸς Λαὸς τύχῃ πατρικῆς στοργῆς, ἐνέκρινεν δὲ τὴν ἀνάγκην μειώσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἀπὸ τοῦ 65ου ἔτους εἰς χαμηλότερον ἐπίπεδον γιὰ τοὺς ὑπὸ τὴν γῆν ἐργαζομένους, ὁμοίως ἐτόνισεν ὅτι ὁ ἀγροτικὸς κλάδος ἔχει ἀνάγκην ριζικῶν μεταρρυθμίσεων, πρέπει πρῶτον νὰ γίνῃ ἐπέκτασις τῆς ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ στὴν μικροτέραν ἀγροτικὴν περιοχήν. Τὸ ὄνειρον μου εἶναι στοὺς τόσον σκληροὺς ἐργαζομένους ἀγρότας νὰ δώσωμεν τὰ μέσα νὰ καταναλίσκουν τὰ εἴδη των καὶ στὰ μεγάλα ἀστικὰ κέντρα.

Στὴν Κύμη ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐτόνισεν ὅτι θὰ δρομολογηθοῦν κατάλληλα πλοῖα διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἀγόνων γραμμῶν καὶ μέσω Κύμης ἐπιβαίνοντες αὐτοκινήτων διὰ καταλλήλου Φέρυ—Μπὸτ θὰ φθάνουν συντόμως εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἀπὸ ἐσᾶς ἐξαρτᾶται φίλοι μου νὰ δῇ καλυτέρας ἡμέρας ἡ Κύμη ποὺ τόσο ἀγάπησα.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡ. ΕΥΒΟΪΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ,

Κατόπιν τῶν γενομένων ἀρχαιρεσιῶν συνεκροτήθη ὡς κάτωθι τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς «Ἑταιρίας Εὐβοϊκῶν Σπουδῶν». Πρόεδρος, ὁ κ. Γ. Ν. Κορωναῖος, καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου, τ. Πρύτανις καὶ πρώην Ὑπουργός, Ἀντιπρόεδροι οἱ κ.κ. Κ. Ἀλεξανδρῆς, ναύαρχος ἐ. ἀ., τ. Ὑπουργός, Μ. Στεφανίδης, ὑποδιευθυντὴς τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος, καὶ Γ. Ι. Φουσάρας, χημικός, μηχανικός, λογοτέχνης, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Γάσπ. Ζάππας, προϊστάμενος τῆς Γεν. Διευθύνσεως τῶν Σ.Κ., λογοτέχνης, Ταμίας ὁ κ. Κ. Σίδερης, δημ. ὑπάλληλος, ἔφορος ὁ κ. Α. Κατσούλης, δημοσιογράφος καὶ Σύμβουλοι οἱ κ.κ. Κ. Ζευγολάτης, ἰατρός, ὀφθαλμίατρος τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀρχιμ. Χρ. Θέμελης, Ἀρχ. γραμματεὺς τῆς Ι. Συνόδου, Α. Κανακάκης, πρωτοδίκης, λογοτέχνης, Ν. Διανόπουλος, πρόεδρος τοῦ Α.Σ.Δ.Γ., πρώην Ὑπουργός, Α. Μακρυνικόλας, γεν. ἐπιθεωρητὴς Τελωνείων, Ι. Παπαδημητρίου, ἀρχαιολόγος, Σοφ. Παπανικολάου, γεν. ἐπιμελητὴς Βασ. Χορηγίας, Γ. Παπαχατζῆς, σύμβουλος τῆς Ὑπερασπίσεως, καθηγητὴς τῆς Πανteίου καὶ Δ. Στεφανίδης, καθηγητὴς Πανεπιστημίου

Τὸ Θερμοηλεκτρικὸν Ἐργοστάσιον Ἀλιβερίου.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΙΣ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥ

Ὁ Παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Χαλκίδος νεώτερος κατὰ διορισμόν Πρωτοδίκης Δημ. Δαρδούγιας (κωλυομένου τοῦ νεωτέρου τοιούτου), ὡς εἰσηγητὴς τῆς πτωχεύσεως Στυλιανοῦ Μαχαίρα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν ἀπὸ 11 Μαρτίου 1957 αἴτησιν τοῦ Σπυρίδωνος Ξαρχά, ὁριστικοῦ συνδίκου τῆς προκειμένης πτωχεύσεως.

Ἰδόντες τ' ἄρθρ. 597 Ἐμπορικοῦ Νόμου

Διατάσσομεν τὴν παρὰ τοῦ ἀρμοδίου Γραμματέως πρόσκλησιν τῶν ἐπαληθευσάντων καὶ ἐνόρκως βεβαιωσάντων τὰς πιστώσεις αὐτῶν καὶ τῶν προσωρινῶς γενομένων δεκτῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως Στυλιανοῦ Μαχαίρα, ὡς καὶ τοῦ πτωχεύσαντος ἵνα διασκεφθῶσιν περὶ συμβιβασμοῦ ἢ τούτου μὴ ἐπιτευχθησομένου νὰ γνωμοδοτήσωσιν οἱ πιστωταὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως καὶ τῆς διατηρήσεως ἢ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου

Ὁρίζομεν χρόνον συνελεύσεως πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν τὴν 23 Μαρτίου 1957 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π. μ. καὶ τόπον τὸ Κατάστημα τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος (τμῆμα πτωχεύσεων), τὸ δ' ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως γνωστοποιηθήτων διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς πτωχεύσεως.

Χαλκὶς τῇ 11 Μαρτίου 1957

Ὁ Εἰσηγητὴς
ΔΗΜ. ΔΑΡΔΟΥΓΙΑΣ

Ὁ Γραμματεὺς
ΝΙΚ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΝΟΜΟΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 297.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 2|1|1957

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται ὅτι παρὰ τοῦ Γραφείου ἡμῶν συνετάγη ἡ ὑπ' ἀριθ. 2)1957 πρᾶξις προκυρώσεως καὶ τακτοποιήσεως οἰκοπέδων ἐν Χαλκίδι καὶ ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4 οἰκοδομικοῦ τετραγώνου τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τῆς Βοιωτικῆς Ἀκτῆς. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι καὶ συγκεκριμένως οἱ ἀξιοῦντες δικαιωματικὴν κυριότητος ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀριθ. 8,10,12,14,16,41, 43 45, 47, 49 καὶ 51 οἰκοπέδων καὶ τῆς μεταξὺ τούτων ἰδιωτικῆς ὁδοῦ ὡς καθορίζονται ὑπὸ τοῦ ἰδιωτικοῦ σχεδίου διανομῆς Χρυσικοπούλου καλοῦνται ὅπως ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως προσερχόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον Νομικοῦ λάβωσι γνῶσιν τῆς πράξεως διὰ τῶν τυχὸν ἐνστάσεών των.

Ὁ Νομομηχανικὸς
Εὐβοίας
Π. ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία κειμένη εἰς κεντρικὴν θέσιν ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν χώρων. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐνώπιον πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διεξήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου σεμνὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Ἑβδομάδος τῆς Αἱμοδοσίας. Μετὰ τοὺς λόγους τῶν κ.κ. Θεοχάρη, προέδρου Ἐρ. Σταυροῦ Χαλκίδος, Στεργ. Λυμπερίου Διευθυντοῦ τοῦ Αἱμοδοτικοῦ Σταθμοῦ Χαλκίδος, τὴν ἀπαγγελίαν τῆς «Προσευχῆς τῆς Ἀδελφῆς» παρὰ τῆς Λίδος Τ. Μάρκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συνεχάρη τοὺς ἐν Χαλκίδι ἐκπροσώπους τοῦ Ἕλληνος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοὺς ἐθελ. αἱμοδότας, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ἱδρύματος καὶ εὐλογήσας ἀπένειμε Μεταλλια, διπλώματα καὶ τιμητικὰ σήματα εἰς τοὺς τιμηθέντας ὡς ἀκολούθως:

Εἰς τὸν κ. Δ. Θεοχάρην, Πρόεδρον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Χαλκίδος Ἀργυροῦν Μετάλλιον, εἰς τὸν κ. Β. Μπαφέρον, ταμίαν, Χαλκοῦν Μετάλλιον, εἰς τὸν κ. Αὐγ. Πράκουραν, ἐθ. αἱμοδότην. Χρυσοῦν Μετάλλιον, καὶ εἰς τοὺς Πανογοπούλου Μ., Αὐγέρην Ἡλ., Τριανταφύλλου Ν., Κατσίκη Αἰκ., Ἐμμανουηλίδην Φίλ., Βλάγον Χρ., Μπλάνα Μαρ., Ταμβακᾶν Μ., Ραφανιώτην Ἰω., Δήμου Οὐρ., Χατζάρα Κικὴ καὶ Μπαλάκα, εἰς οὓς ἀπενεμήθησαν χρυσοῦν Μετάλλιον εἰς τὸν πρῶτον καὶ Σήματα τιμητικὰ εἰς τοὺς λοιποὺς.

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 14 Μαρτίου 1957

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Καταρτισθέντος ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐτησίου μητρώου ἀρρένων τῶν γεννηθέντων τὸ ἔτος 1956 τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Δοκοῦ, προσκαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τούτων ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου ἀπὸ σήμερον ἕως 30 Ἀπριλίου 1957 καὶ λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐτησίου τούτου μητρώου καὶ ὑποβάλωσι τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, περὶ τῶν ἐφ' ὅλων ἐγγραφέντων ἢ παραλειφθέντων ἀρρένων τέκνων των.

Ὁ
Δήμαρχος
ΑΝΓ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἀριθ. 5861.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἱστιαίας Γεώργιος Ἀντωνίου Ζάχος, κατοικοεδρεύων ἐν Ἱστιαίᾳ

Δηλοποιεῖ ὅτι:

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 15ὸν τῆς 15 Φεβρουαρίου 1957 ἔτους πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰωάννου Θεοχάρου: Βεμελῆ ἐκτιθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνταῦθα καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν τετάρτην 24 Μαρτίου 1957 ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ καφενείου Δημητρίου Σαραντάρη ἰδιοκτησίας τοῦ Νσοῦ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου ἔνθα ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 158 τῆς 7 Φεβρουαρίου 1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου κλητῆρος κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Εὐαγγέλου Δημητρίου Τσαπρούνη, κατοίκου Βασιλικῶν Ἱστιαίας τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης ἀνωνύμου ἑταιρίας εἰσαγωγῶν—ἐξαγωγῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χαϊζηλουκὸς Α. Ε.» κείμενα ἐντὸς καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Βασιλικῶν τοῦ τέως Δήμου Ἱστιαίων ἤτοι 1) ἐν δασοτεμαχίον ἐκτάσεως ἓξ 6 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δισχιλίων 200 ρητινευομένων πευκοδένδρων καὶ πολλῶν ἄλλων διαφόρου ἡλικίας μὴ ρητινευομένων, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Πουρνιὰς» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ μυλαύλακα, Γιακουμὴ Κομποθανάση, Κων. Σπαίου, Ἰωαν. Μάρκου, Θαλασσινὸν καὶ κληρον. Γ. Ἡλιοδρομίτου ἀξίας δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων 15.000, 2) ἐν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως δύο 2 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δέκα 0 ἐλαιοδένδρων μεγάλης ἡλικίας καὶ εἴκοσι 20 ἐλαιοδένδρων νεαρᾶς ἡλικίας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Παληόλακκα» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Δημ. Παπαϊωαννάντινου, Χρ. Τσαπρούνην καὶ δρόμον, ἀξίας δραχμῶν ἓξ χιλιάδων 6000 3) ἓν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως ἑνὸς 1 στρέμματος περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἑπτὰ 7 ἐλαιοδένδρων μεγάλης ἡλικίας καὶ δέκα τεσσάρων 14 νεαρᾶς ἡλικίας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Πετροκοριᾶς» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ δρόμον, Θωλ. Θαλασσινοῦ, Ἀνδρ. Δημουλάκη καὶ Γ. Χουβαλιά, ἀξίας δραχμῶν τριῶν χιλιάδων 3000, 4) ἓν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως δύο 2 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εἴκοσι ἑνὸς 21 νεαρῶν ἐλαιοδένδρων [πεφυτευμένων πρὸ διετίας] κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κόκκινα Ἀρπάκια» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Νικ. Τσαπρούνην καὶ Κων. Χατζῆ-Ἀγίας δραχμῶν τεσσαρωνχιλιάδων 4000, 5) μία ἄμπελος ἐκτάσεως δύο στρεμμάτων μετὰ συνεχομένου ἀγροῦ τριῶν 3 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι περιέχοντος τοῦ ἀγροῦ εἴκοσι 20 μηλεόδενδρα μεγάλα, ἐν Ι φρέαρ μετὰ ἀντλητικοῦ μηχανήματος [μαγγανοπήγαδο] καὶ ἓν ξεχωριστὸν φρέαρ [πηγάδι], πέντε 5 συκαῖς μεγάλης ἡλικίας, τριάκοντα πέντε 35 κυπαρισσοειδῆ νεαρὰ καὶ δύο 2 κληματαριὲς ἀμπέλου. Ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω ἀγροῦ καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι ἐκτισμένη ἰσόγειος οἰκία χυτοσιδηρόμεγη παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ὡς χωριστὴ ἰδιοκτησία του καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν 3 δωματίων εἰς ὃ τὸ 2 θύρας εἰσόδου καὶ τρεῖς 3 θύρας ἔσωτερικὰς καὶ τέσσαρα 4 παράθυρα, τὰ δύο δωμάτια εἶναι πατωμένα διὰ σανίδων καὶ τὸ ἓν δι' ἐπιστρώσεως τσιμέντου, τὸ ἓν ἔχει ἐσωτερικὴν ὀροφὴν σωφατισμένην δι' ἀσβέστου [μπαγλαντί] καὶ τὰ δύο 2 εἶναι ἄνευ ἐσωτερικῆς ὀροφῆς [ἀτσαβάνωτα] ἡ δὲ ξυλεία τοῦ πατώματος στέγης καὶ κουφωμάτων εἶναι ἐγχωρίας προελεύσεως. Ἡ οἰκία αὕτη ἔχει μῆκος δέκα μέτρων, πλάτος πέντε μέτρων καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ 5,50 καὶ ὕψος 2,70 μέτρων. Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω περιγραφόμενα κτήματα ἄμπελος, ἀγρὸς καὶ ἰσόγειος οἰκία ἀποτελοῦσιν ἓν ἑνιαῖον ἀκίνητον κτῆμα κείμενον ἐν τῇ θέσει «Ψαροπούλι» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Εὐστ. Μιχαήλ, Ἀντ. Ἀναστασίου, Γ. Μάρκου, Κ. Χαρβαλιᾶ, Εὐσ. Κομποθανάση καὶ θάλασσαν, ἀξίας δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων 30.000, καὶ 6) μία ἡμιανώγειος ἡμιτελὴς οἰκία σχήματος Γάμα [Γ] περατωθεῖσα μόνον ὡς πρὸς τὴν τοιχοποιΐαν καὶ ἐστεγασμένη κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου διὰ πλακὸς ἐκ τσιμέντου εἰς ἣν στέγην ἀνέρχονται διὰ κλίμακος ἐκ τσιμέντου. Εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ ἔχει μῆκος ἐξωτερικὸν μέτρων δέκα 10 περίπου καὶ πλάτος μέτρων ἓξ 6 περίπου, πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν καὶ πλάτος μέτρων 3 1|2 περίπου πρὸς τὴν βορείαν πλευράν, ὕψος δὲ μέτρων 3 1|2 περίπου πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν καὶ μέτρων πέντε 5 περίπου πρὸς βορείαν πλευράν, λόγῳ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐν λόγῳ οἰκία μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν οἰκοπέδου της, αὐλῆς της καὶ λοιπῆς περιοχῆς εἶναι ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ ἑβδομήκοντα 70 τετραγωνικῶν μέτρων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι, κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικῶν, συνορευομένη γύρωθεν μὲ χρ. Γιανάκην, Ἐθνικὴν Δημοσίαν ὁδὸν Ἱστιαίας—Χαλκίδος, κοινοτικὸν δρόμον καὶ Γ. κ. κλησιαστικόν, ἀξίας δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων 8000 ἤτοι συνολικῆς ἀξίας ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων κτημάτων κατὰ τὴν ἐκτίμησιν του δραχμῶν ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδων 66.000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπισπεύδουσα ἑταιρία τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 326|1956 διαταγῆς τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκίδος Ἰωάννου Καλλιμοπούλου καὶ τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς ποσὰ ἤτοι 1) δραχμὰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας 45.000 δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν ἐντόκως, νομιμοτόκως ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1956 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2 δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας 1500 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ 3) δραχμὰς ἑξακοσίας 600 δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς, ἁμφότερα τὰ δύο τελευταῖα κονδύλια ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς ὡς καὶ δραχμὰς τετρακοσίας 400 διὰ σύνταξιν παραγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα ἐντελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἄχρις ἐξοφλήσεως. Ὡς πρώτην προσφορὰν ἡ ἐπισπεύδουσα ἑταιρία προσφέρει τὸ τέταρτον τὴν ἐκτιμηθείσης κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀξίας ἑκάστου ἀκινήτου κτήματος καὶ συνολικῶς δι' ἅπαντα δραχμὰς δέκα ἓξ χιλιάδας πεντακοσίας 16 500. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ πλειοδοτήσῃ δέον νὰ καταθέσῃ παρ' ἐμοὶ χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὴν κρίσιν μου λόγῳ ἐγγυήσεως δι' οὗ νὰ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του ὑπαργούσης περιπτώσεως χωρὶς νὰ δύναται νὰ προτείνῃ οὐδεμίαν ἔνστασιν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης δέον νὰ καταθέσῃ ἀρμοδίως τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ μοὶ προσκομίσῃ ἐμπροθέσμως τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Ἡ ἐπισπεύδουσα οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ἐκνίφησιν τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων ἢ ἕνεκεν ἄλλων δουλειῶν ἢ ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπὶ τούτων ἢ μὴ ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτῶν.

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. πρωτ 3147

Ἐν Χαλκίδι τῇ 13)3)57

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ἐπιταχθέντα ὑποζύγια κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον 1940—41.—

Κατόπιν τούτου προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι κάτοχοι ὧν τὰ ὑποζύγιά των ἐπετάχθησαν κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον, ὅπως σπεύσωσι καὶ ὑποβάλωσιν ἀμέσως αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μέσῳ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας των.—

Ἡ ἀποζημίωσις θὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατόχους τοὺς μὴ ἀποζημιωθέντας μέχρι σήμερον καθ' οἱονδήποτε τρόπον, διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀπὸ 1,8)40 καὶ μέχρι τῆς 1)5)1941 ἐπιταχθέντων ὑποζυγίων των.

Ὁ Δήμαρχος
Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται νομίμως, ἡ δὲ κατακύρωσις εἰς τὸν τὸ πλεῖστον προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην μετὰ πάροδον τριῶν πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς δοθησομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως ὑπὸ τοῦ κήρυκος διὰ σκεπανίου ἢ κώδωνος, ἐπὶ τῆς τραπέζης τῇ ἐντολῇ μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πλειοδοτήσωσι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὸν ἄνω καθοριζόμενον χρόνον καὶ τόπον. Εἰσεπράχθησαν τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 105. Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τούτων συνετάγη ἡ παροῦσα ἐν Ἱστιαίᾳ καὶ ἐντῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καταστήματι τῆς Ἄννης χήρας Λεωνίδου Ταματοπούλου, σήμερον τὴν δεκάτην ἐνάτην (19) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ, σφραγισθεῖσα νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἱστιαίας
(Τ. Σ.) Γ. ΖΑΧΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 533

ΟΙ ΔΗΜΑΓΩΓΟΙ

Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι δὲν ὠρώδησαν νὰ ρίψουν τὰ ὅσια τῆς κυσί, χάριν τῆς ἐξουσίας, εὗρον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκμεταλλευθῶσι, κομματικῶς, τὴν τῆς Κύπρου ἱερὰν ὑπόθεσιν, μὲ τὴν πρόταση τῶν, τῆς δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διὰ τὸν ἐν γένει χειρισμὸν αὐτῆς τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος εἰς τὸν Ο. Η. Ε.

Ἀπὸ τὴν γενομένην, ὅμως, συζήτησιν εἰς τὴν Βουλήν, ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, τὰ ἐπιχειρήματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὑπῆρξαν ἐν τῷ συνόλῳ των σαθρά, δημαγωγικὰ καὶ ἐπιζήμια διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Κύπρου καὶ ὅτι, ὁ δημιουργηθεὶς θόρυβος ἀπέβλεπεν εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς Χώρας!

Ἐφ' ὅσον ἀνομολογήθη ὑπὸ τῆς Ἐθναρχίας τῆς Κύπρου καὶ ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ ἐθνάρχου καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Κύπρου κ. Μακαρίου, ὅτι ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ ἐπετέλεσεν τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως τὸ καθῆκον της πρὸς πᾶσαν κατεύθυνσιν, περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ἡ πρότασις δυσπιστίας πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀπετέλεσεν δημοκοπίαν τοῦ χειρίστου εἴδους.

ΕΥΛΟΓΑ ΠΑΡΑΠΟΝΑ

Ἐκ μέρους τῶν Ἱερέων—Δημοδιδασκάλων τῆς Ἑλλάδος ὑπεβλήθη πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ἑλλάδος κ.λ.π. ἀρμοδίους ὑπόμνημα — ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἀπεστάλη καὶ πρὸς ἡμᾶς — δι' οὗ ζητεῖται ἡ τροποποίησις τοῦ Α. Νόμου 2029] 1939, αἱ διατάξεις τοῦ ὁποίου ἀδικοῦν καταφώρως τὴν τάξιν αὐτήν. Διότι, ἐνῷ ὁ Καθηγητὴς — Ἱερεὺς ὡς καὶ ὁ οἱοσδήποτε ὑπάλληλος, ὑπηρετῶν εἰς δύο θέσεις, λαμβάνει ὁλοκλήρους τὰς ἀποδοχάς του, εἰς τοὺς Ἱερεῖς — Δημ]λους ἔχει καθιερωθῇ τὸ ἐπονείδιστον ἥμισυ τοῦ Ἱερέως.

Ἡ διάκρισις αὐτὴ ἀποτελεῖ ἀδικίαν ἐν ταὐτῷ δὲ καὶ κόλαφον διὰ τὸν δύσμοιρον Δημ]λον. Ἢ μήπως οἱ Δημ]λοι—Ἱερεῖς δὲν ἐκτελοῦν εἰς τὸ ἀκέραιον τὰ ἱερατικὰ των καθήκοντα;

Ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ, φρονοῦμεν, νὰ ἐξετάσῃ τὰ εὔλογα παράπονα τῶν διαμαρτυρομένων καὶ νὰ ἄρῃ τὴν εἰς βάρος αὐτῶν ὑφισταμένην ἀδικίαν.

ΟΙ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ

Οἱ κτηνοτρόφοι μας εὑρισκόμενοι ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐκπληρώσουν τὰς πρὸς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ὑποχρεώσεις των, ζητοῦν παρ' αὐτῆς νὰ τοῖς παρασχεθῶσιν ὡρισμέναι διευκολύνσεις ὡς πρὸς τὴν ἐξόφλησιν τῶν χρεῶν των καὶ τῆς ἀξίας τῶν ἐφοδίων.

Δοθέντος ὅτι ἡ ἐφετεινὴ ἀνομβρία ἔπληξε ἀρκούντως τὴν κτηνοτροφίαν μας, θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ Α.Τ.Ε. θὰ ἐξετάσῃ εὐμενῶς τὰ αἰτήματα τῶν κτηνοτρόφων μας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΣΙΝ ΤΩΝ ΣΦΑΓΕΩΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Πρόεδρον Βουλῆς καὶ Ἀρχηγοὺς Κομμάτων ἀπεστάλη ἐκ μέρους τῆς «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Ὁμήρων Εὐβοίας» τὸ κάτωθι τηλεγράφημα:

«Παρατηρουμένη ἀσυνήθης δραστηριότης Κομμουνιστῶν ὅπως ἐπιτύχουν ἀπόλυσιν ἐκτοπισμένων καὶ καταδίκων σφαγέων Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἐπροκάλεσεν ἀγανάκτησιν καὶ ἐνέβαλε σοβαρὰς ἀνησυχίας νομοταγεῖς πολίτας στόπ. Ἀπόλυσις καὶ ἀσυδοσία Κομμουνιστῶν ἐγκληματιῶν θέλει κλονίσῃ αἴσθημα ἀσφαλείας φιλησύχων πολιτῶν μὲ σοβαρὰς συνεπείας εἰς βάρος ἀσφαλείας Χώρας.

Ἐντολῇ Διοικ. Συμβουλίου

Πρόεδρος
Νικ. Ζωγράφος

Γεν. Γραμματεὺς
Νικ. Σελεμέτας»

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΚΑΤΑ ΠΟΣΟΝ ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟΝ;

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ Χριστός μᾶς ξεύρει πολὺ καλά. Περὶ αὐτοῦ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Ἐκεῖνο ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σήμερα εἶναι κατὰ πόσον ἡμεῖς γνωρίζομεν τὸν Χριστόν, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Ἐγὼ εἰμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ γνωρίζω τὰ ἐμά καὶ γνωρίζομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν». (Ἰωάννου ι'14) Βλέπουεν ὅτι ἡ γνωριμία εἶναι ἀμοιβαία. Ὅπως μᾶς ξεύρει Ἐκεῖνος, πρέπει νὰ Τὸν ξεύρωμε καὶ ἡμεῖς.

Γιὰ νὰ μᾶς γνωρίσῃ ὁ Χριστός, ἠναγκάσθη νὰ ταπεινωθῇ, νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὴν δόξαν τοῦ οὐρανοῦ καὶ νὰ σκηνώσῃ μεταξύ μας. Ἦταν ὅμως εὔκολο γιὰ τὸν Χριστὸν νὰ μᾶς γνωρίσῃ ἂν κεῖ ταπεινωτικό.

Ἔπρεπε νὰ σκηνώσῃ μεταξύ μας.

Ἕνας ἔμπορος τῆς Νέας Υόρκης, ὁ ὁποῖος ἦτο πολὺ πλούσιος, ἔτυχε νὰ τυφλωθῇ. Αὐτὸ τοῦ συνέβηκε γιατὶ τὸ ὀπτικό του νεῦρο ἔπασχε ἀπὸ ἀτροφία. Ἤθελε πάρα πολὺ νὰ ἐπανακτήσῃ τὴν ὅρασίν του. Προσέφερε ἕνα ἑκατομμύριο δολλάρια σὲ ὅποιον θὰ ἐπροτοῦσε νὰ τοῦ δώσῃ τὸ φῶς του ξανά. Ὁ πλούσιος ἔμπορος βρῆκε ἕνα πτωχὸ νέο ὁ ὁποῖος ἔπασχε ἀπὸ τὴν ἴδια ἀσθένεια, τῶν ματιῶν. Ἦταν κι' αὐτὸς τυφλός. Ὁ πλούσιος τὸν προσέλαβε στὴν ὑπηρεσία του μ ἕνα ἀποκλειστικὸ σκοπό. Νὰ μπορέσουν οἱ γιατροὶ νὰ πειραματισθοῦν πάνω στὰ μάτια τοῦ πτωχοῦ νέου ἀντὶ νὰ πειραματίζωνται κατ εὐθεῖαν στὰ μάτια τοῦ ἑκατομμυριούχου. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον ἴσως καὶ ὁ πτωχὸς νέος νὰ μποροῦσε νὰ ἐπανακτήσῃ τὸ φῶς του. Ἱστάμενος εἰς τὴν θέσιν τοῦ πλουσίου.

Ἂς ὑποθέσουμε ὅμως ὅτι ἀτατρέπονται τὰ πράγματα. Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι ὁ πλούσιος ἔμπορος ἦταν ἐκεῖνος ποὺ ἐθυσίασε τὰ πλούτη του, τὴν ζωήν του, τὰ μάτια του γιὰ τὸν πτωχὸν τυφλόν.

Πόσον μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν θὰ ἔκαμνε μιὰ τέτοια πρᾶξις! Προσέξατε. Ὁ Χριστὸς ἔκαμε πολὺ περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ γιὰ μᾶς. Ἰδική του ἦταν ἡ δόξα τοῦ Οὐρανοῦ καὶ ἄπειρα τὰ πλούτη. Καὶ ὅμως ὅλα τὰ ἐγκατέλειψε γιὰ νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς γνωρίσῃ προσωπικῶς.

Ποία θὰ ἦτο ἡ στάσις σου ἂν μιὰ μέρα ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἢ ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος σταματοῦσε στὸ σπίτι σου γιὰ νὰ σὲ γνωρίσῃ καὶ νὰ σχετισθῇ μαζί σου. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ θὰ σὲ ἐξέπληττε, θὰ σέ εὐχαριστοῦσε. Ἀλλὰ κάτι πολὺ μεγαλύτερο ἔγινε πρὶν ἀπὸ 1957 χρόνια. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων, ὁ Κύριος τῆς δόξης, κατῆλθε γιὰ νὰ σὲ γνωρίσῃ.

Ποιὰ ὅμως εἶναι ἡ στάσις μας ἀπέναντι τοῦ ἀπουδαίου αὐτοῦ ἐπισκέπτου; Ποιά ἡ ὑποδοχὴ τοῦ κάνουμε; Θελήσαμε νὰ τὸν γνωρίσουμε;

Μιὰ φορά, ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐπέστρεφε στὸ ὁτοδαμ ἀργὰ τὸ βράδυ, ὕντερα ἀπὸ ἕνα μακρυνὸ περίπατο. Ἦταν πολὺ κουρασμένος. Ἐκύτταζε γύρω του νὰ δῇ ἂν μποροῦσε νὰ βρῇ καμμιὰ ἄμαξα νὰ τὸν πάρῃ στὸ παλάτι του. Ἡ μόνη ἄμαξα ποὺ ἦταν ἐκεῖ τριγύρω ἦταν μία παλιὰ ἀγροτικὴ ἄμαξα στὴν ὁποία καθόταν μιὰ χωριατοπούλα. Ἀφοῦ δὲν μποροῦσε νὰ βρῇ ἄλλο ἀμάξι ὁ Αὐτοκράτωρ, ἀπεφάσισε νὰ παρακαλέσῃ τὴν χωριατοπούλα νὰ τὸν ἀφήσῃ νὰ πάῃ μαζί της στὴν ἄμαξα μέχρι τὸ Πόταδαμ. Αὐτὴ τὸν ἐκύτταξε κάπως ὕποπτα, καὶ βλέποντας ὅτι ἦταν κατασκονισμένος ἀπὸ τὸ περπάτημα, τοῦ ἠρνήθη τὴν χάρι νὰ ταξιδεύσῃ μαζί της. «Λὲν μοῦ καλαρέσει», εἶπε στὸν ἑαυτό της κάπως δυνατά, ἐνῷ ἔδιδε τὸ σύνθημα εἰς τὸ ἄλογό της νὰ τρέξῃ. «Τὴν πραγματικότητα δὲν ἐμπιστεύομαι ἕνα τέτοιον ἄνθρωπον νὰ καθήσῃ δίπλα μου», ἐξηκολούθησε.

Ὕστερα ἀπὸ μιὰ ἑκατοστὴ μέτρα συνήντησε ἕνα στρατιώτη, ὁ ὁποῖος τὴν ἐστομάτησε καὶ τὴν ρώτησε: «Τί σὲ ἤθελε ὁ Αὐτοκράτωρ;» «Ἐὲν σὲ καταλαβαίνω», τοῦ λέγει ἡ χωριατοπούλα. Ὅταν ὅμως ἐπληροφορήθη ὅτι ἐκεῖνος στὸν ὁποῖον ἠρνήθη μιὰ θέσι στὸ ἁμάξι ἦταν ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας, γέμισε ἀπὸ φόβο καὶ τρόμο κι' ἄρχισε νὰ τρέχῃ γιὰ νὰ ἐξαφανισθῇ!

Μοῦ φαίνεται, πῶς καὶ μεῖς κάτι τὸ παρόμοιο κάμνουμε. Ὁ Χριστὸς ἔρχεται νὰ μᾶς γνωρίσῃ κι' ἐμεῖς ἀντὶ νὰ Τὸν ἐνθρονίσουμε μέσα στὴν καρδιά μας, ἀντὶ νὰ Τὸν γνωρίσουμε ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερα, Τὸν ἀποθουμε, Τὸν διώχνουμε. Τί ἔγκλημα, τί βλάβη γιὰ μᾶς!

Συλλογισθῆτε τὸ προνόμιο ποὺ μᾶς δίδεται νὰ γνωρισθοῦμε μὲ τὸν Χριστόν. Ἐμεῖς οἱ τυφλοί, οἱ ἀνίκανοι, οἱ ἀχρεῖοι ἁμαρτωλοί, μποροῦμε νὰ Τὸν γνωρίσουμε τόσο καλά, ὅσο ὁ Πατὴρ γνωρίζει Αὐτόν. «Γνωρίζομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν, καθὼς μέ γνωρίζει ὁ Πατὴρ καὶ ἐγὼ γνωρίζω τὸν Πατέρα» (Ἰωάννου ι'14,15). Αὐτὸς εἶναι πραγματικὰ ὁ Καλὸς Ποιμήν, γιατὶ ἦλθε μόνον νὰ μᾶς γνωρίζῃ Ἐκεῖνος, ἀλλὰ μᾶς διδάσκει πῶς νὰ τὸν γνωρίσωμεν καλλίτερον καὶ καλλίτερον. Ἡ γνῶσις δὲ αὐτὴ δὲν περιορίζεται εἰς ἕνα ὡρισμένον ἀριθμὸν προβάτων τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν προβάτων Του.

Ἡ γνῶσις μας γιὰ τὸν Χριστὸν πρέπει νὰ εἶναι τόσον μεγάλη ὥστε διαρκῶς νὰ θέλουμε γὰ εἴμεθα ἐν τῇ παρουσίᾳ Του. Ποτέ σου δὲν ξεσηκώνεσαι ἀπὸ τὸ σπίτι σου γιὰ νὰ πᾶς στὴν συνάντησιν κάποιου ἀγνώστου προσώπου. Σοῦ ἀρέσει ἡ παρέα ἐκείνων ποὺ ξεύρεις. Νὰ μοῦ ἐπιτρέψῃς λοιπὸν νὰ σοῦ δώσω τὸ ἑξῆς κριτήριον. Ἂν ἔχῃς κοινωνίαν μὲ τὸν Χριστὸν θὰ πῇ πῶς δὲν Τὸν γνωρίζεις ἀρκετά. Ἀλλὰ πῶς μποροῦμε νὰ ἔχουμε κοινωνία μὲ τὸν Χριστόν; Πρῶτον διὰ τῆς προσεκτικῆς μελέτης τοῦ Λόγου Του, τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ δεύτερον καθένα; μας νὰ ἐξετάσῃ τὸν ἑαυτόν του καὶ νὰ ἰδῇ κατὰ πόσον γνωρίζει τὸν Χριστόν.

ΣΠΥΡ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ.. 13

ΣΤΟ ΦΙΕΡΟ

Μὲ τὶς ἀρὲς καὶ τ' ἀναθέματα τοῦ Παπα—Καντιώτη καὶ μὲ τὴν ἐπιτίμιον ἐγκύκλιον τῆς Ἱ. Συνόδου, ἔγιναν, στὴ Πάτρα, οἱ γιορτὲς τοῦ Καρναβάλου.

—Μὲ τὴν παρέλασι τοῦ Καρναβάλου, οἱ ὀπαδοὶ τοῦ διώκτου του ρασοφόρου, ἔμπηξαν τὶς φωνές:

—«Κάρνα, καὶ βάλε τήν βούβα, Καρνάβαλε.

—Ἀντὶ ὅμως νὰ βουβαθῇ, αὐτὸς μπῆκε στὸ χορὸ μὲ τὰ «μπουρμπούλια».

—«Στάχτη καὶ μπούρμπουλη νὰ γίνεται, μασκαράδες» ξεφώνισαν τότε, φρενιασμένοι, ὁ Καντιώτης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

—Κι' ὁ χορός, στὸ πεῖσμα τῶν Ἀντικαρναβαλικῶν, κράτησε καλά.

—Ἡ Φ.Λ.Ε., ποὺ εἶχε γίνει πιλαφί, γιὰ νὰ καταλήξῃ σὲ ρωσσικὴ σαλάτα, στὶς ἐκλογὲς τῆς 19)2)56, φαγώθηκε καὶ χωνεύθηκε ἀπὸ τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων.

—Ἔτσι, τὸ Κόμμα αὐτό, ποὺ εἶχε κομματιασθῇ, ἀπέκτησε δύο συναρχηγούς.

—Τώρα, ὡς πρὸς τὸν χαβᾶ ποὺ θἄχῃ ὁ καθένας τους, μόνο ὁ Χαβίνης, ποὺ βάλανε στὴ μέση, θά τὸν ξεύρῃ. Ἐκτὸς ἂν τὸν. ξεράσῃ!.

—Κάποιος συνάδελφος ἀπὸ τήν Καβάλλα, ξεπέζεψε στὴν Χαλκίδα

—Μὲ σκοπὸ νὰ λύσῃ, μὲ τὴν «Πατρίδα» ποὺ θὰ ἐκδώσῃ, τὰ προβλήματα τῆς Εὐβοίας, γιὰ τὰ ὁποῖα ἔχει μεσάνυχτα

—Ἀλλὰ μᾶλλον τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς του ἦλθε ἐδῶ νὰ ἐπιλύσῃ ὁ συμπαθὴς συνάδελφος.

—Ἂν θέλῃ νὰ προκόψῃ, ἂς μὴ πῇ «ὑπεράνω ὅλων ἡ Πατρίς», ἀλλὰ «ὁ.. παρὰ τρίς».

—Σ ἠν συνάδελφο «Πανευβοϊκὸν Βῆμα», ποὺ συνεπλήρωσε τὰ 25 χρόνια, ἀφιερώνω τοὺς παρακάτω στίχους:

—Βῆμα ταχὺ βημάτιζε,
μὰ καὶ σημειωτόν,
ἡ ντόπια ἡ συνάδελφος
τὸ «Πανευβοϊκὸν».

—Καὶ πέρασε ἀσθμαίνουσα
προχθὲς, τὰ εἰκοσιπέντε.

—Ἀπὸ καρδιᾶς τῆς εὔχομαι
νὰ τὰ ἑκατοστίσῃ
καὶ ἄλματα ἀντὶ βήματα
τώρα νὰ συνεχίσῃ.

—Γιὰ νὰ προκόψῃ γρήγορα
ὁ Παπαγρηγορίου,
ὁ Γιάννης ὁ συνάδελφος
ὁ «Π—ου», ὁ τοῦ Βλασίου

—Πού χρόνια ἀγωνίζεται
γιὰ τὸ καλὸ τοῦ τόπου,
χωρὶς ποτὲ νὰ αἰσθανθῇ
τὸν κάματο τοῦ κόπου.

Ζ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦμεν πάντας, οἵτινες ἔχουν ἀγοράσει Ἐθνικὰ Ἀσχεῖα παρὰ τοῦ κ. Θωμᾶ Κωτσάκη, ὅπως μέχρι τῆς 19—3—57 ἀνανεώσουν τὰ Γραμμάτιά των Γ]43 ἐκ τοῦ Πρακτορείου μας (Ἀβάντων 17 Χαλκίς).

Πέραν τῆς προθεσμίας ταύτης οὐδεμίαν εὐθύνην θὰ φέρωμεν.

Μετὰ τιμῆς

Π. ΜΟΣΧΟΣ

Πράκτωρ Ἐθνικοῦ Λαχείου
Χαλκίς

ΠΕΡΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Αριθ πρωτ. 4409|Βα

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7|2|1957

Πρὸς

Τὴν Δ)σιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνή»

Χαλκίδα

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 23)1)57 παρατηρεῖτε ὅτι οἱ κάτοικοι Χαλκίδος «τελοῦν ἐν ἀγανακτήσει» διὰ τὴν κατάστασιν τοῦ ἡλεκτροφωτισμοῦ.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ ΔΕΗ, παρέχει εἰς τὴν τοπικὴν ἡλεκτρικὴν ἑταιρίαν Χαλκίδος ὅσον ρεῦμα ζητήσῃ αὕτη ἀντὶ χαμηλοτάτης τιμῆς. Ἐπίσης ἡ ΔΕΗ ἐπιδοτεῖ τὴν τοπικὴν ἐπιχείρησιν ἡλεκτρισμοῦ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου χαμηλοῦ ἐνιαίου τιμολογίου. Πέραν τούτου ἡ ΔΕΗ οὐδεμίαν ἔχει ἁρμοδιότητα.

Ὁ Ὑπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΣΗΜ «Ἐθν. Φωνῆς»— Ποῖος ὁμως εἶναι οὐτος ὁ ἁρμόδιος ποὺ θὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὴν Ἠλεκτρικὴν Ἑταιρίαν νὰ διοχετεύσῃ τὸ παρὰ τῆς ΔΕΗ παρεχόμενον εἰς αὐτὴν ἄφθονον ρεῦμα; Αὐτὴ προκειμένου νὰ παραχωρήσῃ, προσεχῶς, τὴν θέσιν της, γράφει στὰ παληά της τὰ παπούσια ὅλα τὰ παράπονα τῶν πελατῶν της.

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. πρωτ 3147

Ἐν Χαλκίδι τῇ 13)3)57

Γνωστοποιεῖ ὅτι :

Ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεως διὰ τὰ ἐπιταχθέντα ὑποζύγια κατὰ τὴν πολεμικὴν περίοδον 1940—41.—

Ἀπὸ τὴν τούτου προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι κάτοχοι ὧν τὰ ὑποζύγιά των ἐπετάχθησαν κατὰ τὴν ὡς ἄνω χρονικὴν περίοδον, ὅπως ἀπεύσωσι καὶ ὑποβάλωσιν ἀμέσως αἴτησιν μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων δικαιολογητικῶν, πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης, μέσῳ τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς ἢ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τῆς κατοικίας των.—

Ἡ ἀποζημίωσις θὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς κατόχους τοὺς μὴ ἀποζημιωθέντας μέχρι σήμερον καθ' οἱονδήποτε τρόπον, διὰ τὴν ἀξίαν τῶν ἀπὸ 1)8)40 καὶ μέχρι τῆς 1)5)1941 ἐπιταχθέντων ὑποζυγίων των.

Ὁ Δήμαρχος;
Α. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΠΩΛΕΙΣΑΙ μονοκατοικία κειμένε εἰς κεντρικὴν θέσιν ἐκ τεσσάρων δωματίων καὶ λοιπῶν βοηθητικῶν χώρων. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἐνώπιον πυκνοτάτου καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου διεξήχθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐπιμελητηρίου σεμνὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ λήξει τῆς Ἑβδομάδος τῆς Αἱμοδοσίας. Μετὰ τοὺς λόγους τῶν κ. κ. Θεοχάρη, προέδρου Ἐρ. Σταυροῦ Χαλκίδος, Στεργ. Λυμπερίου Διευθυντοῦ τοῦ Αἱμοδοτικοῦ Σταθμοῦ Χαλκίδος, τὴν ἀπαγγελίαν τῆς «Προσευχῆς τῆς Ἀδελφῆς» παρὰ τῆς Δίδος Τ. Μάρκου, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας συνεχάρη τοὺς ἐν Χαλκίδι ἐκπροσώπους τοῦ Ἕλληνος Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τοὺς ἐθελ. αἱμοδότας, ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνισχύσεως νοῦ Ἱδρύματος καὶ εὐλογήσας ἀπένειμε Μετάλλια, διπλώματα καὶ τιμητικὰ σήματα εἰς τοὺς τιμηθέντας ὡς ἀκολούθως :

Εἰς τὸν κ. Δ. Θεοχάρην, Πρόεδρον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Χαλκίδος Ἀργυροῦν Μετάλλιον, εἰς τὸν κ. Β. Μπαφέρον, ταμίαν, Χαλκοῦν Μετάλλιον, εἰς τὸν κ. Αὐγ. Πράκουραν, ἐθ. αἱμοδότην. Χρυσοῦν Μετάλλιον, καὶ εἰς τοὺς Παναγοπούλου Μ., Αὐγέρην Ἠλ., Τριανταφύλλου Ν., Κατσίκη Αἰκ., Ἐμμανουηλίδην Φίλ., Βλάχον Χρ., Μπλάνα Μαρ., Ταμβακᾶν Μ., Ραψανιώτην Ἰω., Δήμου Οὐρ., Χατζάρα Κικὴ καὶ Μπαλάκα, εἰς οὓς ἀπενεμήθησαν χρυσοῦν Μετάλλιον εἰς τὸν πρῶτον καὶ Σήματα τιμητικὰ εἰς τοὺς λοιπούς.

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 14 Μαρτίου 1957

Γνωστοποιεῖ ὅτι :

Καταρτισθέντος ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου Ἐπιτροπῆς, τοῦ ἐτησίου μητρώου ἀρρένων τῶν γεννηθέντων τὸ ἔτος 1956 τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Δοκοῦ, προσκαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τούτων ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου ἀπὸ σήμερον ἕως 30 Ἀπριλίου 1957 καὶ λάβωσι γνῶσιν τοῦ ἐτησίου τούτου μητρώου καὶ ὑποβάλωσι τὰς τυχὸν ἐνστάσεις των, ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, περὶ τῶν ἐσφαλμένως ἐγγραφέντων ἢ παραλειφθέντων ἀρρένων τέκνων των.

Ὁ
Δήμαρχος
ΑΝΓ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἀριθ. 5861.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἰστιαίας Γεώργιος Ἀντωνίου Ζάχος. κατοικοεδρεύων ἐν Ἰστιαίᾳ

Δηλοποιεῖ ὅτι :

Κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 159 τῆς 15 Φεβρουαρίου 1957 ἔτους πρόγραμμα ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων κτημάτων τοῦ παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἰστιαίας δικαστικοῦ κλητῆρος Ἰωάννου Θεοχάρους Θέμελη ἐκτιθεναιεἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνταῦθα καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν εἰκοστὴν τετάρτην 24 Μαρτίου 1957 ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ καφενείου Δημητρίου Σαραντάρη ἰδιοκτησίας τοῦ Ναοῦ ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου ἔνθα ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν, τὰ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 158 τῆς 7 Φεβρουαρίου 1957 ἐνθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἰδίου κλητῆρος κατασχεθέντα ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Εὐαγγέλου Δημητρίου Τσαπρούνη, κατοίκου Βασιλικῶν Ἰστιαίας τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἐδρευούσης ἀνωνύμου ἑταιρίας Εἰσαγωγῶν—Ἐξαγωγῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χατζηλουκὰς Α., Ε.» κείμενα ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικῶν τοῦ τέως Δήμου Ἰστιαίων ἤτοι 1) ἐν δασωτεμάχιον ἐκτάσεως ἓξ 6 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δισχιλίων 200 ρητινευομένων πευκοδένδρων καὶ πολλῶν ἄλλων διαφόρου ἡλικίας μὴ ρητινευομένων, κείμενον ἐν τῇ θαλασσῃ θέσει «Πουρνιὰς» συνορευόμενοι γύρωθεν μὲ μυλοὺ λακκα. Γιακουμῆ Κομποθανασην, Κων. Σπανόν, Ἰωαν. Μάρκον, Θαλασσινὸν καὶ κληρον. Γ. Ἡλιοδρομίτου, ἀξίας δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων 15.000, 2) ἐν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως δύο 2 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ δέκα 10 ἐλαιοδένδρων μεγάλης ἡλικίας καὶ εἴκοσι 20 ἐλαιοδένδρων νεαρᾶς ἡλικίας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Παληόλακκα» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Δημ. Παπακωνσταντίνου. Χρ. Τσαπρούνην καὶ δρόμον, ἀξίας δραχμῶν ἓξ χιλιάδων 6000 3)ἓν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως ἑνὸς 1 στρέμματος περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἑπτὰ 7 ἐλαιοδενδρων μεγάλης ἡλικίας καὶ δέκα τεσσάρων 14 νεαρᾶς ἡλικίας, κείμενον ἐν τῇ θέσει «Πετροχωριᾶς» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ δρόμον. Θαλ. Θαλασσινοῦ, Ἀνδρ. Δημουλάκη καὶ Γ. Χαρβαλιᾶ, ἀξίας δραχμῶν τριῶν χιλιάδων 3000, 4) ἓν ἐλαιοπερίβολον ἐκτάσεως δύο 2 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εἴκοσι ἑνὸς 21 νεαρῶν ἐλαιοδενδρων [πεφυτευμένων πρὸ διετίας] κείμενον ἐν τῇ θέσει «Κόκκινα Χαράκια» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Νικ Τσαπρούνην καὶ Κων. Χατζῆ, ἀξίας δραχμῶν τεσσαρωνχιλιάδων 4000, 5) μία ἄμπελος ἐκτάσεως δύο στρεμμάτων μετὰ συνεχομένου ἀγροῦ τριῶν 3 στρεμμάτων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι περιέχοντος τοῦ ἀγροῦ εἴκοσι 20 μηλεόδενδρα μεγάλα, ἓν 1 φρέαρ μετὰ ἀντλητικοῦ μηχανήματος [μαγγανοπήγαδο] καὶ ἓν ξεχωριστὸν φρέαρ [πηγάδι], πέντε 5 συκέας μεγάλης ἡλικίας, τριάκοντα πέντε 35 κυπαρισσια νεαρὰ καὶ δύο 2 κληματαριὲς ἀμπέλου. Ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω ἀγροῦ καὶ πρὸς τὴν θάλασσαν εἶναι ἐκτισμένη ἰσόγειος οἰκία χρησιμοποιουμένη παρὰ τοῦ ὀφειλέτου ὡς κατοικία του καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν 3 δωματίων μὲ δύο 2 θύρας εἰσόδου καὶ τρεῖς 3 θύρας ἐσωτερικὰς καὶ τέσσαρα 4 παράθυρα, τὰ δύο δωμάτια εἶναι πατωμένα διὰ σανίδων καὶ τὸ ἓν δι' ἐπιστρώσεως τσιμέντου, τὸ ἓν ἔχει ἐσωτερικὴν ὀροφὴν σωφατισμένην δι' ἀσβέστου [μπαγλαντί] καὶ τὰ δύο 2 εἶναι ἄνευ ἐσωτερικῆς ὀροφῆς [ἀταβάνωτα] ἡ δὲ ξυλεία τοῦ πατώματος στέγης καὶ κουφωμάτων εἶναι ἐγχωρίας προελεύσεως. Ἡ οἰκία αὕτη ἔχει μῆκος δέκα μέτρων, πλάτος πέντε μέτρων καὶ πεντήκοντα ἑκατοστὰ 5,50 καὶ ὕψος 2,70 μέτρων. Ἅπαντα τ' ἀνωτέρω περιγραφόμενα κτήματα ἄμπελος, ἀγρὸς καὶ ἰσόγειος οἰκία ἀποτελοῦσιν ἓνιαῖον ἀκίνητον κτῆμα κείμενον ἐν τῇ θέσει «Ψαροπούλι» συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Εὐστ. Μιχαήλ, Ἀντ. Ἀναστασίου, Γ. Μάρκου, Κ. Χαρβαλιᾶ, Εὐσ. Κομποθανάση καὶ θάλασσαν, ἀξίας δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων 30.000. καὶ 6) μία ἡμιανώγειος ἡμιτελὴς οἰκία σχήματος Γαμα [Γ] περατωθεῖσα μόνον ὡς πρὸς τὴν τοιχοποιΐαν καὶ ἐστεγασμένη κατὰ τὸ ἥμισυ περίπου διὰ πλακὸς ἐκ τσιμέντου, εἰς ἣν στέγην ἀνέρχονται διὰ κλίμακος ἐκ τσιμέντου. Εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ ἔχει μῆκος ἐξωτερικῶν μέτρων δέκα 10 περίπου καὶ πλάτος μέτρων ἓξ 6 περίπου, πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν καὶ πλάτος μέτρων 3 1|2 περίπου πρὸς τὴν βορείαν πλευρὰν ὕψος δὲ μέτρων 3 1|2 περίπου πρὸς τὴν νοτίαν πλευρὰν καὶ μέτρων πέντε 5 περίπου πρὸς βορείαν πλευράν, λόγῳ τῆς κλίσεως τοῦ ἐδάφους. ἡ ἐν λόγῳ οἰκία μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν οἰκοπέδου της, αὐλῆς της καὶ λοιπῆς περιοχῆς εἶναι ἐκτάσεως ἐν ὅλῳ ἑβδομήκοντα 70 τετραγωνικῶν μέτρων περίπου πλέον ἢ ἔλαττον ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι, κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Βασιλικῶν, συνορευομένη γύρωθεν μὲ Χρ. Γιαννάκην, Ἐθνικὴν Δημοσίαν ὁδὸν Ἰστιαίας—Χαλκίδος, κοινοτικὸν δρόμον καὶ Ἱ. κ. κληησιαστικόν, ἀξίας δραχμῶν ὀκτὼ χιλιάδων 8000 ἤτοι συνολικῆς ἀξίας ἁπάντων τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων κτημάτων κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δραχμῶν ἑξήκοντα ἓξ χιλιάδων 66.000. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπισπεύδουσα ἑταιρία τὰ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 326|1956 διαταγῆς τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκίδος Ἰωάννου Καλλιμοπούλου καὶ τῆς κοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς ποσὰ ἤτοι 1) δραχμὰς τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδας 45.000 δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν ἐντόκως, νομιμοτόκως ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1956 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2) δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας 1500 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην καὶ 3) δραχμὰς ἑξακοσίας 600 δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς, ὁμοῦ τὰ δύο τελευταῖα κονδύλια ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς ὡς καὶ δραχμὰς τετρακοσίας 400 διὰ σύνταξιν παραγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ βάρις ἐξοφλήσεως. Ὡς πρώτην προσφορὰν ἡ ἐπισπεύδουσα ἑταιρία προσφέρει τὸ τέταρτον τὴν ἐκτιμηθείσης κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀξίας ἑκάστου ἀκινήτου κτήματος καὶ συνολικῶς δι' ἅπαντα δραχμὰς δέκα ἓξ χιλιάδας πεντακοσίας 16.500. Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ πλειοδοτήσῃ δέον νὰ καταθέσῃ παρ' ἐμοὶ χρηματικὸν ποσὸν κατὰ τὴν κρίσιν μου λόγῳ ἐγγυήσεως δι' οὗ νὰ δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του ὑπαρχούσης περιπτώσεως χωρὶς νὰ δύναται νὰ προτείνῃ οὐδεμίαν ἔνστασιν. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης δέον νὰ καταθέσῃ ἁρμοδίως τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας καὶ μοὶ προσκομίσῃ ἐπικυρωτικῶς τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Ἡ ἐπισπεύδουσα οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τῶν ἀνωτέρω ἀκινήτων ἢ ἕνεκεν ἄλλων δουλειῶν ἢ ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπὶ τούτων ἢ μὴ ἀκριβῆ περιγραφὴν αὐτῶν.

ΕΠΕΚΤΕΙΝΕΤΑΙ Ο Ι. ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ

Ἀδείᾳ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου μας κ. κ. Γρηγορίου ἐτελέσθη τὴν πρωΐαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας ὁ ἁγιασμὸς τῆς καταθέσεως τοῦ θεμελίου λίθου τῆς προεκτάσεως τοῦ ἐνταῦθα ἐνοριακοῦ Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου προεξάρχοντος τοῦ Πανοσιολ. ἀρχιμ. κ. Συνεσίου Βισβίνη βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ λίαν ἀγαπητοῦ εἰς τοὺς ἐνορίτας του καὶ καλῶς καταρτισμένου ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ ἐν λόγῳ ἱεροῦ ναοῦ αἰδεσ. κ. Τριανταφύλλου Τριανταφύλλου. Παρέστησαν ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος κ. Γρηγ. Κολώνης, διάφοροι παράγοντες καὶ ἀρκετὸς κόσμος. Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου ὡμίλησεν ὁ πατὴρ Συνέσιος συγχαρεὶς τὸν Παπα—Τριαντάφυλλον διὰ τὸν ἔνθεον ζῆλον του καὶ τὴν δραστηριότητά του, τοὺς φιλοπροόδους Ἐκκλησιαστικοὺς συμβούλους κ. κ. Σταῦρον Γιαννέλην, ταμίαν, Ἀναστ. Καρλατήραν, Συμ. Σουλτανίδην, Σταῦρον Βούζαλην καὶ τοὺς ἐνορίτας τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται διὰ τὴν εὐσέβειάν των καὶ τὸ φιλακόλουθόν των. Μὲ τοιούτους παράγοντας κατέληξεν ὁ πατὴρ Συνέσιος, εἶμαι βέβαιος, ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ, σύντομα θὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἀρξάμενον ἔργον, τὸ ὁποῖον εὔχομαι ἐπὶ ἔτη μήκιστα νὰ σᾶς στεγάζῃ κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Ἁπάντων ὁ πατὴρ Τριανταφυλλος ηὐχαρίστησε τὸν πανοσιολ. Συνέσιον καὶ τοὺς παρισταμένους καὶ ἐτόνισεν ὅτι οἱ ἐνορίτοι του, οἱ πλεῖστοι τῶν ὁποίων διετήρησαν ἀμείωτον τὴν πίστιν των ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀποτελοῦν παράδειγμα διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸ ἐκκλησιασμόν των.

Ὁ ΠΡΩΤΟΣ ΔΩΡΗΤΗΣ

Εἰς ἔκκλησιν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς, ὅπως ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ἔλθωσιν ἀρωγοὶ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ὡς εἴρηται ἱεροῦ Ναοῦ, ἀντεπεκρίθη ἐκ τῶν πρώτων ὁ ἐπιχειρηματίας κ. Θεοφάνης Σπανός, ὅστις προσέφερεν ἀρκετὰ κυβικὰ λίθων (ἀγκωνάρια) καὶ ἀμμοχαλίκων. Τὸ παράδειγμα τοῦ καλοῦ οὐτοῦ χριστιανοῦ ἐλπίζομεν πὼς θὰ ἀκολουθήσουν ὅλοι οἱ δυνάμενοι συμπολῖται μας ὥστε ταχέως νὰ ἀνοικοδομηθῇ ἡ πτέρυξ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, ὅστις ἀποτελεῖ καὶ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς τελευταίας κατοικίας μας.

Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργηθήσεται νομίμως. ἡ δὲ κατακύρωσις εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην μετὰ πάροδον τριῶν πρώτων λεπτῶν τῆς ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας προσφορᾶς δεθησομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως ὑπὸ τοῦ κήρυκος διὰ σκεπανίου ἢ κώδωνος, ἐπὶ τῆς τραπέζης τῇ ἐντολῇ μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ πλειοδοτήσωσι ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὸν ἀνωκαθοριζόμενον χρόνον καὶ τόπον. Εἰσεπράχθησαν τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 105. Εἰς πίστωσιν καὶ βεβαίωσιν πάντων τούτων συνετάγη ἡ παροῦσα ἐν Ἰστιαίᾳ καὶ ἐντῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ κατὰ τὴν ἐνορίαν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου καταστήματι τῆς Ἀννης χήρας Λεωνίδου Σταματοπούλου, σήμερον τὴν δεκάτην ἑνάτην (19) Φεβρουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ βεβαιωθεῖσα ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ, σφραγισθεῖσα νομίμως.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἰστιαίας
(Τ. Σ.) Γ. ΖΑΧΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
27
ΜΑΡΤΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 534

25Η ΜΑΡΤΙΟΥ

Ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν νέκρωσιν τριῶν αἰώνων δουλείας καὶ κάτω ἀπὸ τὸν βαθὺν πέπλον τοῦ σκότους, ἡ ψυχὴ τοῦ Ἕλληνος ἀνέμενε τὴν μεγάλην ἡμέραν. Καὶ ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ἐσήμανε ἡ ὥρα τῶν μεγάλων τῆς φυλῆς πεπρωμένων, μίαν ἐαρινὴν πρωΐαν, ἀνεσύρθη ἀπὸ τὴν νύκτα τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς ταπεινώσεως τὸ ἱερὸν λάβαρον, τὸ ὁποῖον ἐρρίπισαν καὶ ἀνέδιπλωσαν οἱ Ζέφυροι τῆς Ἐλευθερίας.

Ἡ 25η Μαρτίου ὑψώνεται εἰς κάθε ἐπέτειον ὅλον καὶ ὑψηλότερα, γίνεται περισσότερον φωτεινή, περισσότερον μεγάλη καὶ ἱστορικὴ. Διότι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις δὲν ἦτο μία ὀργανωμένη ἐξέγερσις συμφερόντων κατὰ συμφερόντων, ἀλλὰ μία κίνησις φυλῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἱστορικοῦ νόμου. Ἀπέδειξεν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 21 ὅτι ἡ Πίστις πρὸς Ἕν Ἰδεῶδες ἀποβαίνει ἀκατανίκητος καὶ πανίσχυρος δύναμις, δύναμις ἡ ὁποία ἐπιβάλλεται καὶ θριαμβεύει πάντοτε, ἔστω καὶ μὲ θυσίας ἀπείρους. Τὸ δίδαγμα τῆς Ἐπαναστάσεως εἶναι μέγα καὶ αἰώνιον. Χωρὶς ἰδανικά, χωρὶς πίστιν πρὸς ἕνα σκοπὸν καὶ ἓν ἰδεῶδες, δὲν ζοῦν οἱ Λαοί. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συνεχίσουν τὸν δρόμον των οἱ Λαοὶ χωρὶς τὴν βοήθειαν μιᾶς θερμουργοῦ λάμψεως, μιᾶς φλογὸς ζωοποιοῦ, ἡ ὁποία θὰ φωτίζῃ καὶ θὰ θερμαίνῃ τὴν ψυχήν μας. Εἶναι νόμος αἰώνιος, νόμος τῆς Ἱστορίας. Ὅσοι Λαοὶ ἀπώλεσαν τὴν Πίστιν των πρὸς τὰ ἰδανικά, ἔπεσαν καὶ ὅσοι ὑπέσυραν φθορὰν τοῦ χαρακτῆρος των, δὲν κατώρθωσαν νὰ ἐπιζήσουν. Ἡ Πίστις πρὸς τὴν Πατρίδα, τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Θρησκείαν καὶ τὰ εὐγενῆ ἰδανικὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὁποία θερμαίνει τὰς ψυχὰς τῶν Λαῶν.

Ἡ 25η Μαρτίου εἶναι ἡμέρα μεγάλη καὶ ἀθάνατη, ἡμέρα ἱερὴ καὶ ἁγία τοῦ Ἔθνους, ἡμέρα ἐθνικῆς χαρᾶς καὶ ἐθνικῆς δόξης, ἡμέρα ἀναστάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Δὲν ἦτο μία στιγμιαία ἐξέγερσις δούλων κατά αὐθεντιῶν, δὲν ἦτο μία ἀναλαμπὴ ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 21. Ὅταν τὸ σήμαντρον τῆς Ἁγίας Λαύρας ἐσήμανε τὸ ἐωθινὸν σύσσωμον, τὸ Ἔθνος συνεκλονίσθη βαθύτατα καὶ ἐξαπέλυσε ὅλον τὸν ἀφαντάστου ὁρμητικοῦ ψυχικοῦ του δυναμισμόν, δημιουργῶν τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς ἡρωϊκῆς του Ἱστορίας, σελίδας αἱ ὁποῖαι εἰς πολλὰ σημεῖα ὑπερβαίνουν εἰς ἡρωϊσμὸν καὶ εἰς αὐτοθυσίαν τὴν Ἱστορίαν τῶν ἡρωϊκῶν ἀγώνων τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὴν τρισχιλιετῆ Ἱστορίαν της ἡ Ἑλλὰς ἀπέβη σκεῦος ἐκλογῆς τῆς Θείας Προνοίας διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς κανὼν καὶ παράδειγμα διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, διδάσκουσα τοὺς Λαοὺς ὅτι ἡ Ἐλευθερία μόνον μὲ θυσίας καὶ αἷμα ἀποκτᾶται.

ΞΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος.—Ἀθῆναι

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΑΜΑΝ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ Κ. ΑΝΤ. ΤΑΓΑΡΟΠΟΥΛΟΝ

COLON, τοῦ Παναμᾶ, 7—3—57 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Νύσσης κ. Γερμανοῦ, τοῦ αἰδεσ. ἱερέως τῆς παροικίας μας κ. Γεωργίου Πάλα καὶ ἀρκετῶν ὁμογενῶν ἔλαβεν χώραν πρό ἡμερῶν εἰς Πανεμὰν ἐπίσημος τελετὴ τῆς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου τοῦ «Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Φοίνικος» εἰς τοὺς Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Ἰ. Ἄριαν, ἐν Παναμᾷ καὶ Ἀντωνίου Ταγαροπούλου ἐν Κολόν, δι' ὅσα ἐπετέλεσαν οὗτοι ὑπὲρ τῆς ἐν τῇ Δημοκρατίᾳ τοῦ Παναμᾶ Ἑλληνικῆς ὁμογενείας.

Ὁ κ. Ἀντ. Ταγαρόπουλος, δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΤΑΓΑΡΟΠΟΥΛΟΥ

«Θεοφιλέστατε Ἐπίσκοπε Νύσσης, Αἰδεσ. πάτερ Γεώργιε,

Ἐξοχώτατε Γεν. Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Ἄρια.

Ἐντίμιος Πρόεδρε τῆς «Ἑλληνικῆς Φιλοπτώχου Ὀργανώσεως» κ. Σοφία Βάμβα,

Κύριοι Πρόεδροι τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τοῦ Παναμᾶ καὶ Κολόν,

Κύριοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου,

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ: Οἱ παρασημοφορηθέντες κ. κ. Ἀντ. Ταγαρόπουλος (ὁ σημειούμενος διὰ σταυροῦ) καὶ Ἰ. Ἄριας, ἑστῶτες εἰς τὸ μέσον τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Νύσσης κ. Γερμανὸν Πολυζωΐδην. Παραπλεύρως τοῦ κ. Ταγαροπούλου ὁ αἰδ. ἱερεὺς κ. Γ. Πάλας, ἡ συζ. κ. Ἄχη Ταγαροπούλου, ὁ κ. Γερ. Κανελλόπουλος καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἡ κ. Σοφία Κων. Βάμβα. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἄρια ἡ κ. Μαρία Κανελλοπούλου καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἡ συζ. Ἑλένη Ἀντ. Ταγαροπούλου.

Κυρίαι καὶ Κύριοι,

»Ἐξ ὀνόματος τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων τῶν πόλεων Παναμᾶ καὶ Κολὸν αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω εὐλαβῶς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον καὶ τὴν Α. Ἐξ. Κυβέρνησιν Κοραμανλῆ, διὰ τὴν τιμητικὴν καὶ λίαν εὐχάριστον διάκρισιν ἧς ἐγένετο εἰς τὸν Γεν. Πρόξενόν μας ἄξιότιμον κ. Ἰ. Ἄριαν καὶ εἰς ἐμέ, διὰ τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἀνωτέρου εὐσήμου τοῦ «Σταυροῦ τοῦ Φοίνικος». Ἡ τιμὴ αὕτη ἀντανακλᾷ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παροικίαν, ἥτις διαμένει εἰς αὐτὴν τὴν φιλόξενον χώραν, ἡ ὁποία εἶναι ἡ δευτέρα μας πατρίς.

»Θεοφιλέστατε Δέσποτα,

Ἡ συγκατάβασις Ὑμῶν νὰ παραστῆτε εἰς τὴν τελετὴν ταύτην ἵνα ἀποστείλητε τὸ παράσημον εἰς τὸν ἐκλεκτὸν μας φίλον καὶ συνάδελφόν μου ἀξιότιμον κ. JUAN B. ARIAS ἀποτελεῖ ἀναγνώρισιν τῶν προσφερθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας τῆς Δημοκρατίας τοῦ Παναμᾶ.

»Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ ὑποβάλω τὴν παράκλησιν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Θεοφιλεστάτην Ἁγιότητα ὅπως, ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν ἁγίαν Αὐτῆς ἕδραν, διαβιβάσῃ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Παῦλον τὰς ὁλοψύχους ἡμῶν εὐχαριστίας καὶ νὰ τὸν πληροφορήσητε ὅτι, οἱ Ἕλληνες οἱ διαβιοῦντες εἰς τὴν ἀξιοαγάπητον αὐτὴν χώραν, διατηροῦσιν ἀπαρασάλευτον τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν των καὶ τηροῦσι πάντοτε ἀπαρεγκλίτως τοὺς ἐθνικοὺς νόμους. Εἶναι τίμιοι καὶ ἐργατικοὶ καὶ διατηροῦσιν ἀναλλοίωτον τὴν χριστιανικὴν ὀρθόδοξον πίστιν των.

»Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ, ἐκ βάθους καρδίας, τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ὅστις ηὐδόκησε νὰ μοὶ ἀπονείμῃ τὸν «Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Φοίνικος» τὸν ὁποῖον θὰ διαφυλάξω ὡς τὸ πλέον πολύτιμον ἀπόκτημα τῆς ζωῆς μου. Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ».

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΟΣΧΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Θέλω στὸ σημερινό μου ἄρθρο νὰ συνεχίσω τὰς σκέψεις μου πάνω στὴ θαυμασία ἐκείνη ὑπόσχεσι ποὺ μᾶς ἔδωσε ὁ Χριστὸς «Ἀληθῶς, ἀληθῶς σᾶς λέγω ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σᾶς δώσει» (Ἰωάννου ιστ' 23).

Η ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΝ ΗΜΕΡΑ ΑΝΑΓΚΗΣ

Οἱ εἰνοι ποὺ βρίσκονται σὲ μεγάλη οἰκονομικὴ ἀνάγκη πολλὲς φορὲς ἔχουν τὴν εὐκαιρία νὰ δοκιμάσουν τὴν ὑπόσχεσι αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ αἰσθανθοῦν πάνω τους τὸ παναγαθο χέρι τοῦ Θεοῦ. Σὲ τοῦτο οἱ πλούσιοι χάνουν ποὺ δὲν ἔχουν εὐκαιρία νὰ δοκιμάσουν τὴν πιστότητα τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ ἀνάγκης.

Πρὶν λίγα χρόνια, σ' ἕνα χωριὸ κοντὰ στὴ Βαρσοβία τῆς Πολωνίας, ζοῦσε ἕνας εὐσεβὴς χωρικὸς τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἦταν Ντόβρη. Ἡ συνθῆκαι τῆς ζωῆς ἦταν δύσκολοι καὶ ἕνα μῆνα δὲν κατώρθωσε νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιό του. Παρ' ὅλον ὅτι ἦταν χειμῶνας ὁ ἰδιοκτήτης τὸν ἐπροειδοποίησε ὅτι θὰ τὸν ἔκαμνε ἔξωσι ἂν δὲν τοῦ ἐπλήρωνε τὸ ἐνοίκιο. Ὁ κ. Ντόβρη πῆγε στὸν ἰδιοκτήτη ἀρκετὲς φορὲς καὶ τοῦ ἐξήγησε πῶς ἡ αἰτία τῆς καθυστερήσεως ἦταν ἡ ἀρρώστεια τῆς γυναικός του καὶ ἡ ἀνάγκη νὰ ἐξοδεύσῃ τόσα χρήματα στοὺς γιατρούς. Τὸν ἐβεβαίωσε ὅτι θὰ τοῦ ἐπλήρωνε τὸ ἐνοίκιο λιγάκι ἀργότερα καὶ ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξασκήσῃ λίγη ὑπομονή. Ἀλλὰ ποὺ ν' ἀκούσῃ ὁ ἰδιοκτήτης. Εἶπε στὸν καῦμένο τὸν κ. Ντόβρη ὅτι θὰ ἐρχόταν τὴν ἑπομένη καὶ θὰ τὸν πετοῦσε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

Ὁ Ντόβρη γύρισε σπίτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ κατιστενοχωρημένος. Μάζεψε ὅμως ὅλη τὴν οἰκογένειά του γιὰ μιὰ ἔκτακτη περίοδο προσευχῆς. Ὁ Ντόβρη ἄνοιξε τὴν καρδιά του στὸ Θεὸ καὶ Τοῦ εἶπε τὴ δυσκολία στὴν ὁποία βρισκόταν καὶ Τὸν παρεκάλεσε νὰ τοὺς στείλῃ τὰ χρήματα γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ πληρώσουν τὸ ἐνοίκιό τους καὶ νὰ μὴ μείνουν στὸ δρόμο. Ὕστερα ἀπὸ τὴν προσευχὴ ἔψαλλαν ἕνα ὕμνο ποὺ ἄρχιζε μὲ τὰ ἑξῆς λόγια «Ὅλες σου τὶς θλίψεις ἐμπιστεύσου στὸν Θεόν, στὰ χέρια του βαλε ὅλες τὶς φροντίδες σου». Τὸ δὲ τελευταῖος στίχος τοῦ ὕμνου ἔκλεισε μὲ τὰ ἑξῆς λόγια. «Ὅταν σὺ Θεὲ θέλεις νὰ πληρώσῃς κάθε μας ἀνάγκη ποιὸς ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ χέρι Σου;» Ἐνῷ ἀκόμη ἔψαλλον τὸν τελευταῖον αὐτὸν στίχον ἀκούστηκε ἕνα ἐλαφρὸ κτύπημα στὸ παράθυρο. Ἦταν κάποιος παλαιὸς φίλος τοῦ ἕνος κόρακος ποὺ ὁ παππούς του Ντόβρη εἶχε ἐλευθερώσει ἀπὸ τὸ κλουβί, τὸν ἠμέρωσε καὶ τὸν ἄφησε ἐλεύθερο. Συχνὰ ἐπεσκέπτετο τὸ σπίτι τοῦ Ντόβρη. Ὅταν ἡ πόρτα ἦταν κλειστὴ ἐρχόταν καὶ καθόταν στὸ παράθυρο καὶ κτυποῦσε μέχρις ὅτου τοῦ ἀνοίξουν. Ὁ Ντόβρη ὡς συνήθως τοῦ ἄνοιξε τὸ παράθυρο γιὰ νὰ μπῇ στὸ σπίτι. Κάτι διαφορετικὸ ὁ κόρακας τὴν φορὰ αὐτή. Ἦταν ἕνα χρυσὸ δακτυλίδι γεμάτο διαμάντια. Τὸ δακτυλίδι αὐτὸ ὁ κόρακας τὸ ἐτοποθέτησε στὰ πόδια τοῦ Ντόβρη. Αὐτὴ ἦταν ἡ φανερὴ ἀπάντησις τῶν προσευχῶν των. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἐγέμισε τὴν καρδιά τους ἀπὸ χαρά.

Στὴν ἀρχὴ ὁ Ντόβρη ἐσκέφθηκε νὰ πουλήσῃ τὸ δακτυλίδι γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιό του, ἀλλ' ἀργότερα ἀπεφάσισε νὰ τὸ πάῃ πρώτη στὸν ποιμένα τῆς ἐκκλησίας του καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ τὴν συμβουλήν του. Μόλις ὁ ἱερωμένος ἄκουσε τὴν ἱστορία τοῦ δακτυλιδιοῦ, εἶπε: «Ἐὰν ἐσὺ δὲν ἔχῃς ἀνάγκη ἀπὸ χρήματα, ἔχουν οἱ φτωχοὶ τῆς ἐνορίας μας. Πήγαινε καὶ πούλησε τὸ δακτυλίδι καὶ μοίρασε τὰ χρήματα στοὺς φτωχούς». Ὁ Ντόβρη ἔκαμε ὅπως τοῦ εἶπε ὁ ἱερωμένος καὶ ἔμεινε πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν ἐνέργειά του.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Οἱ ἀκροαταὶ τοῦ ραδιοφώνου, ποὺ ἀκοῦνε, κάθε Κυριακὴ πρωΐ, ἀπὸ τὸ χρυσὸ στόμα τοῦ Χρυσοστόμου, (τοῦ ὑφυπουργοῦ Συγκοινωνιῶν κ. Καραπιπέρη), τὴν ὡραίαν ἑρμηνείαν τοῦ Ἰ. Εὐαγγελίου, διερωτῶνται:

—«Πόσον θὰ διέπρεπεν ὁ Χρυσόστομος αὐτὸς ἐὰν ἦτο Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων;».

—Τὴν νύκτα τῆς 20ης λήγοντος, ἕνας ἐπικίνδυνος διαρρήκτης ἀπὸ τὰς Θήβας, ὁ Νικ. Γοβαλᾶς, διέρρηξε, ἐν πάσῃ ἀνέσει, τὸ καφφενεῖον «Ἄνεσις».

—Καὶ ἀφοῦ ἔχωσε τὴ μούρη του μέσα στὸ ταμεῖο τοῦ καφφενείου τούτου, βούτηξε ὅλα τὰ χρήματα ποὺ γαλβάνισαν στὰ μάτια τοῦ Γαβαλᾶ.

—Πλὴν ὅμως, τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας δὲν τὸν ἀφῆκαν νὰ πάρῃ ἀνάσα, γιὰ νὰ καταβροχθίσῃ μὲ ἄνεσι τὰ λεφτά...

—Τὰ ὁποῖα ξέρασε, στὸ Τμῆμα, μαζὶ μὲ τ' ἄλλα κατορθώματά του.

—Οἱ μαῦροι τῆς Χρυσῆς Ἀκτῆς (τῆς Ἀφρικῆς) ἀπετέλεσαν ἀνεξάρτητον κράτος, τὴν Γκάνα, ποὺ εἰσῆλθεν, ἐν χορῷ, εἰς τὸν Ο.Η.Ε.

—Μόνον οἱ Κύπριοι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ὑπόδουλοι!

—Μήπως πρέπει νὰ μαυρισθοῦν πρῶτα, κι' ὕστερα τὰ βγοῦν ἄσπροπρόσωποι ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τους ποὺ διεξάγουν;

—Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακήν, ἑορτὴν Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, γιόρτασαν οἱ Παραδόπιστοι, ποὺ πάντα ἔχουν ἀνοιχτὰς κάς παλάμας.

—Ἀφοῦ διεσκέδασαν μιὰ καλὰ, ὕψωσαν, κατόπιν, τὰς παλάμας καὶ εἶπαν:

—«Ἐν τῇ παλάμῃ καὶ οὕτω βοησώμεν»:

«Παντοδύναμε παρά,
σὺ ποὺ κάμνεις τὰ καλά,
τὰ στραβὰ τὰ κάμνεις ἴσια
καὶ τὰ ἄσχημα καλά.

—«Ὡς καὶ τὶς τὰ ἱερὰ κουδουνίζεις, ὦ παρά!».

Ζ.

ρυξ είδε τὸ δακτυλίδι ἀμέσως κατάλαβε πῶς ἀνῆκε στὸν Βασιλέα τῆς Πολωνίας Στάνισλαους. Ζήτησε ἀκρόασι μὲ τὸν Βασιλέα γιὰ νὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ καὶ τοῦ πῆ τὸ τί εἶχε συμβῆ. Ὅταν ὁ βασιλεὺς ἤκουσε τὴν ἱστορίαν τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ ἀτέσως ἐζήτησε νὰ τὸν ἰδῇ. οὗ ἔδωσε ἀρκετὰ χρήματα γιὰ νὰ πληρώσῃ τὸ ἐνοίκιό του γιὰ ἕνα ὁλόκληρο χρόνο ἔδωσε ἄρθονα χρήματα γιὰ ν' ἀρχίσῃ νὰ χτίσῃ δικό του σπίτι καὶ νὰ θρέψῃ τὴν πολυμελῆ του οἰκογένεια Μπροστὰ στὸ καινούριο σπιτι ἔβαλαν μιὰ σιδερένια πινακίδα μὲ τὸν κόρακα φέροντα ἕνα δακτυλίδι, κάτω ἀπὸ τὴν πινακίδα ἔγραφαν μερικὰ γράμματα τοῦ ὕμνου ποὺ ἔψαλλαν ἀκριβῶς πρωτοῦ ὁ κόρακας τοὺς φέρει τὸ δακτυλίδι κ.τ.λ. Ἀπὸ τότε ὅσοι ὁ Ἰάβρη καὶ ἡ οἰκογένειά του ἐμελετοῦσαν τὸ ἐδάφιο αὐτὸ «Ὅσα αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σᾶς δώσει» ἐγνώριζαν τὴν μεγάλην πρόνοιαν καὶ φροντίδα τοῦ Θεοῦ.

Μεταξὺ τῶν ἀνθρωποφάγων τῆς Ἀμερικῆς ἦταν δυὸ ἀδελφοί Ἕνας ἀπὸ τοὺς δυὸ αὐτοὺς ἀδελφοὺς ἤκουσε τὸ εὐαγγέλιο ἀπὸ κάποιον Ἱεραπόστολο κι ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ὡς προσωπικόν του σωτῆρα. Ἡ ζωή του καὶ ἡ συμπεριφορά του ἄλλαξαν. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς ἔκαμε τὸν ἀδελφό του νὰ ἐκμανῇ Διεκήρυξε ὅτι μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία θὰ ἐσκότωνε τὸν ἱεραπόστολο. Σὲ μιὰ συνάθροισι ποὺ θὰ ἐκήρυττε ὁ ἱεραπόστολος μπῆκε ὁ εἰδωλολάτρης ἀδελφὸς μὲ τὸ ὅπλο στὰ χέρια του εἶδε νὰ πλησιάζῃ καὶ κατάλαβε τὸν κοπὸν γιὰ τὸν ὁποῖον ἤρχετο. Μόλι τὸν εἶδε χωρὶς νὰ χασῃ καιρό, ἔκαμε μιὰ σιωπηλὴ προσευχὴ παρακαλῶν τὸ Θεὸν νὰ τὸν προστατεύσῃ. Ἕνας ἀπὸ τοὺς χριστιανοὺς ἰθαγενεῖς ἐπλησίασε τὸν ἱεροκήρυκα στὸ μέσο τοῦ κηρύγματός του καὶ τὸν ἱκέτευσε νὰ σταματήσῃ γιατὶ ὁ ἄγριος αὐτὸς ἄνθρωπος ἦλθε νὰ τὸν σκοτώσῃ Ὁ ἱεροκήρυξ ἄρχισε ἐπροχώρησε. Καμμιὰ φορὰ διερωτῶμαι ἂν ἦταν κανένας ἀπὸ μᾶς τί θὰ κάναμε; Ἔξαφνα ὁ Ἀμερικανὸς ἐχθρὸς τοῦ χριστιανισμοῦ σηκώθηκε ἀπὸ τὸ κάθισμά του κι' ἐπροχωροῦσε πρὸς τὸν ἱεραπόστολο γιὰ νὰ τὸν σκοτώσῃ. Ὁ ἱεραπόστολος ὅμως τὸν παρεκάλεσε νὰ περιμένῃ μέχρις ὅτου τελειώσῃ τὸ κήρυγμά του καὶ τότε θὰ ἦταν στὴ διάθεσί του. Ὁ Ἀφρικανὸς δὲν ἔφερε καμμιὰ ἀντίρρησι. Κάθισε καὶ ἀκροάστηκε τὸ κήρυγμα Ἀκόμη προτοῦ τελειώσει ὁ ἱεροκήρυξ ἔβαλε τὸ ὅπλο του στὸ πάτωμα καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ Σὰν ποτάμι ἔτρεχαν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια του. Ἔπεσε στὰ γόνατά του καὶ φώναζε: «Τί πρέπει νὰ κάμω γιὰ νὰ σωθῶ ἐγώ;». Ἐκείνη τὴ βραδυὰ ἐδέχθη τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρα του. Ἀπὸ ἐχθρὸς τοῦ Χριστοῦ ἔγινε φίλος του Καὶ ὄχι μόνον φίλος Του ἀλλὰ ὑπηρέτης. Ἔμου πιστός. Ἄρχισε ἀμέσως νὰ κηρύττῃ εἰς τοὺς ἄλλους γιὰ τὸν Χριστόν, ἐκ τὸν ἱεραπόστολον αὐτὸν ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Χριστοῦ «Ὅσα ἂν αἰτήσητε παρὰ τοῦ Πατρός ἐν τῷ ὀνόματί μου, θέλει σᾶς δώσει» ἀτελείωθη πραγματικότης.

Ἆραγε ὁ Θεὸς φαίνεται πὼς δὲν ἀτανιᾶ σιὰ πρόσευχάς μας δὲν φταίει Ἐκεῖνος, ἀλλ' ἐμεῖς. Κάποια ἀνωτέρα ἀλήθεια θὰ ὑπάρχῃ στὴ ζωή μας ἴσως ἐποιμὴν καιρὸς νὰ ἐξετάσωμεν τοὺς ἑαυτούς μας γιὰ νὰ δοῦμε ἐὰν αἱ ὁδοί μας εἶναι εὐθεῖαι μετὰ τοῦ Κυρίου

ΙΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

Μετὰ τῶν ὑλικῶν καὶ εὐκολιῶν πληρωμῆς ἐκτελοῦνται ὑπὸ τοῦ κ. ΣΤΑΜ. ΚΑΡΛΗ ὁδὸς Ἐπιμενίδου 2 (Παραπλεύρως Τηλεγραφείου — Χαλκίς).

Ἀριθμὸς 3517

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι :

Τὴν τριακοστὴν πρώτην 31ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι καὶ τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Χαλκίδι Πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ καφενείου ἡ «Θέμις» (κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου) ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1134 τῆς 15ης Μαρτίου 1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου κατασχεθέντα εἰς χεῖρας του κινητὰ πράγματα τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Φιλοκτήμονος Μπακαρόζου κατοίκου Βασιλικοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 48|57 ἀποφάσεως τοῦ Ἐργατοδικου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀργυσίου Εὐαγγέλου Γκάβαλη κατοίκου Ψαχνῶν ἤτοι 1) ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ὀντόλινθοι τύπου ἐξάρια ἐκτιμηθέντες ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000). Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 48|57 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἐργατοδικου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχ. χιλ. διακοσ. εἰκοσιπέντε 3.225) ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως· 2) δραχμὰς ἑπτακοσίας 700 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην 3) δραχμὰς τετρακοσίας τέσσαρας 404 ἐπίσης σύνταξιν ἐπιταγῆς φόρον ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον νομικοῦ συμβουλῆς, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, ἐπίδοσιν, πορείαν κλητῆρος καὶ δαπάνας μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὰ ἀνωτέρω κινητὰ πράγματα. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑστερηματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου, Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον Γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἤτις ἤθελεν χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσεται τὸ ἓν τέταρτον 1|4 τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἤτοι δραχμαὶ πέντε χιλιάδες 5000.

Γένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν 22 Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφραμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

Ἀριθμὸς 8555

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς δηλοποιῶ ὅτι :

Τὴν τριακοστὴν πρώτην 31 Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Νικολέου Κυριακοῦ συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1135 ἐ.ἔ. ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Κωνσταντίνου Γ. Παλαιολόγου κατοίκου Χαλκίδος κατασχεθέντα κινητὰ τοῦ ὀφειλέτου Κηρύκου Μπασινᾶ κατοίκου Μύστρου, ἤτοι πεντήκοντα 50 προβατίνες γαλάριες διαφόρου χρώματος, ἡλικίας ἀπὸ 4 ἕως 7 ἐτῶν ἐκτιμηθεῖσαι ἐν συνόλῳ ἀντὶ δραχμῶν 15.000 ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησιν του δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἐ.ἔ. διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδικου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμήν, ἤτοι 1) δραχ. 3300 δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν. 2) δραχ. 70 διὰ τόκους αὐτῶν ἀπὸ 30—11—56 μέχρι 11—1—57, 3) δραχ 350 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην. 4) δραχ. 300 δι ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, φόρον ἀπογράφου, ἐπίδοσιν καὶ πορείαν κλητῆρος καὶ σύνταξιν ἐπιταγῆς, ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχ 4020 ἐντόκως ἀπὸ τῆς 11—1—57 μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν μείον ταταβληθεισῶν δραχ. 1144. Γιὰ μὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ 1|4 τῆς ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὸς 3.750. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει τ' ἀνωτέρω κινητὰ ἀνευθύνως. Ὁ ὑστερθεματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοι προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς ὃ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γεννήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νὰ μοι καταθέσῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν. Οἱ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κινητῶν ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικὰ των ἔγγραφα ἁρμοδίως καὶ ἐμπροθέσμως Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν 22 Μαρτίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ἑπτὰ 1957 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δραχμαὶ τριάκοντα ὀκτὼ 38.

Ὁ Συμβολαιογράφος

Νέων Ψαρῶν

(Τ.Σ.) Ἀντ. Ν. Τερζάκης

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Ἐργατικὸς Οἰκοδομικὸς Συνεταιρισμὸς Χαλκίδος

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου ἡ ἐφαρμογὴ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐγκεκριμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῆς περιοχῆς Μ[illegible] Α τῆς πόλεως Χαλκίδος (ἱ ιορτησίας τοῦ υν]σμοῦ).

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ Ἐργατοϋπαλληλικὸν Κέντρον Χαλκίδος τὴν 14ην Ἀπριλίου 1957, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11 μὲ 12,30'.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν Πολ. Μηχανικοὶ καὶ Τοπ. Μηχανικοί.

Πληροφορίαι εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ υν]σμοῦ.

Χαλκὶς τῇ 27|3|1957

Ὁ Πρόεδρος τοῦ υν]σμοῦ

ΠΡ. ΠΑΠΑΔΟ[illegible]ΥΛΟΣ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

Κατοικία Κυδωνιῶν 22

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου

Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης

Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Τ. 4380 19—3—57 ἀποφάσεως ἡμῶν καλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐπαγγελματίαι αὐτ)σται διὰ τὴν τοποθέτησιν ἑνὸς νέου λεωφορείου αὐτ(του τύπου «Σ3» ἐπὶ μιᾶς ἑτέρας κενῆς θέσεως τῆς ἀστικῆς γραμμῆς Λιμενάρχειον—Ἅγιος Στέφανος καὶ ταναλιν ἐντὸς τῆς πόλεως Χαλκίδος ὅπως ἐντὸς εἴκοσι (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποβάλωσι τῇ Νομαρχίᾳ τὰ ἐκ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά.

Ὁ Νομάρχης

ΑΝΔΡ. Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΩΡΕΩΝ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Προκειμένου τὴν 31ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ. μ. νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἐν Ὡρεοῖς ἀνεγερθησομένου Προσκυνήματος τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἰς τὸ σημεῖον ἔνθα ἀνευρέθη πρὸ τριετίας ἡ ἱερὰ αὐτοῦ εἰκὼν

Καλεῖται

τὸ εὐσεβὲς καὶ φιλόθρησκον Κοινὸν ὅπως παραστῇ κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην καὶ ἀναπέμψῃ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Ὕψιστον διότι ηὐδόκησε δι' ὀνείρου ν' ἀποκαλύψῃ τὴν ἐν γῇ ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη κεκρυμμένην ἱερὰν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου καὶ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἡ Ἐπιτροπὴ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΚΑΝΑΔΑΝ

Ἡ Νομαρχία Εὐβοίας γνωστοποιεῖ ὅτι ὁ κ. Πρόξενος τοῦ Καναδᾶ δὲν θεωρεῖ διαβατήρια διὰ τὴν χώραν του παρὰ μόνον διὰ τοὺς στενοὺς συγγενεῖς τῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένων ὁμογενῶν, οἵτινες προσκαλοῦνται ὑπὸ τούτων μέσῳ τοῦ Καναδικοῦ Ὑπουργείου Μεταναστεύσεως. Τοῦτο δέον νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των οἱ ἐνδιαφερόμενοι πολῖται πρὸς ἀποφυγὴν ἀσκόπων ταλαιπωριῶν καὶ προπληρωμῆς χρημάτων εἰς διαφόρους ἐπιτηδείους ἐμφανιζομένους ὡς πράκτορας μεταναστεύσεως

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 82|1957 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἐνεκρίθη τὸ ἐξαίρεσιν ὀκτὼ (28) ἄρθρων Καταστατικόν καὶ ἀνεγνωρίσθη δικαστικῶς τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ορωδία— Μαντολινάτα Χαλκίδος ὁ Ἀπόλλων Σωματεῖον ἔδραν ἔχον τὴν Χαλκίδα καὶ σκοπὸν τὴν προαγωγὴν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Μουσικοῦ καὶ Καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος ἐν τῇ πόλει τῆς Χαλκίδος ὡς καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῶν μελῶν τοῦ Σωματείου, διοικεῖται δὲ ὑπὸ ἐννεαμελοῦς Διοικ. Συμβουλίου.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 18 Μαρτίου 1957

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΝΙΚ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἰς τὸ ἐν Δάρ—ες—Σαλάαμ τῆς Ταγκανίκας παρεκκλήσιον τοῦ σχολικοκτήματος ἀδελφῶν Καζαμία, ἐτελέσθη τὴν 13ην Μαρτίου ἐ. ἔ, καὶ μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς προηγιασμένης, μνημόσυνον, ὑπὸ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Μεγάλου Οἰκονόμου καὶ Γενικοῦ Παιριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου τῆς Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς κ. κ. Γεωργίου Ἰω Βογιατζῆ, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν προσφιλῶν Αὐτοῦ γονέων Ἰωάννου καὶ Κωνσταντινιᾶς Βογιατζῆ ἐκ Ψαχνῶν Χαλκίδος, Εἰς τὸ μνημόσυνον παρέστησαν οἱ κ. κ. Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος μετὰ τοῦ συμβουλίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Πανταγκανικῆς Ἑνώσεως Κοινοτήτων, ἡ Πρόεδρος τοῦ Σωματείου Ἑλληνίδων Κυριῶν ἡ «Ἀθηνᾶ» ὡς καὶ ἅπασα σχεδὸν ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία καθὼς καὶ πολλοὶ ἄλλοι φίλοι ξένων ἐθνικοτήτων τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου πατρὸς κ. Γ. Βογιατζῆ.

Συγκινητικώτατον ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνισεν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Μέγας Οἰκονόμος κ. Γεώργιος Βογιατζῆς.

Α—Ω

●●

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσίᾳ τὸν διακεκριμένον συμπολίτην ἰατρόν κ Σταμάτιον Δ. Τσᾶκον ὅστις διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς διαγνώσεώς του ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου τὴν προσφιλεστάτην μου μητέρα.

Γεώργιος Σπ. Βαρυκόπουλος

Χαλκὶς 26|3|57

●●

ΠΡΟΑΓΩΓΗ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Καθ' ἃ μᾶς ἐτηλεγράφησεν ὁ βουλευτὴς κ. Κων. Καλλίας, προήχθησαν τὰ κάτωθι Σχολεῖα : Τὸ 9ον Δημοτικὸν Χαλκίδος εἰς Τριτάξιον, Πετριῶν Παλαιᾶς Χώρας, Καρύστου καὶ Νέας Σινασσοῦ Ἰστιαίας εἰς Διτάξια

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Κατόπιν ἐντατικῶν ἐνεργειῶν τοῦ δραστηρίου προέδρου τῆς Κοινότητος Τριάδος κ. Γεωρ Μούτσουπα καὶ τοῦ ρέκτου γραμματέως αὐτῆς κ. Νικ. Σταύρου, ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῆς ὑδρεύσεώς της, διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων, ἐκ τῆς πηγῆς «Ἁγίου Δημητρίου». Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας δάνειον ἐξ 70.000 δραχμῶν.

Η «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ» λόγω πληθώρας ὕλης θὰ ἐκδοθῇ ἀμέσως.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 535

Η ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ

Μὲ ἀκράτητον ἐνθουσιασμὸν καὶ ἀγαλλίασιν πανηγυρίζει ἡ Κύπρος καὶ ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ εὐθαρσοῦς Ἐθνάρχου καὶ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἑλληνικῆς μεγαλονήσου κ. κ Μακαρίου. Χάρις εἰς τοὺς σθεναροὺς ἀγῶνας τῶν Κυπρίων καὶ τὸν εὔστοχον χειρισμὸν τῆς Ἐθνικῆς ταύτης ὑποθέσεως ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἐπετεύχθη ἓν βῆμα ἐμπρός, μὲ ἐλπιδοφόρους προβλέψεις διὰ τὴν αἰσίαν αὐτῆς ἔκβασιν.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν διακρίνεται ὁ Ἐθνάρχης τῆς Κύπρου Μακάριος καὶ ὁ συμπολίτης βουλευτὴς κ. Κων. Καλλίας, ὅτε ὁ πρῶτος ἐπεσκέφθη τὸν δεύτερον ὡς ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Ὁ κ. Καλλίας, ἐκπροσωπήσας, ὡς γνωστόν, ἐπανειλημμένως τὴν Κυβέρνησιν κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Γενικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἐν Στρασβούργῳ, διεξήγαγεν ὀξυτάτην μάχην ἐναντίον τῶν Ἄγγλων καὶ Τούρκων ἐκπροσώπων μὲ θετικὸν ἀποτέλεσμα.

ΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ !

Πρὸ ἡμερῶν ἐγένετο εἰς τὴν Βουλὴν συζήτησις διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς πολεμοπαθεῖς διαφόρων κατηγοριῶν.

Διὰ τοὺς οἰκείους ὅμως τῶν ὑπὸ τῶν ὀρδῶν τοῦ Ε. Α. Α. Τ. σφαγιασθέντων, καὶ τῶν εἰς μαρτυρικὴν δουλείαν ἀπαχθέντων Ἑλλήνων πατριωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καὶ (3000) Εὐβοεῖς, οὐδεὶς λόγος ἐγένετο.

Διατί αὐτὴ ἡ περιφρόνησις, ἡ ὁποία ἐκπλήσσει καὶ ἐπιφέρει πικρίαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς πρωταγωνιστὰς τοῦ Ἐθνικοῦ ἀγῶνος κατὰ τὴν Κατοχὴν καὶ μετέπειτα ;

●●

ΤΟ Ε.Α.Μ. ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Ἀπὸ τὴν «Αὐγὴν» τοῦ σκότους, τῆς 22ας Μαρτίου, ἐπληροφορήθημεν ὅτι 185 κάτοικοι τῆς πολεως μας, ἐπὶ 30.000, ὑπέβαλον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑπόμνημα περὶ χορηγήσεως Γενικῆς ἀμνηστίας εἰς τοὺς ἀμετανοήτους ἐχθροὺς τοῦ Ἔθνους καὶ σφαγεῖς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ἵνα, ἀποκτῶντες τὴν ἐλευθερίαν των, προπαρασκευάσουν καὶ τὸν «τρίτον γῦρον»....

Τὰ ὀνόματα τῶν ὑπογραψάντων τὸ ὑπόμνημα τοῦτο, θέλομεν δημοσιεύσει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον, πρὸς στιγματισμὸν ἐκ μέρους τοῦ νομοταγοῦς Ἑβλικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τόσα δεινὰ ὑπέστη κατὰ τὴν Ἀποκρατίαν καὶ τὸν Συμμοριτοπόλεμον.

●●

ΚΙΝΔΥΝΟΙ—ΘΑΝΑΤΟΙ

Ἡ ὁδὸς Μιχ Κακαρᾶ μὲ τὴν στενότητα καὶ ἄνευ πεζοδρομίων ποὺ παρουσιάζει εἰς τι αὐτῆς σημεῖον, κατέστη κίνδυνος—θάνατος διὰ τοὺς πεζούς. Πρωΐθες ἀκόμη ἐθρηνήσαμεν ἀνθρώπινον θῦμα τῶν τροχῶν καὶ οὐκ ὀλίγα αὐτοκινητιστικὰ ἀτυχήματα συνέβησαν. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον ἐπιβάλλεται ἡ ἀπαγόρευσις τῆς διελεύσεως τῶν τροχοφόρων εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο, ὥστε οἱ διαβάται νὰ μὴν ἀντιμετωπίζουν μετὰ τρόμου τὴν τροχοφόρον λαιμητόμον.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΕΝΑΡΜΟΝΗΣΙΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ ὁ Χριστὸς ἔκαμε ὅταν εὑρέθη ἀντιμέτωπος μὲ τὴν μοιχαλίδα καὶ τοὺς κατηγόρους της ἦταν νὰ σκύψη κάτω, καὶ μὲ τὸ δάκτυλό Του νὰ γράψη στὴ γῆ. Τί ἔγραψε δὲν ξεύρουμε. Ἡ πρᾶξις Του ὅμως αὐτὴ εἶχε συμβολικὸν χαρακτῆρα. Αὐτὴ δὲν ἦτο ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ὁ Κύριος ἔγραψε μὲ τὸν δάκτυλόν του. Εἰς τὴν Ἔξοδον 31 18 ἀναγινώσκομεν: «Καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν Μωϋσῆν, ἀφοῦ ἐτελείωσε λαλῶν πρὸς αὐτὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, δύο πλάκας τοῦ μαρτυρίου, πλάκας λιθίνους, γεγραμμένας μὲ τὸ δάκτυλο τοῦ Θεοῦ». Ὅταν λοιπὸν ὁ Χριστὸς ἔσκυψε χαμαὶ καὶ ἔγραψε ἦταν σὰν νὰ ἔλεγε στοὺς περιξ του, «Μὲ θυμίζετε τὸν νόμον! Μήπως ὅμως δὲν ἦταν ὁ δάκτυλός Μου ποὺ ἔγραψε τὸν νόμον σας; Μὴ φοβᾶσσε, δὲν ἦλθα νὰ καταλύσω τὸν νόμον, ἀλλὰ νὰ τὸν ἐκπληρώσω». Τὸ γράφιμο λοιπὸν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἦταν ἡ ἐπικύρωσις τοῦ νόμου τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἁγιότητος τοῦ Θεοῦ. Ποῦ ὅμως νὰ καταλόβουν οἱ κατήγοροί Του τί ἐσήμαινε. Οὔτε τοὺς λόγους, οὔτε τὰς συμβολικὰς πράξεις τοῦ Χριστοῦ μποροῦσαν νὰ ἐννοήσουν.

«Ἐπέμενον ἐρωτῶντες Αὐτόν» (ἐδ 7). Εἶναι φανερὸν ὅτι παρεξηγήθη ἡ σιωπὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἐνόμισαν οἱ Ἰουδαῖοι ὅτι Τὸν ἔφεραν σὲ ἀμηχανία. Δὲν μποροῦσε ν' ἀπαντήσῃ γι' αὐτὸ κράτησε σιγή. Τόσον ἐκατάλαβαν τὸ γράψιμο τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ὅσον ὁ Βασιλεὺς Βαλτάσαρ, ἐκατάλαβε τὸ γράψιμο τοῦ ἰδίου χεριοῦ ἐπὶ τοῦ τοίχου: «Ἐζυγίσθης ἐν τῇ πλάτιγγι καὶ εὑρέθης ἐλλιπής...» (Δανιὴλ 5). Ἐνόμισαν πὼς ἐνίκησαν τὴν φορὰν αὐτήν. Ἐπέμεναν, ἤθελαν ν' ἀκούσουν τὸν Χριστὸν νὰ παραδεχθῇ τὴν ἦταν Του. Μάταια ὅμως. Ἡ σιωπὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ σκεφθοῦν καλλίτερα. Στὴν πόρτα ὅμως τοῦ κουφοῦ ὅσο θέλεις βρόντα!

Ἀφοῦ ἐπέμεναν σήκωσε ὁ Χριστὸς τὴν κεφαλήν Του. Πόσον δυνατὴ θάταν ἡ ματιὰ ποὺ τὴ ἔριξε ὁ Χριστός. Μαζὶ μὲ τὴν σοβαρότητα τῶν ὀφθαλμῶν Του, ἄνοιξε καὶ τὸ σοφό Του στόμα νὰ τοὺς πῇ μόνο δυὸ λόγια: «Ὅστις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἀναμάρτητος πρῶτος ἂς ρίψῃ τὸν λίθον ἐπ' αὐτήν». Αὐτὰ τὰ λόγια ἔχουν πολὺ βαθειὰ σημασία. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἦταν ἅγιος καὶ δίκαιος.

Ἐδῶ εὑρίσκομεν τὸν Ἰδιον νομοθέτην νὰ ρίχνῃ τὸν προβολέα τοῦ νόμου Του πάνω στοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, οἱ ὁποῖοι στὴν πραγματικότητα τὸν ἐκτιμοῦσιν τόσον ὀλίγον. Ὁ Χριστὸς ἐδῶ ἤθελε νὰ τοὺς πῇ ὅτι δὲν ἦταν κατάλληλοι νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τῆς γυναικὸς συλληφθείσης ἐπὶ μοιχείᾳ ἐπ' αὐτοφώρῳ. Μόνον ἅγιο χέρι μπορεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὸν τέλειον νόμον. Δὲν μποροῦσαν αὐτοὶ νὰ τὸν ἐπιβάλουν διότι καὶ αὐτοὶ ἦσαν παραβάται τοῦ νόμου, ἦσαν ἁμαρτωλοί. Ἂν ἤθελαν τὸν νόμον νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπὶ τῆς γυναικός, ἔπρεπε πρῶτον νὰ ζητήσουν τὴν ἐφαρμογὴν του ἐπὶ τοὺς ἰδίους. Ἢ μήπως προσεπάθησαν νὰ ἀποκρύψουν τὴν ἁμαρτολότητά των; Ποιὸς μπορεῖ ν' ἀποκούψῃ τὴν ἁμαρτωλότητά του ἱστάμενος ἐνώπιον τοῦ παντογνώστου Θεοῦ; Ὁ Κύριος γνωρίζει τὰ κρύφια τῆς καρδίας μας. Ὅλα εἶναι γυμνὰ ἐνώπιόν του. Ἴσως οἱ ἴδιοι κατήγοροι τῆς γυναικὸς αὐτῆς νὰ ἦσαν ὑπεύθυνοι γιὰ τὸ κατάντημά της. Διατί λοιπὸν ἐκείνη νὰ λιθοβοληθῇ καὶ ὄχι αὐτοί; Ἡ ἁμαρτία διαπραττομένη εἶνε ἀπὸ ἄνδρα, εἶνε ἀπὸ γυναῖκα εἶναι ἁμαρτία, ἐξ ἴσου μισητὴ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ἁγίου Θεοῦ.

Χωρὶς νὰ πῇ τίποτε περισσότερο ὁ Χριστός «καὶ πάλιν κύψας κάτω, ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν». Οὔτε τὴν δευτέραν φορὰν τί ἔγραψε δὲν ξεύρουμε, οὔτε σπουδαῖο νὰ μάθουμε γιατὶ ἡ πρᾶξις Του καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν εἶχε σπουδαιοτάτην συμβολικὴν ἀξίαν. Ἡ Παλαιὰ Διαθήκη καὶ πάλιν μᾶς βοηθεῖ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν πρᾶξιν αὐτὴν τοῦ Ἰησοῦ. Αἱ πρῶτες πλάκες τοῦ νόμου ἐρρίφθησαν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως καὶ ἔσπασαν. Ὁ Θεὸς τότε ἔγραψε δεύτερες πλάκες τοῦ νόμου, αἱ ὁποῖαι τὴν φορὰν αὐτὴν ἐτέθησαν εἰς τὴν Κιβωτὸν (Ἔξοδος 40 20) καὶ ἐκαλύφθησαν ἀπὸ τὸ σιματωμένο ἱλαστήριο. Τώρα λοιπὸν ὁ Χριστὸς συμβολικῶς ἤθελε νὰ τοὺς φανερώσῃ πῶς ὁ Ἰδιος θὰ ἔσωζε τοὺς ὑπὸ τοῦ νόμου καταδικασμένους. Δὲν ἔπρόκειτο νὰ παραμερισθῇ ὁ νόμος. Τὸ πρῶτο Του σκύψιμο ἐσήμαινε τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου, τὸ δεύτερό Του σκύψιμο ἐσήμαινε ὅτι τὸ γυμνὸ αἷμα ἑνὸς ἀθώου ἀντικαταστότου ἔπρεπε νὰ παραβληθῇ μεταξὺ τοῦ νόμου κι' ἐκείνων ποὺ ὁ νόμος κατεδίκαζε ὅπως ἄλλος ἄθῳος τηρητὴς τοῦ νόμου, ποτὲ μὴ παραβὰς αὐτόν, ἠδύναιο νὰ βρεθῇ ἐκτὸς τοῦ ἐνανθρωπίσαντος Θεοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ; Αὐτὸς εἶνα ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ὁ χύσας τὸ αἷμα Του διὰ νὰ ἐξιλεώσῃ τὰς ἁμαρτίας τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

(Συνεχίζεται)

●●

Η ΑΠΗΧΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ ΤΟΥ κ. ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 27)3)57

Φίλε κ. Ζωγράφε,

Παρακολουθῶν ἀπὸ καιροῦ τὰ εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα δημοσιευόμενα ἄρθρα τοῦ αἰδεσ. κ. Σπ. Ζωδιάτη αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ σᾶς συγχαρῶ θερμὰ διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν συνεργατῶν τῆς ἐφημερίδος σας.

Ὅσον ἀφορᾷ διὰ τὸν συγγραφέα τούτων αἰδεσιμ. κ. Ζωδιάτην ὁ ὁποῖος ὡς πληροφοροῦμαι καὶ ἐγὼ καὶ προσωπικῶς διαπιστώσει ἔχει ὡς σκοπὸν τῆς ζωῆς του τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διδασκαλίας τοῦ μαρτυρήσαντος διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀνθρωπότητος Θεανθρώπου, οἱ ἔπαινοι εἶναι περιττοί.

Τὰ ἔργα του γεμᾶτα ἀπὸ ἐλεημοσύνην πρὸς τοὺς ἀναξιοπαθοῦντας καὶ οἱ λόγοι του πλήρης Ἀγάπης πρὸς τοὺς πλησίον του, μαζὶ μὲ τὴν κατὰ πάντα ἐξιόλογον χριστιανικὴν συγγραφικήν του ἐργασίαν, τὴν τόσον γλαφυράν, ἁπλῆν καὶ γεμάτην ἀλήθειας, δεικνύουν τὸν ἄνδρα.

Τὰ δικά μου συγχαρητήρια θὰ εἶναι πολὺ φτωχὰ διὰ νὰ ἐκφράσουν τὰ αἰσθήματά μου.

Φιλικώτατα
Αἰμίλιος Γ. Δανόπουλος
Χημικὸς

Λίαν Προσεχῶς

Τὸ ξεσκέπασμα τῶν ἀνθρώπων, ποὺ πῆγαν νὰ σκεπασθοῦν ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς «ΠΑΤΡΙΔΟΣ».

ΣΤΟ ΦΙΕΡΟ

Ἀφοῦ μᾶς ἔκαμε νὰ μαρτυρήσωμε, ὁ Μάρτης, μὲ τὰ τσουχτερὰ κρύα του, μᾶς ἀπεχαιρέτισε.

—Νὰ δοῦμε τί θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ὁ Ἀπρίλης μὲ τὰ ψέματά του.

—Ἀνεχώρησε ὁτὸ Λονδῖνον ὁ πρεσβευτής μας κ. Βασ. Μόστρας.

—Ἂς εὐχηθοῦμε, ἡ ἐκεῖ παρουσία του, νὰ μὴ ἀποτελέσῃ μόνο τὴν μόστρα τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας...

—Εἰς ἀντικατάστασι τοῦ Ἄγγλου πρεσβευτοῦ στὴν Ἑλλάδα κ Πήν, μᾶς ἔρχεται ὁ κ. Ἄλεν.

—Ἔτσι, τώρα, θὰ ἔχωμεν στὴν χώρα μας δυὸ πρεσβευτάς μὲ τὸ ὄνομα Ἄλεν.

—Τὸν Ἀμερικανὸ καὶ τὸν Ἄγγλο.

—Μὲ τὴν διαφορὰ πὼς ἄλλα θὰ σκέπτεται καὶ ἄλλα θὰ λέγει ὁ ἕνας Ἄλεν κι' ἄλλα ὁ ἄλλος!

—Χαρᾶς εὐαγγέλια, διά τοὺς Ἕλληνας, ὑπῆρξεν ἡ εἴδησις τῆ ἀπελευθερώσεως τοῦ Μακαρίου

—Κι' ἐνῶ ὅλος ὁ κόσμος τὸν μακαρίζει, ὁ Κιουτσούκ, ὁ Τοῦρκος τῆς Κύπρου, διαμαρτύρεται.

—Γι' αὐτὸ μὲ ἀναγκάζει νὰ τοῦ πῶ :

—«Κιουτσούκ, Μπουγιούκ
δὲν γίνεσαι
νὰ φθάσῃς τὸν Μακάριο,
Ποὺ πάντα μακαρίζεται
γιὰ τὸ «ἀνάστημά του»,
Ἐσὺ θὰ μένῃς χαμηλὰ
εἰς τό.. περπάτημά του.

Ἡ Κύπρος εἶν' Ἑλληνικὴ
καὶ θ' ἀπελευθερωθῇ,
καὶ παύσε νὰ σκοτίζεσαι,
νὰ τρέχῃς δῶ κι' ἐκεῖ.
Κιουτσούκ, Μπουγιούκ
δὲν γίνεσαι,
ἀλτσάκ ἐρίφ, τὸ ξεύρεις.
Ἄδικα μόνο φωνασκεῖς
σὰν ντόπρος ντερμπετέρης»

Ζ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Εὐαγγελισπρίας Δύο Πύργοι) εὐχαριστεῖ τὸν κ. Ἀντώνιον Μαργαρίτην, Δήμαρχον Χαλκιδέων, διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 24 Μαρτίου ἐ. ἔ. κατὰ τὴν περιφορὰν καὶ λιτάνευσιν τῆς Ἁγίας Ἰκόνος τῆς Θεομήτορος προσδόσασα τοιουτοτρόπως μεγαλυτέραν αἴγλην καὶ λαμπρότητα εἰς αὐτήν.

Ἐν Μυτιλήνῃ τῇ 27 Μαρτίου 1957
Μετὰ τιμῆς
Διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΡΟΧΟΥΡΣΟΣ
Ἱερεύς

Ο Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

Ὁ Ἱεράρχης μας, ἐπωφελούμενος τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἐπεθεώρησε τὸ συντελούμενον ἐκεῖ ἔργον τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐν λόγω Ναοῦ. Ὁ Ποιμενάρχης μας, ἀφοῦ συνεχάρη τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τούτου καὶ ηὐλόγησεν τοὺς δωρητὰς τοῦ ἔργου, προσέφερεν, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου βαλαντίου Του, ἀξιόλογον χρηματικὸν ποσόν.

—Τὴν ἑπομένην 1ην ἀρξαμένου μηνός, ὁ Ἅγιος Χαλκίδος ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας πρὸς ἀνάληψιν τῶν καθηκόντων Του ὡς μέλος τῆς Ἱ. Συνόδου. Οὗτος θὰ ἐπιστρέψῃ ἐνταῦθα τὴν παραμονὴν τῶν Βαΐων.

«ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ»

Κατὰ τὰς γενομένας ἐσχάτως ἀρχαιρεσίας τοῦ νεοσυσταθέντος, ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπωνυμίαν Συλλόγου, μὲ ἕδραν τὰς Ἀθήνας, ἐξελέγησαν ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ του Συμβουλίου οἱ κ. κ. Νικ. Πολιτάκη, πρόεδρος, Α. Στυλιανίδης ἀντιπρόεδρος, Σ Σωτηρίου γεν. γραμματεύς, Ν Λαμπαδαρίδης ταμίας καὶ Χ. Χαλβατζῆς, Ἀθ. Παπαθανασίου, Γ. Ταυλαρίδης, Ε. Βαρσαμῆς καὶ Ν. Παπαραϊδης μέλη.

Σκοπὸς τοῦ Συλλόγου τούτου εἶναι ἡ ἐνισχυσις πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν διεσπαστάτου Ἱ Ναοῦ «Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου καὶ Ἅγ. Γεώργιος» Νέων Παλατίων Ἀττικῆς, ἡ ἐκτέλεσις προοδευτικῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, ἡ ἄσκησις φιλανθρωπίας, ἡ τουριστικὴ ἀνάπτυξις καὶ ἡ διαφήμισις τῶν φυσικῶν καλλονῶν τῶν Ν. Παλατίων κλπ.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἀνωτέρω σκοποῦ, ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου ἀπευθύνει συγκινητικὴν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ πατριώτας, ὅπως ἔλθωσιν ἀρωγοὶ καθ' οἱονδήποτε τρόπον.

Αἱ εἰσφοραὶ δέον νὰ ἀποστέλλωνται εἰς τὸν ταμίαν τοῦ Συλλόγου κ. Νικολ. Σ Λαμπαδαρίδην (Ροῦζβελτ 41 —Ἀθήνας).

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗΣ

Εἰσηγήσει τοῦ Δημάρχου μας κ. Ἀντ. Μαργαρίτη πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ὑπουργόν, κατηρτίσθη Β Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πόλει μας λειτουργούντων δημοσίων θεαμάτων τέλος ἐκ 10 ο/ο, ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων, ὑπὲρ τῆς «Ἀντωνείου Φιλαρμονικῆς Χαλκίδος».

Η ΑΡΔΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΛΗΛΑΝΤΙΟΥ ΠΕΔΙΟΥ

Ἀπὸ τὴν ἀποσταλεῖσαν εἰς τὴν ἐφημερίδα μας ἔκθεσιν ὑδρογεωλογικῆς ἀναγνωρίσεως τῆς περιοχῆς τοῦ Ληλαντίου πεδίου Εὐβοίας, τὴν συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καὶ Ἐρευνῶν Ὑπεδάφους γεωλόγου κ. Γ. Ἀρώνη, προκύπτει ὅτι ὑπάρχουν αἰσιόδοξοι προβλέψεις διὰ τὴν ἐξεύρεσιν ἀφθόνου ὑπεδαφικοῦ ὕδατος διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀρδευτικῶν ἀναγκῶν τοῦ εὐφόρου Ληλαντίου πεδίου.

Ὡς ἀνεγράφη εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 4|2|57, ὁ κ. Ἀρώνης, εἶχεν μεταβῇ πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, ἐπὶ τόπου, πρωτοβουλίᾳ τοῦ βουλευτοῦ Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆ καὶ μετ' αὐτοῦ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΑΜΦΙΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΟΥΝΩΝ

ΑΜΦΙΘΕΑ, 30|3|57 (Τοῦ ἀνταπακριτοῦ μας) — Οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μας, διὰ ζ' ἀναφορᾶς των πρὸς τοὺς ἁρμοδίους καὶ διὰ παραστάσεως τοῦ τε προέδρου τῆς Κοινότητός μας καὶ τοῦ ἱερέως μας, ἐζήτησαν ὅπως, διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν χωρίων Ἀμφιθέα (Γίδες) καὶ Βούνοι, ἡ πρὸς Στενὴν ἐπαρχιακὴ ὁδὸς διέρχεται διὰ μέσου αὐτῶν. Ἤδη ἡ Κοινοτικὴ ὁδὸς ἀπὸ Καθενοὺς μέχρι Βούνων ἔχει διανοιχθῇ καὶ ὑπολοίπεται μόνον ἡ ἐκτρόστρωσις. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ αὐτὸν οἱ κάτοικοι τῶν ἀνωτέρω Κοινοτήτων προτίθενται νὰ διαθέσουν τὴν προσωπικήν των ἐργασίαν.

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Νομάρχης θὰ θελήσῃ, πιστεύομεν, νὰ ἐνδιαφερθῇ ὥστε τὰ ἀνωτέρω χωρία, τὰ τόσον πλησίον μετὰ τῆς Ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, νὰ συνδεθοῦν μετ' αὐτῆς πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν κατοίκων των.

ΔΗΜ. ΑΘ. ΒΟΡΓΙΑΣ

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΗΣ ΒΕΝΖΙΝΗΣ

Ὁ κ. Κων. Καλλίας διὰ τοῦ ἀπὸ 2|4|57 τηλεγραφήματός του μᾶς γνωρίζει ὅτι ἡ Βουλή, κατόπιν προτάσεώς του, ἐψήφισε διάταξιν Νόμου περιορίζουσα εἰς τὸ ἥμισυ τὸν φόρον τῆς βενζίνης τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων. Ἡ ψηφισθεῖσα διάταξις εἶναι λίαν ἐξυπηρετικὴ διὰ τοὺς ἀγρότας μας.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 31ΗΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1956

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ	
Διαθέσιμα	127,501,017,40	Κεφάλαια ἐκ διαφόρων προπολεμικῶν προικοδοτήσεων	16,133,478,90
Χορηγήσεις Βραχ)σμοι	3385,083,751,24	Κεφάλαια ἀποθεματικὰ καὶ κρατήσεις διὰ διαφόρους σκοπούς	163,342,656,50
Δάνεια Μέσης καὶ μακρᾶς προθεσμίας	358,551,462,—	Καταθέσεις: Ταμιευτήριον	49,991,187,70
Δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶς Προθεσμίας λ)σμῷ Δημοσίου	330,934,306,—	Ὄψεως	185,102 236,04
Δάνεια Μέσης καὶ Μακρᾶ. Προθεσμία, εἰς δολλάρια (9,755,175,85)	293,630,793,10	Προθεσμίας	9,442,484,—
Γεωργικὰ εἴδη πρὸς διάθεσιν ἐν γένει	562,605,422,74	Δεσμευμέναι	144,614,411 97
Προσωρινοὶ λ)σμοὶ χρεωστικοὶ & ἕτερα στοιχεῖα Ἐνεργητικοῦ	436,469,677,19	Ἐκ προϊόντος δανείων πρὸς ἀπόδοσιν	73,284,590,85
Καταστήματα, Κτήματα Ἐγκαταστάσεις κλπ	47,710,010 71	Ἐκ προϊόντος δανείων καλυπτ. ἐκδ. ἐγγ. ἐπιστολῶν	125,624,273,40
Λογ)σμοὶ τάξεως	2,684,652,695,90	Ὀφειλόμενα εἰς Τραπέζας κλπ.	3,744,540,764,60
		Ὀφειλόμενα εἰς Δημόσιον ἐκ δανείων εἰς δολλάρια (9,755,175,85)	293,630,793,10
		Προσωρινοὶ λ)σμοὶ Πιστωτικοὶ καὶ ἕτερα στοιχεῖα Παθητικοῦ	736,779,363 32
		Λογ)σμοὶ Τάξεως	2,684,652,695,90
	8,227,139,136,28		8,227,139,136,28

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓ)ΣΜΟΥ "ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ 1956„

ΧΡΕΩΣΙΣ		ΠΙΣΤΩΣΙΣ	
Ἀποδοχαὶ καὶ λοιπὰ ἔξοδα Δ)σεως:	229,735,018,05	Προεξ)τα τόκοι, διάφορα κέρδη, προμήθειαι, ἔσοδα καὶ λοιπαὶ ὠφέλειαι	343,189,563,12
Εἰσφοραὶ ὑπὲρ διαφόρων Ταμείων Προσωπικοῦ κλπ.	35,091,299,35		
Εἰσφοραὶ ὑπὲς διαφόρων τρίτων Ἀσφαλιστικῶν Ταμείων (ΙΚΑ, Ἀνεργίας κλπ.)	3,544,654,90		
Τόκοι πιστώσεων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	39,742,284,35		
Τόκοι καταθέσεων κλπ.	13,826,137.70		
Λο)σμοὶ πρὸς ἀπόδοσιν	450,539 35		
Κρατήσεις δι' ἀποσβέσεις	4,500,000,—		
Κρατήσεις διὰ διαφόρους σκοπούς	7,521,368,10		
Ὑπόλοιπον μεταφερόμενον εἰς Κεφ. ἀποθεματικόν	8,778,261,32		
	343,189,563,12		343,189,563,12

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1957

Ὁ Διοικητὴς
ΣΩΤ Ι. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΥΤΣΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ—. Ἡ κ. Παρασκευούλα Παν. Οἰκονομίδου, θυγάτηρ τοῦ Διευθυντοῦ μας, ἀπέκτησε τὸ δεύτερον ἄρρεν τέκνον.

—Ἡ συμπολίτης κ Κική Ἠλ. Σουρῆ, τὸ γένος Πολυτ. Πολιτάκη, ἔτεκεν ἐν Χρυσῇ Ἀκτῇ τῆς Ἀφρικῆς (Γκάνα) ἄρρεν.

ΓΑΜΟΙ—. Τὴν 24|2|57 ἐτελέσθησαν ἐν Δρίτσῃ—Θηβῶν οἱ γάμοι τοῦ κ. Σπυρίδωνος Λιμούρη, ἐκ Χαλκίδος, μετὰ τῆς Λιλίδος Μαρίας Ἐπαμ. Παπακωνσταντίνου. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἰω. Καλλιμόπουλος, Πρόεδρος Πρωτοδικῶν Χαλκίδος.

Θερμὰ Συγχαρητήρια

ΔΗΜΗΤΡ. ΒΡΓΙΑΣ

ΠΕΝΘΗ

—Βασιλικὴ Χρ. Στεργίου

Μὲ τὸ συμπλήρωμα 88 ἐτῶν ζωῆς, ἐκλήθη παρὰ τῷ Κυρίου πρὸς αἰωνίαν ἀνάπαυσιν, ἡ σεβαστὴ καὶ ἐνάρετος οἰκοδέσποινα Βασιλικὴ Χρ Στεργίου, πολυφίλητος μήτηρ τοῦ ἰατροῦ τῆς πόλεώς μας κ. Ἰω. Στεργίου. Τῆς κηδείας της, γενομένης ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, πρόεστη ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης μας κ. κ. Γρηγόριος, τιμῆς ἕνεκεν πρὸς τὸν εὐπειθῆ υἱόν της μεταστάσης, διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ ὡς ἰατροῦ πρὸς τοὺς τροφίμους τοῦ Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφείου, περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεώς μας.

—Εἰς ἡλικίαν 48 ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Κοσταρίκαν τῆς Κεντρ. Ἀμερικῆς ὁ ἐκεῖ ἐγκατεστημένος συμπολίτης Δημήτριος Σταϊκίδης.

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη τὴν 5|3|57 ἐν Λουισίας ὁ Θανάσιος Τάμκας ἐτῶν 58, Ἀντικύρας.

—Ἐξεμέτρησεν τὴν ζωὴν καὶ ἐνταφιάσθη ἐνταῦθα ἡ Ἰφιγένεια σύζυγος Βασιλείου Λιολιουδάκη, σεβαστὴ μήτηρ τοῦ δικαστικοῦ ὑπαλλήλου κ. Θεοδωρ. Λιολιουδάκη, γεννηθεῖσα εἰς τὸ Προάστειον τοῦ Μαρμαρᾶ.

—Ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον ἡ σεβαστὴ συμπολίτης Ἑλένη Ν. Ἀναστασίου.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ — Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 7 τρέχ. μηνὸς τελεσθήσονται ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου τὰ ἐτήσια μνημόσυνα Ἄννας, Ἀλ. Ἀγγελῆ καὶ Ἀθανασίου Ν. Συμεών

Αἱ Οἰκογένειαι
Ἀλεξ. Ἀγγελῆ. Δημ. Πίσχινας καὶ Σπυρ. Συμεών

Στὸ Κινηματοθέατρο «ΔΟΥΣΥ»

Πέμπτη 11 Ἀπριλίου
8 1|2 μ. μ.

Θὰ δοθῇ ἡ διὰ τεχνικοὺς λόγους ἀναβληθεῖσα παράστασις τοῦ Ἐρ. Σταύρου «Γιὰ τὴ ΚΥΠΡΟ μας».

ΝΙΚ. Σ. ΚΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Χειρουργος-Γυναικολόγος
ΧΑΛΚΙΣ

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Μαιευτικῆς—Χειρουργικῆς-Γυναικολογικῆς Κλινικῆς κ. Ἀντ. Κακαρᾶ, καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Φαρμακίδου τηλ. 3-67

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
18
ΑΠΡΙΛΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ 1.50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 536

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Περίεργο κάπως μᾶς φαίνεται ὅταν παρατηροῦμε τὴν σιωπὴν τοῦ Χριστοῦ ἐνῶ εὑρίσκετο πάνω εἰς τὸν σταυρόν. Ὡμίλησε μόνον ἑπτάκις κατὰ τὰς ἓξ ὥρας τῆς σταυρώσεώς Του καὶ τὶς ἑπτὰ αὐτὲς φορὲς ποὺ μίλησε, ἐχρησιμοποίησε μόνον σαράντα μία λέξεις. Γιὰ νὰ πῇ τοὺς ἑπτὰ λόγους Του ἀπὸ τοῦ σταυροῦ ἐχρειάσθηκε ὀλιγώτερο ἀπὸ τὸ ἕνα λεπτό. Ὥστε, λοιπόν, γιὰ πέντε ὧρες καὶ πενῆντα ἐννέα λεπτὰ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκράτησε σιγὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Δὲν εἶπε ἀπολύτως τίποτε κατὰ τὶς πέντε αὐτὲς ὧρες καὶ τὰ πενῆντα ἐννέα λεπτά. Αὐτὸ δὲ δὲν ὀφείλετο εἰς ἰδικήν Του ἀδυναμίαν, διότι ἕνα ἀπὸ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους εἶπε ἀπὸ τὸν σταυρὸν τὸν εἶπε μὲ πολὺ δυνατὴ φωνή. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἔπασχε ἀπὸ ἔλλειψιν δυναμικότητος.

Αἰῶνες ὁλοκλήρους προτοῦ λάβει χώραν τὸ γεγονὸς τοῦ σταυροῦ, ὁ προφήτης Ἡσαΐας εἶχε προείπει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ ὡμίλησε ἐνῶ θὰ περνοῦσε ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ σταυροῦ. Τόσον βέβαιος ἦταν ὁ Ἡσαΐας γιὰ ὅσα ἐπροφήτευε γιὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τὰ παρουσιάζει ὡς ἱστορικὸν γεγονὸς καὶ λέγει:

«Ὁ δὲ ἦτο κατατεθλιμμένος καὶ βασανισμένος ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ». (Ἡσαΐας νγ:7) Κάτι ἤθελε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς διδάξῃ ἐφ' ὅσον ἐνέπνευσε τὸν προφήτην νὰ ἀναφέρῃ τὴν σιγὴν αὐτὴν οὐ σταυροῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ἦτο γεγονὸς ἀπουδαιοτάτης ἀξίας. Ὑπῆρχε κάποιος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ἐσιώπα κατὰ τὴν σταύρωσίν Του.

Ὅσάκις ὁ Χριστὸς ὡμίλει, πάντοτε ἤλκυε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἄλλων καὶ τὴν προσοχήν των. Ἄλλες φορὲς ἡμεῖς οἱ ἱεροκήρυκες ἀρχίζομεν ἐπὶ τῶν λόγων τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς εἶπεν ἀπὸ τὸν σταυρόν, ἀλλὰ πολὺ ὀλίγοι ἀπὸ ἡμᾶς σκεπτόμεθα ὅτι ὑπάρχει καὶ κάποια ἀγγελία εἰς τὴν σιωπὴν τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Τὸ ἄρθρο μας αὐτὸ θέλομε νὰ ἐξετάσωμε τὴν σιωπὴν αὐτὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν αἰτίαν της.

Ἴσως νὰ εἶναι ἡ σιωπὴ τοῦ ἐσταυρωμένου Χριστοῦ ἡ ὁποία μᾶς ἐπηρεάζει περισσότερο παρὰ τὰ λόγια Του. Ἡμεῖς βλέποντες τὸ δρᾶμα τοῦ σταυροῦ δὲν μποροῦμε παρὰ νὰ μείνωμε ἄφωνοι. Μένουμε ἄφωνοι γιατὶ προσιά μας ξετυλύσσεται τὸ μεγαλύτερο δραμα στὴν Ἱστορία τοῦ κόσμου. Ὁ νοῦς πολλῶν ἀνθρώπων ἐσταμάτησε ὅταν ἀντελήφθη ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔλαβε χώραν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ὁ Θωμᾶς ὁ Ἀκουϊνάς π. χ. ἄφισε τὸ μεγαλύτερο Θεολογικό του ἔργο ἀτελείωτο, διότι μετὰ ποὺ στάθηκε ἐνώπιον τοῦ σταυροῦ, ταπεινὰ προσπαθώντας νὰ καταλάβῃ τὸ βαθὺ μυστήριό του ἠναγκάσθη νὰ πῇ: «Ἐκεῖνο ποὺ εἶδα σήμερα κάμνει ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἔγραψα νὰ φαίνωνται σὰν σκουπίδια. Δὲν θὰ γράψω οὔτε μιὰ λέξι ἀκόμα». Καὶ ὁ Ἰωάννης Μίλτων, ὁ μεγάλος ἐκεῖνος ποιητής, εἶχεν παρομοίαν πεῖραν ὅταν προσεπάθησε νὰ γράψῃ ἕνα ποίημα γιὰ νὰ ἐκφράσῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε εἰς τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. Τὸ ποίημα αὐτὸ τὸ ὠνόμασε τὸ Πάθος, ἀλλὰ ἀφοῦ ἔγραψε τοὺς πρώτους λίγους στίχους ἐγκατέλειψε τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου του αὐτοῦ. Προσέθεσε μόνον μιὰ ὑποσημείωσι στὴν ὁποία εἶπε: «Ὁ συγγραφεὺς εὑρὼν τὸ θέμα αὐτὸ νὰ εἶναι πολὺ ἀνώτερον τῆς ἡλικίας του ὅταν τὸ ἔγραψε καὶ μὴ ὢν εὐχαριστημένος μ' ἐκεῖνα ποὺ ἔγραψε, ἄφισε τὸ ἔργο ἀτελείωτο». Καὶ μεῖς ἀγαπητοὶ ἱστάμενοι ἐνώπιον τοῦ σταυροῦ, τὸν ὁποῖον κατὰ ἕνα ἰδιαίτερον τρόπον ἐνθυμούμεθα αὐτὲς τὶς ἡμέρες, κατεχόμεθα ἀπὸ τὰ ἴδια αἰσθήματα ὅπως οἱ δύο αὐτοὶ ἄνδρες καὶ πολλοὶ ἄλλοι, οἱ ὁποῖοι ἐστάθησαν ἐνώπιον τοῦ σταυροῦ. Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον μᾶς κάμνει τὴν μεγαλυτέραν ἐντύπωσιν εἶναι ἡ σιωπὴ τοῦ Ἐσταυρωμένου. Διερωτόμεθα ποῖαι ἦσαν αἱ σκέψεις ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ μυαλό Του καὶ ποιὰ ἦσαν τὰ συναισθήματα ποὺ ἐπλημμύριζαν τὴν ψυχήν Του. Δὲν μποροῦμε νὰ προχωρήσωμε πολὺ στὶς σκέψεις μας αὐτές, γιατὶ θὰ βροῦμε ἀνυπέρβλητα μυστήρια τὰ ὁποῖα εἶναι τόσον Ἅγια ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκαλυφθῇ καὶ τόσον βαθιὰ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κατανοηθῇ. Ὅ,τι μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ καταλάβωμε εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς ὑπέφερε. «Οὗτος τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐβάστασε καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη». Ἐπλέρωσε δηλ. εἰς τὸν Πατέρα Του, τὸν Θεόν, τὸ χρέος μας γιὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν. Ὁ δίκαιος Θεὸς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δείξῃ ἔλεος σὲ μᾶς, ἐὰν δὲν ἱκανοποιεῖτο ἡ δικαιοσύνη Του διὰ τῆς θυσίας τοῦ Υἱοῦ Του ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν. Μόνον αὐτὸ ξέρομε γιὰ τὸν σταυρόν, ἀλλὰ αὐτό, δόξα τῷ Θεῷ, εἶναι ἀρκετὸ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας.

Δὲν μποροῦμε ὅμως ἱστάμενοι ἐνώπιον τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ παρὰ νὰ ἐρωτήσωμε γιατὶ ἆρά γε ὁ Χριστὸς ἐκράτησε τέτοια σιωπή; Μόνον ἑπτὰ λόγια εἶπε, σαράντα μία λέξεις ποὺ δὲν ἐχρειάσθησαν παρὰ ἕνα λεπτὸ νὰ λεχθοῦν, μέσα στὶς τρομερὲς ἐκεῖνες ἓξ ὧρες τῆς σταυρώσεώς Του. Γιατί, λοιπόν, ἡ τόση σιωπή, ἐνῶ θὰ μποροῦσε ὁ Χριστὸς τὸν σταυρόν Του νὰ κάμῃ τὸν ἰσχυρώτερόν Του ἄγριο βασανιστήριο; Ἦταν τόσα πολλὰ τὰ πράγματα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ πῇ. Ἴσως τὸ μεγαλύτερο καὶ τὸ σημαντικώτερο κήρυγμα τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ κηρύξῃ, θὰ ἦταν ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἐκήρυττε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ὁ κόσμος πάντοτε τὸν ἠκολούθη, γιατὶ ἤθελε νὰ ἀκούσῃ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔλεγε. Ἐὰν, λοιπόν, κατὰ τὴν κοινὴν διακονίαν Του ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κοινὸς κόσμος Τὸν ἤκουε μὲ τόση λαχτάρα, πόσον περισσότερον θὰ ἠκροάζετο Ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκρέματο ἐπὶ τοῦ ξύλου; Ἰσπανίως ὁ Χριστὸς μποροῦσε νὰ μείνῃ μόνος. Τὸν ἠκολούθει τὸ πλῆθος ἀπὸ μέρος σὲ μέρος καὶ δὲν τὸν ἄφιναν νὰ ἀπομακρυνθῇ. Αὐτός, ὡμιλοῦσε μὲ ἐξουσίαν καὶ ὄχι ὡς οἱ γραμματεῖς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐὰν ὁ Χριστὸς ἐκήρυττε ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, τὸ κήρυγμά Του αὐτὸ θὰ ἦτο πολλὲς φορὲς ἀνώτερο ἀπὸ τὴν τοῦ ὄρους ὁμιλίαν. Πολλὰ εἶπε γιὰ τὸν ἐρχόμενο θάνατό Του καὶ γιὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐλεύσεώς Του εἰς τὸν κόσμον. Μὰ γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴ ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ θανάτου Του ἐνῶ ἐκρέματο πάνω στὸν σταυρόν, ἐνῶ εὑρίσκετο μεταξὺ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς; Γιατὶ ἆρά γε ὁ Χριστὸς νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ μερικὲς ἀπὸ τὶς διακηρύξεις ἐκεῖνες τὶς ὁποῖες ἔκαμε προηγουμένως, ὡς «Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἦλθε νὰ δώσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν». (Ματθ. κ: 28). «Καὶ ἐγὼ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, θέλω ἑλκύσει πάντας πρὸς ἐμαυτόν». Ἰωάν. ιβ: 32)

«Ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλλει ὑπὲρ τῶν προβάτων». (Ἰωάν 11).

«Καὶ καθὼς ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτω πρέπει νὰ ὑψωθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». (Ἰωάν γ: 14—15).

Ὑπῆρχαν τόσα πολλὰ τὰ ὁποῖα θὰ μποροῦσε ὁ Χριστὸς νὰ πῇ γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σημασίαν τοῦ σταυροῦ σ' ἐκείνους ποὺ εὑρίσκοντο πέριξ Του. Γιατὶ ὅμως νὰ κρατήσῃ σιωπὴν τὴν σιγμὴν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν τοῦ ἐδίδετο ἡ πιὸ δραματικὴ εὐκαιρία νὰ κηρύξῃ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀντικαταστατικοῦ Του θανάτου γιὰ τοὺς ἁμαρτωλούς; Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἐκτιμοῦμε τόσον πολὺ τὰ τελευταῖα λόγια τοῦ Χριστοῦ εἶναι, διότι εἶναι τόσον ἀποκαλυπτικά. Πόσον ὅμως πιὸ πολύτιμον θὰ ἦτο ἐὰν ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδιδε πλήρεις ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὸ τί ἔκαμε πάνω στὸν σταυρόν. Γιὰ φαντασθῆτε πόσον μεγάλην ἐντύπωσιν θὰ ἔκαμνε σ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἵσταντο πέριξ τοῦ σταυροῦ καὶ σ' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι διήρχοντο ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ποὺ ἐσταυρώνετο ὁ Χριστός, ὡς καὶ πάνω στὶς γενεὲς ποὺ θὰ ἠκολούθουν τὴν σταυρικὴν ὁδόν. Ἐὰν ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδιδε πλήρεις ἐξηγήσεις τοῦ σταυροῦ Του, τότε δὲν θὰ ἐδίδετο καμμία εὐκαιρία εἰς τοὺς παρεξηγήσαντας τὸν σταυρὸν νὰ τὸ κάμουν. Γιατὶ λοιπὸν ἐκράτησε σιωπὴν ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ σταυροῦ;

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Ἐκκλησιαστοῦ κεφ. γ' ἐδάφιον 7 «ὑρίσκομε μερικὰ πολὺ σοφὰ λόγια: «Καιρὸς τοῦ σιγᾶν, καὶ καιρὸς τοῦ λαλεῖν». Γι' Αὐτὸν ἦταν καιρὸς τοῦ σιγᾶν καὶ ἡ σιγὴ αὐτὴ ἦταν πιὸ εὐφραδὴς ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν. Μποροῦμε δὲ νὰ τὸ καταλάβωμε αὐτὸ ἐὰν ἐξετάσωμε τὴν σκηνὴν πέριξ τοῦ σταυροῦ. Δὲν ἦτο αὐτὸς τόπος καὶ δὲν ἦτο χρόνος γιὰ νὰ κηρυχθῇ κήρυγμα, ἐκτὸς τὸ κήρυγμα τῆς σιωπῆς. Ὑπάρχουν ὡρισμένοι ἄνθρωποι πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν ἔχει τίποτε νὰ πῇ. Καὶ εὑρίσκοντο οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐκεῖ εἰς τὸν σταυρόν. Αὐτοὶ εἶχαν πολλὰ νὰ ποῦν εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ἐπερίμεναν βέβαια ὁ Χριστὸς νὰ τοὺς ἀπαντήσῃ. Δὲν τὸ ἔκαμε ὅμως. Δὲν ἤθελε ὁ Χριστὸς νὰ ρίξῃ τὶς μαργαρίτες Του ἐνώπιον τῶν χοίρων. Καὶ σήμερα ἔχομε τέτοιους ἀνθρώπους εἰς τὸν κόσμον μας, ἀλλὰ καὶ σ' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει τίποτε νὰ πῇ. Μὲ τὴν βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ ἰδοῦμε ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι στὸ ἑπόμενό μας ἄρθρο.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΞΗΡΑΣΙΑ

Ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας ἀνομβρία ἐπέφερεν γενικὴν καταστροφὴν εἰς τὰς φυτείας τῶν δημητριακῶν. Ἡ ὁλοσχερὴς αὕτη καταστροφὴ τῶν σιτηρῶν προεκάλεσε τὴν ἀπόγνωσιν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀγροτῶν μας, ὁ ἀντίκτυπος τῆς ὁποίας θὰ ἐπιδράσῃ αἰσθητῶς εἰς τὴν ἐθνικὴν τοῦ τόπου οἰκονομίαν.

Μετὰ τὴν θεομηνίαν τῶν σεισμῶν ἰδοὺ τώρα καὶ ἡ ἀπειλὴ τοῦ λιμοῦ.

Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς προκειμένης ταύτης ἀπροόπτου ἀνάγκης εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐνεργήσῃ ἐγκαίρως.

ΚΑΛΩΣ ΗΛΘΕΝ

Προερχόμενος ἐκ Γαβάνναςτῆς Β. Ἀμερικῆς, ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας τὴν 7ην τρέχοντος μηνὸς ὁ ἐκεῖ πολύτιμος συνεργάτης τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς»

Ὁ κ. ΛΑΖΑΡΟΣ Ι. ΔΡΑΚΟΣ

καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Λάζαρος Ι. Δράκος.

Κ. Δράκος ὅστις, ὡς γνωστόν, διετέλεσεν ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη Πρόεδρος τῆς ἐν Σαβάννᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος καὶ ἀνέδειξεν αὐτὴν ὡς μίαν τῶν καλυτέρων Ἑλληνικῶν οἰκοτήτων τῆς Ἀμερικῆς, ἤλθεν ἐντεῦθεν, μετὰ ὁλόκληρο τριακονταετὲς πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων του.

Εἰς τὸν ἀφιχθέντα ἐκλεκτὸν συνεργάτην της ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» εὔχεται τὸ «Καλῶς ἦλθεν».

Η ΧΟΡΩΔΙΑ - ΜΑΝΤΟΛΙΝΑΤΑ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ὑπεδέχθη ἡ κοινωνία μας τὴν σύστασιν «Χορωδία—Μαντολινάτα Χαλκίδος, ὁ Ἀπόλλων», σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ προαγωγὴ καὶ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μουσικοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ αἰσθήματος ἐν τῇ πόλει μας.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τοῦ Σωματείου τούτου προΐσταται ὁ παλαίμαχος καὶ λατρευτὸς ἀπὸ πάντας Μουσικὸς—Καθηγητὴς κ. Π. Κωτσόπουλος αἱ τρίχες τοῦ ὁποίου ἐλευκάνθησαν εἰς τὴν ψυχαγωγίαν τῶν Χαλκιδέων, ἀποτελεῖ ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του, χάριν τοῦ ὁποίου προθύμως θὰ συμβάλουν καὶ οἱ φιλόμουσοι συμπολῖται μας.

Η «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»

Εὔχεται εἰς τοὺς συνεργάτας της καὶ συνδρομητάς της ὅπως διέλθωσι, μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των, τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐν ὑγείᾳ καὶ χαρᾷ

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πολὺς θόρυβος γίνεται γύρω ἀπὸ τὸ... σκάνδαλον τῆς δῆθεν ὑπερβολικῆς ἀμοιβῆς τῆς Ἑλληνοαμερικανίδος καλλιτέχνιδος Μαρίας Κάλλας εἰς ὁ Φεστιβὰλ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

—Μπρὸς τὸ κάλλος τῆς Κάλλας τ' εἶναι 4.000 δολλάρια τὴν βραδυά; Χαλάλι νὰ τῆς γίνουν!

—Μεταξὺ τῶν εἰδῶν ποὺ ἐξετάζεται ἡ ἀνατίμησίς των, συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ χαλβᾶς.

—Ἔτσι οἱ ἄνθρωποι οἱ ὁποῖοι ἐξ ἰδιοσυγκρασίας εἶναι «χαλβάδες», ἀποκτοῦν καὶ αὐτοὶ ἀξίαν, ἀφοῦ ἀνατιμᾶται ἡ ἀξία των.

—Ὕστερα ἀπὸ τὶς δηλώσεις ποὺ ἔκαμε, περὶ διχοτομήσεως τῆς Κύπρου, ὁ ἀνεκδιήγητος Τοῦρκος Ζορλοὺ, τοῦ ἑτοιμάζουν ἕνα πολύχρωμον ζουρλομανδύαν!

—Θὰ τοῦ πηγαίνει, φαντάζομαι, περίφημα.

—Ἐπετράπη, κατ' οἰκονομίαν, εἰς τὸν Οἰκονόμου, νὰ τελῇ τὶς ἀκολουθίες τῶν Προηνιασμένων κατὰ τὴν νύκτα, ἀντὶ τῆς πρωΐας ὡς ὁρίζει τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας.

—Ἔτσι οἱ συμπολῖται, ποὺ παρακολουθοῦν τὶς Νυχτογιασμένες, ἀκοῦνε σταυροκοπούμενοι, τὰ «προηγιασμένα ἅγια» τῆς πρωΐας, κατὰ τὴν νύκτα.

—Ἐλπίζω πὼς, ὁ καλογερόπαπας αὐτός, θὰ πάῃ σὲ κανένα Μοναστῆρι, ὅπου καὶ ἡ ἁρμόζουσα θέσις του, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ ἡ Ἐκκλησία ἀπὸ τὶς καινοτομίες του.

—Διαμηνυρίζουν οἱ Κουκουέδες τῆς Χαλκίδος ποὺ καπώρθωσαν νὰ βροῦνε συμμάχους, στὸ αἴτημά τους, περὶ χορηγήσεως γενικῆς ἀμνηστίας εἰς τοὺς ἐγκληματίας συντοόφου των, καὶ ἐλαχίστους ἐθνικόφρονας!.

—Φαίνεται πὼς οἱ τελευταῖοι ποὺ ζητοῦν ἀμνηστία, πάσχουν ἀπὸ ἀμνησία.

—Ξέχασαν τὶς συμφορὲς ποὺ ἔφεραν στὸν τόπον μας οἱ ὀχιὲς καὶ οἱ κόκκινες.

—Τὴν καλυτέρα ἐπιτυχία ποὺ ἔκαναν οἱ Κουκουέδες ἦταν νὰ πάρουν μὲ τὸ μέρος τους καὶ τὸν Χατζάρα καὶ τὸν πρόεδρο τῶν ἐκδοροσφαγέων Χαλκίδος!

—Ἴσως κάνουν τὰ παλληκάρια τῆς Δημοκρατίας, μετὰ τὴν ἀμνήστευσί τους, χωρὶς Χατζάρα καὶ χωρὶς τοὺς ἐκδορεῖς;

—Ἴσως θὰ τὰ βάψουν καὶ πάλιν σκοῦρα, οἱ ἐθνικόφρονες, χωρὶς αὐτούς;..

—Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε;

«Ἀδιαφόρετα πασχίζουν
καὶ τοῦ κάκου πολεμοῦν,
ἂς τὸ βγάλουν ἀπ' τὸ νοῦ τους
αὐτὸ ποὺ ἐπιθυμοῦν

Ἔχουν οἱ φύλακες τὴν γνῶσι
κι' ἡ Ἀσφάλεια ἀγρυπνεῖ,
κι' ὅποιο «πέτρας» θὰ σαλέψῃ
μονομιᾶς θὰ νὰ πληγῇ».

Ζ

Η 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΕΙΣ ΑΓΙΟΝ ΛΟΥΚΑΝ

Μὲ ἐξαιρετικὴν αἴγλην ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς μας ἑορτῆς εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον τοῦ Ἁγ. Λουκᾶ, καθ' ἣν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ῥέκτης διευθυντὴς αὐτοῦ κ. Εὐάγγ. Παπαϊωάννου.

Ἡ παρέλασις, τὰ ἐθνικὰ ἄσματα, οἱ χοροί, τὰ διάφορα σκέτς ποὺ ἐπαίχθησαν καὶ ἡ λαμπαδηφορία τῶν μαθητῶν, ἐνεθουσίασαν μέχρι δακρύων τοὺς Ἁγιολουκαΐτας. Τὸν ἑορτασμόν, κατὰ τὴν παραμονήν, παρηκολούθησεν καὶ ὁ τυχαίως παρευρεθεὶς εἰς τὸ χωρίον μας κ. Νομάρχης Εὐβοίας.

Ἀξίζουν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν φιλόπονον διευθυντὴν τοῦ Σχολείου μας κ. Εὐάγγελον Παπαϊωάννου, τὸ φιλότιμον προσωπικόν του καὶ τοὺς μαθητάς, οἱ ὁποῖοι ἔπαιξαν θαυμάσια τοὺς ρόλους των καὶ ἀπέσπασαν ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα.

Α. Μ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑΝ ΑΡΤΑΚΗΝ

Τὴν 2αν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐπέτειον τῆς φανερώσεως ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ τῆς Παναγίας, πανηγυρίζει μὲ ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα ὁ νεόδμητος Ἱερὸς Ναὸς τοῦ προσκυνήματος τῆς «ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ» πρωτεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος.

Συγκοινωνία ταχυτικωτάτη διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων.

Ο κ. ΑΝΤΩΝ. ΚΑΚΑΡΑΣ

Ν. ΑΡΤΑΚΗ—Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀθορύβως ἐργαζομένους βουλευτὰς τῆς Εὐβοίας, εἶναι καὶ ὁ φιλεύσπλαχνος καὶ φιλοχωρίστης βουλευτὴς Εὐβοίας Ἰατρὸς κ. Ἀντ. Κακαρᾶς. Ἔχων τὰς πύλας τοῦ γραφείου ἀνοικτὰς διάπλατα, ὑποδέχεται τοὺς συμπολίτας μου Ἀρτακηνοὺς καθ' οἱανδήποτε ὥραν καὶ μὲ προθυμίαν παρέχει πρὸς αὐτοὺς τὰς ὑπηρεσίας του καθ' ὁλον ἤποτε τρόπον.

Δι' αὐτὸ καὶ οἱ κάτοικοι τῆς κωμοπόλεώς μας ἐκφράζουν πρὸς αὐτὸν τὰς εὐχαριστίας των. Ι. ΡΙΖΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας σανιστᾷ εἰς τοὺς πρὸς αὐτὸ ὀφειλέτας ὅπως ἐντὸς 8 ἡμερῶν ἐξοφλήσωσι πρὸς τὸν ἐν τῇ πόλει μας ὑπάλληλον αὐτοῦ τὰς καθυστερουμένας συνδρομάς, τὰς βεβαιωθείσας εἰς τὴν Ἐποπτείαν Δημοσίου ὡς δημόσιον ἔσοδον, τὴν ἐδρεύουσαν παρὰ τῷ Κεντρικῷ Ταχυδρομείῳ Χαλκίδος.

Παρερχομένης τῆς ἄνω προθεσμίας θὰ γίνῃ κατάσχεσις τοῦ Ραδιοφώνου κινητῆς περιουσίας καὶ ἀκινήτου τοιαύτης, ἢ καὶ προσωπικὴ κράτησις.

Ὁ ἐν λόγῳ Ὑπάλληλος τοῦ Κ.Ι.Ρ. ἔλαβεν ὁδηγίας νὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν διευκόλυνσιν εἰς ἐκείνους οἵτινες ἤθελον δείξει κατανόησιν τῆς παρούσης.

(Ἐκ τοῦ Ε.Ι.Ρ.)

ΑΔΑΣΜΟΛΟΓΗΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΕΙΣ ΜΙΚΡΑ ΑΛΙΕΥΤΙΚΑ ΣΚΑΦΗ

Προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Εὐβοίας καὶ τέως ὑπουργοῦ κ. Γεωργ. Βογιατζῆ καὶ μὲ σύμφωνον γνώμην τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ Βουλὴ ἀπεδέχθη σχετικὴν τροπολογίαν καὶ ἐψήφισε τὴν χορήγησιν τῶν καυσίμων καὶ τῶν λιπαντικῶν εἰς τὰ μικρὰ ἁλιευτικὰ σκάφη, τὰ μικρότερα τῶν πέντε κόρων, ἄνευ δασμοῦ. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου ἐπεκτείνεται ἡ χορήγησις ἀδασμολογήτων καυσίμων καὶ εἰς τὰ μικρὰ ἁλιευτικὰ σκάφη, παρεχομένης οὕτω οὐσιαστικῆς ἐνισχύσεως εἰς τὴν χειμαζομένην παράκτιον ἁλιείαν.

Ἀριθμὸς 3662

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι

Τὴν εἰκοστὴν πρώτην (21ην) τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10 π.μ. ὥρας μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῇ αὐτῇ ἡμέρας ἐν Χαλκίδι καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔξωθι ἢ ἔξωθι τοῦ ἀφεντείου ἡ ΘΕΜΙΣ κάτωθι τοῦ δικαστικοῦ Μεγάρου ἐνώπιον μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1134 τῆς 15ης Μαρτίου 1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστ. Ἀποστολίδου κατασχέντα εἰς γείρας του κινητὰ πράγματα τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Φιλοκτήμονος Μπακαρόζου κατοίκου Βασιλικοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀρ. 48|57 ἀποφάσεως τοῦ Ἐργατοδίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἀργυρίου Εὐαγγέλου Γκάβαλη κατοίκου Ψαχνῶν ἤτοι 1) ἑκατὸν χιλιάδας (100.000) ὀπτὰ λινθοι τύπου ἐξάρια ἐκτιμηθέντες ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων (20.000) Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὰ ὀφειλόμενα εἰς αὐτὸν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 48|57 ἀποφάσεως τοῦ Ἐργατοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας διακοσίας εἴκοσι πέντε (3225) ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως. 2) δραχμὰς ἑπτακοσίας (700) δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην 3) δραχμὰς τετρακοσίας τέσσαρας (διὰ σύνταξιν ἐπιταγῆς φόρον ἀπογράφου ἐκτελεστοῦ, ἀπόγραφον, ἀντίγραφον νομικὴν συμβολήν, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, ἐπίδοσιν πορείαν κλητῆρος καὶ δαπάνας μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς 450 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὰ ἀνωτέρω κινητὰ πράγματα. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου, ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἧτις ἤθελε χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσεται τὸ ἓν τέταρτον [1|4] τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἤτοι δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5.000). Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφραγκάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

Ἀριθμὸς 3661

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τὴν εἰκοστὴν πρώτην 21ην τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 – 12 π.μ. καὶ ἐν τῷ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου καφενείῳ ἡ Θέμις ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 936 τῆς 16ης Μαρτίου 1956 ἔτους ἐκθέσεως μοι λεπτομερῶς περιγραφομένου αὐτοκινήτου ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου κατασχεθὲν Αὐτοκίνητον τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Χαραλάμπους Ἀθανασίου Κυράνα, κατοίκου Στενῆς, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Εὐαγγέλου Βασιλείου κατοίκου Χαλκίδος, συνεχισθέντες τοῦ πλειστηριασμοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1870 τοῦ 1956 ἔτους δηλώσεως συνεχίσεως Πλειστηριασμοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀθανασίου Χαραλάμπους Φωτρούνα κατοίκου Χαλκίδος, συνταχθείσης ἐνώπιον μου καὶ ἤδη τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Δημητρίου Χουλιάρα κατοίκου Στενῆς δηγόμει τῆς ὑπ' ἀρ. 3045|57 πράξεώς μου συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ ἦτοι ἓν ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον, τύπου Φόρτ, ἑπτὰ (7) θέσεων, ὀκταχίλυνδρον χρώματος μέλλανος ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν κυκλοφορίας 4508 μὲ ἕδραν τὴν Στενήν, κλειστὸν μετὰ καουτσούκλιου ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι βολὰν καὶ ἅπαντα τὰ μηχανήματα μετρήσεως καὶ κινήσεως μετὰ δύο [2] ἐλαστικῶν εἰς τοὺς ἐμπροσθίους τροχοὺς καὶ δύο εἰς τοὺς ὀπισθίους μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἀεροθαλάμων καὶ γενικῶς ἁπάντων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων του ἐν πλήρει λειτουργίᾳ καὶ ἐν κινήσει, βενζινοκίνητον, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων [30 000]. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσῃ τὸ ἓν τέταρτον [1|4] τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμαὶ ἑπτὰ χιλιάδες πεντακόσιαι [7.500]. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε [5] ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἧτις ἤθελε χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσεται τὸ ἓν τέταρτον [1|4] τῆς γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἅπαντα τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἤτοι δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5.000). Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δωδεκάτην Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφραγκάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται. Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Νομάρχην Εὐβοίας
Νομομηχὸν Εὐβοίας
Εἰς Χαλκίδα

Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως διακοπὴν ἐργασιῶν κατασκευῆς ὁδοῦ Ἀλμυροποτάμου—Στύρων ΣΤΟΠ. Μπολτόζα ἀκινητεῖ δι' ἀσήμαντον βλάβην, κομπρεσσὲρ μεταφέρθη εἰς ἄλλην περιφέρειαν. Παρακαλοῦμεν διατάξατε ἐργολάβον ἐπαναλάβῃ ἀμέσως ἐργασίαν διότι οὗτος ἀδιαφορεῖ δηλώσας ὅτι θὰ φθάσῃ Στύρα τὸν Σ)βριον.

Πρόεδρος Κοινότητος Στύρων
Πρόεδρος Συν)σμοῦ Στύρων

- ● -

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον Νέας Ἀρτάκης, θεωρεῖ ὑποχρέωσίν του ν' ἀπευθύνῃ δημοσίᾳ τὰς πλέον θερμὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Βουλευτὴν Εὐβοίας τ. Ὑποιργὸν Κον Γεώργιον Βογιατζῆν διὰ τὴν, χάριν εἰς τὰς ἐντόνους ἐνεργείας αὐτοῦ καὶ τὴν ἔνθερμον συμπαράστασίν του, εὐνοϊκὴν διὰ τὴν Κοινότητά μας ἐπίλυσιν τῆς ὑφισταμένης ἀπὸ μακροῦ χρόνου διαφορᾶς διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐξαγομένων ἐν τῇ Κοινότητί μας εἰδικῶν λίθων διὰ Μωσαϊκά, ἐκ τῆς ὁποίας ἡ Κοινότης μας θ' ἀποκτήσῃ ἀξιολόγους μονίμους οἰκονομικοὺς πόρους.

Ἐν Ν. Ἀρτάκῃ τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
Γ. ΚΑΡΑΤΖΙΚΗΣ

ΝΙΚ. Σ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΙΕΥΤΗΡ
Χειρουργος-Γυναικολόγος
ΧΑΛΚΙΣ

●

Ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τῆς Μαιευτικῆς—Χειρουργικῆς Γυναικολογικῆς Κλινικῆς κ. Ἀντ. Κακαρᾶ, καὶ δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Φαρμακίδου τηλ 3 67

φλήσεως. 2) Δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην διακοσίων τριακοσίων τεσσαράκοντα 340 καὶ 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν, πορείαν κλητῆρος, σύνταξιν ἐπιταγῆς, καὶ λοιπὰ δραχμὰς τετρακοσίας ὀγδοήκοντα 480 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 1—10—1955 ἄχρις ἐξοφλήσεως κ ι λοιπὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως τοῦ πλειστηριασμοῦ ὡς καὶ δραχμὰς 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν, ὁ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δωδεκάτην 12 τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Χ. Γραμματικάκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ συμπολίτις κ. Δέσποινα Εὐσταθ. Γεωργίου τὸ γένος Θεοδ. Ζαχαριάδη, Δημοδιδασκάλισσα, ἔτεκεν προχθὲς εἰς Κλινικὴν τῶν Ἀθηνῶν, τὸ πρωτότοκον ἄῤῥεν.

Εἰς τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ τὸ νεογέννητον.

—Ἑορταὶ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου δὲν θὰ ἑορτάσουν: Ὁ κ. Γεώργ. Παπαγεωργίου, ὑπάλληλος τῆς Ἀγροτ Τραπέζης, λόγῳ ἀπουσίας του.

—Ὁ κ. Γεώργιος Ι. Καντοῦρος, δικ. ὑπάλληλος.

—Πένθη

Εἰς ἡλικίαν 32 ἐτῶν ἀπεβίωσεν ἐν Κηφισιᾷ καὶ ἐκηδεύθη τὴν 6ην τρ. μηνὸς εἰς τὸ Βασιλικόν, ἀπ' ὅπου κατήγετο, ὁ ἄριστος νέος Χρῆστος Βασ. Ἀρτσίτας. Ἡ γενομένη κηδεία του ὑπῆρξεν πρωτοφανὴς διὰ τὸ Βασιλικόν, εἰς συμμετοχὴν κόσμου καὶ μεγαλοπρέπειαν. Τριάκοντα καὶ πλέον στέφανοι κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σοροῦ τοῦ μετασταντος ἐκ μέρους τῶν ἐν Κηφισιᾷ φίλων του καὶ τῶν συμπατριωτῶν του.

—Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του ἀπέθανεν ἐν Τριάδι ὁ Γεώργιος Ἀθ. Χασάνδρας, πατὴρ τριῶν τέκνων.

—Εὐχαριστήριον

Παντας τους ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ ἡμῶν πένθος ἐπὶ τῇ ὀκληρᾷ ἀπωλείᾳ τῆς προσφιλεστάτης ἡμῶν μητρὸς *Βασιλικῆς Χ. Στεργίου* εὐχαριστοῦμενθερμότατα, ἰδιαιτέρως δὲ τὴν Α. Σ. τὸν Μητροπολίτην ἡμῶν κ. κ Γρηγόριος ὅστις τιμῆς ἕνεκεν προέστη τῆς κηδείας της.

Οἰκογένεια
Ἰωάνν. Χρ. Στεργίου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀπηλλοτριώθη ὑπὲρ τῶν κυρίων τοῦ ἐδάφους τὸ ἐν τῇ Νήσῳ Σκύρῳ ὑφισταμένον χωριστὸν δικαίωμα χορτονομῆς ἐπὶ 76 000 περίπου στρεμμάτων.

Κατόπιν τούτου καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως κινήσωσι τὴν δικαστικὴν διαδικασίαν τὴν διαγραφομένην εἰς τοὺς Νόμους 2258|1952 καὶ 3194|1955 ἵνα τὸ ταχύτερον περιέλθῃ εἰς τούτους ἡ ἀπαλλοτριωθεῖσα δουλεία.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 10—4—1957

Ὁ Διευθυντὴς Γεωργίας
Χρ. Παπαγεωργίου

ΠΑΡΑΣΚ. ΝΙΚΟΔΑΟΥ
Λυγιστὴς
Γραφεῖον Ἰωαννίδου 34
— Χαλκὶς —

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Μανωλογιάννη ἀρ. 13.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
1
ΜΑΪΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 537

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Ὁ πρώην συντάκτης τῆς κομμουνιστικῆς ἐφημερίδος «Λευτεριὰ» καὶ ἤδη ἐπίτιμος διευθυντὴς τῆς «Πατρίδος» εἰς «ἀκαταλαβίστικο» ἄρθρο του τῆς 13ης λήξαντος μηνὸς ἐπικρίνει, ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, τὸν Ἐκκλησιασμὸν τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ παρακολούθησιν τοῦ Κατηχητικοῦ.

Μήπως ἐπιθυμεῖ ὁ καὶ ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος παντὸς Καραμπαμπᾶ κλπ. ἀρθρογράφος νὰ παρακολουθῇ, ἡ μαθητιῶσα Ἑλληνικὴ νεολαία, τὰ διαφωτιστικὰ μαθήματα τῆς Ε.Π.Ο.Ν., τῆς παραφυάδος αὐτῆς τοῦ Κ.Κ.Ε., ἀντὶ τῶν Κατηχητικῶν; Πολὺ γρήγορα ἐνοστάλγησε τὴν μαύρην ἐποχὴν τῆς Ἐαμοκρατίας, ὁ γνωστὸς διὰ τὴν ἀντεθνικὴν δρᾶσιν του «μεγάλος λογοτέχνης»..

Τὸν προειδοποιοῦμεν ὅτι δὲν θὰ ἀξιωθῇ νὰ τὴν ξαναζήσῃ, διὰ νὰ δύναται ἀνενόχλητος νὰ πλήττῃ καὶ πάλιν τὴν καθημαγμένην Πατρίδα μας. Τὴν Πατρίδα τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα διενοήθη διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ ὡς τίτλον τῆς ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον διεύθυνσίν του ἐφημερίδος.

ΔΙΑΤΙ;

Διατί συνεχίζεται ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ ἁλιπάστων ἰχθύων, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας παραμένουν ἀδιάθετα τὰ προϊόντα τῆς ἐγχωρίου ἁλιείας εἰς βάρος τῶν ἁλιεργατῶν μας καὶ τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας ἐν γένει;

ΔΙΑΤΙ παραμένει κλειστὸν τὸ Μπὰρ τῶν Σ.Ε.Κ. ἐνῷ θὰ ἠδύνατο νὰ λειτουργῇ τοῦτο μέχρις ὅτου θὰ παρουσιάζετο, ὡς ἀνάδοχός του, ὁ τελευταῖος πλειοδότης;

ΔΙΑΤΙ ἐπιτρέπεται εἰς τὰ «Μοτοσακό» νὰ κυκλοφοροῦν, χάριν ἐπιδείξεως, ἐντὸς τῆς πόλεως, μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα;

ΔΙΑΤΙ ἡ Ἠλεκτρικὴ δὲν παρουσιάζει ἀναλυτικώτερον τοὺς λογαριασμοὺς τῶν πελατῶν της εἰς τὰ τιμολόγια καταναλώσεως ἠλεκτρικοῦ ρεύματος;

ΔΙΑΤΙ ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δὲν περιφράσει διὰ τοίχου τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φίλωνος καὶ ἐν μέσῃ κεντρικωτάτῃ ἀγορᾷ οἰκόπεδόν της, τὸ ὁποῖον μετεβλήθη εἰς πραγματικὸν κοπρῶνα;

ΑΞΙΟΣ Ο ΜΙΣΘΟΣ ΤΩΝ

Τὴν Πέμπτην τοῦ Πάσχα ὁ ἱερατικῶς προϊστάμενος Ν. Ἀριάκης αἰδ. Σπυρίδων Ἀθανασίου, συνοδευόμενος ὑπὸ κυριῶν τοῦ ἐκεῖ Χριστ. Συλλόγου «Ἡ Παντάνασσα» ἐπεσκέφθη τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ ἐνταῦθα Νοσοκομείου καὶ διένειμε εἰς αὐτοὺς διάφορα γλυκίσματα, τσουρέκια, αὐγὰ καὶ τσιγάρα. Ὁ πατὴρ Σπυρίδων συνώδευσε τὴν εἰσφοράν του μὲ λόγους παραμυθίας, εὐχηθεὶς εἰς αὐτοὺς ταχεῖαν ἀνάρρωσιν. Οἱ περιστάμενοι κατὰ τὴν ὥραν ἐκείνην Ἰατροὶ καὶ τὸ Προσωπικὸν τοῦ Ἱδρύματος ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τὰς Κυρίας τοῦ Συλλόγου τούτου καὶ πρὸς τὸν πνευματικόν των πατέρα διὰ τὴν θεάρεστον αὐτὴν πρᾶξιν των.

***

Ἐν συνεχείᾳ, οἱ ἀνωτέρω, μετέβησαν εἰς τὸ ἐν «Παναγίτσα» Ὀρφανοτροφεῖον καὶ προσέφεραν, παρουσίᾳ τοῦ διευθυντοῦ τούτου πατρὸς Χρυσοστ. Ζέρβα, εἰς τοὺς τροφίμους του διάφορα γλυκίσματα, αὐγὰ κ.λ.π. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ὁ πατὴρ Σπυρίδων ἐν μέσῳ τῶν πνευματικῶν του τέκνων εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΙΣΤΩΝ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι στὸν κόσμο αὐτόν, οἱ ὁποῖοι ἂν καὶ λέγωνται Χριστιανοί, ἐν τούτοις δὲν γιορτάζουν τὸ Πάσχα. Δὲν τὸ γιορτάζουν, διότι στὴν πραγματικότητα μέσα βαθειὰ στὴν καρδιά των δὲν πιστεύουν τὴν Ἀνάστασι τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς γεγονὸς ἀναντίρρητο. Ὁ ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα των εἶναι μόνον ἡ διασκέδασις καὶ ἴσως ἡ ἀνάμιξις μέσα στὸ Ἐκκλησίασμα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ἑνὸς Πασχαλινοῦ χαιρετισμοῦ.

Εἰς τὴν Καινὴν Διαθήκην ὑπάρχει ἡ περίπτωσις ἑνὸς τέτοιου ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν μποροῦσε νὰ γιορτάσῃ τὸ Πάσχα καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐλέγετο Θωμᾶς. «Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, δὲν ἦτο μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθε ὁ Ἰησοῦς. καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ Αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν». Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς ἐνῷ αἱ θῦραι ἦσαν κεκλεισμέναι καὶ ἐστάθη εἰς τὸ μέσον» (Ἰωάννου κ: 24—26). Ἐδῶ μᾶς δίδεται ἡ ἱστορία τοῦ Θωμᾶ, ὁ ὁποῖος δὲν ἀπῆλαυσε τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλαβε χώραν. Ἀνεγνώρισε ὅμως τὴν Ἀνάστασιν μιὰ βδομάδα ἀργότερα. Γιατί ἀράγε δὲν μετόρεσε νὰ γιορτάσῃ τὴν Ἀνάστασι ὁ Θωμᾶς; Διότι δὲν ἐπίστευε στὴν δυνατότητά της, ἂν καὶ ἔλαβε χώραν μπροστὰ στὰ μάτια του, ἢ στὸ ἄμεσο περιβάλλον του. Ὁ Θωμᾶς ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα, ἕνας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἔζησαν τόσο κοντὰ στὸ Χριστό. Ἴσως γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους νὰ μποροῦσε νὰ βρεθῇ κάποια δικαιολογία ἀπιστίας, ἀλλὰ γιὰ τό Θωμᾶ ὅμως ἡ ἀπιστία στὸ μεγάλο αὐτὸ γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ εἶναι κάπως ἀδικαιολόγητος. Βέβαια στὴν πραγματικότητα δὲν ὑπάρχει κανένας ἀποχρῶν λόγος γιὰ τὴν ἀπιστία τῶν ἀνθρώπων. ἀλλὰ ἡ ἀπιστία ὑπάρχει καὶ πρέπει νὰ τὴν ἀντιμετωπίσωμεν. Ὁ Θωμᾶς εἶχε κάθε εὐκαιρία νὰ παρακολουθήσῃ ὡς αὐτόπτης μάρτυς ὅλα ἐκεῖνα τὰ γεγονότα τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὴν Ἀνάστασιν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ ἄλλοι συμμαθηταί του. Ἀλλὰ αὐτὸς δυστυχῶς δὲν ἐγκαρτέρησε. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρουσιάσθηκε στοὺς πολὺ στενοὺς καὶ ἐπιστηθίους φίλους καὶ ἀκολούθους Του ὁ Θωμᾶς δὲν εὑρέθη μεταξὺ αὐτῶν. Ὅταν δὲ οἱ ἄλλοι τοῦ εἶπαν ὅτι εἶχαν δεῖ τὸν Χριστό ζωντανό, αὐτὸς ἀπήντησε, ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω καὶ δὲν θὰ τὸ πιστεύσω μέχρις ὅτου ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Μὲ ἄλλα λόγια, ὁ Θωμᾶς εἶπε: δὲν θὰ πιστεύσω μέχρις ὅτου ἐγγίσω, μέχρις ὅτου ἰδῶ μὲ τὰ ἴδια τὰ μάτια μου.

Αὐτὸ δυστυχῶς εἶναι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κάθε ἄπιστος λέγει σήμερα συνειδητὰ ἢ ἀσυνείδητα. Καὶ σὺ ὁ ὁποῖος ἑορτάζεις κατὰ ἕνα ἐπιπόλαιον τρόπον τὸ Πάσχα, χωρὶς πραγματικὰ νὰ ἔχῃς γευθῇ τὴν σωτήριον χάριν τοῦ Χριστοῦ μέσα στὴν καρδιά σου, χωρὶς πραγματικὰ νὰ τὸ καταλάβῃς, συμμερίζεσαι τὴν ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ. Ἡ ἀπιστία πάντοτε λέγει δεῖξε μου, ἀπόδειξέ μου. Νομίζουν δὲ αὐτοὶ οἱ κύριοι, οἱ Θωμάδες τῆς ἐποχῆς μας, ὅτι δείχνουν τὴν ἐπιστημονικότητά των ὅταν λέγουν ὅτι θὰ πιστεύω μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα βλέπω. Στὴν πραγματικότητα ὅμως πόσον ἀνόητη εἶναι μιὰ τέτοια ἀξίωσις. Ἦταν ἕνας ἔξυπνος νέος μιὰ φορά, ὁ ὁποῖος συνήντησε κάποιο χριστιανὸ καὶ ἤθελε νὰ τὸν πειράξῃ γιὰ τὴν πίστι του καὶ νὰ δείξῃ τὴν ἐξυπνάδα του. Τοῦ εἶπε ὅτι δὲν ἐπίστευε στὴν Ἁγία Γραφή, ἢ καὶ στὴν Ἀνάστασι τοῦ Χριστοῦ. Δὲν πιστεύω ἐγὼ τίποτε ποὺ δὲν ἔχω δεῖ, λέγει ὁ νέος αὐτός. Τότε ὁ Χριστιανός τὸν ἠρώτησε: Πές μου πιστεύεις στὴ Γαλλία; Καὶ βέβαια πιστεύω ὅτι ὑπάρχει Γαλλία, διότι ἂν καὶ δὲν τὴν ἔχω δεῖ ἐγὼ τὴν ἔχουν δεῖ ἄλλοι τοὺς ὁποίους ξεύρω καὶ ὑπάρχει πλήρης ἀπόδειξις ὅτι τέτοια χώρα ὑπάρχει. Ὥστε λοιπὸν τὸ συμπέρασμα, εἶπε ὁ Χριστιανός, εἶναι ὅτι σὺ δὲν μπορεῖς νὰ πιστεύσῃς σὲ τίποτε τὸ ὁποῖον δὲν ἔχεις δεῖ ἢ δὲν ἔχουν δεῖ ἄλλοι. Μάλιστα κύριε, ἀπήντησε ὁ ἔξυπνος νέος. Καλά, τοῦ ἀπήντησε ὁ Χριστιανός, πές μου ἔχεις δεῖ τὸ μυαλό σου καμμιὰ φορά; Ὄχι ἀπήντησε ὁ νέος. Μήπως κανένας ἄλλος εἶδε τό μυαλό σου; Ὄχι ἀπήντησε ὁ νέος. Τότε πές μου, τοῦ εἶπε ὁ Χριστιανὸς μὲ ἕνα κάπως σαρκαστικὸ τρόπο, πῶς πιστεύεις ὅτι ἔχεις μυαλό; Ὁ ἔξυπνος νέος μὲ τὸ ἐπιστημονικό του μυαλὸ δὲν εἶχε τί νὰ ἀπαντήσῃ.

Του νέου αὐτοῦ ἔμοιαζε ὁ Θωμᾶς. Πολὺ εὔκολα ἔλεγε δεῖξε μου. ἀπόδειξέ μου το, θὰ πιστεύσω ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἰδῶ. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπε στοὺς μαθητάς Του μιὰ μέρα νὰ μὴ λυποῦνται καὶ νὰ μὴ ταράττεται ἡ καρδία των, ὅταν αὐτὸς θὰ ἔφευγε ἀπό κοντά τους γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ σπίτι τοῦ Πατέρα Του, γιὰ νὰ τοὺς ἑτοιμάσῃ τόπον. ἵνα κάποτε μπορέσουν καὶ αὐτοὶ νὰ εἶναι ἐκεῖ ποὺ θὰ εἶναι Αὐτός, τότε ὁ Θωμᾶς ἦταν ἕνας ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὴν ἀμφιβολίαν των γιὰ τὴν πραγματικότητα ἐκείνων γιὰ τὰ ὁποῖα ὡμιλοῦσε ὁ Χριστός. Φαίνεται δὲ ὅτι κατώρθωσε τὴν ἀμφιβολίαν του νὰ τὴν ἐνσπείρῃ μέσα στὶς καρδιὲς τῶν ἄλλων. Εἶπε ὁ Θωμᾶς «Κύριε δὲν ἐξεύρομεν ποῦ ὑπάγεις, καὶ πῶς δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν τὴν ὁδόν;». (Ἰωάννου ιδ: 5). Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἀμέσως τὸν ἐπέπληξε, λέγοντάς του «Ἐγὼ εἶμαι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή, οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰμὴ δι ἐμοῦ. Ἐὰν ἐγνωρίζετε ἐμέ, καὶ τὸν Πατέρα μου ἠθέλετε γνωρίσει» Ὅπως εἴπαμε, ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀμφιβολία τοῦ Θωμᾶ ἐξαπλώθηκε καὶ στοὺς ἄλλους. Βλέπομε πῶς ἀπὸ τὴν συζήτησι ὅτι καὶ ὁ Φίλιππος φαίνεται ὅτι εἶχε ἐπηρεασθῇ ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Θωμᾶ, διότι ἀνεφώνησε: «Κύριε, δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα καὶ ἀρκεῖ εἰς ἡμᾶς». Μὲ ἄλλα λόγια αὐτοὶ οἱ κύριοι ἤθελαν νὰ δοῦν γιὰ νὰ πιστεύσουν. Αὐτὸ ἀξιοῖ καὶ ὁ σκεπτικιστὴς τοῦ 20ου αἰῶνος ἐνῷ ἀτενίζει τὴν βιολογικὴ ἀδυναμότητα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Πόσο ὅμως θὰ ντράπηκαν αὐτοὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ ὅταν Τὸν ἤκουσαν νὰ τοὺς ἀπαντᾷ «Τόσον καιρὸν εἶμαι μεθ' ὑμῶν καὶ δὲν μὲ ἐγνώρισας, Φίλιππε; Ὅστις εἶδεν ἐμὲ εἶδε τὸν Πατέρα, καὶ πῶς σὺ λέγεις. δεῖξον εἰς ἡμᾶς τὸν Πατέρα; δὲν πιστεύεις ὅτι ἐγὼ εἶμαι ἐν τῷ Πατρὶ καὶ ὁ Πατὴρ εἶναι ἐν ἐμοί;». (Ἰωάννου ιδ: 8—10) Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπίπληξις τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς κάμνει ἐπὶ τῆς ἀπιστίας ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου.

Παράξενο γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ ἄπιστοι αὐτοὶ σκεπτικισταί, ἂν καὶ εἶπαν εἰς τὸν Χριστόν ὅτι ἐὰν ἔβλεπαν, ἐὰν ἤπτοντο θὰ ἐπίστευαν, ἐν τούτοις δὲν ἐπίστευσαν ὅταν εἶδαν καὶ ὅταν ἔπιασαν μὲ τὰ χέρια των. Τὸν εἶδαν, ἔφαγαν μαζύ Του, ἐκοιμήθησαν μαζύ Του καὶ ὅμως δὲν ἐπίστευσαν ὅτι Αὐτός ἦταν στὴν πραγματικότητα. Βλέπετε λοιπὸν ὅτι τὸ βλέπειν δὲν εἶναι κατ' ἀνάγκην πιστεύειν. Μπορεῖ κανεὶς νὰ ἔχῃ τὰ μάτια του ἀνοιχτὰ καὶ ὅμως νὰ μὴ βλέπει.

Γιορτάζομε, λοιπόν, τὴν Ἀνάστασι σήμερα καὶ ὅμως δὲν βλέπουε τὸν Ἀνοστάντα Χριστόν, δὲν Τὸν αἰσθανόμεθα μέσα στὴν καρδιά μας νὰ ζῇ. Δὲν εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν βλέπουν τὸν Χριστόν γιατί δὲν Τὸν πιστεύουν. Ἐὰν ὁ Χριστὸς καὶ πάλιν ἤρχετο στὴν γῆν αὐτὴν καὶ περπατοῦσε μεταξύ μας, πάλιν θὰ ὑπῆρχαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἐπίστευαν εἰς Αὐτόν. Ἀπολύτως κανένα γεγονὸς στὴν ἱστορία τοῦ κόσμου δὲν εἶναι τό-

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Τὴν ἄνοιξι καὶ τὴν Πασχαλιὰ ἐξουδετέρωσε, φέτος, τὸ Χριστουγεννιάτικο κρύο.

—Πλήθη κόσμου κατέκλυσαν τοὺς Ναοὺς καὶ παρηκολούθησαν τὶς ἱερὲς ἀκολουθίες τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῆς Ἀναστάσεως.

—Οἱ γυναῖκες προτιμοῦσαν νὰ συμφύρωνται μὲ τοὺς ἄνδρας, παρὰ νὰ ἀνέβουν εἰς τὸν γυναικωνίτη, τὸν ὁποῖον ἀφῆκαν γιὰνὰ κάθωνται οἱ κουκουβάγιες.

—Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀπόδειξις, πῶς ὁ θηλυκόκοσμος δὲν πηγαίνει στὴν Ἐκκλησία νὰ προσευχηθῇ, ἀλλὰ μᾶλλον νὰ ἐπιδειχθῇ καὶ νὰ σκανδαλίσῃ.

—Κάποιος κακορίζικος σύζυγος ἀνεστάτωσε, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, τὴν γειτονιά του, ἀπὸ τὸ κτύπημα ποὺ τοῦ κατάφερε στὸ κεφάλι του, μὲ μιὰ σανίδα, ἡ γυναίκα του Ἀναστασία.

—Ἔτσι, τό.. εὐάρμοστο αὐτὸ ζευγάρι, ἐπέτυχε νὰ περάσῃ, τὴν ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως, χάρις στὴν Ἀναστασία, ἐν ἀναστατώσει.

—Δὲν γνωρίζω ἐὰν ἡ σανίδα ποὺ ἔπληξε τὸν σύζυγο ἦταν βρεμμένη ἢ ἐὰν τὸν ἔκαμε ν' ἀλλάξῃ τὸ τραυματισμένο κι' «ἀγύριστο» κεφάλι του.

—Σὲ κάποιο ἐρημικὸ μέρος τοῦ Πειραιῶς, ὁ κακοποιὸς Ἀθ. Γιαννιὸς ἔπετέθη τὴν νύχτα τοῦ Πάσχα κατὰ τοῦ Γ. Δράκου γιὰ νὰ τὸν ληστέψῃ.

—Ὁ Δράκος τοῦ ἀντεπετέθη καὶ τοῦ ἔκοψε, μὲ τὰ δόντια του, τό ἕνα αὐτί του.

—Θὰ κατεβρόχθιζε δὲ ὁλόκληρο τὸν Γιαννιὸ ὁ Δράκος, ἐὰν δὲν κατέφθαναν τὰ Ἀστυνομικὰ ὄργανα.

—Θὰ ἐδιδάχθη, ἀσφαλῶς, ὁ Γιαννιός. πῶς δὲν εἶναι εὔκολο πρᾶγμα νὰ τὰ βάζῃ κανεὶς μὲ τοὺς Δράκους.

—Γνωστὸς συμπολίτης ποὺ ἔχασε τὸ ἕνα του μάτι καὶ κινδυνεύει καὶ τ' ἄλλο, ἐζήτησε τὴν συμβουλὴ τοῦ Ὀφθαλμιάτρου του.

—Ὁ τελευταῖος τοῦ συνέστησε νὰ ἀποφεύγῃ τὰ ποτά, ἐὰν θέλῃ νὰ σώσῃ τὸ μάτι του.

—Αὐτὸς ὅμως, ἀντὶ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὴν σύστασι τοῦ Γιατροῦ του, τράβηξε ἴσια στὴν Ταβέρνα τοῦ Κούκουρα μὲ τὸ καλὸ ρετσινᾶτο.

—Ἐκεῖ, ἀφοῦ «ἔτσουξε» μιὰ κούπα ἀπὸ γιοματάρι, εἶπε: «Ἀντίο ὀφθαλμέ».

—Ἐπροτίμησε, ὁ δυστυχής, νὰ χάσῃ τὴν ὅρασί του, παρὰ τὴν ἀπόλαυσί του!

Ζ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Παύλου, τῆς Α.Υ.Β. Υ. τοῦ Διαδόχου Κωνσταντίνου, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καὶ διαφόρων ἐπισήμων ἐξ Ἀθηνῶν, ἑωρτάσθη, ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς Πεζικοῦ, ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, προστάτου τοῦ Πεζικοῦ. Κατὰ τὴν ψαλεῖσαν δοξολογίαν προέστη ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος περιστοιχούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεώς μας.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ διοικητὴς τῆς Σχολῆς Ταξίαρχος κ. Καραχάλιος.

—Εἰς τὰ Νέα Παλάτια

Μὲ συρροὴν ἀρχετοῦ κόσμου ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος μεγαλοπρεπῶς εἰς τὰ Νέα Παλάτια τῆς Ἀττικῆς ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας νεάνιδες, φέρουσαι τοπικὰς ἐνδυμασίας, ἐχόρευσαν φάλλουσαι τὸ τραγοῦδι τοῦ ἑωρτάσαντος Ἁγίου.

Τὴν πανήγυριν ἐτίμησεν διὰ τῆς παρουσίας του καὶ ὁ ἄρτι ἐξ Ἀμερικῆς ἀφιχθεὶς ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Λάζαρος Ἰ. Δράκος (ἀδελφὸς τῶν ἐνταῦθα κατοστηματαρχῶν Διαμαντῆ, Δράκου καὶ Στράτου Δρακοπούλου) δοτις προσέφερεν ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ἐκεῖ Ἱ. ναοῦ τὸ ποσὸν τῶν ἑκατὸν (100) δολλαρίων.

—Εἰς ἄλλα χωρία

Μὲ τὴν ἰδίαν μεγαλοπρέπειαν ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ αὕτη εἰς Ἀλιβέριον, Λάτα, Βασιλικόν, Φύλλα, Βατῶντα, Ψαχνά, Χάλια, Παραλίαν [Δράμεσι], Παντεῖχι κ.λ.π.

σον ἀνανιήρητο ἱστορικῶς, ὅπως ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ὅμως ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὁποῖοι σήμερα σᾶν τὸν Θωμᾶ δὲν ἠμποροῦν πραγματικὰ νὰ γιορτάσουν τὸν Χριστὸ ὡς Ζῶντα καὶ Βασιλεύοντα μέσα στὴ ψυχή τους. Εἶσαι ἀξιολύπητος πραγματικά, ἐὰν καὶ σὺ σᾶν τὸν Θωμᾶ ἔχοντας ὅλα τὰ ἱστορικὰ τεδομένα καὶ βλέποντας τόσους οἱ ὁποῖοι ἔχουν καθημερινὴ σχέσι καὶ ἐπαφὴ μὲ τὸν Χρισνὸν, ἐν τούτοις ἐξακολουθῇς νὰ λὲς δεῖξε μου, ἀπόδειξέ μου.

Ἦταν δύο νέοι, οἱ ὁποῖοι συζητοῦσαν μεταξύ των τοὺς λόγου. γιὰ τοὺς ὁποίους ἦταν γι' αὐτούς ἀπαράδεκτη ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἰησου Χριστοῦ. Πέρασε ἀπό μπροστά τους κάποιος Χρισιανός, ὁ ὁποῖος ἐτύγχανε νὰ εἶναι διάκονος σὲ κάποια Ἐκκλησία. Ἕνας ἀπό αὐτούς τοὺς νέους τὸν φώναξε καὶ κάπως ἀστειευόμενος τοῦ εἶπε: Διάκονε, μπορεῖς νὰ μοῦ πῇς γιατὶ σὺ πιστεύεις ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χρισ ος ἀ-ἐστη; Νὰ σᾶς πῶ, εἶπε ὁ διάκονος εἰς τοὺς νέους αὐτούς. Ἕνας ἀπὸ τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πιστεύω ὅτι ὁ Χριστός πραγματικὰ ἀνέστη εἶναι, διότι μόλις σήμερα τὸ πρωῒ μιλοῦσα μαζύ Του ἐπὶ μισὴ ὥρα. Ὁ διάκονος ἀνεφέρετο εἰς τὴν κοινωνίαν τὴν ὁποίαν εἶχε μὲ τὸν Χριστὸν ἐν προσευχῇ Ἀρά γε τὸ Πάσχα αὐτὸ μπορεῖς πραγματικά, ἐνσυνείδητα, νὰ ὁμιλήσῃς εἰς τὸν Χριστόν καὶ νὰ πῇς ὅτι ξεύρω ὅτι ὁ Χριστὸς ζεῖ, διότι ἔχω πραγματικὴ, καθημερινὴ κοινωνία μαζύ Του; Μόνον ὅταν εὑρίσκεσαι ἐν κοινωνίᾳ μὲ τὸν Χριστὸν μπορεῖς νὰ πῇς ὅτι πραγματικὰ γιορτάζεις τὸ Πάσχα.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Η ΠΙΣΤΙΣ ΠΟΥ ΣΩΖΕΙ

Εἰς ἐπίκλησιν τῶν εὐσεβῶν Ψαχνιωτῶν μετεφέρθη ἐκ Κατουνίων τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς τὴν κωμόπολίν των ἡ θαυματουργὸς εἰκὼν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καὶ ἐγένετο λιτάνευσις αὐτῆς, τὴν 14 λήξαντος μηνός, πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀνομβρίας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δεήσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέπεμψεν γυμνόπους ὁ σεβάσμιος ἐφημέριος τῆς Ἁγίας Σοφίας Παπαποστόλης, ἄρχισε νὰ βρέχῃ πρὸς χαρὰν τῶν κατοίκων τῆς περιφερείας Ψαχνῶν.

* * *

Καὶ πρὸ τριακονταετίας, ὅτε συνήνη ἀκρίδων ἠπείλησαν μὲ ὁλοσχερῆ καταστροφὴν τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν τῆς πεδιάδος τῶν Μεσαπίων, τὴν βοήθειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐπεκαλέσθησαν οἱ ἀγαπητοὶ Ψαχνιῶται. Εἶδα, τότε, τὸν Παπαποστόλη, γονυπετῆ καὶ δακρύοντα, νὰ δέεται ἐμπρὸς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου καὶ νὰ λέγῃ: «Ἅγιε μ' Γιάνν', κάμε τὸ θαύμα σου νὰ βγοῦμε ἀσπροπρόσωποι κι' ὑγδνό μας. Ἄϊντε, Ἁη Γιάνν' μ' βόγγα το, βόγγα το καὶ δός τες μία νἄβρουν μαῦρο πέλαγο». Καί, ὢ τοῦ θαύματος! Ἐκείνη τὴ στιγμὴ μιὰ βοὴ ἀκούστηκε καὶ ὅλα τὰ σμήνη τῶν ἀκρίδων σηκώθηκαν στὸν οὐρανὸ γιὰ νὰ πέσουν στὴν θάλασσα καὶ νὰ ἐξοντωθοῦν μέχρις ἑνός. Οὕ ω ἐσώθη ἡ παραγωγή.

Ἀπὸ τότε ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Ψαχνῶν πηγαίνουν στὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου, ποὺ πανηγυρίζεται στὰ Κατούνια, κάθε 29 Αὐγούστου, καὶ τὸν τιμοῦν.

Τὸ τελευταῖο θαῦμα ἀπέδειξε πῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης δὲν εἶναι μόνο ἀκριδοφάγος καὶ ἀκριδοκτόνος, ἀλλὰ καὶ βροχοποιός.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΚΚΛ. ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἀνώνυμος (Σ.Π.) εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του δραχ. 500. Ἕνωσις Ἐργαζομένων Τσιμέντων εἰς μνήμην Ἰωάν. Διονέλη δρ. 200. Νικόλαος Μεταξᾶς 300. Ἐπαιδευτικοὶ τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀμοιβὴ τοῦ τοῦ Σεβ. καὶ τοῦ Διακ. Τιμοθέου δρ. 300. Ἀγγελικὴ Σακιτζῆ 150. Ἀλίκη Μακρῆ 150. Μαρία Χαρ. Σακελαρίου 100. Χρύσα Ἀλεξανδροπούλου 60. Δημ. Πασπάλης 60. Ἀνώνυμος (Τ.Ζ.) δρ. 50. Ἀντιγόνη Βελέτζα 50. Ἀνώνυμος (Σ.Κ.) 50 Κ. Λ. 50. Ἀνώνυμος 50. Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος, ἀμοιβὴ ἐκγάμου, δρ. 300.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἢ ἐνοικιάζεται ἡμιδιόροφος οἰκία, κειμένη εἰς τὸν Συνοικισμὸν Καραμπαμπᾶ. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΥ

ΧΑΛΙΑ—Τὰ μέλη τοῦ Α΄. Ἐλαιουργικοῦ Συνεταιρισμοῦ Χαλίων, κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτῶν γενικὴν συνέλευσιν, ἀπεφάσισάν, διὰ παμψηφίας, τὴν διάλυσιν τοῦ ἐν λόγῳ Συν]σμοῦ, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας κατὰ τοῦ Ἐπόπτου τῶν Συνεταιρισμῶν Εὐβοίας κ. Ἀθαν. Γιαμᾶ, ὅστις εἶχεν στραφῇ κατὰ τῶν Συνεταίρων.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη καὶ ὑπὸ τοῦ κ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος.

Α.Χ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 15.

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ ἀπόληψις 20 000 ὀκαδ. καυσοξύλων ἐκριζωθέντων πεύκων δάσους Μαντουδίου Ο.Δ.Ε.Π.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χαλκίδι τῇ 12 Μαΐου 1957 καὶ ὥραν 10—12 π. μ. Πρώτη προσφορὰ δρχ. 0,25.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28 Ἀπριλίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος

†Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΣΤΩΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Αὐτοκινητιστῶν Εὐβοίας συνελθὸν εἰς συνεδρίασιν κατὰ τὴν 30]3]57, συνεκροτήθη εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς:

Πρόεδρος ὁ κ. Γεώρ. Σκουμπρῆς, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Σπυρ. Καραχάλιος, Ταμίας ὁ κ. Εὐαγγ. Νικολάου, Γεν. Γραμματεὺς ὁ κ. Β. Ἀλεξόπουλος. Μέλη οἱ κ.κ. Γ. Σπυριδάκης, Νικ. Τερζάκης καὶ Θωμᾶς Χαλασιάρος.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 45]1957 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἐτροποποιήθη τὸ καταστατικὸν τοῦ ἐνταῦθα ἑδρεύοντος Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύλλογος Δημοδιδασκάλων Χαλκίδος» διὰ τῆς προσθήκης πέντε νέων ἄνθρων τῶν ὑπ' ἀριθμ. 16, 17, 18, 19 καὶ 20 δι' ὧν συνιστᾶται Ταμεῖον Ἀλληλοβοηθείας.

Ὁ Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Θεόδωρος Σ. Ἀλιφέρης

—Τὸ Θέατρο

Θίασος ἐξ Ἀθηνῶν θὰ ἐρμηνεύσῃ τὸ κοινωνικὸν θεατρικὸν ἔργον «Μετὰ τὸ ἔγκλημα» τοῦ συμπολίτου μας Γιώργου Μπέη τὴν Κυριακὴ 5 Μαΐου 1957 καὶ ὥραν 11 π. μ. εἰς τὸ Κιν]θέατρον «Ὀρφεύς». Εἰσιτήρια προπωλοῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ «Ὀρφέως».

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΣΩΚΟΣ

Χειροῦργος—Οὐρολόγος

Δέχεται τὴν 1 καὶ 15 ἑκάστην τοῦ μηνὸς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χατζοπούλου 26 οἰκίαν.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΕΝ ΚΥΜΗ

ΚΥΜΗ, 29]4]1957 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Καὶ πάλιν κατὰ τὴν Ἁγίαν Τεσσαρακοστὴν ἐδημιουργήθη μεγάλη θρησκευτικὴ κινησις ἐν τῇ πόλει τῆς Κύμης ὑπὸ τὸς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἀκαταπονήτου Ποιμενάρχου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ.κ. Ἀναγίου ὅστις καθ' ὅλο τὸ διάστημα αὐτῆς καὶ μέχρι τῆς Μεγάλης Τρίτης ἐπεσκέφθη ἐκτάκτως Κωμοπόλεις καὶ χωρία τῆς Ἐπαρχίας Αὐτοῦ χοροστατῶν καὶ ἱερουργῶν, ἐνῷ ὁ συνοδεύων Αὐτὸν ἱεροκήρυξ κ. Ἐπιφάν. Σκαφδάλης ἐκήρυττεν τὸν Θεῖον Λόγον ἔν τε τοῖς Ναοῖς καὶ τοῖς Κατηχητικοῖς Σχολείοις. Τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Ἐξομολογήσεως διὰ τῆς ἐνταῦθα παρουσίας τοῦ ἀπεσταλμένου τῆς Ἱ. Συνόδου, Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Δαμασκηνοῦ Ἀσημακοπούλου, εἰδικοῦ καὶ πεπειραμένου Ἐξομολόγου, ἐπέφερεν πλουσιώτατον πνευματικὸν ἀμητὸν διὰ τῆς προθύμου καὶ ἀθρόας προσελεύσεως εἰς τὸ Μυστήριον τῶν εὐσεβῶν κατοίκων Κύμης καὶ περιχώρων. Ὁ αὐτὸς Ἀρχιμανδρίτης ἐπεσκέφθη διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὰ πέριξ χωρία, ὡμίλησεν εἰς τὰ Κατηχητικὰ καὶ ἐκήρυξεν ἐν τοῖς Ναοῖς τὸν Θεῖον Λόγον μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

Τὰ Κατηχητικὰ σχόλεῖα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἱεροκήρυκος κ. Ἐπιφ. Σκανδάλη διένειμον ἑξήκοντα (60) Πασχαλινὰ δέματα περιέχοντα κόκκινα ὠά, τσουρέκια καὶ χρηματικὸν βοήθημα πρὸς τοὺς ἀπόρους Κατηχητόπαιδας καὶ εἰς ὡρισμένας ἀπόρους οἰκογενείας. Πυρετωδῶς δὲ ἑτοιμάζονται διὰ τὴν ἑορτὴν τῆς «Ἑβδομάδος τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας» καθ' ἣν ἐκτὸς τῶν πολλῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων διὰ διαλέξεων ὑπὸ Κατηχητῶν καὶ ἄλλων εὐσεβῶν ἐπιστημόνων θὰ ἀνεβάσουν καὶ τὸ Χριστιανικὸν δράμα τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων «Η ΦΑΒΙΟΛΑ» διὰ τῆς ὁποίας θὰ κλείσῃ καὶ ὁ κύκλος τῶν Κατηχητικῶν χειμερινῶν μαθημάτων.

Ἡ ὅλη καταβαλλομένη προσπάθεια ὑπό τε τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. κ. Ἀνανίου καὶ τῶν συνεργατῶν του διὰ μίαν ἰδιόκτητον αἴθουσαν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας πιστεύομεν ὅτι θὰ στεφθῇ ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ συντόμως παραπλεύρως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Μεγάρου, ὅπερ ἐκ βάθρων ἀνηγέρθη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου, θὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς αἰθούσης.

Ἱεράρχαι ὡς ὁ Καρυστίας κ. Ἀνανίας τιμοῦν τὰ μέγιστα τὴν Ὀρθόδοξον Ἑλληνίδα Ἱεραρχίαν, στηρίζουν θρησκευτικῶς τὰς καρδίας τῶν Χριστιανῶν καὶ χαράζουν νέαν γραμμήν, φωτεινὴν καὶ ὑποδειγματικὴν τοῖς ἐπιγιγνομένοις. Β.Ζ.Ζ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1]4]1957

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ»

Χαλκίδα

Θέμα: «Περὶ τῶν ἀποδοχῶν Ἱερέων—Δημοδιδασκάλων».

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 17—3—57 εὑρίσκετε δικαίαν τὴν διαμαρτυρίαν τῶν Ἱερέων—διδασκάλων διότι παρέχεται εἰς αὐτοὺς τὸ ἥμισυ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ἱερέως.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας μελετᾷ τὴν νομοθετικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος.

Ὁ Ὑπουργὸς

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Μεγαλοπρεπεῖς Βαπτίσεις

Ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων ἡ ἐξ Ἀλιβερίου κυρία Ἄννα Ἰω. Καρτέρη ἀνεδέξατο ἐν τῷ ἐν Ν. Ἀρτάκῃ Ἱ. Ναῷ τοῦ Προσκυνήματος τῆς «Φανερωμένης» τὴν 26ην λήξαντος, τὸ θυγάτριον τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γεωργίου Ν. Ζωγράφου καλέσασα αὐτὸ Μαριάννα.

Τὰ ἑσπέρας, οἱ γονεῖς τῆς νεοφωτίστου, παρέθεσαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους δεῖπνον εἰς τὸ ἐξοχικὸν κέντρον Ν. Ἀρτάκης, τὸ ἀπασπαράσσον ἀπὸ καθαριότητα καὶ πλουσιώτατον εἰς ἐδέσματα τῆς ὥρας, τοῦ ῥέκτου κ. Ἐμμ. Χατζηγιαννακέρη ἢ Τελέ, καὶ ἐπηκολούθησεν διασκέδασις καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου.

—Βαπτίσεις

Ὁ κ. Γεώργ. Ν. Ζωγράφος, υἱὸς τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα, τὴν κορούλα τοῦ κ. Στυλιανοῦ Γ. Μαυρομμάτη, καλέσας αὐτὴν Χρυσαυγή.

—Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Θεόδωρος Σταυρ. Ἀλιφέρης δικηγόρος, καὶ ἡ δνὶς Δέσποινα Βασ. Γκριτζᾶ, ἠρραβωνίσθησαν ἐνταῦθα. Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Ἡ συμπολίτις δνὶς Ἰωάννα Κων. Ῥεντίφη καὶ ὁ κ. Κων. Ν. Ριτσώνης, βιομήχανος ἐκ Λίμνης, ἠρραβωνίσθησαν.

—Γάμοι

Ἐν μέσῳ πολυπληθῶν φίλων καὶ συγγενῶν ἐτελέσθησαν τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐν Ν. Ἀρτάκῃ, οἱ γάμοι τοῦ κ. Θέμη Παναγ. Γκούτζου μετὰ τῆς δίδος Γεωργίας Κουκούλη. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Ἀριστείδης Ἰω. Ῥίζος, υἱὸς τοῦ ἐκεῖ ἀνταποκριτοῦ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς».

—Τιμητικὴ διάκρισις εἰς Ἱερέα

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Ἀγανίας, ἐκτιμῶν τὸν ἔνθεον ζῆλον, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὰ ἱερατικὰ καθήκοντα τοῦ ἐφημερίου Ἱερέως Ἀλιβερίου αἰδεσ. κ. Πλουτάρχου Λιώση, ἀπένειμεν αὐτῷ τὸ ὀφίκιον τοῦ Σακελλαρίου.

Τὸν οὕτωσι τιμηθέντα φίλον Κληρικόν, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Μνημόσυνον

Τελοῦντες τὴν Κυριακὴν 12ην Μαΐου ἐ. ἔ. τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ἐν τῷ ἐν Βασιλικῇ Ἱ. Ναῷ τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου» ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυκλαύστου ἡμῶν υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ μνηστῆρος

ΧΡΗΣΤΟΥ Β. ΑΡΤΣΙΤΑ

προσκαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστούς, ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν καὶ ἑνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Οἱ γονεῖς: Βασίλειος καὶ Κυπαρισσία Ἀρτσίτα. Οἱ ἀδελφοί: Γεώργιος, Λούλα καὶ Νικόλαος Β. Ἀρτσίτα, Χρῆστος Ἐλευθερίου, Τούλα Σκιάνη.

Ἡ μνηστή: Στέλλα Ξενάκη.

—Εἰς μνήμην τῆς μητρός του.

Ὁ συμπολίτης ἰατρὸς καὶ πολιτευτὴς Εὐβοίας κ. Ἰωάννης Χρ. Στεργίου προσέφερεν εἰς μνήμην τῆς μητρός του Βασιλικῆς, διὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας, Ὅστις προέστη τῆς κηδείας αὐτῆς τιμῆς ἕνεκεν, δραχμὰς πεντακοσίας (500) ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
15
ΜΑΪΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 538

ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΧΛΟΚΡΑΤΙΑΝ

Εισηγήσει τοῦ συναρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐπίστευσεν — διὰ νὰ γίνῃ Κυβερνήτης— εἰς τὰς Λαοκρατίαν, Βασιλείαν, Δημοκρατίαν καὶ, τελευταίως, εἰς τὸ Λαϊκὸν μέτωπον, ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἀντιπολίτευσις προβῇ εἰς ὁλοκρατικὰς συγκεντρώσεις, καταγγέλουσα τὴν Κυβέρνησιν ὡς ἐνεργήσασαν αὐθαιρέτως καὶ ἐπὶ ζημίᾳ τῶν ἐνθικῶν συμφερόντων, τόσον διὰ τὴν πρόωρον ἀναστολὴν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ὅσον καὶ διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Δόγμα Ἄϊζενχάουερ εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν!

Πιστεύει, λοιπόν, καὶ εἰς τὴν ὀχλοκρατίαν ὁ κ. Παπανδρέου. Μόνον εἰς ἕνα πρᾶγμα δὲν ἐπίστευσεν ἀκόμη, ὁ εὐκολόπιστος αὐτὸς πολιτικός: Εἰς τὸ ὅτι δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ Κυβερνήτης!

ΔΙΑΤΙ;

Διατί δὲν ἐπισκευάζεται τὸ τμῆμα τῆς ὁδοῦ Ἀρεθοῦσης, καὶ ἰδίᾳ τὸ ἀπὸ τῆς διασταυρώσεως Βενιζέλου μέχρι Ἁγίου Στεφάνου, ἡ ἀθλιότης τῆς ὁποίας προκαλεῖ τὰ παράπονα τῶν ἐκδρομέων;

ΔΙΑΤΙ δὲν ἀσφαλτοστρώνεται ἡ ἀπὸ Λαμψάκου μέχρι «Μπούρτζι» ἀμαξιτὴ ὁδός, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴν μεγαλειτέραν κίνησιν τῶν τουριστικῶν λεωφορείων;

ΔΙΑΤΙ δὲν λαμβάνεται μέριμνα διὰ τὴν κατεδάφισιν τῆς πλησίον τῆς τοῦ Λήλαντος ποταμοῦ γεφύρας καὶ ἐπὶ τῆς ἀποτόμου στροφῆς τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ Χαλκίδος—Κύμης ἀγροικίας, ἡ ὁποία παρεμποδίζει τὴν ὁρατότητα καὶ γίνεται πρόξενος δυστυχημάτων;

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ὀρκισθεὶς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ διευθυντοῦ, τοῦ ἐνταῦθα Δημοσίου Νοσοκομείου, ὁ συμπολίτης κ. Δημήτριος Χρυσικόπουλος, διπλωματοῦχος τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ὁ κ. Χρυσικόπουλος πεπροικισμένος, ἐκτὸς τῆς ἐπιστημονικῆς του καταρτίσεως, καὶ μὲ ἀνάμιλλον ἦθος καὶ ἐξόχους ἀρετάς, εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι θὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τὰ νέα του καθήκοντα.

Μὲ τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἀπευθύνομεν, εἰς τὸν νέον Διευθυντὴν τοῦ Νοσοκομείου μας, ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἡ ἀμφιβολία καὶ ἡ ἀπιστία πολλὲς φορὲς ἀντιπροσωπεύονται ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Θωμᾶ, στὸν ὁποῖον εἶναι ἀφιερωμένη ἡ Κυριακὴ αὐτή. Στὸ προηγούμενο ἄρθρο μας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἠσχολήθημεν μὲ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Θωμᾶς δὲν εὑρέθη τὴν νύκτα ἐκείνη κατὰ τὴν ὁποίαν παρουσιάσθηκε ὁ Χριστός, ἀμέσως μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του, μεταξὺ τῶν ἄλλων συμμαθητῶν του, διότι δὲν ἐπίστευε εἰς τὴν δυνατότητα τῆς Ἀναστάσεως. Ἐζήτησε νὰ δῇ καὶ νὰ ψηλαφίσῃ τὸν Χριστόν.

Ἂν καὶ ὁ Θωμᾶς εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς ἀμφιβολίας, ἐν τούτοις δὲν εἶναι ἡ περίπτωσίς του ἀπελπιστική. Ἡ περίπτωσις τοῦ Ἰούδα ἦτο πολὺ χειροτέρα. Ἡ προδοσία εἶναι πολὺ πιὸ ὀλεθρία ἀπὸ τὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν ἀπιστία. Γιὰ τὴν ἀπιστία ὑπάρχει ἐλπίς, ἀλλὰ γιὰ τὴν προδοσία δὲν ὑπάρχει μεγάλη ἐλπίς, διότι συγκαταλέγεται εἰς τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ὡς ἀσυγχώρητος ἁμαρτία. Ὅταν ὁ Ἰούδας ἐπρόδωσε τὸν Χριστὸν μὲ τὸ φιλὶ καὶ μὲ τὴν ἀποδοχὴ τῶν τριάκοντα ἀργυρέων νομισμάτων, ἔβαλε τέλεια καὶ παῦλα στὶς σχέσεις του μὲ τὸν Χριστόν. Ἀντιθέτως ἡ ἀμφιβολία εἶναι μᾶλλον ἡ ἀρχὴ τοῦ δρόμου ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν προδοσίαν. Γιὰ τὸν Θωμᾶ ὑπῆρχε ἐλπίς, διότι ἔγινε ἀπόστολος, ἀλλὰ ὁ Ἰούδας ηὐτοκτόνησε. Γιὰ τὸν ἄπιστο, γιὰ τὸ σκεπτικιστὴ ὑπάρχει ἐλπίς, ἀλλὰ γιὰ τὸν προδότη δὲν ὑπάρχει. Γι αὐτὸ ὁ Χριστὸς κάποτε ἀπεκάλεσε τὸν Ἰούδα «Τὸν υἱὸν τῆς ἀπωλείας». Δὲν εἶπε ὅμως ποτὲ τέτοιο γιὰ τὸν Θωμᾶ.

Θὰ ἦταν πολὺ λογικὸ γιὰ τὸν Θεὸ νὰ μὴ δώσῃ τὴν παραμικρὰ προσοχὴ εἰς τοὺς σκεπτικιστὰς αὐτούς. Μήπως σκοτίζεται νομίζετε ὁ ἑκατομμυριοῦχος ὅταν κάποιος λέγει ἐνώπιόν του ὅτι εἶναι πτωχός; Ἢ ὅτι ψεύδεται ὅταν λέγει ὅτι εἶναι ἑκατομμυριοῦχος; Οὔτε κἂν θὰ σκοτισθῇ ὁ πλούσιος νὰ ἀποδείξῃ τὸν πλοῦτον του. Ἀλλὰ ὅμως τὸ πρᾶγμα εἶναι κάπως διαφορετικὸ μὲ τὸν Θεόν. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ Θεὸς εἶναι τόσον μεγάλος, τόσον ἄπειρος γι' αὐτὸ ἀκριβῶς συγκατατίθεται νὰ σκύψῃ τόσο χαμηλά, οὕτως ὥστε νὰ Τὸν δοῦν καὶ οἱ πιὸ ταπεινοὶ καὶ οἱ πιὸ ἀνόητοι καὶ οἱ πιὸ ἄπιστοι καὶ οἱ πιὸ μικροὶ ἄνθρωποι. Πόσο συγκινητικὸ πραγματικὰ εἶναι νὰ βλέπῃ κανεὶς τὸν Θεὸν τὸν Δημιουργὸ νὰ κατεβαίνῃ τὴ σκάλα τῆς δόξης Του καὶ νὰ φθάνῃ μέχρι τὸν ἄνθρωπο, τὸν ἄπιστο, τὸν σκεπτικιστὴ τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ τὸν πείσῃ ὅτι μόνον κοντά Του θὰ μποροῦσε νὰ βρῇ (ὁ ἄνθρωπος) τὴν εὐτυχία του καὶ μόνον μὲ τὴν πίστι θὰ μποροῦσε νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ σχέσις καὶ ἡ ἑπαφὴ μαζὺ Του.

Πῶς, λοιπόν, ἐχειρίσθη ὁ Χριστὸς τὴν ἀπιστία τοῦ Θωμᾶ; Ἀκριβῶς μὲ βδομάδα μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του, τὴν ἑπομένη δηλαδὴ Κυριακὴ τῆς Ἀναστάσεως παρουσιάσθηκε στοὺς μαθητάς Του ξανά. Ὅλα ἦσαν τὰ ἴδια ὅπως τὴν προηγουμένην Κυριακὴν τῆς Ἀναστάσεως, ἐκτὸς ἑνὸς πράγματος. Εὑρίσκοντο οἱ μαθηταὶ στὸ ἴδιο δωμάτιο, τὴν ἰδίαν ἡμέραν Κυριακὴ βράδυ καὶ ἀσφαλῶς θὰ ἐλάτρευαν τὸν Κύριόν των ἐκεῖ στὸν τόπον ἐκεῖνον. Εἰσῆλθε ὁ Χριστὸς κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον ὅπως εἶχε εἰσέλθῃ τὴν ἡμέρας τῆς Ἀναστάσεώς Του, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων καὶ τοὺς ὡμίλησε τὰ ἴδια λόγια: «Εἰρήνη ὑμῖν». Μιὰ μόνον ἦταν ἡ διαφορά. Ὁ Θωμᾶς εὑρίσκετο μεταξὺ τῶν μαθητῶν αὐτῶν. Ἐπανέλαβε δηλ. ὁ Χριστὸς τὴν ἐμφάνισίν Του αὐτὴν ἁπλῶς καὶ μόνον πρὸς χάριν τοῦ Θωμᾶ, γιὰ νὰ πεισθῇ ὁ Θωμᾶς ὅτι πραγματικὰ ὁ Χριστὸς ἀνέστη. Ἐπὶ χίλια ἐνεακόσια ὁλόκληρα χρόνια ὁ Ἀναστὰς Χριστὸς παρουσιάζεται εἰς τοὺς Θωμάδες οἱ ὁποῖοι ἔζησαν καὶ ζοῦν γιὰ νὰ Τὸν δοῦν καὶ νὰ πιστεύσουν. Ἴσως ἀγαπητὴ ψυχὴ τὸ ἄρθρο αὐτό, γραμμένο στὴν ἐφημερίδα αὐτὴ γιὰ σένα εἶναι μιὰ καινούργια καὶ ζωντανὴ ἐμφάνισις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μπροστά σου γιὰ νὰ Τὸν πιστέψῃς καὶ σὺ ὅπως Τὸν ἐπίστεψε καὶ ὁ Θωμᾶς. Δὲν ὁμιλεῖ στοὺς ἄλλους τώρα, ὁμιλεῖ σὲ σένα ὁ Χριστὸς καὶ τὴ δικιά σου ἀμφιβολία θέλει νὰ θεραπεύσῃ καὶ τὴ δικιά σου καρδιὰ θέλει νὰ σώσῃ.

Ἴσως ὅμως ρωτήσεις ποιὸς εἶναι ὁ τρόπος ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ὁ Χριστὸς χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ ἀποβάλλῃ ἀπὸ τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιὰ τῶν ἀνθρώπων τὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν ἀπιστία. Ἂς δοῦμε ποιὸ τρόπο ἐχρησιμοποίησε μὲ τὸν Θωμᾶ. Κανένας δὲν εἶχε πεῖ εἰς τὸν Χριστὸ τίποτε γιὰ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους ὁ Θωμᾶς εἶχε θέσει ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ πιστεύσῃ εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ὅμως ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἤξερε ἀκριβῶς τί εἶχε πεῖ ὁ Θωμᾶς. Δὲν ἦταν νεκρὸς ὁ Χριστὸς μέσα στὸν τάφο ὅταν ὁ Θωμᾶς εἶπε τὰ λόγια ἐκεῖνα καὶ ἐφ' ὅσον εἶναι παντοχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν μπόρεσε ν' ἀκούσῃ τὰ λόγια τοῦ ἀπίστου Θωμᾶ. Ἄκουσε ὁ Χριστὸς νὰ τολμηρὰ ἐκεῖνα λόγια τοῦ Θωμᾶ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως: «Ἐὰν δὲν ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρα μου εἰς πλευρὰν αὐτοῦ, δὲν θέλω πιστεύσει». Γι' αὐτὸ λοιπὸν ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς παρουσιάσθηκε ἐνώπιον τῶν μαθητῶν Του κατὰ τὴν δευτέραν Κυριακήν, πῆγε ἀμέσως στὸν Θωμᾶ καὶ τοῦ ἔδειξε ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε νὰ ἰδῇ, τοὺς τύπους τῶν ἥλων, τὰ σημάδια τῶν καρφιῶν στὰ χέρια Του, στὰ πόδια Του καὶ τὴν πλευράν του τὴν ὁποίαν εἶχε σχίσει ἡ φομφαία τοῦ στρατιώτου. Πόσο ταπεινὴ θέσι πραγματικὰ λαμβάνει ὁ Χριστὸς ἐνώπιον τοῦ ἀπίστου Θωμᾶ γιὰ νὰ τὸν κάμῃ πιστό. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον ὁ Χριστὸς εἶναι πρόθυμος νὰ κάμῃ γιὰ νὰ σὲ σώσῃ ἀγαπητὴ ψυχή. Δὲν μπόρεσε πλέον ὁ Θωμᾶς νὰ ἀντισταθῇ. Ἀνέκραξε: «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Τί λοιπὸν κάμνει ὁ Χριστὸς γιὰ νὰ ἀποβάλῃ τὴν ἀμφιβολία καὶ τὴν ἀπιστία ἀπὸ τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων; Τοὺς δείχνει τοὺς τύπους τῶν ἥλων Του, τοὺς δείχνει τὸ σημάδια τοῦ σταυροῦ. Ἄλλη θεραπεία γιὰ τὴν ἀπιστία δὲν ὑπάρχει. Ὅταν κανεὶς δεῖ τοὺς τύπους τῶν ἥλων πάνω στὰ χέρια τοῦ Ζῶντος Χριστοῦ, ὅταν κανεὶς ἀντικρύσῃ τὴν σταύρωσιν καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀναφωνήσῃ ὅπως καὶ ὁ Θωμᾶς: Ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου.

Πῶς ὅμως μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος σήμερα νὰ δῇ τὰ τρυπημένα χέρια καὶ τὰ τρυπημένα πόδια τοῦ Χριστοῦ; Ἤξευρε ὁ Χριστὸς ὅτι θὰ ἐκάμναμε τὴν ἐρώτησι αὐτὴ σήμερα καὶ γι' αὐτὸ μᾶς ἔδωσε τὴν ἀπάντησι ὅταν ὡμίλησε στὸν Θωμᾶ, ἀφοῦ αὐτὸς ἐπίστευσε πλέον. «Ἐπειδὴ μὲ εἶδες Θωμᾶ ἐπίστευσας, μακάριοι ὅσοι δὲν εἶδον καὶ ἐπίστευσαν». Ὁ Χριστὸς δὲν ὡμιλοῦσε γιὰ τοὺς ἄλλους μαθητάς, γιὰ τὶς γυναῖκες αἱ ὁποῖες Τὸν εἶδαν μετὰ τὴν Ἀνάστασίν Του, ἀλλὰ ὡμιλοῦσε γιὰ τοὺς μεταγενεστέρους, δηλ. γιὰ μᾶς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦμε νὰ δοῦμε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδε ὁ Θωμᾶς. Ἦταν σὰν νὰ ἔλεγε ὁ Χριστός, θὰ ἤθελα πραγματικὰ νὰ κάμω γι' αὐτοὺς τοὺς μεταγενεστέρους, Θωμᾶ, ὅτι ἔκαμα καὶ γιὰ σένα, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν θὰ μπορέσουν αὐτοὶ νὰ μὲ δοῦν καὶ πρέπει νὰ δεχθοῦν τὴν μαρτυρία τὴν δικιά σου καὶ νὰ κάμουν τὴ δική σου τὴν ὁμολογία «Ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου». Σὺ ἐπίστευσες ὅταν εἶδες, ἀλλὰ ἐκεῖνοι θὰ εἶναι πιὸ μακάριοι ἐὰν πιστεύσουν χωρὶς νὰ δοῦν. Ἂς δοῦν μέσα ἀπὸ τῶν ματιῶν τῶν δικῶν σου.

Ἔτσι λοιπὸν χιλιάδες καὶ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἔχουν πιστεύσει εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἀνάστασίν Του χωρὶς νὰ δοῦν τὸν Ἀναστάντα Χριστόν.

Συνωμίλησε κάποιος μία φορὰ μὲ ἕνα Βραχμάνο ἱερέα καὶ τοῦ εἶπε: «Θὰ μποροῦσες σὺ νὰ πῇς ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Χριστός — Ἐγὼ εἶμαι ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ Ζωή;». «Ἀλήστα, ἀπήντησε ὁ Βραχμάνος ἱερεύς, θὰ μποροῦσα νὰ τὸ πῶ». «Θὰ μποροῦσες ὅμως νὰ πείσῃς κανένα νὰ σὲ πιστεύσῃ;». Δὲν μπόρεσε νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Βραχμάνος ἱερεύς. Ἀκριβῶς ἐδῶ φαίνεται ἡ ἀνωτερότης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὄχι μόνον ὑπῆρξε ἡ Ἀνάστασις, ἀλλὰ τὴν Ἀνάστασιν αὐτὴν τὴν ἐπίστευσαν ὁ ἄπιστος καὶ ἀμφιβάλων Θωμᾶς, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ μεταγενέστεροι. Εἴθε καὶ σὺ νὰ εἶσαι μεταξὺ αὐτῶν καὶ νὰ κάμῃς τὴν ἰδίαν ὁμολογίαν «Ὁ Κύριος καὶ ὁ Θεός μου»

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο,ΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ Η ΠΙΣΤΙΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΑΡΤΑΚΗΝΗ

ΕΠΙΦ. ΣΚΑΝΔΑΛΗ Ἱεροκήρυκος

Τέσσαρα ὁλόκληρα χρόνια προσπαθοῦσα νᾶβρω τὴν εὐκαιρίαν γιὰ νὰ φθάσω εὐλαβὴς προσκυνητὴς στὴν Μεγαλόχαρη τῆς Ν. Ἀρτάκης, ἡ ὁποία κάποιο χαρούμενο Πασχαλιάτικο δειλινό, ποὺ τιμήθηκε τόσον μὲ τὴν παρουσία τῆς Πάναγνης Μητέρας τοῦ πόνου καὶ τῆς χαρᾶς.

Θαῦμα ἀρχιτεκτονικῆς ὁ ναὸς ἀλλὰ καὶ χάρις, τάξις ὁμορφιὰ καὶ ἀρχοντιὰ τὸ ἐσωτερικόν του,

Ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς Παναγίας τῆς Φανερωμένης ἀνεγερθεὶς Ναὸς παρὰ τὴν Νέαν Ἀρτάκην — Χαλκίδος.

ἐνῷ ἔδυε ὁ ἥλιος, παρουσιάσθηκε σὰν ἄλλος τρίσμορφος παρηγοριὰς Ἥλιος μπροστὰ στὶς κατατρομαγμένες ἀθῶες παιδοῦλες ποὺ ἔπαιζαν ἀμέριμνες κοντὰ στὴν μαγεμένη ἀκρογιαλιά.. «Ἡ Παναγιά μας! Ἡ Παναγίτσα μας!» φώναξαν ἀνατριχιάζοντας σύγκορμα καὶ μὲ λαχτάρα ἐνῷ Ἐκείνη ἔλεγε λόγια πονεμένα καὶ ἀληθινὰ γιὰ τὴν ἀποστασία τῶν ἀνθρώπων..

Ἀπὸ τότε ἕνας φλογερὸς ψυχικὸς συναγερμός, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἐκ νηπιακῆς ἡλικίας ἀφοσιωμένον σ' Ἐκείνην, λαμπρὸν τῆς Χαλκίδος Ἱεράρχην καὶ μὲ τὴν ἀκατανίκητη πρωτοβουλία τοῦ εὐσεβοῦς Παπασπύρου τῆς Ἀρτάκης ὅσον καὶ μὲ τὴν φιλότιμη καὶ πρόθυμη προσφορὰ ἀπάντων τῶν Ἀρτακηνῶν, τῶν ἐγγὺς καὶ τῶν μακράν, ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων εὐσεβῶν Χριστιανῶν — ὠρθωσε μεγαλόπρεπο τὸν πάγκαλον Ναὸν τῆς Φανερωμένης στὴν τρισευλογημένη ἐκείνη ἀκρογιαλιὰ τῆς Ἀρτάκης προκαλοῦν τὴν ἀνατριχιαστικὴν συγκίνησιν σὲ κάθε ἐπισκέπτη ποὺ ὁδηγεῖ τὰ κουρασμένα βήματά του στὴν ἀένναη αὐτὴ πηγὴ «τῶν κατ' ἄμφιβάσεων», δηλ. ψυχῆς καὶ σώματος.

Δὲν γνωρίζω τί γίνεται στὰ κοσμοβριθῆ καὶ λαμπρὰ πανηγύρια της γιατὶ δὲν ἀξιώθηκα— παρὰ τὴν ζωηρὴ ἐπιθυμία μου— ἀπὸ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς μου νὰ παρευρεθῶ, μὰ τὸ φαντάζομαι, τὸ διαισθάνομαι ἀφοῦ τὸ προχθεσινὸ καθημεριάτικο δειλινὸ εἶχε συγκεντρώσει τόσον κόσμο—θλιμμένο καὶ πληγωμένο ψυχικά—γιὰ προσκύνημα. Εἴμαστε μιὰ παρέα ἀπὸ τέσσαρα ἄτομα Ἕνας εὐσεβὴς μικρασιάτης Διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος μὲ εὐρεῖα κυκλοφορία καὶ ἄγρυπνος καὶ σθεναρὸς ἀγωνιστὴς τῶν δικαίων τῆ Ἐκκλησίας μας, δύο εὐγενεῖς ἀνώτεροι Ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ ἐγώ, μ' ἕνα συνηθισμένο συγ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΣΤΟ ΦΙΕΡΟ

Μά, Μάη; είναι αύτὸς ὁ μήνας ἢ Δεκέμβρης;

—Άντι νάναι 'γελαστός, ὅπως ἄλλοτε, ἔχει γινει κατσουφιάρης καὶ κλαψάρης.

—Καὶ τὰ φετεινὰ τριαντάφυλλα τοῦ Μάη κανεὶς δὲν τὰ μοσχοβολάει

—Κατήντησαν ἄοσμα ἀπὸ τὸ κρύο.

—Τὰ κόμματα, τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ Καρτάλη, ἀπεφάσισαν, διὰ λόγους ἀντιδράσεως πρὸς τὸ ἔργον τῆς Κιβερνήσεως, νὰ ἀπόσχουν τῶν ἐργασιῶν τῆς Νομοθετικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

—Θἄπρεπε, ὅμως, ἐὰν ἔχουν φιλότιμο, νὰ ἀπόσχουν καὶ ἀπὸ τὸ Ταμεῖο τῆς Βουλῆς καὶ νὰ μὴ πέφτουν, σ' αὐτό, μὲ βουλιμία!..

—Τὰ ἀστικὰ λεωφορεῖα ἄρχισαν τὰ ἀστεῖα των:

—Παρασύρουν κι' ἀνατρέπουν ὅ,τι βροῦν μπροστά τους:

—Εἴτε ἄνθρωποι, μὲ σῶμα καὶ ψυχὴ εἶναι, εἴτε ἀπὸ σίδερο, ὅπως ὁ Γιάννης ὁ Σιδέρης.

—Προτιμᾶτε, λοιπόν, πεζοί, τὸ πεζοδρόμιον, ἂν θέλετε νὰ εἶσθε ἀρτιμελεῖς καὶ ζωντανοί, κι' ἀφῆστε τὴν λεωφόρο γιὰ τὰ λεωφορεῖα.

—Ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου κομήτου ἐπεσκίασε τοὺς διαφόρους Κόμητας καὶ τοὺς ἔκαμε νὰ φαίνωνται κωμικοὶ μπροστὰ στὴν λαμπρότητα τοῦ ἀστέρος μὲ τὴν οὐρά.

—Μὲ τὰ ἀντικομμουνιστικὰ μέτρα ποὺ πῆρε ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἰορδανίας ἔκαμεν τοὺς Κουκουέδες, στὸ Ἀμμάν, νὰ φωνάζουν: «ἀμάν, ἀμάν»

—Ἀμάν, ζαμάν, γιόκ: Θὰ λουφάξουν καὶ θὰ σκάσουν, ἐκτὸς ἂν ἀπομακρυνθοῦν, τὰ ἐρυθρόδερμα αὐτὰ τέρατα, πέραν τοῦ Ἰορδάνου τῆς Ἰορδανίας.

—Τὴν ἴδην τρέχοντος γιορτάσθηκε ἡ μνήμη τῆς Ἁγίας Εἰρήνης καὶ πανηγύρισαν, αὐτὴ τὴ μέρα, οἱ ἐνσάρκες καὶ σφικτοδεμένες Εἰρῆνες.

—Ὁπότε ὅμως θὰ πανηγυρισθῇ κι' ἡ ἄσαρκος καὶ περιπόθητος εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου;

—Γνωστὸς φίλος παρεξηγήθηκε, μὲ τὸ λογοπαίγνιο τοῦ ἐπιθέτου του, ποὺ ἔκαμα σ' αὐτὴ τὴ στήλη

—Γιὰ βεβαιωθῇ πῶς καμμιὰ πρόθεσι δὲν εἶχα νὰ τὸν θίξω, αὐτὸ θἄπρεπε νὰ τὸ ξεύρῃ καὶ νὰ μὴ παρασύρεται ἀπὸ ἄλλους.

—«Δὲν εἶμαι κοπέλλι», ἀπήντησε στὸν εἰσαγγελέα, κάποιο τσοπανόπουλο ποὺ δικάστηκε στὸ Κακουργοδικεῖο μας, ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀνθρωποκτονίας, ἀλλὰ ψυχογυιός.

—Ψυχογυιός, ποὺ παρ' ὀλίγο νὰ κάμῃ γιὰ καλὰ τὸ ψυχικὸ στὸ ἀρεντικό του

—Κάποιος φίλος ἀπὸ τὸ Ξηραχῶρι, ποὺ τὸν ἔστειλα νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἀπὸ τὸν Λύκο, ποὺ φωλιάζει στὸ γραφεῖο τοῦ Νομομηχανικοῦ, φοβήθηκε καὶ ταράχθηκε

—Μὴ τρομάζεις. Εἶναι ἥμερος αὐτὸς ὁ Λύκος, τοῦ εἶπα

—Καὶ ἄγριος ἂν ἦταν, θἄπρεπε νὰ προτιμήσῃ νὰ τὸν φάῃ ὁ Λύκος, παρὰ ὁ Τσάκαλος, ὁ ρασοφόρος, τοῦ Ξηροχωρίου.

Ζ.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Α.Ν. 2200|10 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημεριῶν» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ Γεννήσεως Θεοτόκου, Σκιάθου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 30 Ἀπριλίου 1957

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΑΡΤΑΚΗΝΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

κοινωνια»ὸ μέσον φθάσαμε στὴν φιλόξενη Ν. Ἀρτάκη. Μὲ τὸν πρόθυμον καὶ φιλόξενο Παπασπύρο ποὺ μᾶς περίμενε φθάσαμε στὴν Μεγαλόχαρη διασχίζοντας τὸν καινούργιο φωτισμένο δρομάκο ποὺ ὡδηγοῦσε ἀποκλειστικὰ στὸν Ναόν.

Εἶχο τέσσαρα χρόνια νὰ περάσω ἀπ' ἐκεῖ καὶ ὅταν ἀντίκρυσα τὸ καινούργιο αὐτὸ θοῦμα τῆς εὐσεβείας δάκρυσα ἀπὸ θρησκευτικὴ ὑπερηφάνεια, σκέπτόμενος ἐνδόμυχα: «Πόσα δὲν μπορεῖ νὰ κατορθώσῃ ἡ ἀκατάβλητη πίστις τοῦ Ἕλληνος ὅταν μείνῃ ἀνεπηρέαστη ἀπὸ κάθε ἁμαρτωλὴ ἐπίδραση». Μπαίνομε ἀκροποδητὶ στὸν ἁπλετα φωταγωγημένο Ναό. Ἀριστερὰ καὶ μὲ τὸ ὁλόχρυσο μπροστά της καντηλάκι ἡ Πανάρχαιη θαυματουργὴ Εἰκόνα τῆς Βασίλισσας τῶν οὐρανῶν καὶ τῆς γῆς, τῆς Μάννας τοῦ Πόνου.

Ἕνα πλῆθος γονατισμένων Χριστιανῶν —ἀποτελοῦν τὸ βασίλειον τοῦ πόνου — δέεται ἐνῶ κάποια γυναικεία φωνὴ ξεχωρίζει ποὺ μὲ λυγμοὺς ψάλλει: «Ὁ Γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων τῶν θλιβομένων ἡ χαρά, Χριστιανῶν ἡ Προστάτις». Ἄθελα γονατισα με καὶ ἐμεῖς. Ἦταν ἡ πειὸ συγκινητικὴ ἀνθρώπινη στιγμή! Μακρυὰ ἀπὸ τὴν τύρβη τῆς ζωῆς, μακρυὰ ἀπὸ κάθε τι γήϊνο, μεταρσιωμένοι, οἱ σταυρωμένοι τῆς ζωῆς, ἀνοίγουν τὰ ραγισμένα ἀπὸ τὰ κτυπήματα βάζα τῆς καρδιᾶς των γιὰ νὰ βγοῦν οἱ πόνοι —λιβανωτοί, πόνοι πολλοὶ δὲν λέγονται καὶ δὲν ὁμολογοῦνται, καὶ φθάσουν μέχρι: Ἐκείνην ποὺ εἶναι κατὰ τὴν Θεοτοκόληπτη Γλῶσσα τοῦ Χρυσοστόμου «Τὸ πρῶτο σκαλοπάτι τῆς πορείας τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸν Θεόν». Ἐκείνη, ποὺ εἶναι Κοσμοσώτειρα.... Κι Ἐκείνη «Βακτηρία πάντων τῶν πιστευόντων εἰς Θεόν» στηρίζει τὴν καρδιά μας ἐνῶ ἀνακουφιστικοὶ στεναγμοὶ κλείνουν τὴν ὅλην Θείαν αὐτὴν στιγμήν... Δακρύβρεκτα πρόσωπα μὲ τὸ χαμόγελο τῆς ἄδολης χριστιανικῆς ἀγάπης ἀλληλοκαλησπερίζονται, καὶ, ἐνῶ ἔξω στὴν πάλη τῆς ζωῆς ἄγνωστοι καὶ ἀλληλομισούμενοι ἴσως ἐδῶ εἶναι γνώριμοι καὶ ἀγαπημένοι γιατὶ ἔχουν ἕνα κοινὸ γνώρισμα, ἕνα κοινὸ σημεῖον ἐπαφῆς καὶ γνωριμίας: ΤΟΝ ΠΟΝΟΝ, ποὺ γιατρεύει ΜΟΝΑΧΑ Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΑΣ.

Ἐπιφάνιος Γκανδόλας

ΜΕΓΑΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ
ΕΝ ΠΡΟΚΟΠΙΩι (ΑΧΜΕΤ—ΑΓΑ)

Τὴν 27ην Μαΐου 1957, ἡμέραν Δευτέραν, τελεῖται μεγαλοπρεπῶς ἡ ἑορτὴ τοῦ
ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
τοῦ ὁποίου τὸ ἅγιον Λείψανον σώζεται ἀκέραιον, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ.κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ καὶ περιστοιχουμένου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας θὰ γίνῃ ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσίου.

(Η ΕΚΚΛΗΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ)

Ἀριθμὸς 8614.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 – 12 π.μ. ἐν Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Ν. Κυριακοῦ συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Δημητρίου Κωνσταντίνου Λέοντος κατοίκου Μύσιρου μία ἰσόγειος πεπαλαιωμένη οἰκία, ἀσβεστολιθόκτιστος, κεραμοσκεπὴς ἐκ δύο δωματίων καὶ ὑπογείου χρησιμευόντος ὡς ἀχυρῶνος μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της, αὐλῆς καὶ λοιπῆς περιοχῆς της ἐκτάσεως ἑνὸς στρέμματος περίπου, τῶν παρακολουθημάτων καὶ παρακολουθημάτων της κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Κάτω Μαυρόπουλον τῆς Κοινότητος Μύστρου τοῦ τέως Δήμου Δηλαντίων συνορευομένη μὲ Ἰω. Κικίδην· ῥέμα, Κωνστ. Τάγκαν καὶ δυόμον τοῦ ὀφειλέτου Κηρύκου Ἀθανασίου Μπασινᾶ κατοίκου Μαυροπούλου κατασχεθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1119|1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου καὶ ὡς ἀκριβῶς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιγράφεται, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν 10.000 ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 163|1957 διαταγῆς πληρωμῆς Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ, ἤτοι 1) δραχμὰς 450 δι' ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ 2) δραχμὰς 525 δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, τοκετὸν καὶ ἐπίδοσιν κλητῆρος, ἐντοκως ὁμοίως ἀπὸ 26—3—57, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς 225 διὰ παραγγελίαν προσεχῶς ἐλεσιν. Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη τῇ προσφορᾷ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ τέταρτον τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς 2500. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκτελεστηριάζει ὅλως ἀνευθύνως. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοὶ προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κτηνύχεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νὰ μοὶ καταθέσῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσχῃ ὀξιόχρεον ἐγγυητήν. Οἱ ἀξιοῦντες ὑποθηκικὰ ἢ ἄλλα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω ἀκινήτου ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικὰ των ἔγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου, σήμερον τὴν ὀγδόην 8 Μαΐου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πενηκοντα ἑπτὰ 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ἐπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δρχμαὶ τριάκοντα ὀκτὼ 38.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Νέων Ψαρῶν
(Τ. Σ.) ΑΝΤ. Ν. ΤΕΡΖΑΚΗΣ

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΙΕΡ. ΝΑΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

—Εἰς χρῆμα

1) Σεβ Μητροπολίτης κ.κ. Γρηγόριος δρ. 500. 2) Γρηγ. Κολώνης Γραμ. Ἱ. Μητροπόλεως 500 3) Ἱερεὺς Τριαντ. Τριανταφύλλου 500. 4) Ἱερεὺς Σπυρ. Δημητζῆς 150 5) Ἱερώνυμος Ἀφεντάκης εἰς μνήμην Β. Ἀφεντάκη 1000 6) Ἀντώνιος Λούκας Εἰσαγγελεὺς 1000 7) Νικόλ. Τσίμπος 500 8) Χαράλ. Καζᾶκος 500 9) Αἰκατερίνη χήρα Δημητριάδου 100 10) Εὐγενία Μ. Δημητριάδου 100 11) Χατζηκαλλιόπη Ζιμπόγλου 120 12) Ἀνώνυμοι διαφορα 715. 13) Νικόλ. καὶ Καλλιόπη Καλέλλου 100 14) Ἀνώνυμος Κυρία 500. 15) Βασιλικὴ Παύλου 50. 16) Στέλλα Σταθοπούλου 50. 17) Κωνστ. Γκεργὲς 50 18) Κων. Δημητρόπουλος 50. 19) Στέλ Μπομπότσης καὶ Σια 100 20) Χατζηλουκᾶς καὶ Σια 100. 21) Βασίλ. Μπαφέρος 500 22) Μαρία Δονυσίου 200. 23) Γεώργ. Ἐνωτιάδης 100. 24) Μαρία Βλγιατζόγλου 100, 25) Νικόλ. Ἀνδριτσάκης 100. 26) Νικόλαος Κούκης 250 27) Ἀνώνυμος 200 28) Σκούρας Παπαϊωάννου καὶ Σια 100. 29) Ἀνέστης Τίμηνης 20. 30) Νικόλ. Λάλος 100 31) Ἀνώνυμος 100, 32) Εὐάγγελος Ματσούκας 100. 33) Γεωργ. Φραγγιᾶς 100. 34) Νικ. Πεπές 100 35) Ἀδελφ. Ζαρζάνη 150 36) Σύνδεσμος Θυμάτων 1940—41 300 37) Σύνδεσμος Ἀναπήρων 1940—41 δρ. 400. 38) Εὐάγγελ. Ἀρβανιτάκης δρ. 1000 39) Θεοφάνης Σπανὸς 1000. ὡς ἐπίσης καὶ ἐκ προκυψάσης διαφορᾶς ἐκ τῶν ὑλικῶν τοῦ Λατομείου του λόγῳ ἐκπτώσεως δρχ. 3000 καὶ ἄπασαν τὴν ἀπαιτουμένην ἄμμον διὰ τὸ σοβάτισμα. 40) Σταῦρος Βουζαλῆς 500. 41) Κλωστοϋφαντήρια Χαλκίδος 500 42) Ἐργατοϋπάλληλοι Κλωστοϋφαντηρίου Χαλκίδος 335

—Εἰς εἶδος

1) Ἄθαν Καλλιμάνης ἀσβέστη στατῆρες 12, καὶ ἄμμον κυβικὸ 3 2) Νικόλαος Ἀνδρεάδης ἀσβέστη στατῆρες 10 3) Ἄθαν. Ἀλεξάνδρου ἀσβέστη στατῆρες 3. 4) Σπυρίδων Πνευματικὸς μεταφορὰ 5 αὐτοκινήτων ἄμμου. 5) Ἰωάννης Κελερτζῆς πέτρα κυβικὰ 3, 6) Ἀντώνιος Διμηρόπουλος πέτρα κυβικὰ 2 1|2 Ἀνώνυμος πέτρα κυβικὰ 15 καὶ τσιμέντο 1 τόννο. 8) Μαίρη Δοξακοπούλου τσιμέντο σάκκους 3. 9) Εὐγενία Δημητριάδου τσιμέντο σάκκους 2. 10) Ἀνώνυμος τσιμέντο σάκ. 5. 11) Ἰωάν. Ντεγιάννης κεραμίδια 500. 12) Ἀνώνυμος ὑπενωμοτάρχης πέτρα κυβ. 2. 13) Νεόφυτος Παπαδόπουλος ἄμμο κάρρα 2 14) Σχολιδῆς πέτρ. κυβ. 2 1|2 15) Τουλούμης τούβλα χιλ. 3. 16) Ἰωάν. Σέρρας τούβλα χιλ. 2. 16) Ἰωάν. Λιάσκος ἄμμο καρ. 1. 18) Ὀλυμπία Ἀντυπάτη καὶ Χρυσάνθη Παπαδοπούλου ἄμμο κυβ. 3 19) Ὀλυμπία Ἀντυπάτη καὶ Χρυσάνθη Παπαδοπούλου τσιμέντο σάκ. 3. 20) Ἀντ. Μαμάκος κεραμίδια 500. 21) Ἀδελφ. Γαλάνη κεραμίδια 500. 22) Στεφ. Βαβουλιώτης κεραμ. 1000. 23) Ἀνώνυμος ὑπάλληλος διάφορα εἴδη λατομείου ἄνω τῶν 1000 δραχ. 24) Ἀνώνυμ. ὑπάλλ. (Δεσποινίς) διάφορα εἴδη ἀξίας 2.000 δραχ. 25) Κεραμοποιεῖα Βασιλικοῦ 4.000 κεραμίδια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Σωτήριος Π. Παρακάτης, παντοπώλης ἐκ Μακρυκάπας, καὶ ἡ δνὶς Γιούλα Ἀ. Νέστη Καρβούνη ἐμπόρου, ἐκ Κοντοδεσποτίου, ἠρραβωνίσθησαν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Γάμοι

Τὴν δην τρέχοντος ἐτελέσθησαν ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ οἱ γάμοι τοῦ βουλευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ Ναυτιλίας κ. Γεωργίου Βογιατζῆ μετὰ τῆς διδος Ἀντιγόνης Νάσου Περρωτῆ.

—Ὁ κ. Γεώργιος Ε. Χαλαστάρας, δασικὸς, ἐξ Ἀττάλης, καὶ ἡ δνὶς Δέσποινα Ἀγγ. Μακρῆ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Κοντοδεσποτίῳ, ἀπ' ὅπου κατάγεται ἡ νύμφη

Εἰς τὸ εὐάρμοστα ζεύγη τῶν νεονύμφων ἡ «Ἐθνικῇ Φωνὴ» ἀπευθύνει τὰς θερμοτέρας της εὐχάς.

—Ἑορταὶ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης δὲν ἑορτάζουν:

Ὁ κ. Κώστας Ἀντωνόπουλος, Γυμνασιάρχης.

—Ὁ κ. Κων]τῖνος Χαμηλός, δασονόμος.

—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δημᾶκος, ταμιακὸς.

—Προαγωγαὶ

Τὸν ἀναλαβόντα τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐργοστασίου Τσιμέντων Χαλκίδος κ. Μιχαὴλ Γεωργιάδην, μηχανολόγον, γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ φιλτάτου ἰατροῦ κ. Χρήστου Γλυκοῦ, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Νέος Ἐπιστήμων

Τὸν ἀγαπητὸν φίλον κ. Κων]τῖνον Αθ. Οἰκονόμου, υἱὸν τοῦ ἀειμνήστου συμπολίτου Συν]ρχου, ποὺ ἔλαβεν τὸ πτυχίον τοῦ χειρουργοῦ ὀδοντιάτρου, συγχαίρω ἐγκαρδίως καὶ τοῦ εὔχομαι καλὴν σταδιοδρομίαν. Δ. Χ.

—Πένθη

Ἀπεβίωσαν καὶ ἐκηδεύθησαν ἐνταῦθα, ὁ Λεανδρος Λάμπρου, κτηματίας καὶ ἡ Γεωργία Βασιλ. Σαμαρᾶ, ἀρτοποιοῦ.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΟΥ

Προτάσει τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν κ. Ἰω. Καλλιμοπούλου συνεκροτήθη Ἐπιτροπὴ διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ τοποθέτησιν τῆς προτομῆς τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου Ἀνδρ. Συγγροῦ, εἰς τὰ προπύλαια τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου.

Ο κ. ΚΑΛΛΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΩι ΒΑΣΙΛΕΙ

Ὁ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν Βουλευτὴν Εὐβοίας καὶ τέως ὑπουργὸν τῆς Παιδείας κ. Κωνστ. Καλλίαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
20
ΜΑΪΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΘ. 539

ΕΝΑ ΣΥΝΤΕΛΟΥΜΕΝΟΝ ΘΑΥΜΑ

Αἱ χιλιάδες τῶν προσκυνητῶν ποὺ μετέβησαν εἰς τὴν «Μάνικαν» διὰ νὰ τιμήσουν τὴν ἑορτὴν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, ἔμειναν κατάπληκτοι πρὸ τοῦ συντελουμένου ἐκεῖ θαύματος. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀνεγειρομένου κολοσσιαίου διορόφου κτιρίου, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν τοῦ ἐνθουσιώδους Προέδρου τοῦ Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφείου πατρὸς Χρυσοστ. Ζέρβα. Εἰς τὸ μέγαρον αὐτὸ θὰ εὕρουν ἄσυλον καὶ προστασίαν τὰ ὀρφανὰ τῆς δυστυχίας καὶ τοῦ πόνου ὅπου, διαπαιδαγωγούμενα μὲ τὰ νεώτερα παιδαγωγικὰ συστήματα, θὰ παραδίδονται καλῶς καταρτισμένα καὶ πλήρη ἐνθουσιασμοῦ καὶ χριστιανικῆς ψυχῆς εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς (Μάνικα) ὅπου ἀνεγείρεται τὸ νέον οἴκημα τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος. (Σκίτσο τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀγγ. Καλογιάννη)

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας, ὁ καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τοῦ Ὀρφανοτροφείου, συγετέλεσεν, τῇ ἐπινεύσει του, εἰς τὸ νὰ συγκεντρωθῇ ἕνα χρηματικὸν ποσόν, ἀλλὰ ἡ ἐνίσχυσις πρὸς ταχυτέραν ἀποπεράτωσιν τοῦ νέου κτιρίου τοῦ Ὀρφανοτροφείου, πρέπει νὰ εἶναι γενικωτέρα. Διʼ αὐτὸ ἐπιβάλλεται ἡ ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ συμπαράστασις ὅλων μας.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
EN DAR-ES-SALAAM

ΔΑΡ—ΕΣ—ΣΑΛΑΑΜ Ταγκανίκα (Ταχυδρομικῶς)

Μὲ πρωτοφανῆ συρροὴν πιστῶν ἐωρτάσθη εἰς τὴν πόλιν μας ἡ Μεγάλη Ἑβδομὰς καὶ ἡ Ἀνάστασις. Τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος παρηκολούθησαν ἑκατοντάδες ὁμογενῶν, οἱ ὁποῖοι, μὲ πραγματικὴν κατάνυξιν ἔλαβον μέρος εἰς τὰς μεγάλας ὥρας τοῦ Θείου Δράματος καὶ ἐπανηγύρισαν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου.

Ἰδιαιτέρως συγκινητικαὶ ὑπῆρξαν αἱ Ἀκολουθίαι τῆς Μεγάλης Πέμπτης καὶ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Ὁ Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης Ἀλεξανδρουπολιώτατος Μέγας Οἰκονόμος κ. Γεώργιος Βογιατζῆς, ὁ ἀκάματος αὐτὸς κληρικὸς ποὺ ἔγινε τὸ σύμβολον τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς, ἐτέλεσεν μὲ μυσταγωγικὴν ἱεροτελεστίαν τὰς Ἀκολουθίας καὶ τὰ κηρύγματά του μὲ τὴν γλαφυρότητα τοῦ λόγου ποὺ τὸν χαρακτηρίζει, συνεκλόνισαν τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν καθʼ ὅλην τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα.

Ὅταν τὴν Μεγάλην Πέμπτην, ὁ Ἐσταυρωμένος περιήρχετο τὸν χῶρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς ἑκατοντάδες Χριστιανῶν ἐγονυπέτησαν καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς, μὲ τὴν σκέψιν καθαρὰν καὶ τὴν καρδίαν ταπεινωμένην, προσηυχήθησαν εἰς Ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε παράδειγμα καλωσύνης καὶ Ὁδηγός.

Ὡραιοτάτη ὑπῆρξεν ὁ διάκοσμος τοῦ Ἐπιταφίου τοῦ ὁποίου τὴν περιφορὰν πέριξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ παρηκολούθησαν ἐκτὸς τοῦ συνόλου τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Γ. Ἀρναουτόγλου, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Συμβούλια τῶν διαφόρων Σωματείων καὶ πολλοὶ ξένοι

Χαρμόσυνα πρόσωπα, ἑορταστικὴ ἡ ἀτμόσφαιρα, τὸ βράδυ τῆς Ἀναστάσεως. Ἑκατοντάδες καὶ πάλιν ὁμογενῶν προσῆλθον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, διὰ ν' ἀκούσουν, ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ κατὰ πάντα ἀξίου κληρικοῦ Ἀϊδεσιμολογιωτάτου Μεγάλου Οἰκονόμου κ. Γ. Βογιατζῆ τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη!» Μετὰ τὴν Ἀνάστασιν καὶ τὸν ὡραιότατον λόγον τοῦ Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου, οἱ ὁμογενεῖς ἐφίλουν ἀλλήλους καὶ ἠῦχοντο «Καλὴν Ἀνάστασιν τῆς Κύπρου μας».

Τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα εἰς πολλὰ Ἑλληνικὰ σπίτια ἐψήθησαν τὰ πατροπαράδοτα ἀγιὰ τῆς σούβλας καὶ τὸ γλέντι ἔλαβεν ἐντελῶς Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα.

Θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν Ἀϊδεσιμολογιώτατον Πατέρα Γεώργιον Βογιατζῆν, εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπήν, εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κοινότητα καὶ εἰς ὅλους ὅσους συνετέλεσαν ὥστε ἡ Ἑλληνική μας Παροικία νὰ ἑορτάσῃ τὰς Ἁγίας ἡμέρας μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν καὶ νὰ συνεχίσῃ τὰ Ἔθιμα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Πατρίδος μας.

Α—Ω

Ἀριθμὸς 3864.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμ]γράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχ. Γραμματικάκης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα

Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1367 τῆς 7ης Μαΐου τοῦ 1957 ἔτους προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν Πλινθοποιῶν καὶ ἀγγειοπλαστῶν ἐδρεύοντος ἐν Ἀθήναις ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26ην τοῦ μηνὸς Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἰς τὸ χωρίον Βασιλικὸ Χαλκίδος τῆς ὁμωνύμου κοινότητος καὶ εἰς τὸ ἐν Βασιλικῷ κείμενον ἐργοστάσιον Κεραμοποιΐας τοῦ Παναγιώτου Νοστίμου κανονικοῦ Βασιλικοῦ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1142]2—4—1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ Δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀ. ποστολίδου τὰ κάτωθι κινητὰ πράγματα τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου Παναγιώτου Νόστιμου κατοίκου Βατιλικοῦ—Χαλκίδος ἤτοι δέκα πέντε χιλιάδες (15.000) κεραμίδια πρέσσας ἐκτιμηθέντα ἐν συνόλῳ ἀντὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων πεντακοσίων (10 500) τῇ ἐπισπεύσει τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν—Πλινθοποιῶν καὶ Ἀγγειοπλαστῶν» (Τ.Α.Ε.Κ.Π.Α.) νομίμως ἐκπροσωπουμένου καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 317]6—3—1957 ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ὡς ἄνω ἐπισπεύδοντος Τ.Α.Ε.Κ.Π.Α. ἵνα πληρωθῇ τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον τὴν ἀπαίτησίν του ἐξ ἐργατικῶν εἰσφορῶν ἐκ δραχμῶν δέκα χιλιάδων τριακοσίων ὀγδοήκοντα τριῶν καὶ 80 ο]ο (10 383.80) ὡς κάτωθι : ἤτοι δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἑκατὸν ἐννενήκοντα μία καὶ 90 ο]ο (5 191 90) ἐξ ἐργατικῆς εἰσφορᾶς ἀπὸ 1—6—1956 ἕως 30—11—1956 2) δραχμὰς πέντε χιλιάδας ἑκατὸν ἐννενήκοντα μία καὶ 90 ο]ο (5.191.90) ἐξ ἐργοδοτικῆς εἰσφορᾶς ἀπὸ 1—6—1956 ἕως 30—11—1956. Τιμὴ ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσεται τὸ ποσὸν τῶν δραγμῶν πέντε χιλιάδων, ὅπερ προσφέρει τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον. Αἱ προσφοραὶ γίνονται εἰς χρήματα. Τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖ ἐκπλειστηριάζει τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἀνευθύνως καὶ διὰ τὴν ποιότητα καὶ διὰ τὴν ποσότητα τῶν ἐκποιουμένων κινητῶν πραγμάτων ὡς καὶ διὰ πᾶσαν διένεξιν ἥτις ἤθελεν τυχὸν ἀναφυῇ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἐὰν τὸ εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν παραδοθὲν ποσὸν εἶναι ἀνώτερον τοῦ ἐν τῇ παρούσῃ σημειουμένου ὀφειλομένου τοῦτος νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐπὶ πλέον ποσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς ἐφ' ἧς ἐγένετο ἡ κατακύρωσις, ἐὰν δὲ κατώτερον ἀποδίδεται τὸ ἐπὶ πλέον καταβληθέν. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἐντὸς τῶν εἴκοσι τεσσάρων (24) ὡρῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τ.Α.Ε.Κ.Π.Α. τὸ τίμημα καὶ νὰ παραλάβῃ τὰ πράγματα ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῆς περὶ πληρωμῆς ἀποδείξεως πρὸς τὸν θεματοφύλακα, ὑπογρεοῦται μένου τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ εἰς τὴν ἄμεσον παραλαβὴν τῶν πραγμάτων καθʼ ὅσον οἱαδήποτε βλάβη τῶν ἐκποιηθέντων ἢ δαπάνη πρὸς συντήρησιν αὐτῶν ἐπιβαρύνει προσωπικῶς τὸν ὑπερθεματιστὴν καὶ τοὺς ἐγγυητὰς αὐτοῦ. ὑποκειμένους εἰς ἀναλόγους ἀποζημιώσεις, οἱαδήποτε καὶ ἂν δοθῇ προσφορὰ ἐπὶ τῶν ἐκπλειστηριαζομένων πραγμάτων ἡ κατακύρωσις τελειοῦται διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τ.Α.Ε.Κ.Π.Α. ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐντὸς τριῶν (3) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν πρακτικῶν γενομένης. Εἰς ἣν περίπτωσιν δὲν καταβληθῇ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκποιηθέντων πραγμάτων ἐμπροθέσμως τὸ Τ.Α.Ε.Κ.Π.Α. θὰ ἐνεργῇ ἀναπλειστηριασμὸν εἰς βάρος τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ, ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ προκύψει ζημία ὁ ἀγοραστὴς καὶ οἱ ἐγγυηταὶ θεωροῦνται ἀλληλεγγύως ὑπόχρεοι καὶ καταδιώκονται διοικητικῶς πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ τε ἐλλείματος καὶ παντὸς ἄλλου ἐξόδου ἢ βλάβης τῶν πραγμάτων ἀπὸ τοῦ πέρατος τῆς πρώτης Δημοπρασίας μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς τοῦ ἀντιτίμου ὑπὸ τοῦ δευτέρου τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητὴν ἵνα συνυπογράψῃ τὰ πρακτικὰ τῆς Δημοπρασίας ἐὰν τοῦτο θεωρηθῇ ἀναγκαῖον. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα ὡς καὶ τὰ ἔξοδα παραλαβῆς τῶν ἐκποιηθέντων πραγμάτων ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἔξοδον ἐπιβαρύνει τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσι ἀγοραστὴς νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὸν ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφραγκάκη καὶ ὑπογράφεται παρʼ ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Χαλκίδος
(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ

Ν ΥΟΡΚΗ. 17—4—57 (Τοῦ ἀνταποκρίτου μας). — Ἡ «AMERICAN MISSION TO GREEKS» ἀπέστειλεν μέσῳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ 14 κάσσες μὲ φάρμακα διὰ τοὺς σεισμοπαθεῖς τῆς περιοχῆς τῆς Θεσσαλίας.

Ἐπίσης ὑπὸ τῆς ὡς ἄνω Ὀργανώσεως ἑτοιμάζεται ἡ ἀποστολή, εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σεισμοπλήκτους, ρουχισμοῦ.

ΑΘ. Χ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΟΙ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΙ ΠΗΛΙΟΥ

Ἐκ Πηλίου—Μαντουδίου ἀπεστάλη πρὸς τὸν βουλευτὴν Εὐβοίας κ. Γεώρ. Βογιατζῆν τὸ κάτωθι εὐχαριστήριον τηλεγράφημα :

«Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἅπαντες ἐργάται δυνάμεώς μας διὰ ἐνέργειάν Σας πρὸς ἀπόφυγὴν κλεισίματος Ἀγγλοελληνικῆς Ἐπιχειρήσεως πληροφορούμενοι ἐξ Ἐπιθεωρητοῦ Ἐργασίας Χαλκίδος διὰ τηλεφωνικὴν ἐπικοινωνίαν Σας.

Σωματεῖον
Μεταλλωρύχων Πηλίου»

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ

Ὁ δεκαετὴς υἱὸς τοῦ αἰδ. ἱερέως κ. Εὐαγγ. Κορώνη, ἐφημερίου τοῦ χωρίου Ἅγιος Ἀθανάσιος, Ἀθανάσιος, καὶ ἡ δυγάτηρ αὐτοῦ Αἰκατερίνη, ἐτῶν 23, ἐτραυματίσθησαν ἀπὸ καψύλιον δυναμίτιδος, τὸ ὁποῖον εἶχε ρίψει εἰς τὴν ἐντὸς τῆς οἰκίας των πυρὰν ὁ πρῶτος.

Ἀμφότεροι νοσηλεύονται εἰς τὸ ἐνταῦθα Νοσοκομεῖον.

Ἀριθμὸς 8614.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος ΝικολάουΤερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26 Μαΐου ἐνεστῶτος ἔτους 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10 - 12 π.μ. ἐν Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Ν. Κυριακοῦ συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Δημητρίου Κωνσταντίνου Λέοντος κατοίκου Μύστρου μία ἰσόγειος πεπαλαιωμένη οἰκία, ἀσβεστολιθόκτιστος, κεραμοσκεπὴς ἐκ δύο δωματίων καὶ ὑπογείου χρησιμευόντος ὡς ἀχυρῶνος μετὰ τοῦ οἰκοπέδου της, αὐλῆς καὶ λοιπῆς περιοχῆς της ἐκτάσεως ἑνὸς στρέμματος περίπου, τῶν παρακολουθημάτων καὶ παρακολουθημάτων της κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Κάτω Μαυρόπουλον τῆς Κοινότητος Μύστρου τοῦ τέως Δήμου Δηλαντείων συνορευομένη μὲ Ἰω. Κικιδην· ῥέμα, Κώνστ. Τάγκαν καὶ δρόμον τοῦ ὀφειλέτου Κηρύκου Ἀθανασίου Μπασινά κατοικου Μαυροπούλου κατασχεθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1119]1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου καὶ ὡς ἀκριβῶς ἐν τῇ ἐκθέσει ταύτῃ περιγράφεται, ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν 10.000 ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησιν του δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 163]1957 διαταγῆς πληρωμῆς Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ, ἤτοι 1) δραχμὰς 450 δι' ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ 2] δραχμὰς 525 δι' ἀπόγραφον ἀντίγραφον σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, πορείαν καὶ ἐπίδοσιν κλητῆρος ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 26—3—57, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχμὰς 225 διὰ παραγγελίαν προσεχῶς ἐκτέλεσιν. Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη τῇ προσφορᾷ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὸ τέταρτον τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς 2500. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ὅλως ἀνευθύνως. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μὴ προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἂν πλειοδότης ὀφείλει νὰ μὴ καταθέσῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παρασχῇ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν. Οἱ ἀξιοῦντες ὑποθηκικὰ ἢ ἄλλα δικαιώματα ἐπὶ τοῦ ἀνω ἐρω ἀκινήτου ὀφείλουσι νὰ προσαγάγωσι τὰ δικαιολογητικὰ ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου ἐμπροθέσμως, καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος - Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου, σήμερον τὴν ὀγδόην 8 Μαΐου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ἑπτὰ 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δραχμαὶ τριάκοντα ὀκτὼ 38.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Νέων Ψαρῶν
(Σ. Τ.) ΑΝΤ. Ν. ΤΕΡΖΑΚΗΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Ν.Δ. 2200]40 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τοῦ Ἱ. Νσοῦ Γεννήσεως Θεοτόκου, Σκιάθου, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά. Ἐν Χαλκίδι τῇ 30 Ἀπριλίου 1957

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
ΝΟΜΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 6148.

ΠΡΟΞΗΡΥΞΙΣ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ Διεύθυνσις Γεωργίας Νομοῦ Εὐβοίας

Προκηρύσσει

ταχτικὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διενεργηθησόμενον ἐν Χαλκίδι (Γραφεῖα αὐτῆς) τὴν 31ην Μαΐου 1957, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10—12 πρὸς ἐκποίησιν ἑνὸς ἐκτομίου ἵππου ἡλικίας ὁ ἐτῶν μὲ ὅριον ἐκκινήσεως 4.000 δραχμῶν καὶ μιᾶς ὀνοφορβάδος ἡλικίας 7 ἐτῶν μὲ ὅριον ἐκκινήσεως 2.000 δραχμῶν τοῦ Κτηνοτροφείου Βατῶντος.

Οἱ ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι παρ' ἡμῖν καὶ τῷ Κτηνοτροφείῳ Βατῶντος.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἐπιτεύξεως ἀποτελέσματος ἡ δημοπρασία θὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 14—6—1957.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 16]5]1957

Ὁ Διευθυντὴς
ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ

ΕΝ ΠΡΟΚΟΠΙΩι (ΑΧΜΕΤ—ΑΓΑ)

Τὴν 27ην Μαΐου 1957, ἡμέραν Δευτέραν, τελεῖται μεγαλοπρεπῶς ἡ ἑορτὴ τοῦ

ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

τοῦ ὁποίου τὸ ἅγιον Λείψανον σώζεται ἀκέραιον, χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. κ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ καὶ περιστοιχουμένου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας θὰ γίνῃ ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἱεροῦ Σκηνώματος τοῦ Ὁσίου.

(Η ΕΚΚΛΗΣ. ΕΠΙΤΡΟΠΗ)

Ἀριθμὸς 3863.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ Κινητῶν.

Ὁ Συμ]φος Χαλκίδος Χρῆστος Μ. Γραμματικάκης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1164 τῆς 9ης Μαΐου τοῦ 1957 ἔτους προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δημ. Ἀποστολίδου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν εἰκοστὴν ἕκτην 26ην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι καὶ τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Χαλκίδι πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοσίων πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ καφενείου ἡ Θέμις τῆς Ἀμυγδαλιᾶς χήρας Χρήστου Δημοσάρα κάτωθι τοῦ δικαστικοῦ Μεγάρου ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1160]5—5—57 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τὰ κάτωθι κινητὰ πράγματα ἀνήκοντα εἰς τὸν καταδιωκόμενον ὀφειλέτην Φιλοκτήμονα Μπακαρόζον κάτοικον Βασιλικοῦ ἤτοι ἑκατὸν χιλιάδες ὀπτόλινθοι τύπου ἑξάρια ἐκτιμηθέντα ἐν συνόλῳ ἀντὶ δραχμῶν δέκα ἓξ χιλιάδων 16.000 τῇ ἐπισαεύσει τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐδρεύοντος Ταμείου Ἀσφαλίσεως ἐργατῶν Κεραμοποιῶν νομίμως ἐκπροσωπουμένου καὶ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 134]1956 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος ἵνα πληρωθῇ τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον τὴν ἀπαίτησίν του ἐκ δραχμῶν δύο χιλιάδων διακοσίων ἐννενήκοντα τεσσάρων 2.294 νομιμοτόκως ὡς κάτωθι 1) δραχμὰς χιλίας ὀκτακοσίας 1800 δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν 2) δραχμὰς διακοσίας τεσσαράκοντα τέσσαρας 244 διὰ τόκους ἀπὸ 28—2—1956 μέχρι 13—4—1957 3) δι' ἀντίγραφον οὗντα ξιν ἐπιταγῆς, πορείαν καὶ ἐπίδοσιν κλητῆρος, ἐντόκως νομίμως πλὴν τόκων ἀπὸ 15—4—1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως καὶ ἐπὶ πλέον δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε 225 διὰ παραγγελίπρὸς ἐκτέλεσιν ὡς καὶ πάντα ἐν γένει τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ. Τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον ἐκπλειστηριάζει τὰ ὡς ἄνω κινητὰ πράγματα ἀνευθύνως. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς τῶν ἐκπλειστηριασθησομένων ὡς ἄνω κινητῶν πραγμάτων ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παρακαταθέσεως εἰς ἐμέ ἢ εἰς τὸν ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπευθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴν διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ προσφέρει τὸ ἐπισπεῦδον Ταμεῖον τὸ τέταρτον τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς τέσσαρας χιλιάδας 4.000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὸν ἄνω τόπον καὶ χρόνον νὰ πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο σήμερον ἐν Χαλκίδι τὴν δεκάτην ἑβδόμην 17 τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ.Σ.) Χ. Γραμματικάκης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΝΑΟΥ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν 27ην Μαΐου ἐ. ἔ.. ἑορτὴν τοῦ **ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΗΤΟΥ** πανηγυρίζει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἐν τῷ μαγευτικῷ Συνοικισμῷ Μακρυμαλλης Ψαχνῶν (Ν. Προκόπιον) φερώνυμος Ἱερὸς Ναός, τῇ συμμετοχῇ τῶν Πρεσβυτέρων τῆς περιφερείας.

Μετὰ τὴν Θείαν λειτουργίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τοῦ Ὁσίου.

Συγκοινωνία τακτικωτάτη.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

ΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΤΥΠΟΥ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὴν 18ην Μαΐου τοῦ Σωματείου Ἐργατῶν Τύπου Χαλκίδος, ἐξελέγησαν :

Πρόεδρος : Σπῦρος Γεωργιάδης, Γεν. Γραμματεὺς Ἀνδρέας Τυπούρτης, Ταμίας Γεώρ. Χρήστου καὶ Σύμβουλοι : Γεώργ. Παπανικολάου, Θεόδ. Καρανιλίδης.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
5
ΙΟΥΝΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΘ. 540

Η ΕΡΓΑΤΟΚΑΠΗΛΕΙΑ

Ἡ εἰσηγήσει, προφανῶς, τοῦ συνδικαλιστοῦ(!) Καπετὰν Ὀρέση, κηρυχθεῖσα ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀπεργία ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, εἰς ἓν καὶ μόνον, κατ' οὐσίαν, σκοπὸν, ἀπέβλεπεν: Εἰς τὸ νὰ δύναται ὁ κ. Φ. Μακρῆς καὶ Σία νὰ διαχειρίζεται ἀνεξελέγκτως τὸ εἰς βάρος τῶν ἐργαζομένων ποσὸν ἄνω τῶν 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἀντετάχθη ἡ Κυβέρνησις καὶ δι' αὐτὸ ἀπέτυχεν ἡ ἀπεργία.

ΤΟ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΝ ΤΩΝ ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ

Ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως χορηγηθεῖσα ἄδεια, μετὰ δανείου, εἰς τὴν Ἑταιρίαν «Κάρολος Φίξ» λειτουργίας Ἐργοστασίου Ἐμφιαλώσεως Ἀεριούχων Χυμῶν, δι' ἧς καθιεροῦται τὸ νέον μονοπώλιον τῆς Ἑταιρίας ταύτης, ἀποτελεῖ σιραγγαλισμὸν τῶν Βιοτεχνῶν Λεμοναδοποιῶν.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν ἁπλησίον καὶ ἀσύδοτον Ἑταιρείαν «Κάρολος Φίξ», ἀποτελεῖ πρόκλησιν εἰς βάρος τῶν Βιοτεχνῶν Λεμοναδοποιῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνέμενον καλυτέραν μεταχείρισιν παρ' αὐτῆς.

ΑΝΙΣΟΣ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

Μετ' ἐκπλήξεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι τὰ πετρελαιοκίνητα ἐμπορικὰ σκάφη κάτω τῶν 10 κόρων δὲν δικαιοῦνται τράγιτο ἀτελείας ὅπως τὰ ἄνω τῶν 10 κόρων σκάφη.

Διατί ἡ ἄνισος αὐτὴ μεταχείρισις, ἡ παρέχουσα τὴν δυνατότητα εἰς τὰ μεγάλα σκάφη νὰ συναγωνίζωνται τὰ μικρὰ καὶ νὰ τὰ θέτουν εἰς τὸ περιθώριον, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων ναυτεργατῶν μας;

Τί λέγουν ἐπ' αὐτοῦ οἱ κ.κ. Ὑπουργοὶ Ναυτιλίας, Ἐμπορίου καὶ Οἰκονομικῶν;

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τὰ παράπονα γονέων καὶ κηδεμόνων διὰ τὴν αὔξησιν τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τελῶν πρέπει νὰ τύχουν τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως Καὶ τοῦτο ἵνα μὴ σχηματισθῇ παρὰ τῷ Λαῷ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ παιδεία καθίσταται προνόμιον τῶν τέκνων τῶν εὐπόρων.

ΔΙΑ ΤΗΝ Δ.Ε.Η.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συντασσομένης μελέτης διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ δικτύου τῆς ΔΕΗ εἰς Ψαχνά, οἱ κάτοικοι τῆς γειτνιαζούσης μετ' αὐτῶν Κοινότητος Τριάδος ὑποβάλλουν τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως, τὸ δίκτυον τοῦτο, ἐπεκταθῇ καὶ μέχρις ἐκεῖ, προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ ἐξ 25 000 καλλιεργησίμων στρεμμάτων πεδιὰς αὐτῆς.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΝΑΞΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'

Τὴν 18ην Ἀπριλίου ὡμιλήσαμε γιὰ τὴν εὐφράδεια τῆς σιωπῆς τοῦ σταυροῦ. Εἴπαμε ὅτι ὁ Χριστὸς κατὰ τὶς ἓξ ὧρες ποὺ ἐκρέματο πάνω στὸν σταυρόν, ὡμίλησε μόνον νιὰ ἕνα λεπτὸ καὶ εἶπε τοὺς ἑπτὰ λόγους Του, οἱ ὁποῖοι ἀπετελοῦντο μόνον ἀπὸ σαράντα μία λέξεις. Εἴδαμε ὅτι ἦσαν πολλοὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι εὑρίσκοντο πέριξ τοῦ σταυροῦ, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς δὲν ἀπεκρίθη. Τὸ μεγαλύτερο κήρυγμα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ κηρύξῃ σ' αὐτοὺς ὁ Χριστὸς ἦταν ἡ σιωπή.

Σήμερα θὰ δοῦμε ποιοὶ εἶναι αὐτοὶ πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν ἀποκρίνεται ὁ Χριστὸς καὶ τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ἀναξίους ἀποκρίσεως.

Πρῶτον ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν ἐνέπαιζαν ἐνῷ Αὐτὸς ἐκρέματο ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν. Ἀστεῖο ἐθεωροῦσαν τὸν σταυρικόν Του θάνατον καὶ τὸ πάθος Του. Ἀντὶ νὰ κλαῖνε ἐγελοῦσαν. Ἀρά γε ὑπάρχει τίποτε χειρότερο στὸν κόσμο αὐτὸν ἀπὸ αὐτὴν τὴν στάσιν τοῦ ἀνθρώπου; Θὰ μποροῦσε ἀρά γε ὁ ἄνθρωπος νὰ κατέλθῃ σὲ κατώτερα ἐπίπεδα κτηνώδους συμπεριφορᾶς, ἀπὸ τὸ ἀγελαῖ ἐνῷ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀπεθνήσκει πάνω στὴν Γολγοθᾶ; Ἦταν ἕνας Χριστιανός ψαρᾶς, ποὺ μιὰ μέρα ἐνῷ βρισκόταν στὴ βαρκοῦλα του ἄκουσε ἕνα θόρυβο σὰν κάποιος νὰ ἔπεσε μέσα στὴ θάλασσα. Ἤξευρε ὅτι λιγάκι πιὸ πέρα ἀπ' αὐτὸν ἦταν συνήθως ἕνας ἄλλος ψαρᾶς ποὺ ἦταν μέθυσος ἄνθρωπος. Ὑποψιάσθηκε, λοιπόν, ὅτι ὁ μέθυσος αὐτὸς ψαρᾶς θὰ ἔπεσε μέσα στὴ θάλασσα. Ἀμέσως μὲ ὅλη τὴ δύναμί του ἐκωπηλάτησε ταχύτατα κοντὰ στὸν ἄνθρωπο αὐτὸν καὶ κατώρθωσε νὰ τὸν βγάλῃ ἀπὸ τὴν θάλασσα ζωντανόν, τὸν ἔβαλε μέσα στὴ βάρκα του καὶ ἤρχισε ἀμέσως νὰ τὸν τρίβῃ καὶ νὰ τὸν περιποιῆται, διότι εἶχε σχεδὸν χάσει τὰς αἰσθήσεις του. Τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ ὁ Χριστιανὸς ψαρᾶς πῆγε νὰ δῇ πῶς ἦταν ὁ συνάδελφός του, ὁ μέθυσος ψαρᾶς, τὸν ὁποῖον εἶχε διασώσει τὴν προηγουμένη. Ὅταν ὁ Χριστιανὸς τὸν ἐχαιρέτισε μὲ μιὰ καλημέρα, ὁ μέθυσος ψαρᾶς δὲν ἀπήντησε. Γῶς εἶσαι σήμερα τὸν ρώτησε ξανὰ ὁ σωτήρ του. Καὶ τί σὲ νοιάζει ἐσένα, ἦταν ἡ ἀπρεπὴς ἀπάντησις. Πῶς δὲν μὲ νοιάζει ἀπήντησε ὁ Χριστιανός ψαρᾶς, ἐφ' ὅσον χθὲς τὸ βράδυ ἔσωσα τὴν ζωήν σου. Δὲν φεύγεις ἀπὸ δῶ τοῦ εἶπε ὁ μέθυσος καὶ ἄρχισε νὰ τὸν περιλούῃ μὲ ὕβρεις. Ὁ Χριστιανὸς ψαρᾶς περιγράφοντας τὸ γεγονὸς αὐτὸ σὲ κάποιο ἱεροκήρυκα εἶπε: «Ἡ συμπεριφορὰ αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔσωσα μοῦ ἔφερε τόση μεγάλη λύπη στὴν καρδιά μου ποὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὴν περιγράψω. Ἔτρεχαν τὰ δάκρυα ἀπὸ τὰ μάτια του. Κύταξα εἶπε πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ μὲ δυσκολία μπόρεσα νὰ πῶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγέμιζε τὴν καρδιά μου. Ὦ, Κύριε Ἰησοῦ, ἀγαπημένε μου Σωτῆρα, τώρα ἰδὲ λυπᾶμαι περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά, διότι καταλαβαίνω πῶς θὰ αἰσθανόσουν πάνω στὸ σταυρό, βλέποντας τὴν συμπεριφορὰν ἐκείνων γιὰ τοὺς ὁποίους ἐθυσίαζες τὴν ζωήν σου. Πόσο σὲ λυπᾶμαι Χριστέ μου, γιὰ ὅ,τι σοῦ ἔκαμαν ἐκεῖνοι ποὺ εὑρίσκοντο πέριξ τοῦ σταυροῦ σου!». Πραγματικά ἀγαπητοί, πῶς θὰ αἰσθάνετο ὁ Χριστὸς ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι Τὸν περιγελοῦσαν ἐνῷ Αὐτὸς ἐπλήρωνε τὴν τιμὴν γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των. Πῶς εἶναι δυνατὸν ὁ Χριστὸς νὰ ἀπαντήσῃ στοὺς περιγέλους Του; Τίποτε τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσε νὰ πῇ δὲν θὰ ἦταν τόσο εὐφραδὲς ὅπως ἡ σιωπή Του.

Πέριξ τοῦ σταυροῦ ἐπίσης ὑπῆρχαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι Τὸν μισοῦσαν τρομερά, ὅπως ἐκεῖνος ὁ λῃστὴς ὁ ὁποῖος τὸν ὕβρισε ἀκόμα καὶ κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν τῆς ἐπιγείου του ζωῆς. Ὑπῆρχαν ἀκόμη καὶ θρησκευτικοὶ ἡγέται, οἱ ὁποῖοι ἐξέφρασαν τὸ μῖσος των ἐναντίον τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον ὅπως καὶ ὁ λῃστής. Δὲν εἶχαν τίποτε ἄλλο παρὰ περιφρόνησι γιὰ τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν περιφρόνησί τους αὐτὴ δὲν ἐδίσταζαν νὰ τὴν ἐκφράσουν. Πῶς ἐπερίμεναν μὲ λαχτάρα τὴ στιγμὴ αὐτὴ νὰ δοῦν τὸν ἐχθρόν των νὰ σφαδάζῃ μέσα στὸν πόνο. Ὅσον ὅμως μεγαλύτερη ἦταν ἡ χαρά των γιὰ τὸν πόνο ποὺ ἐδοκίμαζε τόσον πιὸ σιωπηλὸς ἐγένετο ὁ Χριστός. Δὲν μπόρεσαν νὰ ἀποσπάσουν ἔστω καὶ τὴν ὀργίλη κατάκρισι τοῦ Χριστοῦ. Ἡ μεγαλυτέρα κατάκρισις γι' αὐτοὺς ὑπῆρξε ἡ σιωπὴ τοῦ Χριστοῦ. Πολλὰ εἶπε εἰς τοὺς ἐχθρούς Του ὁ Χριστὸς κατὰ τὴν ἐπίγειον διακονίαν Του καὶ δὲν ἦτο πλέον ἀνάγκη νὰ τοὺς εἰπῇ τίποτε, ἐνῷ γι' αὐτοὺς ἔχυνε τὸ αἷμα Του πάνω στὸ σταυρό.

Ὑπῆρχαν ἐπίσης ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προκλητικὰ ἔλεγαν στὸ Χριστὸ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν θείαν δύναμίν Του καὶ ἂν πραγματικὰ εἶναι Θεὸς νὰ κατέλθῃ τοῦ σταυροῦ. Μήπως δὲν εἶναι ὁ ἴδιος αὐτὸς ὁ ὁποῖος εἶπε: «Οὐδεὶς ἀφαιρεῖ τὴν ζωήν μου ἀπ' ἐμοῦ;». Τοῦ εἶπαν ἐπὶ τούτοις ὅτι ἐὰν ἐδέχετο τὴν πρόκλησίν των, τότε θὰ ἐπίστευαν εἰς Αὐτόν. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ πιστεύσῃ τὰ λόγια τους, μποροῦσε νὰ διαβάσῃ τὴν καρδιά τους. Ἀλλὰ κι' αὐτὴ τὴ γνῶσι Του τὴν προκαλοῦσαν ἀκόμα καὶ τοῦ ἔλεγαν νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀπιστίαν των, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶχαν λάθος, κατεβαίνοντας ἀπὸ τὸν σταυρόν. Ἀλλὰ ὁ Χριστὸς τοὺς ἠγνόησε τελείως. Προσεποιήθη ὅτι οὔτε κἂν ἤκουσε τὴν πρόκλησίν των αὐτήν. Τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ ξέξάψῃ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς, ποὺ προεκάλουν τὸν Χριστόν, ἀπὸ τὴν σιωπὴν Αὐτοῦ. Ὅταν σὺ κι' ἐγὼ μιλοῦμε σὲ κάποιο πρόσωπο καὶ ἀρνηθῇ νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ξεύρετε πόσο θυμώνουμε. Γιὰ φαντασθῆτε λοιπὸν τὸν θυμὸν τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι μὲ τόσον προκλητικὸν τρόπον ἀπηυθύνοντο εἰς τὸν Χριστὸν καὶ ὁ Χριστὸς οὔτε κάν τοὺς ἔδωσε προσοχήν. Ἡ σιωπὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἡ πιὸ ἐπιτυχὴς ἀπάντησις ποὺ μποροῦσε νὰ τοὺς δώσῃ.

Ἐν τέλει ὑπῆρχαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἁπλῶς περαστικοὶ κοντὰ ἀπὸ τὸν σταυρό. Ἐνῷ ἐπήγαιναν στὴ δουλειά των, ἐνῷ ἠσχολοῦντο μὲ τὰ βιωτικά των καθήκοντα, δὲν μποροῦσαν παρὰ νὰ σταματήσουν γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ παρατηρήσουν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον συνέβαινε. Φαντάζομαι λοιπὸν τοὺς περαστικοὺς διαβάτας νὰ σταματοῦν γιὰ μιὰ στιγμή, βλέποντας τὸν Ἰησοῦν Χριστόν, ὁ Ὁποῖος ἐπαναλημμένως ἠξίωσε ὅτι ἦταν Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ ἀποθνήσκῃ τώρα εἰς τὸν σταυρόν. Θὰ σταματοῦσαν γιὰ μιὰ στιγμή, θὰ κινοῦσαν τὸ κεφάλι τους καὶ θὰ ἔλεγαν: Ἄχ φουκαρᾶ τὴν ἔπαθες καὶ σύ. Προσπάθησες νὰ κερδίσῃς τὶς καρδιὲς καὶ τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ νὰ τὸ κατάντημά σου. Ποτὲ δὲν ἐπίστευσαν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, οἱ οὐδέτεροι οὕτως εἰπεῖν, ὅτι τὸ τέλος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Διδασκάλου ταῦ Ναζωραίου, θὰ ἦταν τόσο ἀτιμωτικὸ Γι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς οὐδετέρους ἦταν ἁπλῶς μιὰ ἐκτέλεσις ἑνὸς ἐγκληματίου καὶ αὐτοὶ δὲν εἶχαν τίποτε νὰ κάμουν μὲ αὐτὸ τὸ γεγονός. Ἐφ' ὅσον λοιπὸν αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἀδιάφοροι ὡς πρὸς τὸν τὸν Χριστόν, γιατὶ Αὐτὸς νὰ ἐνδιαφερθῇ γι' αὐτούς; Ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ἐσιώπουν, ἐσιώπησε καὶ ὁ Χριστός. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἐσκέφθησαν φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρχε καὶ κάτι τὸ ὁποῖον θὰ μποροῦσαν νὰ ποῦν γιὰ τὸν Χριστό. Γιατὶ λοιπὸν νὰ πῇ ὁ Χριστὸς κάτι σ' αὐτούς; Τοὺς ἄφισε κι' ἐπέρασαν χωρὶς νὰ τοὺς πῇ οὔτε ἕνα λόγο.

(Συνεχίζεται)

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΗΜΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Α) Διοικητικὸν Συμβούλιον: Νικ. Κολέτσος, Πρόεδρος, Εὐάγγ. Παπαϊωάννου, Ἀντιπρόεδρος, Πέτρος Ζησίου, Ταμίας, Δημήτ. Γκλιάτης, Γεν. Γραμματεὺς, Γεώρ. Νάνος, Μέλος.

Ἐποπτικόν: Ἀνδρ. Πλαστήρας, Βασιλικὴ Κοτέα, Κων. Τσιλίκουνας.

Ἀντιπρόσωπος: Νικ. Κολέτσος.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔληξε ἡ μάχη στὴ Βουλή, κατὰ τὴν ἔκτακτο αὐτῆς σύγκλησι.

—Ἡ Ἀντιπολίτευσις ποὺ πῆγε γιὰ μαλλί, βγῆκε κουρεμένη.

—Φαίνεται πῶς αὐτὸς ὁ Καραϊμανλῆς (ὁ μαυρέπιστος), θὰ τῆς ἀλλάξῃ τὴν πίστι!...

—Ὁ Παπανδρέου ποὺ ἀναμασοῦσε μέχρι χθὲς τὸ τροπάριό του: «Ἡ πλειοψηφία νὰ κυβερνᾶ καὶ ἡ μειοψηφία νὰ ἐλέγχῃ», ἐζήτησε τὸ ἀντίθετο γιὰ νὰ γίνῃ κυβερνήτης.

—Κι' ὁ Τσάτσος, ποὺ μὲ τὸ τσὰ καὶ τσοὺφ τσατίσθηκε μὲ δαῦτον, εἶπε:

—«Ὁ καϋμένος ὁ Παπανδρέου,
σᾶν τὸ λαγὸ κοιμᾶται.
Ὅλη τὴν νύχτα ὀνειρεύεται
κι' ὅλο Κυβέρνησι θυμᾶται»...

—Ἱδρύθηκε σιὴ πόλι μας καὶ «Σύλλογος Ἀνωτέρων Ταχυδρομικῶν».

—Ποιά, ὅμως, εἶναι ἡ ἀνωτέρα ταχύτης τοῦ δρόμου των;

—Ἐγὼ δὲν τοὺς βλέπω, τοὺς κυρίους αὐτούς, νὰ τρέχουν στὸ δρόμο, ἀλλὰ μόνο νά...κάάάθωνται στὰ γραφεῖα τοῦ Ταχυδρομείου καὶ νὰ γράφουν.

—Αὐτοὶ ποὺ φαίνονται ἀνώτεροι, στὸ ταχὺ δρόμο, εἶναι ὁ Μηνᾶς Ναζλίμης, ὁ Γιάννης Κυράνας, ὁ Γιῶργος Μουζέλης κι' ὁ Γιάννης Φούφας, ποὺ τὸ φυσᾶ καὶ δὲν κρυώνει.

—Ὁ Κυνηγετικὸς Σύλλογος Χαλκίδος «Ἄρτεμις», τὰ περισσότερα μέλη τοῦ ὁποίου δὲν ἔχουν ἀκόμη ἀρτιθῇ ἀπὸ κρέας κυνηγίου, ἀπέκτησαν μιὰ ὡραία καὶ εὐρύχωρη Λέσχη.

—Ἐκεῖ συχνάζουν οἱ κυνηγοί μας κι' οἱ κυνηγημένοι ἀπὸ τὴν τύχη καὶ λένε τὰ ψέματα τῶν... ἐπιτυχιῶν τους, μὲ τὸ τσουβάλι!

—Προτοῦ ὅμως αὐτὰ τσουβαλιασθοῦν, τὰ μαρτυρεῖ ἡ κουδούνα ποὺ χτυπάει δαιμονιωδῶς καὶ τὰ «κόβει» τὸ ξυράφι τοῦ Ξυράφη, τοῦ Προέδρου!

—Ἔπαυσαν πειὰ οἱ ἀσπασμοί, πρὸς τὴν Ἀσπασία, τοῦ Γ. Καλακάτση.

—Ἦλθε κι' ὁ καιρὸς νὰ κάτσῃ καλὰ κι' ὁ Καλακάτσης καὶ νὰ περιορισθῇ πίνοντας, χωρὶς καμμία ἄλλη φροντίδα, τὸ κρασάκι του, στὸ μαγαζί του, μὲ τὴν παρέα του.

—Καλτσα τοῦ διαβόλου εἶναι αὐτὸς ὁ Καλτσῆς μὲ τὴν «Ἀνοιξί» του, ποὺ ἄνοιξε στὸ τέρμα τῆς ὁδοῦ Ἀβάντων.

—Κάθε βράδυ προκαλεῖ τοὺς, διαβάτας μὲ τὰ θαυμάσια κοκορέτσια καὶ σπληνάν-

Διάφοροι Ειδήσεις

ΨΑΧΝΑ — Τὴν πρωΐαν τῆς 22ας λήξαντος μηνὸς ὁ Ἀντ. Ἀντωνίου ἢ Κάραλης βοηθούμενος καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ του ἐφόνευσε διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου τὸν Δημ. Καρατζᾶν.

Μετὰ τὸ ἔγκλημα οἱ ἀδελφοὶ τοῦ φονευθέντος ἐνέπρησαν τὴν οἰκίαν τοῦ δράστου. Οἱ δρᾶσται ἀμφοτέρων τῶν πράξεων συνελήφθησαν.

ΕΡΕΤΡΙΑ— Ὁ Γεώργιος Παριανὸς ἐτῶν 54 ῥιφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν διὰ νὰ διασώσῃ τὸν υἱόν του Παναγιώτην, ἐτῶν 7, καὶ μὴ γνωρίζων κολύμβησιν, ἐπνίγη μετὰ τοῦ ἀνωτέρω υἱοῦ του. Ὁ ἐπιβαίνων τῆς λέμβου ἕτερος υἱός του Ναπολέων ἐτῶν 9, παρηκολούθει τὸ δρᾶμα χωρὶς νὰ δύναται νὰ προσφέρῃ βοήθειαν.

Ν. ΠΑΛΑΤΙΑ — Συνεχίζονται αἱ ἐργασίαι τοποθετήσεως σωλήνων ὑδρεύσεως ἀπὸ ἀρτεσιανόν. Τὸ ἐξ 120 000 δραχμῶν δάνειον ἐχορηγήθη ὑπὸ τῆς Νομαρχίας Ἀττικῆς.

—Εἰς τὴν Ἑταιρίαν Ἱπποδρόμων ἐνοικιάσθη ἐπὶ μίαν 28ετίαν καὶ ἀντὶ 7.000 δραχ. ἐτησίως τὸ λειβάδιον τῆς Κοινότητος, δι' ἀναπαραγωγήν.

—Ἤρχισαν αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν Κοινοτικοῦ καταστήματος.

ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ — Εἰς τὸν παρὰ τὸν Λιμνιῶνα ναΐσκον τῆς Ἀναλήψεως ἐτελέσθη ἡ καθιερωμένη θρησκευτικὴ πανήγυρις, ἡ ὁποία συνεκέντρωσε ἀρκετοὺς προσκυνητάς.

—Εἰς ἡλικίαν 100 καὶ πλέον ἐτῶν ἀπεβίωσεν εἰς Σαρακίνικον ἡ γραῖα Εὐαγγελία Γεωρ. Τάρλα.

τερα ποὺ ψήνει, καὶ τοὺς σκλαβώνει.

—Σ' αὐτὴν τὴν «Ἄνοιξη».. ξανοίχτηκε, προχθές, ἕνα ἀνθρωπόμορφο Τσακάλι καὶ παρίστανε τὸ λιόντάρι.

—Μόλις ὅμως φάνηκαν τὰ Ὄργανα τῆς τάξεως, μονομιᾶς ἔγινε λαγὸς καὶ τὄβαλε στὰ πόδια.

—Κι' ἔτσι ἄλλοι πλήρωσαν τὰ «σπασμένα» τοῦ λεονταρισμοῦ του.

—Στίφη Γυφτῶν, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, ἐπέδραμον, πρὸ ἡμερῶν, στὴ Μακρυκάπα.

—Μόνο μιὰ μακρυὰ κάπα θὰ μποροῦσε νὰ σκεπάσῃ τόσο τσοῦρμο.

—Φαντάζομαι πόσο θὰ καμάρωνε ὁ Καμαριώτης, ὁ Πρόεδρός της, γιὰ τὴν τιμὴ ποὺ τοῦ ἔκαμαν οἱ ἐλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι αὐτοὶ Γύφτοι !

—Τοῦ εὔχομαι ἀπὸ καρδιᾶς, πάντα νὰ καμαρώνῃ καὶ ποτὲ νὰ μὴ κλαίῃ καὶ νὰ μὴ ὀδύρεται.

Ζ.

ΕΓΑΙΝΙΑ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ ΕΙΣ ΜΑΚΡΥΚΑΠΑΝ

Παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Ἀνδρ. Ἰωάννου, τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Δημ. Καρυώτογλου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. Νικ. Ζωγράφου καὶ ἁπάντων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος Μακρυκάπας μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀκαταπόνητον πρόεδρόν της κ. Γεώρ. Καμαριώτην, ἐτελέσθησαν, τὴν 19ην λήξαντος, τὰ ἐγκαίνια τῆς κατασκευασθείσης ἐντὸς τῆς Μακρυκάπας μεγάλης γεφύρας, καὶ ἐπὶ τοῦ διασχίζοντος ταύτης χειμάρρου, παρὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον.

Πρὸ τῆς σημαιοστολισθείσης γεφύρας εἶχον παραταχθῆ οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τοῦ Σχολείου μετὰ τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ του καὶ τῆς σημαίας του.

Ἐν ἀρχῇ ἐψάλη ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου ἱερέως Μακρυκάπας αἰδεσ. κ. Νικολ. Καμαριώτου καὶ ἀκολούθως ὁ ἰδεώδης Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Γεώρ. Καμαριώτης εἶπεν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι μεγάλη ἡ χαρὰ ὅλων ἡμῶν τῶν παρισταμένων εἰς τὴν σημερινὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων τῆς γεφύρας ταύτης. Ὅτι δὲ μεγαλυτέρα εἶναι ἡ ἱκανοποίησίς μας, διότι κατ' αὐτὴν παρίσταται καὶ ὁ Ἀνώτατος Ἄρχων τοῦ Νομοῦ, ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν τῆς Νομαρχίας ἐχώρησε μετ' ἀποφασιστικότητος εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἔργου τούτου, τὸ ὁποῖον ἑνώνει τὰς δύο ὄχθας τοῦ χειμάρρου, ὥστε ἀκινδύνως οἱ μαθηταὶ νὰ μεταβαίνουν εἰς τὸ Σχολεῖον των, εἰς τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο οἰκοδόμημα ὅπου στεγάζεται ἡ ἀρετὴ καὶ ἡ γνῶσις, διὰ νὰ παρουσιασθοῦν οὗτοι αὔριον εἰς τὴν κοινωνίαν ἄξιοι Ἕλληνες καὶ καλοὶ πολῖται.

» Ἐχρειάσθησαν βέβαια—εἶπεν ὁ κ. Καμαριώτης — τεράστιαι προσπάθειαι καὶ μόχθος πολὺς διά νὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον πέρας τὸ ἔργον τοῦτο. Ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν συμβολὴν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν, τῶν κατοίκων μας, τῶν Κοινοτικῶν Συμβούλων καὶ τοῦ ἀκαταπονήτου Δημοδιδασκάλου μας κ. Λιλῆ, ἐπετεύχθη τὸ ποθούμενον».

Ἐν κατα»λείδι, ὁ ὁμιλητὴς ἀφοῦ ἐξέφρασεν πρὸς ὅλους τοὺς συντελεστὰς τοῦ ἔργου τὴν εὐγνωμοσύνην του, παρεκάλεσε τὸν κ Νομάρχην ὅπως προβῇ εἰς τὸ κόψιμο τῆς ταινίας.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Νομάρχης, συνεχάρη τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἐγκαινιασθέντος ἔργου, συνέστησε δὲ εἰς πάντας ἀγάπην καὶ ὁμόνοιαν καὶ τοὺς διεβεβαίωσεν ὅτι πάντοτε θὰ τὸν εὑρίσκουν συμπαραστάτην των καὶ ἀντιλήπτορα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων τῆς Κοινότητός των.

Ἀκολούθως ὁ κ. Νομάρχης ὑπὸ τὰ παρατεταμένα χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς προέβη εἰς τὸ κόψιμο τῆς ταινίας καὶ διῆλθεν τῆς γεφύρας πρὸς τὸ Σχολεῖον, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς Μακρυκάπας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν παρετέθη εἰς τὴν παρὰ τὸν ὑδρόμυλον ἀγροικίαν τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος κ. Γ. Καμαριώτη πλουσιώτατον γεῦμα εἰς ὃ παρεκάθησαν ἀρκετὰ πρόσωπα. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ὁ κ. Νομάρχης παρεκάλεσε τὸν παριστάμενον Διευθυντὴν τῆς Νομαρχίας κ. Καρυώτογλου νὰ κρατήσῃ σημειώσεις διὰ τὰ ἐκκρεμοῦντα ζητήματα τῆς Κοινότητος Μακρυκάπας ἵνα μεριμνήσῃ διὰ τὴν ἐπίλυσίν των.

Τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας ὁ κ. Νομάρχης ἀνεχώρησεν μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐπιστρέφων ἐνταῦθα, προπεμφθεὶς τιμητικῶς ὑπὸ τῶν Μακρυκαπιωτῶν.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΟΔΟΚΑΘΗΓΗΤΟΥ

Συνεπείᾳ προσκρούσεως τοῦ αὐτοκινήτου καθηγητοῦ τοῦ Δήμου μας ἐπὶ βράχου, ἐφονεύθη ὁ ἐπιβαίνων αὐτοῦ συμπαθὴς ὁδοκαθαριστὴς Πέτρος Καραμουρτζούνης ἐτῶν 45 καὶ πατὴρ 5 τέκνων.

ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθ. 185 π. ἔ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Λιμενικὸν Ταμεῖον Χαλκίδος δέχεται ἐγγράφους προσφορὰς μέχρι καὶ τῆς 20ῆς Ἰουνίου ἐ. ἔ. διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν ἀκαλύπτου παραλιακοῦ χώρου εἰς ὅρμον Κουρέντι πρὸς ἐγκατάστασιν παραλιακοῦ Κέντρου ἀναψυχῆς κλπ. συμφώνως προς τοὺς ὅρους τῆς οἰκείας λεπτομερεῖς διακηρύξεως, ἧς οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν εἰς τὰ ἐνταῦθα Γραφεῖα τοῦ Λιμενικοῦ Ταμείου Χαλκίδος.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 23ῃ Μαΐου 1957.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λ Ε.Χ
Ι. ΚΑΝΙΣΗΣ

ΑΙ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΑΙ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἔλαβον χώραν αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν Δημοτ. Σχολείων Χαλκίδος, σημειώσασαι ἐπιτυχίαν ἄνευ προηγουμένου. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐπροκάλεσεν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὸν ἀσυγκράτητον ἐνθουσιασμὸν τοῦ Κοινοῦ, ἦτο ἡ ὡραία ἐμφάνισις τῶν μικρῶν μαθητριῶν Α' καὶ Β' ταξ. τῶν Δημοτ. Σχολείων 4ου 5ου εἰς ρυθμικὰς ἀσκήσεις τῇ συνοδείᾳ Φιλαρμονικῆς ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν δημοδιδασκαλισσῶν Λιλῆς Μπούρικα καὶ Τούλας Λέρτα. Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν θεατῶν ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον ὅταν αἱ μικραὶ μαθήτριαι ἐσχημάτισαν, κατὰ τὴν ρυθμικὴν των ἄσκησιν, τριαντάφυλλα καὶ πεταλοῦδες.

Ὁ παριστάμενος Ἐπιθεωρητὴς Σωματικῆς Ἀγωγῆς κ. Γ. Καρόκης, ὁ ὁποῖος ἔμεινε κατάπληκτος ἀπὸ τὴν ἀρίστην αὐτὴν ἀπόδοσιν, ἐξέφρασε τὰ πλέον θερμὰ συγχαρητήριά του πρὸς τὰς μαθητρίας, τὰς ἀνωτέρω διδασκαλίσσας καὶ τοὺς κ. κ. Διευθυντὰς ὅλων τῶν Δημοτ. Σχολείων τῆς πόλεώς μας.

Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ὁ συνεχὴς παραγκωνισμὸς καὶ ἡ ὑποτίμησις τοῦ κατ' ἐξοχὴν ἐθνικοῦ ἔργου τῶν διδασκάλων, ἠνάγκασεν αὐτοὺς νὰ κατέλθουν εἰς ἀπεργιακὸν ἀγῶνα διαρκείας. Ἡ Πολιτεία ἡ ὁποία ἔχει ἐμπιστευθῇ τὴν πρώτην μόρφωσιν καὶ τὴν ἐθνικὴν διάπλασιν τῶν παιδιῶν μας εἰς τοὺς σκαπανεῖς αὐτοὺς τοῦ Ἔθνους, θὰ πρέπει νὰ τοὺς περιβάλῃ μὲ εἰλικρινῆ στοργὴν καὶ νὰ τοὺς ὑποστηρίξῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ. Εἶναι καιρὸς ὅπως ὁ δημοδιδάσκαλος, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο μέχρι σήμερον ὡς ἀμελητέα ποσότης, καταλάβῃ τὴν ἐμπρέπουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν κρατικῶν λειτουργῶν.

Ἀριθμὸς 230

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. πρωτ. Χ. 1494)3590 τῆς 10 Μαΐου 1957 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γεν. Διεύθυνσις Φορολογίας, Διεύθυνσις Δημοσίων κτημάτων) ἀποσταλέντα ἡμῖν δικαιολογητικὰ ἀναγνωρίσεως τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν τυχὸν ὑφισταμένων ἐμπραγμάτων δικαιωμάτων ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω κτημάτων τὴν 18ην Ἰουλίου 1957 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Πρωτοδικείου (Γραφεῖον Προέδρου)

Ἡ παροῦσα κοινοποιηθήτω πρὸς τὸν ὑπόχρεον πρὸς ἀποζημίωσιν Δημόσιον ἕνα μῆνα πρὸ τῆς συζητήσεως, ὡς καὶ τοὺς ἰδιοκτήτας ἢ ἔχοντας ἐμπράγματα δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων δέκα πέντε (15) ἡμέρας πρὸ τῆς συζητήσεως καὶ δημοσιευθήτω δέκα πέντε (15) ἡμέρας πρὸ αὐτῆς διὰ τῶν ἐν Χαλκίδι ἐκδιδομένων ἐφημερίδων «Ἐθνικὴ Φωνὴ» καὶ «Ἐλεύθερος Τύπος» (ἑβδομαδιαῖοι), δαπάναις τοῦ Δημοσίου.

Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι τῇ 23ῃ Μαΐου 1957.

Ο Πρόεδρος
ΙΩ. ΚΑΛΛΙΜΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ Γραμματεὺς
ΙΩ. ΒΑΛΑΣΗΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ οἰκία ἐκ 4 δωματίων, κουζίνας καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, μετὰ περιτειχισμένου περιβόλου, κειμένη εἰς παραλιακὴν θέσιν Συν]σμοῦ]Καραμπαμπᾶ Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἰωαννης Μιλτ. Οἰκονομίδης. ἔμπορορράπτης, καὶ ἡ εὐπαίδευτος δνὶς Πελαγία, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ Ἀρχιτέκτονος Μηχανικοῦ τῆς πόλεώς μας κ. Περικλ. Λεονταρίδου, ἀντήλλαξαν, παρουσίᾳ συγγενῶν καὶ φίλων, δακτύλιον ἀρραβῶνος τὸ ἑσπέρας τῆς 25—5—57. Ἐν συνεχείᾳ οἱ γονεῖς τῆς μνηστευθείσης παρέθεσαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους πλουσιώτατον δεῖπνον καὶ ἐπηκολούθησεν διασκέδασις μέχρι τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν.

Εἰς τὸ εὐάρμοστον ζεῦγος εὐχόμεθα ταχεῖς τοὺς γάμους του.

Οἰκογένεια :
Νικ. Γ. Ζωγράφου

—Ὁ φίλτατος καὶ σεμνὸς νέος κ. Δημήτριος Γεωργ. Σουλιωτάκης καὶ ἡ ἐνάρετος δνὶς Κατίνα Εὐαγγ. Ν. Σταμέλου, ἐμνηστεύθησαν ἐν Χαλίοις.

—Ὁ κ. Ἰάσων Κων. Πασσᾶς, δικηγόρος, καὶ ἡ δνὶς Σούλα Ἰ. Σισμέλα, ἐμπόρου, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὁ κ. Κων]τῖνος Δημ. Κιαπέκος καὶ ἡ δνὶς Εὐαγγελία Ἰω. Καρανιάκη. ἠρσαβωνίσθησαν ἐν Ψαχνοῖς.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

ΠΕΝΘΗ

Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ ἐκ Λαμψάκου Βασίλειος Π. Ἀράπογλους, συνταξιοῦχος ἔμπορος.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΙΚΑ

Διωρίσθη Διοικητὴς τοῦ Ι.Κ.Α. ὁ συμπολίτης κ. Τριαντ. Κεραμιδᾶς καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ τὸν νέον Διοικητὴν ὁ ἐργαζόμενος κόσμος ἀναμένει τὴν ταχεῖαν ἐξυγίανσιν τοῦ Κοινωνικοῦ τούτου Ἱδρύματος.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ Σωματείου Ἰδιοκτητῶν Ἀγοραίων Αὐτοκινήτων Χαλκίδος πρὸς ἀνάδειξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Διον. Διονυσίου πρόεδρος, Γεώρ. Γκανᾶς ἀντιπρόεδρος, Θεόδ. Εὐσταθίου γεν. Γραμματεύς, Ι. Χρυσάγης ταμίας καὶ Χρ. Φρύγκης, Κων. Κουκουβῖνος καὶ Δημ. Κωτσάκης σύμβουλοι.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ 100]56 ἀποφάσεως Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἀνεγνωρίσθη ἡ σύστασις Σωματείου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Σύνδεσμος Ἐργατῶν Φερτοεκφορτωτῶν ἀποθηκῶν ξηρᾶς Ρυβιῶν—Λίμνης». Σκοπὸς τοῦ Σωματείου τούτου εἶναι ἡ ἀδελφικὴ συνένωσις καὶ ἀλληλεγγύη τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰς ἀποθήκας ξηρᾶς ἐργατῶν, πρὸς ἐξύψωσιν τῆς ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῶν.

Χαλκὶς τῇ 24 Μαΐου 1957

Ὁ Πληρεξ. δικηγόρος
Α. Ι. Ἀναστασιάδης

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
18
ΙΟΥΝΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡ. 541—542

ΧΑΜΕΝΟΣ ΚΟΠΟΣ

Η ΑΛΙΕΥΤΙΚΗ ΜΑΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Πλουσιωτάτη ὑπῆρξεν κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐτὴν ἡ ἁλιευτικὴ ἐσοδεία Ἡ ἔλλειψις ὅμως προγράμματος πρὸς ἀξιοποίησιν αὐτῆς

0,50 λεπτὰ καὶ ὁκᾶν, χωρὶς καὶ πάλιν νὰ εὑρίσκῃ προθύμους ἀγοραστάς!!

Κανένα μέτρον δὲν ἐξε

Ἕνα ἀπὸ τὰ ἁλιευτικά μας συγκροτήματα

συνετέλεσεν ὥστε ὁ μόχθος τῶν ἁλιέων μας νὰ πάγῃ καὶ πάλιν χαμένος καὶ μιὰ πλουσία ἐσοδεία νὰ καταδικασθῇ εἰς πλήρη ἀφανισμόν.

Ἡ συνεχιζομένη καὶ ἄνευ περιορισμοῦ εἰσαγωγὴ νωπῶν καὶ καπνισμένων ἰχθύων ἐξ ἄλλων Χωρῶν, ἰδίως κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχήν, καθ' ἣν τὰ παντὸς εἴδους Ἑλληνικὰ ἁλιευτικὰ ἐργαλεῖα εὑρίσκονται εἰς πλήρη δρᾶσιν, ἀνεῖναξεν ἐκ θεμελίων τὴν οἰκονομίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἁλιείας, ἀναπτυχθείσης μὲ τόσας θυσίας, χρήματα καὶ Κρατικὰ προγράμματα

Ἀπόδειξις ὅτι ἔφθασε ὁ καιρὸς νὰ πωλεῖται

δηλώθη, καὶ καμμία σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων δὲν ἐγένετο πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιγούσης αὐτῆς κατασιάσεως

Ἐὰν δὲν ληφθοῦν ὡρα ἀμέσως μέτρα, πρὸς ἀξιοποίησιν τοῦ θαλασσίου τούτου πλούτου, δέον νὰ ἀναμένεται ἡ σταθερὰ χρεωκοπία τῶν ἁλιευτικῶν ἐπιχειρήσεων, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν γρι-γρί, πρὸς μεγίστην ζημίαν τῆς ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Καὶ τὸ σημεῖον αὐτὸ πρέπει νὰ προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ ἁλιευτικός μας κόσμος εἶχε στηρίξει τόσας ἐλπίδας διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς θέσεώς του

Η ΥΠΑΙΘΡΙΟΣ ΛΑΧΑΝΑΓΟΡΑ

Ἐπιτροπή, ἀπηχοῦσα τὴν γνώμην τῆς ὁλότητος τῶν παραγωγῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ.κ. Ἀνδ. Χ. Παππᾶ, Δημ. Ἀντ. Καμπάκη, Δ. Ν. Τανάγρα καὶ Κων. Ι. Παππᾶ, προσελθοῦσα εἰς τὰ γραφεῖα μας, ἐξέφρασε τὸ πικρὸν παράπονον διὰ τὴν μετατόπισιν τῆς ὑπαιθρίου λαχαναγορᾶς εἰς τὴν παρὰ τὸ χάνι Καλιγιώργη ἀκατάλληλον θέσιν.

Ἀπὸ μίαν προσωπικὴν ἐπίσκεψιν ποὺ ἐκάμαμεν, διεπιστώσαμεν ὅτι, ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ἀποπνικτικὴ δυσοσμία τῆς κόπρου, αἱ ἐν ἀφθονίᾳ μυῖαι, ἡ κατὰ σύνεφα σκόνη, ποὺ σηκώνεται μὲ τὸ παραμικρὸ φύσημα τοῦ ἀέρος, καὶ τὰ

τοιαῦτα προκαλοῦν θέαμα θλιβερὸν καὶ ἀπαίσιον, καὶ γίνονται πρόξενοι ὄχι μόνον τῆς καταστροφῆς τῶν πωλουμένων προϊόντων, ἀλλὰ καὶ εἰς βάρος τῆς ὑγείας τῶν ἀγορασιῶν.

Δὲν γνωρίζομεν τὸν ἁρμόδιον, ὁ ὁποῖος ἐπέλιξε τὸ μέρος αὐτό. τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ, οἱονεί, καταδίκην τῶν παραγωγῶν μας· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐνδείκνυται νὰ γίνῃ εἶναι ἡ μεταφορά τῆς ἀγορᾶς εἰς κατάλληλον τόπον. Καὶ πρὸς τοῦτο ἐπικαλούμεθα τὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Νομάρχου καὶ τοῦ κ. Νομιάτρου, λόγῳ ἁρμοδιότητος.

Καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀπαράδεκτον νὰ ἐπιδεικνύεται τοιαύτη περιφρόνησις καὶ ἀστοργία πρὸς τοὺς παραγωγούς μας, τούς στυλοβάτας αὐτοὺς τῆς οἰκονομίας τοῦ τόπου μας.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΝΑΞΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΣΕΩΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Γ'.

Ἔτσι λοιπὸν ἐδῶ εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ βλέπομε τὴν ἀπιστίαν ὑπὸ τέσσερες μορφές, πρὸς τὴν ὁποίαν ὁ Χριστὸς ἀπήντησε διὰ τῆς σιωπῆς Του. Ἡ δὲ σιωπὴ τοῦ Χριστοῦ ἦταν μιὰ ἔνδειξις τῆς Θεότητός Του. Ἕνας ἁπλοῦς ἄνθρωπος κάτι θὰ ἔλεγε σὲ μιὰ τέτοια κατάστασι ποὺ βρισκόταν, γιὰ νὰ ἐλέγξῃ τοὺς χλευαστάς του, γιὰ νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς ἐχθρούς του γιὰ τὸ τέλος ποὺ τοὺς ἀνέμενε, γιὰ νὰ ξετινάξῃ τοὺς ἐμπαικτάς του καὶ νὰ σταματήσῃ τοὺς περαστικοὺς διαβάτες. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὁποῖος ἐκρέματο ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν, δὲν ἦτο ἁπλοῦς ἄνθρωπος καὶ ἐπειδὴ ἀκριβὰς ἦτο τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ τὸ λάθος αὐτὸ νὰ ὁμιλήσῃ ἐνῷ ἔπρεπε νὰ σιγήσῃ. Ἡ καλυτέρα ἀπάντησις τὴν ὁποίαν θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς δώσῃ ἦταν ἡ Θεία σιγή. Ἔρχεται ἡ σιγμὴ ὅταν ὁ Θεὸς παρουσιάζεται ἐνώπιον τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ προσπαθεῖ νὰ τοὺς κερδίσῃ, δὲν τοὺς λέγει πλέον τίποτε, ἀποφασίζων ὅτι ἡ σιωπή Του πρὸς αὐτοὺς εἶναι ἴσως τὸ μεγαλύτερο κήρυγμα πρὸς μετάνοιαν. Ἡ σιωπὴ τοῦ Θεοῦ εἶναι συνήθως ἡ τελευταία ἀγγελία τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν ἡ σιωπὴ αὐτὴ τοῦ Θεοῦ δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον, τότε δὲν ὑπάρχει τίποτε τὸ ὁποῖον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ κάμῃ γι' αὐτὸν καὶ τὸν ἐγκαταλείπει γιὰ πάντα.

Μήπως δὲν ὑπάρχουν αἱ τέσσαρες αὐταὶ τάξεις τῶν θεατῶν τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ στὴ σημερινή μας ἐποχή; Εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ κοροϊδεύουν τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίου χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ὄχι μόνον κοροϊδεύουν τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ μισοῦν αὐτό.

Εἶναι ἐπίσης ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὸν Θεὸν νὰ κάμῃ ὡρισμένα πράγματα, σὰν ὁ Θεὸς νὰ ἦταν ὑπηρέτης των καὶ ὅτι αὐτοὶ ἔχουν τὸ προνόμιο νὰ θέτουν ὅρους, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐνέργειαν τοῦ Θεοῦ προτοῦ πιστεύσουν εἰς Αὐτόν. Εἶναι ἐν τέλει οἱ ἀδιάφοροι, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι δὲν λαμβάνουν θέσιν οὔτε ὑπὲρ οὔτε κατὰ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ. Φοβοῦμαι ὅτι εἰς τὴν τελευταίαν τάξιν συγκαταλέγονται οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Ἔχομε μιὰ ὡρισμένη ποσότητα Θρησκείας, ἀλλὰ ὅταν ἀντιμετωπίσωμε τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς ἀξιώσεις τοῦ σταυροῦ, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ ἐξομολόγησις τῶν ἁμαρτιῶν μας, ἡ ἀναγνώρισις τῆς ἁμαρτωλότητός μας καὶ ἡ πίστις μας ὅτι ὁ Χριστὸς μὲ τὸ θάνατόν Του ἐξηγόρασε τὴν ἁμαρτίαν μας καὶ μᾶς κάμνει καινούργια κτίσματα, τότε μένουμε ἀδιάφοροι. Δὲν θέλομε τὴν πρακτικὴ ἀτομικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ σκοποῦ τοῦ σταυροῦ στὴ ζωή μας.

Ὁ σταυρὸς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στέκεται ἐν τῷ μέσῳ ἑνὸς τέτοιου κόσμου. Οἱ περισσότεροι θεαταὶ τοῦ σταυροῦ εἶναι ἁμαρτωλοὶ καὶ γι' αὐτοὺς πραγματικὰ ὁ Χριστὸς ἀνῆλθε πάνω στὸ σταυρό. Γιὰ κείνους ποὺ κοροϊδεύουν, ποὺ μισοῦν, ποὺ προκαλοῦν καὶ ποὺ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὸν Χριστόν, ὁ Χριστὸς δὲν ἔχει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σιωπήσῃ. Ἤκουσαν τὴν τελευταίαν ἀγγελίαν τὴν ὁποίαν εἶχε γι' αὐτούς. Δὲν ἔχει πλέον νὰ τούς πῇ πίποτε, διότι τὴν προσφορὰν τοῦ Εὐαγγελίου Του τὴν ἀπέρριψαν. Ἡ σιωπὴ Του ὅμως εἶναι ἡ προειδοποίησις τῆς αἰωνίας τιμωρίας των, ἐὰν ἐμμένουν ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ των.

Τοὺς ἄλλους ὅμως οἱ ὁποῖοι δὲν ἐσκλήρυναν τὴν καρδιά των κατὰ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, αὐτοὺς ἔχει κάτι νὰ τοὺς πῇ. Αὐτὸ δὲ ποὺ ἔχει νὰ τοὺς πῇ γίνεται πιὸ ἀξιοσημείωτο καὶ σπουδαιότερο, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς σιωπῆς Του ἀπέναντι τῶν ἁμαρτωλῶν. Τρεῖς ἀπὸ τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ὁ Χριστὸς εἶπε ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἦσαν προσευχαί, προσευχαὶ πρὸς τὸν Πατέρα Του. Προσευχήθη ἐνῷ Τὸν κάρφωναν πάνω στὸν σταυρό «Πάτερ συγχώρησον αὐτούς, διότι δὲν ξεύρουν τί κάμνουν». Προσευχήθη ἐνῷ ὑπέφερε τὰ βάσανα τοῦ Ἅδου: «Θεέ μου, Θεέ μου, διατί μὲ ἐγκατέλειπες;». Προσευχήθη ἐνῷ ἀνέπνεε τὴν τελευταία Του ἀναπνοή: «Πάτερ εἰς τὰς χεῖράς Σου παραδίδω τὸ πνεῦμα μου». Εἶναι πραγματικὰ ἄξιον προσοχῆς ὅτι ὁ Πατέρας Του Τὸν ἤκουε, ἐνῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν ἤθελαν νὰ τὸν ἀκούσουν.

Δύο ἀπὸ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἀπηυθύνθησαν εἰς ἄτομα. Ὡμίλησε σὲ ἕνα ληστὴ ὁ ὁποῖος ἀπέθνησκε καὶ ὁ ὁποῖος μετενόησε ἐν τῷ μέσῳ τῆς σιωπῆς τοῦ Χριστοῦ. Τοῦ εἶπε ὁ Χριστό: «Ἀληθῶς σοὶ λέγω, σήμερον θέλεις εἶσθαι μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ Παραδείσῳ». Ἔτσι ὁ Χριστὸς ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ Οὐρανοῦ σὲ ἕνα μετανοοῦντα ἁμαρτωλό. Ὡμίλησε ἐπίσης καὶ στὴ λυπημένη μητέρα Του καὶ στὸν πιὸ ἀγαπητὸ μαθητή Του: «Γύναι, ἰδοὺ ὁ Υἱός σου, υἱὲ ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου». Καὶ ἐν τέλει δύο ἀπὸ τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τοῦ σταυροῦ διεκήρυτταν εἰς τοὺς αἰῶνας τοὺς ἅπαντας, ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπόν διὰ τὸν ὁποῖον ἦλθε εἰς τὴν γῆν, δηλ. τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς ἀνθρωπίνης ἁμαρτίας, ἐξεπλήρωσε τὴν Γραφὴν λέγοντας «Διψῶ» καὶ ἐξεπλήρωσε τὸν σκοπόν Του λέγοντας «Τετέλεσται». Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀμφιβολία ὅτι Αὐτὸς ἐπλήρωσε τὸ ἀντίτιμον γιὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ καὶ τοὺς τὸ εἶπε. Αὐτὸς ἦταν ὁ τελευταῖος λόγος Του πρὸς τὸν κόσμον προτοῦ ἀποθάνει.

Ἀρά γε, ἀγαπημένε μου ἀναγνῶστα, ὁ Χριστὸς σοῦ ὁμιλεῖ διὰ τῆς σιωπῆς Του, ἢ σοῦ ὁμιλεῖ διὰ τῶν λόγων Του; Σιωπᾶ ἀπέναντί σου ἐὰν εἶσαι καὶ σὺ ἕνας ἀπὸ τοὺς τέσσαρας θεατὰς τοῦ σταυροῦ, τοὺς ὁποίους περιεγράψαμε. Σοῦ ὁμιλεῖ ὅμως ἂν εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀγαπητούς Του, οἱ ὁποῖοι οἰκειοποιήθησαν τὸ ἐξιλαστήριο αἷμα Του ποὺ ἐχυσε στὸν σταυρόν. Εἶθε ν' ἀκούσῃς λοιπὸν τὴν φωνὴν τοῦ Χριστοῦ. Σήμερον ἐὰν ἀκούσῃς τῆς φωνῆς Του, μὴ σκληρύνεις τὴν καρδίαν σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΤΟΫΠΑΛΛΗΛΟΙ

Συνεπείᾳ τῆς στάσεως τῶν ὑγιῶς σκεπτομένων Ἐργατοϋπαλλήλων, ἀνεστάλη ἡ ὑπὸ τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. ἀποφασισθεῖσα πανεργατικὴ ἀπεργία.

Τὴν στάσιν αὐτὴν τῶν σκληρῶς ἐργαζομένων, εἴμεθα πλέον ἢ βέβαιοι ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ τὴν ἐκτιμήσῃ καὶ ὅτι δὲν θὰ ἀναβάλῃ ἐπ' ἀόριστον τὴν μέριμνάν της διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ἰσχνῶν ἀπολαυῶν των.

ΟΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΤΟΥ ΤΑΚΕ

Μολονότι ἐξακολουθεῖ ἡ ὑποχρεωτικὴ κατακράτησις ὑπὸ τῶν ἐφημερίων 4 ο/ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας των ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Ἀσθενείας τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., ἐν τούτοις οὐδεμία σοβαρὰ μέριμνα ἐλήφθη διὰ τὴν νοσηλείαν των, ἀλλὰ παραπέμπονται ἀπὸ τὸν Ἄναν εἰς τὸν Καϊάφαν, διὰ νὰ καταλήξουν, τελικῶς, εἰς τὸ πενιχρότατον βαλάντιόν των διὰ τὴν καταβολὴν τῶν νοσηλείων των.

Αἱ ὑπὸ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ Ὀργανισμοῦ τούτου προβλεπόμεναι Κλινικαὶ τῆς προτιμήσεως τῶν ἀσθενῶν Κληρικῶν ἢ μὲ τὰς τοιαύτας ποὺ συνεβλήθη τὸ Τ.Α.Κ.Ε., ὡς συμβαίνει μὲ τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ι.Κ.Α., ἔχουν κλείσει προ πολλοῦ, κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Τ.Α.Κ.Ε., τὰς πύλας των.

Κατόπιν τούτου γεννᾶται αὐτομάτως τὸ ἐρώτημα: Εἶναι ἢ δὲν εἶναι, ἡ πρᾶξις αὐτὴ τοῦ ΤΑΚΕ, ἀπάτη καὶ ὑπεξαίρεσις, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἰσπράττει ἀπὸ τοὺς ἠσφαλισμένους ἱερεῖς νοσήλεια χωρὶς νὰ παρέχῃ εἰς αὐτοὺς πραγματικὴν νοσηλείαν;

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤ. ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. 3570/55, δι' οὗ ἐπεριορίσθησαν τὰ Κοινοτικὰ ἔσοδα, οἱ εἰδικοὶ εἰσπράκτορες τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων ἔχουν ἐπταετῆ καὶ πλέον εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ὄχι μόνον πένονται, ἀλλὰ καὶ ζοῦν μὲ τὸν ἐφιάλτην τῆς ἀπολύσεώς των.

Παρὰ τὸ μεσολαβῆσαν ἔκτοτε χρονικὸν διάστημα καὶ παρὰ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις, περὶ τακτοποιήσεώς των, ἐξακολουθοῦν, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νὰ παραμένωσι μετέωροι.

Δὲν φρονοῦν οἱ ἁρμόδιοι κ.κ. Ὑπουργοί, ὅτι ἔπέστη ἤδη ὁ καιρὸς νὰ ἐπιδειχθῇ κάποια στοργὴ καὶ πρὸς τοὺς ἀγωνιόντας αὐτοὺς ὑπαλλήλους, ὕστερα ἀπὸ ἐπταετῆ συνεχῆ καὶ εὐσυνείδητον ὑπηρεσίαν των; Δὲν εἶναι δίκαιον καὶ λογικόν, ἀντὶ τῆς προσλήψεως νέων ὑπαλλήλων, νὰ ἀπορροφηθοῦν οὗτοι διὰ μετατάξεώς των, καὶ ἀσχέτως τῶν τυπικῶν προσόντων των, ἀπὸ τὰ Δημόσια Ταμεῖα, Ὀργανισμοὺς Αὐτοδιοικήσεως κλπ. Ν. Π. Δ. Δικαίου;

ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΙ ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΨΑΧΝΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθμ. Πρωτ. 901

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΨΑΧΝΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Ὅπως κατ' ἔτος οὕτω καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει τελεσθῆ ἐν Ψαχνοῖς ἡ διά Β. Δ)τος καθιερωθεῖσα

ΜΕΓΑΛΗ ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΙ ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Διαρκεία: ὀκτὼ ἡμερῶν ἤτοι ἀπό 1ης Ἰουλίου ἑ ἔτους μέχρι καὶ τῆς 8ης Ἰουλίου ἑ. ἔτους.

Εἰς τοὺς ἐμπόρους θέλει διατεθῆ ὑπὸ τοῦ Δήμου χῶρος ἐπ' ἐνοικίῳ διά τὴν κατασκευὴν ὑπ' αὐτῶν καταλλήλων παραπηγμάτων πρὸς ἔκθεσιν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ δημοπρασία ἐνοικιάσεως τῶν χώρων διά τὴν ἔκθεσιν ἐμπορευμάτων ἐν γένει καὶ παντὸς εἴδους παιγνίων καὶ Ἀναψυκτηρίων ἐνεργηθήσεται τὴν 30 Ἰουνίου καὶ ἀπὸ ὥρας 9 π.μ.

Οἱ ἐπισκέπται θέλουσιν ἐξεύρει ἐν τῇ πόλει μας ἄνετα ξενοδοχεῖα ὕπνου ὡς καὶ καθαρώτατα ἐστιατόρια.

Ὁ Δήμαρχος Ψαχνῶν
Γ. ΒΑΛΑΗΣ

Ἀριθμὸς 8644

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἐπαναληπτικοῦ ἀναπλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴν τριακοστὴν 30 Ἰουνίου τοῦ χίλια ἐνν.ακόσια πεντήκοντα ἑπτὰ 1957 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π μ ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Νικολάου Κυριακοῦ συνήθους τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν ἀναπλειστηριασμὸν εἰς βάρος τοῦ τελευταίου ὑπερθεματιστοῦ Γεωργίου Ἀναστασίου Γουρνῆ κατοίκου Μύστρου λόγῳ μὴ καταβολῆς τοῦ ἐκπλειστηριάσματος τὰ δ ά τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 7793]1955 ἐκθέσεώς μου πλειστηριασμοῦ πλειστηριασθέντα καὶ κατακυρωθέντα εἰς αὐτὸν ὡς κάτωθι ἀκίνητα κτήματα τοῦ ὀφειλέτου Ἀποστόλου Ἀναστασίου Γουρνῆ κατοίκου Μύστρου, κατασχεθέντα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 493]1953 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου, ἤτοι 1) τὸ ἓν ὄγδοον ἐξ ἀδιαιρέτου ἀγροῦ τοῦ ὅλου τεσσαράκοντα στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων καὶ ἀγριελαιοδένδρων κειμένου εἰς θέσιν Σπηλιὰ τῆς περιφερείας Μύστρου τοῦ τέως Δήμου Ληλαντίων συνορευομένου μὲ Ἀθανάσιον Φουσέκαν, Ἡρακλῆν Τσόκον, Κληρονόμους Χ. Κικίδη καὶ Ἰωάννην Σουλτάνον ἐκτιμηθὲν τοῦτο τὸ ἓν ὄγδοον ἀντὶ δραχμῶν 5 000 νέας ἐκδόσεως καὶ 2) τὸ ἓν ὄγδοον ἐξ ἀδιαιρέτου διωρόφου οἰκίας μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὕτη οἰκοπέδου της καὶ λοιπῆς περιοχῆς της, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της ἐκτάσεως τῆς ὅλης 60 τ. μ. τοῦ κάτω ὀρόφου ἀποτελουμένου ἐκ δύο συνεχομένων δωματίων, ὧν τὸ ἓν 4Χ6 μ. ἐπεστρωμένον διὰ τσιμέντου χρησιμεύει ὡς μαγαζεῖον καὶ τὸ ἕτερον 3Χ4 μ. ὡς ἀποθήκη καὶ τοῦ ἄνω ὀρόφου ἐπίσης ἐκ δύο δωματίων ἑκάστου 4Χ5 μ. ὡς ἔγγιστα ταβανωμένων καὶ ἐπεστρωμένων διὰ ξυλείας, μικρᾶς ξυλίνης βεράντας καὶ λιθίνης κλίμακος, κειμένης ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ Κοινότητος Μύστρου τοῦ τέως Δήμου Ληλαντίων συνορευομένης μὲ Γεωρ. Κορομβέσην, Ἀθανάσιον Φουσέκαν καὶ δρόμον ἀπὸ δύο μέρη ἐκτιμηθὲν τοῦτο τὸ ἓν ὄγδοον ἀντὶ δραχμῶν 2500 νέας ἐκδόσεως. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Χαλκίδι ἑδρευούσης ἑταιρείας «Ἀδελφοὶ Σακελλαράκη καὶ Στιλ. Μπομπότση» δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 755]1953 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος, ἵνα πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησίν της συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ σχετικῇ ἐπιταγῇ, ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθεῖσαν ἀπαίτησιν δραχμὰς 682 νέας ἐκδόσεως, 2) διὰ δικαστικὴν δαπάνην δρ. 90 ν. ἐ. 3) δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν καὶ πορείαν κλητῆρος δραχ. 565 ν. ἐ. 4) δι' ἀντίγραφον, ἐπίδοσιν, πορείαν κλητῆρος καὶ σύνταξιν β' ἐπιταγῆς δρχ 633 ν, ἐ, 5) διὰ τόκους δικαστικῆς δαπάνης καὶ πρώτης ἐπιταγῆς δρχ. 100 ν ἐ. ἅπασας ἐντόκως ἀπο 11—11—54 ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα. Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ προσφέρει ἡ ἐπισπεύδουσα τὸ τέταρτον τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι διὰ τὸ πρῶτον κτῆμα δραχ. 1250 καὶ διὰ τὸ δεύτερον δραχ. 625, Ἡ κατακύρωσις ἑνὸς ἑκάστου χωριστὰ γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοὶ προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νὰ μοὶ καταβάλῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ὁ παρὼν ἀναπλειστηριασμὸς εἶχεν ὁρισθῇ νὰ γίνῃ τὴν 2—10—55, ἀλλ' ἀνεστάλη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 295)55 ἀποφάσεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν, ἤδη δὲ κατάπιν καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 527]1957 ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν (Τμῆμα Γ' Ταχ.) προσδιορίζεται ὡς ἄνω. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κ τὸ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου σήμερον τὴν δωδεκάτην 12 Ἰουνίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ἑπτὰ 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δραχμαὶ ἑβδομήκοντα τρεῖς (73)

Ὁ Συμβολαιογράφος
Νέων Ψαρῶν
(Τ. Σ.) Ἀντ. Ν. Τερζάκης

Ἀριθμὸς 8643

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Ἐπαναληπτικοῦ πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴν τριακοστὴν (30) Ἰουνίου ε.ε. 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Νικ. Κυριακοῦ συνήθους τόπος τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1064)1956 ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Γεωργίου Σταυροπούλου κατοίκου Ἀθηνῶν κατασχεθέντα ἀκίνητα τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Αθ, Καραμουζᾶ κατοίκου Ἀμαρύνθου, ἤτοι 1) τὰ δέκα πέντε ἑκατοστὰ ἐξ ἀδιαιρέτου ἑνὸς ἐλαιουργείου μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται οἰκοπέδου τὸ ἐκτάσεως 350 τ. μ. ὡς ἔγγιστα. παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων καὶ τοῦ συνεχομένου τούτῳ οἰκοπέδου ἐκτάσεως 1100 τ.μ. ὡς ἔγγιστα ἢ ὅσης ἐστὶ κειμένου ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ Κοινότητος Ἀμαρύνθου τοῦ τέως Δήμου Ἀμαρυνθίων συνορευομένου μέ ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης, κληρονόμους Ν. Μίχου. κληρονόμους Στ. Τσιλίκουνα καὶ θάλασσαν, ἀοβεστολιθοκτίστου μετὰ πλακὸς ἐκ τσιμέντου, μπετὸν ἁρμέ, ἐπὶ τῆς στέγης, καὶ ἐπεστρωμένου κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ γκρὸ — μπετὸν ἐπὶ τοῦ δαπέδου μετὰ σιδηρᾶς θύρας καὶ τῶν ὡς κάτωθι ἐντὸς αὐτοῦ μηχανημάτων ἐμπεπηγμένων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἀποτελούντων πλῆρες συγκρότημα ἐλαιουργείου, ἤτοι α) μιᾶς πετρελαιομηχανῆς 25 ἵππων ἐργοστασίου κατασκευῆς NATIONAL CASERGON Co L ASHTON UNDERCAS 3085 μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της καὶ δοχείου ἀέρος κινήσεως β) ἑνὸς δυναμὸ παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος μάρκας «SACHS». γ) μιᾶς μπομπαρίας μετὰ τρόμπας ὕδατος κατασκευῆς ἐργοστασίου Πειραιῶς Γ. Γκίλη, δ) ἑνὸς ἀλωνίου ἐκθλίψεως ἐλαιῶν μετὰ δύο μυλοπετρῶν, ε) μιᾶς πρέσσας ἐκθλιψεως ἐλαιῶν 12 ἰντζῶν κατασκευῆς ἐργοστασίου Πειραιῶς Ἀχ. Κούπα καὶ Υἱας καὶ στ) ἑτέρας πρέσσας ἐκθλίψεως ἐλαιῶν 12 ἰντζῶν ἐργοστασίου Πειραιῶς Γ. Γκίλη μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων τῶν μηχανημάτων τούτων καὶ πλήρους ὑδραυλικῆς καὶ ἠλεκτρικῆς ἐγκατασκάσεως ἐκτιμηθέντα ταῦτα τὰ 151100 ἀντὶ δραχμῶν 30. 000 καὶ 2) οἰκόπεδον ἐκτάσεως ἑξακοσίων ἐννενήκοντα τ. μ. ὡς ἔγγιστα κείμενον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ χωρίου συνορευόμενον μὲ τὸτὸς ἄνω Ἐλαιουργεῖον καὶ τὸ συνεχόμενον οἰκόπεδόν του,ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης, θάλασσαν καὶ κληρονόμους Στ Τσιλίκουνα ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν 20.000. ἵνα πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ 4003)1953 ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν καὶ συναφῶνως τῷ σχετικῇ ἐπιταγῇ ἤτοι 1) δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον δραχ. 30.000 ἐντόκως νομίμως ἀπό 3 Ἰανουαρίου 1953 μέχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι' ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα δραχ. 900 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 2 Ἀπριλίου 1954. 3) δι' ἔξοδα προκοιν. ποιηθείσης ἐπιταγῆς δραχ. 800 ἐντόκως νομίμως ὁπὸ 2 Ἀπριλίου 19 4 καὶ 4) δι' ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν μετὰ πορείας κλητῆρος ὡς καὶ νομικῆς συμβουλῆς περὶ τὴν ἐκτέλεσιν δρχ. 600 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 4—10—56 ἅπαντα δὲ τὰ ποσὰ ταῦτα νέας ἐκδόσεως. τὰ δὲ τῶν ὑπ' ἀριθ 2, 3 καὶ 4 συμμέτρως μετὰ τῆς Αἰκατερίνης Καραμουζᾶ, τὰ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἀπὸ 7—6—57 καὶ ἐφεξῆς ἐν γένει ἔξοδα, ὡς καὶ δραχ 270 διὰ παραγγελίαν πρὸς συνέχισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ μείον κατεβληθεισῶν τὴν 11—2—57 δραχ 7000 ἐνναντι ἐξόδων καὶ τόκων, ἵνα ἡ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὰ 1\4 τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἀκίνητον δραχ. 7500 καὶ διὰ τὸ δεύτερον δραχ 5000. Ἡ κατακύρωσις ἑκάστου κτήματος χωριστὰ γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοὶ προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νὰ μοὶ καταθέσῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν, τὸ δὲ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου, Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος εἶχε προσδιορισθῇ διὰ τὴν 18—11—56. ἀναβληθεὶς δὲ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 345)55 ἀποφάσεως τοῦ κ. προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν ἐπαναπροσδιωρίσθη διὰ τὴν 20—1—57, μὴ γενόμενος δὲ συνεχίζεται προσδιοριζόμενος ὡς ἄνω. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου, σήμερον τὴν δωδεκάτην 12) Ἰουνίου τοῦ ἔτους χίλια ἐνν ακόσια πεντήκοντα ἑπτὰ (1957) ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δραχμαὶ ἑβδομήκοντα τρεῖς 73).

Ὁ Συμβολαιογράφος
Νέων Ψαρῶν
(Τ. Σ.) Ἀντ. Ν. Τερζάκης

ΕΟΡΤΑΙ — ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

— Τῶν 12 Ἀποστόλων Ν. Ἀρτάκης

Τὴν 30ην Ἰουνίου ἐ.ἔ, ἡμέραν Κυριακήν, ἑορτὴν τῶν ΑΓΙΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ πανηγυρίζει ὁ καθεδρικὸς Ἱερὸς Ναὸς Νέας Ἀρτάκης.

Προσκαλοῦνται οἱ φιλέορτοι ὅπως τιμήσωσι τὴν λαμπρὰν ταύτην πανήγυριν.

Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον

ΤΩΝ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

— Τῆς Καμαρίτσης

Τὴν 1ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων ΚΟΣΜΑ καὶ ΔΑΜΙΑΝΟΥ πανηγυρίζει ὅπως κατ' ἔτος, μὲ μεγαλοπρέπειαν ἡ παρὰ τὴν μαγευτικὴν θέσιν Καμαρίτσης φερώνυμος Ἱ. Μονή.

Συγκοινωνία διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων, μέχρις ἐκεῖ, καὶ διὰ βενζινοπλοίων μέσῳ Πολιτικῶν.

— Τοῦ Πάλιουρα

Ἐπίσης, τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἑορτάζει, διὰ πρώτην φοράν, τὸ εἰς τὴν πευκόφυτον τοποθεσίαν, μὲ τρεχούμενο καὶ γάργαρο νερό, τῆς περιοχῆς Πάλιουρα νεόδμητον ναΐδριον τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων.

Συγκοινωνία, δι' αὐτοκινήτων, μέχρι τοῦ ναΐδρίου.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 47, 48 καὶ 63 τοῦ Α. Ν. 2200]40 «Περὶ Ἱ. Ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὴν κενὴν θέσιν ἱεροδιακόνου τοῦ Ἱ. Ναοῦ «Δώδεκα Ἀποστόλων» Νέας Ἀρτάκης, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τῶν Ἱ. Κανόνων καὶ τοῦ Νόμου ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 14)6)1957

Ὁ Μητροπολίτης
† Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

— Ἐρέτρια - Ὠρωπὸς

Ἀπό τινος τὸ φέρυ—μπότ «Εὔβοια» ἐτοποθετήθη εἰς τὴν γραμμὴν Ἐρετρίας—Ὠρωποῦ καὶ θὰ ἐκτελεῖ 6 δρομολόγια ἡμερησίως. Τοῦτο θὰ δύναται νὰ μεταφέρῃ πολλοὺς ἐπιβάτας ὡς καὶ περὶ τὰ 6 φορτηγὰ αὐτοκίνητα ἡ ὁ λεωφορεῖα καὶ θὰ καλύπτει τὴν ἐκ 4 μιλλίων ἀπόστασιν εἰς ἡμίσειαν ὥραν

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πέρασε, πρὸ μέρες, κι' ἀπὸξτὴν πόλιν, μας ὁ ἀρχηγὸς τῆς «Χριστιανικῆς Δημοκρατίας» κ. Ψαρουδάκης, γιὰ νὰ ψαρέψῃ ψυχὲς ἀνθρώπων.

—Κι' ὅσοι ἄκουσαν τὸ θεῖον πολιτικόν του κήρυγμα, ἐφώναξαν : «Νικας κατὰ βαρβάρων, Νίκε Ψαρουδάκη».

—Ἀπὸ ἕνα μάτς ποὺ δόθηκε ἐδῶ, κατεποντίσθηκε ὁλόκληρος ὁ «Ὀλυμπιακὸς» στὴν «Προποντίδα».

—Καὶ μόνὸ ἡ μπάλα του ἐπέπλευσε, ἀπὸ τὴ θέα τῆς ὁποίας διεπίστωσε, περίλυπος, ὁ Χρύσανθος, ὁ Βασιλείου, τὸ τέλος τῆς βασιλείας τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ».

—Σὰν κεραμίδα ἔπεσε, στὸ κεφάλι ὡρισμένων, ἡ εἴδησις τῆς τοποθετήσεως τοῦ κ. Κεραμιδᾶ ὡς Διοικητοῦ τοῦ Ι.Κ.Α.

—Τοῦ εὔχομαι νὰ μὴ τὰ κάμῃ ἐκεῖ «κεραμιδαριὸ», ἀλλὰ νὰ πληροφορήσῃ τοὺς ἠσφαλισμένους εἰς τὸ Ι.Κ.Α. ὅτι «οἴκαδε, ὅλα πᾶνε καλά».

—Εἶπε καὶ ἐλάλησε, ἀπὸ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Εὐβοίας, ὁ Μούντριχας (ὁ Καπετὰν Ὀρέστης τοῦ ΕΛΑΣ) τρίχες κατσαρές, γιὰ νὰ δικαιώσῃ τὸ ἐπίθετό του.

—Πολὺ ἄσχημα χτύπησε τὶς καρδιὲς τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, τὸ ἔντυπο «Χτυποκάρδι», μὲ τὰ πορνογραφήματά του.

—Δὲν ὑπάρχει, ἀρά γε, ἐλπὶς νὰ σταματήσῃ ἡ κυκλοφορία αὐτοῦ τοῦ ἐντύπου, ποὺ φθείρει τὰ χρηστὰ ἤθη τῆς νεολαίας μας ;

Γιὰ δευτέρα φορά, τὰ ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ δέματα, βρῆκαν τὸ τέλος τους εἰς τὸ Τελωνεῖον τοῦ Πειραιῶς !

—Ἂν ἀπὸ τὴν πρώτη φορὰ εἶχαν δεδῆ οἱ ὑπαίτιοι τῆς ἀποτεφρώσεως τῶν δεμάτων, δὲν θὰ ἐπαναλαμβάνετο τὸ κακὸν εἰς βάρος τῶν ἀναξιοπαθῶν συνανθρώπων μας !! ...

—Ἡ ἐφημερὶς «Χ.Δ.» ἀπεκάλυψε, προχθές, τοὺς σκουφάδες τοῦ «Σκουφᾶ» τῆς πόλεώς μας, ποὺ περιφέρονται ἀκάλυπτοι.

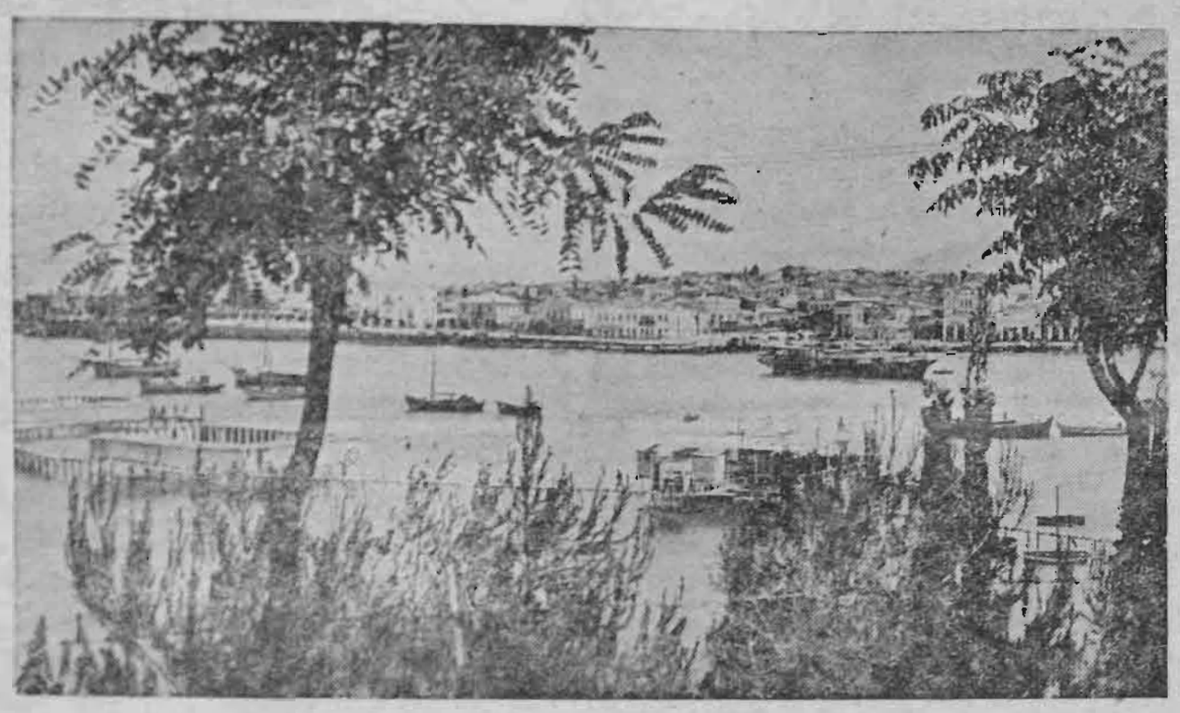
—Ἂς κολυφθοῦν, τοὐλάχιστον, μὲ τοὺς σκούφους των, γιὰ νὰ μποροῦν οἱ συμπολῖται μας νὰ τοὺς διακρίνουν καὶ νὰ τοὺς ὑποβάλουν, ἐπὶ τῇ θέᾳ των, τά.... σεβάσματά των μὲ ὑπόκλισιν !

—Στὶς 24 τοῦ μηνὸς αὐτοῦ οἱ Ὑδραῖοι θὰ γιορτάσουν τὰ ἑκατοντάχρονα ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ναυάρχου τοῦ ἀγῶνος Ἀνδρέα Μιαούλη.

—Ἐνῷ ἐμεῖς, οἱ συμπατριῶται του, θέλουμε μία οὐλοι, κατανέφαλα, γιατὶ τὸ μέρος ποὺ γεννήθηκε ὁ ἥρως τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 21 (στὰ Φύλλα) τὸ ἀφήσαμε νὰ χρησιμοποιεῖται, μέχρι σήμερα, ὡς σταῦλος !!

Ζ.

Η ΧΑΛΚΙΣ ΚΑΙ Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Μία ὡραία ἄποψις τῆς Χαλκίδος

Μετὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ μεγαλοπρεποῦς ξενοδοχείου «Δούσου» καὶ τοῦ ἐπισκευασθέντος εἰς σύγχρονον τοιοῦτον «Παλίρροια», ἡ Χαλκίς, ἡ ὁποία συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν τουριστικῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος, θὰ δύναται τώρα, ποὺ ἀρχίζει ἡ τουριστικὴ κίνησις, νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀνέτως τοὺς ξένους.

Παράλληλα μὲ τὴν τουριστικὴν πολιτικὴν ποὺ ἔχει χαράξει τὸ Κράτος, ἐνδείκνυται νὰ κινηθῇ γενικῶς καὶ ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία. ὥστε οἱ ἐπισκέπται μας, ἐκτὸς τῶν φυσικῶν καλλονῶν καὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς πόλεώς μας, νὰ ἀπολαμβάνουν περιποίησιν, καθαριότητα, προσήνειαν, ἀνέσεις καὶ πολιτισμόν. Αὐτὸ ἐπιβάλλεται πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων μας.

Ἀριθμὸς 4058.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Βου Προγράμματις συνεχίσεως ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ Ἀκινήτου.

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχαὴλ Γραμματικάκης Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1180|7—6—57 Βόυ Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος συνεχίσεως ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ αὐτοκινήτου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Δ. Ἀποστολίδου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν 23ην Ἰουνίου τοῦ 1957 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴ ἀπὸ τῆς 10ης π. μ. μέχρι καὶ τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Χαλκίδι Πρωτευούσῃ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν Δημοσίων πλειστηριασμῶν ἤτοι ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ καφενείου ἡ «Θέμις» τῆς Ἀμυγδαλιᾶς χήρας Χρήστου Δημοσάρα κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου. ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μουτὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 939|16-3-56 ἐκθέσεσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ρηθέντος ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος κατασχεθὲν αὐτοκίνητον τοῦ ὀφειλέτου Χαραλάμπους Ἀθανασίου Κυράνα δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 294|55 Διαταγῆς τοῦ κ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει ἀρχικῶς τοῦ Εὐαγγέλου Β. Βασιλείου ὁρισθέντος τοῦ πλειστηριασμοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 944|56 προγράμματος τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω κλητῆρος διὰ τὴν 1—4-56 μὴ διενεργηθέντος καὶ ἐγκαταλειφθέντος. Συνεπείᾳ τούτου ἕτερος δανειστὴς τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου ὁ Ἀθανάσιος Φουρτούνας κάτοικος Χαλκίδος δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 18|56 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος καὶ κατόπι τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1870|56 Δηλώσεως συνεχίσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐγκαταλειφθέντος πλειστηριασμοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 982|56 προγράμματος πλειστηριασμοῦ ὥρισε τοῦτον διὰ τὴν 3-6--56 ἀναβληθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1955|56 πράξεώς μου μέχρι τῆς 21—7—56 παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐξεδόθη τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 1921|56 Ἀον Ἐπαναληπτικὸν Πρόγραμμα τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ρηθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος, δι' οὗ ὡρίσθη ὁ πλειστηριασμὸς διὰ τὴν 12—8—56 ἀναβληθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2299|12—8—56 πράξεώς μου μέχρι τῆς 19—8—56 παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1042|56 Βου Ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος ὡρίσθη ὁ πλειστηριασμὸς διὰ τὴν 23—9—56 ἀναβληθεὶς καὶ πάλιν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 2501|56 πράξεώς μου μέχρι τῆς 25—11—56 παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐγκατελείφθη ἔκτοτε συνεχισθεὶς μετέπειτα ὑπὸ τοῦ νῦν ἐπισπεύδοντος Δημητρίου Χουλιάρα κατοίκου Στενῆς δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 497|56 Διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 3045|57 Δήλωσιν συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ ὁρισθεὶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1104|57 προγράμματος πλειστηριασμοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ρηθέντος δικαστικοῦ κλητῆρος διὰ τὴν 3—2-57 ἀναβληθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 3167|2—2—57 πράξεώς μου κοινῇ συναινέσει μέχρι τῆς 24—3—57 παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, διὰ τοῦ ὑπ'ἀριθμὸν 1146|57 Αου Ἐπαναληπτικοῦ Προγράμματος ὡρίσθη διὰ τὴν 21—4—57 ἀναβληθεὶς συναινέσει ἐπισπεύδοντος ἐπὶ δεκαπενθήμερον παρελθούσης δὲ καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης ἐπισπεύδεται ἤδη ὁρισθεὶς διὰ τὴν 23—6—57 ἐκπλειστηριάζομεν ἤτοι ἓν ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον τύπου ταξὶ ἐργοστασίου κατασκευῆς FORT ἑπτὰ θέσεων ὀκτακύλινδρον χρώματος μέλανος φέρον ἀριθμὸν κυκλοφορίας Δ. Χ. 4508 μὲ ἔδραν τὴν Στενὴν—Εὐβοίας κλειστὸν μετὰ κουβουκλίου ἐν τῷ ὁποίῳ εἶναι τὸ βολὰν (πηδάλιον) διευθύνσεως καὶ ἅπαντα τὰ μηχανήματα μετρήσεως καὶ κινήσεως μετὰ δύο ἐλαστικῶν εἰς τοὺς ἐμπροσθίους τροχοὺς καὶ δύο εἰς τοὺς ὀπισθίους μετὰ τῶν ἀντιστοίχων ἀεροθαλάμων καὶ γενικῶς μεθ' ἁπάντων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων του ἐν πλήρει λειτουργίᾳ δυναμένου νὰ τεθῇ εἰς ἄμεσον κίνησιν διὰ βενζίνης ἐκτιμηθέντος ἀντὶ ἀρχ. 30.000 τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνεργηθησομένου ἵνα ὁ ἐπισπεύδων ἤδη Δημήτριος Χουλιάρας, κάτοικος Στενῆς, πληρωθῇ τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 447|56 Διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδίκου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ ἤτοι 1) Διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 3770 ἐντόκως νομιμοτόκως τῶν μὲν δρχ. 1850 ἀπὸ 15—8—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως, τῶν δὲ δραχ. 1920 ἀπὸ 15—9—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως. 2) Δι' ἐπιδικασθέντα δικαστικὰ ἔξοδα δραχ. 340, 3) Δι' ἀπόγραφον. ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, πορείαν κλητῆρος κλπ. δραχμὰς 480 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 1—10—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως ὡς καὶ τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς δραχ. 450 διὰ παραγγελίαν πρὸς συνέχισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ, ὡς πρώτῃ προσφορὰ θέλει χρησιμεύσῃ τὸ 1,4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχ. 7.000. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει τὸ ὡς ἄνω αὐτοκίνητον ἀνευθύνως. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ τίμημα εἰς τὸ ἁρμόδιον Δημόσιον Ταμεῖον καὶ ἐνὸς τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω προθεσμίας νὰ καταθέσῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον Παρακαταθέσεως εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐμὴν κρίσιν μου. Τὰ κηρυχθέντα δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ὁριστικοὶ νὰ προέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον ἵνα πλειοδοτήσωσιν. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν 14ην Ἰουνίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέρᾳ Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ ἰδιοκτησίας Γεωργίου Ἀλιφραγκαχῆ καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ (ὡς ἐπεται).

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Χ. Μιχ. Γραμματικάκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Ἀρραβῶνες*

Ἡ δνὶς Σκεύω, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ συμπολίτου συνεχοῦ δημοδιδασκάλου κ. Σταμ. Κανάρη καὶ ὁ κ. Γεώργιος Π. Μπαλέζος. πτυχιοῦχος Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομ. καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, ὑπάλληλος Ἐμπορικῆς Τραπέζης, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Ἐπάξιαι προαγωγαί

Διὰ Β. Διατάγματος προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τμηματάρχου ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ι. Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ πρωτοσυγκελλεύων αἰδεσιμολογιώτατος κ. Δημήτρ. Παπαγεωργίου.

—Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Νικόλ. Πολυτ. Πολιτάκης, Ἐφοριακὸς ὑπάλληλος, προήχθη, κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α'.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπευθύνει ὁλόψυχα συγχαρητήρια πρὸς τοὺς προαχθέντας φίλους της.

—Πένθη

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης Δημήτριος Παπαγεωργίου, συνεχὸς δημοδιδάσκαλος.

—Ἀπέθανεν αἰφνιδίως εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα τὴν 14|6|57 ὁ συμπολίτης Γεώργιος Πασσᾶς, ἀλευρέμπορος.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐνοσηλεύετο, καὶ ἐκηδεύθη πανδήμως ἐν Μακρυκάπα ὁ σεβαστὸς φίλος Γεώργιος Ἀναστ. Σμυρίνης ἢ Δασκαλάκης, ἔμπορος.

—Θάνατος ὁμογενοῦς

Ὡς μᾶς ἐπληροφόρησεν ἐξ BINGHAMTON τῆς Ἀμερικῆς ἀγαπητὸς κ. Παῦλος Τσαλίκης, τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπεβίωσεν ἐν ASTOSIA, L. I. ὁ ἐξ Ἀρτάκης ὁμογενὴς καὶ ἐξάδελφος τοῦ ἀνωτέρω Χαρίτων Καρᾶκος.

Τοὺς συγγενεῖς τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Ἀρχαιρεσίαι

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν εἰς τὸ Σωματεῖον Ἁλιέων Χαλκίδος «Παναγία Μυρτιδιώτισσα» ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Μιχ. Χατζηλάμπρου πρόεδρος, Στέφ. Ζλακώνης ἀντιπρόεδρος. Ἐκ. Κανδύλης γεν. γραμματεὺς, Σταμ. Πόδαρης ταμίας καὶ Γ. Καλαμιγκάκης, Δ Πεντάρας, Ἀναστ. Διακάκης σύμβουλοι.

Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξελέγησαν οἱ κ. κ. Χ. Καρκανδύλας, Γ. Μισοκέφαλος καὶ Δ. Γάντζιος.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Γιαννουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΚΥΜΗ — Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τῶν Κατηχητικῶν σχολείων, ἑορτάσθη μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καὶ κοσμοσυρροῆς ἐκ τῶν χωρίων τῆς περιφερείας μας ἡ «Ἑβδομὰς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Κύμης» ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἀκαταπονήτου Ποιμενάρχου Καρυστίας κ. κ. Ἀνανίου. Κατακλεὶς τοῦ ἁριστου ἑορτίου προγράμματος ὑπῆρξεν τὸ ὑπέροχον δραματικὸν θρησκευτικὸν ἔργον «Ἡ Φαβιόλα», διασκευασθὲν καὶ διδαχθὲν ὑπὸ τοῦ Ἱεροκήρυκος ἐλλογ. κ. Ἐπιφανίου Σκανδάλη, τὸ ὁποῖον ἐσημείωσεν ἐπιτυχίαν ἄνευ προηγουμένου.

Ε. Ζ. Ζ.

ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ — Μεταξὺ τῶν προϊσταμένων τῶν ἐνταῦθα Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ποὺ ἔχουν ἀποσπάσει τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν μετ' αὐτῶν συναλλασσομένων πολιτῶν, συγκαταλέγεται καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α κ. Νικόλ. Τζώρτζης. Ἐμφορούμενος ἀπὸ τὰ πλέον εὐγενικὰ ἰδεώδη καὶ διακρινόμενος διὰ τὸν ζῆλον του, νὰ ἐξυπηρετήσῃ μετὰ προθυμίας τοὺς εἰς το Ὑπ)μα τοῦ ΙΚΑ Ἀλιβερίου ἠσφαλισμένους, ὑπερβαίνει πολλάκις καὶ τὰ ὅρια τῶν καθωρισμένων ὡρῶν ἐργασίας. Αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς τοῦ Ι.Κ.Α. κ. Τζώρτζης ἠγαπήθη, τόσον πολὺ ἀπὸ τὸν ἐργαζόμενον κόσμον τῆς περιφερείας μας.

Ε. Α.

ΑΓ. ΛΟΥΚΑΣ—Παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας ἐγένοντο εἰς τὸ Γυμνασιήριον τοῦ Σχολείου αἱ γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν σημειώσασαι ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν. Εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τὸν δημιουργικὸν καὶ ἀκούραστον διευθυντὴν τοῦ Σχολείου κ. Εὐάγγελον Παπαϊωάννου ἀξίζουν ἄπειρα καὶ θερμὰ συγχαρητήρια.

ΑΓ. ΜΑΤ.

Ν. ΑΡΤΑΚΗ—Μὲ πλούσιον πρόγραμμα ἑορτάσθη ἡ λῆξις τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων μας, τὰ ὁποῖα διευθύνει ὁ ὑπέροχος πρωθιερεὺς ἡμῶν κ. Σπυρίδων Ἀθανασίου. Οἱ παρακολουθήσαντες τὴν ἑορτὴν ξένοι ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμὸν καὶ τὰ συγχαρητήριά των πρὸς τὸν ζηλωτὴν αὐτὸν Κληρικὸν καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίας ποὺ ἔλαβον μέρος εἰς αὐτήν.

Ι. Ρ.

ΤΡΙΑΣ — Τῇ συμμετοχῇ ἀρκετῶν προσκυνητῶν ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ἁγίας Τριάδος. Ἀφ' ἑσπέρας ἐγένετο ἡ περιφορὰ τῆς Εἰκόνας ἀνὰ τὸ χωρίον μας, τὴν δὲ ἑπομένην ἐψάλη μεγαλοπρεπὴς λειτουργία εἰς ἣν ἔλαβον μέρος ὁ ἐκ Πολιτικῶν Οἰκονόμος πατὴρ Ἰωάννης Κοντούλης καὶ ὁ ὑποδειγματικὸς ἐφημέριός μας αἰδ. κ. Εὐάγγ. Γκρινιάρης. Τοὺς χοροὺς διηύθυνεν ὁ πρωτοψάλτης τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς Χαλκίδος κ. Ἡρακ. Ἀποστολίδης, δστις κατενθουσίασε τὸ ἐκκλησίασμα. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξεν, λίαν ἐπιτυχῶς, ὁ ἀπόφοιτος τοῦ Ἐκκλ. Φροντιστηρίου τῆς Ριζαρείου Σχολῆς κ. Δημήτρ. Ἀπ. Παράκατης, ἐκ Μακρυκάπας, προκαλέσας εὐμενῆ ὑπὲρ αὐτοῦ σχόλια. Τὴν ἑορτὴν ἐπεσφράγισεν διασκέδασις εἰς τὰ διάφορα κέντρα.

Θ. Λ.

ΚΑΜΑΡΙΤΣΑ — Ἡ Διεύθυνσις τοῦ ΚΤΕΛ ἀφορμὴν λαβοῦσα ἀπὸ τὴν τοποθέτησιν ἐνταῦθα ἀγοραίου αὐτοκινήτου, διέκοψε τὴν διὰ λεωφορείων συγκοινωνίαν, πρᾶγμα ὅπερ ἐπροκάλεσεν τὰς διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων μας. Ἀπὸ τὸν κ. Νομάρχην μας ἀναμένομεν νὰ διατάξῃ τὴν ἐπανάληψιν τῆς συγκοινωνίας.

Ν. Δ.

ΦΥΛΛΑ—Τὴν 11ην τρεχ. ἐπὶ ἐνάρξει τοῦ ἔργου τῆς ὑδρεύσεως ἐτελέσθη, παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ αἰδεσ. ἐφημερίου μας κ. Γρηγορ. Ἀναστασίου καὶ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τῆς δεξαμενῆς. Ἐκ μέρους τῆς Νομαρχίας παρέστη ὁ Μηχανικὸς κ. Γ. Κάτουλας. Εὐχόμεθα ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀρξαμένου ἐπωφελοῦς τούτου ἔργου.

Γ. Χ.

ΟΚΤΩΝΙΑ — Οἱ ἀδελχοὶ Δημήτριος καὶ Γεώργιος Κρόκος, ἐφόνευσαν ἐξ ἐνέδρας διὰ ροπάλων τὸν Νικόλ. Μάμαν ἐτῶν 34, πρώην ἀγροφύλακα. Αἰτία τοῦ φόνου ὑπῆρξαν αἱ ἀθέμιτοι σχέσεις τοῦ θύματος μὲ τὴν ἀδελφὴν τῶν δραστῶν, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν.

Γ. Μ.

ΜΟΡΙΚΙ (Βοιωτίας)—Τὸ ἔργον προσωρινῆς ὑδροληψίας ἐξ Ὑλίκης, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Ἀγιάννογλου καὶ τοῦ μηχανικοῦ τῆς Ἑταιρίας Ὑδάτων, πλησιάζει πρὸς τὸ τέρμα του. Οὕτω χάρις εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν ἀνωτέρω καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἐργατῶν ἐγένετο ἡ ἐγκατάστασις τῶν πρώτων μηχανημάτων τοῦ ἀντλιοστασίου, ὥστε νὰ ἀποσοβηθῇ ὁ κίνδυνος τῆς λειψυδρίας τῶν Ἀθηνῶν.

Δημ. Ἀθ. Βοργιᾶς

ΛΟΥΚΙΣΙΑ—Τὴν πρωΐαν τῆς 10)6)57 οἱ Φώτης Δ. Παναγιώτου καὶ Νικολ Μιχ. Χατζημαργαρίτης, διεκδικοῦντες πρωτεραιότητα διὰ τὴν ἄρδευσιν τῶν ἀγρῶν των, συνεπλάκησαν. Ἀποτέλεσμα τῆς συμπλοκῆς ὑπῆρξεν ὁ σοβαρὸς τραυματισμὸς εἰς κεφαλὴν διὰ σιδηρᾶς κτένης τοῦ Χατζημαργαρίτη.

Ὁ παθὼν διεκομίσθη εἰς τὴν ἐν Χαλκίδι Κλινικὴν τοῦ χειρουργοῦ ἰατροῦ κ. Ἀντ. Νικηφοράκη, ὁ δὲ δράστης Παναγιώτου ἐξηφανίσθη.

Κ.

ΦΑΡΑΚΛΑ—Τὴν 9ην τρ. μηνὸς ἐτελέσθησαν ἐνώπιον τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων αἱ καθιερωμέναι κατ' ἔτος γυμναστικαὶ ἐπιδείξεις τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτι. Σχολείου Φαράκλας τοῦ ὁποίου διευθυντὴς εἶναι ὁ ἐξαίρετος καὶ ἀκαταπόνητος διδάκλος κ. Κων. Δέδες. Αἱ γυμναστικαὶ ἀσκήσεις ὑπῆρξαν θεαματικώταται καὶ ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀνυπόκριτον χαρὰν εἰς τοὺς γονεῖς. Ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν καὶ αἱ ρυθμικαὶ ἀσκήσεις τῶν μικρῶν μαθητῶν τῆς Α' καὶ Β' τάξεως.

Ἄξιζουν θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Δέδε, ὁ ὁποῖος ἐργάζεται πράγματι μὲ ζῆλον διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν παιδιῶν τῆς Φαράκλας.

Ἔφεδρος ἀξιωματικός, μὲ πίστιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του πρὸς αὐτὴν ἄλλοτε, τώρα ἐργάζεται διὰ τὸ παιδί, τὸν αὐριανὸν πολίτην καὶ στρατιώτην.

Ὁ Ἐφημέριος
Φαράκλας Θ. Θ.

ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΙΣ ΠΡΟΚΟΠΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Τὴν μεσημβρίαν τῆς 12ης τ. μ. αἱ Α. Α. Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς ἡμῶν μετέβησαν δι' αὐτοκινήτου εἰς Προκόπιον (Ἀχμὲτ Ἀγᾶ) καὶ παρέστησαν εἰς τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐκεῖ διδακτηρίου, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη ἀπὸ τὸν ἔρανον τῆς Βασιλίσσης καὶ δωρεὰν τῆς ἀποθανούσης συζύγου τοῦ Ἄγγλου βουλευτοῦ κ. Φ Μπαϊκερ.

Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ χωρίου παρὰ τῆς Α. Σεβ. τοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. κ. Γρηγορίου, τοῦ Νομάρχου Εὐβοίας κ. Ἰωάννου καὶ τοῦ κ. Μπαϊκερ.

Οἱ Βασιλεῖς ἀφοῦ προσεκύνησαν τὸ σεπτὸν σκήνωμα τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου παρεκάθησαν εἰς πρόγευμα τὸ ὁποῖον παρέθεσεν, πρὸς τιμήν των εἰς τὴν ἐκεῖ οἰκίαν του ὁ κ. Φ. Μπαϊκερ.

Κατὰ τὴν ἐπιστροφήν των εἰς Ἀθήνας, ὁ Ἄνοξ καὶ ἡ Ἄνασσα ἐγένοντο ἀντικείμενον θερμοτάτων ἐκδηλώσεων ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῶν ἐνδιαμέσων χωρίων.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΞΑΓΩΓΑΣ ΝΩΠΩΝ ΟΠΩΡΩΝ ΚΑΙ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ

Ἐν ὄψει τῆς ἐφετεινῆς πλουσίας φρουτοπαραγωγῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆς, ἔδωσεν ἐντολὴν πρὸς τὸν ὑφυπουργὸν Ἐμπορίου κ Μάρτην. ἵνα μεταβῇ εἰς Κεντρικὴν Μακεδονίαν καὶ λάβῃ ἅπαντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἀπρόσκοπτον ἐξαγωγὴν τῶν νωπῶν ὀπωρῶν καὶ τῶν λαχανικῶν.

Ὁ κ. Μάρτης, πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐκάλεσεν εἰς μακρὰν σύσκεψιν τοὺς ἁρμοδίους παράγοντας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, τῆς Α.Τ.Ε., τῶν Σ.Ε.Κ., τῆς ΑΓΡΕΞ καὶ τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγῶν καὶ ἐξαγωγέων. Ἐκ τῆς συσκέψεως ταύτης, ἡ προοπτικὴ τῶν ἐξαγωγῶντῶν νωπῶν ὀπωρῶν καὶ λαχανικῶν εἶναι μεγάλη.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι, εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθεισῶν ἀποφάσεων διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν φρούτων θὰ συμπεριληφθῇ καὶ ἡ Εὔβοια, τῆς ὁποίας ἡ ἐφετεινὴ φρουτοπαραγωγὴ εἶναι πλουσιωτάτη

ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ ΛΑΟΥ

Ὁ Ἐθνάρχης καὶ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Μακάριος, εἰς ἀνακοινώσεις του πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ ξένου Τύπου, ἐξέθεσε τὰς ὠμότητας τῶν βρεττανικῶν Ἀρχῶν εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων κατοίκων τῆς Κύπρου.

Αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ Μακαρίου, αἱ ὁποῖαι ἐστηρίχθησαν εἰς ἀδιάσειστα στοιχεῖα, ὑπῆρξαν συγκλονιστικαὶ καὶ ἀνατριχιαστικαί, ἀφῆκαν δὲ ἐμβρόντητους τοὺς παρισταμένους καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς ξένους ἀνταποκριτάς.

Τὰ μαρτύρια τῆς «Ἱερᾶς Ἐξετάσεως» ὠχριοῦν πρὸ τῶν βασανιστηρίων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ εἰς τὰ ὁποῖα τοὺς ὑπέβαλαν οἱ Βρεταννοὶ δήμιοι καὶ οἱ σύμμαχοί των Τοῦρκοι.

Τὰ ἀνήκουστα βασανιστήρια ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἀπηριθμησεν ἓν πρὸς ἕν ὁ Ἐθνάρχης, ἀποτελοῦν στίγμα διὰ τὸν πολιτισμόν μας καὶ αἶσχος καὶ ὄνειδος διὰ τὴν βρεταννικὴν Κυβέρνησιν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ

Α' ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΙΣΤΙΑΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 35.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Α'. Δημοτικοῦ Σχολείου Ἱστιαίας

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰσυμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν κατασκευῆς οἰκοδομικοῦ σκελετοῦ τοῦ διδακτηρίου τοῦ Α'. Δημοτικοῦ Σχολείου Ἱστιαίας προϋπολογισθείσης δαπάνης δραχμῶν διακοσίων τριάκοντα μιᾶς χιλιάδων τριακοσίων εἴκοσι τριῶν (231.323).

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων ἔργων πρώτης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἱστιαίᾳ καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Α'. Δημοτικοῦ Σχολείου Ἱστιαίας τὴν 14ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἀπὸ ὥρας 11—12 μεσημβρινῆς.

Τῶν σχετικῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ Α'. Δημοτικοῦ Σχολείου Ἱστιαίας.

Ἐν Ἱστιαίαι τῇ 18 Ἰουνίου 1957

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
ΤΡΙΑΝΤ. ΒΑΣΙΩΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
1
ΙΟΥΛΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 43 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 27ον — ΑΡΙΘ. 543

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΝ

Πρὸ ἐτῶν εἶχε συλλεγῆ ἕνα σεβαστὸν χρηματικὸν ποσόν, μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ἀνέγερσιν Σανατορίου ἐν Εὐβοίᾳ. Μὴ κατασιάντος ἐφικτοῦ τοῦ σκοποῦ τούτου, ἀπεφασίσθη ὅπως τὰ εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος κατατεθημένα χρήματα, προερχόμενα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους τῆς Εὐβοίας, χρησιμοποιηθῶσι διὰ τὴν κτιριακὴν ἐπέκτασιν τοῦ Δημοσίου Νοσοκομείου Χαλκίδος καὶ τὴν σύστασιν ἐν ταὐτῷ Ἀντιφυματικοῦ Ἰατρείου πρὸς νοσηλείαν τῶν πασχόντων ἀσθενῶν.

Παραδόξως ὅμως, διὰ τοῦ ψηφισθέντος Νόμου 3672]57, τὰ διὰ τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν προοριζόμενα χρήματα ἐκχωροῦνται εἰς τὸ Παιριωτικὸν Ἵδρυμα ἐπὶ τῷ ἀποκλειστικῷ σκοπῷ ἀνεγέρσεως Παιδικοῦ Σταθμοῦ εἰς τὴν πόλιν μας!

Κατὰ τῆς αὐθαιρέτου ταύτης ἀποφάσεως ἐνήργησεν ὁ ἐνταῦθα Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος», ἀποστείλας πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τὴν ἀπὸ 18-6-57 ἀναφοράν του, κοινοποιηθεῖσαν καὶ πρὸς ἄλλους ἁρμοδίους παράγοντας, δι' ἧς ἐπιζητεῖται ἡ τροποποίησις τοῦ ρηθέντος Νόμου καὶ ἡ ἐκ τούτου ἀπάλειψις τοῦ ἄρθρου 4, ὥστε τὸ ἐξ ἐράνου τῶν Εὐβοέων συλλεγὲν χρηματικὸν ποσὸν νὰ διατεθῇ διὰ τὸν πραγματικὸν σκοπόν του. Δηλαδή, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ Δημοσίου Νοσοκομείου Χαλκίδος καὶ τὴν ἵδρυσιν ἐν αὐτῷ Ἀντιφυματικοῦ Ἰατρείου, τοῦ τόσον ἀπαραιτήτου διὰ τὴν πόλιν μας.

Θέλομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι πρὸς υἱοθέτησιν τῆς ἀναφορᾶς τοῦ προειρημένου Συλλόγου θὰ συντρέξουν καὶ οἱ κ.κ. Βουλευταὶ τῆς Εὐβοίας καὶ πᾶς ἄλλος δυνάμενος παράγων.

Εἶναι ἀπαράδεκτον, χρήματα, τὰ ὁποῖα ἐξοικονομήθησαν διὰ κάποιον εἰδικὸν σκοπόν, νὰ ἐκχωροῦνται, ἔστω καὶ ὑπὸ νομιμοφάνειαν, δι' ἄλλόφρονα τοιοῦτον.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΘΕΟΣ ΤΑΞΕΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ Θεὸς εἶναι Θεὸς τάξεως. Ὅταν οἱ Ἰσραηλῖται ἐγκατέλειψαν τὴν Αἴγυπτον δὲν ἔφυγαν ἀτάκτως ἀλλὰ «παρατεταγμένοι» (Ἔξοδος ιγ' 18). Ὁ Θεὸς μισεῖ τὴν ἀταξίαν. Ὁ ἔναστρος οὐρανὸς κινεῖται μὲ μαθηματικὴν ἀκρίβειαν. Χιλιάδες ἀνθρώπων ἠκολούθησαν τὸν Χριστόν. Ἀπεφάσισε νὰ τοὺς θρέψῃ πρωτοῦ τοὺς ἀποπέμψῃ. Διατάζει τοὺς μαθητάς Του νὰ τούς κάμουν νὰ καθίσουν. Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος μᾶς δίδει μιὰ λεπτομέρεια πῶς ἐκάθισαν. «Καὶ ἐκάθισαν πρασιαί, πρασιαί, δυλ σειραί, σειραί)' ἀνὰ ἑκατὸν καὶ ἀνὰ πεντήκοντα» (Μάρκου στ' 40)

Ὁ Θεὸς ἐξακολουθεῖ ν' ἀγαπᾶ τὴν τάξιν. Ὁ Ἀπ. Παῦλος γράφων εἰς τοὺς βορυβώδεις Κορινθίους λέγει: «Πάντα ἅς γίνωνται εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν». (Α' Κορινθ. ιδ' 40). «Ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἀκαταστασίας, ἀλλ' εἰρήνης» (Α' Κορινθ. ιδ' 33). «Κάμετε τοὺς ἀνθρώπους νὰ καθίσωσι» (Ἰωαν. στ' 10)

Ἕνα μεγάλο μάθημα μποροῦμε νὰ διδαχθοῦμε ἀπὸ τὰ λόγια αὐτά. πρὸ πάντων μέσα στὸν αἰῶνα ποὺ ζοῦμε. Ὅταν ἐρωτῶ τοὺς ἀνθρώπους γιατί δὲν μελετοῦν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, γιατὶ δὲν πηγαίνουν σὲ πνευματικὲς συναθροίσεις, ἀμέσως μοῦ προτείνουν τὴ δικαιολογία: «Δὲν ἔχομε καιρό». Διαρκῶς εὑρισκόμεθα στὸ πόδι. Τρέχουμε δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς θρέψῃ πνευματικὴ τροφὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ καθίσωμε. Ἡμεῖς μόνοι μας ἐξ ἰδίων μας δὲν θέλουμε νὰ τὸ κάμουμε. Ἀλλ ὅταν ὁ Θεὸς ἐπιτρέψῃ κάποια ἀρρώστεια. κάποιο κακὸ γιὰ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ἡσυχάσουμε δι' ὀλίγον καὶ ν' ἀκούσωμε τὴν φωνή Του παραπονούμεθα. «Καὶ εὐφραίνονται, διότι ἡσύχασαν λέγει ὁ Ψαλμῳδὸς (ρζ 30). Διότι οὕτω λέγει ὁ Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ Ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, ἐν τῇ ἐπιστροφῇ καὶ ἀναπαύσει θέλετε σωθῆ, ἐν τῇ ἡσυχίᾳ καὶ πεποιθήσει θέλει εἶσθαι ἡ δύναμίς σας, ἀλλα δὲν ἠθελήσατε» (Ἡσαΐας λ' 15). Ὁ Ἀπ Παῦλος γράφων εἰς τοὺς Θεσσαλονικεῖς λέγει: «Νὰ φιλοτιμῆσθε εἰς τὸ νά ἡσυχάζητε» (Α' Θεσσ δ' 11).

Ἕνας νέος εἶχε κάποιο δυστύχημα ποὺ τὸν ἔρριψε στὸ νοσοκομεῖο. Ἐκεῖ φαίνεται ἦταν τὸ μόνο μέρος ποὺ ὁ Θεός μπόρεσε νά τὸν κάμῃ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ σκεφθῇ Ἰδοὺ τί γράφει στὴ νοσοκόμο του, κ. Γεωργίαν Παπαδοπούλου, τὴν ὁποίαν γνωρίζω προσωπικῶς. «Θεωρῶ ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ δείξατε πρὸς τὸν φωχὸν τότε τραυματία. Θὰ ἐνθυμοῦμαι πάντοτε ὅτι μόλις συνῆλθα ἀντίκρυσα ἕνα στοργικὸ πρόσωπο γυρμένο ἐπάνω μου νὰ μὲ κυττάξῃ μὲ ἀνέκφραστη καλωσύνη νὰ μοῦ λέῃ λόγια παρήγορα καὶ νὰ μοῦ δίδῃ κουράγιο γιὰ τὴν ἀντιμετώπισι τῆς τραγικῆς καταστάσεώς μου. Μὲ τὸ κύλισμα τῶν ἡμερῶν, συνήθισα τὴν παρουσία σας, τὴν καλωσύνη σας. Μοῦ ἔγινε ἀπαραίτητη ἡ ἀγάπη σας. Περίμενα μὲ ἀγωνία τὴν στιγμὴ ποὺ θὰ εἴχατε εὐκαιρία γιὰ νὰ ἔλθητε κοντά μου καὶ νὰ μοῦ πῆτε τὶς ἀξέχαστες ἐκεῖνες ἱστοριοῦλες ποὺ τόσο βαθὺ περιεχόμενο κρύβαν μέσα τους. Μιὰ μέρα, μαζὶ μὲ τὰ παρηγορα ἐκεῖνα λόγια σας, μοῦ ἀναφέρατε γιὰ τὸν Χριστό. Ντρέπουμε νὰ τὸ ὁμολογήσω πόσον βαρειὰ κτύπησαν στὴν καρδιά μου τὰ λόγια αὐτά. Μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ μὴ σᾶς δυσαρεστήσω ἢ ἄλλως θὰ σᾶς ἔλεγα ὅτι αὐτὰ δὲν τὰ χρειαζόμουνα ἐγὼ διότι εἶχα ἀρκετὰ προσδεύσει. Ἤθελα νὰ σᾶς πῶ πῶς αὐτὰ ἦταν γιὰ ὡρισμένες γυναικοῦλες καὶ ἀνθρώπους καθυστερημένους. Ἀλλ' ἡ καλωσύνη σας, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἡ ἔμπρακτος ἀδελφική σας ἀγάπη δὲν μὲ ἄφησαν νὰ τὸ πράξω.

Μιὰ βραδιὰ ποὺ θὰ μοῦ μείνῃ ἀλησμόνητη, φέρατε μαζί σας τὴν Καινὴ Διαθήκη καὶ μοῦ διαβάσατε ὡρισμένες περικοπές. Ἐκείνη ποὺ μπῆκε μέσα στὴν καρδιά μου ἦταν τὸ «τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεός τὸν κόσμον, ὥστε ἔδωκεν τὸν Υἱόν Του τὸν μονογενῆ, διὰ νὰ μὴ ἀπολεσθῇ πᾶς ὁ πιστεύων εἰς Αὐτόν, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον». Ὅταν φύγαμε μοῦ δώσατε τὴν Καινὴ Διαθήκη, μὲ τὴν παράκλησι νὰ μελετῶ. Δὲν φανταζόμουνα ποτὲ τὸ ἀποτέλεσμα. Καὶ ὅμως ὑπῆρξε κεραυνοβόλο. Ἡ ἐποχὴ ἦτο πάρα πολὺ κατάλληλος. Μακρυὰ ἀπὸ κοσμικὲς ἀπολαύσεις καὶ ἡδονές, μακρυὰ ἀπὸ τὰ πάθη καὶ τὸ κοσμικὸ χάος, ἐπάνω σὲ κρεββάτι τοῦ πόνου. ἀφέθηκε ἡ ψυχή μου ἐλεύθερη νὰ δεχθῇ τοὺς λόγους τῆς ζωῆς καὶ ἔτσι νὰ πετάξῃ σὲ νέους ὁρίζοντας, πάνω ἀπὸ τὰ γήϊνα.

»Δύθορμητα ἔκανα τὴν κίνησι νὰ σηκωθῶ. Πόνοι φρικτοὶ σφάδαζαν τὸ κορμί μου, καὶ ἐκεῖ σωματικὰ ἐξηντλημένος ὅπως ἤμουν, ἄφησα νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸ βάθος τῆς καρδιᾶς μου, μιὰ θερμὴ προσευχή, σ' Ἐκεῖνον ποὺ πέθανε γιὰ νὰ μὲ σώσῃ. (Α' Τιμ α' 15).

»Ἕνας καινούργιος ἄνθρωπος εἶχε γεννηθῇ.

»Ἀνέρρωσα, ἔφυγα μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο χωρὶς νὰ σᾶς ἰδῶ, χωρὶς νὰ σᾶς εὐχαριστήσω. Ἴσως νὰ νομίσατε ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ σᾶς ξεχάσῃ ἕνας ποὺ τόσο πολὺ εὐηργετήθη ἀπὸ σᾶς καὶ ὅστις πιστεύει εἰς τὸ θαῦμα τῆς ἀναγεννήσεως, ὅπως καὶ σεῖς. Ὄχι, σᾶς ἐνθυμοῦμαι πάντοτε καὶ προσεύχομαι συνεχῶς γιὰ τὴν πνευματική μου μητέρα, ἡ ὁποία ἔγινε αἰτία νὰ βρῶ τὴν εὐτυχία τὴν δική μου καὶ τὴν ὁμόνοια τῆς οἰκογενείας μου

»Μὴ σᾶς ξενίζει αὐτό. Προτοῦ συμβῇ τὸ ἀτύχημα καὶ σᾶς γνωρίσω ἤμουνα ἕνας ἐπιπόλαιος, ἄσωτος καὶ ὅσα χρήματα ἐκέρδιζα ἀπὸ τὴν ἐργασία μου τὰ σπαταλοῦσα κυλιόμενις μέσα στὴ διαφθορὰ καὶ τὴν ἀκολασία, ἐνῷ ἡ οἰκογένειά μου ἐστερεῖτο πολλῶν βασικῶν ἀναγκῶν.

»Τώρα ὅμως ἄλλαξαν τὰ πράγματα. Τὸ σπίτι μας κολυμπᾶ μέσα στοὺς πνευματικοὺς θησαυροὺς καὶ στὴν αὐτάρκεια τῶν ὑλικῶν ἀναγκῶν. Ἡ μητέρα μου καὶ ἡ μεγαλύτερη ἀδελφή μου σᾶς γνώρισαν τότε, τώρα ὅμως ὅλοι θέλουν νὰ σᾶς δοῦν γιὰ νὰ σᾶς ἐκφράσουν τὴν εὐγνωμοσύνη των καὶ τὰς ἀπείρους των εὐχαριστίας. Ὅσο γιὰ μένα, εὐχαριστῶ τὸν Πατέρα Θεόν, ποὺ μὲ συναρίθμησε μὲ τὰ παιδιὰ Του καὶ μοῦ ἔδωσε τὴν ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀτελεύτητη οὐράνιο ζωή. Εἶμαι ἀφιερωμένος ψυχή τε καὶ σώματι στὴν ὑπηρεσία τοῦ Μεγάλου μου Σωτῆρος καὶ μὲ τὴν βοήθειάν Του ἐργάζομαι γιὰ τὴν δόξαν Του. Μετὰ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφικῆς ἀγάπης. Ναπολέων Τζανετάκης».

Ἀγαπητέ μου ἀναγνῶστα, μὴ ἀναγκάσῃς τὸν Θεόν νὰ σὲ ρίξῃ στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου γιὰ νὰ στρέψῃς τὰ βλέμματά σου πρὸς Αὐτόν. Τὸ κάμνει πολλὲς φορές, γιατὶ ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦμε τὰ γήϊνα τόσο πολύ, πού περπατοῦμε διαρκῶς μὲ τὰ μάτια μας στραμμένα πρὸς τὰ κάτω ἀντὶ πρὸς τὰ ἄνω. Μόνος σου λοιπὸν λάβε τὴν πρωτοβουλία καὶ κάθησε γιὰ νὰ σὲ θρέψῃ ὁ Χριστὸς μὲ τὸν Ἄρτον τῆς Ζωῆς, τὸν διαμένοντα εἰς τὸν αἰῶνα.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο ΠΑΓΟΣ

Μὲ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ καύσωνος, παρατηρεῖται, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ θέρους, ὑπὸ διαφόρους προφάσεις, ἡ ἔλλειψις πάγου. Τὸ μυστήριον τοῦτο, καθ' ἡμᾶς, δὲν εἶναι ἀνεξιχνίαστον. Ὑπάρχει κάποιος σκοπός, ὁ ὁποῖος ἀγιάζει τὰ μέσα.

Ἂς κινηθοῦν οἱ ἁρμόδιοι καί, ἐν ἀνάγκῃ, ἂς «βάλουν πάγο» εἰς τοὺς καιροσκόπους καὶ κερδοσκόπους

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐπιτακτικὴ ἀξίωσις τοῦ Κοινοῦ.

ΔΙΑΤΙ;

Διατὶ παραμένουν κλειστά, κατὰ τὰς προμεσημβρινὰς ὥρας τῶν Κυριακῶν, τὰ παραλιακὰ περίπτερα; Τὸ μέτρον τοῦτο δυσχεραίνει τὰ μέγιστα, εἰς τὸν ἀνεφοδιασμὸν σιγαρέττων κ.λ.π., τοὺς εἰς τὸν λιμένα μας προσεγγίζοντας ναυτικοὺς καὶ λοιποὺς ξένους ἐπισκέπτας.

ΔΙΑΤΙ δὲν χρωματίζεται ὁ τροῦλλος τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ὁποίου κάθε ἄλλο παρὰ εὐχάριστον ἐντύπωσιν προξενεῖ;

ΔΙΑΤΙ δὲν ἤρχισε ἀκόμη τὸ κατάβρεγμα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μας, μολονότι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν καρδιὰ τοῦ θέρους;

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ ΤΟΝ κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΝ

Τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιον Ταξιαρχῶν — Καρυστίας διὰ τοῦ ἀπὸ 22)4)57 ψηφίσματός του ἐκφράζει πρὸς τὸν τ. Ὑπουργὸν καὶ Βουλευτὴν Εὐβοίας κ. Γεώργιον Βογιατζῆς, τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των, διὰ τὴν παροχὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν θὰ καταστῇ δυνατὴ ἄρδευσις τῆς περιοχῆς καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς μικροβιοτεχνίας τῶν Ταξιαρχῶν.

ΣΤΟ ΦΙΕΡΟ

Μᾶς τσουρούφλισε καὶ μᾶς ἔκαψε ὁ καύσων ποὺ ἐπεκράτησε τὴν περασμένη ἑβδομάδα.

—Κι' οἱ πυροφλεγεῖς συμπολῖτες καὶ συμπολίτισσες ἔκαμαν κούρτ στοῦ «Κουρέντι» τὴν θάλασσα γιὰ νὰ δροσισθοῦν.

—Ἀφοῦ ἐπέλυσε τὰ φλέγοντα ζητήματα τῆς Εὐβοίας, μπατίρισε ἡ ἔντυπος ἡμερήσια «Πατρίς».

—Ἔτσι, οἱ ἐκδότες της, ἔμειναν καὶ πάλιν ἀπάτριδες.

—Ἂς δεχθοῦν τὰ συλλυπητήριά μας, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας, γιὰ τὴν θυσία ποὺ ὑπέστησαν, οἱ συνάδελφοι αὐτοί, νὰ διορθώσουν τὰ κακῶς κείμενα τοῦ τόπου μας!! ..

—Στὸ λιμάνι τοῦ Καράβου ἀομένιζε προχθὲς ἕνας καρχαρίας.

—Ὄχι ἀπὸ τοὺς «καρχαρίας» ποὺ ροφοῦν τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου γιὰ νὰ θησαυρίζουν ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ καταβροχθίζουν ὁλόκληρο τὸν ἄνθρωπο.

—Κάποιος παράλυτος Ἀθηναῖος, μόλις πάτησε στὴν Λουτρόπολι τῆς Εὐβοίας, ἀνεφώνησε:

—«Αἰ, διψῶ!»

—Κι' ὅταν ἀμέσως τοῦ ἔδωκαν νερὸ νὰ πιῇ, ἀπήντησε:

—«Δὲν θέλω νερὸ γιὰ πιόσιμο, ἀλλὰ γιὰ λουτρό, νὰ θεραπευθῶ».

—Τοῦ εὔχομαι νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία του.

—Ὕστερα ἀπὸ τὴν μομφὴ ποὺ ἔδωκαν στὸν Γκάνη, κανείς, μὰ κανεὶς δὲν τὸν ἐψήφισε γιὰ νὰ ἐπανεκλεγῇ πρόεδρος τῶν συνταξιούχων τοῦ Ι.Κ.Α. Εὐβοίας.

—Καὶ παρέμεινε σκέτος νέτος Γ—κάνης, χωρὶς κανένα ὀπαδό.

—Ἡ μπύρα ποὺ κάμνει καλὸ στὴν τσέπη τοῦ Φίξ καὶ κακὸ στὰ βαλάντιο τῶν χωρικῶν, ἄρχισε νὰ ἐκτοπίζεται ἀπὸ τὸ κρασὶ μάρκας «ΕΒΙΒΑ».

—«Ἔβιβα», λοιπόν, ἂς τὸ [πιοῦμε
κι' ἂς τὸ τσούξουμε
καὶ στὴν γειὰ τῶν ἀμπε[λουργῶν μας
ἂς βοήσωμε:
—«Ἔβιβα».

Ζ.

ΕΠΙ ΤΗ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΤΟΥ

Προεξάρχοντος τοῦ ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ ἐνταῦθα Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Συνεσίου Βισβίνη, περιστοιχουμένου ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρου καὶ κατωτέρου Ἱ. Κλήρου τῆς πόλεώς μας, ἐτελέσθη ἐπίσημος δοξολογία, ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἡμῶν Παὐλου, καθ' ἣν παρέστησαν ἅπασαι αἱ πολιτικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Δικαστικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ τόπου μας ὡς καὶ αἱ Ὀργανώσεις καὶ τὰ διάφορα Σωματεῖα μετὰ τῶν λαβάρων των.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Δοξολογίας ὁ Νομαρχῶν Διευθυντὴς κ. Δ. Καρυώτογλου, ἐδέχθη εἰς τὴν Νομαρχίαν τὰς εὐχὰς τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν πολιτῶν καὶ ἀκολούθως ἠνοίχθη βιβλίον εὐχετηρίων. Τὸ ἑσπέρας ἡ πόλις μας ἐφωταγωγήθη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ

Α'ΞΙΟΥ ΔΗΜΟΤ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 53.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Σοφίας

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς Δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐγκριθείσης μελέτης, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως 1)ξίου Διδακτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Σοφίας προϋπολογισθείσης δαπάνης δραχμῶν ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (145 000).

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων ἔργων πρώτης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικά.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ καὶ εἰς τὸ ἐνταῦθα Δημ. Σχολεῖον τὴν 21ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην ἕως 12ην π. μ.

Τῶν σχετικῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ Α'. Δημ. Σχολείου Ψαχνῶν

Ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῇ 25ῃ Ἰουνίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Σχολ. Ἐφορείας

ΚΩΝΣΤ. Α. ΤΣΟΚΑΝΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΣΚΥΡΟΣ, 26)6)57— Συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ Νομοῦ Εὐβοίας, ἀφίχθη ἐνταῦθα ὁ Νομάρχης κ. Ἀνδρέας Ἰωάννου καὶ ἐπελήφθη μετ' ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων τῆς νήσου μας, ἀποσπάσας τὰς εὐχαριστίας τῶν κατοίκων αὐτῆς. Β.

ΨΑΧΝΑ— Ἡ ἀρχομένη αὔριον Ἐμποροπανήγυρις καὶ ζωοπανήγυρις ἡ ὁποία θὰ συνεχισθῇ μέχρι τῆς 8ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. συνεκέντρωσε ἀρκετοὺς ἐμπόρους καὶ μεταπράτας. Προβλέπεται ἱκανοποιητικὴ ἡ κίνησις. Κ. Σ.

ΑΓ. ΑΝΝΑ — Εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητος μας κ. Ἰ. Εὐσταθίου ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ Ὑφυπουργοῦ Προνοίας βραβεῖον ἐκ (3000)δρχ. διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ἀναπτυχθεῖσαν δραστηριότητα διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Δ. Λ.

ΔΑΜΨΑΚΟΣ— Τὴν 30ην λήξαντος μηνὸς ἐνεταφιάσθη τὸ ἀνευρεθὲν πτῶμα τοῦ ἐνεαετοῦς Χρήστου Τρυφ. Ρήγα, ὅστις, ἐπιβὰς λέμβου, κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 22)6)57, ἐπνίγη πλησίον τῆς ἀκτῆς Λαμψάκου. ΑΝ. ΚΑΛ.

ΑΜΑΡΥΝΘΟΣ— Φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἁγίου Λουκᾶ Κων. Ἀργύρη συνεκρούσθη ἔξωθι τοῦ χωρίου μας μὲ μοτοποδήλατον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀντων. Παπαγεωργίου ἐτῶν 19, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν φόνον τοῦ δευτέρου.

ΑΦΡΑΤΙ — Κατὰ τὴν πανήγυριν τῶν Ἁγ. Ἀποστόλων ὁ Εὐάγγ. Μαργέτης, κάτοικος τοῦ χωρίου, διατελῶν ἐν μέθῃ, ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ τὸν Ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην Βασιλικοῦ, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ ἀνεπιτυχῶς διὰ κυνηγετικοῦ ὅπλου. Ὁ δράστης ὅστις συνελήφθη, προέβη εἰς τὴν πρᾶξιν του ταύτην, διότι παρετηρήθη ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου δι' ἀνοίκειον συμπεριφοράν. Γ. Χ.

ΑΜΦΙΘΕΑ (Γίδες) — Ἡ Ζωὴ θυγάτηρ Κυριάκου Μιχελῆ ἀπεπειράθη νὰ φονεύσῃ, διὰ τρίτην φοράν, ἐξ ἐνέδρας διὰ περιστρόφου ὅπλου, τὸν ὁμοχώριόν της Χαράλ. Δ. Βοργιᾶν πυροβολήσασα κατ' αὐτοῦ δὶς ἀνεπιτυχῶς. Ὁ τελευταῖος ἐπιτεθεὶς ἐναντίον τῆς δράστιδος, κατώρθωσε νὰ τὴν ἀφοπλίσῃ.

Εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην προέβη ἡ Μιχελῆ ἰσχυρισθεῖσα ὅτι διεφθάρη ἀπὸ καιροῦ ὑπὸ τοῦ Βοργιᾶ μὲ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ γάμου.

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13.

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν ἄνευ ὁριουἐκπτώσεως ἡ κατασκευὴ ἑκατὸν (100) ἐργατικῶν κατοικιῶν ἐν Χαλκίδι.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν δεκάτην (10) Ἰουλίου 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 1]2 — 12 π. μ. ταὐτοχρόνως ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ο.Ε.Κ. ὁδὸς Τσαΐτσα 7, ἐν Χαλκίδι δὲ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Χαλκίδος.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων δι' ἔργα οἰκοδομικὰ Δ'. τάξεως. Ἐγγύησις συμμετοχῆς δραχμαὶ 460.000.

Πληροφορίαι κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ο.Ε.Κ., Διεύθυνσιν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὁδὸς Νοταρᾶ 13, ἐν Χαλκίδι δὲ εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Χαλκίδος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22]6]1957

Ὁ Πρόεδρος

τοῦ Δ. Σ. τοῦ Ο.Ε.Κ.

Ἠλίας Σταματόπουλος

ΣΧΟΛΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων τοῦ Α'. Δημοτ. Σχολείου, ἔλαβεν χώραν σχολικὴ ἑορτὴ καὶ χειροτεχνικὴ ἔκθεσις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Παρέστησαν ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῶν Δημ. Σχολείων κ. Μαρίνης, ἡ Σχολ. Ἐφορεία καὶ πλεῖστοι γονεῖς καὶ κηδεμόνες.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Σχολείου τούτου κ. Ἰω. Κάρσος ὡμίλησεν μὲ γλαφυρότητα περὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ λήξαντος Σχολ. Ἔτους καὶ περὶ τῶν παραγόντων τῆς ἀγωγῆς, ἐπικαλεσθείς, εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου του, τὴν συνεργασίαν Σχολείου καὶ Οἰκογενείας.

Ἀκολούθως οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι ἀπήγγειλαν διάφορα ποιήματα, ἄσματα καὶ ἔπαιξαν Σκέτς ἐθνικοῦ περιεχομένου, τὰ ὁποῖα ἐδίδαξαν οἱ διδάσκαλοι καὶ διδασκάλισσαι κ. κ. Ἰ. Μπουλοῦχος, Πέτρ. Ζησίου, Εὐρυάνθη Σπύρου — Κατσιγάννη, Ἄννα Κόντη — Γιάσσα καὶ Γαρυφαλλιὰ Κωτσοβίνου.

Περὶ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς, ὡμίλησεν, ἐξ μέρους τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων ὁ κ. Ἰ. Σύρμας, Νομαρχιακὸς ὑπάλληλος ὅστις ἀφοῦ ηὐχαρίστησεν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ὑπεσχέθη τὴν συνεργασίαν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων μετὰ τοῦ Σχολείου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΝΟΜΟΥ ΕΥΒΟΙΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐπικειμένης τῆς χορηγήσεως βενζίνης ἐπὶ μειωμένῳ δασμῷ εἰς τοὺς κατόχους γεωργικῶν ἑλκυστήρων, ἢ μικρῶν διτρόχων κηπευτικῶν καὶ ἀμπελουργικῶν τοιούτων ἀντλητικῶν συγκροτημάτων ἰσχύος μέχρι 5 HP, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ ὑποβάλωσι συμπληρωματικὴν δήλωσιν συμφώνως πρὸς τὰς ἀποσταλείσας ὑφ' ἡμῶν ὁδηγίας εἰς τοὺς κατὰ τόπους Γεωπόνους.

Ἡ διάθεσις τῆς βενζίνης θὰ γίνῃ ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

Ὁ Διευθυντὴς

ΧΡ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Τὸ Δημ. Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19]13]57 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Νεκροταφείου καὶ εἰδικώτερον παρὰ τὸν Ὑποσταθμὸν τῆς Δ.Ε.Η. Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ περιέλθωσιν ἡμῖν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28)6)1957

Ὁ Δήμαρχος

ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι :

Τὸ Δημ. Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18]8]57 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκ. τετρ. 145 καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἰατρίδου καὶ Ρεγγούκου. Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ περιέλθωσιν ἡμῖν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28)6)1957

Ὁ Δήμαρχος

ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ 63.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἁγ. Γεωργίου — Καρυστίας

Διακηρύττει ὅτι .

Ἐκτίθεται εἰς πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου — προϋπολογισμοῦ :

1) Ἡ κατασκευὴ τῶν δαπέδων καὶ ἐπιχρισμάτων τοῦ διδακτηρίου Ἁγ. Γεωργίου — Καρυστίας καὶ

2) Ἡ κατασκευὴ τῶν κουφωμάτων αὐτοῦ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11ην π. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Σχολείου τούτου ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμὸν εἶσιν διὰ τὸν πρῶτον ὅρον ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων καί, ἐλλείψει τούτων, ἀνεγνωρισμένης ἱκανότητος, διὰ δὲ τὸν δεύτερον εἰδικευμένοι ξυλουργοί.

Τὰ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουσι ἐξ ἡμισείας τοὺς τελευταίους μειοδότας.

Ἐν Ἁγ. Γεωργίῳ τῇ 25]5]1957

Ὁ Πρόεδρος

τῆς Σχολ. Ἐφορείας

ΕΥΑΓΓ. ΒΑΣ. ΡΙΓΑΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Βαπτίσεις

Παρουσίᾳ ἀρκετῶν προσκεκλημένων καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τριῶν Κληρικῶν ὁ κ. Ἀντων. Κουσερῆς ἀνεδέξατο, τῇ ἐντολῇ καὶ δαπάναις τοῦ ἐν Βόλῳ ἐμπόρου κ. Κων. Πανταζοπούλου, ἐν Θαρρουνίοις, τὴν 16) 6)57, καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου, τὴν κορούλα τοῦ αἰδ. ἐφημερίου ἱερέως τῆς ὁμωνύμου ἐνορίας κ. Ἀθανασίου Καπενῆ, καλέσας αὐτὴν Μαρία.

— Ἡ κ. Μαρία Βασ. Ξηντάρα ἀνεδέξατο ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ἁγίων Ἀναργύρων — Καμαρίτσης, τὸ βυγάτριον τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Νικολ. Γιαννακοῦ, καλέσασα αὐτὸ Ἀργυρούλα.

Εἰς τοὺς ἀναδόχους καὶ τοὺς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσουν αἱ νεοφώτιστοι.

— Ἀρραβῶνες

Τὸν ἀγαπητόν μου κουμπάρον κ. Ἀντώνιον Γεωρ. Σπυρόπουλον μεγαλοκτηματίαν Ψαχνῶν, ποὺ ἔδωκεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς συγχωρισνῆς του δίδος Σταμάτας Μιχ. Δούδαλη, συγχαίρω ἐγκαρδίως καὶ εὔχομαι ταχεῖς τοὺς γάμους του.

ΓΕΩΡ. ΜΟΥΤΟΥΠΑΣ

Ἀνάδοχος ἠλεκτροφωτισμοῦ Πολιτικῶν

— Ἡ σεμνοπρεπεστάτη δνὶς Νίτσα Νικ. Βαρβάρογλου καὶ ὁ κ. Ἠλίας Πανταζόπουλος, ἔμπορος ἁλιευτικῶν εἰδῶν, ἔδωσαν ἐνταῦθα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

— Γάμοι

Ὁ συμπολίτης κ. Θεόδωρος Εὐαγγ. Παπασχοινόπουλος καὶ ἡ δνὶς Ἀφεντοῦλα Διαμαντοπούλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐνταῦθα τὴν 23 6)57.

— Ἀφίξεις

Προερχομένη ἐκ Σαβάννας τῆς Ἀμερικῆς ἀφίχθη ἐνταῦθα τὴν 25)6)56 ἡ κυρία Κατίνα Ἰω. Νικολάου, τὸ γένος Στυλ. Σάββα, σύζυγος τοῦ προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς παροικίας κ. Ἰω. Νικολάου.

— Πένθη

Κατὰ θλιβερὸν ἄγγελμα, ἐξ Ἀστορίας τῆς Ν. Ὑόρκης ἐτελεύτησεν ἐκεῖ τὴν 28)5)57 ἡ ἐξ Ἄρτακης Μ. Ἁσίας σεβαστὴ δέσποινα Μαρία Ι. Μαυρομμάτη, φιλόστοργος μήτηρ τοῦ διευθυντοῦ ζαχαροπλαστείου τῆς πόλεώς μας κ. Στελίου Μαυρομμάτη.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Τὴν 7ην Ἰουλίου 1957, ἡμέραν Κυριακήν, ἑορτὴν τῆς ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ πανηγυρίζει, ὅπως κατ' ἔτος, τὸ ἐπ' ὀνόματί της τιμώμενον ναΐδριον, τὸ περιβρεχόμενον ἀπὸ χωνευτικὰ καὶ κρύα τρεχούμενα νερὰ καὶ ἀπὸ ὀνειρώδεις καταρράκτας, παρὰ τὰ Κάτω Καμπιὰ τῆς Στενῆς.

Καλοῦνται οἱ φιλέορτοι ὅπως προσέλθωσι καὶ τιμήσωσι διὰ τῆς παρουσίας των τὴν λαμπρὰν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν ταύτην.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

Ο. Α. ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ «Ὁμίλου Ἀρχαίας Τραγωδίας» θὰ λάβῃ χώραν εἰς τὸ Ἀρχαῖον θέατρον Ἐρετρίας, τὴν 6 καὶ 7 Ἰουλίου, θεατρικὴ παράστασις.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ 544

Η ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπὸ ἐντοπίας συναδέλφου τεθέντος ἐρωτήματος: 'Ωφελεῖ ἢ ζημιώνει τὴν πόλιν μας ἡ ἐτησία ἐμποροπανήγυρις;» ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. 'Αντ. Μαργαρίτης ἀνέπτυξεν μὲ ἀδιάσειστα ἐπιχειρήματα, ὅτι αὕτη εἶναι λίαν ἐπωφελὴς διὰ τὴν πόλιν μας.

Καθ' ἣν στιγμήν, καὶ σήμερον ἀκόμη, κωμοπόλεις, ὅπως τὰ Ψαχνά κ. λ. π καθιερώνουν ἐτησίας πανηγύρεις, διά τινα λόγον ἡμεῖς νὰ καταργήσωμεν τὴν ἰδικήν μας, τὴν ἀπὸ μακροτάτου χρόνου καθιερωθεῖσαν, ἥτις ἀποτελεῖ, ὡς ὀρθῶς ἐτόνισεν ὁ κ. Δήμαρχος, συνάρτημα τῆς ζωῆς τῆς Χαλκίδος καὶ θεωρεῖται ὡς ἀρρήκτως συνδεδεμένη μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Πολιούχου μας 'Αγίας Παρασκευῆς;

Πάντως, ἂς μὴ θίγωμεν τὰ καλῶς κείμενα.

ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Αριθ. πρωτ. 21305)Ηα

'Εν 'Αθήναις τῇ 4)7)1957

Πρὸς τὴν Δ)νσιν τῆς ἐφημερίδος «'Εθνική Φωνή»

Χαλκίδα

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 18—6—57 συνιστᾶτε, ὅπως ἀπαγορευθῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἰχθύων καὶ προστατευθῇ ἡ 'Ελληνικὴ ἁλιεία.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι ἡ αἰτουμένη ἀπαγόρευσις δὲν εἶναι δυνατή, διότι προσκρούει εἰς τὴν ἀκολουθουμένην πολιτικὴν τῆς ἐλευθερίας τῶν εἰσαγωγῶν.

Διὰ τὴν προστασίαν ὅμως τῆς ἐγχωρίου ἁλιείας τὸ 'Υπουργεῖον Βιομηχανίας ἐργάζεται πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς κονσερβοποιΐας καὶ τὴν ἐξαγωγὴν κονσερβῶν ἑλληνικῶν ἰχθύων. Ἤδη ἐπετεύχθη ἡ διάθεσις κονσερβῶν εἰς χώρας τῆς Νοτίου 'Αμερικῆς καὶ Βουλγαρίαν καὶ ἄλλας χώρας.

'Ελπίζεται ὅτι ἡ 'Ελλὰς θὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐξαγωγὴν κονσερβῶν 'Ελληνικῶν ἰχθύων εἰς ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὰς ποσότητας.

'Ο 'Υπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Η ΑΛΜΑΤΩΔΗΣ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Μετὰ χαρᾶς πληροφορούμεθα ὅτι, κατόπιν συντόνων προσπαθειῶν τοῦ τε ἀκαταβλήτου καὶ δραστηρίου προέδρου τῆς Σχολῆς Μηχανικῶν τοῦ 'Εμπορικοῦ μας 'Επιμελητηρίου «Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ» κ. Δημητρ. Κ Σκούρα καὶ τοῦ μετὰ ζήλου ἐργαζομένου Διοικητικοῦ αὐτῆς Συμβουλίου, ἄρχονται, ἐντὸς ὀλίγου, αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν νέου συγχρονισμένου κτιριακοῦ συγκροτήματος τῆς Τεχνικῆς ταύτης Σχολῆς.

'Η δαπάνη τοῦ ἔργου τούτου, διὰ τὸ ὁποῖον διαθέτει καὶ ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ καὶ ὁλόκληρος ἡ Εὔβοια, προϋπελογίσθη εἰς 450.000 δραχμῶν περίπου.

'Η Σχολὴ Μηχανικῶν, παραπλεύρως τῆς ὁποίας θὰ ἀνεγερθῇ τὸ νέον κτιριακὸν συγκρότημά της.

Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ διέθεσεν, εἰσηγήσει καὶ τῶν ἁρμοδίων Πολιτικῶν παραγόντων, τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν δραχ. 300.000.

Πρέπει ἀδιστάκτως νὰ ὁμολογηθῇ παρὰ πάντων, ὅτι εἰς τὴν ἀλματώδη πρόοδον καὶ ἐξέλιξιν τῆς Τεχνικῆς μας Σχολῆς, ὁμοία τῆς ὁποίας δὲν θὰ ὑπάρχει εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐπαρχιακὴν πόλιν τῆς 'Ελλάδος, συνετέλεσαν τὰ μέγιστα ἡ Διοίκησις, ἡ Διεύθυνσις καὶ τὸ ἐξ ἀρίστων Καθηγητῶν καὶ Τεχνικῶν ἐπιτελεῖον της, εἰς οὓς προσήκει κάθε δίκαιος ἔπαινος.

ΠΕΡΙ ΗΛΕΚΤΡΟΔΟΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 20080)Ηα

'Εν 'Αθήναις τῇ 22)6)57

Εἰς τὸ φύλλον ὑμῶν τῆς 5—6—57 ἀναφέρετε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς κοινότητος Τριάδος ζητοῦν νὰ περιληφθοῦν εἰς τὴν μελέτην ἐπεκτάσεως τοῦ δικτύου τῆς ΔΕΗ εἰς Ψαχνὰ προκειμένου νὰ ἐξυπηρετηθῇ ἡ ἐξ 25.000 καλλιεργησίμων στρεμμάτων πεδιάς τῆς κοινότητος ταύτης.

Σᾶς πληροφορῶ ὅτι προέβην εἰς σχετικὸν διάβημα παρὰ τῇ ΔΕΗ, ἡ ἁρμοδία ὑπήρεσία τῆς ὁποίας μοὶ ἀνέφερεν ὅτι τὸ αἴτημα τῆς κοινότητος 'Αγίας Τριάδος θὰ ἐξετασθῇ μετ' ἐνδιαφέροντος, δεδομένου ὅτι ἡ ΔΕΗ δίδει προτεραιότητα εἰς τὰ ἀρδευτικὰ δίκτυα. 'Αλλὰ προϋπόθεσις, τῆς ἠλεκτροδοτήσεως μιᾶς περιοχῆς δι' ἀρδευτικοὺς σκοποὺς, εἶναι ἡ διαπίστωσις ὑπάρξεως ὑπογείων ὑδάτων καὶ ἀνώρυξις φρεάτων. Θὰ ἦτο παράλογον νὰ δαπανηθοῦν ἑκατομμύρια δραχμῶν δι' ἀρδευτικὰ δίκτυα πρὶν εὑρεθῇ τὸ νερό.

'Ο 'Υπουργὸς
Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ Δ. ΕΡΓΩΝ ΑΠΑΝΤΑ

Εἰς ἀπάντησιν ἐρωτημάτων τῆς ἐφημερίδος μας «Δι τί παραμένει κλειστὸν τὸ μπὰρ τοῦ Σ.Ε.Κ.» καὶ «Διατί δὲν καταδαφίζεται ἡ πλησίον τοῦ Λήλαντος ποταμοῦ καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος—Κύμης ἀγροικία, ἡ ὁποία γίνεται πρόξενος δυστυχημάτων, διότι ἐμποδίζει τὴν ὁρατότητα», ὁ 'Υπουργὸς τῶν Δημοσίων "Εργων κ. Γ. Ράλλης μᾶς πληροφορεῖ διὰ τῶν ἀπὸ 18 καὶ 31—5—57 ἐγγράφων του, ὅτι ἐγένοντο ἁρμοδίως αἱ δέουσαι συστάσεις.

ΣΗΜ. «Ε. Φωνῆς»—'Αναμένομεν τὰς ἐπὶ τῶν ὑποδείξεών μας ἐνεργείας καὶ ἐλπίζομεν νὰ μὴν ἐπανέλθωμεν.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΠΑΥΛΟΣ ΕΙΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

'Ο Παῦλος ἦτο ἕτοιμος νὰ κηρύξῃ τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς 'Ασίαν. 'Ημποδίσθη ὅμως ὑπὸ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος τὸ ὁποῖον ἐγνώριζε τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Εὐρώπης. Ἐνῷ ὁ Παῦλος εὑρίσκετο εἰς τὴν Τρωάδα, ὅραμα ἐφάνη εἰς αὐτὸν διὰ νυκτός. Εἶδε ἄνθρωπον Μακεδόνα λέγοντα «Διάβα εἰς Μακεδονίαν καὶ βοήθησον ἡμᾶς». 'Η Μακενία ἐχρειάζετο τὸ Εὐαγγέλιον. Δι' αὐτὸ μόλις ὁ Παῦλος εἶδε τὸ ὅραμα ἐζήτησε νὰ ὑπάγῃ συμπεραίνων ὅτι ὁ Κύριος τὸν εἶχε καλέσει εἰς τὸ ἱερὸν αὐτὸ ἔργον.

Εἰς τοὺς Φιλίππους ἔμειναν μερικὰς ἡμέρας. 'Η πόλις αὐτὴ ἦτο ἡ πρώτη τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς Μακεδονίας, ἀποικία Ρωμαϊκή. Οἱ διοικηταὶ ἦσαν Ρωμαῖοι καὶ τὰ Ρωμαϊκὰ συμφέροντα ὑπεστηρίζοντο μεγάλως. 'Η ἐπιθυμία τοῦ ἀποστόλου τῶν 'Εθνῶν πάντοτε ὑπῆρξε νὰ μπορέσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Ρώμην. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ πόθου του νὰ εὐαγγελίσῃ καὶ τοὺς ἐν Ρώμῃ, διότι στὴν Ρωμαϊκὴ αὐτὴ ἀποικία τῶν Φιλίππων θὰ ἤρχετο σ' ἐπαφὴ μὲ τοὺς ἐπισήμους καὶ μεταξὺ τῶν ἄφοβα θὰ ἔστηνε τὴν σημαία τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐσταυρώθη ὑπὸ τὸ κράτος τῶν Ρωμαίων. Κατὰ τὰ φαινόμενα μαζὶ μὲ τὸν Παῦλον ἦσαν καὶ ὁ Λουκᾶς, ὁ Τιμόθεος καὶ ὁ Σίλας.

Δὲν ὑπῆρχαν πολλοὶ 'Ιουδαῖοι εἰς τοὺς Φιλίππους. Φθάνομε στὸ συμπέρασμα αὐτὸ ἀπὸ ὅ,τι μᾶς λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς εἰς τὰς Πράξεις τῶν 'Αποστόλων ις' 13 «Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου ἐξήλθομεν ἔξω τῆς πόλεως πλησίον τοῦ ποταμοῦ, ὅπου ἐνομίζετο νὰ γίνεται προσευχή, καὶ καθίσαντες ἐλαλοῦμεν πρὸς τὰς ἐκεῖ συνελθούσας γυναῖκας.» Δὲν ὑπῆρχε συναγωγὴ γι αὐτὸ συνηθροίζοντο στὴν ὄπισθρο νὰ λατρεύσουν τὸν Θεό. Ἐκεῖ μεταξὺ ἄλλων γυναικῶν ὑπῆρχε καὶ ἡ Λυδία. Κατήγετο ἀπὸ τὰ Θυάτειρα, τὰ ὁποῖα ἦσαν μία ἀπὸ τὰς πόλεις ποὺ ὁ Παῦλος παρέλειψε νὰ ἐπισκεφθῇ ἐνῷ ἐταξείδευε πρὸς τὴν Τρωάδα. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ποὺ προσεχώρησε στὸν Χριστιανισμὸν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην. 'Η γυναῖκα εἰς τὰ μάτια τῶν Φαρισαίων δὲν ἐστέκετο πολὺ ὑψηλά. Ἦτο περιφρονημένη. Καὶ ὅμως ἰδοὺ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ὁδηγεῖ τὸν Παῦλον εἰς τοὺς Φιλίππους διότι ἐκεῖ ὑπῆρχε μία πτωχὴ 'Εβραία ποὺ εἶχε ἀνάγκην τῆς σωτηρίου χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Φαίνεται ὅτι εἰς τὸν τόπον τῆς προσευχῆς παρὰ τὸν ποταμὸν δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνας ἄνδρας. Ἀσφαλῶς τὸ θέαμα αὐτὸ θὰ πείραξε, θὰ λύπησε καταλλήλως τὸν Παῦλον. Μήπως καὶ σήμερα δὲν συμβαίνει τὸ ἴδιον; Μπῆτε σὲ ὁποιαδήποτε ἐκκλησία, παρακολουθήσετε ὁποιαδήποτε συμπροσευχὴ καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι ὑπάρχουν πολὺ περισσότεραι γυναῖκες ἀπὸ ἄνδρας. Αὐτὸ πρὸς αἰσχύνην τῶν ἀνδρῶν οἱ ὁποῖοι τόσες φορὲς ἄλλο μέλημα ἀπὸ τὰ ὑλικὰ ἀγαθὰ δὲν ἔχουν. Δίκαιο εἶχε ὁ Χριστὸς νὰ ἐκλέξῃ ἄνδρα διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἄρρονα πλούσιον, ὁ ὁποῖος ὅταν ἔφθασε στὸ ἀνώτατον σημεῖον τῆς ὑλικῆς του εὐημερίας ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ χάρου νὰ τοῦ λέγῃ: «Ἄφρον, Ἄφρον, τήν ψυχήν σου ζητοῦσι ἀπὸ σοῦ, καὶ ταῦτα τὰ ὁποῖα ἡτοίμασες τίνος θέλουσιν εἶσθε». Ἂς μὴ προτιμῶμεν τὰ πρόσκαιρα διὰ νὰ χάσωμεν τὰ αἰώνια ἀλλὰ μᾶλλον ἂς ζητοῦμεν πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλα τὰ ἄλλα θὰ μᾶς προστεθοῦν κατὰ τὰς ἀνάγκας μας.

'Η Λυδία ἐσέβετο τὸν Θεόν. Ἡ λέξις σέβας εἶναι ἄγνωστη σήμερον. Ἔχει χαθῇ μέσα στὴν τρελλὴ ἀναζήτησι τῆς ἀπόλυτης ἐλευθερίας μας. Ἔχομε χάσει τὸ συναίσθημα τῆς ἐξαρτήσεως ἀπὸ τὸν Θεόν. Ἂν καὶ ὅμως ἦτο γυναῖκα εὐσεβὴς ἐν τούτοις εἶχε ἀνάγκην κάτι περισσότερον τούτου. Προσέξατε τί λέγει ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ περὶ αὐτῆς: «Καί γυνή τις Λυδία τό ὄνομα, πωλήτρια πορφύρας, ἐκ πόλεως Θυατείρων, σεβομένη τόν Θεόν, ἤκουε, τῆς ὁποίας ὁ Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν διὰ νὰ προσέχῃ εἰς τὰ λαλούμενα ὑπό τοῦ τοῦ Παύλου». (Πραξ. ις'14). Ἦταν 'Εβραία καὶ ὅπως ἀκούει τὸν Παῦλον, ὁ ὁποῖος ἀρνήθηκε τή θρησκεία τῶν πατέρων του, ὁ ὁποῖος ἀπὸ φανατικὸς 'Εβραῖος ἔγινε κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου. Τό σέβας εἶναι καλόν. 'Η καϋμένη ὅμως ἡ Λυδία, ὅπως τοὺς Αθηναίους, ἐσέβετο κάτι τὸ ἄγνωστο, κάτι ποὺ δέν μπο-

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔ, ρε, τί τραγωδία ἦταν αὐτὴ ποὺ παίχθηκε στὸ ἀρχαῖον θεατρον τῆς 'Ερετρίας;

—Τραγωδία, χωρὶς ψημένους τράγους καὶ τραγούδια, πάει ποτε;

—Ἂν ἐπαίζετο καμμιὰ κωμωδία, θὰ μποροῦσε νὰ χορτάσῃ κανεὶς καὶ νὰ σκάσῃ ἔστω καὶ ἀπὸ τὰ γέλια!...

—Μᾶς τρομοκράτησε ἡ εἴδησις, πώς, ἡ 'Ινδικὴ γρίππη, ἔρχεται πρὸς τὰ ἐδῶ.

—Σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν τὰ τόσα δεινὰ καὶ οἱ συμφορὲς ποὺ μᾶς δέρνουν, ἔρχεται, ὡς ἐκ περισσοῦ, καὶ ἡ ἀνεπιθύμητος αὐτὴ γρίππη.

—Ρώτησον προχθὲς κάποιον μπεκρῆ, σὲ πόσα λεφτὰ τῆς ὥρας θὰ μποροῦσε νὰ πήγαινε σὲ ὡρισμένο μέρος γιὰ νὰ παραδώσῃ κάτι τρόφιμα.

—«Αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς Ταβέρνες ποὺ θὰ συναντήσω στὸ δρόμο μου, ἀπήντησε ὁ μπεκρῆς.

—Καὶ δὲν εἶχε ἄδικο, αὐτὸς ὁ οἰνόφλυγας.

—"Ενας ἀρκετὰ ὥριμος συμπολίτης ζωντοχήρος, μὲ τρέμοντα πόδια καὶ κεφάλι χωρὶς μυαλό, μ' ἔδωσε, πρὸς δημοσίευσι, τὴν ἑξῆς δήλωσι:

—«Κύριος σοβαρὸς καὶ καλοστεκούμενος, συνταξιοῦχος, ζητεῖ εἰς γαμον πολίφρονον καὶ σφιχτοδεμένην νέαν ἡλικίας 25 ἕως 30, τὸ πολύ, ἐτῶν».

—Τί νὰ τοῦ γράψω καὶ τί νὰ τοῦ πῶ αὐτοῦ τοῦ ρωμαλεμένου;

—Πρωτοῦ, καλέ, ἀποφασίσῃς
νὰ ξαναπαντρευτῇς,
νὰ πᾶς νὰ βρῇς ἕνα γιατρὸ
νὰ τὸν συμβουλευθῇς...

Κ' ἐκεῖνος θὰ σοῦ ἔλεγε
ἀπὸ καρδιᾶς τὰ βάθη.
«ὅτι παρῆλθον ἀπὸ σὲ
τοῦ ἔαρος τὰ ἄνθη»!....

Ζ.

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΝ

Αἱ τελευταῖαι καταρρακτώδεις βροχαὶ ἐπροξένησαν σοβαρὰς ζημίας καὶ εἰς τὴν Βόρειον Εὔβοιαν Οἱ ποταμοὶ Ξηριᾶς τῆς Ἱστιαίας καὶ Βρυσᾶς τῶν Γουβῶν, ὑπερεξεχειλίσαντες, παρέσυραν ἀπὸ τὸν τόπον τῆς συγκομιδῆς αἰτηρὰ καὶ κατέστρεψαν τὴν ὄψιμον καλλιέργειαν. Ζημίας ὑπέστησαν ἐπίσης αἱ περιοχαὶ Μετοχίου, Κεχριῶν, Μαντουδίου κ.λ.π.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς θεομηνίας ταύτης προξενηθεισῶν καταστροφῶν συνειργάσθη ὁ Διευθυντὴς τῆς Γεωργίας Εὐβοίας κ. Χρ. Παπαγεωργίου μετὰ τῶν γεωπόνων αὐτῆς.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Τὸ Δημ. Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 19]13]57 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως κατὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Νεκροταφείου καὶ εἰδικώτερον παρὰ τὸν Ὑποσταθμὸν τῆς Δ.Ε.Η. Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ περιέλθωσιν ἡμῖν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28)6)1957

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ροῦσε μέχρι τὴ στιγμὴ αὐτὴ νὰ συναισθανθῇ βαθειὰ μέσα στὴν ψυχή της. Τὸ ἄγγελμα ποὺ ἤκουσε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Παύλου τὸ ἐδέχθη. Πιθανὸν ἦταν ἡ πρώτη εὐκαιρία της. Δὲν τὴν ἔχασε. Δὲν εἶπε ὅπως τοὺς Ἀθηναίους «Καὶ περὶ τούτου καὶ πάλιν θέλομεν σὲ ἀκούσει». Ἀμέσως ἐζήτησε νὰ βαπτισθῇ αὐτὴ καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς. Θεωρήσασα τὸν Παῦλον καὶ τοὺς συντρόφους του ὡς μεγάλους τῶν εὐεργέτας τοὺς προσεκάλεσε νὰ μείνουν στὸ σπίτι της. Ἡ Λυδία εἶχε μεγάλη καρδιά. Πόσον ὡραία ὁ Παῦλος ἐκφράζει τὴν εὐχαριστησίν του ἀπὸ τοὺς Φιλιππησίους ὅταν αὐτὴν ἐπιστολή του τοὺς λέγει : «Εὐχαριστῶ τὸν Θεόν μου ὁσάκις σᾶς ἐνθυμοῦμαι πάντοτε ἐν πάσῃ προσευχῇ μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν δεόμενος μετὰ χαρᾶς διὰ τὴν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον κοινωνίαν σας ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας μέχρι τοῦ νῦν» (α 3). Ἦταν ἀδύνατον διὰ τὸν Παῦλον νὰ ξεχάσῃ τὴν φιλοξενίαν τῆς Λυδίας. Ὅταν ὁ Κύριος εἰσῆλθε εἰς τὴν καρδίαν της Τὸν εἰσήγαγε καὶ στὸ σπίτι της. Ἀρά γε ποῖος εἶναι ὁ κύριος τοῦ σπιτιοῦ μας; Τί κατέχει τὴν πρώτην θέσιν; Τὸ πιστό, τὸ χαρτοπαίγνιο, τὸ τσιγάρο, ὁ χορός, τί ; Πόσον ὡραία ἦτο ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, ὁ ὁποῖος εἶπεν : «Ἐγὼ καὶ ὁ οἶκός μου θὰ ὑπηρετῶμεν τὸν Κύριον». Εἴθε ὁ Χριστὸς νὰ καταλάβῃ πρώτα τὴν καρδίαν κάθε ἀναγνώστου καὶ κατόπιν τοὺς οἴκους μας, ὅπου ἡ Ἁγία Γραφή, ἡ προσευχὴ καὶ ἡ ἁγία ζωὴ πρέπει νὰ κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΟΔΙΑΤΗΣ

Ἀριθμ. 342]1957.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

. . . . . .

Δ ι ὰ τ α ῦ τ α

Δεχόμενον τὴν ὑπὸ κρίσιν δήλωσιν.

Κηρύσσει τὸν Κωνσταντῖνον Δ. Βασιλείου, ἔμπορον, κάτοικον Ψαχνῶν, εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ὁρίζει ἡμέραν παύσεως πληρωμῶν τὴν 22 Μαΐου 1957.

Διορίζει Εἰσηγητὴν τὸν νεώτερον κατὰ διορισμὸν Πρωτοδίκην τοῦ Δικαστηρίου τούτου.

Διορίζει προσωρινὸν σύνδικον τὸν δικηγόρον Γ. Παπαδημητρίου κάτοικον Χαλκίδος.

Ὁρίζει ὅπως τὴν 18 Ἰουλίου 1957 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11 π. μ. συνέλθῃ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Γραμματέως τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐνώπιον τοῦ Εἰσηγητοῦ ἡ συνέλευσις τῶν πιστωτῶν τῆς πτωχεύσεως νὰ δώσωσι πληροφορίας πρὸς σύνταξιν τοῦ καταλόγου τῶν εἰλικυομένων πιστωτῶν καὶ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου.

Διατάσσει τὴν ἐπίθεσιν σφραγίδων ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ πτωχοῦ.

Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸ Δημαρχιακὸν κατάστημα Ψαχνῶν, Χιλδος καὶ Ἀθηνῶν, ἀποσπάσματος δὲ ταύτης εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδομένην ἐφημερίδα «Ἐθνικὴ Φωνὴ» καὶ τὸ Δελτίον Ταμείου Συντάξεως Νομικῶν.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 29 Ἰουνίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος
Ἰ. Καλλιμόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Παπαναστασίου

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ ὅτι :

Τὸ Δημ. Συμβούλιον γνωμοδοτεῖ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 18]8]57 πράξεώς του ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου πόλεως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οἰκ. τετρ. 145 καὶ εἰδικώτερον εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἰατρίδου καὶ Ρεγγούκου. Αἱ τυχὸν ἐνστάσεις δέον νὰ περιέλθωσιν ἡμῖν ἐντὸς εἰκοσαημέρου ἀπὸ τῆς σήμερον.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 28)6)1957

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὸ Ἐργοστάσιον Τσιμέντων Χαλκίδος φέρει εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι ἀποπερατωθεισῶν τῶν νέων ἐγκαταστάσεων καὶ ἐπεκτάσεών του διαθέτει ἤδη τσιμέντα πρὸς πώλησιν εἰς οἱανδήποτε ποσότητα μὲ ἄμεσον παράδοσιν.

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
«Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Ἡ Διεύθυνσις ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπὸ τριῶν ἐτῶν λειτουργεῖ ἀνεγνωρισμένη Σχολὴ Ἀξιωματικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἱδρυθεῖσα καὶ ἀναγνωρισθεῖσα κατόπιν τοῦ ἀπὸ 12 Φεβρουαρίου 1955]Φ Ε.Κ. Τ. Α'. ἀριθ. 80] Βασιλικοῦ Διατάγματος. Τὸ τμῆμα τοῦτο διὰ πάντας τοὺς νέους τοὺς κατέχοντας ἐνδεικτικὸν τῆς Ε' τάξεως ὀκταταξίου Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς εἶναι ***Ἐξαιρετικὴ Εὐκαιρία*** Μετὰ τέσσαρα ἔτη φοιτήσεως ἀποκτοῦν Πτυχίον ἀσυγκρίτως ἀνώτερον τοῦ Ἀπολυτηρίου Γυμνασίου, τὸ Δίπλωμα τοῦ Γ'. Μηχανικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ποὺ τοὺς ἐξασφαλίζει ***ἕνα λαμπρὸ μέλλον.***

Ἐπίσης ὅτι λειτουργεῖ τμῆμα Ἀξιωματικῶν ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΓΡΑΦΗΤΩΝ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἱδρυθὲν καὶ ἀναγνωρισθὲν διὰ τοῦ ἀπὸ [31—1—1956 Φ.Ε.Κ. 61 Τ. Α'.] Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο ἡ φοίτησις εἶναι ἑνὰ ἔτος καὶ ἐγγράφονται εἰς αὐτὸ ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἢ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ τμήματος τούτου λαμβάνουν Δίπλωμα Ραδιοτηλεγραφητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ δύνανται νὰ ἀναλάβωσι ὑπηρεσίαν εἰς Ε. Ν. μὲ μισθὸν ἀξιοζήλευτον ***ἀπὸ πάντα Ἐπιστήμονα.***

Τὰ 3)4 τῶν ἀποφοιτησάντων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχουν προσληφθῇ ὑπὸ τῶν καλλιτέρων Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν. Δύνανται ἐπίσης νὰ προσληφθοῦν κατόπιν ἐξετάσεων καὶ εἰς τὸν Ο.Τ.Ε. κ.λ.π.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ὑπὸ ἀρίστων Καθηγητῶν, Ἀξιωματικῶν τοῦ Ε. Ν., Μηχανολόγων καὶ Ραδιοτηλεγραφητῶν.

Διὰ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἀπευθύνεσθε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διευθύνσεως τῆς Σχολῆς.

Ὁ Διευθυντὴς
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΟΥΝΑΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κηπαρισσίου

Διακηρύσσει ὅτι :

Τὴν 28ην Ἰουλίου 1937 ἡμέραν Κυριακὴν διενεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς μὲ ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ συμπλήρωσεως τιμολογίου κ. λ. π. διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ 1)ξίου διδακτηρίου της.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι α' τάξεως

Μελέτη καὶ σχετικὰ εὑρίσκονται εἰς Σχολεῖον καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα κ. Νομομηχανικοῦ.

(Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κυπαρισσίου)

ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
ΧΑΛΚΙΔΟΣ
«Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας

Ἀριθ. Πρωτ. 212

Ἐν Χαλκίδι τῇ 4 Ἰουλίου 1957.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ἡ Τεχνικὴ Σχολὴ Χαλκίδος «Ὁ Δημόκριτος»

Διακηρύττει ὅτι :

Τὴν 13—7—1957 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 12—12 1)2 ἐνεργηθήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Σχολῆς (τέρμα Ἀβάντων) μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι ἐνσφραγίστων προσφορῶν μετ' ἐκπτώσεως ἐπὶ τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου εἰς ἀκεραίας μονάδας, διὰ τὴν ἀνάδειξιν ἐργολάβου ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως συγκροτήματος μηχανουργείου καὶ αἰθουσῶν προϋπολογισμοῦ δαπάνης 330.000 δραχμῶν.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς εἰς τὴν δημοπρασίαν δραχμαὶ 17.000 εἰς ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν Τραπέζης ἢ τοῦ Τ.Σ.Μ Ε.Δ.Ε.

Δεκτοὶ εἰς τὴν δημοπρασίαν ἐργολάβοι πάσης τάξεως Δημοσίων Ἔργων δι' Ἔργα οἰκοδομικά.

Κρατήσεις αἱ προβλεπόμεναι δι' Ἔργα Ἀνασυγκροτήσεως.

Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ἐργασίμους ὥρας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ.
τῆς Σχολῆς
ΔΗΜΗΤΡ. Κ. ΣΚΟΥΡΑΣ

ΕΜΠΟΡΟΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος
Ο
Δήμαρχος Χαλκιδέων

Ἀριθ. πρωτ. 6489

Γνωστοποιεῖ ὅτι

Ὅπως κατ' ἔτος οὕτω καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει τελεσθῇ ἐν Χαλκίδι ἡ διὰ Β. Δ)τος καθιερωθεῖσα μεγάλη Ἐμποροπανήγυρις διαρκείας ὀκτὼ (8) πλήρων ἡμερῶν ἤτοι ἀπὸ τῆς 26ης Ἰουλίου μέχρι καὶ τῆς 2ας Αὐγούστου ἐ. ἔ.

Εἰς τοὺς ἐμπόρους θέλει διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Δήμου χῶρος ἐπ' ἐνοικίῳ διὰ τὴν κατασκευὴν ὑπ' αὐτῶν καταλλήλων Παραπηγμάτων πρὸς ἔκθεσιν ἐμπορευμάτων των

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ ἐξ Ὀξυλίθου — Εὐβοίας δνὶς Κικὴ Σταμ. Περδικάρη, καθηγήτρια γυμναστικῆς, καὶ ὁ κ. Ἀλέκος Θεόφραστος, βιομήχανος ποτοποιΐας, ἐξ Ἀθηνῶν, ἠρραβωνίσθησαν.

Θερμὰ συγχαρητήρια.

Δ.Γ.Κ.—Ν.Ζ.

—Γάμοι

Μετὰ χαρᾶς ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἡ διακρινομένη διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν σεμνότητά της δνὶς Ἑλένη, προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἐκ Λαγγάδος Κυζίκου τῆς Μ. Ἀσίας καὶ ἐν τῇ πόλει τῆς Γιουρίκα—Καλιφορνίας τῆς Ἀμερικῆς ἐγκατεστημένου ἀγαπητοῦ φίλου κ. Κωνσταντίνου Αὐγερινοῦ Πολίτου καὶ τῆς κ. Μαριάνθης, τὸ γένος Δημ. Τσουλουμτζῆ, ἐτέλεσεν, ἐν μέσῳ πλήθους ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων, τοὺς γάμους της μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ταχυδρομείου τῆς ὡς ἄνω πόλεως.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως τοὺς φίλους γονεῖς καὶ εὔχεται τὸν βίον τῶν νεονύμφων μακρὸν καὶ πανευτυχῆ.

—Νέος Ἐπιστήμων

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ἐκ Σαβάννας τῆς Ἀμερικῆς, ὅτι ὁ εὐέλπις νέος κ. Εὐάγγελος Ἰω. Νικολάου, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ προέδρου τῆς ἐκεῖ Ἑλληνικῆς παροικίας, ἔλαβεν τὸ πτυχίον τοῦ Ἰατροῦ—μαιευτῆρος καὶ ἐτοποθετήθη ὡς ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τοῦ MACON CITY HOSPITAL, GA.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως τὸν νέον αὐτὸν ἐπιστήμονα καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ τοῦ εὔχεται λαμπρὰν σταδιοδρομίαν.

—Ἀφίξεις

Προερχόμενος ἐκ Κονκὸρ τῆς Βοστώνης (Βορ. Ἀμερικῆς) ἀφίχθη ἐνταῦθα μετὰ τῆς πρεσβυτέρας του ὁ αἰδεσιμολογιώτατος ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος πατὴρ Χαράλαμπος Παπαδόπουλος, ἐξ Ἀργυροχάστρου Βορείου Ἠπείρου, φιλόστοργος πατὴρ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐνταῦθα 9ου Δημοτ. Σχολείου κ. Βασ. Παπαδοπούλου, ὅστις ἐπὶ εἴκοσι συναπτὰ ἔτη θεοφιλῶς καὶ θεαρέστως ἐπετέλεσεν ἐκεῖ τὰ ἐφημεριακὰ καὶ διδασκαλικά του καθήκοντα, ἀποσπάσας τὴν εὐφημον μνείαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς.

—Πένθη

Ἐν μέσῳ βαθυτάτου πένθους ἐκηδεύθη ἐν τῇ πόλει μας, Γιουρίκα τῆς Ἀμερικῆς, ὁ ἐνάρετος ὁμογενὴς καὶ λίαν ἀγαπητὸς καὶ παλαιὸς μου φίλος Ἀντώνιος Καραχάλιος, ὁ θάνατος τοῦ ὁποίου μοῦ ἐπροξένησεν βαθυτάτην θλῖψιν. Ὁ Θεὸς ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του.

Κωνστ. Αὐγερινοῦ Πολίτης
Γιουρίκα—Ἀμερικῆς 29.6.57

—Πλήρης ἡμερῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ καὶ ἐκηδεύθη ἐν Ν. Ἀρτάκῃ, κατὰ τὴν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων, ἡ σεβαστὴ πρεσβύτις Ἀριστὴ Ν. Χατζησωτηρίου. Κατὰ τὴν κηδείαν αὐτῆς ἔψαλον, τιμῆς ἕνεκεν, οἱ παρατυχόντες τὴν ἡμέραν ἐκείνην, κ.κ. Ἠρ. Ἀποστολίδης, πρωτοψάλτης τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς Χαλκίδος καὶ ὁ ἡμέτερος Διευθυντής.

ΕΒΙΒΑ !!

ΡΕΤΣΙΝΑ μὲ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ

Ὅλοι σήμερα πίνουν Ρετσίνα ΕΒΙΒΑ καὶ φωνάζουν μὲ ἐνθουσιασμὸ

ΕΒΙΒΑ

Ζητήσατε νὰ δοκιμάσετε

ΥΓΕΙΑ — ΔΡΟΣΙΑ — ΚΕΦΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 23 ΙΟΥΛΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 27ον = ΑΡΙΘ. 545

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΝ;

ΕΝ ΟΨΕΙ τῆς μεταφορᾶς τοῦ *Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου* καὶ *Καλυκοποιείου* ἐξ *Ἀθηνῶν* εἰς *ἄλλο μέρος* τῆς *Ἑλλάδος*, διὰ λόγους ἀσφαλείας, εἶχε κινηθῆ, τὸν παρελθόντα *Νοέμβριον*, πολυμελὴς *Ἐπιτροπὴ* τῆς *πόλεώς μας* μὲ τὴν συμπαράστασιν ὅλων τῶν κ. κ. *Βουλευτῶν Εὐβοίας*, ὅπως τοῦτο ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν περιφέρειαν *Χαλκίδος*, ἡ ὁποία παρέχει ὅλα τὰ πλεονεκτήματα.

Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ἔλαβεν τὴν διαβεβαίωσιν τῶν *ἁρμοδίων Ὑπουργῶν* καὶ *λοιπῶν τεχνικῶν παραγόντων*, περὶ τῆς μεταφορᾶς τοῦ *Πυριτιδοποιείου* εἰς τὴν περιφέρειάν μας.

Παρὰ τὸ μεσολαβῆσαν ὅμως, ἔκτοτε, *χρονικὸν διάστημα*, οὐδεμία προώθησις, τοῦ ζητήματος τούτου, ἐγένετο. *Τί ἐμεσολάβησεν ἀρά γε; Θὰ ἠθέλαμεν νὰ μάθωμεν.*

Η ΓΕΦΥΡΑ ΜΑΣ

ΠΡΟ ΕΞΑΜΗΝΟΥ ὁ *ἐπὶ τῶν Δημοσίων Ἔργων ὑπουργὸς κ. Γ. Ράλλης ὑπεσχέθη* εἰς *ἐπισκεφθεῖσαν αὐτὸν Ἐπιτροπὴν Χαλκιδέων*, εἰς ἣν *μετεῖχεν καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας*, *τὴν ψήφισιν 10 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν νέας συγχρονισμένης γεφύρας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Εὐρίπου. Μάλιστα δὲ ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἁρμόδιον Μηχανικὸν τοῦ Ὑπουργείου τούτου τὴν σύνταξιν τῆς σχετικῆς μελέτης. Ἐπειδὴ τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐκρίθη ἀνεπαρκές, ἡ ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ ἀπευθύνθη εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Θηβαῖον, παρ' οὗ ἔλαβεν τὴν διαβεβαίωσιν περὶ ἐξευρέσεως τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου.*

Ἕκτοτε, καὶ μέχρι σήμερον, δὲν γνωρίζομεν εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκεται ἡ ὑπόθεσις. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ὑπάρχουσα γέφυρά μας, ὄχι μόνον δὲν ἐξυπηρετεῖ τὰ σύγχρονα συγκοινωνιακὰ μέσα, ἀλλὰ κατέστη καὶ ἐπικίνδυνος, τὸ δὲ κατάστρωμα αὐτῆς, λόγῳ τῆς ἀθλιότητός του, κατέστη παγὶς δυστυχημάτων.

Νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ληφθῇ πρόνοια διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς νέας γεφύρας ἢ θὰ παραμείνωμεν μόνον μὲ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις;

ΔΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΠΕΡΙΕΛΗΦΘΗΣΑΝ;

ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΣ ἀναγγελθείσας *ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ* αὐξήσεις *τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων, δὲν συμπεριελήφθησαν οἱ Ἀνάπηροι καὶ τὰ Θύματα Πολέμου καθὼς καὶ οἱ Ἐφημέριοι Ἱερεῖς. Διά τινα λόγον δὲν συμπεριελήφθησαν; Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐξαίρεσις αὐτή; Πάντως πρόκειται περὶ καταφώρου ἀδικίας ἡ ὁποία πρέπει, ὁπωσδήποτε, νὰ ἐπανορθωθῇ.*

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΣΣΕΥΜΑΤΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἐὰν τὸ θαῦμα τῆς διαθρέψεως τῶν πεντακισχιλίων ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ δὲν ἦταν ἀληθινό, τότε θὰ ἔμεναν πεινασμένοι τόσοι ἄνθρωποι. Ἀσφαλῶς θὰ εὑρίσκοντο μερικοὶ νὰ διαμαρτυρηθοῦν. Ὄχι μόνον εἰς διαμαρτυρίαν θὰ κατέφευγαν, ἀλλὰ θὰ ἐκακοποιοῦσαν τὸν Χριστόν γιατί τοὺς ἐγέλασε. Πολλοὶ ποὺ δὲν πιστεύουν στὰ θαύματα προσπαθοῦν νὰ ἐξηγήσουν τὸ θαῦμα αὐτὸ μὲ τὴν βοήθειαν τῆς ἀνωτέρας ψυχολογίας λέγοντάς μας πὼς στὴν πραγματικότητα τὰ στομάχια τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν δὲν ἐγέμισαν, ἀλλ' ἁπλῶς ἐνόμισαν, ὅτι ἐγέμισαν. Ἐδῶ, μᾶς λέγουν, πρόκειται περὶ τῆς ἀπάτης τῆς φαντασίας. Μὰ κι' αὐτοὶ οἱ ψυχολόγοι πιὰ γιὰ τρελλοὺς φαίνεται μᾶς πῆραν νὰ εἴμαστε νηστικοὶ καὶ νὰ αἰσθανόμεθα χορτάτοι. Ὄχι, ἀγαπητοί, ἔτσι δὲν εἶχε τὸ πρᾶγμα. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς λέγει: «Ἀφοῦ δὲ ἐχορτάσθησαν...».

Ὅταν ὁ Χριστὸς δίδει, δίδει ἐν ἀφθονίᾳ. Δὲν ἔδωσε στὸν καθένα ἀπὸ λίγο ψωμὶ καὶ λίγο ψαράκι γιὰ νὰ κατευνάσῃ τὴν πεῖνά τους μέχρις ὅτου γυρίσουν στὰ σπίτια τους. Τοὺς ἐχόρτασε ὅλους. Ὁ καθένας ἔφαγε ὅσο ἤθελε. Ὁποία ἀντιπαραβολὴ μὲ τὴν ὀλιγοπιστία τοῦ Φιλίππου, ὁ ὁποῖος εἶπε: «Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι δὲν ἀρκοῦσιν εἰς αὐτοὺς διὰ νὰ λάβῃ ὀλίγον τι ἕκαστος αὐτῶν». Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ταΐζει τὸν συνάνθρωπόν του, τοῦ δίδει μόλις ἀρκετὸ νὰ ζήσῃ ἀλλ' ὅταν ὁ Θεὸς δίδει, δίδει τόσο πολὺ ποὺ περισσεύει ἄφθονο. Γιὰ φαντασθῆτε σὲ ποιὰ οἰκτρὰ κατάστασι θὰ εὑρίσκετο ὁ κόσμος σήμερα ἂν ἐξηρτᾶτο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Ἐὰν στὴ θέσι τοῦ Θεοῦ ἦταν ἄνθρωπος, ἀλλοίμονο σὲ μᾶς. Πραγματικά, ἐκεῖ ποὺ ἐπερίσσευεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσσευεν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐκεῖ ποὺ ὑπάρχει ἀπιστία φανερώνεται ἡ ἄφθονη προμήθεια τοῦ Θεοῦ. Ὁ Χριστὸς ἔχει πηγὲς ἀνεξάντλητες. Τὸ μόνο ποὺ θέλει ἀπὸ μᾶς εἶναι νὰ Τοῦ δείχνωμε ὅτι ἐξαρτώμεθα ἀπό Αὐτόν. Μόνον ὁ Χριστὸς ἱκανοποιεῖ στὴ ζωὴ αὐτή. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ ἴδιος: «Ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς, ὅστις ἔρχεται πρὸς Ἐμὲ δὲν θέλει πεινάσει καὶ ὅστις πιστεύει εἰς Ἐμὲ δὲν θέλει διψήσει πώποτε» (Ἰωάν. στ' 35). Ἄρα γε ἄφησες τὸν Χριστὸν νὰ σὲ χορτάσῃ μὲ τὴν εἰρήνη Του, μὲ τὴν χαρά Του, μὲ τὸ Ἅγιό Του Πνεῦμα; Αὐτὸς εἶναι ἕτοιμος νὰ τὸ κάμῃ. Βέβαια ἂν κανεὶς ἀπὸ τοὺς πεντακισχιλίους ἔμεινε νηστικός, δὲν ἦταν σφάλμα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ σφάλμα τοῦ ἰδίου, διότι ἠρνήθη νὰ οἰκειοποιηθῇ τὴν προσφορὰν τοῦ Χριστοῦ.

Ἕνας ἱεροκήρυξ εὑρίσκετο σὲ μεγάλη οἰκονομικὴ δυσκολία. Ἕνας φίλος του, τραπεζίτης, τὸν ἐπεσκέφθη. Προτοῦ φύγῃ ἔδωσε στὸν κήρυκα μιὰ ἐπιταγή. Ὁποία ἦτο ἡ ἔκπληξις τοῦ κήρυκος ὅταν παρετήρησε ὅτι ἡ ἐπιταγὴ ἦταν ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν τραπεζίτην, ἀλλὰ τὸ μέρος στὸ ὁποῖον θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε γράψῃ τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων ἦτο κενόν. Ὁ ἱεροκήρυξ τότε ἐστράφη στὸν τραπεζίτη καὶ τοῦ λέγει: «Ἀσφαλῶς θὰ ἐκάματε λάθος. Ξεχάσατε νὰ συμπληρώσετε τὸ ποσόν. Πῶς ξεύρω πόσα χρήματα θέλετε νὰ μοῦ δώσετε! «Μάλιστα ἀπήντησε ὁ τραπεζίτης, ἄφησα τὸ μέρος του κενὸν γιατὶ δὲν ἤξευρα πόσα χρήματα σᾶς χρειάζονται. Τὸ ποσὸν μπορεῖτε νὰ τὸ γράψετε σεῖς. Δὲν μὲ νοιάζει ὅσο κι' ἂν εἶναι»

Ξεύρετε, ἀγαπητοί, ὅτι ὁ Θεὸς κάτι παρόμοιο κάμνει καὶ μαζί μας. Τὰ πλούτη Του τὰ πνευματικὰ καὶ τὰ ὑλικὰ εἶναι στὴ διάθεσί μας. Ὁ ἀπ. Παῦλος γράφων εἰς τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς τῶν Φιλίππων λέγει: «Ὁ δὲ Θεός μου θέλει ἐκπληρώσει πᾶσαν χρείαν σας κατὰ τὸν πλοῦτον αὐτοῦ ἐν δόξῃ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ». Ὁ Χριστὸς δὲν ἄλλαξεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Εἶναι ὁ ἴδιος, χθές, σήμερον καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Φτάνει μόνο νὰ ξεύρῃ ὅτι Τὸν ἐμπιστευόμεθα κι ἐξαρτώμεθα ἀπ Αὐτόν.

Ἀφοῦ ἔφαγαν καὶ ἐχόρτασαν ὅλοι, ὁ Χριστὸς στράφηκε πρὸς τοὺς μαθητάς του, οἱ ὁποῖοι ἐξετέλουν τὰ γρέη τοῦ διανομέως καὶ εἶπε: «Συνάξατε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα διὰ νὰ μὴ χαθῇ τίποτε» (Ἰωάν. στ' 12). Ἐὰν σὺ ἢ ἐγὼ εἴμεθα εἰς τὴν θέσιν τοῦ Χριστοῦ δὲν θὰ ἐλέγαμε ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Ἐὰν εἴχες τὴν δύναμι νὰ κάμνῃς τὰ πέντε ψωμάκια καὶ τὰ δυὸ ψαρίκια νὰ χορτάσουν πέντε χιλιάδες ἀνθρώπου; σοῦ φαίνεται πὼς θὰ σκοτιζόσουνα γιὰ τὰ ὑπολείμματα; Δὲν τὸ φαντάζομαι. Ὁ Χριστὸς δὲν ἐπιτρέπει τὴν σπατάλην ἐπ οὐδενὶ λόγῳ. Αὐτὰ ποὺ διέταξε τοὺς μαθητάς Του νὰ συλλέξουν ἦσαν μικρὰ κομματάκια καὶ τὰ ψίχουλα ποὺ ἦσαν πάνω στὸ χορτάρι.

Ἦσαν περισσεύματα τῶν χορταμένων. Εἶναι ἀξιόλογο νὰ παρατηρήσῃ κανεὶς ὅτι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔβαλαν ὅ,τι ἐπερίσσευσε στὴ ταέπη των γιὰ ἀργότερα. Ὁ ἄνθρωπος ἀπεδείχθη ὄν ἀχόρταγον. Ὅ,τι δὲν χωρᾶ ἡ κοιλιά του μπαίνει στὴν ἀποθήκη. Θέλομε νὰ φυλάξουμε γι' αὔριο καὶ ξεχνοῦμε ὅτι σήμερα ὑπάρχουν πεινασμένοι. Ὁ Θεὸς λοιπὸν σὲ μερικοὺς δίδει ἀφθονίαν τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν μὲ ἕνα ὡρισμένο σκοπό, νὰ τοὺς βοηθήσῃ ν' ἀναπτύξουν τὴν ἀρετὴν τῆς ἀλληλεγγύης.

Τὸ αἷμα μου ἀνεβαίνει ὁσάκις βλέπω τὴν σπατάλην ποὺ γίνεται στὴ χώρα αὐτή. Μιὰ μέρα ἤμουν σὲ κάποιο ξενοδοχεῖο. Μία κυρία ποὺ καθόταν στὸ διπλανό μου τραπέζι εἶχε παραγγείλει τρία τέσσερα πιάτα. Ὅταν ἦλθε ὅμως ὁ καιρὸς νὰ φάγῃ, πῆρε μιὰ κουταλιὰ μόνο ἀπὸ κάθε πιάτο. Τὸ ὑπόλοιπο; Πάει στὸν κάλαθο τῶν ἀχρήστων. Ἄχ, αὐτὸς ὁ κάλαθος τῶν ἀχρήστων, πόσα ἄδεια στομάχια μποροῦσε νὰ γεμίσῃ. Τολμῶ νὰ πῶ τὸ ἑξῆς. Μ' ἐκεῖνα ποὺ τὰ ἐσπατόρια τῆς Νέας Υορκης σπαταλοῦν θὰ μποροῦσε νὰ τραφῇ ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη. Μ ἐκεῖνα δὲ ποὺ σπαταλοῦμε ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἐσώζετο ἡ ἀγαπημένη μας Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὸ θέμα μας πέρνομε δύο σπουδαῖα μαθήματα: α) ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι εἰς θέσιν ὄχι μόνον νὰ μᾶς χορτάζῃ ἐξ ὁλοκλήρου, ἀλλὰ καὶ νὰ ἔχωμεν πάντοτε περισσεύματα μετὰ τὸν χορτασμόν μας. β) ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀφήνωμε νὰ χαθοῦν τὰ περισσεύματα ἢ νὰ σπαταληθοῦν, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ τὰ περισυλλέγωμεν καὶ νὰ τὰ χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συνανθρώπων μας ποὺ στεροῦνται.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ ἄρτι ἐξ Ἀμερικῆς ἀφιχθεὶς κ. Πανάγος Πέτρου, κάτοικος Χαλίων, ὁ ὁποῖος ἔμεινεν κατενθουσιασμένος ἀπὸ τὴν συντελεσθεῖσαν πρόοδον τῆς γενετείρας του, προσέφερεν διὰ τοῦ ἐφημερίου ἱερέως τῶν Χαλίων αἰδεσ. κ. Νικολ. Ἰωάννου τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων (200) δολλαρίων πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ νεοδμήτου ναΐδριου Ἁγίου Μηνᾶ.

Πρὸς τὸν εὐσεβέστατον αὐτὸν πατριώτην ἐκφράζομεν τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας μας καὶ εὐχόμεθα ὅπως, ὁ Ἅγιος Μηνᾶς, τοῦ χαρίζῃ ὑγείαν καὶ πλούσια τὰ ἐλέη τοῦ. Εἶδε τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Παν. Πέτρου νὰ ἀκολουθήσουν καὶ ἄλλοι εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ἵνα ταχέως ἀποπερατωθῇ τὸ ἐν λόγῳ ναΐδριον.

(Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον Χαλίων)

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΑΜΕΙΑΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Γ. Δ. Δ Λ. προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Διευθυντοῦ Β', ὁ διακριθεὶς διὰ τὰς ἱκανότητάς του Διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Δημοσίου Ταμείου κ. Δημήτρ. Σακκᾶς. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Α', οἱ κ. κ. Ματθαῖος Διαμαντόπουλος καὶ Ἀχιλλεὺς Τσούμας. Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Τμηματάρχου Β', οἱ κ.κ. Νικ. Μπαλασάκης καὶ Εὐστ. Παναγιωτόπουλος.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔφθασε ἡ μεγάλη θρησκευτικὴ καὶ Ἐμπορικὴ πανήγυρις τῆς πόλεώς μας.

—Πέρασε ἀπ' ἐδῶ ὁ Μητροπολίτης Πάφου, ποὺ βάλθηκε, μαζὶ μὲ τὸν Μακάριο, νὰ κάμῃ τοὺς ἰθύνοντας τῆς Ἀγγλίας νὰ κάμουν «πάφ» καὶ νὰ σκάσουν!

—Χτυποῦν τὰ κεφάλια τους καὶ τραβοῦν τὰ μαλλιά τους οἱ μαθήτριες ποὺ ἀπέτυχαν στὶς ἐξετάσεις.

—Ἂν διάβαζαν περισσότερο τὰ μαθήματά τους καὶ ὀλιγώτερο τὸ «Χτυποκάρδι» δὲν θὰ ἔφθαναν στὸ σημεῖο ν' ἀποπειραθοῦν ν' αὐτοκτονήσουν.

—Ὁ κατ' ὄνομα φίλος Καπετάνιος, ἀντὶ νὰ κυβερνᾷ σκάφος, ἁρμενίζει πρίμα στὴ στεργιά, κοβάλλα στ' ἄλογό του, καὶ μοιράζει γράμματα ὡς ἀγροτικὸς ταχυδρομικὸς διανομεὺς τῆς περιφερείας Ψαχνῶν.

—Πόσοι καπεταναῖοι, ποὺ θαλασσοδέρνονται, θὰ μακαρίζουν αὐτὸν τὸν Καπετάνιο τῆς στεργιᾶς.

—Σὰν μῦς πιάστηκε, στὴ φάκα τῆς Ἀσφαλείας μας, ἡ «Μὶς Χαλκὶς»:

—Ἡ Πόπη Χριστοφόρου, ποὺ ἐξελέγη ὡς τέτοια, χωρὶς ἀντίπαλο, τὸ 1953, εἰς τὸ ἐδῶ «ΡΕΞ» ἀπὸ δυὸ γνωστοὺς «θεολόγους»

—Ὕστερα ἀπὸ τὰ «καλλιστεῖα» αὐτά, εἰς τὰ ὁποῖα πῆρε, ὁλομόναχη, μέρος, θέλησε, προχθές, νὰ κάμῃ κι' ἀστεῖα...

—Ἔτσι, πέταξε σὰν πέρδικα, ἡ Σουφραζέττα αὐτή, στοῦ Στ. Γλάρου τὸ σπίτι καὶ σούφρωσε ὅ,τι τῆς ἔχρειάζοντο:

—Ὡρολόγια, δακτυλίδια καὶ λοιπὰ χρυσαφικά,

—Κι' ἀφοῦ τἄβαλε στὸ κόρφο της, τραβήξε, τὴ νύκτα, στὸ «ΛΟΥΣΥ», γιὰ νὰ... περιλουσθῇ ἀπὸ ἕνα βαλαντοῦχο ἡλικιωμένο δικηγόρο καὶ ν' ἀποπλύνῃ τὸ ..ἁμάρτημά της!!

—Ἡ Ἀσφάλεια, ὅμως, δὲν τῆς τὸ συγχώρησε

—Καὶ τώρα, ἀντὶ τῆς ταινίας «Μὶς Χαλκὶς», ποὺ ἔφερεν ἡ ὑποψηφία αὐτὴ «Στὸρ Ἑλλὰς», τῆς ἑτοιμάζεται, ἀπὸ τὴν Εἰσαγγελία, κάποια ἄλλη.

—Πῶ, πῶ! Πόπη μας, τί ἔπαθες!

—Τί ἄδοξο τέλος ποὺ εἶχε ἡ δόξα σου!

Ζ.

ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ ΘΑ ΙΔΡΥΣΗ ΧΗΜΕΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατόπιν, τῆς ὑπὸ τοῦ Συν Ὑπουργείου Ἐμπορίου, παρασχεθείσης ἐγκρίσεως, εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἐξαιρετικὰ εὐχάριστον θέσιν, ν' ἀνακοινώσωμεν πρὸς ἅπαντας τοὺς κ. κ. Συναδέλφους Εὐβοίας ὅτι προσεχῶς θὰ Ἱδρύσωμεν ἐν τῷ Ἐπιμελητηρίῳ ΧΗΜΙΚΟΝ καὶ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Διὰ τῆς Ἱδρύσεως τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, ἐν τῇ ἐκπληρώσῃ τῶν προγραμματικῶν σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεών της, φιλοδοξεῖ νὰ καλύψῃ μίαν τεραστίας Ἐμπορευματολογικῆς ἀλλὰ καὶ Κοινωνικῆς σημασίας ἀνάγκην τοῦ Νομοῦ μας, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πορείαν ἀρτιωτέρας μορφώσεως εἰς τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολῶν τῆς πόλεως, διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως αὐτοῦ πρὸς διδασκαλίαν Φυσικοχημικῶν Μαθημάτων.

Οἱ Ἔμποροι καὶ Ἐπαγγελματίαι τοῦ Νομοῦ μας, εὑρισκόμενοι, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἑνὸς τοιούτου Ἐργαστηρίου, ἐν ἀδυναμίᾳ προληπτικοῦ χημικοῦ ἐλέγχου τῶν διαφόρων εἰδῶν, ἰδίᾳ τροφίμων ὑφίστανται συχνάκις τὰς ὀδυνηρὰς συνεπείας ἀθεμίτων καὶ ἐκ πλήρους ἀγνοίας παραβάσεων καὶ ἐπὶ πλέον δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐξασφαλίσουν πλήρως τὴν προσφορὰν εἰς τὴν κατανάλωσιν εἰδῶν πληρούντων τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους τὸ Κράτος ἔχει καθορίσει διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγείας τῶν Πολιτῶν

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας ἔχουσα πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς τεραστίας σημασίας ἣν θὰ ἔχῃ ἡ ἵδρυσις καὶ λειτουργία τοῦ Ἐργαστηρίου τούτου, ἔτι δὲ καὶ καὶ τοῦ μεγέθους τῆς δι' αὐτοῦ παρασχεθησομένης εἰς τὰ Μέλη τοῦ Ἐπιμελητηρίου δωρεὰν ἐξυπηρετήσεως, θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ δηλώσῃ διὰ τοῦ παρόντος ὅτι δὲν θὰ φεισθῇ κόπων καὶ θυσιῶν διὰ τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν ἑνὸς πλήρους, ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ ἀπολύτως συγχρονισμένου, Χημικοῦ Ἐργαστηρίου, ἱκανοῦ ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ συνόλου τῶν Συναδέλφων καὶ τῆς Κοινωνίας μας

Ἐν Χαλκίδι τῇ 16|7|1957

Ὁ Πρόεδρος
ΔΗΜ. ΣΚΟΥΡΑΣ

Ὁ κ. Ἀντ. Τριανταφύλλου εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν

Ἀνεχώρησεν διὰ Στρασβοῦργον, ὡς ἐμπειρογνώμων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ ἐκεῖ συνερχόμενον Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης, ὁ σύμπολίτης διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας κ. Ἀντώνιος Τριανταφύλλου.

Ξέναι Δημοσιεύσεις

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΙΝ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

Ἐν Χαλκίδι τῇ 15—7—1957

Φίλε κ. Διευθυντά,

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, εἰς ἐκκλησίν του πρὸς τοὺς συμπολίτας, ὅπως συνδράμουν τὸ ἔργον τῆς ἠλεκτρικῆς ἐγκαταστάσεως καὶ ἀνακαινίσεως τοῦ Ἱ. Ναοῦ αὐτῆς, γράφει, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς :

«Ὁ ἀρχαιότερος Βυζαντινὸς Ναὸς καὶ Πολιοῦχος, τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς, ἔχει πλεῖστας ἐλλείψεις. Καί, ἐν κατακλείδι, ὅτι οἱ διαχειριζόμενοι τὰς τύχας τοῦ Ναοῦ ἔχουν τὸν ἐπιδεδειγμένον ζῆλον διὰ τὴν εὐπρέπειαν καὶ τὸν ἀπαιτούμενον φόβον Θεοῦ διὰ τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἱεροῦ χρήματος κλπ».

Θὰ ἔπρεπεν νὰ γνωρίζῃ ὁ συντάξας τὴν ἐκκλησιν ταύτην, (ὁ καὶ κάτοχος πτυχίου Θεολογίας, δυστυχῶς,) ὅτι ὁ Ναὸς τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς δὲν εἶναι Βυζαντινός, οὔτε Πολιοῦχος, ἀλλὰ Ναὸς τῆς Πολιούχου. Ὡς δὲ πρὸς τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἱεροῦ χρήματος, ποὺ γράφει, ἀφήνει νὰ ὑπονοηθῇ ὅτι τὰ τῶν ἄλλων Ναῶν Ἐκκλησιαστικὰ Συμβούλια δὲν διαχειρίζονται καλῶς τὰς εἰσπράξεις αὐτῶν!

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, διὰ νὰ τελεσφορήσῃ, εἰς τὴν οὐσίαν, ἡ προαναφερθεῖσα ἔκκλησις, ἐπιβάλλεται ὅπως, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πανηγύρεως τῆς Πολιούχου μας, ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς ἡ προκαλοῦσα τὴν ἀγανάκτησιν ὠμοπιστῶν ἱεροσκαπηλεία ἐκ μέρους τῶν ἐφημερίων της καί, ἀντ' αὐτῆς, τοποθετηθῇ, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ναοῦ της, Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐγκρίτων ἐνοριτῶν διὰ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς Προσκυνητὰς τὴν διὰ τὴν ἀνακαίνισιν αὐτοῦ συνδρομήν των, οἱ ὁποῖοι, εἶμαι ὑπερβέβαιος, εὐχαρίστως θὰ ἀνταποκριθοῦν

Μετὰ τιμῆς καὶ εὐχαριστιῶν
Κατ' ἐντολὴν πολλῶν Ἐνοριτῶν τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς.

Δ. Γ. Κ.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ ΕΝ ΚΥΜΗ

Παρακλήσει τοῦ εἰκουροῦντος Σεβ Μητροπολίτου μας, ἐχειροτονήθησαν ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Ἀ α νου, ἐν Κύμῃ, τὴν 13ην καὶ 14ην τρέχοντος μηνός, οἱ ἐκ τῆς Ἐπαρχίας Χαλκίδος ὁρμώμενοι εὐλαβέστατοι χριστιανοὶ Γεώργιος Τάρλας καὶ Δημήτρ. Ἀπ. Παράκατης ἐξ αὐτῶν, ὁ μὲν πρῶτος προεχειρίσθη εἰς ἱερέα καὶ ἐτοποθετήθη ὡς τακτικὸς ἐφημέριος τῆς ἐνορίας Ἁγίας Σοφίας, ὁ δὲ δεύτερος ἐχειροτονήθη ὡς διάκονος τοῦ ἐν Ν. Ἀρτάκῃ Ἱ. Ναοῦ.

Κατὰ τὰς λαμπροτάτας θείας λειτουργίας, καθ' ἃς ἐτελέσθη τὸ μυστήριον τῶν χειροθεσιῶν, ἔλαβον μέρος ὁ εἰδεσιμολ. Πρωτοσύγκελλος Καρυστίας κ. Δημ. Παπαγεωργίου, ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Μετεωρογράφου τοῦ Σωτῆρος πανοσ. ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Ἰωαθένης Ἀστέρης, ὁ ἐφημέριος ἱερεὺς Μαχρυμάλλης αἰδεσ. κ. Ἀποστολος Παράκατης, ὁ ἀρχιδιάκονος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καρυστίας κ. Ἰάκωβος Κοντονιάννης καὶ ὁ ἱερολογ. διάκονος Πορφύριος, ἱεροσπουδαστὴς τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς Σχολῆς.

Πρὸς τοὺς νεοφωτίστους ἱερωμένους, οἱ ὁποῖοι διακρίνονται διὰ τὸ ἦθος των καὶ τὸν ζῆλον νὰ ὑπηρετήσουν τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ Ἅγιος Καρυστίας ἔκαμεν πατρικὰς νουθεσίας καὶ ὑπῆχθη εἰς αὐτοὺς νὰ τιμήσουν τὸ ἱερὸν ἀξίωμά των καὶ νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς μεγάλης ἀποστολῆς των

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ τὸν Ἔρανον τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθρ. Σταυροῦ ποὺ θὰ γίνῃ τὴν Παρασκευὴν 26|7|57

ΑΙ ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ ΚΥΜΗΣ

Κατόπιν ληφθείσης ἀποφάσεως, ὅπως οἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων, διὰ τὴν Σχολὴν Πλοιάρχων ἐν Κύμῃ, διενεργοῦνται εἰς Ἀθήνας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ ὑπέβαλεν εἰς μυρίας ταλαιπωρίας καὶ δαπάνας τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας καὶ τ. Ὑπουργὸς κ. Γ. Βογιατζῆς, προέβη εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας ὥστε αἱ ἐξετάσεις νὰ διενεργοῦνται εἰς τὴν ἕδραν τῆς Σχολῆς.

Σχετικῶς ἀπέστειλε, τὴν 6—7—57, πρὸς τοὺς παράγοντας τῆς πόλεως Κύμης καὶ τοὺς κ. κ. Προέδρους τῶν Κοινοτήτων τῆς περιφερείας αὐτῆς, τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα :

«Κατὰ σημερινὴν ἐπίσκεψίν μας Ὑπουργοῦ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας μετ' ἐκπροσώπων Συλλόγων Κυμαίων καὶ Σκυρίων μετὰ ἀνάπτυξιν τῆς ἀνάγκης διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐξετάξεων εἰς τὴν Σχολὴν Πλοιάρχων εἰς Κύμην, οὗτος ἐπείσθη περὶ δικαίου αἰτήματος καὶ ὑπεσχέθη ἐφαρμόσῃ τοῦτο μετὰ τὴν ἐξέτασιν ἐντὸς τῶν ἀμέσως προσεχῶν ἡμερῶν τῶν τεχνικῶν προϋποθέσεων στοπ. Παρακολουθήσω ζήτημα διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ὁλοκληρωτικὴν ἐπιτυχίαν καὶ διὰ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσαχθησομένων.

τ. Ὑπουργὸς Γ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ἀριθμὸς 8689

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἐπαγγελματικοῦ πλειστηριασμοῦ.

Ὁ Συμβολαιογράφος Νέων Ψαρῶν Ἀντώνιος Νικολάου Τερζάκης κατοικοεδρεύων ἐν Νέοις Ψαροῖς

Δηλοποιῶ, ὅτι

Τὴν τετάρτην (4) Ἀὐγούστου τοῦ ἔτους χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου Νικολάου Κυριακοῦ ἐν ἤθει τόπου τῶν πλειστηριασμῶν ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτεθειμένου εἰς ἀνοικαστικὸν πλειστηριασμὸν μία ἰσόγειος ἐπεπλοιωμένη οἰκία μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὕτη κεῖται οἰκοπέδου, αὐλῆς καὶ περιοχῆς της, τῶν παρακειμένων καὶ παρακολουθημάτων της, ἐνὸς στρέμματος περίπου κειμένη ἐντὸς τοῦ χωρίου Κάτω Μουρτιάς Κοινότητος Μίστρου ἐπὶ τῆς Δημοσίας Λεωφόρου Μίστρου ἐπὶ τοῦ Δήμου Λιθαντίων ἐκ δύο δωματίων συνορευομένη ἐν ὅλῳ γύρωθεν μὲ Ἰω. Κινιδῆν, ὁδὸν, Κ. Τάγκαν καὶ δρόμον ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν 10.000 τὴν ὀφειλέταν Κηφέως Ἀθ. Μπρουνᾶ κατοίκου Μαυροπούλου, κατασχεθεῖσα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1149|1957 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ κληρητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου, τῇ ἐπισπευσει τοῦ Δημητρίου Κ. Λέοντος κατοίκου Μίστρου, δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 163|1957 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος ἵνα ὁ ἐπισπεύδων πληρωθῇ τὴν ἀπαίτησιν του ἥτοι 1) δραχ. 450 Α' ἐπιδικοδοθέντα δικαστικὰ ἔξοδα καὶ 2) δρχ. 525 δι' ἀπόγραφον, ἀντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν, πορεῖον καὶ ἐπίδοσιν κληρητῆρος ἐντὸς ἀπὸ 26—8—57 μέχρις ἐξοφλήσεως, τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα ὡς καὶ δραχ. 450 διὰ παραγγελίας πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ συνέχισιν τοῦ πλειστηριασμοῦ Τιμὴν ἵνα χρησιμεύσει ὡς πρώτη προσφορὰ ὥρισεν ὁ ἐπισπεύδων τὰ 1|4 τῆς ἐκτιμήσεως ἤτοι δρχ. 2500. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ τὸν νόμον. Ὁ ἐπισπεύδων ἐκπλειστηριάζει ἀνεκθύτως. Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων Χαλκίδος καὶ μοι προσαγάγῃ τὸ σχετικὸν γραμμάτιον ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Πᾶς πλειοδότης ὀφείλει νὰ μοὶ καταβάλῃ ἀνάλογον χρηματικὴν ἐγγύησιν ἢ νὰ παράσχῃ ἀξιόχρεον ἐγγυητήν. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐγένετο ἐν Νέοις Ψαροῖς καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν ὁδὸν Χαλκίδος—Κύμης ἐν οἰκίᾳ τῆς Ἰωάννας συζύγου Ἀντωνίου Τερζάκη κειμένῳ γραφείῳ μου, σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην 18 Ἰουλίου τοῦ ἔτους χίλια ἐννεακόσια πεντηκοντα ἑπτά 1957 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ πρὸς βεβαίωσιν. Τέλη καὶ δικαίωμα δραχμαὶ 38.

Ὁ Συμβολαφος Νέων Ψαρῶν
(Τ. Σ.) Ἀντ. Ν. Τερζάκης

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

Μὲ πρωτοφανῆ ἐκκλησιαστικὴν λαμπρότητα ἐπανηγυρίσθη ἐφέτος ἡ ἑορτὴ τῶν Ἁγ. 12 Ἀποστόλων εἰς τὸν φερώνυμον καθεδρικὸν τῆς Νέας Ἀρτάκης.

Τόσον κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν ὅσον καὶ κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν ἔψαλεν μελῳδικότατα, βυζαντινὰ τροπάρια, χορὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρωτοψάλτου τῆς Ἁγ. Παρασκευῆς καὶ μουσικοδιδασκάλου κ. Ἡρακλ. Ἀποστολίδου, ὅστις καὶ ἐδέχθη τὰ θερμὰ συγχαρητήρια τῶν ἐνθουσιασθέντων φιλομούσων Ἀρτακηνῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον, κυριολεκτικῶς, καθηλωθῇ μέχρι πέρατος τῆς θείας λειτουργίας.

Κατὰ τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἱερούργησαν οἱ καλλίφωνοι ἐφημέριοι ἱερεῖς Ν. Ἀρτάκης αἰδεσ. κ. κ. Σπυρίδων Ἀθανασίου καὶ Γρηγόριος Τσιμπος, μὲ συμπροσευχόμενον τὸν ἐκ Πολιτικῶν Οἰκονόμον πατέρα Ἰωάννην Κοντούλην.

Ἀλησμόνητος, ἔλεγον οἱ Νεοαρτακηνοί, θὰ παραμείνῃ ἡ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως μεγαλοπρέπεια τῆς ἑορτῆς ταύτης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ν. ΑΡΤΑΚΗ—Τὴν 13)7)57 φορτηγὸν αὐτοκίνητον διερχόμενον τῆς κωμοπόλεώς μας, παρέσυρε καὶ ἐφόνευσεν τὸν κάτοικον αὐτῆς Σταῦρον Καραγιάννην Οἱ παρατυχόντες Νεοαρτακηνοί, ἐκμανέντες, ἐπετέθησαν νὰ λιντζάρουν τὸν ὁδηγὸν τοῦ αὐτοκινήτου, ὁπόταν, τῇ ἐπεμβάσῃ τοῦ Ἀστυνόμου κ. Δ. Τσάγκα, ἐσώθη ὡς ἐκ θαύματος

Ι. Ρ.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ—Οἱ κάτοικοί μας διαμαρτυρόμενοι διότι τὸ ΠΙΚΠΑ ἐγκατέστησε σύστασιν ἀσυνειδήτως τὰς κατασκηνώσεις του εἰς θέσιν «Πουναγιὰ» καὶ ἀπέκλεισε τὰς ἐκεῖ ἐπισκέψεις τῶν ἐκδρομέων. Ἐπιπροσθέτως δὲ ἀπεστέρησε τοὺς καλλιεργητὰς κηπευτικῶν τοῦ ὕδατος, μὲ κίνδυνον νὰ καταστραφῇ ὁλοσχερῶς ἡ παραγωγή των.

Ν Γ

ΠΡΟΚΗΡΥΣΙΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δέχεται αἰτήσεις προσλήψεως ἑνὸς χειρουργοῦ διὰ τὸ Ὑποκατάστημα Ἀλιβερίου.

Πληροφορίαι παρὰ τοῖς Ὑποκατασταταῖς Ἀλιβερίου καὶ Χαλκίδος καὶ τῷ Γραφείῳ Πληροφοριῶν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ἀλιβερίῳ τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1957.

(Ἐκ τῆς Δ)νσεως
τοῦ Ὑπ]τος Ἀλιβερίου)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ ἐξ Ἐρετρίας δνὶς Αἰκατερίνη Γ. Μπενέτου καὶ τῆς Μαργαρῶς τὸ γένος Δημ. Τουλουμτζῆ, ἐκ Λαγγάδας τῆς Κυζικου ἔλκουσα τὴν καταγωγήν, καὶ ὁ συμπολίτης κ. Νικόλαος Μ. Σκαρπάθιος ἠρραβωνίσθησαν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Γάμοι

Ἡ διακριτομένη διὰ τὰς σπανίας ἀρετάς της δνὶς Ἑλένη Β. Παπακωνσταντίνου καὶ ὁ κ. Ἀνέστης Ἀθ. Σμπρίνης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Μακρυκάπῃ τὴν 14—7—1957.

Εἰς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

Ν.Ζ.—Σ.Ν.Κ.

—Ἑορταί

Στὸν ἑορτάσαντα συνεργάτην τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» καὶ ποιητὴν κ. Ἡλίαν Πρωτοψάλτην, ποὺ παραμένει ἀκίνητος στὰ Νέα Παλάτια καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ τὸ κουνήσῃ ροῦπι, ἀπ' ἐκεῖ, ἀφιέρωσα τοὺς παρακάτω στίχους :

—«Ἀφοῦ δὲν ἀπεφάσισες
νὰ ἔλθῃς ὡς ἐδῶ,
θὰ πῶ κ' ἐγώ. εἶσαι «τόπακας»
ἀπὸ τοὺς ἐξ' ἀπ' ἐδῶ !

»Ἐν τούτοις, ἐγὼ ἀσπάζομαι
τὴν ἄσπρη κεφαλή σου
καὶ σ' εὔχομαι «Χρόνια Πολλὰ»
ἐπὶ τῇ ἑορτῇ σου».

Ζ.

—Τὴν ἑορτὴν τῆς Ἁγ Παρασκευῆς δὲν ἑορτάζει ἡ κ. Βοῦλα Εὐαγ. Κορμπέτη

—Προαγωγαί

Ὁ ἀγαπητὸς ἐλεγκτὴς τοῦ Δημοσίου Ταμείου Χαλκίδος κ. Νικόλαος Μπαλασάκης, προήχθη εἰς Ταμιαταρχην Β'.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρουσα ἐγκαρδίως τὸν ἐπάξιως προαχθέντα φιλότιμον καὶ ἀκατοπόνητον ὑπάλληλον, τοῦ εὐχόμεθα «καὶ εἰς ἀνώτερα».

—Νέοι Ἐπιστήμονες

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι οἱ εὐπειθεῖς υἱοὶ τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Μενελάου Ἐλ. Θ. Ἰωαννίδου, κ. κ. Κωνσταντῖνος καὶ Βασίλειος, πρωτεύσαντες κατὰ τὰς ἐξετάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Μετσοβείου Πολυτεχνείου ἔλαβον τὸ πτυχίον, ὁ μὲν πρῶτος τῆς Σχολῆς Ἠλεκτρομηχανουργῶν Ὑπομηχανικῶν, ὁ δὲ δεύτερος τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ὑπομηχανικῶν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει τοὺς νέους αὐτοὺς ἐπιστήμονας καὶ ἐναρέτους πολίτας καὶ εὔχεται λαμπρὰν τὴν σταδιοδρομίαν των.

—Πένθη

Πλήρης ἡμερῶν ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ἡ σεβαστὴ πρεσβύτις Ἑλένη Δημητρ. Ἀνδρεου, ὑποδειγματικὴ σύζυγος τοῦ ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν καὶ πλέον διατελέσαντος πρωτοψάλτου τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Νικολάου.

—Ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Κυμαίαν — Εὐβοίας ὁ καλὸς χριστιανὸς Ἀθανάσιος Παύλου.

—Ἐν μέσῃ βαθυτάτου ἄλγους τῶν οἰκείων του καὶ βαρυτάτου πένθους, ἐκηδεύθη ἐντεῦθεν, μετὰ τῶν προσηκουσῶν στρατιωτικῶν τιμῶν, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του, ὁ λοχαγὸς Ἀναστάσιος Ἰ. Κατσικας.

—Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας της ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐντεῦθεν ἡ συμπολίτις Ἰουλία σύζυγος Εὐαγγέλου Πισχινᾶ.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 1) Αὐτοκίνητον MERCEDES ἐπιβατικὸν μεταχειρισμένον ἐνάριστη κατάσταση. 2) Μοτοσυκλέττα μετὰ κανίστρου μάρκας ZUNDAPP μεταχειρισμένη ὁμοίως ἐν ἀρίστῃ καταστάσει Πληροφορίαι κ. Γεώργιον Νάκον «κάτωθι παλαιᾶς Ἐφορίας Τηλ. 5—67.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
4
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον = ΑΡΙΘ. 546

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Δι' 22αν φορὰν ἀνοίγει τὰς πύλας της ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Θεσσαλονίκης, ἥτις θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ 1ης μέχρι τῆς 22ας Σεπτεμβρίου 1957. Αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις προοιωνίζουν μίαν ἐπιτυχίαν ἀνωτέραν πάσης προηγουμένης.

Αἱ συμμετέχουσαι ἐφέτος ξέναι χῶραι εἶναι πολυαριθμότεραι τῶν προηγουμένων Ἐκθέσεων. Οἱ κατὰ 10.000 τ. μ ηὐξημένοι ἀπὸ πέρυσι χῶροι, ἔχουν σχεδὸν καλυφθῆ. Οἱ ἰθύνοντες τὴν Δ. Ε Θ κατανοοῦντες τὴν τερατσίαν χρησιμότητά της, κατέβαλον κάθε προσπάθειαν καὶ εἰργάσθησαν μεθοδικῶς, οὕτως ὥστε οἱ Ἐκθέται καὶ οἱ Ἐπισκέπται αὐτῆς νὰ ἐξυπηρετηθοῦν πλήρως.

Ἐκ παραλλήλου ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων τῆς Δ.Ε.Θ ἐδόθη ἐφέτος ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὸν τομέα τῆς ψυχαγωγίας τῶν ἐπισκεπτῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας της. Μεταξὺ τοῦ ἀρτιωτάτου καλλιτεχνικοῦ καὶ ψυχαγωγικοῦ προγράμματος, περιλαμβάνονται καὶ ὡραῖαι καὶ ἐνδιαφέρουσαι ἐκδρομαὶ πρὸς Τουριστικοὺς καὶ Ἀρχαιολογικοὺς τόπους, ὅπως εἶναι αἱ περιοχαὶ τῆς Καστορίας, Βεργοίας, Φιλίππων, Καβάλας, Θάσου, Ἁγ. Ὄρους, Ναούσης, Ἐδέσσης κ.λ π. Τὰ δὲ πυροτεχνήματα ποὺ θὰ καοῦν θὰ εἶναι πλουσιώτατα καὶ θεαματικώτατα.

Αἱ ἐκπτώσεις ναύλων καὶ ἡ δωρεὰν εἴσοδος εἰς αὐτὴν, παρέχουν τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἀπολαύσῃ, κάθε Ἕλλην, τὴν ὀπτασίαν τῆς Ἐκθέσιν τῆς Μακεδονικῆς Πρωτευούσης.

ΠΡΟΣ ΤΟ 28ον ΕΤΟΣ

Μὲ τὸ ἀνὰ χεῖρας φύλλον ἡ «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ» εἰσέρχεται εἰς τὸ 28ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεώς της. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἡ Διεύθυνσις αὐτῆς, θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ εὐχαριστήσῃ εὐγνωμόνως τοὺς κ. κ. Συνδρομητάς, Συνεργάτας καὶ Ὑποστηρικτάς αὐτῆς, οἵτινες συνετέλεσαν διὰ τὴν ἀπρόσκοπτον ἔκδοσίν της.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΔΙΑΤΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΞΕΛΕΞΕ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑ;

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Μιὰ μέρα ὁ Χριστὸς ὁμιλῶν εἰς τοὺς δώδεκα μαθητάς Του εἶπε: «Δὲν ἔκλεξα ἐγὼ ἐσᾶς τοὺς δώδεκα καὶ εἷς ἀπό σᾶς εἶναι διάβολος; (Ἰωάν. στ'70). Ἀμέσως ἐγείρεται τὸ ἐρώτημα: Γιατὶ ὁ Χριστὸς νὰ ἐκλέξῃ ἕνα διάβολον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Εὐαγγελίου; Ἀπὸ τὸ 64ον ἐδάφιον τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἐμφαίνεται ὅτι ὁ Χριστός ἤξευρε «τὶς εἶναι ὁ μέλλων νὰ παραδώσῃ αὐτόν». Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου (ἐδ. 71). Φθάνομεν λοιπὸν στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐξέλεξε τὸν Ἰούδα ὡς ἕνα τῶν δώδεκα μαθητῶν του γνωρίζων κάλλιστα ὅτι θὰ τὸν ἐπρόδιδε. Ὅταν ὁ Χριστός ἀπέστειλε τοὺς δώδεκα μαθητάς Του διὰ νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύσουν εἰς τὸν κόσμον λέγοντός τους: «ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε» μεταξύ των συμπεριελαμβάνετο καὶ ὁ Ἰούδας (Ματθ. ι' 8)

Εἶναι ἕνα πολὺ παράδοξο πρᾶγμα πῶς ὁ Χριστὸς ἐξέλεξε ἐν γνώσει του ἕνα τέτοιο παλιάνθρωπο ὅπως τὸν Ἰούδα νὰ Τὸν ἀντιπροσωπεύσῃ. Καμμιὰ ἀξιόπιστος καὶ σοβαρὰ ἑταιρία δὲν θὰ τό ἔκαμνε. Καὶ ὅμως ἐκεῖνο ποὺ ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ ἔκαμνε, τὸ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς Χριστός Γιατὶ ἀρά γε; Θὰ ὑπάρχει κάποιος λόγος. Δὲν ἦταν δυνατὸν ὁ πάνσοφος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ νὰ ἔκαμε ἐκούσιο ἢ ἀκούσιο λάθος.

—ΕΚΠΛΗΡΩΣΙΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΣ

Εἰς τὸ μεγάλο αὐτὸ ΓΙΑΤΙ. τὸ ὁποῖον ἡμεῖς προβάλλομεν, ὁ Χριστὸς ἀπαντᾷ. «Ἐγὼ ἠξεύρω ποίους ἐξέλεξα, ἀλλὰ διὰ νὰ πληρωθῇ ἡ Γραφὴ (Ἰωαν.ιγ'18). Ὁ Ἰησοῦς κατόπιν προχωρεῖ καὶ ἀναφέρει μίαν προφητείαν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης παρμένη ἀπὸ τὸν ψαλμὸν μά 9' «ὁ τρώγων μετ' ἐμοῦ τὸν ἄρτον ἐσήκωσεν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρναν αὐτοῦ». Ὁ Κύριος λοιπὸν διακηρύττει ὅτι ἐξέλεξε τὸν Ἰούδαν διὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ προφητεία αὐτή. Ἀλλοιμονον ἐὰν ἔστω καὶ μία προφητεία δὲν ἐξεπληροῦτο. Ἀμέσως ὁ ἄπιστος θὰ εἶχε κάτι στὸ ὁποῖο νὰ στηρίξῃ τὴν ἀπιστίαν του. Θ' ἀπέρριπτε τὴν Ἁγίαν Γραφὴν ὡς μὴ ἀξιόπιστον Πραγματικὰ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προφητειῶν εἶναι μιὰ ἀπὸ τὰς μεγάλας ἀποδείξεις τῆς θεοπνευστίσεως τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Εἶναι βέβαιον ὅτι κάμμία ἐξ αὐτῶν παρέμεινε ἢ θὰ παραμείνει ἀνεκπλήρωτος. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ πρῶτος λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ὁ Χριστός ἐξέλεξε τὸν Ἰούδα γιὰ μαθητή Του.

—ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Οἱ μαθηταὶ στὴν ἀρχὴ τῆς δημοσίας διακονίας τοῦ Ἰησοῦ εἶχαν κάποια σχετικὴ δυσκολία νὰ πεισθοῦν περὶ τῆς Θεότητός Του. Δὲν μποροῦσαν νὰ καταλάβουν τὸ μυστήριον τῆς διττῆς φύσεώς Του, πῶς τὸ ἴδιο πρόσωπο μποροῦσε νὰ ἦταν καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ταυτοχρόνως. Ὁ δεύτερος λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Χριστὸς ἐξέλεξε τὸν Ἰούδα ἦταν γιὰ νὰ πείσῃ τοὺς λοιποὺς μαθητὰς ὅτι ἦταν ὁ ἴδιος ὁ ΘΕΟΣ ἐνδεδυμένος μορφὴν καὶ σάρκα ἀνθρώπινη. Τοὺς λέγει: «Ἀπὸ τοῦ νῦν (τώρα) σᾶς λέγω πρὶν γίνῃ διὰ νὰ πιστεύσητε ὅταν γίνῃ ὅτι ἐγὼ εἰμαι (Ἰωαν. ιγ'19). Ὁ Ἰησοῦς ἤθελε τοὺς μαθητάς Του νὰ πιστεύσουν ὅτι Αὐτὸς ἦτο Θεός. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἔγιναν καὶ χωρὶς αὐτοῦ δὲν ἔγινε οὐδὲ ἕν τὸ ὁποῖον ἔγινε». (Ἰωαν. α' 3).

Ποῖος ἐκτὸς τοῦ ἰδίου τοῦ Θεοῦ μποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ καὶ διοργανώσῃ τὸ ἡλιακό μας σύστημα, Κανεὶς ἐκτὸς τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός μὲ τὰ λόγια Του καὶ τὰ ἔργα Του ἀπέδειξε ὅτι ἦτο Θεός. Μόνον ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ προφητεύσῃ τὸ μέλλον μέ πλήρη ἀκρίβειαν. «Καὶ ἄλλα πολλὰ θαύματα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ ἐγράφησαν διὰ νὰ πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ πιστεύοντες νὰ ἔχητε ζωὴν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Τὰ δύο αὐτὰ δόγματα τῆς θεοπνευστίας τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῆς Θεότητος τοῦ Χριστοῦ εἶναι αἱ βάσεις τῆς χριστιανικῆς πίστεώς μας. Ἡ ἀπόρριψις τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου δόγματος σημαίνει τὴν ἄρνησιν τῆς χριστιανικῆς πίστεως. Ἐὰν δὲν παραδεχώμεθα ὅτι ἡ Βίβλος εἶναι βιβλίο τοῦ Θεοῦ ἢ ὁ Χριστὸς δὲν ἦτο Θεὸς ἐνῷ εὑρίσκετο ἐδῶ κάτω στὴ γῆ, τότε εἶναι ματαία ἡ πίστις μας καὶ ἡ σωτηρία μας εἶναι ἀδύνατος.

—Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΠΑΛΑΙΟ ΚΑΚΟ

Αὐτὸ εἶναι τὸ τρίτο μάθημα ποὺ ἤθελε νὰ μᾶς διδάξῃ ὁ Χριστός μὲ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ἰούδα. Σήμερα μέσα στὴ χριστιανικὴ ἐκκλησία ὑπάρχουν ὑποκριταὶ καὶ προδόται. Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ στὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀναλογία τότε ἦτο εἷς στοὺς δώδεκα. Ἴσως νὰ εἶναι ἡ ἰδία ἀναλογία καὶ σήμερον.

Πρέπει νὰ λάβωμε θάρρος. Τὸ πλοῖο τοῦ πραγματικοῦ χριστιανισμοῦ δὲν πρόκειται νὰ βυθισθῇ ἐπειδὴ ἐπ' αὐτοῦ ὑπάρχουν μερικοὶ Ἰοῦδαι Ἰοῦδαι ὑπάρχουν ὄχι μόνον μεταξὺ τῶν ἐκκλησιαζομένων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ τῶν ἱερουργούντων. Μὴ ξεχνάτε ὅμως ὅτι εἶναι μόνον ἕνας στοὺς δώδεκα. Οἱ ἕνδεκα εἶναι πιστοὶ ἄνθρωποι ποὺ καὶ τὴν ζωήν των εἶναι πρόθυμοι νὰ θυσιάσουν διὰ τὸν Σωτῆρα των. Δὲν εἶναι δίκαιον νὰ καταδικάζωμεν τοὺς ἕνδεκα πρὸς χάριν τοῦ ἑνός. Ἐὰν τύχῃ καὶ συναντήσῃς κανένα Ἰούδα τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος νὰ θυμᾶσαι ὅτι ὑπάρχει κάποιος ποὺ λέγεται ἀτρόμητος Πέτρος, κάποιος ποὺ λέγεται ἀγαπητὸς Ἰωάννης.

Ἡ στάσις μερικῶν ἀνθρώπων μὲ ὑπενθυμίζει τὴν ἱστορίαν τοῦ Γερμανοῦ ποὺ ἔφαγε τυρὶ λιμπέρξερ ποὺ βρωμᾶ τρομερά. Λίγο ἀπὸ τυρὶ κόλλησε στὸ μουστάκι του. Διαρκῶς ὁ φίλος μας μυριζόταν τὸ τυρί Γόρασε λίγη κολώνια, ἀλλὰ δὲν ἦταν ἀρκετὰ δυνατὴ γιὰ νὰ ἐξαλείψῃ τὴν δυσωδία τοῦ τυριοῦ. Βγῆκε ἔξω σ' ἕνα κῆπο ἀλλὰ κι' ἐκεῖ ἡ δυσωδία τὸν ἀκολουθοῦσε. Ἔκοψε ἕνα ὡραῖο εὔοσμο τριαντάφυλλο τὸ μυρίστηκε, ἀλλὰ δὲν μποροῦσε ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν δυσωδία τοῦ τυριοῦ. Ἀπογοητευμένος ἐφώναζε: Ὅλος ὁ κόσμος βρωμᾶ. Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἦταν ὁ ἴδιος ποὺ βρωμοῦσε. Ὁ καθένας μας ἂς ἐξετάσῃ τὸν ἑαυτό του μήπως ἐνῷ κρίνομε τοὺς ἄλλους καὶ δὲν μποροῦμε νὰ εὕρωμε κανένα εἰλικρινῆ θὰ ἔπρεπε νὰ κρίνωμε τὸν ἑαυτό μας πρῶτα Ἀντὶ νὰ διακρίνωμε τὸν Ἰούδα σὲ ἄλλα πρόσωπα ἂς προσέξωμε μήπως ἡμεῖς οἱ ἴδιοι εἴμεθα Ἰοῦδαι.

Φέρεις τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' εἶσαι ἀρά γε αὐτοῦ; Ὁ Ἰούδας ἔζησε μὲ τὸν Χριστὸν ἐπὶ τρία χρόνια, συγκαταλέγετο μεταξὺ τῶν μαθητῶν Του καὶ ὅμως δέν ἦτο ἰδικός Του. Καί σὺ μπορεῖ νὰ λέγεσαι χριστιανός, νὰ εἶσαι ὁ ἔφορος, ὁ ἐπίτροπος ἢ ταμίας τῆς ἐκκλησίας σου, μπορεῖ νὰ εἶσαι καὶ «αἰδεσιμώτατος» καὶ ὅμως νὰ εἶσαι Ἰούδας. Τὸ τέλος σου θὰ εἶναι οἰκτρόν. Πρέπει ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ ταπεινότητι καρδίας νὰ ἐξομολογηθῇς τὴν ἁμαρτίαν σου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἴδιον τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἡμάρτησες. Αὐτὸς εἶναι γεμᾶτος ἔλεος καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ σὲ συγχωρήσῃ. Αὐτὸς μπορεῖ νὰ σὲ ἀποκαταστήσῃ πλήρως καὶ νὰ σὲ κάμῃ γνήσιον Χριστιανόν, ἐλευθερώνοντάς σε ἀπὸ τὶς συνέπειες ἑνὸς νόθου Χριστιανισμοῦ, ἀπό τὴν καταδίκην τοῦ πλέον ἀτιμωτικοῦ τέλους ποὺ εἶχεν ὁ Ἰούδας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ —

Η ΑΡΔΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΑΜΠΕΛΙΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἀπὸ τὴν δημοσιευομένην, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 544] 9—7—57 φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος, ἐπιστολὴν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Προεδρίας Κυβερνήσεως ἀνακύπτει ἡ κάτωθι ἀντίφασις:

Ἐνῷ διὰ τὴν ἠλεκτροδότησιν τῶν ἀρδευτικῶν συγκροτημάτων τῆς Κοινότητος Τριάδος, «προϋπόθεσις εἶναι ἡ διαπίστωσις ὑπάρξεως ὑπογείων ὑδάτων καὶ ἡ ἀνώρυξις φρεάτων, διότι θὰ ἦτο παράλογον νὰ δαπανηθοῦν ἑκατομμύρια δραχμῶν δι' ἀρδευτικὰ δίκτυα πρὶν εὑρεθῇ τό νερὸ» διὰ τὴν ἠλεκτροδότησιν τῶν πεντακοσίων (500) ἀρδευτικῶν συγκροτημάτων τῆς περιφερείας Ἁγίου Νικολάου (Μποῦρτζι) καὶ Βασιλικοῦ (Κάμπος), ἡ ΔΕΗ οὐδὲν ἐπιδεικνύει ἐνδιαφέρον πρὸς μεγίστην ζημίαν τῶν παραγωγῶν καὶ διαψεύδει τὸν ἀξ. κύριον Ὑπουργὸν εἰς τὸν ὁρισμόν του κατὰ τὸν ὁποῖον «ἡ Δ Ε Η. δίδει προτεραιότητα εἰς τὰ ἀρδευτικὰ δίκτυα». Ταῦτα διὰ νὰ πληροφορηθῇ ὁ κ. Ὑπουργὸς τὴν δραστηριότητα καὶ τὴν τακτικὴν τῆς Δ.Ε.Η.

Μὲ ἐκτίμησι

Ν. Παπαγεωργόπουλος

20)7)57

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πάρα πολλοὶ ἔμποροι καὶ διάφοροι «νταραβερτζῆδες» ἤλθαν ἐφέτος στὴν Ἐμποροπατήνυρί μας.

—Οἱ πλατεῖες τῆς Ἀγορᾶς καὶ τὰ πεζοδρόμια εἶχαν κατακλυσθῇ.

—Γιὰ πρώτη φορὰ νοικιάσθηκε κ' ἡ πλατεῖα τοῦ Τζαμιοῦ.

—Αὐτοὶ ποὺ προτίμησαν τὸ χῶρο τοῦ Τζαμιοῦ, χωρὶς τζάμια, κ' ἔστησαν τὴν δουλειά τους, «ἔβαλαν γυαλιὰ» στοὺς ἄλλους συναδέλφους των.

—Ἐγράφη πὼς ὁ Βάθης, ἀπὸ τὸ Βαθύ, πῆρε τὸ πτυχίο τῆς Βυζαντινῆς μουσικῆς.

—Κ' οἱ ἐδῶ βαθεῖς γνῶσται τῆς μουσικῆς αὐτῆς, ποὺ τῶμαθαν, ἔμειναν κατάπληκτοι καὶ εἶπαν:

—«Τόσο πολὺ «ἀβαθεῖς» εἶναι οἱ ἁρμόδιοι τοῦ Ἐθν. Ὠδείου Ἀθηνῶν ποὺ χορηγοῦν τὰ πτυχία;».

—«Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν», ἐξοικονόμησε καὶ στὸν Βάθη ἕνα «χαρτί».

—Ἂς τὸ χαίρεται. Κι' ἂς τὸν καμαρώνῃ αὐτὸς ποὺ συνετέλεσε τὰ τοῦ δοθῇ.

—Οἱ ἐμπειρικοὶ μετεωρολόγοι μας προβλέπουν μεγάλο καύσωνα.

—Φαντασθῆτε, λοιπόν, τὶ ἔχουν νὰ ἰδοῦν τὰ μάτια μας στοὺς δρόμους.

—Τύφλα νάχουν οἱ πλάζ τῶν μπαὶν—μίξ !...

—Στὴν Ἐθνικιστικὴ Κίνα οἱ γυναῖκες ποὺ κυκλοφοροῦν ἡμίγυμνες ἢ μὲ διαφανῆ φορέματα ὑπόκεινται σὲ φυλάκισι τριῶν ἡμερῶν ἢ καὶ σὲ πρόστιμο.

—Τὶ καλὰ θἄναν, ἂν τὸ σοφὸν αὐτὸ μέτρον ἐφαρμόζονταν κ' ἐδῶ;

—Πολὺς θόρυβος γίνεται πακτικὰ ἀπὸ τοὺς ἐρασιτέχνες ψαράδες, στοῦ Ν Γκιζελῆ τὸ μπακάλικο, γιὰ τὶς ἐπιτυχίες ποὺ κάμουν στή.... φαντασία τους.

—Κι' ἀνάθεμα, ἂν κανεὶς ἀπὸ δαῦτους, ἔχει πιάσει ἔστω καὶ μιὰ μαρίδα τοῦ γιαλοῦ.

—Τὶ νὰ σοῦ πῶ, καϋμένε Γκιζελῆ, ποὺ κάνεις καὶ τὸν πρόεδρο τῶν φαντασιοκόπων ψαράδων;

—Γιατὶ τρέχεις καὶ θαλασσοδέρνεσαι χωρὶς ἀπολάβή;

—Δὲν βλέπεις τὶς γκιουζελίμ ταιπροῦρες, τὶς σιναγρίδες, τὶς ζαργάνες καὶ σά... μελανούρια ποὺ περνοῦν ἀπό τὸ μαγαζί σου;

—Ρίξε τὰ δίχτυα σου, κι' ἂν δὲν γεμίσ' ὁ σάκκος σου μὲ τὰ σπιαρταρισμά, αὐτὰ ψάρια τῆς σεβντιᾶς, νὰ μέ φτύσῃς!

Ζ.

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τήν προσεχή Τετάρτην, 7ην τρέχοντος, συνέρχεται έν Άθήναις ή Ίεραρχία τής Έκκλησίας τής Έλλάδος διά τήν έκλογήν τοῦ νέου Άρχιεπισκόπου.

Άπό τάς μέχρι τοῦδε πληροφορίας μας, ὡς ἐπικρατέστερος, μεταξύ τῶν ὑποψηφίων Ἱεραρχῶν, νά καταλάβῃ τόν ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου Λωροθέου χηρεύσαντα θρόνον τοῦ Προκαθημένου τής Ἐκκλησίας, δέον νά θεωρεῖται ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρῶν κ. κ. Θεόκλητος Πανογιωτόπουλος.

—***Ἀπεποιήθη τήν ὑποψηφιότητα***

Ὡς καί ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως διεπιστώσαμεν, ἡ Α. Γ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, εἰς σύστασιν ἀρκετῶν Ἱεραρχῶν — μεταξύ τῶν ὁποίων συγκαταλέγονται καί οἱ διεκδικοῦντες τόν Ἀρχιεπισκοπικόν Θρόνον — ὅπως θέσῃ ὑποψηφιότητα διά τήν θέσιν τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας, Οὗτος ἠρνήθη νά πράξῃ τοῦτο.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Ὑπέρ τοῦ συσσιτίου ἀβλενῶν καί ἀπόρων τοῦ Χριστιανικοῦ Μορφωτικοῦ καί Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» προσεφέρθησαν τά ἑξῆς παρά τῶν κάτωθι :

1) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. κ. Γρηγόριος ἐπί τῇ ἑορτῇ Πέτρου καί Παύλου δρ.700. 2) Προτροπῇ καί μερίμνῃ τοῦ Ἱεράρχου μας, τό Ἱερόν Προσκύνημα Ὁσίου Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ Ἀχμέτ — Ἀγᾶ δραχ. 1500. 3) Ἡ κ. Μαρία Στάμου διά τοῦ Ἱεροκήρυκος Χαλκίδος 250. 4) Ἡ κ. Ἀλεξάνδρα Βαΐμακη 20. 5) Ἡ Τασία Τσαμούρα εἰς μνήμην συζύγου της 200. 6) Ἡ κ. Γλυκερία Διαμ. Παπαιράϊδου εἰς μνήμην συζύγου της 50. 7) Ἡ κ. Μιμίκα Δημητ. Σκιᾶ, εἰς μνήμην μητρός της Μαρίας Τσάκου 200. 8) Ὁ κ. Ὀδυσσεύς. Γίγας 50. 9) Ὁ κ. Χατζηβασίλειος Νικολόγλου 100. 10) Ἀνώνυμον Ζαχαροπλαστεῖον Γλυκά—Κόκ τεμάχια 41. 11) Τό Ἀρτοποιεῖον Χρήστου Γλυκοῦ ψωμί ὀκάδας 10. 12) Ὁ κ. Πολύτιμος Πολιτάκης γυφτοφάσολα ὀκάδας 2.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δέχεται αἰτήσεις προσλήψεως ἑνός χειρουργοῦ διά τό Ὑποκατάστημα Ἀλιβερίου.

Πληροφορίαι παρά τοῖς Ὑποκατασταθμοῖς Ἀλιβερίου καί Χαλκίδος καί τῷ Γραφείῳ Πληροφοριῶν τῆς Διοικήσεως.

Ἐν Ἀλιβερίῳ τῇ 19ῃ Ἰουλίου 1957.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ὑποκαταστήματος Ἀλιβερίου)

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΕΠΕΚΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗΣ

Παρουσίᾳ τοῦ Νομάρχου μας κ. Ἀνδρ. Ἰωάννου, τοῦ Λιμενάρχου κ. Ἀντανασιώτη, τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἰωάν. Καπνίση, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας καί Τεχνικῆς Σχολῆς Χαλκίδος «Ὁ Δημόκριτος», τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς καί λοιπῶν προκρίτων τῆς πολεώς μας, ἐτελέσθη τάς προμεσημβρινάς ὥρας τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἁγιασμός ὑπό τοῦ Ἀρχιμ. κ. Βασ. Οἰκονόμου, ἐπί τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπεκτάσεως τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Σχολῆς «Ὁ Δημόκριτος».

Μετά τόν ἁγιασμόν ὁ ἐκτ. Πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἰωαν. Σκούρας ὡμίλησεν πρός τούς παρισταμένους περί τῆς ὠφελιμότητος τοῦ ἀρξαμένου Ἔργου καί ἐξεδήλωσε τήν χαράν του διά τήν συμπαράστασιν τοῦ ἐν τῷ Νομῷ μας ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ κ. Νομάρχης ἀπαντῶν, συνεχάρη τόν κ. Πρόεδρον καί τά μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς διά τήν πολύμοχθον καί καρποφόρον ἐργασίαν των καί ὑπεσχέθη νά ἐνισχύσῃ τάς προσπαθείας των διά τήν πρόοδον αὐτῆς, ἡ ὁποία τά μέγιστα συντελεῖ καί διά τήν πρακτικήν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας.

Παρακλήσει τοῦ κ. Σκούρα, ὁ κ. Νομάρχης κατέθεσε τόν θεμέλιον λίθον ὑπό τά ζωηρά χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων, εὐχηθείς τήν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἀρξαμένου ἔργου.

ΑΓΡΟΤΙΚΑ ΙΑΤΡΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΥΒΟΙΑΝ

Πρός τούς κ. κ. Προέδρους τῶν κάτωθι Κοινοτήτων τῆς Εὐβοίας ὁ συμπολίτης τ. Ὑπουργός κ. Γ. Βογιατζῆς ἀπέστειλε τό ἑξῆς τηλεγράφημα :

«Εὐχαρίστως σᾶς πληροφοροῦμεν ὅτι ὑπεγράφη ἀπόφασις τῆς Ὑπουργοῦ Προνοίας κ. Τσαλδάρη διά τῆς ὁποίας ἐκ τῶν προγραμματισθέντων 36 κοινοτικῶν καί ἀγροτικῶν ἰατρείων, ἐδόθησαν ἐγκρίσεις λειτουργίας διά τά κάτωθι :

1) Ἕνα Κοινοτικόν Γουβῶν ἐξυπηρετοῦν Γουβές, Ἀσμήνιον, Γερακιοῦ Γαλτσάδες, Αὐγαριᾶς, Ἀγριοβοτανίου, Ἑλληνικά, Βασιλικά καί Ἀγδίνες.

2) ΑΓΡΟΤΙΚΑ

1) Ὠρεῶν, ἐξυπηρετοῦν Ὠρεούς, Νέον Πῦργον καί Ταξιάρχην.

2) Ἀνδρονιάνων ἐξυπηρετοῦν Ἀνδρονιάνους, Καλημεριάνους, Πῦργον, Ἀνδρονιάνους, Βύταλον καί Μαλετιάνους.

3) Ὀξυλίθου ἐξυπηρετοῦν Ὀξύλιθον, Ἄνω καί Κάτω Ποταμίαν.

4) Νεοχωρίου ἐξυπηρετοῦν Νεοχώριον, Γαβαλᾶ, καί Ἀχλαδερή.

5) Κομήτου ἐξυπηρετοῦν Κόμητον καί Ἀμυγδαλιά.

6) Θαρρουνίων ἐξυπηρετοῦν Θαρρούνια, Παρθένιον Τραχίλιον, Μακρυχῶρι, Σέττα, καί Μανίκια στόπ.

Ἐπίσης ἑτοιμάζονται ἐγκρίσεις διά Στροφυλιά. Θεολόγους καί Καθενούς.

Εἰς τά Ἰατρεῖα αὐτά ἐντάλλεται ὁ ἄμεσος διορισμός ἰατροῦ.

Τέως Ὑπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ»

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΚΥΡΗΝΘΟΣ—Ὑπό τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὑπεγράφη ἀπόφασις διά τῆς ὁποίας ἐπιβάλλεται ἀναδασμός τῆς γῆς ἐπί ἐκτάσεως 2.900 στρεμμάτων, ἀνηκόντων εἰς Τσούκαν Κυρήνθου (Σκυλόγιαννης)—Εὐβοίας.

ΚΑΡΥΣΤΟΣ—Μετατίθεται ἐν μένου τοῦ μέχρι τοῦδε Εἰρηνοδίκου Καρύστου κ. Ἰ. Πετροπούλου, τοποθετεῖται ἐνταῦθα ὁ τῶν Στύρων τοιοῦτος κ. Βασιλ. Κωτσόβολος.

ΙΣΤΙΑΙΑ— Ἡ Σοφία σύζυγος τοῦ ἰατροῦ τῆς κωμοπόλεώς μας κ. Ἠλία Κουκούτση, ἐτῶν 65, πάσχουσα ἐκ νευρασθενείας, περιέβρεξε τά ἐνδύματά της διά βενζίνης καί ἀκολούθως ἔθεσεν εἰς αὐτά πῦρ, εὑροῦσα τραγικόν θάνατον. Γ.Θ.

Διευθυντής — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ 22ᵃⁿ ΔΙΕΘΝΗ
ΕΚΘΕΣΙΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1—22 Σεπτεμβρίου 1957

—Εἶναι ὁ καθρέπτης τῶν προόδων τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλλάδος καί 30 ξένων χωρῶν.

—Ὑπέρ τά 50.000 τετρ. μέτρα χώρου, ἐπί συνόλου 122.000 τ. μ. καταλαμβάνουν τά ἐκθέματα.

—Ἐξαιρετικά καλλιτεχνικό καί ψυχαγωγικά προγράμματα μέ καταπληκτικές ἀττραξιόν.

—Προμηθευθῆτε Δελτία ἐπισκέπτου ἀπό τά Γραφεῖα Ταξειδίων καί τούς Σιδηροδρομικούς Σταθμούς.

—Θά ἔχητε ἐκπτώσεις ναύλων καί δωρεάν εἴσοδον

—Διά κατάλυμα ἀπευθυνθῆτε εἰς τό Γραφεῖον Καταλυμάτων τῆς Δ.Ε.Θ. (Ἁγίας Σοφίας 11 τηλ. 34—09).

ΛΙΜΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Ἀριθ. πρωτ. 434

Ἐν Χαλκίδι τῇ 31)7)57

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκίδος

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν δι' ἐκπτώσεως ἐπί τοῖς ἑκατόν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπί τῶν τιμῶν τοῦ τιμολογίου ἄνευ ὁρίου ἐκπτώσεως τήν 23ην Αὐγούστου 1957 ἡμέραν Παρασκευήν καί ὥραν 11ην π.μ. ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐργασιῶν κατασκευῆς φυλακείου εἰς ἰχθιάσκαλαν βορείου λιμένος Χαλκίδος προϋπολογισμοῦ δαπάνης δρ. 32 000.

Δεκτοί εἰς τήν δημοπρασίαν ἐργολάβοι πάσης τάξεως δι' Ἔργα οἰκοδομικά.

Τῶν σχετικῶν τῆς δημοπρασίας δύνανται νά λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι προσερχόμενοι εἰς τά ἐνταῦθα γραφεῖα τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Χαλκίδος κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καί ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΚΑΠΝΙΣΗΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Σπαθαρίου

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικόν διαγωνισμόν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἄνευ ὁρίου, ἡ κατασκευή ἔργου ὑδρεύσεως (Θαλάμου πηγῶν καί ἐξωτερικῶν ὑδραγωγείου) προϋπολογισμοῦ δαπάνης δραχμῶν ἑπτά χιλιάδων (7.000).

Ἡ Δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τήν δεκάτην ἕκτην (16ην) τοῦ μηνός Αὐγούστου 1957 ἡμέραν Κυριακήν καί ὥραν 10—12 μεσημβρίας ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Κοινότητος.

Δεκτοί εἰς τήν δημοπρασίαν ἐργολάβοι πάσης τάξεως καί εἰδικοί τεχνίται δι' ἔργα ὑδρεύσεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. τριακοσίας (300).

Πλείονες πληροφορίαι παρά τοῦ γραφείου τῆς Κοινότητος καί τῇ Νομαρχίᾳ Εὐβοίας (Τ.Υ.Δ.Κ.) κατά τάς ἐργασίμους ἡμέρας καί ὥρας.

Ἐν Σπαθαρίῳ τῇ 22 Ἰουλίου 1957.

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Παπακωνσταντίνου

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

Γνωστοποίησις

Γνωστοποιοῦμεν ὅτι διά προκηρύξεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν — Δημ. Ἔργων καλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νά συμμετάσχωσι εἰς τήν κατά τόν Νόμον ἄσκησιν διά τήν κατάληψιν μιᾶς κενῆς θέσεως διανομέως Ταχ. Γραφείου παρά τῷ Ταχ. Γραφείῳ ΙΣΤΙΑΙΑΣ ὅπως ὑποβάλωσιν ἐντός 15ημέρου τά νόμιμα δικαιολογητικά των εἰς ἡμᾶς ἤ τά ταχ. γραφεῖα τοῦ Νομοῦ.

Πληροφορίαι περί τῶν προσόντων τῶν ὑποψηφίων καί τῶν προϋποθέσεων συμμετοχῆς των εἰς τήν ἄσκησιν παρέχονται παρ' ἡμῖν καί παρά τῶν ταχ. γραφείων τοῦ Νομοῦ.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 3—8—57

Ὁ Διευθυντής
τῆς Ταχ. Διευθύνσεως Εὐβοίας
Γ. ΛΕΒΕΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—***Γεννήσεις***

Ἡ κ. Φώτω Σπύρου Πριόνα, τό γένος Σάβ. Σωτηριάδου, κάτοικος Μακρυμάλλης, ἔτεκεν αἰσίως εἰς τήν ἐνταῦθα Κλινικήν τοῦ κ. Νικ. Παλαιολόγου τό πρωτότοκον ἄρρεν.

Εἰς τούς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νά τοῖς ζήσῃ.

—***Γάμοι***

Ἐν τῷ ἐταῦθα Ἱ. ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἐτελέσθησαν τήν 24—7—57 οἱ γάμοι τοῦ συμπαθοῦς συμπολίτου κ. Ἰωάννου Μενελ. Ἰωαννίδου μετά τῆς δίδος Μαρίκας Μιχ. Βιδελάκη, ἐκ Κρήτης.

Τούς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ἀγαπητός συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μας, ἐν Σαβάννᾳ τῆς Ἀμερικῆς, κ. Λάζαρος Ἰω. Δρᾶκος.

—Ἡ συμπολίτις δ)νις Νίνα Γ. Λέρτα, ἀνεψιά ἐπ' ἀδελφῷ τοῦ φίλου κ Χρ. Λέρτα, ταγ)ρχου ἐ. ά., καί ὁ κ. Γεώργιος Γιαννοῦκος, ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τούς γάμους των.

Εἰς τά εὐάρμοστα ζεύγη ἡ «Ἐθνική Φωνή» εὔχεται βίον μακρόν καί εὐδαίμονα.

—Ὁ κ. Δημήτριος Γεωρ. Δήμου, Πολιτικός Μηχανικός, διπλωματοῦχος τοῦ Ε. Μ. Πολυτεχνείου καί ἡ δεσποινίς Μπίκα Γεωρ. Τσίρη, ἐτέλεσαν τούς γάμους των ἐν Ἀθήναις.

Εἰς τούς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ καί ἀνθόσπαρτον.

Γ.

—***Προαγωγαί***

Κατά τάς τελευταίας προαγωγάς τῶν Ταμιακῶν, προήχθη κατ' ἀπόλυτον ἐκλογήν εἰς Τμηματάρχην Α', καί ὁ φίλος συμπολίτης κ. Θεόδωρος Καμπούρης, ὅν καί συγχαίρομεν ἐγκαρδίως.

—***Ἀφίξεις***

Προερχομένη ἐκ Χιουστον τῆς Πολιτείας Τέξας τῶν Η. Π. Α. ἀφίχθη εἰς τήν πόλιν μας ἡ κυρία Φωτεινή Εὐαγγέλου Λούϊς, ἀνεψιά τῶν ἐπ' ἀδελφῇ συμπολιτῶν μας κ. κ. Παναγιώτου, Σωτηρίου καί Ἐμμανουήλ Σωτηριάδου, πρός ἐπίσκεψιν τῶν ἐνταῦθα συγγενῶν της. Ἡ κ. Λούϊς μετά πενθήμερον ἐνταῦθα παραμονήν της, ἐπέστρεψεν εἰς τά ἴδια, ἀποκομίσασα τάς πλέον ἀρίστας ἐντυπώσεις ἀπό τήν ὡραιοτάτην—ὡς εἶπεν—Χαλκίδα.

ΠΕΝΘΗ

—***Γεώργιος Ἰ. Νάκος***

Εἰς ἡλικίαν 80 ἐτῶν ἐξεμέτρησεν τήν ζωήν ὁ καλός συμπολίτης καί εὐσεβής χριστιανός Γεώργιος Ἰω. Νάκος.

—***Μαρία Δινάρδου***

Νέα ἀκόμη ἀπεβίωσεν εἰς Ἀθήνας τήν 23—7—57 ἡ Μαρία Δινάρδου, ἀδελφή τοῦ συμπολίτου κ Νικ. Μίνη, διατελέσασα ἐπ' ἀρκετά ἔτη κάτοικος τῆς πόλεώς μας.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 1) Αὐτοκίνητον MERCEDES ἐπιβατικόν μεταχειρισμένον ἐνάριστη κατασκεύασει.. 2) Μοτοσυκλέττα μεταχειρισμένη ὁμοίως ἐν ἀρίστη καταστάσει. Πληροφορίαι κ. Γεώργιον Νάκον κάτωθι παλαιᾶς Ἐφορίας Τηλ. 5—67.

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
11
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον = ΑΡΙΘ. 547—548

Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Ἄλυτον πρόβλημα κατέστη ἡ τακτοποίησις τῶν διαφόρων νέων, οἱ ὁποῖοι περατώσαντες τὰς γυμνασιακάς των σπουδάς, παραμένουν εἰς ἑκάστην Κοινότητα ἄνεργοι, ἐπιζητοῦντες διορισμοὺς διὰ τὴν ἐπαγγελματικήν των ἀποκατάστασιν. Τὸ θέμα τοῦτο πρέπει νὰ γίνῃ ἀντικείμενον κρατικῆς προσοχῆς καὶ μελέτης, ἐν ἀνάγκῃ δὲ νὰ συσταθῇ εἰδικὸς ὀργανισμὸς διὰ τὴν λύσιν του εἰς τὸ σύνολον, διότι εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα προβλήματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸν τόπον μας.

Χιλιάδες συνταξιούχων, στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν, κατέχουν κρατικὰς καὶ μὴ ὑπηρεσίας καὶ μυριάδες εἶναι οἱ διπλοθέσιται ποὺ ἐμποδίζουν τὴν δυνατότητα νὰ τακτοποιηθοῦν τὰ παιδιά αὐτὰ εἰς τὰς ὑπ' αὐτῶν κατεχομένας θέσεις. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἡ δυνατότης νὰ τακτοποιηθῇ ἐν τῷ συνόλῳ της ἡ νεολαία μας διὰ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ, πρέπει νὰ καταβληθῇ προσπάθεια οὕτως ὥστε οἱ μορφωμένοι αὐτοὶ νέοι νὰ ἀποτελέσουν παράγοντας προόδου καὶ ἐκπολιτισμοῦ διὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ψυχικῆς ἐπαφῆς των μὲ τὸ περιβάλλον τοῦ τόπου των, ἡ ὁποία διεσπάσθη ἀπὸ τὴν διάθεσιν τῆς ἀστυφιλίας ποὺ τοὺς ἐδημιούργησεν ἡ γυμνασιακὴ των μόρφωσις καὶ ὁ ἐξ αὐτῆς ἐπαγγελματικὸς των προσανατολισμός, μακρὰν τῶν ἀγροτικῶν ἀπασχολήσεων.

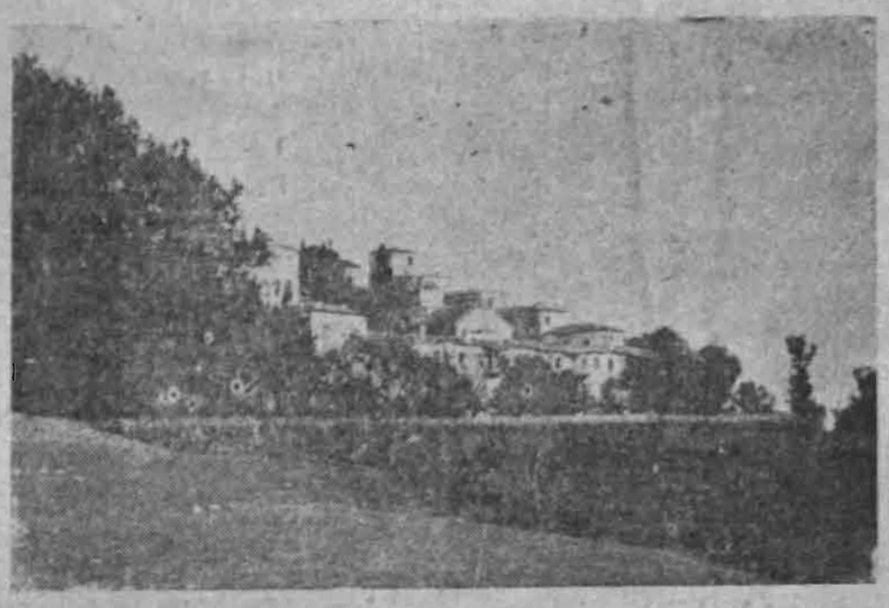
Ο ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΣ

Ὡς προεβλέψαμεν, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος ἐξελέγη ὁ ἀπὸ Πατρῶν κ. κ. Θεόκλητος. Ὁ νέος Προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος διακρίνεται διὰ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν του, τὸ ἀνεπίληπτον ἦθος του καὶ τὴν διοικητικὴν ἱκανότητά του, ἐδήλωσε, μεταξὺ ἄλλων, «ὅτι θὰ φροντίσῃ καὶ διὰ τὴν γενικὴν ἐξύψωσιν τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὴν οἰκονομικὴν αὐτοῦ ἀνόρθωσιν».

Μὲ Κλῆρον πεινῶντα καὶ γυμνητεύοντα δὲν εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ἀναστηλωθῇ καὶ νὰ κραταιωθῇ ἡ τὰ νῦν χειμαζομένη Ἐκκλησία. Μὲ τὴν πε-

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ "ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ„ ΤΗΣ ΚΥΜΗΣ

Πλησίαζε τὸ ἡλιοβασίλεμα τῆς 13|7|1957 ὅταν ξεκινήσαμε ἀπὸ τὴν Ἰ. Μητρόπολι τῆς Κύμης γιὰ τὸ τὸ Μοναστῆρι τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (τὸ Μανδράκι). Βρίσκεται βορειοανατολικὰ τῆς Κύμης καὶ σὲ ἀπόσταση 4 1|2 χιλιομ. περίπου. Ὁδηγὸς τῆς κούρσας, ποὺ εἴχαμε ἀγκαζάρει γιὰ ἕνα τριήμερο, ὁ Νῖκος Πολιχρόνης ἀπὸ τὴν Μακρυκάπα. Συνεπιβάτες καὶ συνεπισκέπτες μου ὁ Παπα—ποστόλης Παράκατης, ἡ πρεσβυτέρα του Ἄννα, ὁ Γ. Καρόκης, ὁ Δημήτρ. Παρακάτης, ποὺ ἔγινε κι αὐτὸς διάκος, καὶ ἡ σύζυγός του Γιαννοῦλα. Ὅλοι τους ἀπὸ τὴν Μακρυκάπα. Ὁ Γιῶργος ὁ Τάρλας, ποὺ χειροτονήθηκε παπᾶς γιὰ τὴν Ἁγιὰ Σοφιά, κι' ὁ γυναικάδελφός του Σπύρος Πριόνας, ἀπὸ τὴν Ἁγ. Σοφιά, ἤλθαν τὴν ἑπομένη μὲ ἄλλο μέσο συγκοινωνίας.

Ἡ παρὰ τὴν Κύμην καὶ εἰς μαγευτικὴν τοποθεσίαν τοῦ Αἰγαίου πελάγους Ἱερὰ Μονὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος.

Σὲ λίγα λεφτὰ τῆς ὥρας φθάσαμε στὸ θρυλικὸ Μοναστῆρι, ποὺ ὑπῆρξε τὸ καταφύγιο τῶν Ἄγγλων καὶ ποὺ διεδραμάτισε σπουδαῖο ρόλο κατὰ τὴν Κατοχή. Στὴν εἴσοδό του μᾶς ὑποδέχεται γεμᾶτος χαρὰ κι' ἐνθουσιασμὸ ὁ γνωστός μας ἀρχιδιάκονος Ἰάκωβος Κοντογιάννης. Περνοῦμε καὶ μπαίνουμε στὴν αὐλή του. Στὴ μέση ἡ κατάσπρη καὶ ὁλοκάθαρη Ἐκκλησιὰ μὲ τὸν τροῦλλο της. Σὰν μιὰ ὀχειρωμένη πολιτειοῦλα προβάλλει μπροστά μας ἐκτεταμένος ὁ ὄγκος τῶν κτιρίων μὲ τὰ πάμπολλα κελλιά του. Ἕνας σεβάσμιος καλογερόπαπας, ὁ πατὴρ Σπυρίδων, καθισμένος σ' ἕνα πέτρινο πεζοῦλι, μᾶς χαιρετᾷ, ἐνῶ ὁ δόκιμος μοναχὸς Πρόχωρος προχωρεῖ νὰ μᾶς ἐξυπηρετήσῃ: «Εὐλογεῖτε»—«Ὁ Κύριος». Στεκόμεθα γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ σβύσωμε τὴν δίψα μας ἀπὸ τὸ παγωμένο νερὸ τῆς βρύσης ποὺ τρέχει ἀδιάκοπα....

Ἀπὸ τοὺς ἑξῶστες τῶν κελλιῶν ἀπολαμβάνουμε τὸ μαγευτικὸ θέαμα. Ἀπέναντί μας ἁπλώνεται ἕνας κατάπρασινος τόπος καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Κι' ἀπάνω στὴ γαλήνια θάλασσά του προβάλλει ἡ Σκῦρος... Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἥλιος παρεχώρησε τὴν θέσι του στὴν πανσέληνο τοῦ σᾶν ντροπαλὴ νύμφη ἀναδύεται μέσα ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ πελάγους. Μιὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην Σελίδα)

ποίθησιν ὅτι ὁ νέος Ἀρχιεπίσκοπος θὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως πρὸς τὰς προσδοκίας τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, εὐχόμεθα «πολλὰ τὰ ἔτη του».

ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΔΡΕΥΣΙΝ ΤΗΣ Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ —

Ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδρέας Ἰωάννου εἰς ὑποβληθεῖσαν αὐτῷ παράκλησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν μέσῳ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικ. Ζωγράφου, ὅπως ἐνισχύσῃ τὸ ἀρξάμενον ἔργον τῆς ὑδρεύσεως Νέας Ἀρτάκης, διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐν λόγῳ ὁμογενεῖς διέθεσαν τὸ ποσὸν τῶν ὀκτὼ χιλιάδων (8.000) δολλαρίων, ὑπεσχέθη νὰ διαθέσῃ ἐν καιρῷ κονδύλιον ἐξ ἑξήκοντα χιλιάδων (60,000) δραχμῶν. Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπηχοῦσα τὴν γνώμην τῶν τε ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Ἑλλάδι Ἀρτακηνῶν, ἐκφράζει πρὸς τὸν ἐν Εὐβοίᾳ ἀντάξιον ἐκπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ τὰς θερμοτέρας αὐτῶν εὐχαριστίας.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΗΝΟΙΞΕ ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Α'.

Ὁ Ἡρώδης ἔριξε τὸν Πέτρο στὴ φυλακή. Ἐπὶ 24 ὥρες ἐφυλάττετό ἀπὸ 16 Στρατιῶτες. Ἤξευρε ὅτι ὁ Πέτρος ἦτο πολύτιμος ἄνθρωπος καὶ ἐφοβεῖτο μήπως τοῦ ξεφύγῃ. Οἱ πολύτιμοι τοῦ Θεοῦ εἶναι διαρκῶς τὸ ἀντικείμενον τῶν ἐπιθέσεων τοῦ διαβόλου.

Ὁ Πέτρος φυλαττόμενος τόσο γερὰ δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ ἀπολύτως τίποτε. Οἱ φίλοι του ἅγιοι δὲν μποροῦσαν νὰ χρησιμοποιήσουν βίαν διὰ τὴν ἀπελευθερωσίν του. Μόνο ὅπλο τους ἦταν ἡ προσευχή. Συνηθροίσθησαν στὸ σπίτι τῆς Μαρίας τῆς μητέρας τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου. Ἰδοὺ λοιπὸν αἱ δύο δυνάμεις ἐν πολέμῳ. Ἡ δύναμις τοῦ σκότους ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ τὸν Ἡρώδην καὶ ἡ ἄλλη εἶναι ἡ δύναμις τῆς προσευχῆς, ἀντιπροσωπευομένη ἀπὸ μιὰ μικρὴ ἀσήμαντη ὁμάδα χριστιανῶν. Ὁ Ἡρώδης ἀσφαλῶς οὔτε κἂν ἐλάμβανε ὑπ' ὄψιν τοὺς χριστιανοὺς αὐτούς. Δὲν ἔχουν οὔτε ὅπλα, οὔτε πιστεύουν εἰς τὴν δύναμιν τῆς βίας. Ὁ πόλεμος αὐτὸς ἐπαναλαμβάνεται καὶ σήμερα. Ἡ ὁμὰς ποὺ προσεύχεται εἰλικρινὰ κι' ἐνθερμὰ εἶναι μικρὴ καὶ ἀσήμαντη στὰ μάτια τοῦ κόσμου, ἀλλὰ πάντα νικᾶ στὸν ἀγῶνα της κατὰ τῶν μεγάλων δυνάμεων τοῦ σκότους.

«Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐφυλάττετο ἐν τῇ φυλακῇ: ἐγίνετο δὲ ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀκατάπαυστος προσευχὴ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ» (Πράξεις 12:5).

— ***Αἰτία τῆς ἀργοπορίας ἀπαντήσεως τῆς προσευχῆς***

Ἡ προσευχὴ τῶν Ἁγίων αὐτῶν δὲν εἰσηκούσθη ἀμέσως. Ἔπρεπε νὰ ἐξασκήσουν τὴν ὑπομονήν των καὶ ν' ἀπολείξουν εἰς τὸν Θεὸν τὴν τελείαν ἀπ' Αὐτὸν ἐξάρτησιν. Ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς ἀμέσως δὲν εἰσακούει τὰς προσευχάς μας εἶναι διὰ νὰ μᾶς γυμνάσῃ εἰς τὴν ὑπομονήν. Δὲν μποροῦσαν νὰ διαμαρτύρηθοῦν εἰς τὰς ἐπισήμους ἀρχάς, διότι διέκειντο ἐχθρικῶς πρὸς τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν.

Ἐὰν ὁ Θεὸς εἰσήκουε ἀμέσως τὴν προσευχήν των δὲν θὰ ἀπηλάμβαναν τὴν πνευματικὴν ἀναψυχὴν πάνω στὰ γόνατά των. Ἡ φαινομενικὴ ἀργοπόρία τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ νὰ εἰσακούσῃ τὰς προσευχάς μας συσφίγγει τὰ τέκνα Του μὲ δεσμοὺς ἀδιασπάστους.

Ὄχι μόνον πρὸς χάριν τῶν προσευχομένων ὁ Θεὸς ἠργοπόρησε νὰ εἰσακούσῃ τὴν προσευχὴν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς χάριν τοῦ ἰδίου τοῦ Πέτρου. Ὁ Πέτρος ἦταν πάντοτε ὁ ἀνυπόμονος καὶ προπετὴς ἀπόστολος. Ἡ διαμονὴ στὴ φυλακὴ γιὰ λίγες μέρες ἦταν γι' αὐτὸν πραγματικὴ πνευματικὴ γυμναστική. Ἐκεῖ μέσα ἔμαθε μαθήματα ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ μάθῃ ἔξω. Ἔτσι κι' ἡμεῖς ὅταν περνοῦμε ἀπὸ ἡμέρες θλίψεως καὶ ὁ Θεὸς δὲν ἔρχεται ἀμέσως εἰς ἀπελευθέρωσίν εἶναι διὰ νὰ διδαχθῶμεν ὡρισμένα μαθήματα ποὺ διδάσκονται μόνο στὸ σχολεῖο τῆς θλίψεως καὶ τῶν διωγμῶν.

Ἐκτὸς τούτου ὁ Πέτρος εἶχε τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ εὐαγγελίσῃ τοὺς φυλάττοντάς τον στρατιώτας. Ἴσως ἡ ἀπελευθέρωσίς του νὰ μὴ ἔλαβε χώραν μέχρις ὅτου οἱ στρατιῶται αὐτοὶ ἐκερδήθησαν στὸν Χριστόν. Ἡ θλῖψις ἔχει ἀνώτερους σκοπούς, κρύβει μοναδικὲς εὐκαιρίες ὑπηρεσίας ποὺ πρέπει νὰ δοῦμε καὶ νὰ χρησιμοποιήσουμε.

Ἡ ἀργοπορία τῆς ἀπαντήσεως τῆς προσευχῆς αὐτῆς εἶχε σκοπό της τὸν εἰδικὸ στό θεῖο σχέδιο. Τὴ ἰδία νύκτα, ὀλίγες ὥρες πρὶν ὁ Ἡρώδης διατάξῃ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Πέτρου ὁ Κύριος ἐπενέβη. Ὁ Ἡρώδης εἶχε ἤδη φονεύσει τὸν Ἰάκωβον. Εἶδε πὼς ἡ πρᾶξις του αὐτὴ ἤρεσε εἰς τοὺς Ἰουδαίους. Ἀφοῦ σᾶς ἤρεσε τοὺς λέγει, νὰ ξεμπερδεύω καὶ τὸν Πέτρον. Τὴν ἰδίαν νύκτα ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἡρώδης ἐσχεδίαζε νὰ φονεύσῃ τὸν Πέτρον «ἄγγελος Κυρίου ἦλθεν ἐξαίφνης καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· κτυπήσας τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἐξύπνησεν αὐτόν, λέγων, σηκώθητι ταχέως. Καὶ ἔπεσον αἱ ἅλυσεις αὐτοῦ ἐκ τῶν χειρῶν. Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν, περιζώσθητι καὶ ὑπόδησον τὰ σανδάλιά σου· καὶ ἔκαμεν οὕτω. Καὶ λέγει πρὸς αὐτόν. Φόρεσον τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτόν, καὶ δὲν ἤξευρεν ὅτι τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου ἦτο ἀληθινόν, ἀλλ' ἐνόμιζεν ὅτι βλέπει ὅραμα. Ἀφοῦ δὲ ἐπέρασαν πρώτην καὶ δευτέραν φρουράν, ἦλθον εἰς τὴν πύλην τὴν σι-

δηρᾶν, τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν. ἦτις ἀφ' ἑαυτῆς ἠνοίχθη εἰς αὐτούς καὶ ἐξελθόντες διεπέραναν ὁδὸν μίαν, καὶ εὐθὺς ὁ ἄγγελος ἀνεχώρησεν ἀπ' αὐτοῦ». (Πράξεις 12:7—10)

Ἡ ὥρα τῆς ἐπεμβάσεως καὶ ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ εἶχε κανονισθῇ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ καμῇ τὴν μεγαλητέραν ἐντύπωσιν καὶ νὰ ὁμιλήσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ Ἡρῴδου. Ἀλλὰ ποῦ νὰ μαλακώσῃ ἡ σκληρὴ του καρδιὰ! Ἡ θεοποίησις τοῦ ἑαυτοῦ του τὸν εἶχε τυφλώσει. Δὲν μποροῦσε νὰ δῇ τὸν Θεὸν ἐν ἐνεργείᾳ.

Ἀριθ. 5.090.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Ἀναγκαστικοῦ Πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ὁ Συμβολαιογράφος Λουτρῶν Αἰδηψοῦ Ἀθανάσιος Θεμιστοκλέους Βούλγαρης κατοικοεδρεύων ἐνταῦθα

Δηλοποιῶ ὅτι.

Τὴν εἰκοστὴν πέμπτην (25) τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιαστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου (1957) ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Κυριακὴν καὶ ὥραν δεκάτην 10 π. μ. μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου εἰς τὴν πόλιν τῶν Λουτρῶν Αἰδηψοῦ τοῦ Δήμου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ καὶ ἔξωθι ἢ ἔσωθι τοῦ ἐνταῦθα Καφενείου τοῦ Ἀντωνίου Παύλου ἰδιοκτησία τοῦ Δήμου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ, ἔνθα ὁ συνήθης τόπος τῶν πλειστηριασμῶν τὰ κάτωθι ἀναγκαστικῶς κατασχεθέντα ἀκίνητα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 741 τῆς 30 Ἰανουαρίου 1955 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τῆς ὀφειλετρίας Στυλιανῆς συζύγου Ἰωάννου Κιαπέκου τὸ γένος Εὐαγγέλου Κυριαζῆ οἰκοδεσποίνης κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Ἰωάννου Χρήστου Μουζμούζη κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ ἤτοι 1) ἰσόγειο οἰκίᾳ μετὰ τοῦ ἐφ' οὗ αὐτὴ κεῖται οἰκοπέδου της, αὐλῆς καὶ περιοχῆς της, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της, ἐκτάσεως 50 τ. μ. ὡς ἐγγιστὰ ἢ ὅσης ἐκτάσεως ἐστὶ κειμένη ἐντὸς τῆς πόλεως Λουτρῶν Αἰδηψοῦ τοῦ ὁμωνύμου Δήμου καὶ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Κεντρικῆς Λεωφόρου, εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς ἀποτελεῖται ἐκ δύο συνεχομένων δωματίων ἐκτάσεως ἑκάστου 16 τ. μ. ὡς ἐγγιστὰ ταβανωμένων καὶ πατωμένων διὰ ξυλείας καὶ ἐκμισθουμένων συνορεύει γύρωθεν μὲ Κωνσταντίνου Ἀγαγιωτῆ, Κωνσταντίνου Παρασκευοπούλου ὀφειλέτιδος καὶ Μιχαηλίδ υ Κων]νου ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων 20.000, 2) εἰς ἀποκλίβανος μετὰ τῆς ἰσογείου οἰκοδομῆς τοῦ ἐφ' οὗ κεῖται οἰκοπέδου προαυλίου, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων της, κείμενος ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει ἐκτάσεως μ.τ 100 ὡς ἐγγιστὰ ἢ ὅσ.ις ἐστὶ ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς. Ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν διαιρεσμάτων καὶ ὑποστέγου συνορεύει γύρωθεν μὲ ὀφειλέτιδος ἀπὸ δύο μέρη Κων. Μιχαηλίδη Ἰων. Μουζμούζη ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν τριάκοντα χιλιάδων 30 000. 3) ἰσόγειος οἰκοδομὴ χρησιμοποιουμένη ὡς ἀποθήκη μετὰ τοῦ ἐφ οὗ αὐτὴ οἰκοπέδου αὐλῆς καὶ λοιπῆς περιοχῆς της, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ἐκτάσεως 150 τ. μ. ὡς ἐγγιστὰ ἢ ὅσης ἐστὶ μετὰ τοῦ συνεχομένου περιβολίου ἐκτάσεως τούτου 300 τ. μ ὡς ἐγγιστὰ ἢ ὅσης ἐστὶ κειμένων ἀμφοτέρων τούτων ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει. Ἡ ἰσόγειος οἰκοδομὴ εἶναι ἀσβεστολιθόκτιστος καὶ κεραμοσκεπὴς καὶ δὲν φέρει ἐπὶ τοῦ δαπέδου της ἐπίστρωσιν. Ἀποτελεῖται δὲ ἐξ ἑνὸς μόνου δωματίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς ἀποθήκη. Ἐντὸς τοῦ συνεχομένου τούτου περιβολίου ὑπάρχουν διάφορα δένδρα συνορεύει γύρωθεν μὲ ὀφειλέτιδος, Ἰωάννου Μουζμούζη, Ἄννης Ἀθανασιάδου, Ἀθανασίου Ἴβου Κων. Βεργῆ, Προδρόμου Οὐζουνογλου, Παράσχου Χατζηαναστασίου Γεωργίου Δημητρίου, Μαρίας Ἀνδρίττου, Κων. Παρασκευοπούλου καὶ Κων. Μιχαηλίδου ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40 000· καὶ 4) οἰκόπεδον μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ τουβλοκτίστου ἡμιτελοῦς δωματίου καὶ διαφόρων δένδρων ἐκτάσεως 4:0 τ. μ ὡς ἔγγιστα ἢ ὅσης ἐστὶ κείμενον ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω θέσει καὶ παρὰ τῇ Κεντρικῇ Λεωφόρῳ συνορευόμενον γύρωθεν μὲ Δημ. Κόκκα Πελοπίδα Ἀγγελίδου ὀφειλέτιδος Χαϊδεμένης Τούτουζα νῦν συζύγου Κων. Κιαπέκου, καὶ Κέντρικήν Λεωφόρον ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40 000). Ὁ πλειστηριασμὸς ἐπισπεύδεται ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Χρήστου Μουζμούζη κατοίκου Λουτρῶν Αἰδηψοῦ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 182)1954 βαποφάσεως (διαταγῆ πληρωμῆς) τοῦ Προέδρου τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν. β) τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5586 τῆς 16 Αὐγούστου 1954 ἀποδεικτικοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας Ἰωάννου Θέμελή δι' οὗ ἐκοινοποιήθη ἡ πρώτη ἐπιταγή. γ) τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 5327 τῆς 2 Ὀκτωβρίου 1956 ἀποδεικτικοῦ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ Εἰρηνοδικείῳ Ἱστιαίας Νικολάου Παπανικολάου δι οὗ προκύπτει ὅτι ἐκοινοποιήθη δευτέρα ἐπιταγή. καὶ δι' ὧν ἐπιτάσσεται ἡ ὀφειλέτις ὅπως πληρώσῃ τὰ ἧξῆς ποσά: α διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 22.500 ἐντόκως νομίμως ἀπὸ 30 Ἰουνίου 1954 ἄχρις ἐξοφλήσεως. β) διὰ δικαστικὴν δαπάνην δρχ. 350 γ' ἔσοδα προκοινοποιηθείσης ἐπιταγῆς δραχ. χιλίας (1000) μετὰ τῶν 350 νομιμοτόκως ἀπὸ 16 Αὐγούστου 1954 ἄχρις ἐξοφλήσεως δ) διὰ δευτέραν ἐπιταγὴν δραχ. 844νομιμοτόκως ἀπὸ 2—10—56 ἄχρις ἐξοφλήσεως ἤτοι ἐν συνόλῳ δρχ. εἴκοσι τέσσαρας χιλιάδας ἑκατὸν ἐνενήκοντα (24.190) ἐντόκως ὡς ἄνω ὡς καὶ δραχμὰς χιλίας δι ἔξοδα προσημειώσεως καὶ ὑποθήκης, δραχμὰς 230 διὰ τὴν σύνταξιν παραγγελίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ Α΄ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος πλειστηριασμοῦ καὶ δραχμὰς 230 διὰ σύνταξιν παραγγελίας πρὸς ἔκδοσιν Β΄ ἐπαναληπτικοῦ προγράμματος. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τελευταῖον πλειοδότην κατὰ νόμον, ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τυχὸν ἐκνίκησιν τῶν ἄνω ἀκινήτων ἢ ἕνεκα δουλιῶν ἢ ἄλλων ἐμπραγμάτων βαρῶν ὑφισταμένων ἐπὶ τούτων ἢ μὴ ἀκριβῆ περιγραφήν των. Ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσει τὸ τέταρτον 1)4 της γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως δι' ἕνα ἕκαστον κτῆμα χωριστὰ ἤτοι διὰ τὸ πρῶτον δραχ. 5.000, διὰ τὸ δεύτερον δραχ. 7 500, διὰ τὸ τρίτον δρχ.10.000 καὶ διὰ τὸ τέταρτον δραχ. 10.000. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ τίμημα (ἐκπλειστηρίασμα) εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν κρίσιν μου. Καλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι νὰ ὑπερθεματίσωσι νὰ προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ ὥραν καὶ τόπον καὶ πλειοδοτήσωσιν. Τὰ κρούκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν ὑπερθεματιστήν. Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσαείς δύο φύλλα χαρτοσήμου ἐν Λουτροῖς Αἰδηψοῦ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ κάτωθι τοῦ Ξενοδοχείου Εὔβοια ἰδιοκτησίας κληρονόμων Θεμιστοκλέους Βούλγαρη σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου ἔτους καὶ ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ.Σ.) Ἀθανάσιος Θ Βούλγαρης

Ἀριθμὸς 4426

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμβολαιογράφος Χαλκίδος Χρήστος Μ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι :

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1204 τῆς 3 Ἰουλίου 1957 προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστεδου Ἀποστολίδου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν 25ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας τῆς αὐτῆς τῆς ἡμέρας καὶ ἔτωθι ἢ ἔξωθι τοῦ κάτωθι τοῦ δικαστικοῦ Μεγάρου Καφενείου ἡ «Θέμις» συνήθους τόπου πλειστηριασμοῦ τῶν Δήμου Καλχιδέων ἐνώπιον ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθεται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1203)57 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου κατασχεθὲν ἀκίνητον κτῆμα τῆς ὀφειλετίδος Παναγιοῦς χήρας Μιχαὴλ Μπουρλιᾶ κατοίκου δύο Πύργων τῇ ἐπισπεύσει τῆς Φώτως συζ. Κων. Τριανταφύλλου κατοίκου Χαλκίδος; ἤτοι τὸ 1)4 ἐξ ἀδιαιρέτου ἀμπελοτόπου καὶ ἀμπέλου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων καὶ λοιπῶν ὀπωροφόρων δένδρων ἐκτάσεως τοῦ ὅλου δέκα 10 στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ εἶναι κειμένου ἐν θέσει «Ἀνδριὰς» τῆς περιφερείας Ἀφροτίου τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων καὶ συνορευομένου γύρωθεν μὲ κληρονόμους Ἀντωνίου Μπουρλιᾶ, Ἀντων. Καιατώνιαν, καὶ κληρονόμους Μιχ Μπουρλιᾶ, ἐκτιμηθέντος τοῦ ἑνὸς τετάρτου ἐξ ἀδιαιρέτου ἀντὶ δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων 20.000. καὶ ἵνα πληρωθῇ ἡ ἐπισπεύδουσα τῇ ὀφειλόμενα αὐτῇ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 370)57 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος καὶ ἀναφώνως τῇ τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ ποὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δραχμὰς 1724 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 11—5—57 ἄχρις ἐξοφλήσεως, 2) δι ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην δραχ. 276.50 καὶ 3) δι ἀπόγραφον ἐντίγραφον, σύνταξιν ἐπιταγῆς καὶ ἐπίδοσιν μετὰ πορείας Κλητῆρος δραχ 250 καὶ ταύτας ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 28—6—1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ δραχμὰς 225 διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ Ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν ἐμοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς Κατακυρώσεως νὰ Καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας νὰ προσκομίσῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον παρακαταθέσεως εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελεοταῖον ὑπερθεματισμήν.' Ὡς πρώτη προσφορά, ἡ ἐπισπεύδουσα προσφέρει τὸ 1)4 τῆς ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς πέντε χιλιάδας Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἀκινήτου ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ ὑπερθεματίσωσιν οἱ ἀξιοῦντες δικαιώματα ὑποθήκης ἢ ἄλλα δικαιώματα νὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικὰ των ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν 9ην Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνιεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος

(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάτης

Ἀριθμὸς 4341

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος Πλειστηριασμοῦ

Ὁ Συμγράφος Χαλκίδος Μιχ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι :

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1202 προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ὡς ἐν Χαλκίδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου τὴν δεκάτην ὀγδόην 18ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. καὶ ἐν τῷ κάτωθι τοῦ δικαστικοῦ Μεγάρου καφενείῳ ἡ «Θέμις» ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθετῶι εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1199)57 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ῥηθέντος ὡς ἄνω δικαστικοῦ κλητῆρος ἀκίνητον κτῆμα τοῦ διωκομένου ὀφειλέτου Ἰωάννου Σπ. Καπνίση κατοίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει τῆς Εὐδοκίας θυγατρὸς Κων. Μεταξᾶ ἤτοι τὸ ἓν ἕκτον 1)6 ἐξ ἀδιαιρέτου οἰκοπέδου περιμανδρωμένου διὰ ἀσβεστολιθοκτίστου τοίχου ἐκτάσεως τοῦ ὅλου δύο χιλιάδων ἑκατὸν ἐννενήκοντα τριῶν καὶ 75 ο]ο (2193,75) τετραγωνικῶν μέτρων ὡς ἔγγιστα ἢ ὅσης ἐκτάσεως καὶ ἂν εἶναι μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων ἤτοι 1) κτιρίου ἀσβεστολιθοκτίστου μετὰ πλακὸς ἐπὶ τῆς στέγης καὶ κωνωΐδῃ ἐπιστεγάσματα ἐκ τσιμέντου ἐπὶ τῆς στέγης ἐπιστρωμένου ἐκ γκρὸ μπετὸν ἁρμὲ ἐπὶ τοῦ δαπέδου του πρὸν μελλοντικὴν χρῆσιν ἐργοστασίου ὑ. φαντουργίας ἐκτάσεως 10Χ30 μέτρων ἤτοι τριακοσίων τετραγωνικῶν μέτρων ὡς ἔγγιστα 2) ἑτέρου κτίσματος ἀσβεστολιθοκτίστου καὶ τουβλοκτίστου ἐν μέρει μετὰ πλακὸς ἐπὶ τῆς στέγης καὶ ἐπιστρωμένου διὰ τσιμέντου ἐκτάσεως ἐξ μέτρων Χ δέκα ἓξ (6Χ16,, ἤτοι ἑκατὸν τετραγωνικῶν μέτρων ὡς ἔγγιστα καὶ 3) μικροῦ δωματίου τουβλοκτίστου καὶ κεραμοσκεποῦς ἐκτάσεως δέκα 10 ὡς ἔγγιστα τετραγωνικῶν μέτρων διὰ τὴν μελλοντικὴν χρῆσιν ἀποχωρητηρίου, ὡς καὶ ἑνὸς μεγάλου φρέατος κειμένου τοῦ ὡς ἄνω οἰκοπέδου μετὰ τῶν κτισμάτων εἰς θέσιν «Βρονιοῦ» τῆς πόλεως Χαλκίδος τοῦ Δήμου Χαλκιδέων συνορευομένου τοῦ ὅλου γύρωθεν μὲ ἀνωνύμους ὁδοὺς ἀπὸ δύο μέρη, μὲ κληρονόμους Ἀνυφαντῆ καὶ μὲ Ἐμμανουὴλ Κωστάκην, ἐκτιμηθέντος τοῦ ἑνὸς ἕκτου 1)6 ἐξ ἀδιαιρέτου τοῦ οἰκοπέδου μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ κτισμάτων ἀντὶ δραχμῶν ἑξήκοντα χιλιάδων (60'000). Ὁ Πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως ἡ ἐπισπεύδουσα πληρωθῇ τὴν ἀπαιτησίν της δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 58)1957 ἀποφάσεως τοῦ Ἐργατοδικου Πρωτοδικείου Λαλκίδας, καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) δραχμὰς δέκα ἐννέα χιλιάδας ἑξακοσίας (19.600), νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀγωγῆς (12 Μαρτίου 1957) ἄχρις ἐξοφλήσεφς ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ καὶ ἐπὶ πλέον δραχμὰς διακοσίας εἴκοσι πέντε διὰ παραγγελίαν πρὸς ἐκτέλεσιν, ἐπιφυλασσομένη τοῦ δικαιώματός της διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ποσὸν τῶν δραχμῶν εἴκοσι χιλιάδων 20.000 πλέον ἐξόδων συμφώνως τῇ ἐπιταγῇ καὶ δι' ὅπερ ποσὸν ἡ ἐκτέλεσις ἀνεστάλη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 135)57 ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἐργατοδίκου Χαλκίδος. Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον. Ἡ ἐπισπεύδουσα ἐκπλειστηριάζει ἀνευθύνως τὸ ἀνωτέρω ἀκίνητον. Τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματιστῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν μου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὀφείλει ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσται ἡ προσφερομένη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης ἤτοι τὸ ἓν τέταρτον 1)4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐντὸς ἑκάστου (1)6) ἐξ ἀδιαιρέτου ἤτοι δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες 15.000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἀκινήτου, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν, οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἢ ὑποθήκας ἢ ἄλλα τινὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἐγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτην 31ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους ἡμέραν Τεταρτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφαμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡ. ἕπεται

Ὁ Συμβολαιογράφος

[Τ. Σ.] Χ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
ΤΗΝ 22ᵃⁿ ΔΙΕΘΝΗ
ΕΚΘΕΣΙΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
1—22 Σεπτεμβρίου 1957

—Εἶναι ὁ καθρέπτης τῶν προόδων τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος τῆς Ἑλλάδος καὶ 30 ξένων χωρῶν.

—Ὑπὲρ τὰ 50.000 τετρ μέτρα χώρου, ἐπὶ συνόλου 122.000 τ. μ. καταλαμβάνουν τὰ ἐκθέματα.

—Ἐξαιρετικὰ καλλιτεχνικὸ καὶ ψυχαγωγικὰ προγράμματα μὲ καταπληκτικὲς ἀττραξιόν.

—Προμηθευθῆτε Δελτία ἐπισκέπτου ἀπὸ τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων καὶ τοὺς Σιδηροδρομικοὺς Σταθμούς.

—Θὰ ἔχητε ἐκπτώσεις ναύλων καὶ δωρεὰν εἴσοδον.

—Διὰ κατάλυμα ἀπευθυνθῆτε εἰς τὸ Γραφεῖον Καταλυμάτων τῆς Δ.Ε.Θ. (Ἁγίας Σοφίας 11 τηλ. 34—09).

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Διὰ τὴν Ἑστίαν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν τοῦ Χριστιανικοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» προσέφεραν οἱ κατωθι τὰ ἑξῆς :

1) Δῆμος Χαλκιδέων διὰ δύο συσσίτια μηνιαίως διὰ τὴν περίοδον 1]7—31]12]57 δραχ. 8.100. 2) Ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρ. Σταυρὸς διὰ τὸ τριήμηνον Ἰουλίου — Σεπτεβρίου 1957 50 Κυτία Γάλα εἰς κόνιν, 32 Κυτ. Τυροῦ καὶ 112 λίμπρας ὀρύζης. 3) Ἡ κ. Μαρία Στάμου δρ 100 4) Ὁκ. Στέφανος Παπαπαραΐ]ης εἰς μνήμην τοῦ πατρός του δραχ 100.

τὴν ἀπόλυτον κρίσιν μου. Ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ὅμως ἐντὸς πέντε 5 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα εἰς τὸ ἁρμόδιον Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς ἐμὲ ἢ εἰς τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος του, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Τὰ κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσιν τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Τιμὴ ἥτις θέλει χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ ἔσται ἡ προσφερομένη ὑπὸ τῆς ἐπισπευδούσης ἤτοι τὸ ἓν τέταρτον 1]4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως τοῦ ὡς ἄνω ἐντὸς ἑκάστου (1]6) ἐξ ἀδιαιρέτου ἤτοι δραχμαὶ δέκα πέντε χιλιάδες 15.000. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταὶ τοῦ ἐκπλειστηριασθησομένου ὡς ἄνω ἀκινήτου, ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὸν ὡς ἄνω τόπον καὶ χρόνον καὶ πλειοδοτήσωσιν, οἱ δὲ ἀξιοῦντες δικαιώματα ἢ ὑποθήκας ἢ ἄλλα τινὰ προσαγάγωσιν τὰ δικαιολογητικά των ἐγγραφα ἐμπροθέσμως καὶ ἁρμοδίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκίδι σήμερον τὴν τριακοστὴν πρώτην 31ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους ἡμέραν Τεταρτην καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλευθερίου Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀληφαμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡ. ἕπεται

Ὁ Συμβολαιογράφος

[Τ. Σ.] Χ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐκλήθη, στὸν Ἀρχιεπισκοπικὸ Θρόνο, ὁ Θεόκλητος.

—Ἔτσι, ὁ Πατρῶν, ἔγινε πατὴρ Πατέρων καὶ ποιμὴν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

—Νάναι πολύχρονος, νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ μὴ ἀναθεματίζῃ. Ὅπως ὁ προκάτοχος συνώνυμός του.

—Ἀφοῦ ἡ ἀπόφασις τοῦ Μέννον, τοῦ Ο.Η.Ε., ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ἔμεινεν ἐπὶ τόσους μῆνες ἀνεκτέλεστος, ἡ Ἑλλὰς δὲν μποροῦσε νὰ ἀναμένῃ περισσότερο.

—Καὶ προσέφυγε καὶ πάλι στὸν Ο.Η.Ε.

—Ἂς ἐλπίσωμε πὼς, αὐτὴ τὴ φορά, δὲν θὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ ἄπρακτη.

—Ἐπιστολὴ ταχυδρομηθεῖσα ἀεροπορικῶς ἐκ Καβάλας τὴν 25—7—57, ἔφθασε, αἰσίως, εἰς τὰ γραφεῖα μας τὴν 3—8—57.

—Δηλαδή, μετὰ δεκαήμερο περίπου!

—Καὶ μὲ ἄνθρωπο, στὸ γάϊδαρο κυβάλλα, ἂν τὴν ἔστελνε ὁ ἀποστολεύς της, πιὸ γρήγορα θὰ ἔφθανε ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ στὸ προορισμό της.

—Ταχυδρομεῖα εἶναι αὐτὰ ποὺ ἔχομε ἢ Βραδυδρομεῖα;

—Ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί της, στὴν Ἀθήνα, ἡ μεγάλη πριμαντόνα Κάλλας.

—Κι' ἀφοῦ ἐντυπωσίασε τοὺς Ἀθηναίους μὲ τὴν καλὴ φωνή της καὶ μὲ τὸ κάλος της, ἔφυγε καὶ τοὺς ἄφησε μπαν—κάλα.

—Οἱ φοῦστες φροῦ—φροῦ, πέρνουν καὶ δίνουν.

—Κάποια Ἀθηναία, ποὺ χόρευε μὲ μιὰ τέτοια φούστα στὴ πίστα τοῦ Κέντρου τοῦ Τελέ στὴν Νέα Ἀρτάκη, φώναζε ἐνῷ στροβιλιζότανε:

—«Ἔλα κόσμε, ἔλα νὰ ἰδῇς καὶ νὰ θαυμάσῃς».

—Ἔλα νὰ ἰδῇ: πόσα κεφάλια χωροῦν κάτω ἀπὸ τὴν φούστα μου ποὺ κάνει φροῦ—φροῦ.

—Κι' ὁ Τελὲς πού, στὸ μεταξύ, εἶχε ἀνάψει καὶ κοροϊδεύει, ἀπήντησε:

—«Ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ χορεύω τέτοιο χορό. Μόνο τὸ τσιφτετέλι γνωρίζω».

—Καί, τελικά, ἔδωσε τέλος, ὁ Τελές, στὸ στροβίλισμα τῆς Ἀθηναίας ἀτθίδος.

Ζ.

ΕΒΙΒΑ!!

ΡΕΤΣΙΝΑ μὲ ΑΝΘΡΑΚΙΚΟΝ

Ὅλοι σήμερα πίνουν Ρετσίνα ΕΒΙΒΑ καὶ φωνάζουν μὲ ἐνθουσιασμό

ΕΒΙΒΑ

Ζητήσατε νὰ δοκιμάσετε

ΥΓΕΙΑ — ΔΡΟΣΙΑ — ΚΕΦΙ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατωκία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΥΜΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

νάρκη μᾶς καταλαμβάνε. Νὰ κλείσωμε τὰ μάτια μας καὶ νὰ περιβάλωμε μὲ τὴ σκέψι μας τὸ λαμπρὸ τοῦτο ὅραμα.

Μὲ τὸ σούρωπο, το ρυθμικὸ χτύπημα τοῦ διπλοκάμπανου μᾶς καλεῖ στὸν Ἑσπερινό. Καταβάλλω, μαζὶ μὲ τοὺς ἱερωμένους, κάθε προσπάθεια γιὰ μιὰ κατανυχτικὴ μεγαλοπρέπεια. Οἱ ψαλμωδίες καὶ οἱ δεήσεις μᾶς μεταρσιώνουν. Ἡ ψυχή μας ἀγάλλεται.

Ὁ πατὴρ Ἰάκωβος, ποὺ ἀναπληροῖ τὸν φιλόξενο ἡγούμενο τοῦ Μοναστηριοῦ πατέρα Σωσθένη, τὸν μοχθοῦντα καὶ κοπιῶντα, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας, γιὰ τὴν ἀνακαίνισιν τούτου, μᾶς ὁδηγεῖ στ' ἀρχονταρίκι καὶ τσακίζεται, κυριολεκτικά, γιὰ νὰ μᾶς περιποιηθῇ. Ἐπακολουθεῖ ὁ δεῖπνος στὴν τραπεζαρία. Στὴ μέση μιὰ στενόμακρη μεγάλη τράπεζα, μὲ μιὰ ὡραιοτάτη λάμπα κρεμαστὴ ἀπὸ τὴν ὀροφή. Στοὺς τοίχους ἕνας πελώριος σταυρὸς τοῦ Κυρίου, εἰκόνες Ἁγίων, τοπεῖα διαφόρων ἱερῶν Μονῶν κι' οἱ φωτογραφίες τῶν Βασιλέων μας. Ὁ Πανάγαθος ἔχει χαρίσει πλουσίαν τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης μας. Τὸν εὐχαριστοῦμεν, διὰ τὴν προσφοράν του, καὶ ἀποσυρόμαστε, κατὰ τὰ μεσάνυχτα, νὰ κατακλιθοῦμε στα καθαρώτατα καὶ ἀναπαυτικὰ κρεβάτια μας.

Μὲ τὸ γλυκοχάραμα βρισκόμαστε στὸ πόδι. Ἀπὸ τὴ μεγάλη βεράντα τοῦ «Δεσποτικοῦ» ποὺ ἔμενα, ἀπολαμβάνω ἕνα ἐξαίσιο θέαμα: Ἕνας πελώριος πυρόχρυσος δίσκος ἀναδυόνταν σιγὰ σιγὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα καὶ μιὰ σειρὰ χρυσοπόρφυρα συννεφάκια προπορεύονταν ψηλότερα πρὸς τὸ δρόμο του, πρὸς τὸν οὐρανό. Οἱ κορφὲς τῶν βουνῶν τῆς Σκύρου ἦσαν στεφανωμένες μὲ τὶς πρῶτες ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου. Ἦταν ἕνα ὑπέροχο σὲ ὠμορφιὰ γλυκοχάραμα μέσα σὲ μιὰ θεϊκὴ ἁρμονία, μπροστὰ σέ μιὰ ἀπόκοσμη ψυχικὴ γαλήνη. «Μέγας εἶ Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου...», ἐψέλισα σταυροκοπούμενος, ἐνῷ ἕνα ρῖγος, ἀπὸ τὴ συγκίνησι καὶ τὸν ἐνθουσιασμό, μὲ κατελάμβανε.

Καὶ τὸ ἐξαίσιο αὐτὸ θέαμα τὸ ἀπολαύσαμε ἐπὶ τριήμερον. Ὅσες δηλαδὴ μέρες ἐχρειάσθησαν γιὰ να χειροτονηθοῦν ἀπὸ τὸν ὑπέροχο καὶ πραγματικὰ Ἅγιον Καρυστίας κ. κ. Ἀνανίαν, οἱ Γεώργιος Τάρλας, ἱερεύς, καὶ Δημήτριος Παράκατης, διάκονος.

Ἡ ἀπαράμιλλος φιλοξενεια καὶ τὸ ὀνειρῶδες μεγάλειο ποὺ ἀπολαύσαμε στὸ Μοναστῆρι αὐτό, χάρις εἰς τὸν Δεσπότη τῆς Κύμης, θὰ μᾶς μείνουν ἀξέχαστα σ' ὅλη μας τὴ ζωή. Εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ τὰ κατάβαθα τῆς ψυχῆς μας ὅλους γιὰ τὶς «Πατριαρχικὲς» περιποιήσεις ποὺ μᾶς ἔκαναν.

Ο ΖΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΩΝ

Ἀριθμὸς 4425

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος συνεχισεως ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν.

Ὁ Συμ]φος Χαλκίδος Χρῆστος Μιχ. Γραμματικάκης

Δηλοποιῶ ὅτι:

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1213τῆς 2ας Αὐγούστου 1957 προγράμματος συνεχισεως ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίου, ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν 18ην δεκάτην ὑγδόην Αὐγούστου ε. ε. 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ 10ης ἕως 12ης ὥρας μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἔσωθι ἢ ἔξωθι τοῦ Καφενείου τοῦ κάτωθι τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου «ἡ Θέμις» συνήθη τόπου πλειστηριασμοῦ τοῦ Δήμου Χαλκιδέων ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκτίθενται εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1070 τῆς 19ης Ὀκτωβρ. 1956 ἐκθέσεως ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδι Πρωτοδικῶν Ἀριστείδου Ἀποστολίδου κατασχεθέντα κινητὰ πράγματα τοῦ καταδιωκομένου ὀφειλέτου Νικολάου Γιάσσα κατοίκου Χαλκίδος τῇ ἐπισπεύσει ἀρχικῶς τοῦ Ἀναστασίου Στυλιο, νοῦ Παπαφράγκα μετέπειτα ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Τσιριμώκου καὶ ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἀγγελῆ Δημητρίου Μαστρογιάννη κατοίκου Νέας Ἀρτάκης δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 287]57 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος καὶ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 10333]57 δηλώσεως συνεχίσεως πλειστηριασμοῦ συντάξεως ἐνώπιον ἐμοῦ, ἤτοι ἓν ἠλεκτρικὸν Ψυγεῖον ἐξ ξυλείας δρυὸς κατασκευῆς τοῦ Ἐργοστασίου Μ. Σιγάλας—Γ Παγουλάτος χωρητικότητος δέκα ἓξ κυβικῶν μετὰ μηχανήματος μοτέρ] ἰσχύος 2 1]2 ἵππων μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ λοιπῶν παρακολουθημάτων του ἐν ἀρίστῃ καταστάσει καὶ λειτουργίᾳ ἐκτιμηθὲν ἀντὶ δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων 40.000 καὶ ἵνα πληρωθῇ ὁ ἤδη ἐπισπεύδων Ἀγγελὴς Μαστρογιάννης τὰ ὀφειλόμενα αὐτῷ δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 287]1957 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Χαλκίδος καὶ συμφώνως τῇ κοινοποιηθείσῃ σχετικῇ ἐπιταγῇ πρὸς πληρωμὴν ἤτοι 1) διὰ Κεφάλαιον δραχμὰς 650 ἐντόκως νομιμοτόκως ἀπὸ 22-3—1957 ἄχρις ἐξοφλήσεως. 2) δραχ. 209 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην. 3) Δι'ἀπόγραφον ἀντίγραφον σύνταξιν ἐπιταγῆς, παραγγελίαν καὶ ἐπίδοσιν κλητῆρος δραχ. 225 ἐντόκως ἀπὸ 20—5—1957 ἄχρις ἐξοφλήσ ως καὶ 4) δραχμὰς 225 διὰ σύνταξιν, ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν ὡς καὶ τὰ ἐν γένει ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ, ὅτι ὡς πρώτη προσφορὰ θέλει χρησιμεύσῃ τὸ 1]4 τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως ἤτοι δραχμὰς δέκα χιλιάδας (10.000) ὅτι τὸ φερέγγυον τῶν ὑπερθεματισεῶν ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν μου, ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται κατὰ Νόμον, ὅτι ὁ τελευταῖος ὑπερθεματιστὴς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηριασμα εἰς ἀρμοδίων Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας να προσαγάγῃ τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰσέμὲ ἢ ἰ τὸν νόμιμον ἀναπληρωτήν μου, ἄλλως ἐνεργηθήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βαρος του. Τα κηρύκεια δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον ὑπερθεματιστήν. Οἱ δὲ ἀξιοῦντες ἄλλα δικαιώματα νὰ προσαγαγωσιν τὰ δικαιολογητικὰ των ἐγγράφως ἐμπροθέσμως καὶ ἀριθμίως. Ἐγένετο ἐν Χαλκιδι σήμερον τὴν ἐννάτην 9ην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ἑβδόμου 1957 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ μου κειμένῳ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Ἐλ. Βενιζέλου οἰκίᾳ Γεωργίου Ἀλη φαρμάκη καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ ὡς ἔπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος
(Τ. Σ.) Χ. Γραμματικάκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ—Ἡ συμπολίτις κ. Ἀγλαΐα Χαρ. Ἀθηναίου, ἀναδέξατο ἐν Ν. Ἀρτάκῃ καὶ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς «Φανερωμένης» τὸ ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Χαραλ. Τσαλίκη, καλέσασα αὐτὸ «Εὐστράτιος».

Εἰς τὴν ἀνάδοχον καὶ τοὺς γονεῖς αὐτοῦ εὐχόμεθα τὰ τοὺς ζήσῃ.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ.—Ἡ δ)νὶς Βενετία Καβαθάκη, ἐξ Ἀμφίσσης, ἀνεψιὰ ἐπ' ἀδελφῇ τοῦ Ἁγίου Καρυστίας κ. κ. Ἀνανίου, καὶ ὁ ἐκ Κύμης κ. Κωνσταντῖνος Λιβανιώτης, Τραπεζικὸς ὑπάλληλος, ἔδωσαν ὁμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—Τὸν δόσαντα ὁμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ κ. Κων)ντῖνον Ἀλ. Χανιόγλουν μετὰ τῆς δίδος Καίτης Δημητρ. Σάλτογλου, συγχαίρω ἐγκαρδίως καὶ εὔχομαι ταχεῖς τοὺς γάμους των. Ἀλέξιος Στ. Αλεξίου

ΕΟΡΤΑΙ.—Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας καὶ ἑορταζούσας τὴν ὀνομαστικήν των, μεθαύριον ἑορτὴν τῆς Παναγίας, κυρίους καὶ κυρίας συνδρομητὰς καὶ συνδρομητρίας της, ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπευθύνει τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχῶς της.

ΠΕΝΘΗ.—Εἰς ἡλικίαν 68 ἐτῶν ἀπεβίωσεν πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ Προκοπίου Μ. Ἀσιας Ἰωάννης Ἀσλάνογλου ἢ Λεοντιάδης συνταξιοῦχος Τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ θερμῶς συλλυπούμεθα.

ΜΕΤΑΘΕΙΣ.—Ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἀλέξ. Σταύρου Ἀλεξίου, τεχνικὸς ὑπάλληλος τοῦ ΟΤΕ, ὑπηρετῶν μέχρι τοῦδε εἰς Θεσσαλονίκην, ἐτοποθετήθη, ὡς τοιοῦτος, εἰς τὴν πόλιν μας.

ΑΦΙΞΕΙΣ.—Προερχομένη ἐκ Παρισίων, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένη, ἀφίχθη εἰς τὴν πόλιν μας, μετὰ τοῦ συζύγου της Νικολάου καὶ τοῦ υἱοῦ της Θεμιστοκλέους, ἡ κ. Ἀναστασία Νικ. Κριμιάμη, ἀδελφὴ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκλεκτοῦ συνεργάτου τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. Θεοφ. Θεσφανίδου. Οἱ ἀνωτέρω ἀφοῦ ἐπεσκέφθησαν τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ συγγενεῖς των, ἀνεχώρησαν εἰς Ἀθήνας.

ΤΩι ΦΙΛΤΑΤΩι ΜΟΙ ΖΩΓΡΑΦΩι ΚΑΙ ΤΑ ΛΕΓΩ, ΚΑΙ ΤΑ ΓΡΑΦΩ

Γεγηρακὼς οὖν ἔρχομαι
νὰ σοὶ εὐχαριστήσω,
γιὰ τὶς εὐχὲς ποὺ μ' ἔστειλες
ἀλλὰ νὰ σὲ συστήσω.

Ἔχεις τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν»
στὰ χέρια καὶ νομίζεις,
καὶ μὲ τήν λέξιν «τόπακας»
τὸν ἄλλον νὰ ὑβρίζῃς;

Πῶς μὲ καλεῖς ὡς «τόπακα»
καγχάζων τε καὶ χαίρων,
οὗ προηγεῖται ἡ αἰδὼς
ὦ συγχρονέ μου Νέρων;!

«Τόπακας» ἐχρημάτισα
εἰς τὴν νεότητά μου,
οὐχὶ δὲ ἐν τῷ γήρατι
μὲ τὰ λευκὰ μαλλιά μου

Ἐσὺ δὲν ἦσουν «τόπακας»
ὦ δημοσιογράφε,
καμιὰ φορὰ στὰ νειάτα σου
Νικόλαε Ζωγράφε;

Θὰ σ' ἔγραφα κι' ἄλλα πολλὰ
λόγῳ τῆς ἀνομβρίας,
ἐστέγνωσεν ὁ μυελὸς
ὡς γέρων νῦν Ἠλίας.

Παρακαλῶ τὸν Οὐρανὸν
νὰ βρέξῃ τέλος πάντων,
πῶχει ξεράνει τὸ μυαλὸ
τῶν ποιητῶν ἁπάντων !!!

Ἠλίας Δ. Πρωτοψάλτης

Σημείωσις «Ἐθνικῆς Φωνῆς»

—Ποὺ πᾶν' οἱ παρακλήσεις σου,
ἀγαπητέ Ἠλία;
ὁτόπος μας ξηραίνεται
ἀπὸ τὴν ἀνομβρία.

Τί κρῖμα εἰς τὸ ὄνομα, Ἠλίας,
ὅπου φέρεις;
δὲν ἔμοιασες τοῦ Ἀηλιὰ
γιὰ νὰ τὰ καταφέρῃς!...

Ζ.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ

Τὴν 18ην Αὐγούστου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 7ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Παλιρροίας» τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τοῦ γνωστοῦ εἰς τὴν πόλιν μας ζωγράφου κ. Ἄλκη Κεραμίδα. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ ὁποία θὰ διαρκέσῃ ἀπὸ 18 Αὐγούστου ἕως 1ην Σεπτεμβρίου, καὶ ἀπὸ ὥρας 10—1 καὶ 6—9 μ.μ. θὰ ἐκτεθοῦν ἔργα ἀπὸ τὴν Εὔβοιαν, Σκῦρον, Σκιάθον καὶ Σκόπελον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὑποχρέωσίν μου θεωρῶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ δημοσία τὸν χειρουργὸν ἰατρὸν τῆς πόλεώς μας κ. Στέργιον Λυμπερίου, ὅστις διὰ τῆς ἐπιτυχοῦς ἐπεμβάσεώς του ἔσωσεν ἐκ βεβαίου θανάτου τὸν δεκαέτιδα θυγατέραν μου Φωτεινήν.

Ἐλισάβετ Ἡρ. Φωτιάδου
Χαλκὶς 9)8)57

ΤΟ ΜΠΑΡ ΤΩΝ Σ.Ε.Κ.

Ἀνακαινισθὲν τελείως ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του, ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου συμπολίτου κ. Ἰω. Καλατζοπούλου. Τοῦ εὐχόμεθα «καλὲς δουλειές».

ΕΟΡΤΑΙ - ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ

—Βασιλικοῦ

Τήν προσεχῆ Πέμπτην 15ην Αὐγούστου 1957, ἑορτὴν τῆς ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΤΟΚΟΥ, πανηγυρίζει μεγαλοπρεπῶς ὁ ἐν Βασιλικῷ—Χαλκίδος φερώνυμος καθεδρικὸς Ἱ. Ναός, χοροστατοῦντος τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος.

Ἀφ' ἑσπέρας θά λάβῃ χώραν ἡ λιτάνευσις τῆς ἱερᾶς Εἰκόνος, τῇ συμμετοχῇ τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας. Τὴν δὲ Ἐπομένην, καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς λαμπροτάτης θείας λειτουργίας, θά διανεμηθῇ εἰς τοὺς εὐσεβεῖς προσκυνητὰς τὸ καθιερωμένον φαγητόν.

Συγκοινωνία τακτικωτάτη διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

—Πάλιουρα

Εἰς τὸ δροσόλουστον χωρίον Πάλιουρα, με τὰ πολλὰ τρεχούμενα νερά, πανηγυρίζεται τὴν 15ην τρέχοντος ἡ μνήμη τῆς ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ, κατὰ τὴν ὁποίαν σπεύδουν ἀρκετοὶ προσκυνηταί

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐπακολουθεῖ ἐπὶ τριήμερον διασκέδασις.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

—Νέας Ἀρτάκης

Τὴν 23ην Αὐγούστου ἐ. ἔτους ἡμέραν Παρασκευήν, ἑορτὴν τῆς ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ, πανηγυρίζει μὲ τὴν μεγαλειτέραν μεγαλοπρέπειαν ὁ ἱερὸς ναὸς τοῦ ὁμωνύμου Προσκυνήματος παρὰ τὴν μαγευτικὴν θέσιν τῆς Νέας Ἀρτάκης.

Ἀφ' ἑσπέρας γενήσεται ἡ ἀνὰ τὴν κωμόπολιν λιτάνευσις τῆς θαυμάτουργοῦ Εἰκόνος προεξάρχοντος τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος μετὰ τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας παιανιζούσης τῆς Φιλαρμονικῆς, τῇ συμμετοχῇ τῶν κ. κ. Βουλευτῶν, τῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καὶ τῶν τοπικῶν τοιούτων καὶ μυριάδων λαοῦ.

Συγκοινωνία τακτικωτάτη διὰ λεωφορείων αὐτοκινήτων.

—Μακρυμάλλης

Ὅπως κατ' ἔτος, οὕτω καὶ ἐφέτος, ἐν συρροῇ πολλῇ προσκυνητῶν ἀπό τε τῆς πόλεως Χαλκίδος καὶ τῶν περιχώρων, θά τελεσθῇ ἡ μεγάλη θρησκευτικὴ πανήγυρις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ΜΑΚΡΥΜΑΛΛΗΣ κατὰ τὴν 23ην Αὐγούστου 1957 ἡμέραν Παρασκευήν, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ἱερουργοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ἡμῶν κ. κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς περιφερείας.

Εἰς τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανοὺς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἀπολαύσουν τὸ καταπράσινο τοπεῖον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς καὶ νὰ ἀναπέμψουν τὴν παράκλησίν των πρὸς τὴν Θεομήτορα, τῆς ὁποίας ἡ θαυματουργὸς Εἰκὼν φυλάσσεται ἐν τῇ εἰρημένῃ Ἱ. Μονῇ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

ΛΑΪΚΟΙ ΑΘΛΗΤ. ΑΓΩΝΕΣ ΕΝ ΤΡΙΑΔΙ

Τὴν 11ην Αὐγούστου, Κυριακὴν καὶ ὥραν 5.30' μ. μ. ἐτελέσθησαν εἰς Τριάδα «Λαϊκοὶ Ἀθλητικοὶ Ἀγῶνες» παρουσίᾳ τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας καὶ λοιπῶν ἐπισήμων καὶ τῶν κατοίκων Τριάδος καὶ τῶν πέριξ χωρίων Διοργανώτης τῶν ἀγώνων ἦτο ἡ Κοινότης Τριάδος τῇ συμπαραστάσει τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Σωματικῆς Ἀγωγῆς Εὐβοίας κ. Γ. Καρόκη,

Ἀποτελέσματα τῶν Ἀγώνων:

Δρόμος 100 μ. 1) Ράζος Σωτ. Τριάδος, 2) Δούδαλης Δημ. Ψαχνῶν

Δρόμος 400 μ. 1) Ρέμπελος Δ. Ψαχνῶν, 2) Σμπρίλης Στ. Μακρυκάπας, 3) Σαρρῆς Ἰωάν, Τριάδος.

Δρόμος 800 μ. 1) Κορδώνης Κων. Ψαχνῶν, 2) Σαρρῆς Ἀγγ. Τριάδος, 3) Καλαβρῆς Δημ. Μακρυκάπας.

Διθοβολία 1) Ἀγουρίδας Γ. Πάλιουρα 19.68 μ. 1) Μπενέτος Κων. Ψαχνῶν, 19, 55 μ. 3) Στυλιαρᾶς Ἀθ Μιστρου 18, 61 μ.

Ἐλευθέρα δισκοβολία 1) Μπαρσάκης Κων. Μακρυκάπας 29, 95 μ, 2) Λούδαλης Δ, Ψαχνῶν 29.85, 3) Ράζος Σωτ. Τριάδος, 29, 62.

Ἄλμα ἁπλοῦν 1) Ρέμπελος Δημ. Ψαχνῶν 5.49 μ 2) Καμαριώτης Ἀθ. Μακρυκάπας 5,27 μ. 3) Ράζος Σωτ. Τριάδος 5.08 μ.

Ἄλμα τριπλοῦν 1) Συντροφιὸς Χαρ. Ψαχνῶν 12, 31 μ. 2) Ζερβας Ἀθ. Τριάδος 11, 37 μ. 3) Καμαριώτης Σπ. Μακρυκάπας 11, 31 μ.

Θηλέων δρόμος 80 μ M.Σ Α. 1) Κυριακοῦ Εὐθυμία Καστέλλας, 2) Σίδερη Φωτεινή 3) Ρεβύθη Σταυρούλα Ἀλιβερίου.

Θηλέων ἄλμα ἁπλοῦν Μ.Σ.Α. 1) Κυριακοῦ Εὐθυμία Καστέλας, 2) Μουτουσίδου Μαρία Μακρυμάλλης 3) Σακῆ Φ. Ψαχνῶν.

Συμμετέσχον ἀθλήτριαι καὶ ἀθληταὶ Κοινοτήτων καὶ Μορφωτικῶν Συλλόγων Ἀγροτοπαίδων: Ἀλιβερίου, Βασιλικοῦ, Καστέλλας, Μακρυκάπας, Μακρυμμάλλης, Μιστρου, Πάλιουρα, Στενῆς, Τριάδος, Ψαχνῶν καὶ Χαλκίδος ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΛΙΒΕΡΙΟΝ— Ἀπὸ τὰς διεξαχθείσας ἀναχρίσεις ἐξηκριβώθη ὅτι ὁ δεκαετὴς παῖς Δημήτρ. Γ. Χουχούμης, τὸ πτῶμα τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀνευρεθῇ πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν παρὰ τὸ Μυλάκι τοῦ Καράβου πυρκαϊάν, ἐπιγη ἐνῷ ἐκολύμβα.

Γ.

ΑΤΤΑΛΗ— Ἐκ μέρους τῶν κατοίκων ὑπεβλήθη πρὸς τὸν κ. Νομάρχην ἀναφορὰ παραπόνων, διότι τὸ ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνίαν μας λεωφορεῖον, ἀντὶ νὰ παραλαμβάνῃ τοὺς ἐπιβάτας ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας, ὡς μέχρι χθὲς ἔκαμε τοῦτο, παραμένει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωριοῦ μας πρὸς ταλαιπωρίαν τῶν ταξειδιωτῶν.

Ε. Λ.

ΠΟΛΙΤΙΚΑ— Ἐγκρίθείσης ὑπὸ τοῦ συμπολίτου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χρ. Θηβαίου τῆς σχετικῆς δαπάνης ἰδρύεται ἐντεῦθα Σταθμὸς Χωροφυλακῆς. Γ.Μ.

ΤΑ ΚΑΥΣΙΜΑ ΤΩΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΩΝ

Τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, κατόπιν ψηφισθείσης τροπολογίας τοῦ βουλευτοῦ Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆ, διὰ τὴν ἀδασμολόγητον χορήγησιν τῶν καυσίμων εἰς ἁλιευτικὰ πλοιάρια κάτω τῶν 5 κόρων, ἐξέδωσε τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς Τελωνειακὰς ἀρχάς, εἰς ἃς δύνανται νὰ ἀποτανθοῦν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν προμήθειαν τῶν καυσίμων.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ κ. ΠΑΥΛΟΥ ΤΣΑΛΙΚΗ

Ὁ ἐν BINGHAMTON N. Y. τῆς Ἀμερικῆς ἀγαπητὸς ὁμογενὴς ἐξ Ἀρτάκης κ. Παῦλος Τσαλίκης ἀπέστειλεν, πρόχθες, ἄλλα χίλια διακόσια (1.200) δολλάρια διὰ τὴν κατασκευὴν ὑποσπέγου εἰς τὸ Σχολεῖον Νέας Ἀρτάκης.

Οὕτω τὰ κατὰ καιροὺς διατεθέντα ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω ποσά, διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεων τοῦ ἐν λόγῳ Σχολείου, ὑπερέβησαν τὰς τέσσαρος χιλιάδας (4.000) δολλαρίων.

Ὁ κ. Τσαλίκης ἀνεχώρησεν ἐκ τῆς εἰρημένης πόλεως εἰς ἣν εἶναι ἐγκατεστημένος, διὰ τὴν Φλώριδα πρὸς λουτροθεραπείαν.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΛΛΩΡΥΧΟΥΣ

Καθ' ἃ μᾶς ἐτηλεγράφησεν ὁ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Στεφανίδης, τὸ ΙΚΑ διὰ τῆς ἀπὸ 3—8—57 διαταγῆς του ἐνέκρινε ὅπως κατοβληθῇ εἰς δικαιουμένους συνταξιούχους μεταλλωρύχους, λόγῳ γήρατος, ἀναπηρίας, ἀτυχήματος καὶ θανάτου, ἡ διαφορὰ συντάξεως ἠυξημένης ἀπὸ 1|1|1952 δυνάμει τοῦ Ν 1846|51, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὰς νομίμους προϋποθέσεις. Συνιστᾶ δὲ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως σπεύσωσι νὰ ὑποβάλωσιν εἰς τὸ ΙΚΑ αἰτήσεις, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπέβαλον τοιαύτας, δι' ἀναδρομικὰ δικαιώματά των, πρὸς ἀποφυγὴν διακοπῆς παραγραφῆς αὐτῶν.

DAR—ES—SALAAM (ΤΑΝΚΑΝΙΚΑ)

Ταχυδρομικῶς

—Δοξολογίαι ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Βασιλέως Παύλου τοῦ Ἀου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀφρικήν.

Σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης Μεγάλου Οἰκονόμου κ. κ. Γεωργίου Ἰωάννου Βογιατζῆ, ἐτελέσθησαν δοξολογίαι εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως Παύλου τοῦ Ἀου.

Εἰς τὸ Δάρ—Ἐς—Σαλαὰμ ἐτελέσθη ἡ Δοξολογία μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς 29ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. χοροστατοῦντος τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Γεωργ. Βολιατζῆ εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς.

Κατὰ τὴν Δοξολογίαν παρέστη ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Πανταγκανωϊκῆς Ἑνώσεως Κοινοτήτων ὡς καὶ ἄπασα σχεδὸν ἡ Ἑλληνικὴ Παροικία.

Μετὰ τὴν καταυχτικωτάτην δοξολογίαν ὁ Ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐζητωκραύγασεν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Α—Ω

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΚΩΝ. ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Χειρουργοῦ Ὀδοντιάτρου
Παπαδημητρίου 6 — Τηλ. 8,51
(Παραπλεύρως Γραφείων Ἐρυθρ. Σταυροῦ,
Τὸ Ἰατρεῖον διαθέτει ὀπ. Ἀκτινολογικὸν Μηχάνημα.

Η ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ ΤΟΥ Ι.Κ.Α.

Κον ΝΙΚ. ΖΩΓΡΑΦΟΝ
Δ)ντὴν Ἐφημερίδος
« ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ »
Χαλκίδα

«Εὐχαρίστως σᾶς πληροφορῶ ὅτι τὸ Δ. Σ. τοῦ Ι.Κ.Α. κατόπιν καὶ ἐπανειλημμένων παρακλήσεών μου ἀπεφάσισε 1) τὴν ἐπέκτασιν τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας εἰς τὰς περιοχὰς Ἀνδρουιάνων, Μελετιάνων, Καρασαλιάνων, Χαροκόπου, Μαχαλᾶ, Πύργου, Κρινιάνων, Βιτάλου καὶ Κολιάνων καὶ 2) τὴν μετατροπὴν τοῦ τοπικοῦ παραρτήματος Ι.Κ.Α. Κύμης εἰς ὑποκατάστημα διὰ τὴν ἀρτιωτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν.

Βουλευτὴς ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

Προτάσει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἡ Διοίκησις τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἀπεφάσισε νὰ αὐξήσῃ τὰ χορηγούμενα κτηνοτροφικὰ βραχυπρόθεσμα δάνεια διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς κτηνοτροφίας μας.

ΟΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ

Διὰ δημοσιευμένου κατ' αὐτὰς διατάγματος οἱ ἀπορριφθέντες κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Ἰουνίου μαθηταὶ Γυμνασίων καὶ Ἐμπορικῶν Σχολῶν δύνανται νὰ προσέλθουν εἰς εἰσιτηρίους καὶ πάλιν ἐξετάσεις ἀπὸ 20—25 Σεπτεμβρίου.

Η ΕΓΚΑΘΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Τὴν π. Κυριακὴν ἱερούργησεν τὸ πρῶτον ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἱεροδιάκονος τοῦ Ἱεροῦ αὐτῆς Ναοῦ κ. Δημήτριος Ἀπ. Παρακατης, ἐτῶν 29, ἐκ Μακρυκάπας ὁρμώμενος, ἀπόφοιτος τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκκλησιαστικοῦ Φροντιστηρίου τῆς ἐν Ἀθήναις Ριζαρείου Σχολῆς. Τοῦτον παρουσίασεν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ὁ ἐκεῖ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος αἰδεσ. κ. Σπυρίδων Ἀθανασίου, ἐξάρας τὴν σεμνότητα τοῦ, τὰς σπανίας χριστιανικὰς ἀρετὰς του καὶ τὸν ζῆλον του νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερολογιώτατος ἡρμήνευσεν αὐτὸ καταλλήλως, πρὸς μεγίστην ἱκανοποίησιν τῶν Νεοαρτακηνῶν. Οὗτος, εἰς τὸ τέλος τοῦ θείου κηρύγματός του ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος, τοὺς αἰδ. ἐφημερίους Ν. Ἀρτάκης Παπαστεργίου καὶ Παπαγρηγόριον, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον καὶ πρὸς ὅσους τὸν ἐβοήθησαν διὰ νὰ περιβληθῇ τὸ ἱερὸν σχῆμα.

Εἶτα δὲ παρεκάλεσε τοὺς ἐνορίτας τῆς ἐν λόγῳ κωμοπόλεως ὅπως προσεύχονται ὑπὲρ αὐτοῦ, ἵνα ἀξιωθῇ καὶ φέρει εἰς πέρας τὴν μεγάλην καὶ ἱερὰν ἀποστολήν του.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
27
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ ΔΡ. 1,50 = ΟΣ 28ον = ΑΡΙΘ 550

ΠΙΚΡΙΑ ΚΑΙ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΙΣ

Ἡ πραγματοποιηθεῖσα περικοπὴ τεσσάρων ἡμερομισθίων εἰς βάρος τῆς γλισχροτάτης μισθοδοσίας τῶν ἐσχάτως ἀπεργησάντων Δημοδιδασκάλων, διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην πρὸς αὐτοὺς ἀστοργίαν τοῦ κράτους, ἐπροκάλεσεν πικρίαν καὶ ἀγανάκτησιν. Καὶ τοῦτο διότι δὲν συνέβη τὸ ἴδιον μὲ μίαν ἄλλην τάξιν Δημοσίων ὑπαλλήλων, ἡ ὁποία ἐπέτυχε τὴν λύσιν τοῦ ζητήματός της, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ ὑποστῇ φαλκίδευσιν τῶν ἀποδοχῶν της διὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπεργίας της.

Διατί, λοιπόν, ἡ κακὴ αὐτὴ μεταχείρισις τοῦ Διδασκαλικοῦ μας κόσμου; Δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι ὀφείλει νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν γενομένην αὐτὴν ἀδικίαν καὶ νὰ ἐπιδείξῃ στοργικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς πληγέντας σεμνοβάτας αὐτοὺς τῆς κοινωνίας μας, οἱ ὁποῖοι δικαίως ἐκφράζουν τὴν πικρίαν καὶ τὴν ἀγανάκτησίν των; Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ βουλευτικὴ ἀποζημίωσις ηὐξήθη κατὰ 50 ο/ο, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ βελτιωθοῦν καὶ αἱ ἀποδοχαὶ τῶν μοχθούντων διὰ τὴν διάπλασιν τῶν παιδιῶν μας Δημοδιδασκάλων;

••

Η ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗ

Ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἔχει συνταχθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν νομοσχέδιον διὰ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ Σώματος τῆς Ἀγροφυλακῆς καὶ τὴν οἰκονομικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τῶν ὀργάνων της. Παρὰ τὸ μεσολαβῆσαν, ἔκτοτε, χρονικὸν διάστημα δὲν κατωρθώθη ἡ ψήφισις τοῦ ἐν λόγῳ νομοσχεδίου, πρὸς μεγίστην ἀγωνίαν τῶν ἀγροφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἤλθησαν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ὑποβάλουν τὰς παραιτήσεις των.

Ἡ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ, προφανῶς, τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει ἡ Ἀγροφυλακὴ εἰς τὴν ὑπαιθρον καὶ τὰς θυσίας ποὺ ὑπέστη αὕτη εἰς τὸν κατὰ τὸν κομμουνιστοσυμμοριτῶν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ' ΘΕΟΤΟΚΗΝ

Ἡ μεταφορὰ τῆς Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ τῆς πόλεώς μας εἰς Ἀθήνας,

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΥΜΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΟΥ ΗΝΟΙΞΕ ΜΙΑ ΦΥΛΑΚΗ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'

—«Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει».

Ὁ Θεὸς δὲν κάμνει γιὰ μᾶς ἐκεῖνα ποὺ μποροῦμε νὰ κάμωμε γιὰ τοὺς ἑαυτούς μας. Ὁ Ἄγγελος τοῦ Κυρίου οὔτε περιέζωσε τὸν Πέτρον, οὔτε τὸν ἔνέδυσε τὰ παπούτσια του. Τὸν διέταξε νὰ περιζωσθῇ καὶ νὰ φορέσῃ τὰ παπούτσια του. Ὅταν δὲ ὁ Ἄγγελος τὸν ἔβγαλε μέχρι τὴν σιδερένια πόρτα τὸν ἐγκατέλειψε γιατὶ ἤξευρε μόνος τὸν δρόμο ποὺ ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ. Πραγματικὰ ὁ Θεὸς βοηθεῖ ἐκείνους ποὺ εἶναι πρόθυμοι νὰ βοηθήσουν τὸν ἑαυτό τους. Ὁ Θεὸς ἀπαιτεῖ νὰ κάμωμε τὸ μέρος μας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀπελευθερώσεώς μας ἀπὸ τὸν πειρασμὸν καὶ τὰς ἄλλας δυσκολίας τῆς ζωῆς.

Ἂς μὴ μοιάσουμε μ' ἐκεῖνον πού περίμενε κάτω ἀπὸ τὴν κλιματαριὰ γιὰ νὰ πέσουν τὰ σταφύλια μέσα στὸ στόμα του. Ὁ Θεὸς χρειάζεται τὴν συνεργασία μας. Ἡ προσευχή μας γιὰ κάτι δὲν μᾶς ἀπαλλαττει τῆς εὐθύνης μας νὰ κάμωμεν τὸ μέρο μας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῆς προσευχῆς μας. Ἡ προσευχή μας εἶναι ἀναγκαία, εἶναι τὸ πρῶτο πρᾶγμα, ἀλλ' ὄχι καὶ τὸ τελευταῖο. Προτοῦ προσευχηθῶμεν, τὸ ἔργον μας εἶναι μάταιον, ἀφοῦ ὅμως προσευχηθῶμεν τὸ ἔργον μας εἶναι τελεσφόρον.

Κάποιος χριστιανός παρεπονεῖτο κάποτε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ ξυπνᾶ ἐνωρὶς τὸ πρωΐ, διὰ νὰ ἐπικοινωνῇ μὲ τὸν Θεὸν ἐν προσευχῇ. «Θὰ ἀφήσω τὸ ὅλο ζήτημα στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ», εἶπε σὲ κάποιο φίλο του. Ὁ φίλος του ὅμως πολὺ ἔξυπνα τοῦ ἀπήντησε: «Ἂν ἤμουν στὴ θέσι σου δὲν θὰ ἐνοχλοῦσα τὸν Θεὸν μὲ τὸ πρωΐνό μου ξύπνημα, θὰ πήγαινα ν' ἀγόραζα ἕνα ξυπνητῆρι».

Σὲ μιὰ ἐκκλησία ἦταν ἕνας ναὸς καὶ ἀπεφάσισαν ὅλοι οἱ πρεσβύτεροι τῆς ἐκκλησίας νὰ συνέλθουν δι' ἰδιαιτέραν προσευχὴν διά τὸν ἔχοντα ἀνάγκην ἀδελφόν των. Ἕνας ἀπό τοὺς πρεσβυτέρους ἀφοῦ προσηυχήθη σηκώθηκε κι' ἔφυγε. Ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα ἔξω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία κατέφθασε ἕνα μεγάλο φορτηγὸ αὐτοκίνητο φορτωμένο μὲ διάφορα φαγώσιμα καὶ ἄλλα ἀγαθά. Ἕνα παιδάκι μπῆκε μέσα στὴ συμπροσευχὴ καὶ τὴν διέκοψε λέγων: «Ὁ συμπρεσβύτερός σας κ. Χ... ἔχει στείλει τὴν ἀπάντησι στὴν προσευχή του». Ὅλοι βέβαια ἐξεπλάγησαν καὶ δὲν κατάλαβαν τί ἐννοοῦσε. Γρήγορα ὅμως ἀντελήφθησαν περί τινος ἐπρόκειτο ὅταν εἶδον τὸ φορτηγὸ αὐτοκίνητο. Ὁ Θεὸς δὲν θὰ εἰσακούσῃ τὴν προσευχὴν ποὺ ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἀρνούμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν διά τῶν ἰδίων μας ἔργων καὶ τῆς ἰδίας μας προπαθείας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ "ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΣΤΗΛΗΣ,"

Λουτρὰ · Αἰδηψοῦ 10|8|1957

Φίλε κ. Νικ. Ζωγράφε,

Ἀναγινώσκω ἁπλήστως τὴν ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον καθιερωθεῖσαν εἰς τὴν ἀγαπητὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» «Θρησκευτικὴν στήλην» μὲ τὰ θεόπνευστα τῷ ὄντι ἄρθρα τοῦ ταχτικοῦ συνεργάνου σας αἰδεσ. κ. Σπύρου Ζωδιάτη.

Σᾶς γράφω ἀπὸ τὴν Λουτρόπολιν τῆς Αἰδηψοῦ, ὅπου ἦλθα πρὸ ἡμερῶν νὰ κάμω μερικὰ μπάνια. Ἐὰν τὰ μπάνια τῆς Λουτροπόλεως ταύτης συντελοῦν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἄρθρων τοῦ πατρὸς Ζωδιάτη ἀποτελεῖ τὸν λουτρὸν τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Μὲ τὴν γνώμην μου αὐτὴν θὰ συμφωνοῦν ἀσφαλῶς καὶ ὅλοι οἱ ἀναγνῶσται τοῦ φύλλου σας.

Συγχαίρων ὑμᾶς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» εἰς τό 28ον ἔτος, διατελῶ.

Μὲ φιλίαν καὶ ἐκτίμησιν

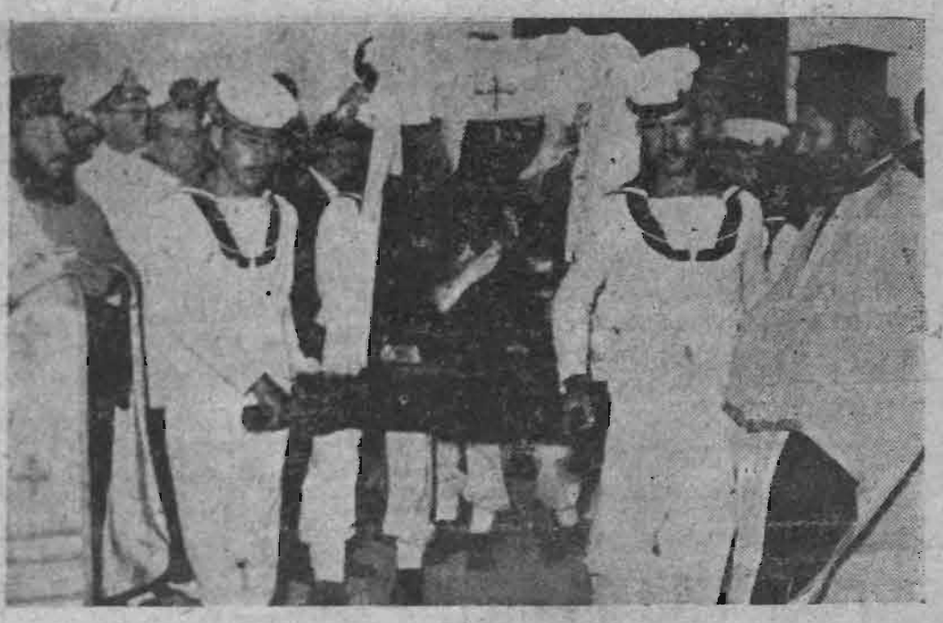
ΙΩ. ΑΘ ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ

πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ αὐτῆς, μαρτυροῦ τὴν ἀδιαφορίαν τῆς Διοικήσεως τῆς Α.Τ.Ε. νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ὕπαιθρον. Διότι δὲν φανταζόμεθα νὰ ἐλήφθησαν ἀποφάσεις διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν πλατειῶν τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Ὁμονοίας τῆς Πρωτευούσης ὥστε νὰ καθίσταται ἀπαραίτητος ἡ ἐκεῖ μετοικεσία τῆς Τ.Ε.Α.Τ.Ε.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ὕπαιθρος ἔχει τόσην ἀνάγκην ἀπὸ τεχνικοὺς ὑπαλλήλους, ἡ μεταφορὰ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τῆς Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Α.Τ.Ε. ἀποτελεῖ σφάλμα ἀσυγχώρητον

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΝΗΓΥΡΙΝ ΤΗΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Μὲ συμμετοχὴν χιλιάδων προσκυνητῶν ἐπανηγυρίσθη ἡ ἑορτὴ τῆς Φανερωμένης, πολιούχου Νέας Ἀρτάκης, ἐφ ἑσπέρας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Χαλκίδος, ἐγένετο λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνος τὴν ὁποίαν παρηκολούθησαν ὁ κ. Νομάρχης καὶ αἱ λοιπαὶ Πολιτικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Λιμενικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Νομοῦ. Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν ἐψάλη λαμπροτάτη θεία λειτουργία ἀπὸ βυζαντινοὺς χορούς κατὰ τὴν ὁποίαν προέστη ὁ ἱερατικῶς Προϊστάμενος Ν. Ἀρτάκης αἰδ. κ. Σπυρίδων Ἀθανασίου μὲ συλλειτουργοὺς τοὺς συνοδέλφους του αἰδ. κ. κ. Νικόλαον Ἰωάννου, ἐφημέριον Χαλκίων, Στέφανον Φωτίου ἐκ Δραξίου, Γρηγόριον Τσίμπον Ν. Ἀρτάκης, Ἰωάννην Κοντούλην ἐκ Πολιτικῶν καὶ τὸν ἱεροδιάκονον τῆς Ν. Ἀρτάκης κ. Δημ. Παρά κατην.

Ἡ Ἱερὰ Εἰκὼν τῆς Θεομήτορος φερομένη ὑπὸ Ναυτῶν ἐξέρχεται τοῦ Ναοῦ τῆς Φανερωμένης πρὸς λιτάνευσιν.

Κατὰ τὴν ὁμιλίαν του, ὁ πατὴρ Σπυρίδων, εὗρεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς προσκυνητὰς καὶ τοὺς δωρητὰς τοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ τῆς Φανερωμένης καὶ ἀνεμνήσθη τοῦ ὀνόματος τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου κ. Σωτηρίου Τσιμενίδου, τοῦ ὁποίου ἡ μεγάλη χρηματικὴ εἰσφορὰ συνετέλεσεν εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ.

ΣΤΟ ΦΙΓΡΟ

Ἀνήκρυστα πράγματα ἀπεκαλύφθησαν, ἀπὸ τὴν διελεύκανσιν τοῦ μυστηρίου τοῦ φόνου τοῦ Πεκέ.

—Καὶ ἡ ἁμαρτία ποὺ ἐπροξένησε τὸν θάνατον αὐτοῦ, δὲν θὰ ἀφήσῃ σὲ ἡσυχο ἢ τὸν δολοφόνο Χατζηχρῆστο.

—Ἐξακολουθεῖ νὰ σκαλίζει, ὁ Δ. Σκαλιστήρης, τὸ ἔδαφος τῆς Εὐβοίας γιὰ νάβρῃ βωξίτη.

—Ἐγὼ τοῦ εὔχομαι ἀντὶ βωξίτη ν' ἀνακαλύψῃ χρυσόν.

—Ἔτσι θὰ λυθῇ τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα, ὄχι μόνο τοῦ τόπου μας, ἀλλὰ ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

—Ἕνας ἑβδομηνταπεντάρης, ἀπὸ τήν τὴν Καλαμάτα, πῆρε, μὲ τὸ καλό, μιὰ δεκαεπτάρα πού τὴν εἶχε ἐρωτευθῇ!!..

—«Ὁ Ἔρως χρόνια δὲν κυττᾶ
ἀλλὰ τὸ πορτοφόλι,
π' ἀποτελεῖ τὴν δύναμι
στὴν Οἰκουμένη ὅλη».

—Κάποιος παντρεμένος γιατρὸς τῶν Ἀθηνῶν πού μωράθηκε, πῆγε στὸ ἀλσύλλιο τοῦ Συγγροῦ γιὰ νὰ...συγκρουσθῇ μὲ τή φίλη του.

—Καὶ γιὰ ν' ἀσφαλίσῃ καλυτέρα ἐρωτικὴ ψυχαγωγία ἀπέβαλε ὅλα τὰ ροῦχα του ὡς καὶ τὰ παπούτσια του.

—Ἕνας ὅμως ἀλήτης ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν σκηνή, περιμάζευσε τὰ ροῦχα καὶ τὰ παπούτσια αὐτουνοῦ τοῦ γιατροῦ καὶ ὄχετο ἀπιών.

—Ὕστερα ἀπ' αὐτό, μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν τραγικότητα τῆς θέσεως τοῦ γιατροῦ, ποὺ ἐξήλεψε δόξαν Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου.

—Καλὰ νὰ πάθῃ. Δὲν τοῦ ἔφθανε στὸ ἰατρεῖον του, ἤθελε καὶ στὴν ρωμάντζα...

—Ὁ γνωστὸς φερτὸς Παπᾶς πού, ἀντὶ νὰ εὐλογῇ καὶ ν' ἁγιάζῃ, ἐπιτίθεται γεμάτος ὀργὴς καὶ χολῆς, κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἐναντίον τῶν ἐπικριτῶν του, ἐκάλεσε «Μετὰ πάσης τιμῆς τὸν Πρωτοψάλτην τῆς Ἐκκλησίας του ν' ἀπολογηθῇ, ἐντὸς 48 ὡρῶν, μὲ τὴν κατηγορίαν, «διότι παρέλειψε νὰ ψάλῃ: «Τὸν εὐλογοῦντα...κλπ.».

—Μάλιστα δέ, ἀντίγραφον τῆς ἐγκλήσεώς του ταύτης ἐκοινοποίησεν καὶ πρὸς τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον!!

—Δὲν γνωρίζω πῶς ἐδικαιολόγησε τὸ ἔγκλημά του (!) ὁ κατηγορούμενος καὶ ἄξιος «πάσης τιμῆς» Ἱεροψάλτης.

Φαντάζομαι πώς, ἐφ' ἑξῆς, θὰ ψάλλει, μὲ κάποια μικρὰ παραλλαγή:

—«Ἀπὸ τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, φύλαττέ μας, Κύριε...

Ζ.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Κατὰ τὰς τελευταίως γενομένας προαγωγὰς τῶν Ἐφοριακῶν, προήχθησαν οἱ εἰς τὴν Ἐφορείαν Χαλκίδος ὑπηρετοῦντες τοιοῦτοι, ὡς κάτωθι:

Εἰς Διευθυντὴν Α'. ὁ Οἰκονομικὸς Ἔφορος κ. Ἀντ. Ἀντωνόπουλος.

Εἰς Τμηματάρχας Α'. ἡ δνὶς Ἀμαλία Ἰ. Πετροπούλου καὶ οἱ κ. κ Γεώργ. Αυμπερίου καὶ Μ. Μουσαῖος.

Εἰς Τμηματάρχας Β'. οἱ κ. κ. Γρηγόριος Ε. Βλαχάκης καὶ Κ. Τζαβέλλας.

Εἰς Εἰσηγητὴν ὁ Κ. Παπαγεωργίου.

Τοὺς ἐπαξίως προαχθέντας ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως

ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΜΑΣ ΕΟΡΤΑΙ

Τήν 24ην καί 25ην έπραγματοποιήθησαν είς τήν πόλιν μας αί προσαγγελθείσαι Ναυτικαί έορταί, όργανωθείσαι ύπό τοῦ Ναυτικοῦ Όμίλου Χαλκίδος, μέ τήν συνδρομήν τοῦ Λιμενάρχείου, τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς καί τῆς Ἐπιθεωρήσεως Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, σημειώσασαι ἐξαιρετικήν ἐπιτυχίαν.

Χιλιάδες θεατῶν, ἐξ Ἀθηνῶν καί ἐκ διαφόρων ἄλλων μερῶν, παρηκολούθησαν αὐτάς καί ἔμειναν κατενθουσιασμένοι. Ἐτελέσθησαν ἀγῶνες κολυμβήσεως, καταδύσεως, ὑδατοσφαιρίσεως, ἱστιοπλοΐας καί κωπηλασίας. Τό ἑσπέρας ἐφωταγωγήθησαν ἡ παραλία, ἡ γέφυρα, τό φρούριον Καραμπαμπᾶ τό ἄλσος καί τά δημόσια καταστήματα.

Φωταγωγημένα γρι—γρί καί μικρότερα πλοιάρια παρέπλεον τοῦ πορθμοῦ Εὐρίπου, ἐνῶ ἡ Χορῳδία — Μαντολινάτα ὁ «Κωπόλλων», ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ ἐνθουσιώδους καθηγητοῦ κ. Κωτσοπούλου, ἔπαιζεν διάφορα καί ὡραῖα τεμάχια. Ἡ ἑορτή ἔληξεν μέ τό κάψιμο ποικίλων πυροτεχνημάτων.

ΔΩΡΕΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ Ε. Ε. Ε.

ΑΘΗΝΑΙ, 23)8)57 — Σήμερον τήν πρωΐαν εἰς σεμνήν τελετήν παρεδόθησαν ὑπό τοῦ ἐνταῦθα ἀντιπροσώπου τῆς «Ἑλληνικῆς ἀποστολῆς διά τούς Ἕλληνας» κ. Δημ. Καλονάρου εἰς τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κ. Κωντάν, 4,000 εἴδη ἀδρανείας πιάτα προοριζόμενα διά τούς ἀσθενεῖς τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας.

Ὁ κ. Καντάς παραλαμβάνων τήν δωρεάν ηὐχαρίστησε τούς δωρητάς, οἱ ὁποῖοι καί διά ἄλλων παρομοίων χειρονομιῶν ἐπέδειξον τά φιλάνθρωπα τῶν αἰσθημάτα.

Γ. Μ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ

Διά τήν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἱ. ναοῦ τῶν Ν. Παλατίων, προσέφεραν:

Ὁ κ. καί ἡ κυρία Ἀθανασίου Λαμασκηνοῦ, ἐξ Ἀφθόνης, δρχ. 18.000, διά τήν κατασκευήν 5 σιδηρῶν θυρῶν καί τήν ἐπίχρισιν τοῦ τέμπλου.

Ὁ κ. Ἰωάννης Χρυσό-, ναυτικός δέκα λίρας χαρτίας Ἀγγλίας.

Ὁ κ. Ἰωάννης Ταμέλος, ἐκ Μεγάρων— Ἀττικῆς καί ἐγκατεστημένος ἐν Γα όμα τῇ Ἀμερικῇ, τήν εἰκόνα τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου διά τό τέμπλον, ἀξίας 5.000 δραχμῶν.

—ΑΝΑΒΟΛΗ ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥ ΑΓΟΡΑΣ

Ὁ Σύλλογος Φίλων Νέων Παλατίων Ἀττικῆς ἀνακοινοῖ ὅτι ἡ διά τήν 15ην Αὐγούστου ὁρισθεῖσα λαχειοφόρος Ἀγορά ὑπέρ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Νέων Παλατίων ἀναβάλλεται διά τήν 27ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακήν, αὐτη δέ θέλει λάβη χώραν ἐν Νέοις Παλατίοις καί εἰς τήν πρό τοῦ Ναοῦ πλατεῖαν.

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΚΩΝ. ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Χειρουργοῦ Ὀδοντιάτρου
Παπαδημητρίου 6 — Τηλ. 8,51
(Παραπλεύρως Γραφείων Ἐρυθρ. Σταυροῦ.
Τό Ἰατρεῖον διαθέτει καί Ἀκτινολογικόν Μηχάνημα.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο ντεπόζιτα ἐλαίου τῶν 1200 ὀκάδων ἕκαστον. Πληροφορίαι παρά τῷ κ. Σωτηρίῳ Κατσίκῃ, οἰνοπώλῃ.

ΥΠΟ ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑΝ 62 ΒΑΘΜΩΝ

Ὁ βουλευτής Εὐβοίας κ. Στεφανίδης ἀπηύθυνεν ἐκ Κύμης, τήν 24—8—57, ἔντονον τηλεγραφικήν διαμαρτυρίαν πρός τούς ὑπουργούς Βιομηχανίας καί Ἐργασίας διά δραματικάς συνθήκας ἀφορήτου ἐργασίας λιγνιτωρύχων ἐργατῶν εἰς ὑπογείους στοάς Ἁγίου Λουκᾶ Ἀλιβερίου ὑπό θερμοκρασίαν 62 βαθμῶν κατά παράβασιν ἰσχυόντων Νόμων καί ἐζήτησεν ὅπως ἀφιχθῶσιν ἐπιτόπου εἰδικοί Ἐπιθεωρηταί καί λάβουν κατεπείγοντα μέτρα πρός προστασίαν των.

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΛΟΥΤΣΗΣ

Τήν 8ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακήν, ἑορτήν τοῦ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ πανηγυρίζει μέ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν ὁ ἐν Λούτσῃ φερώνυμος ἱερός αὐτῆς ναός.

Καλοῦνται οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοί ὅπως προσέλθωσι κατά τήν θείαν ταύτην καί λαμπράν πανήγυριν.

(Τό Ἐκκλ. Συμβούλιον)

Ἐνυπνιάσθη τήν Φανερωμένην καί ἀπέστειλε τό τάμα του

EUREKA, CALIF.
(Ἀμερικῆς) 18 — 8 — 57

Ἀναπητέ φίλε κ. Νικ. Ζωγράφε,

Ἀπόψε εἶδα στόν ὕπνον μου τήν Παναγίαν Φανερωμένην καί εἰς τό σημεῖον τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Μονῆς της, ἐρχόμενος ἀπό Ἀυμεριοχῶρι τῆς Κυζικου. Μοῦ εἶχε φράξει τόν δρόμο μου καί μ ἕνα εἰρωνικό χαμόγελο μέ εἶπε ὅτι τήν ἐλησμόνησα. Τῆς ὑπεσχέθην μιά μεγάλη λαμπάδα καί μέ ἐπέτρεψε νά συνεχίσω τόν δρόμο μου. Εἰς τό σημεῖο αὐτό ἐξύπνησα τρομαγμένος καί ἀρχισα νά προσεύχομαι.

Μόλις ἐξημέρωσε ἡ πρώτη μου φροντίς ἦτο νά ἐκπληρώσω τήν ὑπόσχεσί μου. Λοιπόν, σοῦ στέλνω μία ἐπιταγή ἀπό τήν ὁποία δέκα (10) δολλάρια θά ἀφιερώσῃς ἐκ μέρους μου εἰς τήν Φανερωμένην τῆς Νέας Ἀρτάκης, τήν ὁποίαν παρακαλῶ νά σέ προστατεύῃ.

Σέ ἀσπάζομαι μέ ἀγάπην
Κώστας Αὐγερ. Πολίτης

ΤΕΧΝΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ ΧΑΛΚΙΔΟΣ Ο «ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Ἡ Διεύθυνσις ἀνακοινοῖ ὅτι ἀπό τριῶν ἐτῶν λειτουργεῖ ἀνεγνωρισμένη Σχολή Ἀξιωματικῶν Μηχανικῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἱδρυθεῖσα καί ἀναγνωρισθεῖσα κατόπιν τοῦ ἀπο 12 Φεβρουαρίου 1955 (ΦΕΚ, Τ. Α΄ ἀριθ. 80) Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Τό τμῆμα τοῦτο διά πάντας τούς νέους τούς κατέχοντας ἐνδεικτικον τῆς Ε΄ τάξεως ὀκταταξίου Γυμνασίου ἤ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς εἶναι ἐξαιρετική εὐκαιρία. Μετά τέσσαρα ἔτη φοιτήσεως ἀποκτοῦν Πτυχίον ἀσυγκρίτως ἀνώτερον τοῦ Ἀπολυτηρίου Γυμνασίου, τό Δίπλωμα τοῦ Γ΄. Μηχανικοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ πού τούς ἐξασφαλίζει ἕνα λαμπρόν μέλλον.

Ἐπίσης ὅτι λειτουργεῖ τμῆμα Ἀξιωματικῶν Ραδιοτηλεγραφητῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἱδρυθέν καί ἀναγνωρισθέν διά τοῦ ἀπό 31)1)56 ΦΕΚ 61 Τ. Α΄ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

Εἰς τό τμῆμα τοῦτο ἡ φοίτησις εἶναι ἕνα ἔτος καί ἐγγράφονται εἰς αὐτό ἀπόφοιτοι Γυμνασίου ἤ ἄλλης ἰσοτίμου Σχολῆς.

Οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ τμήματος τούτου λαμβάνουν Δίπλωμα Ραδιοτηλεγραφητοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καί δύνανται νά ἀναλάβωσιν ὑπηρεσίαν εἰς τό Ε. Ν. μέ μισθόν ἀξιοζήλευτον ἀπό πάντα ἐπιστήμονα.

Τά 3)4 τῶν ἀποφοιτησάντων τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχουν προσληφθῆ ὑπο τῶν καλλιτέρων Ἀτμοπλοϊκῶν Ἑταιρειῶν. Δύνανται ἐπίσης νά προσληφθοῦν κατόπιν ἐξετάσεων καί εἰς τόν Ο.Τ.Ε. κ.λ.π.

Ἡ διδασκαλία γίνεται ὑπό ἀρίστων Καθηγητῶν. Ἀξιωματικῶν τοῦ Ε. Ν. Μηχανολόγων καί Ραδιοτηλεγραφητῶν.

Διά πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ἀπόταθῆτε εἰς τά Γραφεῖα τῆς Δ)νσεως τῆς Σχολῆς.

Ὁ Διευθυντής
ΑΝΤΩΝ. ΔΟΥΝΑΣ

Η ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΠΟΛΙΘΥΧΟΥ ΚΥΜΗΣ

ΚΥΜΗ, 16)8)57. — Καί ἐφέτος ἡ Κύμη ἑόρτασεν πανηγυρικώτατα τήν ἑορτήν τῆς Πολιούχου αὐτῆς. Παναγίας τῆς Λιαουτσάνισσας τῇ συμμετοχῇ χιλιάδων λαοῦ ἐξ ὅλης τῆς Εὐβοίας, Βοιωτίας καί Ἀττικῆς. Ἀφ' ἑσπέρας, 14ην Αὐγούστου ἐ. ἔ. καί περί ὥραν 8 μ. μ. ἐψάλη Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινός προεξάρχοντος τοῦ Κυριάρχου Ἀρχιερέως κ. κ. Ἀνανίου συμπαραστατουμένου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Κλήρου τοῦ Ἱερατείου τῆς τε πόλεως Κύμης καί τῶν ὁμόρων χωρίων, μετά δύο Διακόνων.

Κατά τήν Λιτήν ψαλλείσαν ἐν τῷ προαυλίῳ ἐξεφώνησεν τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας ὁ Ἱεροκήρυξ τῆς Ἱ. Μητροπόλως κ. Ἐπιφ. Σκανδάλης μέ τό συναρπαστικόν θρησκευτικάν πατριωτικόν θέμα: «Τό πολυτιμώτατον Θησαύρισμα τῶν Ἑλλήνων» κατασυγκινήσας τάς χιλιάδας τῶν προσκυνητῶν μεταξύ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ἅπασαι οἱ Ἀρχαί τῆς πόλεως, οἱ Βουλευταί κ. κ. Βογιατζῆς, Καχριμᾶς, Στεφανίδης, Σούλας, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας κ. Σκούρας, ὁ Καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Στεφανίδης κ. ἄ. Τήν ἑπομένην, κυριώνυμον τῆς ἑορτῆς ἡμέραν, 15 Αὐγούστου ἐ. ἔ. ἐτελέσθη μεγαλοπρεπής Ἀρχιερατική Θ. Λειτουργία ἱερουργοῦντος τοῦ κ. κ. Ἀνανίου μετά τοῦ Ἱερατείου τῆς περιφερείας, ἐνῶ καί αὖθις ὁ Ἱεροκήρυξ ὡμίλησεν μέ θέμα «Ἐνότης ἐστίν χρεία». Κατά τήν 11 π. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκ Προσώπου τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. κ. Ἀνανίου ὁ Πρωτοσυγκέλλος Αὐτοῦ, Πρωθιερεύς κ. Δημήτριος Παπαγεωργίου καί ὁ Ἱεροκήρυξ Αὐτοῦ κ. Ἐπ. Σκανδάλης μετέβησαν εἰς Ὀξυλίθον ἔνθα ἐγένετο παρά τοῦ Πρωτοσυγκέλλου ἡ Εὐλογία τῆς συνεστιάσεως τῶν πολυπληθῶν χριστιανῶν (διά τοῦ πατροπαραδότου «στιφάδου») ἐνῶ ὁ Ἱεροκήρυξ ὡμίλησεν μέ θέμα «Ὁ Χριστιανισμός πηγή χαρᾶς». Ἐν Ὀξυλίθῳ ἠκολούθησαν οἱ κ. κ. Βουλευταί, Δήμαρχος Κύμης κ.ἄ. Τό ἑσπέρας ἐδόθη πανηγυρική χοροεσπερίς διά φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Οἱ ξένοι ἀπῆλθον μέ τάς ἀρίστας τῶν ἐντυπώσεων.

Ε Ζ.Ζ.

ΤΑ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑ ΤΗΝ ΣΚΥΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΣΚΥΡΟΣ, 20)8)57.— Ὁ Βουλευτής Εὐβοίας καί τέως Ὑπουργός τῆς Ἐμπορ. Ναυτιλίας κ. Γ. Βογιατζῆς ἐπεσκέφθη τελευταίως τήν νῆσον μας καί παρέμεινεν εἰς αὐτήν ἐπί δεκαήμερον περιωδεύσας ἀνά τήν νῆσον καί ἀσχοληθείς μέ τήν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων προβλημάτων αὐτῆς. Ὁ κ. Βογιατζῆς ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός ὑπό τῶν κατοίκων.

Ὁ Δήμαρχος κ. Λάμπρου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου ἰατρός κ. Νικολάου καθώς καί οἱ λοιποί Σύμβουλοι ἐπανέλαβαν τάς εὐχαριστίας των διά τό ἐπιδεικνυόμενον ὑπό τῆς Κυβερνήσεως καί τοῦ κ. Βογιατζῆ ἐνδιαφέρον διά τήν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων τῆς Σκύρου. Ἰδιαιτέρως ἐτόνισαν τήν βασικήν σημασίαν τήν ὁποίαν ἔχουν διά τήν οἰκονομικήν, τουριστικήν καί κοινωνικήν ἀνάπτυξιν τῆς Σκύρου ἡ βελτιωμένη σήμερον συγκοινωνία τῆς Σκύρου μέ τήν Κύμην, ἡ κατασκευή καί ἡ ἀπό πάσης πλευρᾶς θαυμασία λειτουργία τοῦ Ὑγειονομικοῦ Σταθμοῦ χάρις εἰς τάς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ Διευθυντοῦ του ἰατροῦ κ. Νικολάου καί ἡ κατασκευή τοῦ θαυμασίου Τουριστικοῦ Ξενοδοχείου τά ὁποῖα ἐξετελέσθησαν κατόπιν προσωπικῶν φροντίδων καί ἐνεργειῶν τοῦ κ. Βογιατζῆ.

Ὁ κ. Βογιατζῆς ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τό Δημοτικόν Συμβούλιον διά τάς ἐκδηλώσεις του αὐτάς ἀνέπτυξε πρός αὐτό τάς ἀπόψεις του διά τά διάφορα θέματα, ὑποσχεθείς πλήρη τήν συμπαράστασίν του διά τήν ταχεῖαν ἐπίλυσίν των.

Εἰδικώτερον συνεφωνήθη ὅπως ὁ κ. Βογιατζῆς μετά τοῦ παρισταμένου Προέδρου τῶν ἐν Ἀθήναις καί Πειραιεῖ Σκυριῶν κ. Ἀντωνιάδου ἐπιδιώξουν τήν ὅσο τό δυνατόν ταχυτέραν ἔναρξιν τοῦ βασικοῦ γιά τήν Σκῦρον θέματος ἠλεκτροφωτισμοῦ, ἐρχόμενοι εἰς ἐπαφήν μετά τοῦ Ὀργανισμοῦ Τουρισμοῦ καί τοῦ μέλλοντος ἀναδόχου.

Ὁ κ. Βογιατζῆς εἰσηγήθη εἰς τό Συμβούλιον τήν λῆψιν ἀποφάσεων διά πρόσκλησιν τοῦ Εἰδικοῦ Ὑδρογεωλόγου τοῦ Ἰνστιτούτου Γεωλογίας καί Ἐρευνῶν ὑπεδάφους κ. Ἀρώνη διά τήν ἐνδελεχῆ ἐπισταμένην ἔρευναν καί μελέτην τῆς ἀξιοποιήσεως τοῦ ὑδατικοῦ παράγοντος τῆς Νήσου καί κυρίως διά τήν ἀνεύρεσιν ὑπογείων ὑδάτων διά τήν ἄρδευσιν ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπάρχουν ἐπιφανειακά τοιαῦτα κλπ.

ΔΗΜΟΣΘ. ΜΑΥΡΙΚΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀρραβῶνες

Ἡ εὐπαίδευτος συμπολίτις μας δνίς Λέλλα, προσφιλής θυγάτηρ τοῦ φίλου Συνταγματάρχου Χωροφυλακῆς κ. Γεωργ. Μαρίνου, καί ὁ ἐκ Φλωρίνης κ. Γεώργιος Μ. Δοσίου, φαρμακοποιός, ἐμνηστεύθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ τήν 25)7)57.

Θερμά συγχαρητήρια.

Ν.Γ.Ζ.

—Ὁ κ. Ἰωάννης Ματράκας, ἐκ Καστέλλας—Ψαχνῶν, καί ἡ δνίς Ἀθανασία Παν. Παράκατη, ἐκ Μακρακάπας, ἠρραβωνίσθησαν.

Δ.Α.Π.

—Γάμοι

Ὁ κ. Ἰωάννης Γαλάνης, ἰατρός, καί ἡ δνίς Ἑλένη Σωτ. Κιαπέκου ἐτέλεσαν ἐνταῦθα τούς γάμους των. Τό μυστήριον ηὐλόγησεν ὁ Ἅγιος Χαλκίδος, τούς δέ στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ βουλευτής κ. Ἀντ. Κακαράς.

—Ἡ δνίς Μαρία Χρήστου Παπαγεωργίου, νεωκόρου τοῦ ἐνταῦθα ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, καί ὁ κ. Δημήτριος Παπαναγιώτου ἐνυμφεύθησαν ἐνταῦθα τήν 15)8)57.

—Ἑορταί

Τήν 30ην Αὐγούστου, ἑορτήν τοῦ Ἁγ. Ἀλεξάνδρου, ὁ αἰδεσιμολογιώτατος ἐφημέριος τοῦ ἐνταῦθα ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου κ. Ἀλέξανδρος Ἀθανασίου δέν θά δεχθῇ ἐπισκέψεις, λόγῳ ἀπουσίας του.

—Ἀφίξεις

Προερχόμενος ἐκ Κολόν τοῦ Παναμᾶ, ἀφίχθη ἐνταῦθα τήν 17ην λήγοντος, μετά τῆς ἐρίτιμου συζύγου του κ. Τούλας καί τῶν δεσποινίδων θυγατέρων Μάχης καί Ἑλένης, ὁ ἐκεῖ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος καί ἔγκριτος συμπολίτης μας κ. Ἀντώνιος Ταγαρόπουλος καί κατέλυσεν εἰς τό ξενοδοχεῖον «ΛΟΥΣΥ».

Ἡ «Ἐθνική Φωνή» ἀπευθύνει εἰς τόν πολύτιμον φίλον της τό «ὡς εὖ παρέστης».

—Πένθη

Ἐξεδήμησαν πρός Κύριον καί ἐκηδεύθησαν ἐνταῦθα οἱ Εὐάγγελος Σκιάνης ξενοδόχος, Μαρία Καλαμπαλίκη, φιλόστοργος μήτηρ τοῦ συμπολίτου ὀδοντιάτρου κ. Γεωρ. Καλαμπαλίκη, Ἰωάννης Β. Περδίκης, διευθυντής τῆς Ἑταιρίας «Ὁσκὰρ Δάριγκ» καί Λεωνίδας Βρεττάκος, συνταξιοῦχος Γυμνασιάρχης.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Τριάδα τό δεκαετές ἀγοράκι τοῦ φίλου κ. Ἀνέστη Σκούρου, Κωνσταντῖνος.

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
18
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον ΑΡΙΘ. 552—553

ΓΡΙΦΟΔΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Εἰς προηγούμενον φύλλον μας, ἐπὶ παραπόνων τῶν κατοίκων τῆς Ἀτταλης, ἐδημοσιεύσαμεν τὸ κάτωθι σχόλιον:

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΝΟΜΑΡΧΗΝ

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἀτταλης παραπονοῦνται διότι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητός των τυγχάνει μόνιμος κάτοικος τῆς Τριάδος καὶ δὲν δύναται νὰ τοὺς ἐξυπηρετήσῃ.

Καὶ τὸ ἄρθρον 89 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ὑποχρεοῦται νὰ διαμένῃ ἐν τῇ Κοινότητι καὶ δι' ἡ παράβασις τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπάγεται ἔκπτωσιν τοῦ ἀξιώματος ἀπαγγελομένην ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω σχολίου μᾶς ἀπαντᾷ ἡ κάτωθι ἀσαφὴς καὶ μυστηριώδης ἀπάντησις:

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 25250

Ἐν Χαλκίδι τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1957

«Περὶ τοῦ Προέδρου Κοινότητος Ἀτταλης».

Πρὸς τὸν κ. Νικ. Γ Ζωγράφον
Διευθυντὴν Ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Ἐνταῦθα

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 551 τῆς 5—9—1957 φύλλου τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ» δημοσιεύματος περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀτταλης, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθμ 13482)25-7-55 ἀπόφασις τῆς Νομαρχίας.

Ἐντολῇ Νομάρχου
Ὁ Τμ)ρχης
Δημήτριος Παπακωνσταντίνου

Σημ. «ΕΘΝ ΦΩΝΗΣ». — Ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα, δυστυχῶς, καὶ μάντεις, διὰ νὰ μαντεύσωμεν τὸ κείμενον τῆς μνημονευομένης ὡς ἄνω ἀποφάσεως καὶ πληροφορήσωμεν, περὶ τούτου, τοὺς ἐνδιαφερομένους ἀναγνώστας μας, ἢ καὶ νὰ ἐπιφέρωμεν ἢ μή, λόγῳ τοῦ δημοσιογραφικοῦ λειτουργήματός μας, τὰς ἐπ' αὐτῆς κρίσεις μας, παρακαλοῦμεν τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅπως, εὐαρεστούμενος, διατάξῃ τὴν Νομαρχίαν Εὐβοίας καὶ μᾶς γνωρίσῃ, αὕτη, ὡς ἔχει ὑποχρέωσιν, τὸ περιεχόμενον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 13482)25-7-55 (!) ἀποφάσεώς της.

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ — ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΥ
Διευθυντοῦ τοῦ Δημ. Σχολείου Ν. Ἀρτάκης

Παῦλος Τσαλίκης: Ἰδοὺ ὁ μεγάλος ἄνθρωπος καὶ μεγάλος εὐεργέτης τῆς Ν. Ἀρτάκης. Γνωρίζω ὅτι θὰ προσκρούσω εἰς τὴν μετριοφροσύνην του, διότι ὁ κ. Τσαλίκης εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὸ χρῆμα. Τὸ χρῆμα δι' αὐτὸν δὲν εἶναι σκοπός, ἀλλὰ μέσον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τοῦ ἀνθρώπου. Καὶ ἀκόμη πιστεύει ὅτι ὅποιος δὲν παρέχει οὐδεμίαν εὐεργεσίαν, οὔτε ὠφέλιμος εἰς τὸν ἄνθρωπον εἶναι, οὔτε προσφιλὴς εἰς τὸν Θεόν. Γράμματα πολλὰ δὲν γνωρίζει. Δύσκολα διαβαζοντάει. Μὰ κάθε γράμμα του, ποὺ στέλλει σὲ ὁποιανδήποτε, τὸ τελειώνει «Μὲ ἀγάπην Χριστοῦ». Ἔχει, λοιπόν, μέσα του τὸν Χριστόν.

Ὁ Μέγας Εὐεργέτης τῆς Νέας Ἀρτάκης καὶ πραγματικὸς χριστιανὸς
κ ΠΑΥΛΟΣ ΤΣΑΛΙΚΗΣ

Μὲ τὸν Χριστόν, λοιπόν, μέσα εἰς τὴν ψυχήν του πῶς νὰ μὴν συμπονῇ καὶ νὰ μὴν συμπάσχῃ δια τὴν δυστυχίαν; Καὶ πολὺ σωστά. Διότι ἡ πενία, ἡ φτώχεια καὶ ἡ δυστυχία ἔχουν ὅρια Πέραν τούτων ἀρχίζει ἡ ἀθλιάτης. Νὰ γιατί ὁ κ. Τσαλίκης παρηγορεῖ καὶ περιθάλπει, ὅσο μπορεῖ, κάθε φτωχό, κάθε δυστυχισμένο καὶ κάθε ἀπόκληρο τῆς Ν. Ἀρτάκης.

Φαίνεται πὼς εἶναι βαθειὰ ριζωμένα εἰς τὴν ψυχήν του τὰ λόγια τοῦ Θεανθρώπου: «...Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἑνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε...».

Πόσο θὰ ἤθελα ἀλήθεια νὰ μὴν ἔκανα λόγο δια τὶς ἐλεημοσύνες τοῦ κ. Τσαλίκη. Καὶ τοῦτο γιατὶ πιστεύει ὅτι «δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἡ ἀριστερά μας τὶ ποιεῖ ἡ δεξιά μας...». Ἡ ἐλεημοσύνη καὶ πᾶσα φιλανθρωπία πηγαίνουν κατ' εὐθεῖαν στὸ Μεγάλο Δημιουργό. Εἶναι θυμίαμα τοῦ ἐλεουμένου πρὸς τὸν πάνσοφο Θεό. «Ὅποιος ἐλεεῖ δανίζει τὸν Θεό. Καὶ ὅποιος τὴν ὁμολογεῖ τῆς ἀφαιρεῖ τὴ λάμψι της. Γι' αὐτὸ ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὁ καλὸς κ. Τσαλίκης ἂν πέσῃ στὰ χέρια του ἡ ἐφημερὶς αὐτή.

Δὲν εἶναι ὅμως μόνον φιλάνθρωπος ὁ κ. Τσαλίκης. Εἶναι καὶ μέγας Εὐεργέτης τῆς Ν. Ἀρτάκης. Διαπνέεται δηλαδὴ καὶ ἀπὸ προοδευτικὸς καὶ ἐκπολιτιστικὸς ἀρχάς. Τὰ ἔργα του ὅσο καὶ ἂν δὲν θέλει γ' αὐτὰ νὰ γίνεται λόγος δὲν πρόκειται νὰ τὰ ἀποσιωπήσω. Εἶναι δικαίωμα ἰδικό μας, διότι ἡμᾶς εὐεργετοῦν καὶ ἀπὸ ἡμᾶς θὰ δικαιωθοῦν. Ἀλλωστε αὐτὰ ὁμιλοῦν μόνα των.

Τὰ ἔργα του αὐτὰ θὰ τὰ ἀναφέρω ἕνα πρὸς ἕνα. Ἐδῶ ἀνοίγω μιὰ παρένθεσι.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ΕΝΟΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Συνεχίζομεν τὴν μελέτην μας τοῦ περασμένου φύλλου. Ὁ Ἄγγελος εἶχε φέρει τὸν Πέτρον μέχρι τὴν ἐξώθυρα τῆς Φυλακῆς κι' ἐκεῖ τὸν ἐγκατέλειψε. Καὶ ὁ Πέτρος συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν εἶπε: «Τώρα γνωρίζω ἀληθῶς ὅτι ὁ Κύριος ἐξαπέστειλε τὸν Ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ μὲ ἥρπασε ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Ἡρῴδου καὶ ὅλης τῆς ἐλπίδος τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων». Καὶ ἀφοῦ ἐσκέφθη, ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς τοῦ Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου, ὅπου ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι καὶ προσευχόμενοι (Πράξεις 12:11—12).

Σὲ ποιὰ δύσκολη θέσι ἀσφαλῶς θὰ βρισκόνταν ὁ μόλις ἀπελευθερωθεὶς Πέτρος. Συνήθως φοβούμεθα νὰ κάμωμε τὰ σπίτια μας τὸ καταφύγιον τῶν ἐκ τῆς φυλακῆς διαφυγόντων. Θὰ ἤθελα νὰ εἶχα μιὰ φωτογραφία τοῦ Πέτρου στὸ δρόμο ἔξω ἀπὸ τὴ φυλακὴ σκεπτομένου ποῦ ἔπρεπε νὰ ὑπάγῃ. Ὕστερα ἀπὸ λίγη σκέψι στράφηκε πρὸς τὸ σπίτι ποὺ ἤξευρε ὅτι ἦταν σπίτι προσευχῆς. Σὲ τέτοια σπίτια εὐαρεστεῖται νὰ κατοικῇ ὁ Χριστὸς καὶ οἱ ἐργάται του.

Ἂν ὁ Πέτρος ἠλευθερώνετο ἀπὸ κανμιὰ φυλακὴ τῆς Νέας Ὑόρκης ἢ τῶν Ἀθηνῶν ἀρά γε ποιὸ σπίτι θὰ ἐξέλεγε νὰ πάῃ. Ἀρά γε θὰ ἦταν τὸ δικό μου, τὸ δικό σου;. Ἐξαρτάται ἀπὸ τὴν ποσότητα τῆς προσευχῆς ποὺ γίνεται στὸ σπίτι μας.

— Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος

Γιὰ φαντασθῆτε μερικοὺς χριστιανοὺς ποὺ συναθροίζονται γιὰ συμπροσευχὴ καὶ ὅταν κλεισθοῦν μέσα σαραγίζουν τὴν πόρτα κι ἀπ' ἔξω βάζουν μιὰ πινακίδα «Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος» θὰ μᾶς φαινόταν λιγάκι παράξενη ἡ στάσις αὐτή. Καὶ ὅμως αὐτὸ ἔκαμαν οἱ προσευχόμενοι στὸ σπίτι στὸ ὁποῖο μετέβη ὁ Πέτρος μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του. Ἦταν εὐκολώτερο γιὰ τὸν Πέτρο νὰ βγῇ ἀπὸ τὴν φυλακὴ παρὰ νὰ μπῇ στὴν αἴθουσα τῆς συμπροσευχῆς. Βλέπουμε τὸν Πέτρο κρούοντα τὴν θύραν τοῦ προαυλίου. Ἦταν κλειστὴ ἡ πόρτα αὐτή. Ἴσως διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων ἢ διὰ τὸν φόβον τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἡρῴδου. Ἀσφαλῶς οἱ χριστιανοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης θὰ ἐδιώκοντο ἀδυσωπήτως. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον τότε ποὺ οἱ ἄνθρωποι προσευχόμενοι ἐκινδύνευον νὰ γίνουν τὸ κυνήγι τῆς ἀστυνομίας. Τέτοιαι ἐκδηλώσεις φανατισμοῦ παρατηροῦντσι καὶ σὲ χῶρες σημειονὲς πολιτισμένες ποὺ δυστυχῶς ἀκόμη ζοῦν εἰς τὸ μεσαίωνα καὶ τῶν ὁποίων αἱ κρατικαὶ θρησκεῖαι ἔχουν ἀνάγκην τῆς προστασίας τῶν ὅπλων τοῦ κράτους. Προσέξετε ὅμως. Ποιὸς ἐνίκησε στὸ τέλος; Ὄχι ὁ Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, ἀλλ' οἱ ἀδύνατοι χριστιανοὶ ποὺ προσηύχοντο μὲ τὶς θύρες κλεισμένες. Ἐς μὴ μᾶς γελάσῃ κανείς γιὰ τὴν τελικὴν ἔκβασιν καὶ τὸν σημερινοῦ ἀγῶνος.

Πρὸ ὅλων ὅμως τῶν διωγμῶν ἔπρεπε οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι χριστιανοὶ ν' ἀφήσουν τὶς θύρες ἀνοικτές. Εἶχαν συναθροισθῇ εἰδικὰ γιὰ νὰ προσευχηθοῦν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Πέτρου. Πόσον ὅμως μικρὰ ἦταν ἡ πίστις των! Ἐνῷ προσηύχοντο ὁ Θεὸς ν' ἀνοίξῃ θαυματουργικῶν τὶς πύλες τῆς φυλακῆς, ἔκλεισαν τὶς δικές των. Οὔτε κἂν ἐπίστευαν ὅτι ὁ Θεὸς μποροῦσε ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὰς προσευχὰς αὐτῶν. Πῶς φθάνομε στὸ συμπέρασμα αὐτό; Μόλις ἀκούσθηκε κτύπος στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ἦλθε μιὰ ὑπηρέτρια ὀνομαζομένη Ρόδη διὰ νὰ ἀκούσῃ. Προσέξετε, δὲν λέγει διὰ ν' ἀνοίξῃ, ἀλλὰ διὰ ν' ἀκούσῃ. Γνωρίσασα τὴν φωνὴν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς δὲν ἤνοιξε τὴν πύλην, ἀλλ' ἔτρεξε καὶ ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς εὐρισκομένους ἐντὸς τῆς οἰκίας ὅτι ὁ Πέτρος διὰ τὸν ὁποῖον προσηύχοντο στεκόταν ἔξω τῆς πύλης. Τί λέτε, τὴν ἐπίστεψαν; Ὄχι, ἰδοὺ τί τῆς εἶπαν: «Παραφρονεῖς»; Μὲ ἄλλα λόγια—τ' ἄχεις χαμένα; Φαντασθῆτε μέχρι ποίου σημείου εἶχε φθάσει ἡ ὀλιγοπιστία των. Ἡ ὑπηρέτρια ἐπέμενε ὅτι ἦταν ὁ Πέτρος. Αὐτοὶ ὅμως τῆς εἶπαν: «Δὲν βαριέσαι, εἶναι ὁ ἄγγελός του, δηλ φάντασμά του». Ἐνῷ αὐτὴ ἡ συνομιλία ἐλάμβανε χώραν ὁ Πέτρος βροντοκοποῦσε στὴν πόρτα. Ἀσφαλῶς θ' ἄκουσε τὴν συνομιλία μεταξὺ τῆς Ρόδης καὶ τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας συμπροσευχομένων. Κάθε βροντοκόπημά του ἦταν μιὰ διαβεβαίωσις ὅτι πραγματικὰ ἦταν ἐκεῖνος. Ἐπὶ τέλους τί νὰ κάμουν; Ἀνοίγουν τὴν πόρτα καὶ ὁποία εἶναι ἡ ἔκπληξίς των ὅταν μπροστά τους βλέπουν τὸν ἴδιον γνωστόν των Πέτρον διὰ τὸν ὁποῖον ἐνθέρμως προσηύχοντο.

Ὁποῖον παράδειγμα τῆς ἀδυνάτου ἀνθρωπίνης προσευχῆς. Ἀντὶ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ περιμένουν τὸν Πέτρον νὰ παρουσιασθῇ στὸ μέσον των, κλείουν τὴν πόρτα.

Ἂν καὶ ἡμεῖς κλείουμε τὴν θύρα μας, ἐν τούτοις ὑπάρχει μιὰ πόρτα ποὺ πάντα εἶναι ἀνοικτή. Εἶναι ἡ θύρα τῆς σωτηρίας ποὺ προσφέρει ὁ Χριστός. «Καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς ἐμὲ δὲν θέλω ἐκβάλει ἔξω» μᾶς διαβεβαιώνει.

Κάποτε μιὰ πλουσία γυναῖκα σ' ἕνα νοσοκομεῖο εἶδε στὴν ἀνοικτὴ γραφὴ μιᾶς χριστιανῆς νοσοκόμας μιὰ φωτογραφία ποὺ παριστάνε τὸν Χριστὸ ἱστάμενο ἔξω ἀπὸ μιὰ κλειστὴ θύρα στὴν ὁποία ζητοῦσε νὰ μπῇ. Ἡ εἰκὼν αὐτὴ ἦταν ὁ συμβολισμὸς τοῦ (Ἀποκάλυψις 3:20) Ἰδοὺ «ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω· ἐάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν θέλω εἰσελθεῖ πρὸς αὐτὸν, καὶ θέλω δειπνήσει μετ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς μετ' ἐμοῦ.» Ἦταν ἡ πλουσία αὐτὴ ἀπελύθη ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖο προσεκάλεσε τὴν νοσοκόμο νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ καμμιὰ μέρα. Ἔτσι κι ἔγινε. Ἡ νοσοκόμος τὴν ἐπισκέφθη σ' ἕνα μοναχικὸ ἐξοχικὸ σπίτι. Ἐξεπλάγη ὅμως ὅταν τὴν εἶδε τὴν πόρτα ἀνοικτὴ διάπλατα. Τὴν ρώτησε γιατὶ μέσα σ' ἕνα τόσο ἐρημικὸ σπίτι καὶ ἐφ' ὅσον ἔκαμνε τόσο κρύο εἶχε τὴν πόρτα της ἀνοικτή. Ἡ πλουσία κυρία ἐμειδίασε τῆς ἀπήντησε: «Δὲν μπορῶ νὰ βγάλω ἀπὸ τὸ μυαλό μου τὴν εἰκόνα ποὺ εἶχε δεῖ τὸν Χριστὸ ποὺ στεκόταν ἔξω ἀπὸ μιὰ κλειστὴ πόρτα. Ἤθελα ὅταν θὰ ἐρχόταν στὸ δικό μου σπίτι νὰ εὕρισκε τὴν πόρτα ἀνοικτή». Ὁποία παιδικὴ πίστις!

Ὁ Χριστὸς δὲν δέχεται ὁποια-

δήποτε σιγμή, ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡ δικιά σου θύρα, ἡ δικιά σου καρδιὰ νὰ εἶναι πρόθυμη νὰ τὸν δεχθῆ

—Τὸ τέλος Ἡρῴδου

Δὲν θέλω νὰ κλείσω τὸ ἄρθρο αὐτὸ χωρὶς νὰ σᾶς πῶ τί συνέβη στὸν Ἡρῴδη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Πέτρου.

Ὅταν ἐξημέρωσε ἦταν μεγάλη ταραχὴ μετοξὺ τῶν στρατιωτῶν. Ἔλεγαν: «Τί ἄρα ἔγινεν ὁ Πέτρος;» Ὁ Ἡρῴδης ἀφοῦ ἐζήτησεν αὐτὸν καὶ δὲν τὸν βρῆκε, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας πρόσταξε νὰ θανατωθοῦν. Εὐτυχῶς ποὺ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἶχαν εὐαγγελισθῆ ἀπὸ τὸν Πέτρον. Ὕστερα ὁ Ἡρῴδης θύμωσε κατὰ τῶν κατοίκων τῆς Τύρου καὶ Σιδῶνος. Μιὰ μέρα ντυμένος βασιλικὴν στολὴν ἐκάθησε ἐπὶ τοῦ θρόνου του κι' ἐδημηγόρει. Τόσο τὸν ἐφοβεῖτο ὁ λαὸς ποὺ ἐπεφώνει: «Θεοῦ φωνὴ καὶ οὐχὶ ἀνθρώπου». Ἐκεῖ ἀκριβῶς ἐξηντλήθη ἡ ὑπομονὴ τοῦ Θεοῦ. Τί ἔγινε λοιπόν; «Καὶ παρευθὺς ἐπάταξεν αὐτὸν Ἄγγελος Κυρίου, διότι δὲν ἔδωκεν τὴν δόξαν εἰς τὸν Θεόν· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος ἐξεψύχησεν». Ἴσως ὁ Ἄγγελος αὐτὸς νὰ ἦταν ὁ ἴδιος ποὺ ἠλευθέρωσε τὸν Πέτρον ἀπὸ τὴν φυλακήν.

Ἀδελφοὶ τοῦ Χριστοῦ, προσοχή. Εἶναι τρομερὸν νὰ πέσῃ κανεὶς στὰ χέρια τοῦ ζῶντος καὶ θυμωμένου Θεοῦ.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἀντιμετωπίζοντες ὀξύτατον προβλημα χώρου ἐν τῷ Δημοτικῷ Νεκροταφείῳ, παροκαλοῦμεν τοὺς ἔχοντας ἐνταφιασμένους συγγενεῖς πρὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1954 ἤτοι πρὸ τριετίας καὶ πλέον, ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνεργήσωσι τὴν ἐκταφὴν των μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἄλλως ἐφαρμόζοντες τὸν κανονισμὸν τοῦ Δημοτικοῦ Νεκροταφείου, θὰ προέλθωμεν αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ἐκταφὴν τούτων ἄνευ ἑτέρας εἰδοποιήσεως.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Δέχεται αἰτήσεις προσλήψεως ἑνὸς ἰατροῦ Γενικῆς Ἰατρικῆς διὰ τὸ Ὑποκατάστημα Ἀλιβερίου.

Προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων 15 ἡμέραι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Ὑποκ)τι Ἀλιβερίου καὶ Γραφείῳ Πληροφοριῶν τῆς Διοικήσεως

(Ἐκ τῆς Δ)νσεως τοῦ Ὑποκ)τος Ἀλιβερίου)

ΝΕΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΚΩΝ. ΑΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Χειρουργοῦ Ὀδοντιάτρου
Παπαδημητρίου 6 — Τηλ. 8,51
(Παραπλεύρως Γραφείων Ἐρυθρ. Σταυροῦ.
Τὸ Ἰατρεῖον διαθέτει καὶ Ἀντινολογικὸν Μηχάνημα.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης:
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος: Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

Ὅσα ἔργα ἔκαμε δέν τὰ ἐπενόει ὁ ἴδιος καὶ τοῦτο διότι δὲν ἐγνώριζε ποίων ἔργων ἔχει ἀνάγκην ἡ Ν. Ἀρτάκη. Κάποιος συνελάμβανε τὸ ἔργον καὶ διὰ τοῦ γαμβροῦ τὸν κ. Δημοπούλου ἐγίνετο ἡ πρότασις καὶ ὁ κ. Τσαλίκης προθυμότατα τὸ ἐκτελοῦσε.

Ἕνα μόνον πρᾶγμα ζητοῦσε ἀπὸ ἔργον νὰ εἶναι τέλειαν..».

Καὶ τώρα ἰδοὺ τὰ ἔργα του:

1) *Διέθεσε περὶ τὰ 2.000* δολλάρια καὶ ἔκαμε τὸ περιτείχισμα τοῦ νεκροταφείου, τὸ ὀστεοφυλάκιον καὶ τὸ νεκροταφειακὸν ναΐδριον.

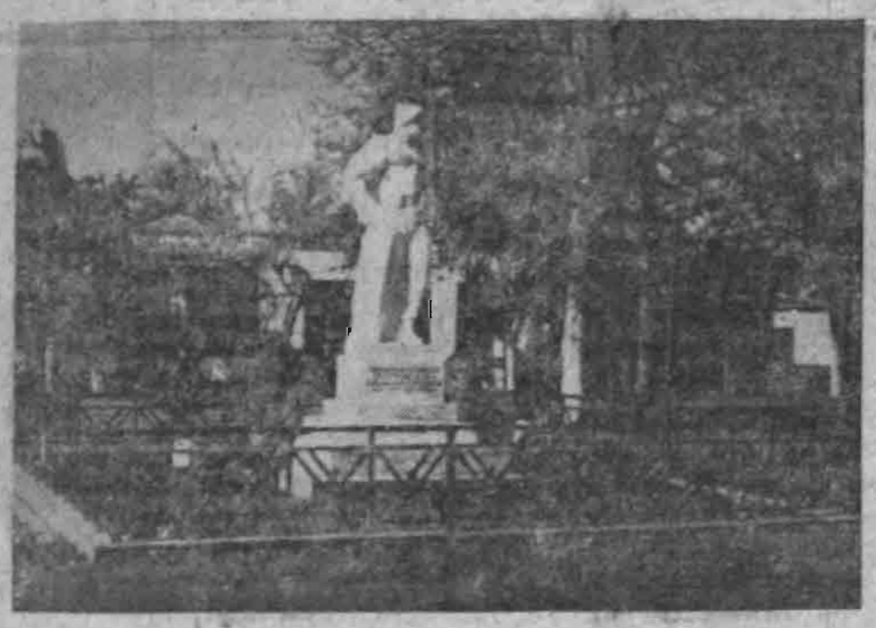
2) Ἡ πλατεῖα τοῦ χωρίου παρουσίαζε ὄψιν ἀθλίαν κατὰ τὴν περίοδον τῶν βροχῶν καὶ τοῦ χειμῶνος. 1200 δολλάρια ἔστειλεν ὁ καλὸς κ. Τσαλίκης διὰ νὰ ὑψωθῇ ἡ στάθμη της καὶ νὰ περιβληθῇ μὲ διάζωμα τσιμεντοκιάματος.

3) Εἰς τὸ κέντρον τῆς πλατείας ἕνα σιδηροῦν κιγκλίδωμα, εἰς τὸ μέσον τοῦ ὁποίου ὑψώνεται ἐπιβλητικὸς μαρμάρινος ἀνδριὰς τοῦ ἀγνώστου στρατιώτου, προσδίδει μεγαλοπρέπειαν.

Κάθε Ἑλληνικὴ ψυχὴ κατὰ τὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς καὶ τὴν κατάθεσιν τῶν στεφάνων πρὸ τοῦ μνημείου τούτου φέρει μὲ εὐλάβειαν τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν της εἰς κάθε γωνίαν τῆς Ἑλληνικῆς αὐτῆς γῆς, ὅπου εἷς ἄγνωστος στρατιώτης ἔχυσε τὸ αἷμα του καὶ ἄφησε τὰ κόκκαλά του ὑπὲρ τῶν ὡραιοτέρων ἰδανικῶν τοῦ ἀνθρώπου: τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας. Καὶ τοῦτο, ἔργον τοῦ κ. Τσαλίκη, 1500 δολλάρια νομίζω ἐστοίχισε.

4) Διέθεσε 5 000 δολ. διὰ τὴν μεταφορὰν ὕδατος ἐκ τῆς περιοχῆς Βατῶντος εἰς Ἀρτάκην ὡς πρώτην δόσιν, μὲ ὑποσχέσεις καὶ νέων εἰσφορῶν.

5) Ἐπίσης ὑπὲρ τοῦ Χριστιανικοῦ συλλόγου «Ἡ Παντάνασσα» καὶ ὑπὲρ τῶν Προσκόπων κλπ. διέθεσε ἀρκετά

Τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου ἐν Νέᾳ Ἀρτάκῃ (Δωρεὰ τοῦ κ. Παύλου Τσαλίκη).

Ἀμερικῆς· ὡς κτίριον ἦτο τέλειον. Εἶχε ὅμως τὰς ἐλλείψεις του. Ἔλειπαν τὰ ὑγιεινὰ ἀποχωρητήρια, ὁ σχολικὸς κῆπος, ἡ ὕδρευσις, τὸ ὑπόστεγον καὶ τὸ σπουδαιότερον τὸ περιμάνδρωμα. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη δὲν ἐκινήθην διὰ τὴν τελείωσίν του. Ἐπερίμενα νὰ τελειώσουν τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

Κατὰ τὸ 1953 ὅμως ἐνόμισα ὅτι ἐπέστη ὁ καιρὸς διὰ νὰ ἐνεργήσω καὶ ἐγὼ διὰ τὴν ὁλοκλήρωσίν του. Καὶ πρῶτα —πρῶτα συλλαμβάνω τὴν ἰδέαν καὶ θέτω σειρὰν προτεραιότητος ἑκάστου ἔργου.

Ἀμέσως κατόπιν κυκλοφορῶ μίαν ἔκκλησιν πρὸς τοὺς κατοίκους καὶ τοὺς καλῶ ὅπως, κατὰ δύναμιν, μὲ βοηθήσουν εἰς τὴν προσπάθειάν μου καὶ ὁλοκληρωθῇ τὸ Σχολεῖον διὰ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὡς ἄνω ἔργων.

Συγχρόνως ἀποστέλλω θερμὰς ἐπιστολὰς τόσον πρὸς τοὺς ἐν Ἀμερικῇ διαβιοῦντας Ἀρταχηνοὺς ὅσον καὶ πρὸς τοὺς ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τοιούτους.

Ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν δύο πρόσωπα μοῦ παρεῖχον τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπιδείξουν κατανόησιν: Ὁ κ. Τσαλίκης καὶ κάποιος ἄλλος, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἀποφεύγω νὰ ἀναφέρω. Ὁ κύριος οὗτος εἶναι πλουσιώτατος. Ὁ κ. Τσαλίκης ὠχριᾷ πρὸ αὐτοῦ. Πρὸ ἐνὸς ἔτους εἶχεν ἔλθει εἰς Ἀρτάκην. Κάποια μέρα ἐπεσκέφθηκε καὶ εἰς τὸ Σχολεῖον. Τὸν παρουσίασα εἰς τοὺς μαθητάς μὲ τὰ καλλίτερα λόγια. Τοῦ ἀνέφερα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σχολείου καὶ μοῦ ὑποσχέθηκε, μόλις ἐπιστρέψει στὴν Ἀμερικὴ θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἑνὸς ἔργου.

Σ' αὐτοὺς τοὺς δύο ἔγραψα καὶ τοὺς καλοῦσα ὅπως ἀποθανατίσουν τὸ ὄνομά των μὲ τὴν ἐκτέλεσιν οἱουδήποτε ἔργου. Ἰδοὺ ἡ σειρὰ τῶν ἔργων: 1) Περιμάνδρωμα 2) Ἀποχωρητήρια 3) Ὑδρεύσεις 4) Σχολ. κῆπος 5) Ὑπόστεγον.

Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα: Πρῶτος σπεύδει ὁ κ. Τσαλίκης καὶ μοῦ γράφει ὅτι θὰ ἀναλάβῃ τὸ σπουδαιότερον ἔργον: Τὸ περιτείχισμα. Συγχρόνως ἀποστέλλει τὸ αἰτηθὲν παρ' ἐμοῦ ποσὸν τῶν 2550 δολ. καὶ τὸ ἔργον τελειώνει τὸ θέρος τοῦ 1954.

Καὶ ὁ πλουσιώτατος κύριος; Ἀκόμη νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ. Στέλλω καὶ δεύτερον γράμμα. Καὶ τὸ δεύτερο γράμμα μου πῆγε καὶ βρῆκε τὸ πρῶτο καὶ τὰ δυὸ μαζί, ἀναπάντητα, μὲ ἔρριξαν σὲ στοχασμό:

Τί νὰ εἶναι τάχα ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπο, τὸν πραγματικὸ ἄνθρωπο; Τὸ χρῆμα; Ὤ! Ὄχι! Χίλιες φορές, ὄχι. Λένε ὅτι οἱ πλούσιοι δὲν ἔχουν ἰδανικά. Δὲν πιστεύουν σέ τίποτε. Γι' αὐτούς πατρίδα, θρησκεία καὶ οἰκογένεια εἶναι ὁ πλοῦτος. Δὲν ἔχουν καὶ ἄδικο νομίζω. Θὰ ἤμουνα ἄδικος ὅμως ἐὰν παρεγνώριζα ὅτι πολλοὶ τούτων, εὐεργέτησαν τὴν ἀνθρωπότητα ὡς ἱδρυτοὶ νοσοκομείων, γηροκομείων, πτωχοκομείων, σχολείων, βιβλιοθηκῶν καὶ λοιπῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων. Μὰ αὐτοὶ πρέπει νὰ βρίσκωνται εἰς τὴν ἐξαίρεσιν. Αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἠχοῦν ἔντονα τὰ θεῖα λόγια τοῦ Ναζωραίου «...Εὐκολώτερόν ἐστιν κάμηλον διελθεῖν διὰ τρυμφαλιᾶς ραφίδος ἢ πλούσιος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν...».

Δὲν εἶναι λοιπὸν τὸ χρῆμα ποὺ κάνει τὸν ἄνθρωπον. Τὰ γράμματα; ἡ μόρφωσις; Ἴσως.

Ἡ ψυχή, μέσα στὴν ὁποία ἔχει ἐμφυτευθῇ τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ πλούσιος συναισθηματικὸς καὶ ἠθικὸς κόσμος ποὺ ἔχει καθένας μέσα μας. Αὐτὰ κάνουν τὸν ἄνθρωπο.

Ἐπανέρχομαι στὸ σκοπό μου. Ὁ κ. Τσαλίκης λοιπὸν προθυμότατος εἰς τὴν ἔκκλησίν μου. Ὁ ἕτερος δὲν κατεδέχθη οὔτε νὰ μοῦ ἀπαντήσῃ ὡσὰν τάχα ἡ ἔκκλησίς μου νὰ ἀφοροῦσε ἀτομικὸν ζήτημα.

Ὡστόσο ὅμως ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι ὁ φίλτατός μου οὗτος διέθεσε σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ «Παναγία ἡ Φανερωμένη». Ἄξιος ὁ μισθός του. Καὶ ἀπ' αὐτὴ τὴ θέσι τὸν συγχαίρω.

Ἀλλὰ καὶ τὸ Σχολεῖον εἶναι ναός; εἶναι θεῖον λειτούργημα, εἶναι ἐργαστήριον ὅπου σφυρηλατοῦνται τὰ ὡραιότερα ἰδανικὰ τοῦ ἀνθρώπου: ἡ πίστις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν Πατρίδα. Μέσα εἰς τὸ Σχολεῖον οἱ νεαροὶ βλαστοὶ ζοῦν θρησκευτικὴν καὶ ἠθικὴν ζωήν. Μέσα σ' αὐτὸ οἱ μικροὶ μαθηταί μας διδάσκονται, παρατηροῦν, ἐρευνοῦν, παραδειγματίζονται. Τὸ Σχολεῖον εἶναι πραγματικὴ κυψέλη, ἡ ὁποία παράγει τὸ γλυκασμὸ τῆς ἀνθρωπότητος. Νὰ γιατὶ πιστεύω ὅτι δὲν ὑπάρει ὡραιοτέρα δωρεὰ ἀπὸ τὴν δωρεὰν ὑπὲρ τῶν Σχολείων.

Ἂς μὲ συγχωρήσῃ ὁ φίλος μου. Δὲν εἶναι ὁ σκοπός μου νὰ τὸν πικράνω. Πικρία κατέχει τὴν ψυχήν μου γιατὶ δὲν μὲ ἐνοιωσε καὶ τὸ περισσότερο γιατὶ δὲν ἀξιώθηκα μιᾶς ἀπαντήσεως.

Συνεχίζω λοιπὸν διά τὸ Σχολεῖον.

Μετὰ τὸ περιτείχισμα, κάνω τὰ ἀποχωρητήρια μὲ ἔρανον τὸν ὁποῖον ἐνήργησα, ταυτόχρονως, μεταξὺ τῶν κατοίκων.

Ἀκολουθεῖ τὸ τρίτον ἔργον, ἡ ὕδρευσις.

Πάλιν ἀποτείνομαι, τώρα πιά, εἰς τὸν κ. Τσαλίκην. Τοῦ γράφω ὅτι ἡ ἐγκατάστασις ἠλεκτραντλίας καὶ ἡ κατασκευὴ δεξαμενῆς θὰ στοιχίσουν περὶ τὰ 400 δολ. Μέσα σὲ δέκα ἡμέρες λαμβάνω τὰ 400 δολ. Ἀμέσως ἀγοράζω ἠλεκτραντλία κάνω καὶ δεξαμενὴν καὶ 10 βρυσοῦλες σήμερα δροσίζουν 500 παιδιὰ τοῦ Σχολείου.

Ἡ ὕδρευσις ἐπέφερε αὐτομάτως καὶ τὴν ἰδρυσιν σχολ. κήπου.

Ὑπελείπετο τὸ τελευταῖον ἔργον διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ τὸ Σχολεῖον.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὸ 1956. Ὁ μεγαλος αὐτὸς ἄνθρωπος παθαίνει ἡμιπληγία. Εἶναι κατάκειτος. Ὅλοι συμπονοῦμε καὶ συμπάσχουμε. Σὲ τί ἀρά γε νὰ ἔφταιξε ὁ ἄνθρωπος αὐτός; Γιὰ νὰ δοκιμάσῃ ὁ Θεὸς τὴν πίστι του; Ἴσως. Ποιὸς μπορεῖ νὰ ξαίρῃ τὶς βουλὲς τοῦ Θεοῦ; «Ὃν ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει»....

Ἀπὸ τὸ κρεββάτι τοῦ πόνου του μοῦ ἀπαντᾷ. Ὄχι μὲ δικό του χέρι. Εἶναι παράλυτο. Μὲ δεύτερο πρόσωπο. Θυμᾶται τὸ Σχολεῖο. Γνωρίζει τὸν πόνο μου. Γνωρίζει ὅτι μὲ βασανίζει τὸ τελευταῖο ἔργο, τὸ ὑπόστεγο. Θέλει νὰ μάθῃ πόσο στοιχίζει. Τοῦ ἀπαντῶ: «Μ' ἕνα πρόχειρο λογαριασμὸ δικό μου 1200 δολ.», Μοῦ ζητᾶ σχεδιάγραμμα καὶ μελέτη τοῦ Ὑπουργείου. Τοῦ τὰ στέλλω. Σὲ 3.300 δολ. ἀναβιβάζει τὴν δαπάνη ἡ μελέτη. Ἀλλὰ τοῦ γράφω, Δὲν ἔχω ἀπαιτήσει γιὰ τὸ ποσὸ αὐτό. Κυττᾶτε τὴν ὑγείαν σας. Ἀρκετὰ προσφέρατε ὑπὲρ τοῦ Σχολείου. Γιὰ τὸ ὑπόστεγο ἔχει ὁ Θεός».

Καὶ ὁ ὑπέροχος αὐτὸς ἄνθρωπος ἔδω καὶ 20 ἡμέρες μοῦ ἔστειλε τὰ 1200 δολ. γιὰ νὰ ἀρχίσουμε τὸ ἔργο.

Πῶς νὰ μὴν συγκινεῖται καθένας ἀπὸ τὴ μεγαλοψυχία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ;

Ἰδοὺ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Εὐεργέτου. Σὲ 15.000 δολ. ὑπολογίζονται αἱ δαπάναι αὐτοί. Γιὰ τὶς ἐλεημοσύνες του δὲν μποροῦμε νὰ ξαίρουμε. Οὔτε καὶ λόγος μᾶς πέφτει νὰ κρίνουμε αὐτές.

Ἐδῶ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ κάμω μία διευκρίνησι.

Ἕνας εὐεργέτης κρίνε

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἡ πρώτη φθινοπωρινὴ βροχὴ ἔπεσε.

—Καὶ ἦταν πολὺ εὐεργετικὴ γιὰ τὴν γεωργία.

—Πέρασε τὸ καλοκαῖρι χωρὶς νὰ λαλήσῃ ὁ λαλήστατος καὶ ἀγαπητός μου Κων Λάλος, ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς Τ.Ε Α. Μακρυκάπας.

—Ποιὸς ἰσχυρός, ἄραγε, τὸν ἀναγκασε νὰ μείνῃ ἄλαλος;

—Θὰ τὸν μάθωμε κι αὐτὸν καὶ θὰ τὸν.. ζωγραφίσωμε.

Ἡ Στενή, ποὺ δὲν ἐννοεῖ, ἐπὶ τόσα χρόνια, νὰ φαρδύνῃ, ἄνοιξε διάπλατα τὶς ἀγκάλες της, τὴν 1ην Σεπτεμβρίου.

—Καὶ δεχθῆκε, μέσα σ' αὐτές, ἀρκετοὺς ἐμπόρους, πανηγυριστὰς καὶ ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

—Προχθὲς πιάστηκε ἕνδω καὶ καταδικάστηκε σὲ φυλάκιση 75 ἡμερῶν κάποιος κουλουροπώλης ποὺ ... ἔγινε γυναίκα !...

—Κ' ὕστερα ἀπὸ τὸν συναγωνισμὸν αὐτόν, ποὺ κάνουν πρὸς τὶς γυναῖκες ὡρισμένοι θηλυπρεπεῖς, πῶς νὰ μὴ προβοῦν κι αὐτὲς σὲ ἀντίποινα ;

—Νὰ φοροῦν, δηλαδή, πανταλόνια καὶ νὰ παρουσιάζωνται ὡς ἄνδρες ;

—Μὴ χειρότερα !

—Κάποιος ὀπωροπώλης πούλησε στὸν Ἰσαάκ, τὸν φωτογράφο, ντομάτες κάτω ἀπὸ τὴν διατίμησι.

—Φαίνεται πὼς, ὁ φίλος ὀπωροπώλης, ἔκαμε αὐτὴ τὴ *θυσία* γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὰ καλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ τοῦ Ἰσαάκ.

—Ἂς τὰ χαίρεται, λοιπόν, κι' ἂς τὰ καμαρώνῃ.

—Ὁ συμπολίτης Θύμιος Ποΐδας, ἄνοιξε, στὴν ὁδὸ Μπαλαλαίων 4, «Γραφεῖον Συνοικεσίων».

—Νὰ ἕνα πρᾶγμα ποὺ ἔλειπε ἀπὸ τὴν πόλι μας

—Εἶμαι βέβαιος, πὼ ,ὅποιος ἢ ὁποία θὰ πέσῃ στὴν παγίδα τοῦ Ποΐδα, σίγουρα θὰ εὐθυμήσῃ καὶ θὰ χορέψῃ τὸν χορὸ τοῦ Ἡσαΐα.

—Γι' αὐτὸ νέες ἐλεύθερες
χωρὶς νὰ χαρτερῆτε
τὸν ἄγνωστο νυμφίο σας.
στοῦ Θύμιου θὰ τὸν βρῆτε.

—Ὥρα καλὴ σᾶς εὔχομαι,
καὶ στέφανα χρυσᾶ.
Χρόνια πολλὰ νὰ ζήσετε
μὲ ἄνδρα σᾶν Πασσᾶ.

Ζ.

ται ὄχι ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν ἔργων του ἢ ἀπὸ τὰ χρήματα ποὺ διέθεσε γι' αὐτά. Ἕνας εὐεργέτης κρίνεται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα ποὺ ἔχει, καί, πρὸ παντός, ἀπὸ τὴν πίστι καὶ θέλησι ποὺ ἔχει γι' αὐτά. Καὶ ὁ κ. Τσαλίκης δὲν εἶναι πλούσιος. Τοῦτο γιὰ μένα ἔχει μεγαλυτέραν ἀξίαν. Τὸ ὅτι ὁ κ. Τσαλίκης διέθετε τὶς οἰκονομίες του καὶ ἔκαμε ἔργο, ὄχι ἐκ τοῦ περισσεύματος, ἀλλὰ ἴσως ἐκ τοῦ ὑστερήματος. Νὰ γιατί ἐπιμένω νὰ πιστεύω ὅτι ἡ φιλανθρωπία καὶ ἡ ἀγαθοεργία δὲ εὑρίσκουν ἀπήχησιν εἰς τὸν πλοῦτον.

Πάντοτε ὅμως εἶ δύο αὐτὲς ἀρετὲς συγκινοῦν κάθε χριστιανικὴ ψυχή.

Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ κ. Τσαλίκης. 50 χρόνια βρίσκεται στὴν Ἀμερική. Καὶ ὅμως δὲν ξέχασε τὴν Πατρίδα του. παρ' ὅλον ὅτι τὸν χωρίζει ἡ ὑγρὰ ἀπόστασις 4.000 μιλίων. Ἐλεεῖ εὐεργετεῖ. Καὶ ἐλαιῶν δὲν κουράζεται, διότι ἡ ἐλεημοσύνη καὶ ἡ εὐεργεσία εἶναι ἀρετὲς ἀκαταπόνητες.

Ἡ Ἀρτάκη δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανη διὰ τὸ ἐκλεκτόν της *αὐτὸ τέκνον. Καὶ* ὁ κ. Τσαλίκης δύναται νὰ εἶναι ἥσυχος ὅτι ἐξεπλήρωσε καὶ ἐκπληρώνει τὸ καθῆκον του, σᾶν ἄνθρωπος καὶ σᾶν χριστιανός.

Ὅσο γιὰ μένα ποὺ ὁ ὑπέροχος αὐτὸς ἄνθρωπος μοῦ ὁλοκλήρωσε τὸ ὄνειρον τῆς τελειώσεως τοῦ Σχολείου, ἕνα καθῆκον μοῦ μένει : Νὰ παραδώσω τὸν μεγάλον αὐτὸν φιλάνθρωπον καὶ μεγαλοεὐεργέτην τῆς Ἀρτάκης κ Παῦλον Τσαλίκην, εἰς τὴν αἰωνιότητα.

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ
Διευθυντὴς
τοῦ Δημότ. Σχολείου
Ν. Ἀρτάκης

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ
1)ΞΙΟΥ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Ἀριθ. πρωτ. 56.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διακηρύξεως Ἐπαναληπτικῆς Δημοπρασίας

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Σοφίας

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐκτίθεται εἰς ἐπαναληπτικὸν Δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν. κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐγκριθείσης μελέτης, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεων ἔργασιῶν ἀνεγέρσεως 1/ξίου Διδακτηρίου τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Ἁγίας Σοφίας, προϋπολογισθείσης δαπάνης ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (145.000)

Δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων πρώτης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ καθὼς ἐπίσης καὶ ἐμπειροτέχναι.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ καὶ εἰ. τὸ ἐνταῦθα Δημ.Σχολεῖον τὴν 29 — 9 — 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην ἕως 12ην π. μ.

Τῶν σχετικῶν ὅρων του διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐν Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῇ 5—9—57.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
ΚΩΝΣΤ. ΤΣΟΚΑΝΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΠΙΕΩΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐνταῦθα Συλλόγου τῶν ἐκ Καππαδοκίας Προκοπιέων «Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ρῶσσος» καὶ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ ἐν Πειραιεῖ ἐδρεύοντος τοιούτου, 100 καὶ πλέον ἄπορα παιδιὰ Προκοπιέων τῆς Χαλκίδος, τοῦ Πειραιῶς, τῶν Ἀθηνῶν καὶ περιχώρων, χάρηκαν ἐφέτος τὸ ὕπαιθρον, κάτω ἀπὸ τὰ πεύκα κοντὰ στὰ κρύα νερά, στὴν κατασκήνωσι, στὸ Συνοικισμὸ Μακρυμάλλης, ποὺ λειτούργησε ἀπὸ 1—8 ἕως 3—9—57, μὲ χρήματα τῶν ἀνωτέρω Συλλόγων καὶ ἀπὸ εἰσφορὰς διαφόρων. Ἐπὶ ἕνα μῆνα, τὰ παιδιὰ αὐτά, πλαισιωμένα ἀπὸ τὸ ἀπαραίτητον προσωπικὸν καὶ παρακολουθούμενα ὑπὸ τοῦ ἐναρέτου καὶ φιλευσπλάχνου προέδρου τοῦ ἐν Χαλκίδι Συλλόγου κ. Σωτηρ. Γιακομίδου, ἀνεζωογόνησαν τοὺς ἐξαιτλημένους ὀργανισμούς των ἀπὸ τὴν παρασκευὴν πλουσιωτάτου συσσιτίου κ.λ.π

Ἡ ἀξιόλογος αὐτὴ προσπάθεια ἀμφοτέρων τῶν ἀνωτέρω Συλλόγων, ὀφειλομένη εἰς τὴν ἔμπνευσιν τοῦ κ. Σωτ. Γιακομίδου, ποὺ ἄρχισε ἐφέτος, πρόκειται νὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον. Ἐλήφθη δὲ καὶ ἀπόφασις ὅπως κατασκευασθοῦν εἰς τὴν περιοχὴν Μακρυμάλλης μόνιμοι ἐγκαταστάσεις διὰ τὴν κατασκήνωσιν.

Τὴν 1ην τρέχοντος μηνός, ἐπὶ τῇ λήξει τῆς περιόδου τῆς κατασκηνώσεως ταύτης. ἔλαβε χώραν σεμνὴ τελετή, κατὰ τὴν ὁποίαν παρέστησαν ὁ κ. Διοικητὴς τῆς Σχολῆς Πεζικοῦ, ὁ κ. Δήμαρχος Κερατσινίου, ὁ ἱερεὺς τοῦ χωρίου, πολλοὶ παραθερισταί, τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν Συλλόγων τῶν Προκοπιέων Πειραιῶς καὶ Χαλκίδος, Δημοσιογράφοι καὶ ἀρκετὸς κόσμος.

Οἱ παριστάμενοι συνεχάρησαν τοὺς σχόντας τὴν πρωτοβουλίαν διὰ τὴν θεάρεστον ταύτην πρᾶξιν των καὶ ἰδίᾳ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἐν Χαλκίδι Συλλόγου ἀποτελουμένου ἐκ τῶν κ. κ. Σωτηρ. Γιακαμίδου προέδρου, Ἑλένης Ἐλευθεριάδου γραμματέως, Θεοδωρ. Συμεωνίδου ταμίου καὶ Ἰωακ. Ἐξαδακτύλου, Ἄννης Ἀκινίδου Μιχ Μιχαηλίδου καὶ Ἀποστ. Ἀβερκιάδου μελῶν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Γεννήσεις*

Ἡ κ. Μαρία Γεωργίου Μπασούκου, ταμειακοῦ, ἔτεκεν θῆλυ.

—Ἡ κ. Τούλα Μηνᾶ Νασλίμη. τοῦ φιλοτίμου ταχυδρομικοῦ μας διανομέως. ἔτεκεν αἰσίως εἰς τὴν ἐνταῦθα Κλινικὴν τοῦ ἰατροῦ κ. Ἀριστ. Παππᾶ, τὸ πρωτότοκον ἄρρεν.

Εἰς τοὺς εὐτυχεῖς γονεῖς εὐχόμεθα νὰ ζήσῃ ὁ διάδοχος των.

—*Βαπτίσεις*

Ὁ κ. Γεώργιος Κ. Μούτουπας, ἀνάδοχος ἠλεκτροφωτισμοῦ Πολιτικῶν ἐβάπτισεν ἐν Νεοχωρίῳ τὸ πρωτότοκον ἀγοράκι τοῦ κ. Γεωργίου Κων. Τσουπεῆ, καλέσας αὐτὸ Κωνσταντῖνος.

—Ἡ πρεσβυτέρα κ. Ἑλένη Νικολ. Ράζου, ἐφημερίου Παγῶντος. ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας ἐν Ἀσταλῃ τὴν 8)9)57 τὸν πρωτότοκον υἱὸν τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Δημητρίου Σωτ. Διάσκου, χαρισαμένη εἰς αὐτὸν τὸ ὄνομα Σωτήριος.

Ἐπηκολούθησε, μετὰ τὸ μυστήριον, συμπόσιον εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τοῦ νεοφωτίστου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησε ὁδιάπτωτο κέφι.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς ἀναδόχους εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσουν τὰ νεοφώτιστα.

—*Ἀρραβῶνες*

Ὁ κ. Νικόλ. Ἀποστολόπουλος, ἀνθ)γὸς Πεζικοῦ καὶ ἡ δ ις Ἰάσμη Παν. Πόγκα, τμηματάρχου Δήμου Χαλκιδέων, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὡσαύτως ὁ κ. Ἰωάννης Μέξης ὑπολοχαγὸς Πεζικοῦ, μετὰ τῆς διδος Φάτιας Παντ. Πόγκα.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—*Γάμοι*

Ὁ κ. Εὐάγγελος Δημ. Μαστροβασίλης, ἐκ Παλατίων, ἔμπορος ὑποδημάτων ἐν τῇ πόλει μας, καὶ ἡ δίς Μαρίκα Νεάνθ. Γκουλία. ἐκ Νέας Ἀρτάκης, ἐτέλεσαν ἐκεῖ τοὺς γάμους των τὴν 25)8)57.

—Ὁ κ. Σωτήριος Παν. Παράκαης. ἔμπορος ἐν Μακρυκάπᾳ, καὶ ἡ δνὶς Γιούλα Ἀνέστη Καρβούνη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ ἐν Κοντοδεσποσιφ τὴν 1)9)57.

Τὸ γαμήλιον συμπόσιον, μὲ 200 καὶ πλέον προσκεκλημένους, ἐσυνεχίσθη, ἐπὶ διήμερον, ἐν Μακρυκάπᾳ.

Εἰς τὸ τριαστὸ ζευγάρια εὐχόμεθα νὰ ξήσουν εὐτυχισμένα καὶ πολύχρονα.

Θεόδωρ. Λιλῆς—Ν. Ζ.

—Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Δ. Νικολοῦτσος καὶ ἡ δνὶς Ἀργύρω Π. Κριτσικᾶ ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, ἐν Μετοχίῳ — Διρφύος, τὴν 8)9)57, Εὐχόμεθα νὰ ζήσουν.

—*Προαγωγαί*

Ὁ συμπολίτης κ. Χάρης Νικολης, ὑπηρετῶν μεχρι τοῦδε εἰς τὴν Δ)νσιν Ἀνοικοδομήσεως Θηβῶν, προήχθη εἰς Νομομηχανικὸν Α', καὶ ἐτοποθετήθη εἰς Ἀμφισσαν ὡς Νομομηχανικὸς Φθιώτιδος.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» συγχαίρει ἐγκαρδίως.

—*Ἡ νέα Διεύθυνσις τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου Χαλκίδος*

Ἀφιχθεὶς ἐκ Ναυπλίου ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Στρατολογικοῦ Γραφείου Χαλκίδος ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης Ἀντισυνταγματάρχης κ. Πέτρος Ἀχριώτης, τοῦ κ Δημητρ.Γερακίνη μετατεθέντος εἰς Λάρισαν.

ΠΕΝΘΗ

—*Δημήτριος Οἰκονόμου*

Μὲ ἰδιαιτέραν θλῖψιν ἡ Χαλκὶς ἐπληροφορήθη τὸν αἰφνιδίον θάνατον τοῦ ἐπιλέκτου τέκνου της Δημητρίου Οἰκονόμου ἀντιναυάρχου ἐ. ἀ. ἐπισυμβάντος εἰς Χίον καὶ εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν. Ἡ κηδεία του ἐγένετο εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ δὲ σορός του μετεφέρθη καὶ ἐτάφη εἰς τὸν ἐνταῦθα οἰκογενειακὸν του τάφον τὴν 13)9)57. Τὸ τρισάγιον ἔψαλεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν ἱερέων τοῦ Νεκροταφειακοῦ Ναοῦ, τοῦ ἐφημερίου Παναγίας Ὁδηγητριας καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου του. ὅστις καὶ ὡμίλησεν δι' ὀλίγων περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν πατρίδα τοῦ μετασταντος. Κατὰ τὴν ταφὴν παρέστησαν οἱ κ.κ. Νομάρχης, Δήμαρχος, Πρόεδρος Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, ἀρχετοὶ συνάδελφοι ἐν ἐνεργείᾳ τοῦ ἐκλιπόντος, ὁ Διοικητὴς καὶ ἀξιωματικοὶ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς Πεζικοῦ καὶ φίλοι τοῦ μετασταντος. Στρατιωτικὸν τμῆμα ἀπέδωσεν τὰς τιμάς.

—*Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδης*

Εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα ὁ ἐκ Πρασσεσίου τοῦ Μαρμαρᾶ Ἐμμανουὴλ Ἀντωνιάδης ἢ Χατζῆς. Ὁ μεταστὰς ἀσχοληθεὶς εἰς τὸ ἐμπόριον ἐν Κωνστάντζῃ τῆς Ρουμανίας, μετὰ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν του, διέπρεψεν εἰς αὐτό, μέχρι προ ἐνὸς, ὅτε καὶ ἠναγκάσθη, λόγῳ τοῦ ἐπικρατήσαντος εἰς τὴν χώραν αὐτὴν κομμουνιατικοῦ καθεστῶτος, νὰ ἐκπατρισθῇ, ἐγκαταλείψας ἐκεῖ ὁλόκληρον περιουσίαν. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν του καὶ ἀς παρηγορῇ τοὺς δικούς του.

—*Ἐμμανουὴλ Κάτουλας*

Ἐκοιμήθη τῶν ὑπνον τῆς αἰωνιότητος καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὴν Ἐφόριαν Κύμης ὁ Ἐμμανουὴλ Κατουλας. συνταξιοῦχος δημοδιδάσκαλος, πατὴρ τοῦ παρὰ τῇ Νομαρχίᾳ ὑπηρετοῦντος μηχανικοῦ κ Γεωρ. Κάτουλα. Ὁ μετασὰς ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα καὶ οἰκογενειάρχου καὶ πατρός, ἀξιωθεὶς ν' ἀναδείξῃ τὰ τέκνα του εἰς ἐπιστήμονας μὲ καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΟΙ ΕΡΑΝΟΙ ΥΠΕΡ..... ΤΩΝ ΤΥΦΛΩΝ

Τακτικώτατα, ἀνοιχτομάτικα κοράσια, μὲ χείλη σᾶν κεράσια, προερχόμενα ἐξ Ἀθηνῶν, περιτρέχουν τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα τῆς πόλεώς μας καὶ τῆς ὑπαίθρου καὶ διενεργοῦν, μετὰ φορτηκότητος, ἐράνους «ὑπὲρ τῶν τυφλῶν» !

Καὶ οἱ τυφλοὶ τῆς Εὐβοίας, οἱ παραμένοντες «ἐν σκότει καὶ σκιᾷ» καὶ ἀγνοοῦντες, ὡς ἐκ τούτου, τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑπὲρ αὐτῶν, συλλεγομένων χρημάτων, μᾶς ἐρωτοῦν : Κυρία, ἡμεῖς, λόγῳ τῆς παθήσεώς μας, ἀδυνατοῦμεν νὰ παρακολουθήσωμεν καὶ νὰ ἐλέγξωμεν τὰς Ἀθηναίας δεσποινίδας ποὺ ἐκμεταλλεύονται τὴν τὴν θέσιν μας. Αἱ ἀρμόδιαι ὅμως Ἀρχαὶ τί κάμουν; Πῶς ἐπιτρέπουν τὸ τοιοῦτον ;

—*Ὁ Ἅγιος Χαλκίδος*

Ἐπέστρεψεν ἐκ Τήνου ὅπου εἶχε μεταβῆ νὰ προσκυνήσῃ τὴν Μεγαλόχαρην καὶ νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς του ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κ. Γρηγ. Κολώνη καὶ τοῦ Διακόνου του Ἱερολογιωτάτου κ. Τιμοθέου Τσότρα.

Ὁ Ἅγιος Χαλκίδος, ἐπωφελούμενος τῆς εὐκαιρίας ταύτης, ἔψαλεν παράκλησιν καὶ ἀνέπεμψεν δέησιν ἐμπροσθεν τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνος τῆς Θεομήτορος ὑπὲρ τοῦ Κλήρου καὶ Λαοῦ τῆς Θεοσώστου Ἐπαρχίας Χαλκίδος, Ξηροχωρίου καὶ Βορείων Σποράδων καὶ ὑπὲρ ἀπολυτρώσεως τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν Κυπρίων.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΘΑΥΜΑ

Θά ἐκπλαγῆ, ὅποιος ἐπισκεφθῆ τόν ἐντός τοῦ Νεκροταφείου μας ἐνοριακόν Ἱ. Ναόν τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, ἀπό τήν ἐπελθοῦσαν εἰς αὐτόν κτιριακήν μεταβολήν. Πραγματικόν θαῦμα δύναται νά χαρακτηρισθῆ αὐτό πού ἐπετελέσθη ἐντός ἑξαμήνου χάρις εἰς τήν πρωτοβουλίαν τοῦ Ἱερατικῶς προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ αἰδεσ. κ. Γριαντ. Γριαντσιφύλλου καί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Συμβούλων κ κ. Στ. Γιαννέλη, Συμ. Σουλτανίδη, Στ. Βούζαλη καί Ἀν. Κυριλατήρα. Οἱ προσφέροντες τόν ὀβολόν των διά νά παρουσιασθῆ ἀγνώριστος μεγαλείτερος καί εὐπρεπέστατος ὁ εἰρημένος Ἱ. Ναός, θά αἰσθάνωνται ἀσφαλῶς ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν. Ὑπάρχουν ἀκόμη καί ἐλλείψεις πρός ὁλοκλήρωσιν τοῦ ὅλου ἔργου. Ἀλλά ὑπάρχουν ἀκόμη καί εὐσεβεῖς χριστιανοί οἱ ὁποῖοι δέν θά παραλείψουν νά πράξουν τό καθῆκον των.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐμείναμεν, προχθές, κατάπληκτοι ἐπί τῇ θέᾳ τοῦ συντελεσθέντος ὡραίου ἔργου, ἐψελίσαμεν ἐνδομύχως: «Ἁγίασον, Κύριε, τούς ἀγαπῶντας τήν εὐπρέπειαν τοῦ Οἴκου Σου».

Η ΑΜΥΓΔΑΛΟΨΥΧΑ

Οἱ ἀμυγδαλοπαραγωγοί τῆς Εὐβοίας, οἱ ὁποῖοι κατά μῆνα Μάϊον ἐπώλουν τήν ἀμυγδαλόψυχα πρός 108 δρχ. κατ' ὀκᾶν, ὑποχρεοῦνται, σήμερα, λόγῳ ἀδηρίτου ἀνάγκης, νά διαθέτουν τό προϊόν των αὐτό πρός 28 μόνον δραχμάς.

Πῶς ἡ Κυβέρνησις δέν ἐμερίμνησεν νά προστατεύσῃ καί αὐτήν τήν ταξιν τῶν παραγωγῶν μας ἀπό τήν βουλιμίαν τῶν καιροσκόπων ἐμπόρων;

ΦΟΝΟΣ ΕΙΣ ΜΥΤΙΚΑ

Τήν 15ην τρ. εἰς Μύτικα τῶν Ἁμπελίων ὁ Παναγ. Μαθιουδάκης ἐτῶν 32, ἐργάτης καί πατήρ ἑνός τέκνου, ἐφόνευσε διά κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐξ ἐνέδρας, τόν ὁμοχώριόν του Εὐάγγ. Χρ. Τσιμπόν, ἔγγαμον καί πατέρα δύο τέκνων. Ὁ δράστης, ὅστις παρεδόθη εἰς τό ἐνταῦθα Α΄. Ἀστυνομικόν Τμῆμα, ἰσχυρίσθη ὅτι προέβη εἰς τήν πρᾶξιν του ταύτην διότι ὑπωπτεύετο πῶς ἡ σύζυγός του εἶχε σχέσεις μέ τό θῦμα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατά τήν ἐκκύβευσιν τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς τοῦ ἐν Μύτικᾳ Ἱ. Ναοῦ τῆς «Εὐαγγελισιρίας» γενομένης τήν 17ην)9)57 ἐξήχθη ἐκ τῆς κληρωτίδος ὁ ἀριθμός 000 581 κερδίζων μίαν ραπτομηχανήν. Προσκαλεῖται ὁ κάτοχος τούτου ὅπως προσέλθῃ μετά τοῦ λαχείου του καί παραλάβῃ ταύτην ἀπό τό Ἐκκλησιαστικόν Συμβούλιον.

(Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπή)

Ἐπιζήμιος ἀπόφασις

ΑΙ ΥΠΟ ΑΦΑΝΙΣΜΟΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Διά τόν κ. Νομάρχην

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Νομάρχης Εὐβοίας ἤχθη εἰς τήν ἀπόφασιν «περί καταργήσεως τῶν παρά τήν θέσιν Ἅγιος Στέφανος λειτουργούντων λατομείων καί ἀσβεστοκαμίνων, διά λόγους τουριστικούς καί ἀσφαλείας τῶν γραμμῶν τῆς Δ.Ε.Η».

Ἐπί τῆς ἀψυχολογήτου καί ἀβασανίστου, καθ' ἡμᾶς, ἀποφάσεως ταύτης θά μᾶς ἐπιτρέψῃ ὁ κ. Νομάρχης νά διαφωνήσωμεν ριζικῶς καί νά ταχθῶμεν παρά τό πλευρόν τῶν πληττομένων βιοτεχνῶν καί τῶν ἐργαζομένων. Τήν στιγμήν κατά τήν ὁποίαν ἡ ἀνεργία καί ἡ δυστυχία δέρει τόν τόπον μας, πῶς εἶναι δυνατόν νά ἀνεχθῶμεν τήν ἐπαύξησιν αὐτῆς καί νά μή διαμαρτυρηθῶμεν, ὡς ἔχομεν ὑποχρέωσιν; Καί καθ' ὃν χρόνον ἡ σημερινή Κυβέρνησις καταβάλλει προσπαθείας διά τήν ἐνίσχυσιν τῶν ἐπαρχιακῶν βιομηχανιῶν καί βιοτεχνιῶν, πῶς ἐπιτρέπεται εἰς τόν ἐνταῦθα ἐκπρόσωπον αὐτῆς νά λαμβάνει ἀποφάσεις, περί ἀφανισμοῦ αὐτῶν, μετά τῶν, ἐκ τῶν πραγμάτων, γνωστῶν δυσαρέστων συνεπειῶν; Πεντήκοντα καί πλέον οἰκοκυρειάρχαι εὑρίσκουν ἐργασίαν εἰς τάς ὑπό κατάργησιν προειρημένας ἐπιχειρήσεις καί ἰσάριθμοι ἤ καί περισσότεροι τοιοῦτοι ἐξοικονομοῦν τόν ἄρτον τῆς οἰκογενείας των ἐκ τῆς μεταφορᾶς τῶν καυσίμων καί λοιπῶν εἰδῶν, διά τήν λειτουργίαν αὐτῶν, καί ἐκ τοῦ ἐμπορίου τοῦ περιζητήτου, λόγῳ τῆς ἀρίστης ποιότητος, προϊόντος αὐτῶν, εἰς ἀρκετά μέρη τῆς Ἑλλάδος. Ὅλοι, λοιπόν, αὐτοί οἱ ἐργαζόμενοι καί οἱ οἰκογένειαι των θά ἀντιμετωπίσουν ἀσφαλῶς τό φάσμα τῆς πείνης καί τῆς δυστυχίας, οἱ δέ ἑπτά ἐπιχειρηματίαι, οἱ ὁποῖοι ἐπί ἔτη ἐμόχθησαν, ἐκοπίασαν καί ἐδαπάνησαν διά νά δημιουργήσουν ἀνθούσας ἐπιχειρήσεις καί νά δώσουν εἰς τόν τόπον μας ζωήν καί κίνησιν, τήν καταστροφήν καί τόν ὄλεθρον. Καί δέν εἶναι μόνον τό κακόν αὐτό πού θά προκύψῃ ἐκ τῆς τυχόν ἐφαρμογῆς τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. Νομάρχου, ἀλλά θά ἐπιβαρυνθῇ καί ὁ Κρατικός προϋπολογισμός εἰς τήν ἀποζημίωσιν τῶν ἐπιχειρηματιῶν καί τῶν ἀπολυθησομένων ἐργατῶν.

Συνεπῶς, δέν θά πρέπει νά παρορῶνται τοιαῦτα θλιβερά ἐπακόλουθα χάριν τοῦ τουρισμοῦ. Προέχει ἡ ἐπίλυσις τῶν ἐντός τῆς πόλεώς μας πλείστων ὅσων ζητημάτων, διά τήν τόνωσιν τοῦ τουρισμοῦ, (ὕδρευσις, διαμόρφωσις πλατειῶν καί κατασκευήν ὁδῶν καί οὐρητηρίων κλπ.) ὥστε ν' ἀφεθοῦν, ἐπί τοῦ παρόντος, κατά μέρος, αἱ ἐκτός τῆς Χαλκίδος καί εἰς τήν βιομηχανικήν ζώνην κείμεναι ἐπιχειρήσεις νά συνεχίσουν τήν λειτουργίαν των, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθοῦ νά ἐργάζωνται, ἐντός αὐτῆς οἱ κάμινοι τῶν ἀγχειοπλαστείων, διά τάς ἀναθυμιάσεις τῶν ὁποίων οὐδείς περίοικος αὐτῶν διεμαρτυρήθη μέχρι σήμερον.

Ὡς πρός τόν ἰσχυρισμόν τοῦ λόγου, τῆς ἀσφαλείας τῶν γραμμῶν τῆς Δ.Ε.Η. τόν ὁποῖον προβάλλει ὁ κ. Νομάρχης, καί αὐτός δέν εὑρίσκεται, διότι, ὡς καί ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως γνωρίζομεν, τά λατομεῖα Ν. Σελεμέτα καί Β. Ἀλεξάνδρου ἀπέχουν τόσα πολλά μέτρα ἐξ αὐτῶν ὥστε οὐδείς κίνδυνος νά ὑφίσταται διά τήν καταστροφήν των.

Πρό μιᾶς τοιαύτης πραγματικότητος, θέλομεν νά πιστεύωμεν ὅτι, ὁ κ. Νομάρχης, ὅστις ἐνδεχομένως νά παρεσύρθη ἀπό κακάς εἰσηγήσεις, θά θελήσῃ νά ἀναθεωρήσῃ τήν ἀπόφασίν του, τῆς ὁποίας ἡ ἐφαρμογή εἰς οὐδέν ἄλλο θά συντελέσῃ, εἰ μή μόνον εἰς τήν δημιουργίαν θυμάτων, ἀνεργίας, ἀπογνώσεως καί ἀγανακτήσεως.

Πρόκειται περί ζωῆς ἤ θανάτου ἑκατοντάδων θιγομένων ἀνθρωπίνων ὑπάρξεων, οἱ ὁποῖοι δέν θά παραμείνουν μέ ἑσταυρωμένας τάς χεῖρας χωρίς νά ἀντιδράσουν καθ' ἱονδήποτε τρόπον.

ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΜΑΣ

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀμερικήν, ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τόν Ο.Η.Ε. πρός ὑποστήριξιν τῆς προσφυγῆς μας ἐπί τοῦ Κυπριακοῦ, ὁ βουλευτής Εὐβοίας κ. Γεώρ. Βογιατζῆς.

—Ὁ βουλευτής μας κ. Κ. Καλλίας ἀνεχώρησεν εἰς Λονδίνον ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Βουλῆς προκειμένου νά μετάσχῃ τῆς διασκέψεως ὅλων τῶν κοινοβουλίων τοῦ κόσμου καθώς καί εἰς τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης. Ὁ κ. Καλλίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τούτῳ, εἰργάσθη καί ὡμίλησεν ἐπί τοῦ Κυπριακοῦ.

—Ὁ κ. Μιχ. Στεφανίδης μᾶς ἐγνώρισεν, τηλεγραφικῶς, ὅτι θά ἀγωνισθῇ εἰς τήν Ἐπιτροπήν Ἐξουσιοδοτήσεως, ἧς μετέχει, διά τήν ματαίωσιν τῆς ψηφίσεως τοῦ νέου φορολογικοῦ νομοσχεδίου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ

Φίλτατε κ. Διευθυντά.

Ἤκουσα πολλούς γονεῖς καί κηδεμόνας μαθητῶν καί μαθητριῶν νά παραπονοῦνται ὅτι τάχα κακῶς ἀπερριφθῆ ὁ προστατευόμενός των μαθητής.

Θά ἤθελα ὅμως νά ἀπαντήσωσιν οἱ κύριοι γονεῖς καί κηδεμόνες εἰς τάς ἑξῆς ἐρωτήσεις:

1) Γνωρίζουσιν, οἱ κύριοι αὐτοί, ὅτι τά μαθήματα ἑνίων γυμνασίων τῆς πόλεώς μας εἶναι συσσωρευμένα—τά σπουδαιότερα μαθήματα—εἰς τέσσαρας ἡμέρας: Τρίτην, Τετάρτην, Πέμπτην καί Παρασκευήν, ἐνῷ τήν Δευτέραν καί Σάββατον δέν ἔχουσι πολλά μαθήματα καθότι οἱ κ. κ. καθηγηταί ἀναχωροῦν δι' Ἀθήνας; Ὁ Νόμος ἀπαγορεύει τήν ἀπομάκρυνσιν ἀπό τήν ἕδραν των ἄνευ ἀπογραφῶντος λόγου. Καί ὅμως τό Σάββατον 10 ἤ 11 π. μ. λήγουσι τά μαθήματα τῶν κ. κ. καθηγητῶν καί ἄρχονται δι' αὐτούς, τήν Δευτέραν 11 ἤ 12 π. μ. κατ' εὐθείαν ἀπό τό τραῖνο εἰς τό μάθημα. Εἶναι δυνατόν νά εἶναι μάθημα αὐτό;

2) Ἠρώτησαν ποτέ τά παιδιά ἄν γίνεται ἐκκλησιασμός τῶν μαθητῶν καί μέ πόσους καί ποίους καθηγητάς; Ὁ ἐκκλησιασμός σχεδόν δι' ἕνα σχολεῖον ἔχει καταργηθῇ αὐτό ἄλλωστε θέλουσι καί οἱ κομμουνισταί.

3) Γνωρίζουσιν οἱ κ. κ. γονεῖς καί κηδεμόνες ὅτι οἱ προστατευόμενοί των φοιτοῦν ἐλλειπῶς εἰς τά σχολεῖα καί εἶναι θαμῶνες συνοικιακῶν ἤ κεντρικῶν καφενείων;

4) Μετέβησαν ποτέ εἰς τά γυμνάσια νά ἐρωτήσωσι περί τῆς προόδου τῶν κηδευομένων των; Ἀσφαλῶς ὄχι, ἤ καί ἄν τινες μετέβησαν ἔλαβον μίαν ἐπιπόλαιον ἀπάντησιν εἰς τόν δρόμον.

Διά νά ἐπιτύχῃ τό γυμνάσιον πρέπει:

1) Νά ἀπαγορευθῇ αὐστηρῶς ἡ φοίτησις τῶν μαθητῶν εἰς καφφενεῖα κτλ. οἱ δέ γονεῖς καί διδάσκαλοι νά φροντίσωσι νά λείψῃ τό κακόν αὐτό, οἱ τυχόν δέ ἀδιόρθωτοι καφφενόβιοι μαθηταί νά φύγουν ἀπό τό σχολεῖον.

2) Νά ἐφαρμοσθῇ ὁ Νόμος «περί ἀπομακρύνσεως τῶν κ. κ. καθηγητῶν ἀπό τήν ἕδραν των», αὐστηρῶς κατά τάς Κυριακάς καί λοιπάς ἑορτάς.

3) Ὁ ἐκκλησιασμός νά μή θεωρῆται ὡς πειθαγωγασμός τόσον ἀπό τούς μαθητάς ὅσον καί ἀπό τούς κ. κ. καθηγητάς. Ἴσως ὑπάρχουσι καθηγηταί οἱ ὁποῖοι ὅλως διόλου δέν μετέσχον ἐκκλησιασμοῦ. Τί θέλετε τότε νά κάμωσιν οἱ μαθηταί;

4) Οἱ γονεῖς καί κηδεμόνες νά ἔρχωνται συχνά εἰς ἐπαφήν μέ τό σχολεῖον, νά συσκέπτωνται καί νά λαμβάνωσιν ἀποφάσεις διά τήν βελτίωσιν τῶν μαθητῶν.

Μετά τιμῆς

ΕΝΑΣ ΓΟΝΕΥΣ

Χαλκίς 10)9)57

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

Β. ΜΠΑΦΕΡΟΥ

Παρέλαβον ἅπαντα τά χειμερινά εἴδη εἰς πλουσίαν συλλογήν καί εἰς χαμηλάς τιμάς:

Καπαρτίνες — Ἀδιάβροχα — Τρέν-τ Σκοτ — Παλτά Ἀνδρικά, Γυναικεῖα καί Παιδικά.

Ἅπαντα τά χειμερινά μάλλινα εἴδη. Πλούζες. Ζακέττες, Πουλόβερ, Ὀμπρέλες, Γάντια, Φανέλλες κ.λ.π.

ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΤΟΛΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

Παρακλήσει τοῦ ἡμετέρου διευθυντοῦ κ. Ν. Ζωγράφου καί εἰσηγήσει τοῦ προϊσταμένου τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Τμήματος τῆς «Ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς διά τούς Ἕλληνας» κ. Κων. Γ. Καλοτάρου πρός τόν ἐκλεκτόν συνεργάτην μας ἐν Ἀμερικῇ κ. Π. Τ., ἀπεστάλησαν πρός τόν Πρόεδρον τῆς Ὁμάδος τῶν Προσκόπων Νέας Ἀρτάκης κ. Ἰω. Ρτζον ἑκατόν (100) δολλάρια διά τήν ἀγοράν ὑφάσματος τῶν στολῶν τῶν Προσκόπων.

Ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, τῆς Ὁμάδος ταύτης, ἐξέφρασε πρός τούς ἀνωτέρω τάς θερμοτάτας εὐχαριστίας της.

ΕΠΕΣΕΝ ΕΚ ΔΕΝΔΡΟΥ ΚΑΙ ΕΦΟΝΕΥΘΗ

ΜΑΚΡΥΚΑΠΑ, 9)9)57.— Ὁ νέος Κυριάκος Κ. Στούπας μεταβάς σήμερον εἰς τήν ἀγροικίαν του διά τα ταχτοποιήσῃ τάς ὄρνιθάς του, αἱ ὁποῖαι ἐκινδύνευον νά ἐξαφανισθοῦν ἀπό τήν νεροποντήν, ἔπεσεν ἐκ πεύκου ἐντός ἀσβεστοκαμίνου καί ἐφονεύθη.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ

Διά τῆς ὑπ' ἀριθ. 455)57 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος ἐκηρύχθη ἡ Ἀθηνᾶ θυγ. Βασ. Σωμαρᾶ θετή θυγάτηρ τῆς Μυρίας χήρας Ἰων. Κληβανιώτου, κατοίκου Κύμης.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 16 Σεπτεμβρίου 1957.

Ὁ Πληρεξ. Δικηγόρος

ΓΕΩΡ. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο ντεπόζιτα ἐλαίου τῶν 1 200 ὀκάδων ἕκαστον. Πληροφορίαι παρά τῷ κ. Σωτηρίῳ Κατσίνῃ, οἰνοπώλῃ.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
6
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 554

ΕΝΩ ΕΠΙΚΕΙΤΑΙ Η ΜΑΧΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Μὲ τὴν μετάβασιν εἰς Ἀμερικὴν τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου, τοῦ Θρησκευτικοῦ καὶ Πολιτικοῦ ἡγέτου τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ο. Η. Ε. ἤρχισαν ἐντατικαὶ αἱ ἐνέργειαι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ αἰτήματος τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ πολυπαθοῦς Κυπριακοῦ λαοῦ. Σχετικῶς ὁ ἐκεῖ εὑρισκόμενος βουλευτὴς Εὐβοίας καὶ τ. ὑπουργὸς κ. Γ. Βογιατζῆς μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, τῇ 15)9)1957

Ἀγαπητὲ Νῖκο,

Ἐπανειλημμένως σὲ ζήτησα στὸ τηλέφωνο γιὰ νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν μπόρεσα νὰ σὲ βρῶ.

Ὅπως θὰ ξεύρῃς, ὡρίσθην ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν ὡς μέλος τῆς Ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας διὰ τὴν ἐφετεινὴν συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ ἔλθῃ πρὸς συζήτησιν τὸ ζήτημα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Ὁ ἀγὼν εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη προμηνύεται δύσκολος καὶ τραχὺς λόγῳ τῆς διεθνοῦς καταστάσεως ἐφέτος. Θὰ κάμωμεν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον μας; Εἶμαι ἐδῶ μὲ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀβέρωφ, ὁποῖος σὲ χαιρετᾷ.

Ἡ Ἀντιπροσωπεία μας ἐφέτος περιλαμβάνει, ἐκτὸς τῶν ὑπηρεσιακῶν μελῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ, καὶ τοὺς βουλευτὰς κ. κ. Λοϊζίδην (τῆς Ἐθναρχίας), Στράτον καὶ μένα.

Ἂν θέλῃς ὁτιδήποτε ἀπὸ ἐδῶ, σὲ παρακαλῶ μὴ δυστάσῃς νὰ μοῦ γράψῃς. Μένω στὸ PLAZA HOTEL.

Πολλοὺς χαιρετισμοὺς σὲ ὅλους τοὺς φίλους.

Μὲ ἀγάπην

ΓΕΩΡ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν, ὁ ἡμέτερος διευθυντὴς ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Γ. Βογιατζῆν τὴν κατωθι ἐπιστολήν:

ΧΑΛΚΙΣ, 25)9)1957

Ἀγαπητέ μου Γεώργο.

Πῆρα τὸ ἀπὸ 15)9)57 γράμμα σου. Σ' εὐχαριστῶ ποὺ μοῦ κατέστὰς κοινωνὸν τῶν ἐνεργειῶν σου.

Ὅλο τὸ πανελλήνιον ἔχει στρέψει ἤδη τὴν προσοχήν του πρὸς τὸν Ο Η Ε. καὶ μὲ πραγματικὴν κατάνυξιν παρακολουθεῖ τὸν ἀγῶνα τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς μας ἀντιπροσωπείας ἐπὶ τῆς ἱερᾶς ὑποθέσεως τῶν ὑποδούλων ἀδελφῶν μας Κυπρίων. Ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν ἠσθάνθη ἡ ἐδῶ κοινὴ γνώμη ἀπὸ τὴν θαρραλέαν, ἀξιοπρεπῆ καὶ συντριπτικὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Ἀβέρωφ πρὸς τὸν μισέλληνα πρόεδρον τοῦ Ο. Η. Ε σὲρ Μάνδρο. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μας προξενεῖ κατάπληξιν εἶναι αἱ ἀντεθνικαὶ καὶ ἀχαρακτήριστοι μηχανορραφίαι τῶν δημοκόπων Ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν τὸ ναυάγιον τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος διὰ νὰ τὸ ἐκμεταλλευθοῦν πολιτικῶς!.. Ὅρα καὶ τὰ ἀνθελληνικὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων τοῦ Συγκροτήματος «Βῆμα» καὶ «Νέα» τὰς ὁποίας σοῦ ἀποστέλλω. Ἀλλὰ τί νὰ περιμένῃ κανεὶς ἀπὸ πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδίστασαν νὰ συμμαχήσουν, χάριν τῆς ἐξουσίας, μὲ τοὺς κομμουνιστάς;

Συνεχίσατε ἀπτόητοι τὸν ἀγῶνα σας μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι δὲν θὰ εἶναι μακρὰν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν οὗτος θὰ στεφθῇ ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Εἰ εὐχαί τοῦ ὑγιῶς; σκεπτομένου Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τῶν πολυπαθῶν Κυπρίων σᾶς συνοδεύουν.

Εἰς τὸν ἐν Νέᾳ Ὑόρκην ἀγαπητὸν καὶ τακτικὸν συνεργάτην τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» καὶ Γεν. Γραμματέα τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας» αἰδ. κ. Σπῦρον Ζωδιάτην, γράφω, σήμερα, ὅπως ἔλθῃ πρὸς συνάντησίν σου. Πρόκειται περὶ φλογεροῦ Κυπρίου πατριώτου, τεραστίας μορφώσεως καὶ δεινοῦ χειριστοῦ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ τοῦ λόγου. Εἶναι δὲ καὶ γνώστὸς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν κοινὸν ἀπὸ τὰς ὁμιλίας του αἱ ὁποῖαι μεταδίδονται διὰ τοῦ Ραδιοσταθμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης κάθε Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 5 ἕως 5.30 μ. μ. (τοπικὴ ὥρα). Τὸν θαρεκαλῶ ὅπως, παρὰ τὸν φόρτον τῆς ἐργασίας του, τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἀντιπροσωπείας καὶ λάβῃ μέρος εἰς τὸν ὑπ αὐτῆς διεξαγόμενον ἀγῶνα. Ἐὰν αὐτὴ νομίσῃ ὅτι δύναται καὶ οὕτως νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του, ἂς μὴ δυστάσῃ. Εἶμαι βέβαιος ὅτι αὐτὸ θὰ εὐχαριστήσῃ πάρα πολὺ τὸν ἐνθουσιώδη κ. Ζωδιάτην.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐπιστρέψητε νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι, κλείω τὴν παροῦσαν του καὶ παρακαλῶ ὅπως διαβιβάσῃς εἰς τὸν ἀγαπητόν μας ὑπουργὸν κ. Ἀβέρωφ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου καὶ τοὺς χαιρετισμούς μου.

Σὲ ἀσπάζομαι μὲ ἀγάπην

ΝΙΚ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΕΠΙΣΤΗΘΙΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ ποιμὴν τῶν ψυχῶν μας, ὁ Χριστός, ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ γνωρίζῃ προσωπικῶς τὸ κάθε πρόβατο ποὺ ἀνήκει σ' Αὐτόν. Αὐτὸ ἀπαιτεῖ ὑπερφυσικὴν δύναμιν. Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι δὲν μποροῦμε νὰ ἐπεκτείνωμε τὴν γνῶσι μας τόσο. Μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἀκόμη καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς μας εἶναι ὅλαι ἠριθμημέναι. Ἄγνωστο πρόβατο δὲν ὑπάρχει μέσα στὴν ποίμνη τοῦ Χριστοῦ. Δὲν παραβλέπει οὔτε ἕνα. Ξεύρει τὴν ἰδιοσυγκρασία τοῦ καθενός. Ξεύρει ὅτι ὅλα τὰ πρόβατά του δὲν εἶναι τὰ ἴδια. Ἄλλα φοβοῦνται καὶ ἄλλα εἶναι θαρραλέα. Ἄλλα εἶναι ἀσθενικὰ καὶ ἄλλα ὑγιαίνουν. Ξεύρει τὶς ἐπιθυμίες καὶ τὶς διαθέσεις μας. Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλείτερα θαύματα τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅτι μεταξὺ τῶν δισεκατομμυρίων ἀνθρώπων ποὺ πέρασαν ἀπὸ τὴ γῆ αὐτὴ καὶ ποὺ θὰ περάσουν, δὲν ὑπάρχουν δυὸ ποὺ εἶναι ἀπολύτως ὅμοιοι. Ὁ Χριστὸς ξεύρει ὅλες τὶς διαφορές μας αὐτές. Εἶναι ὁ καλλίτερος ψυχαναλυτής. Ξεύρει τὸν χαρακτῆρα τοῦ καθενός μας καὶ μᾶς μεταχειρίζεται σύμφωνα μὲ τὴ γνῶσί Του αὐτή. Ἐπειδὴ ξεύρει πὼς ἔχεις ἀνάγκη ὑπομονῆς σὲ βάζει νὰ ζήσῃς μὲ κάποιο νευρώδες καὶ ἐνοχλητικὸ πρόσωπο. Ἐπειδὴ βλέπει πὼς ἔχεις ἀνάγκην ἐξασκήσεως τῆς πίστεώς σου, σὲ ρίχνει μέσα σὲ οἰκονομικὲς δυσκολίες. Ἐπειδὴ βλέπει πὼς ἀρχίζεις νὰ γίνεσαι φίλαυτος ἢ φίλαυτη, σοῦ παίρνει τὰ ἀγαθά σου γιὰ νὰ σὲ κάμῃ νὰ στηριχθῇς τοὺς ἐπτωχοὺς καὶ τοὺς ἀδυνάτους. Ὅταν δῇ πὼς ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν οἰκογένειά σου εἶναι μεγαλείτερη ἀπὸ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην σου, σοῦ ἀφαιρεῖ κάποιο μέλος τῆς οἰκογενείας σου γιὰ νὰ καρφώσῃς τὰ μάτια σου σ' Αὐτὸν παραπάνω.

— Ξεύρει τὸν χαρακτῆρα μας

Ἡμεῖς οἱ ἄνθρωποι πολλὲς φορὲς ἀδυνατοῦμε νὰ δοῦμε τὸ καλὸ στὴ ζωὴ καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν ἀδελφῶν μας. Βλέπουμε μόνο τὰ σφάλματα καὶ τὶς ἀδυναμίες. Ἀλλ' ὁ Χριστός! Πόσον διαφορετικός! Μιὰ ἀνατολικὴ ἱστορία λέγει ὅτι μιὰ νύχτα ὁ Χριστὸς ἔφθασε στὴν εἴσοδο μιᾶς πόλεως. Ἔστειλε τοὺς μαθητάς Του μπροστὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὸ δεῖπνο. Ὁ ἴδιος ἀποφασισμένος νὰ κάμῃ νὸ καλὸ περπατοῦσε διὰ μέσου τῶν ὁδῶν. Στὴν ἀγορὰ εἶδε πλῆθος συνηθροισμένο. Ἔβλεπε κάτι ποὺ ἦταν στὸ ἔδαφος. Ἐπλησίασε γιὰ νὰ δῇ τί ἦταν. Ἦτα ἕνας νεκρὸς σκύλος. Φαινόταν ὅτι εἶχε συρθῇ μέσα στοὺς δρόμους. Ἦταν μιὰ ἀπεχθὴς σκηνή. Μὲ ἀηδία ὅλοι ἀπεμακρύνοντο. «Φτοῦ», εἶπε ὁ ἕνας κρατῶντας τὴ μύτη του. «Πῶς πόσε τὸ βρωμερὸ αὐτὸ ζῶο θὰ μολύνῃ τὸν ἀέρα»; εἶπε ἕνας ἄλλος. Ἕνας τρίτος εἶπε: «Κύτα τὸ δέρμα του εἶναι καταξεσκισμένο» «Δὲν μπορεῖ νὰ βγάλῃ κανεὶς οὔτε ἕνα ζευγάρι παπούτσια». «Τὸ παληόσκυλο», εἶπε κάποιος ἄλλος, «σάφαλῶς θὰ τὸ κρέμασαν γιατὶ προσπαθοῦσε νὰ κλέψῃ» Ἡ ἱστορία λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἤκουσε ὅλας τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν καὶ ρίχνων τὰ μάτια Του πάνω στὸν νεκρὸ σκύλο, μὲ πραγματικὸ ἀοίκτο εἶπε: «Οὔτε τὰ διαμάντια δὲν ἔχουν τὴν ἀσπράδα των δοντιῶν του». Τότε ὁ κόσμος ἐκπλήκτος ἐστράφη νὰ ἰδῇ ποῖος ἦταν αὐτὸς, τοῦ ὁποίου αἱ παρατηρήσεις ἦσαν διαφορετικαὶ ἀπὸ τὰς τῶν ἄλλων. Κάποιος εἶπε: «Αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ Ἰησοῦς τῆς Ναζαρέτ, γιατὶ μόνον ὁ Ἰησοῦς μπορεῖ νὰ ἰδῇ κάτι γιὰ τὸ ὁποῖο νὰ λυπηθῇ καὶ συμπαθήσῃ ἕστω κι' ἕνα νεκρὸ σκύλο». Ὅλοι ντροπιασμένοι ἔκλιναν τὸ κεφάλι των καὶ ἔφυγαν ἀπὸ τὴν σκηνὴν αὐτήν. Ὁ Χριστός, ὁ ποιμήν μας ξεύρει ὅλα τὰ ἐλαττώματα καὶ τὶς ἀδυναμίες μας, ἀλλὰ διακρίνει καὶ ὅλας τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ καλὰ μας προτερήματα. Στὰ μάτια Του, τὰ φωτεινὰ σημεῖα τοῦ χαρακτῆρος μας, λάμπουν πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὰ σκοτεινά. Ἀλλὰ καὶ τὰ σκοτεινὰ ὁ ἴδιος φωτίζει μὲ τὸ ὑπέρτατο φῶς Του καὶ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πολυτίμου Του αἵματος ἀσπρίζουν κι' αὐτά. Τέτοιον ποιμένα πῶς νὰ μὴ Τὸν ἀκολουθοῦμε:

— Ξεύρει τὶς θλίψεις μας

Ὁ ποιμήν μας ἐπίσης ξεύρει κάθε δυσκολία στὴ ζωή μας. Ἐὰν εἶσαι παιδὶ τοῦ Θεοῦ, ἀναγεννημένο μὲ τὴ χάρι καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ νὰ εἶσαι βέβαιος ὅτι τίποτε δὲν συμβαίνει στὴ ζωή σου ἀσκόπως καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ καλὸς ποιμήν σου. Κάποτε αἱ τέσσαρες ἐποχαὶ τοῦ ἔτους ἀπεφάσισαν νὰ προσπαθήσουν νὰ δοῦν ποιὰ θὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

Η ΕΤΕΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΤΗΣ Ν. ΑΡΤΑΚΗΣ

Μετὰ τὸν κ. Παῦλον Τσαλίκην, ἡ Νέα Ἀρτάκη ηὐτύχησεν νὰ ἔχει καὶ ἕνα ἄλλον ἐξ ἴσου μεγάλον εὐεργέτην καὶ φιλανθρωπον: τὸν κ. Σω-

Ὁ ἕτερος Μέγας Εὐεργέτης τῆς Νέας Ἀρτάκης κ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΤΣΙΜΕΝΙΔΗΣ

τήριον Τσιμενίδην.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων εὐεργεσιῶν ποὺ ἔκαμε ὁ κ. Τσιμενίδης πρὸς τοὺς πάσχοντας συμπατριώτας του, προσέφερεν καὶ πέντε χιλιάδες (5.000) δολλάρια διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῆς Φανερωμένης, ἐκτὸς τῶν διαφόρων Ἐκκλησιαστικῶν σκευῶν. Δύο χιλιάδες (2.000) δολ. διὰ τὴν ὕδρευσιν τῆς Ν. Ἀρτάκης. Διέθεσεν τὴν δαπάνην τῆς κατασκευῆς ὑδατοδεξαμενῆς παρὰ τὸ Ἱερὸν Παρεκκλήσιον τῆς Φανερωμένης διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν χιλιάδων προσκυνητῶν. Προσέφερεν τὰ ἔξοδα τῆς εἰς Κωνσταντινούπολιν μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς πενταμελοῦς Ἐπιτροπῆς, τῆς ὁποίας ἡγήθη ὁ ἴδιος, διὰ τὴν ὑποβολὴν αἰτήσεως πρὸς τὸ ἐκεῖ Πατριαρχεῖον, περὶ ἀποδόσεως τῆς ἱστορικῆς Εἰκόνος τῆς Παναγίας Φανερωμένης, κ.λ.π.

Αὐτὸς εἶναι ἐν ὀλίγοις ὁ κ. Σωτήριος Τσιμενίδης, τὸν ὁποῖον δικαίως ἀνεκήρυξεν ἡ Νέα Ἀρτάκη «Μέγαν Εὐεργέτην» της.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἡ ὁποία συνδέεται φιλικῶς μὲ τὸν κ. Τσιμενίδην καὶ περιβάλλει αὐτὸν μὲ ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, εὔχεται ὅπως ὁ Παναγαθὸς τοῦ χαρίζῃ ὑγείαν ἀσάλευτον, μέχρι βαθυτάτου γήρατος, καὶ εὐλογῇ τὰς ἐργασίας του, ἵνα δύναται ἀπροσκόπτως νὰ συνεχίσῃ παρέχων πρὸς εὐεργεσίας του πρὸς τὸ καλὸν τῆς ἀγαπημένης του Νέας Ἀρτάκης.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἔφθασε καὶ στὸ νησί μας ἡ Ἀσιατικὴ κυρία γρίππη.

—Κι' ἀντὶ νὰ καθίσῃ φρόνημα, ἡ ἀνεπιθύμητος αὐτὴ ἐπισκέπτρια, χτυπάει κατακούτελα ὅποιον τύχει, κι' ὅποιον πάρει ...ὁ Χάρος.

—Κανένα φάρμακο, γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσί της, δὲν μπόρεσαν νὰ ἀνακαλύψουν, μέχρι σήμερα, οἱ σοφοὶ ἐπιστήμονες.

—Αὐτοὶ ποὺ βρῆκαν τὰ μέσα γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητος, δὲν κατώρθωσαν νὰ παρασκευάσουν τὸ φάρμακον γιὰ τὴν σωτηρίαν τῶν γριπποπλήκτων!

—Φωτιὰ καὶ λαύρα ἔπεσε στὸ κεφάλι τοῦ Φώτη τοῦ Μακρῆ, ἀπὸ τοὺς Συνδικαλιστὰς τῆς Θεσσαλονίκης.

—Θέλουν νὰ κοντήνουν τὰ μακρυὰ χέρια του ποὺ φθάνουν παντοῦ.

—Νικητὴς στὴν ἐκλογὴ τῆς Γερμανίας ἐξῆλθεν ὁ Ἀντενάουερ.

—Αἴντε, νὰ, τώρα, θὰ δοῦν οἱ ἀντίπαλοί του πὼς θὰ προκόψῃ ἡ Γερμανία.

—Κάποιος Τοῦρκος, ποὺ εἶδε τὴ φωτογραφία τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἶπε: «Μποῦ, Ντάλλας»;

—Μπουνταλᾶς, εἶναι, πράγματι, καὶ φαίνεται.

—Ἂν δὲν ἦταν τέτοιος, δὲν θὰ ἀπειύγχανε ἡ Ἀμερικὴ στὴν ἐξωτερική της πολιτική.

—Ἔξω, λοιπόν, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ εὐήθης αὐτὸς Ἀμερικανὸς Ὑπουργός.

—Σὰν μανδράσκυλο γαύγιζε ὁ μισέλληνας πρόεδρος τοῦ Ο.Η.Ε. Μάνδρο, κατὰ τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, στὴν συζήτησι τοῦ Κυπριακοῦ.

—Οἱ βομβαρδισμοὶ ὅμως τοῦ Ἀβέρωφ, τὸν ἔκαμαν νὰ δαγκάσῃ τὴν γλῶσσα του καὶ νὰ λουφάξῃ.

—Οἱ Τοῦρκοι ἐπιμένουν εἰς τὴν διχοτόμησι τῆς Κύπρου.

—Συνηθισμένοι, οἱ ἐρίφηδες αὐτοί, στὴν περιτομή, φαντάζονται πὼς μποροῦν νὰ συνεπίσουν καὶ τὴν Κύπρο!

—Τοποτηρητὴς τῆς Μητροπόλεως Πατρῶν ὡρίσθη ὁ Πρωτοσύγκελλος ἐν αὐτῇ κ. Ἀβραντινῆς.

—Ἀβραντινὴς σικτίμανι, σ' ἐκεῖνον ποὺ θὰ τολμήσῃ νὰ τὸν θίξῃ.

—Τὴν 20 λήξαντος μηνὸς γιώρτασαν, τὴν ὀνομαστικήν τους, οἱ Εὐστάθιοι.

—Τοὺς εὔχομαι νὰ εὐσταθοῦν χρόνια πολλά, στὴ γῆ ποὺ πατοῦν, καὶ σὲ θέσεις ποὺ κατέχουν.

Ζ.

ΕΙΣΦΟΡΑΙ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

Συνεχιζομένων των εισφορῶν ὑπέρ της ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου της ἐπιμηκύνσεως τοῦ ἐνταῦθα ι. ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου, κατεβλήθησαν πρό ἡμερῶν, διά τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, αἰδ. κ. Τρ. Τριανταφύλλου, καὶ τὰ κάτωθι ποσά:

Γεώργιος Κατσικαμπῆς δρχ. 7.500

Θεόδωρος Σαρρῆς (εἰς μνήμην Ἰ. Περδίκη 5.000

Τὸ Ἱ. Προσκύνημα Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ὁμολογητοῦ (ἐντολῇ τοῦ Σ. Μητροπολίτου) 7.000

Σύνολον 19.550.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον εὐχαριστεῖ θερμότατα τοὺς ἀνωτέρω κ. κ. Δωρητάς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Εἰς τὴν νέαν σύνθεσιν τῆς Ἱ. Συνόδου μετέχει, ὡς Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ Γρηγόριος.

—Ἐπίσης ὁ Ποιμενάρχης μας ὡρίσθη καὶ ὡς Ἀντιπρόεδρος (κατ' οὐσίαν Πρόεδρος) τοῦ Τ.Α.Κ.Ε.

—Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἔσχεν ἀλλεπαλλήλους συνεργασίας μετὰ τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

—Ἐπέστρεψεν ἐκ Βορείων Σποράδων ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος κ. Γρ. Κολώνης, ὅστις εἶχε μεταβῆ ἐκεῖ πρὸς διενέργειαν ἐλέγχου ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρήσεως τῶν Ἱ. Ναῶν.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΦΟΝΕΥΟΝ

Φορτηγὸν αὐτοκίνητον ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ἀθ. Κ. Κυριακοῦ, ἐκ Σπατῶν, τρέχον μὲ ἐλιγγιώδη ταχύτητα, παρέσυρεν τὴν μεσημβρίαν τῆς παρελθούσης Δευτέρας παρὰ τὴν λεωφόρον Ἐλ. Βενιζέλου καὶ ἔξωθι τοῦ Γερμανικοῦ Φούρνου τὴν Παγώνα σύζυγον Δημ. Χαλαστάρα, ἐτῶν 45, ἐξ Ἀτταλης, καὶ τὴν ἀφῆκεν ἄπνουν. Ἡ δυστυχὴς Χαλαστάρα κατέλιπε σύζυγον καὶ 9 τέκνα.

Σημ. «Ἐθν. Φωνῆς».—Ἐπειδὴ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ, τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν, συνέβησαν καὶ ἄλλα δυστυχήματα λόγῳ τῆς παρουσιαζομένης μεγάλης κινήσεως τῶν τροχοφόρων καὶ διαβατῶν, ἐνδείκνυται ὅπως ἡ Τροχαία τοποθετήσῃ ἐκεῖ τροχονόμον.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡ. ΣΥΓΓΡΟΥ

Ἐπιμελείᾳ Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Χρ. Ποθητάκη προέδρου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, Ἀντ. Μαργαρίτη Δημάρχου, Θ. Θεοχάρη, Θ. Ρεντίφη, Ν. Βασιλείου δικηγόρων καὶ Εὐαγγ. Καστριώτου ἐμπόρου, ἔλαβεν χώραν, τὴν 29ην λήξαντος μηνός, παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ ἀρκετοῦ κόσμου, ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων της παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου της πόλεώς μας προτομῆς τοῦ Μεγάλου Ἐθνικοῦ Εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ.

Της ἐπιμνημοσύνου δεήσεως προέστη ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος. Μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς προτομῆς ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Μαυρίκα ὡμίλησαν διαδοχικῶς ὁ Ἅγιος Χαλκίδος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου κ. Ποθητάκης ἐξιστορήσαντες τὸν βίον, τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς μεγάλας δωρεὰς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος τοῦ τιμηθέντος Μεγάλου Εὐεργέτου καὶ, ἐν συνεχείᾳ, ἐξῆρον τὰς προσπαθείας τοῦ ῥέκτου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν Χαλκίδος κ. Ἰ. Καλλιμοπούλου, διὰ τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Δικαστικοῦ μας Μεγάρου, ὁμοίου τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι, καὶ τὴν πρωτοβουλίαν του νὰ στηθῇ εἰς τὰ προπύλαια αὐτοῦ, ἡ προτομὴ τοῦ κτήτορός του.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

Ὁ Δήμαρχος Χαλκιδέων κ. Ἀντ. Μαργαρίτης, εἰς δηλώσεις του πρὸς τὴν συνάδελφον τῶν Ἀθηνῶν «Ἔθνος» ἀφοῦ ἀνέπτυξε διὰ μακρὸν τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ ἤδη λειτουργοῦντος συστήματος ὑδρεύσεως τῆς πόλεώς μας, ἐτόνισεν ὅτι συνετάγη ἡ μελέτη τοῦ τε ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ὑδραγωγείου ὥστε ἡ ἐκτέλεσις αὐτῆς, ἡ ὁποία προβλέπεται ὅτι θὰ στοιχίσῃ περὶ τὰ 18 ἑκατομμύρια δραχμῶν, νὰ λύσῃ διὰ παντὸς τὸ πρόβλημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς Χαλκίδος ποὺ τόσον πολὺ ἔχει ταλανίσει τοὺς κατοίκους.

Πρὸς τοῦτο ὅμως θὰ ἀπαιτηθῇ, εἶπεν ὁ κ. Μαργαρίτης, ἡ ἐξεύρεσις καὶ ἡ σύναψις μακροχρονίου δανείου μὲ μικρὸν ἐπιτόκιον.

ΕΠΙΣΤΗΘΙΟΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

μποροῦσε νὰ φθάσῃ πρώτη τὴν καρδιὰ μιᾶι πέτρας. Ἦλθε ἡ Ἄνοιξις μὲ τὸ γλυκό της ἀέρακι καὶ ἐδρόσιζε τὴν πέτρα. Ἔκαμε τὰ ἄνθη νὰ φυτρώνουν γύρω ἀπὸ τὴν πέτρα καὶ νὰ τὴν στολίζουν. Ἀλλ' ἡ πέτρα ἔμεινε ἀδιάφορος εἰς τὰς ὡραιότητας τῆς Ἀνοίξεως. Δὲν ἤθελε νὰ ἀφήσῃ τὴν εὐγενικιὰ Ἄνοιξι νὰ φθάσῃ τὴν καρδιά της. Ἦλθε τὸ Καλοκαίρι μὲ τὸν λαμπρὸν καὶ καυτερόν του ἥλιον. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ λυώσῃ τὴν πέτρα γιὰ νὰ φθάσῃ τὴν καρδιά της. Ἀφοῦ ἀπέτυχε καὶ τὸ Καλοκαίρι ἦλθε καὶ τὸ Φθινόπωρο, ποὺ πιστεύοντας ὅτι αἱ ἄλλαι δύο προηγηθεῖσαι ἐποχαὶ μετεχειρίσθησαν τὴν πέτρα πολὺ εὐγενικά, ἀπεφάσισε νὰ φανῇ κάπως αὐστηρότερον. Ἐμάρανε τ' ἄνθη καὶ ἔρριξε τὰ φύλλα τῶν δένδρων. Ὅταν ὅμως στράφηκε στὴν πέτρα, ἀνακάλυψε ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ τίποτε γιὰ νὰ φθάσῃ τὴν καρδιά της. Ἐπὶ τέλους ἦλθε καὶ ὁ βαρὺς χειμῶνας. Πρῶτα ὁ δυνατὸς καὶ ψυχρὸς ἀέρας ἐκαθάρισε τὴν ἐπιφάνεια τῆς πέτρας. Ὕστερα ἀπὸ τὴ βροχὴ μερικὲς σταγόνες τὰ κατάφεραν νὰ μποῦν σὲ μερικὲς χαραμάδες τῆς πέτρας. Ἔπεσε παγωνιά. Αἱ σταγόνες τῆς βροχῆς ἔγιναν πάγος. Ἤθελαν χῶρο περισσότερο καὶ στὴν ἐνεργειά τους νὰ τὸν καταλάβουν ἔσπασαν τὴν πέτρα στὴν μέση. Ἔτσι ὁ Χειμῶνας πρῶτος ἔφθασε στὴν καρδιὰ τῆς πέτρας. Ὁ Χριστὸς λέγει: «Καὶ τὴν ψυχήν μου βάλλω ὑπὲρ τῶν προβάτων» (Ἰωάν. 15). Γιὰ νὰ φθάσῃ τὴν ἀνθρώπινη καρδιὰ ὁ Χριστὸς χρειάσθηκε ν' ἀνέβῃ τὸν Σταυρόν. Ἔπρεπε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸν βαθὺ χειμώνα τοῦ πάθους τοῦ Γολγοθᾶ. Ἄλλα καὶ ἡμεῖς εὐκολώτερα φθάνουμε στὴν καρδιὰ τοῦ Ποιμένος Χριστοῦ, ὅταν περνοῦμε χειμωνιάτικες ἡμέρες. Ὁ βοσκὸς δείδει περισσότερον προσοχὴ στὸ πρόβατο τὸ πληγωμένο, τὸ ἀσθενικό. Καμιὰ φορὰ ὁ Χριστὸς ἐπιτρέπει τὴν θλῖψι καὶ τὴν ἀρρώστεια στὴ ζωὴ μας γιατὶ φαίνεται πὼς εἶναι ὁ καλλίτερος τρόπος καὶ ὁ εὐκολώτερος γι' Αὐτὸν νὰ μπῇ πειὸ βαθειὰ στὴν καρδιὰ μας μέσα καὶ νὰ μᾶς δώσῃ περισσότερη προσοχή.

—*Ξεύρει τὰς ἁμαρτίας μας*

Ὁ Χριστὸς πάντοτε ἤξευρε τὴν ἁμαρτωλὴ μας φύσι. Τὰ πρόβατά Του δὲν τὰ ἤγόρασε μέσα στὸ σκοτάδι. Ἤξευρε τί ἦμασταν καὶ τί ἐπρόκειτο νὰ γίνωμεν. Τὸ μεγαλείτερο θαῦμα εἶναι ὅτι παρ' ὅλη τὴ γνῶσί Του αὐτή, ὁ Χριστὸς μᾶς ἠγάπησεν τόσον ὥστε ἔδωκε τὸ ἑαυτόν Του γιὰ μᾶς. Τὸν ἀπεγοητεύσαμε.

Ἕνας γέρος Χριστιανὸς εἶχε ἕνα ἄσωτο υἱό. Προσηύχετο ἐνθέρμως γιὰ τὴ σωτηρία του. Τὸν παρακαλοῦσε τόσο πολὺ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ὁδὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ αὐτὸς ὅσο πήγαινε χειροτέρευε. Ἕνας γείτονας μιὰ μέρα εἶπε στὸν πατέρα: «Γιατὶ ὑποφέρεις τὸν ἄσωτο υἱό σου; Βγάλε τον ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι. Διώξε τον». Ὁ γέρος Χριστιανὸς πατέρας μὲ τρεμουλιαστὴ φωνὴ εἶπε στὸ γείτονα: «Σεῖς ὅλοι μπορεῖτε νὰ τοῦ κλείσετε τὴν πόρτα στὸ πρόσωπο, ἀλλὰ ἐγὼ ὡς πατέρας του δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάμω». Ὁ πατέρας ἀσφαλῶς ἤξευρε ὅλες τὶς ἁμαρτίες τοῦ τοῦ παιδιοῦ του καὶ ὅμως παρὰ τὴν γνῶσιν του αὐτὴν τὸ ἀγαποῦσε. Καὶ σύ, φίλε μου, ἐνῶ εἶσαι ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ, βουτηγμένος μέσα στὴν ἁμαρτία, ὁ Χριστὸς σ' ἀγαπᾶ καὶ θέλει νὰ σὲ βάλῃ στὴν μάνδραν Του. Θέλει νὰ σὲ κάμῃ πρόβατό Του, παιδί Του ἀναγεννημένο. Φτάνει σὺ νὰ θελήσῃς καὶ νὰ πιστεύσῃς.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΙΑΤΗΣ

ΤΕΧΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

«Ο ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΣ»

Τοῦ Ἐμποροβιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Σχολῆς Μηχανικῶν Χαλκίδος «Ὁ Δημόκριτος»

Ἡ Τεχνικὴ Σχολὴ Χαλκίδος «Ὁ Δημόκριτος» ἔχουσα ἀνάγκην ἑνὸς ἐπιμελητοῦ Ἠλεκτρολόγου διὰ τὰ Ἠλεκτρολογικὰ ἐργαστήρια αὐτῆς καλεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ἐντὸς ἓξ (6) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποβάλουν σχετικὴν αἴτησιν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Σχολῆς. Λειτουργὸς Γ. Χαΐτᾶ καθ' ἑκάστην ἀπὸ 08,00 ἕως 13,00 καὶ 17,00 ἕως 20,00.

Ἀπαιτούμενα προσόντα:

1) Δίπλωμα Ἠλεκτρολόγου Ἐπαγγελματικῶν Σχολῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

2) Πιστοποιητικὰ Προϋπηρεσίας.

Ὁ Πρόεδρος
Δ. Κ. ΣΚΟΥΡΑΣ

ΛΥΣΣΟΥΝ ΚΙ' ΟΙ ΟΝΟΙ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καρύστου, ὄνος προσβληθεὶς ὑπὸ λύσσης ἔδηξε δύο ἄτομα καὶ τὸν κτηνίατρον κ. Δηλ. Ἀλμπάνην! Ὁ ὄνος ἐφονεύθη, οἱ δὲ λυσσόδηκτοι ὑποβάλλονται εἰς θεραπείαν.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Πάσχων ἐξ ἀνιάτου νοσήματος ηὐτοκτόνησεν, ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ βορείου λιμένος τῆς πόλεώς μας, ὁ ἐκ Καδίου Καρυστίας καταγόμενος Δημήτριος Βλάχος, ἐτῶν 65.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κουβελῶν Καρυστίας

Διακηρύσσει ὅτι:

Τὴν 27 Ὀκτωβρίου 1957 ἡμέραν Κυριακὴν διενεργηθήσεται μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου κλπ, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ διδακτηρίου της προϋπολογισθείσης δαπάνης 160.000 δραχ.

Δεκτοὶ ἐργολάβοι α'. τάξεως. Μελέτη καὶ σχετικὰ εὑρίσκονται εἰς Σχολεῖον καὶ γραφεῖα κ. Νομομηχανικοῦ.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Κουβελῶν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ κυρία τοῦ φίλου Ἀναστασίου Τσότσου, ἔτεκεν ἐνταῦθα τὸ πρωτότοκον θῆλυ. Εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ.

—Βαπτίσεις

Ἡ κ. Εὐθυμία Δημ. Κορώνη ἐκ Λούτσης, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας καὶ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου—Λούτσης, τὴν κορασίδα τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Ἀναστ. Ἰω. Σώγα, ἐκ Καθενῶν, καλέσασα αὐτὴν Γεωργία. Τὸ μυστήριον ἠὐλόγησεν ὁ ἐφημέριος Λούτσης αἰδ. κ. Δημ. Παράκατης. Μετὰ τὸ πέρας δὲ τούτου ἐπηκολούθησεν συμπόσιον.

—Γάμοι

Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Εὐαγγ. Παλαιολόγος, Μηχανικὸς Ἠλεκτρολόγος τοῦ Μετσοβίου Πολυτεχνείου, μετεκπαιδευθεὶς εἰς Βιέννην, προσφιλὴς υἱὸς τοῦ βιομηχάνου Μακαρονοποιΐας τῆς πόλεώς μας κ. Εὐαγγ. Παλαιολόγου, καὶ ἡ ἐνάρετος δνὶς Καίτη Ἀθαν. Μίχου, ἐξ Ἀμαρύνθου, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

—Ὁ κ. Βασίλειος Χαρ. Χατζηστάμου, ἐκ Παραλίας Αὐλίδος, καὶ ἡ γεμάτη χάρες δνὶς Σουλτάνα Δημ. Κυρύκου, ἐκ Λούτσης, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Λούτσῃ τὴν 15)9)57. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Δημ. Φλέσας ἔμπορος ἐξ Ἀθηνῶν.

Δημ. Π. Παράκατης
Ἱερεύς

—Ὁ Δημήτριος Κων. Ράζος, ἐτῶν 67, χήρος, καὶ ἡ κ. Ἀσήμω χήρα Γεωρ. Ἀργυρίου ἐτῶν 45, ἀμφότεροι ἐξ Ἀτταλης, ἦλθον εἰς δεύτερον γάμον. Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Εὐάγγελος Ἰ. Ράζος.

—Ὁ συμπολίτης κ. Γεώργιος Λινάρδος, υἱὸς τοῦ φίλου βιομηχάνου κ. Κωνστ. Λινάρδου, ἐτέλεσεν τοὺς γάμους του ἐν Ρώμῃ τῆς Ἰταλίας μετὰ τῆς δίδος Φούλβιας Σίνι.

—Προαγωγαὶ καὶ μεταθέσεις

Ὁ ἀγαπητὸς συμπολίτης κ. Ἰωάννης Ἀγουρίδας, δικαστικὸς ὑπάλληλος τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου, προαχθεὶς εἰς γραμματέα Εἰρηνοδικείου ἐτοποθετήθη εἰς Ἱστιαίαν.

—Ἀριστοῦχος μαθητὴς

Ὁ μαθητὴς τοῦ Α', Γυμνασίου τῆς πόλεώς μας Γεώργιος Φιλιππίδης τοῦ Στυλιανοῦ ἠρίστευσεν καὶ σύθις κατὰ τὴν προαγωγὴν του ἀπὸ τὴν 4ην εἰς τὴν 5ην τάξιν. Θερμὰ συγχαρητήρια.

—Νέος Δ)τὴς τῆς Χωρ]κῆς

Ἀφίχθη ἐκ Τριπόλεως καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα τοῦ Διοικητοῦ Χωρ)κῆς Εὐβοίας ὁ Ἀντ]ρχης κ. Ἀγησίλαος Παπαδόπουλος, τοῦ κ. Ρωμαγοῦ, τοποθετηθέντος εἰς Καλάμας.

ΠΕΝΘΗ

—Γεώργιος Ν. Λεμπέσης

Εἰς ἡλικίαν 70 ἐτῶν, ἀπεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας, τὴν 4)10)57, ὁ συμπολίτης μας Γεώργιος Ν. Λεμπέσης, ὑποπτέραρχος ἐν ἀποστρατείᾳ.

Τὴν οἰκογένειαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ θερμῶς συλλυπούμεθα.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
16
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 555

Η ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ

Επικροτούμεν τὴν ὑπὸ τῆς Α. Τ. Ε. πιστοδόσιαν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μηχανοκινήτων ἐλαιοτριβείων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐγκαίρου καὶ ἀρίας ἐκθλίψεως τοῦ ἐλαιοκάρπου κατὰ τὴν ἐναμενομένην ἐφέτος πλουσίαν ἐλαιοσοδείαν καὶ τῆς παραγωγῆς βελτιωμένης ποιότητος ἐλαιολάδου. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ μόνον αὐτό. Χρειάζεται νὰ ληφθῇ ἀπὸ τοῦδε μέριμνα, ὥστε νὰ προστατευθῇ ἡ τιμὴ τοῦ ἐλαιολάδου, τὸ ὁποῖον τὸ συναγωνίζεται τὸ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγώμενον σπορέλαιον.

ΑΙ ΩΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Μολονότι καθωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὡς ὧραι ἐργασίας τῶν Δημοσίων Γραφείων αἱ 8 3 καθ' ἑκάστην, ἐν τούτοις, ἐδῶ, τὸ πρόγραμμα ἐτροποποιήθη: Ἀπεφασίσθη, δηλαδή, ὅπως, κατὰ τὰς ἡμέρας Τετάρτην, Πέμπτην καὶ Παρασκευήν, ἡ λειτουργία αὐτῶν γίνεται ἀπὸ 8 1]2—2 καὶ 5—8 μ. μ.

Διατί αὐτὴ ἡ τροποποίησις, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπογευματινὴ ἐργασία δημιουργεῖ προσθέτους δαπάνας, διὰ τὴν θέρμανσιν καὶ τὸν ἠλεκτροφωτισμὸν τῶν Γραφείων, χωρὶς καμμίαν οὐσιαστικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ Κοινοῦ, ἰδίᾳ τῆς ὑπαίθρου, τὸ ὁποῖον προσερχόμενον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών του κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, ἀναχωρεῖ, ἐπιστρέφων εἰς τὰ ἴδια μέχρι τῆς 1ης μεταμεσημβρινῆς ὥρας;

Δὲν νομίζει, ὁ τροποποιήσας τὸ ὡράριον ἐργασίας τῶν ἐνταῦθα Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν, ὅτι θὰ ἔδει νὰ εἶναι περισσότερον φειδωλὸς εἰς τὴν δημιουργίαν ἀσκόπων δαπανῶν, ποὺ καταλήγουν εἰς βάρος τοῦ φορολογουμένου λαοῦ;

Η ΑΔΙΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Ἐνῷ, ὡς γνωστόν, ἡ ἀλληλογραφία τῶν διαφόρων Ἀρχῶν διεξάγεται ἀτελῶς, ἡ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς καὶ τῶν πρὸς αὐτὴν Ἱ. Ναῶν ὑπόκειται εἰς τέλος.

Διατί ἡ ἐξαίρεσις αὐτή;

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ἀσφαλῶς κάποτε θὰ ἔχετε ἀκούσει χορῳδία νὰ ψάλλῃ ἢ συναυλία νὰ παίζῃ τὰ ὄργανά της. Ἡ μουσικὴ ἢ ἡ ὑμνῳδία ἡ ὁποία παράγεται εἶναι ἕνα σύνολο, τὸ ὁποῖον συνίστατοι ἀπὸ πολλοὺς ἤχους παραγομένους ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα ἢ ἀπὸ πολλὰ μουσικὰ ὄργανα. Διὰ νὰ παραχθῇ μελῳδία εἶναι ἀνάγκη νὰ ὑπάρξῃ συμφωνία μεταξὺ τῶν χειριζομένων τὰ ὄργανα ἢ τὰς φωνάς των. Ἡ παραμικρὰ ἀσυμφωνία μεταβάλλει τὴν μελῳδία εἰς ἀποκρουστικὸν ἦχον.

Τὸ σῶμα τοῦ ἀθρώπου μοιάζει σὰν τὴ συναυλία ἢ σὰν τὴ χορῳδία. Πόσον σοφὰ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, γράφων εἰς τοὺς διηρημένους Κορινθίους καὶ εἰς τοὺς διαπληκτιζομένους χριστιανοὺς τῆς Κορίνθου λέγει «Διότι καθὼς τὸ σῶμα εἶναι ἓν καὶ ἔχει μέλη πολλά, παντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἑνός, πολλὰ ὄντα, εἶναι ἓν σῶμα, οὕτω καὶ ὁ Χριστός. Διότι ἡμεῖς πάντες διὰ τοῦ ἑνὸς πνεύματος ἐβαπτίσθημεν εἰς ἓν σῶμα, εἴτε Ἰουδαῖοι εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι εἴτε ἐλεύθεροι, καὶ πάντες ἓν πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Διότι τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἓν μέλος, ἀλλὰ πολλά. Ἐὰν εἴπῃ ὁ πούς, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι χεὶρ δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο τάχα δὲν εἶναι ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ ὠτίον, ἐπειδὴ δὲν εἶμαι ὀφθαλμός, δὲν εἶμαι ἐκ τοῦ σώματος, διὰ τοῦτο δὲν εἶναι τάχα ἐκ τοῦ σώματος; Ἂν ὅλον τὸ σῶμα εἶναι ὀφθαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή; Ἂν ὅλον ἀκοή, ποῦ ἡ ὄσφρησις; Ἀλλὰ τώρα ὁ Θεὸς ἔθεσε τὰ μέλη ἓν ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸ ρῶμα καθὼς ἠθέλησεν. Ἐὰν ὅμως πάντα ἦσαν ἓν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα; Ἀλλὰ τώρα εἶναι μὲν πολλὰ μέλη, ἓν ὅμως σῶμα». (Α Κορ. ιβ' 12-20).

Στὸ σημερινό μας κόσμο βρίσκομε ὅτι κάθε ἄλλο ὑπάρχει παρὰ χορῳδία ἢ συναυλία. Τό ἕνα ἔθνος ἐπαναστατεῖ ἐναντίον τοῦ ἄλλου, τὸ ἕνα μέλος τῆς οἰκογενείας ἐγείρεται ἐναντίον τοῦ ἄλλου μέλους. Ἡ μία ἐκκλησία κηρύσσει τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς ἄλλης. Τὰ αὐτιά μας ταράσσονται γιατὶ ἀκούουν ὄχι μελῳδίας σήμερον, ἀλλὰ ἤχους ποὺ προκαλοῦν τὸν φόβο, ποὺ προκαλοῦν τὴν ἀνησυχία, τὴν ἀβεβαιότητα καὶ τὴν ψυχικὴν ἀναστάτωσιν.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι πολλοὶ ἀπὸ μᾶς ἔχουν κάμει τὴν ἰδιαίτερή τους ζωὴ τραγούδι. Μᾶς ἀρέσει νὰ ψάλλωμε μονῳδία, ἀλλὰ ὑπάρχει πάντοτε ὁ κίνδυνος νὰ νομίζωμε ὅτι εἴμεθα οἱ μόνοι ποὺ μποροῦμε νὰ ψάλλωμε στὸν κόσμο. Τὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν εὐχαριστεῖ περισσότερο ὅταν γίνωμε μέλος τῆς μεγάλης χορῳδίας, ἡ ὁποία ὀνομάζεται ἡ οἰκογένεια τῶν ἀναγεννημένων. Αἱ ἁρμονικαὶ σχέσεις μεταξὺ τῶν διαφόρων μελῶν τοῦ σώματός μας εἶναι ἀναγκαῖαι διὰ τὴν ὑγιᾶ διαβίωσίν μας, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖαι καὶ ἁρμονικαὶ αἱ σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀνανθρώπων μας διὰ τὴν ὑγιᾶ διαβίωσιν τοῦ συνόλου.

Πρέπει νὰ παράγωμε μουσικὴν ὄχι μόνοι μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν σχέσεών μᾶς πρὸς τοὺς ἄλλους. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμε ποτὲ ὅτι δὲν εἴμεθα μόνοι μας. Ἡ ζωή μας δὲν εἶναι ἀπόλυτη, ἀλλὰ σχετική. Σχετίζεται μὲ τὴν οἰκογένειά μας, σχετίζεται μὲ τὸν κύκλον τῶν φίλων μας, μὲ τὴν κοινότητα στὴν ὁποία ζοῦμε, μὲ τὸ ἔθνος μας, μὲ τὴν ἐκκλησίαν μας, μὲ τὸν κόσμον ὁλόκληρον. Κάθε καμμία περίστασις νὰ μὴ γίνῃ ἀφορμὴ νὰ μᾶς ἀπομονώσῃ πάνω σὲ μιὰ νῆσο ὅπως τὸν Ροβινσῶνα Κροῦσο, ἀλλὰ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ ζητοῦμε ἐπισταμένως καὶ διὰ τῆς προσευχῆς τὰς ἁρμονικὰ σχέσεις μὲ τοὺς συνανθρώπους μας.

Πόσες καὶ πόσες φορὲς ἀκούει κανεὶς ἀνθρώπους νὰ λέγουν. «Τί μ' ἐνδιαφέρει ἐμένα τί γίνονται οἱ ἄλλοι; Ἐγὼ τὸν ἑαυτό μου κυττάζω». Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ ὡραῖο αὐτὸ κεφάλαιο τῆς Α' πρὸς Κορινθίους, τ. ιβ'. καυτηριάζει μιὰ τέτοια στάσι λέγοντάς μας ὅτι ὅταν πάσχει τὸ χέρι μήπως δὲν πάσχει ὁλόκληρο τὸ σῶμα; Μήπως μπορεῖ νὰ ἀδιαφορήσῃ τὸ αὐτὶ ὅταν πάσχει τὸ πόδι; «Εἴτε πάσχει ἓν μέλος πάντα τὰ μέλη συμπάσχουσιν». Ἂς μὴ ξεχνοῦμε ὅτι τὸ γλύστρημα τοῦ ἑνός μας σημαίνει τὸ γλύστρημα ὅλων μας, καὶ ἡ κυλυτέρευσις τοῦ ἑνός μας συντελεῖ εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς ὁλότητος.

Ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ὅταν ζοῦν μόνοι τους εἶναι ἄγγελοι, ἀλλὰ ὅταν ζοῦν μὲ τοὺς ἄλλους εἶναι διάβολοι. Οἱ ζῶντες μόνοι τους εἶναι βασιληᾶδες, βασιληᾶδες τοῦ ἑαυτοῦ των. Ὅταν ἔρχονται ὅμως εἰς σχέσιν καὶ ἐπαφὴν μὲ τοὺς ἄλλους θέλουν τὴν κυριαρχίαν των αὐτὴν νὰ τὴν ἐπεκτείνουν καὶ εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἄλλων.

Δὲν μποροῦμε νὰ λογισθοῦμε ὡς καλοὶ ἀφιερωμένοι χριστιανοὶ ἐὰν δὲν ἐμάθαμε τὴν τέχνη τοῦ νὰ ζοῦμε ἁρμονικὰ μὲ τοὺς συνανθρώπους μα. Πρέπει ἡμεῖς μὲ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς οἰκογενείας μας νὰ παράγωμε ἁρμονία, μελῳδία ὡς χορῳδία ποὺ ψάλλουμε καὶ ζοῦμε. Τί εἶναι γάμος; Εἶναι ἡ ἕνωσις τῶν δύο ζωῶν, τῶν δύο φωνῶν. Εἶναι μιὰ δυωδία, ποὺ στὴν πραγματικότητα ἀκούγεται σὰν μονωδία. Κάτι πρέπει νὰ θυσιάσωμεν ὅλοι μας ἐὰν θέλωμε νὰ συντελέσωμε στὴ χορῳδία καὶ στὴν παραγωγὴ τῆς μελῳδίας της. Μόνον ἡ ἀπόλυτη ἀγάπη μεταξὺ τῶν συζύγων μπορεῖ νὰ φέρει τὴν ἀπόλυτην ἁρμονία.

Θὰ μοῦ πῆς ὅμως ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι εὐγενεῖς καὶ γλυκεῖς καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ζήσῃ κανεὶς μαζί τους ἁρμονικά. Ἴσως νὰ νομίζῃς ὅτι ὅλαι αἱ θυσίαι πρέπει νὰ γίνουν ἀπὸ σένα. Ἐὰν κατέχεσαι ἀπὸ μιὰ ἰδέα αὐτοθυσίας, μὴ ξεχνᾶς ὅτι καὶ οἱ ἄλλοι ἴσως νὰ κατέχωνται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἰδέα. Βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά του ὁ καθὲ ἕας θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του τὸν μεγαλείτερον ἥρωα. Ἥρως ὅμως σύμφωνα μὲ τὴν διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ ὕψηλὸς ὁ ὁποῖος καταδέχεται νὰ σκύψῃ, νὰ ταπεινωθῇ γιὰ νά μπορέσῃ νὰ ζήσῃ ἁρμονικὰ μὲ τὸν χαμηλό.

Ἡ ζωή μας δὲν εἶναι μονότονη καὶ δὲν ἔχει μιὰ μόνη πλευρά. Τὴν ποικίλουν ἀσθένειαι, θλίψεις, πόνοι, ὡς καὶ χαραί, πρόοδοι καὶ εὐλογίαι. Ἐὰν ὅλο χαρὰ δοκιμάζαμε στὴ ζωή μας θὰ ἦταν πολὺ μονότονη ἡ ζωή. Ἐὰν ὅλο θλῖψι δοκιμάζαμε ἐπίσης θὰ ἦταν πολὺ μονότονη. Τὰ παιδιὰ ἀγαποῦν τὸ παγωτό, ἀλλὰ ἐάν τοὺς δίδετε παγωτὸ πρωΐ, μεσημέρι, βράδυ ἐπὶ ἕνα μῆνα ὁλόκληρο, ὕστερα ἀπὸ λίγο δὲν θὰ θέλουν καθόλου νὰ τὸ δοῦν.

Ἕνας Γερμανὸς Βαρῶνος κάποτε ἤνωσε τὰ δυό του κάστρα μὲ σύρματα, τὰ ὁποῖα ἔδεσε στὴν κορυφὴ καὶ ἐτέντωσε ἀρκετά. Ἤθελε μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ νὰ κάμῃ μιὰ Αἰολικὴ Ἅρπα. Περίμενε νὰ παραχθῇ ἡ μουσικὴ ἀπὸ τὰ σύρματα αὐτὰ ποὺ εἶχε τεντώσει πάνω στὰ κάστρα του. Πρὸς στιγμὴν ὁ ἀέρας δὲν ἐφυσοῦσε. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀέρας καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἦταν ἤρεμη, δὲν ἠκούετο καμμιὰ μελῳδία. Ὅταν ὁ ἀέρας ἐφύσησε εὐγενικά, παρήχθη μιὰ ἐλαφρὰ μουσική, ὅταν ὅμως ὁ ἄνεμος ἐφύσησε μὲ ὅλη του τὴ δύναμη τότε παρήχθη μιὰ μαγευτικὴ μουσικὴ ἀπὸ τὰ σύρματα ἐκεῖνα.

Ἡ ζωή μας μοιάζει μὲ Ἅρπα στὰ χέρια τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἅρπα αὐτὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ τὴ μαγευτικὴ μουσικὴ στὸν ἔξω κόσμο ἐὰν δὲν φυσήσῃ ὁ ἀέρας, ὁ ἄνεμος τῶν δυσκολιῶν καὶ τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν. Ἡ μουσικὴ ποὺ θὰ βγῇ ἀπὸ τὴ δική μας τὴ ζωὴ ὅταν δοκιμαζώμεθα καὶ ὑποφέρωμεν ἴσως γλυκάνει τὴν ζωὴν κάποιου ἄλλου καὶ τὸν φέρει ἀντιμέτωπο μὲ τὰς ἀξιώσεις τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τιδήποτε λοιπὸν καὶ ἂν συμβῇ εἰς τὴν ζωήν μας ἂς τὸ δεχθοῦμε μὲ εὐγνωμοσύνη, ὡς προερχόμενο ἀπὸ τὰ αἰώνια χέρια τοῦ Θεοῦ, καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅλα τὰ ἐπιτρέπει Αὐτὸς γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ζωή μας μιὰ ἁρμονικὴ συναυλία, πρὸς ὁλοκλήρωσίν μας καὶ πρὸς δόξαν Του. Μὲ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο πρέπει νὰ μάθωμε νὰ λέμε: «Ἀρκεῖ εἰς σὲ ἡ χάρις μου».

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Μήπως διὰ νὰ ἐκδηλωθῇ ἡ περιφρόνησις τοῦ Κράτους πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, ἡ ὁποία εἶναι συνυφασμένη μετ' αὐτοῦ;

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΙ ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ

Ἡ ἀπὸ κοινοῦ ληφθεῖσα ἀπόφασις τῶν Γεν. Λογιστηρίου καὶ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν περὶ προσλήψεως 200 Κοιν. Ὑπαλλήλων ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ὡς βοηθῶν ἐπιμελητῶν εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἡ κατάρτισις Νόμου διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν Κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἐνδεικνυομένην λύσιν εἰς μίαν ἀπὸ καιροῦ χρονίζουσαν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐκράτει μετέωρον μίαν τάξιν εὐσυνειδήτων ὑπαλλήλων τὴν ὁποίαν συνεῖχε ὁ φόβος τῆς προσωρινότητος καὶ τὸ ἀβέβαιον τοῦ μέλλοντός της.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Α. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πρωτοῦ προλάβουν καλά—καλὰ ν' ἀνοίξουν τὰ σχολεῖα, σχόλασαν.

—Καὶ τοῦτο «ἕνεκα ἡ γρίππη».

—Εὐτυχῶς δὲν πρόκειται, ὅπως λένε, περὶ τῆς ἰδίας τῆς γρίππης, ἀλλὰ περὶ τοῦ ἰοῦ αὐτῆς.

—Γιὰ φαντασθῆτε, ἂν ἦταν ἡ ἰδιά ἢ ἡ κόρη τῆς γρίππης, τί θὰ παθαίναμε.

—Θὰ μᾶς ἔπιαναν καὶ δὲν θὰ ξεκολλοῦσαν ποτὲ ἀπὸ πάνω μας!

—Παρετηρήθη ὅτι διάφοροι εἰσπράκτορες τοῦ Δημοσίου Ταμείου περιτρέχουν τὴν ὕπαιθρο καὶ ζητοῦν, ἄλλοι μὲ καταλόγους καὶ ἄλλοι μὲ ἐντάλματα, ἀπὸ τοὺς ὀφειλέτας...νὰ καταβάλουν τὸν ἴδιον φόρον, τὸν ὁποῖον πρὸ ὀλίγου ἐξώφλησαν οὗτοι εἰς ἄλλον συνάδελφόν των.

—Καὶ οἱ φορολογούμενοι διερωτῶνται, μὲ ἀγανάκτησιν:

—«Τί συμβαίνει, μὲ αὐτὴν τὴν ταχτικὴν ποὺ ἐφημοσθῆ ἐσχάτως;».

—«Δηλαδή, ὁ ἁρπάξας τοῦ ἁρπάξαντος;»!

—Οἱ ἀπαγωγές, ἐκούσιες καὶ ἀκούσιες, τῶν διαφόρων παντρεμένων καὶ ἀνυπάντρων θηλυκῶν, πέρνουν καὶ δίνουν.

—Τὶς περισσότερες ὅμως φορὲς, καταντοῦν δρᾶμα.

—Μὰ, μὲ τὸ ζόρι παντρεία παει ποτέ;

—Ἢ ἔχομε ἔλλειψι ἀπὸ θηλυκόκοομο;

—Ἐδῶ βράζει ὁ τόπος, ὥστε σ' ἕνα ἄνδρα νὰ ἀναλογοῦν ἑφτὰ γυναῖκες.

—Ὁ ἄλλοτε ὑπουργὸς Γονῆς ἀπεφάσισε νὰ γίνῃ γαμιὸς τῶν ἐργατῶν καὶ νὰ ἀπομακρύνῃ τὸν ἐργατοπατέρα Μικρῆ ἀπὸ τὴν Γ. Σ. Ε. Ε.

—Κι' ἂν δὲν τὸ ἐπιτύχῃ, νὰ γονατίσῃ τὸν Μικρῆ, τότε, οἱ ἐργάται, θὰ ἔχουν δύο γονεῖς...

—Στὴν βιτρίνα κάποιου βιβλιοπωλείου ποζάρει ἡ κεφαλὴ τοῦ λύκου μὲ τὴν ἐξῆς λεζάντα:

—«Ὁ λύκος κατέκτησε τοὺς μαθητάς».

—Καὶ γιατὶ δὲν τοὺς ἔφαγε; μὲ ρώτησε ἕνας περίεργας.

—Γιατί, εὐτυχῶς, δὲ πρόκειται περὶ τοῦ τετραπόδου καὶ σαρκοφάγου λύκου, ἀλλὰ περὶ τετραδίου «ὁ λύκος», τοῦ ἀπήντησα.

—Καὶ μπῆκε, ὁ περίεργος, σὲ βιβλιοπωλεῖο, νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ τὰ τετράδια αὐτά, ποὺ εἶναι πρώτης ποιότητος.

Ζ.

Η Β'. ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΣ

Ἐν συνεχείᾳ προγενεστέρας ἀσαφοῦς ἀπαντήσεως τῆς Νομαρχίας, ἐπὶ δημοσιεύματός μας, περὶ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἄτταλης, εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 5—9—57, καὶ κατόπιν τῆς ζητηθείσης παρ' ἡμῶν παρεμβάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅπως ἔχομεν σαφῆ καὶ συγκεκριμένην ἀπάντησιν ἐπὶ τῆς ὑπ ἀριθμ. 13482] 55 ἀποφάσεως αὐτῆς, μᾶς ἀπεστάλη καὶ ἡ κατωτέρω ἀπάντησις :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 29187

Ἐν Χαλκίδι τῇ 1 Ὀκτωβρίου 1957.

Πρὸς
Τὴν Δ)νσιν τῆς Ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Ἐνταῦθα

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἄτταλης, περὶ οὗ τὸ εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 552—553 φύλλον τῆς ὑμετέρας ἐφημερίδος δημοσιευόμενον σχόλιον, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰ ἑξῆς :

Διὰ τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καθιεροῦται ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος ὅπως διαμένῃ εἰς τὴν Κοινότητα, τοὐτέστιν, ὡς ἐδέξατο τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν, εἰς ἕνα τῶν συνοικισμῶν αὐτῆς καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἕδραν τῆς Κοινότητος, ὡς μέχρι τοῦδε ἀπήτει ὁ Νόμος.

Τὸ ζήτημα τῆς μὴ διαμονῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἄτταλης Σπυρίδωνος Λιάσκου εἰς τὴν Κοινότητα ταύτην, ἠλέγχθη παρὰ τῆς Νομαρχίας, καθ' ὅλας αὐτοῦ τὰς πλευράς, κατὰ τὸ ἔτος 1955, συνεπείᾳ ἐνστάσεως τῶν κατοίκων κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου περὶ ἐκλογῆς αὐτοῦ ὡς Προέδρου, ἀποφανθείσης, τῆς Νομαρχίας, ὅτι δὲν ὑφίσταται παραβασις τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Δημοτ. καὶ Κοινοτ. Κώδικος ἐπαγομένη τὴν ἔκπτωσιν τοῦ εἰρημένου ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἄτταλης, λόγῳ ἰδιαιτέρων, ὅλως, περιστάσεων, αἵτινες εἶναι αἱ ἑξῆς :

Δι' Ὑπουργικῆς ἀποφάσεως, ἔχει διαταχθῇ ἡ μετάθεσις τοῦ πυροσβέστου οἰκισμοῦ Ἄτταλης εἰς τὸν οἰκισμὸν Τριάδος. Ὁ ἐν λόγῳ Πρόεδρος Κοινότητος, ὡς πυροσβέστης, ὠκοδόμησεν εἰς θέσιν τοῦ οἰκισμοῦ Τριάδος κειμένην παραπλεύρως τῆς γραμμῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων, ἅτινα τέμνουσι τοὺς ὁμόρους οἰκισμοὺς Ἄτταλης καὶ Τριάδος. Ἡ θέσις αὕτη κεῖται εἰς ἀπόστασιν ἑνὸς μόνον τετάρτου ἀπὸ τῶν σημερινῶν διοικητικῶν ὁρίων τῶν γειτονικῶν Κοινοτήτων Ἄτταλης—Τριάδος.

Ἀνεξαρτήτως τούτου, εἶναι γεγονὸς ἀναμφισβήτητον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ διατηρεῖ τὸν κύκλον τῶν ἐπαγγελματικῶν ἐργασιῶν του καὶ τῶν οἰκογενειακῶν ἐνασχολήσεών του εἰς τὴν Κοινότητα Ἄτταλης ἔνθα καθημερινῶς σχεδὸν διημερεύει καὶ πλειστάκις διανυκτερεύει.

Ἐν ὄψει, ὅθεν τῶν ὡς ἄνω ἐκτιθεμένων φρονοῦμεν ὅτι, ἐν προκειμένῳ δὲν δύναται νὰ στηριχθῇ περίπτωσις παραβάσεως τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Νομάρχης
ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΙΩΑΝΝΟΥ

—ΣΗΜ. «ΕΘΝ. ΦΩΝΗΣ». Ἐλλείψει χώρου, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ ἐκφέρωμεν τὴν γνώμην μας, ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως, εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΤΤΑΛΗΣ

Ἐν Ἄτταλῃ τῇ 20)9)1957

Πρὸς
τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ»
Χαλκίδα

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Ἐν συνεχείᾳ τῶν διατυπωθέντων πρὸς ὑμᾶς παραπόνων κατὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητός μας κ. Σπυρ. Λιάσκου, ὅστις, μολονότι διαμένει μονίμως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950 εἰς Τριάδα, ἐξακολουθεῖ καὶ μέχρι σήμερον νὰ ἀσκεῖ ἐκ τοῦ μακρόθεν τὰ καθήκοντά του, κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος καὶ πρὸς ταλαιπωρίαν τῶν κατοίκων τῆς Ἀτταλης, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰ ἑξῆς :

1ον) Ὅταν ἡ διοίκησις τοῦ Δασικοῦ μας Συνεταιρισμοῦ ἀπεφάσισε, τελευταίως, νὰ διαθέσῃ χρήματα διὰ τὴν ὑδρευσιν τῆς Κοινότητος, συνήντησε τὴν ἀντίδρασιν του ἐν λόγῳ Προέδρου, ἐνῷ ἡ ἀκαταλληλότης τοῦ ὑπάρχοντος ὕδατος παρουσίασε κρούσματα τύφου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐξηνάγκασε τοὺς Ἀταλιῶτες νὰ προμηθεύονται πόσιμο νερὸ ἀπὸ τὴν Μακρυκάπαν καὶ ἀπὸ ἄλλας μακρυνὰς πηγάς.

2ον) Παρὰ τὴν καταρτισθεῖσαν μελέτην ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ κ. Χαλεπᾶ, διὰ τὴν διάνοιξιν τῆς ὁδοῦ Ἀτταλης—Πλατάνας, ὁ κ. Πρόεδρός μας ἀδρανεῖ. Ἐν τούτοις ἡ ὁδὸς αὐτὴ πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήσῃ μέγιστα συμφέροντα τῶν κατοίκων μας. Διότι, δι' αὐτῆς θὰ εἶναι εὔκολον νὰ μεταφερθῇ ἐκ τοῦ ἐλατοδάσους μας ἀρκετὴ ποσότης ξυλείας, ἀξίας χιλιάδων δραχμῶν, πρὸς ὄφελος ἡμῶν τῶν Ἀτταλιωτῶν, τῆς Κοινότητός μας καὶ τοῦ Δημοσίου.

Τί νὰ σκοτισθῇ μὲ ζητήματα, ὁ κ. Πρόεδρός μας, ποὺ ἀφοροῦν τὴν Ἄτταλην, ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι ἐγκατεστημένος μόνιμως εἰς τὴν Τριάδα ; Ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως ἔχει δίκαιον. Ἀλλὰ ἡμεῖς, οἱ Ἀτταλιῶτες, εἰς τί ἐπταίσαμεν διὰ νὰ ὑφιστάμεθα τὴν ἀνιδρασιν τοῦ Κοινοτάρχου μας εἰς τὴν προώθησιν τῆς ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας κλπ ;

Μετὰ πάσης τιμῆς
Οἱ κάτοικοι Ἀτταλης
(Ἕπονται ὑπογραφαί)

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ

Διὰ τὴν Ἑστίαν τῶν ἀπόρων—ἀσθενῶν τοῦ Χριστιανικοῦ Μορφωτικοῦ καὶ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου «Ἡ Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» προσεφέρθησαν τὰ ἑξῆς ὑπὸ τῶν κάτωθι :

1) Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος Κος Κος Γρηγόριος : α) ὄρνιζαν σάκκον 1, ὀκάδες 35, β) τυρὸν κιβώτια 6 τῶν 6 χαρτοκιβωτίων ἕκαστον, γ) γάλα ὀκόνι κιβώτια 6 τῶν 6 χαρτοκιβωτίων ἕκαστον, δ) ἄλευρον μαῦρον σάκκους 5 τῶν 50 λιμπρῶν ἕκαστον.

2) Ὡσαύτως προτάσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας ἡ Ἀνώνυμος Βιομηχανικὴ Ἑταιρία «Ο. Δάριγκ καὶ Σια» εἰς μνήμην Ἰωάννου Περδίκη δρ. 5000.

3) Ἡ κ. Μαρίκα Παντελίδου, τὸ γένος Ἀφεντάκη, εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Ἀλεξάνδρου δρχ. 350.

4) Ὁ κ. Γεώργιος Γιαννακάκης δρ. 100.

5) Ὁ κ. Ὀδυσσεὺς Γίγας δραχμ. 50

6) Ἡ κ. Αἰκατερίνη Κοκκρονοῦ 40.

Ὁ κ. Χρῆστος Γλυκός, ἀρτοποιός, ψωμὶ ὀκάδες 10 3)4. Παξιμάδια ὀκάδες 6.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κον Δ)ντὴν Ἐφημερίδος
«ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Χαλκίδα

Κύριε Διευθυντά,

Εὐχαριστῶ θερμῶς διὰ τὰ τόσα κολακευτικὰ λόγια ποὺ εἴπατε εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 551)5—9—57 φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας σχετικὰ μὲ τὴν διδακτηριακὴν δρᾶσιν μου.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολὺ ἐργάσθηκα καὶ ὑπέφερα διὰ νὰ κάμω τὰ ἔργα οὐσιά. Τώρα ὅμως ποὺ τὸ ὄνειρόν μου σχεδὸν ἐπραγματοποιήθηκε κόποι καὶ ἀτενοχώριες, ὅλα μοῦ περνοῦν.

Ὅτε ὡραματίσθηκα τὴν τελείωσιν τοῦ σχολείου διὰ σειρᾶς ἔργων εἰς οὐδὲν ὑλικὸν ἢ ἠθικὸν κέρδος ἀπέβλεπο, μολονότι ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ καλοκεύει τὸν ἀμοιβόμενον, τὸν ὁπλίζει μὲ θάρρος καὶ τὸν ὠθεῖ διὰ περισσότερα δράσιν. Ὅ,τι ἔκαμα τὸ ἔκαμα διότι μοῦ τὸ ὑπαγόρευε τὸ καθῆκον καὶ ἡ συνείδησίς μου.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως εὐχαριστήσω πάντας ὅσοι μὲ ἐβοήθησαν ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς, διὰ τὸ ὁλοκληρῶσαι τὸ σχολεῖον, καὶ ἰδιαιτέρως τὸν συνάδελφον κ. Γ. Καγιάν, ὅστις μὲ ἐβοήθησε εἰς τὰ βήματα τῆς ἐξορμήσεώς μου.

Μετὰ τιμῆς
Δ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ
Δ)ντὴς τοῦ Σχολείου
Ν. Ἀρτάκης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Γεννήσεις

Ἡ Κα Φωφὼ Καρόλου Τζάβαρη, τὸ γένος Στεφ. Σακάργλου, ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον τὸν πρῶτον της καρπόν, ἕνα χαριτωμένο ὀγοράκι.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς πάππους εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήσῃ.

— Ἑορταί

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου δὲν θὰ ἑορτάσῃ τὴν ὀνομαστικήν της ἡ Κυρία Δήμητρα Εὐκ. Παπασπυροπούλου, Δασάρχου.

— Διορισμοί, Προαγωγαί, Μεταθέσεις

Διωρίσθη ὡς ὑπογραμματεὺς τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἱστιαίας καὶ ἀνεχώρησεν ἐκεῖ ὁ συμπολίτης μας κ. Βασίλειος Παύλ. Γιαννακούρης.

ΠΡΟΗΧΘΗ ὁ παρὰ τῷ Ἐμποροβιομηχανικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Εὐβοίας ὑπηρετῶν ὡς ὑπάλληλος αὐτοῦ κ. Κων. Ἰ. Ἀνδρούτσος.

ΕΤΟΠΟΘΕΤΗΘΗ εἰς Καρπενήσιον, ὡς Διευθυντὴς τῆς Ταχυδρομικῆς Δ)νσεως Εὐρυτανίας, ὁ μέχρι τοῦδε ὑπηρετῶν ἐνταῦθα εἰς τὸ Γραφεῖον Ἐπιταγῶν κ. Δημητρ. Γκροῦς.

—Μετ' εὐχαριστήσεως γράφομεν ὅτι ὁ μέχρι τοῦδε ἐλεγκτὴς παρὰ τῷ ἐνταῦθα Δημοσίῳ Ταμείῳ κ. Κων. Δημάκος, ἐτοποθετήθη, μερίμνῃ ἡμῶν, ὡς Διευθυντὴς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον Μήλου τῶν Κυκλάδων.

— Δωρεαί

Ὑπὸ Ἀνωνύμου προσεφέρθησαν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου Νέας Ἀρτάκης δραχμαὶ πέντε χιλιάδες (5000). Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Σχολείου τούτου εὐχαριστεῖ θερμῶς τὸν Δωρητήν.

—Ἡ Κα Μαρία χήρα Παντελῆ Τραπεζουντίου, προσέφερεν εἰς τὸ Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφεῖον, ἀντὶ μνημοσύνου τοῦ ἀοιδίμου συζύγου της, δραχμὰς πεντακοσίας (500).

ΠΕΝΘΗ

— Ἄννα Ἰ. Κυπαρισσίδου

Μετὰ δεκάμηνον, ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἠκολούθησεν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον, πλήρης ἡμερῶν, ἡ ἐκ Μαυμαρᾶ σεβαστὴ οἰκοδέσποινα Ἄννα Ἰω. Κυπαρισσίδου, φιλόστοργος μήτηρ τῶν ἐν Λιμνῃ ἐμπόρων Πάριδος καὶ Σωτηρίου καὶ τῶν Θεοδώρου Κυπαρισσίδου, Μαρίκας Ἰσ. Μίλλερ καὶ Ἑρσημίας Γ. Σκοπελίτου. Ἡ μετασταθεῖσα ἡ ὁποία ἐξετιμᾶτο ὑπὸ τῆς κοινωνίας τῆς Λίμνης διὰ τὰ σπάνια προτερήματα καὶ τὴν καλωσύνην της, ἔφυγεν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου μὲ ἡσυχον τὴν συνείδησιν διότι ἠξιώθη νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα της καλῶς ἀποκατεστημένα καὶ ἐκτιμώμενα ἀπὸ τὴν κοινωνίαν.

Ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπευθύνει πρὸς αὐτὰ καθὼς καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συγγενεῖς τῆς ἐκλιπούσης ἔνθερμα συλλυπητήρια.

ΝΕΟΝ ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ

Τὴν 25—8—57 ἐτελέσθησαν τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ὑποκαταστήματος τῆς Ἐμπορικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Γενιτσά, τὴν ἴδρυσιν τοῦ ὁποίου εἶχεν ζητήσει ὁ ἐμπορικὸς κόσμος τῆς πόλεως ταύτης.

Κατ' αὐτὰ ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὑποκ)τος Θεσσαλονίκης καὶ διακεκριμένος συμπολίτης κ. Κων)τῖνος Στ. Ρεγγούκος ὅστις ἀφοῦ, ἐν ἀρχῇ, ἀνέπτυξε τὴν ἔννοιαν τῆς συμβολῆς τοῦ Μακεδονικοῦ λαοῦ κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1912—13, ἀνέτρεξεν εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ὑποκ)τος Θεσσαλονίκης κατὰ τὸ 1917 καὶ εἰς τὴν τότε θέσιν τοῦ Ἱδρύματος ἐν τῇ καθόλου οἰκονομικῇ καταστάσει τῆς Ἑλλάδος κλπ.

Καταλήγων ὁ κ. Ρεγγούκος κατεφέρθη μὲ δριμύτητα κατὰ τοῦ ὁλονὲν ἐπεκτεινομένου συγκεντρωτισμοῦ τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀνέλυσε τὴν προσφορὰν τῶν Τραπεζῶν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀποκεντρώσεως, διὰ τῆς ἱδρύσεως Ὑποκαταστημάτων.

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΟΜΑΡΧΙΑΝ

Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἡ Νομαρχία Εὐβοίας καθώρισεν ὥρας ἐπισκέψεων τοῦ κοινοῦ ἀπὸ 9,30'—11,30' π. μ. καθημερινῶς

ΔΙ' ΑΝΑΣΚΑΦΑΣ

Ὁ Ὑπουργὸς Οἰκονομικῶν κ. Θηβαῖος ὑπέγραψε ἀπόφασιν δι' ἧς χορηγεῖται πίστωσις ποσοῦ δραχ. 50.000 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν διενεργείας ἀνασκαφῶν εἰς ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῶν περιφερειῶν Χαλκίδος καὶ Ἱστιαίας.

ΠΝΙΓΜΟΣ ΚΟΡΑΣΙΔΟΣ

ΤΡΙΑΣ, 15)9)57.—Ἡ Γιαννοῦλα Βασιλ. Ντρέκη, ἐτῶν 12, κάτοικος Τριάδος, κατέπεσεν, ἐξ ἀπροσεξίας της, ἐντὸς φρέατος καὶ ἐπνίγη. Τὸ θλιβερὸν αὐτὸ συμβὰν κατελύπησε τὴ κοινωνίαν μας Γ.

— Αἰκατερίνη Ἀθ Ἀγγελάκη

Ἀπεβίωσεν ἐξ ἐγκεφαλικῆς συμφορήσεως, εἰς ἡλικίαν 62 ἐτῶν, ἡ ἐκ Στενῆς καὶ κάτοικος τῆς πόλεώς μας Αἰκατερίνη Αθ. Ἀγγελάκη. Τὴν κηδείαν της γενομένην ἐκ τοῦ ἐντεῦθεν Ἱ. ναοῦ τοῦ Ἁγ. Νικολάου παρηκολούθησεν ἀρκετὸς κόσμος ἐκ τῆς πόλεώς μας καὶ ἐκ τῆς γενετείρας της.

Ὁ Ὕψιστος ἂς ἀναπαύσῃ τὴν ψυχήν της εἰς δὲ τοὺς οἰκείους της νὰ χύσῃ βάλσαμον παρηγορίας.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
Β. ΜΠΑΦΕΡΟΥ

Παρέλαβον ἅπαντα τὰ χειμερινὰ εἴδη εἰς πλουσίαν συλλογὴν καὶ εἰς χαμηλὰς τιμάς :

Καπαρτίνες — Ἀδιάβροχα — Τρέντ Σκοτ — Παλτὰ Ἀνδρικά, Γυναικεῖα καὶ Παιδικά.

Ἅπαντα τὰ χειμερινὰ μάλλινα εἴδη Πλούζες. Ζακέττες, Πουλόβερ, Ὀμβρέλες. Γάντια, Φανέλλες κ.λ.π.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
25
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 556

Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Τοῦ κ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΥ, δικηγόρου

Ἐπὶ μῆνες φρικτοὺς δὲν ἐγνώρισαν οἱ ἐλεύθεροι λαοὶ παρὰ ἀτυχήματα καὶ πίκρες, τὸ γκρέμισμα ὅλων τῶν στηριγμάτων τῆς ὑπερηφανείας των, ὅλων των τῶν ἐλπίδων Εἶχαν ὑποκύψει σχεδὸν ὅλοι οἱ ἐλεύθεροι λαοί. Μέσα σὲ ἐλάχιστες ἑβδομάδες γραμμὲς ἀμύνης ποὺ ἐθεωροῦντο ἀπαραβίαστες ἔσπασαν καὶ οἱ μεθόριοι ἄνοιγαν μέ βίαν. Ἡ σκλαβιὰ ἁπλωνότανε ἐπάνω σ' ὅλη τὴν ἤπειρό μας. Καὶ ἔξαφνα, σὰ ἀπὸ τὰ τρίσβαθα ἑνὸς λατρευτοῦ παρελθόντος, ἡ φωνή, ἡ πιὸ ἀγαπημένη φωνὴ ἀνάμεσα σ' ὅλες, ἡ φωνὴ τῆς Ἑλλάδος, ὑψώθη καὶ ἐδέσποσε μονομιᾶς μέσα στὸ παναιμόνιο τοῦ κόσμου, ποὺ θύμιζε τὴν κόλασι... Μὲ τί συγκίνηση, μέ τί προσοχή, μὲ τί εὐλάβεια τὴν ἄκουσαν οἱ ἐλεύθεροι λαοί! Εἰς τὰ μάτια ὅλων τῶν ἀνθρώπων ἀντιπροσώπευσε τὸν θρίαμβο τῆς ἀρετῆς, τὴν ἀληθινὴ ἀξία τοῦ μικροῦ ἀριθμοῦ, τῆς ποιότητος Εὐγνωμοσύνη ἀφάντασιο χρωστοῦσε ἡ οἰκουμένη ὁλόκληρη, γιατὶ τῆς ξανάδωσε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἄνθρωπο, τῆς ἀναζωογόνησε τὸ θαυμασμό, τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐλπίδα...

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίσταση ἔδωκε τὸ πρῶτο ρῖγος τῆς νίκης εἰς τὰ ἐλεύθερα Κράτη Τὸ ΟΧΙ μποροῦσαν νὰ τὸ εἰποῦν καὶ ἄλλοι λαοί. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν μποροῦσε νὰ σταθῇ πάνω σ' αὐτὸ μὲ τὴν θείαν ὁρμὴ καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῶν Ἑλλήνων. Ὅταν ἡ ΠΙΣΤΙΣ πρὸς τὴν ἀνωτερότητα τοῦ Δικαίου ἀπέναντι τῆς θωρακισμένης βίας, τῆς μηχανοκίνητης ἀτιμίας, τῶν στιφῶν τῶν βαρβάρων κυρώνεται μὲ ἔργα παράτολμα καὶ μεγάλα, σάν αὐτὰ τῆς Πίνδου, τοῦ Ἰβάν, τῆς Χειμάρρας, τῆς Μοράβας, τοῦ Ἀργυροκάστρου, τῆς Κλεισούρας, τῆς Τρεμπεσίνας, τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν αἰθέρων, ἡ θεία φύσις τοῦ ἀνθρώπου παρουσιάζεται σ' ὅλο τὸ μεγαλεῖο καὶ ρίχνει στὴ ζυγαριὰ τῆς Ἱστορίας τὸ πολύτιμο βάρος τοῦ Ἠθικοῦ Νόμου.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου δὲν θὰ διδάσκῃ μόνον στὰ Ἑλληνόπουλα ὅτι αἱ Θερμοπύλαι καὶ οἱ Μαραθῶνες δὲν ὑπῆρξαν ἀπίθανοι θρῦλοι χαμένοι μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ Χρόνου, ἀλλὰ καὶ θὰ ἀποτελῇ μίαν διαρκῆ προειδοποίησιν πρὸς φίλους καὶ ἐχθροὺς ὅτι οἱ κατοικοῦντες τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν τῆς γῆς γνωρίζουν ὅτι εἰς τὴν ζωὴν δὲν δίδονται τὰ ἀγαθά, ἀλλὰ κατακτῶνται, καὶ ὅτι ἡ πρώτη μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀγαθῶν τῆς ζωῆς εἶναι ἡ Ἐλευθερία.

Ξενοφῶν Ἰ. Χατζησαράντος
Δικηγόρος — Ἀθῆναι

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥ ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ;

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Ὁ Χριστὸς εὑρίσκετο εἰς τὸν ναὸν συζητῶν μὲ τοὺς Ἑβραίους. Στὸ τέλος τῆς συζητήσεως ὁ καθένας πῆγε στὸ σπίτι του. Ἔτσι τελειώνει τὸ ἕβδομον κεφάλαιον τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Τὸ δὲ ὄγδοον ἀρχίζει μὲ μιὰ φράσι ποὺ προέτρεπε νὰ μᾶς ὠθήσῃ σὲ ἐρεῖς σκέψεις: «Ὁ δὲ Ἰησοῦς ὑπῆγεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν». Μᾶς ὑπενθυμίζει τί ὁ Ματθαῖος λέγει περὶ τοῦ Ἰησοῦ: «Αἱ ἀλώπεκες ἔχουν φωλεάς, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατοικίας, ὁ δὲ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν ἔχει ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλὴν (Ματθ. 8:20). Τὸ ὄρος τῆς προσευχῆς καθίσταται τὸ σπίτι τοῦ Χριστοῦ πρὸς χάριν ἡμῶν. Αὐτὸς ἦτο πλούσιος ἀλλ' ἐπτώχευσεν ἵνα πλουτήσωμεν ἡμεῖς διὰ τῆς πτωχείας Ἐκείνου. Ἀντὶ νὰ πάῃ νὰ ξεκουράσῃ τὸ σῶμα του, πῆγε νὰ δροσίσῃ τὴν ψυχήν Του μὲ τὴν ἐπικοινωνίαν μὲ τὸν Πατέρα Του γιὰ τὴν συνέχισιν τῆς συζητήσεώς Του μὲ τοὺς Ἑβραίους.

Τὸ πρωῒ πρωῒ κατέβηκε ἀπὸ τὸ βουνό. Ἦταν αὐγὴ ἀκόμη. Ἀκατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ μεταβῇ κανεὶς στὸν ναόν, θὰ μοῦ πῇ κάποιος. Ἴσως ἡμεῖς νὰ τὴν θεωρήσαμε ἔτσι, ἀλλὰ γιὰ τὸν Χριστόν, κάθε ὥρα ἦταν κατάλληλη γιὰ νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός.

«Καὶ τὴν αὐγὴν ἦλθε πάλιν εἰς τὸ ἱερόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς (Ἰωαν. 8:2). Τί τοὺς ἐδίδασκε δὲν ξεύρουμε. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου θὰ ἦταν πολὺ μεγάλο ἐὰν ἐγράφοντο ὅλα ὅσα ἔκαμε καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰωάννης στὴν τελευταίαν παράγραφον τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ λέγει. «Εἶναι δὲ καὶ ἄλλα πολλά, ὅσα ἔκαμεν ὁ Ἰησοῦς, τὰ ὁποῖα ἐὰν γραφῶσι καθ' ἕν οὐδ' αὐτὸς ὁ κόσμος νομίζω θέλει χωρήσει τὰ γραφόμενα βιβλία» (Ἰωάν. 21:25). Φαίνεται πῶς ἡ διδασκαλία τοῦ Ἰησοῦ ἦταν τόσον αὐθεντικὴ ποὺ δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ βγάλουν πέρα μαζί Του, γι' αὐτὸ προηγουμένως μερικοὶ εἶπαν. «Οὐδέποτε ἐλάλησε ἄνθρωπος οὕτω, καθὼς οὗτος ὁ ἄνθρωπος» (Ἰωάν. 7:46). Ἀφοῦ δὲν μποροῦσαν λοιπὸν νὰ Τοῦ ἀπαντήσουν πῆγαν καὶ ἔφεραν πρὸς Αὐτὸν γυναῖκα συλληφθεῖσαν ἐπὶ μοιχείᾳ καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ, λέγουσι πρὸς Αὐτόν. Διδάσκαλε αὕτη ἡ γυνὴ συνελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη. Ἐν δὲ τῷ νόμῳ ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν ἡμᾶς νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται, σὺ λοιπὸν τί λέγεις; (8:3—6)

Τὴν προηγουμένην ἡμέραν εἶχαν ἀποστείλει οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὑπηρέτας νὰ Τὸν συλλάβουν, ἀλλ' ἀπέτυχαν. Δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμη ἡ ὥρα Του. Τώρα λοιπὸν οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ χρησιμοποιοῦν κάποιο δόλιο τέχνασμα. Ἤθελαν, νὰ βροῦν κάποια κατηγορία ὅτι ὁ Χριστὸς παρέβαινε τὸν νόμον τοῦ Μωϋσέως. Γι' αὐτὸ συνέλαβαν τὴν μοιχαλίδα αὐτὴν καὶ τὴν ἔφεραν πρὸς τὸν Χριστόν. Δὲν πιστεύω νὰ τὴν συνέλαβαν ἐπειδὴ ἐξεπλάγησαν γιὰ τὴν διαγωγή της ἢ διότι δὲν τοὺς ἦρεσε νὰ βλέπουν τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ παραβαινόμενον. Ὁ σκοπός των ἦτον νὰ ντροπιάσουν τὴν γυναῖκα αὐτὴ κοινοποιοῦντες καὶ ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἁμαρτίαν της διὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὰ δόλια των σχέδια κατὰ τοῦ Ἰησοῦ. Ἀσφαλῶς θὰ διέκοψαν τὴν διδασκαλίαν Του. Φαντάζομαι τὸν θόρυβον, τὴν ὀχλαγωγίαν, τὴ φασαρία ποὺ θὰ ἔγινε καθὼς τόσον προκλητικά, ἄσεμνα κι' ἐξευτελιστικὰ ἔσερναν τὴν μοιχαλίδα γιὰ νὰ τὴν φέρουν στὸν Χριστόν. «Ὁ Μωϋσῆς προσέταξεν ἡμᾶς νὰ λιθοβολῶνται αἱ τοιαῦται (Λευϊτ. 20:10, Δευτ. 22:22) «σὺ λοιπὸν τί λέγεις;».

Ἐνόμιζαν πῶς θὰ ἔφερναν τὸν Χριστὸν σὲ μιὰ πολὺ δύσκολη θέσι. Ἐὰν ἔλεγε «Ἀφήσατε τὴν ἐλευθέραν», μποροῦσαν νὰ Τὸν κατηγορήσουν ὡς ἀθετοῦντα τὸν νόμον καὶ ὡς παραβάτην τῶν ἰδίων Του λόγων. «Μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον νὰ καταλύσω τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας, δὲν ἦλθον νὰ καταλύσω, ἀλλὰ νὰ ἐκπληρώσω» (Ματθ. 5:17). Ἐὰν διέταττε τὸν λιθοβολισμόν της τότε θὰ Τὸν κορόϊδευαν καὶ θὰ Τοῦ ἔλεγαν, «Πῶς σὺ λέγεις ὅτι εἶσαι φίλος τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν;» Ἐνόμιζαν οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ὅτι ἔφεραν τὸν Χριστὸν στὸ ἀδιέξοδον. Ὅπως καὶ ν' ἀπαντοῦσε θὰ Τόν ἔπιαναν. Οὕτως ἢ ἄλλως θὰ εὕρισκαν κάτι διὰ τὸ ὁποῖον νὰ Τὸν κατηγορήσουν. Ἐὰν ἠγνόει τὴν κατηγορίαν των περὶ τῆς γυναικὸς θὰ Τὸν κατηγοροῦσαν ὡς εὐδοκοῦντα τὴν ἁμαρτίαν της, ἐὰν ὅμως τὴν κατεδίκαζε τότε θὰ ἔλεγαν ὅτι εἶναι ψεύστης διότι ὁ ἴδιος εἶχε εἰπῇ: «Ἐπειδὴ δὲν ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, διὰ νὰ κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλὰ διὰ νὰ σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ». (Ἰωάν. 3:17). Ἰδοὺ ἡ δύσκολη θέσις εἰς τὴν ὁποίαν ἔφεραν τὸν Χριστόν.

Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἤξευραν τὰς Γραφάς, ἀλλὰ γιὰ ποιὸν σκοπὸν τὰς μελετοῦσαν; Ἀσφαλῶς ὄχι ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐχρησιμοποιοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σατανικῶν των σχεδίων. Μὴ νομίζετε ἀγαπητοὶ ὅτι

(Συνέχεια εἰς τὴν 2α Σελίδα)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Πατριαρχικὴ Ἐπιτροπεία Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης

P. O. BOX 2878
DAR-ES-SALAAM
TANGANYIKA

DAR-ES-SALAAM
τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1957.

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Διευθυντὴν τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὴ Φωνὴ» Κον Κον Νικόλαον Ζωγράφον.

Χαλκίδα

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἐπὶ δεκαετίαν παρηκολούθησα, ὡς ἐπίσημος Ἀντιπρόσωπος

Ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Μέγας Οἰκονόμος κος Κος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης.

τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Βελγικῷ Κογκῷ καὶ ἐν συνεχείᾳ ὡς Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀνατολικῆς Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης, τὸ δημοσιογραφικὸν Ὑμῶν ἔργον καὶ δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολή, ἴσως δὲ καὶ κατώτερον τῆς πραγματικότητος, ἐὰν ἐτόνιζον καὶ διεκήρυττον ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» τὰς μεγάλας ὑπηρεσίας τας ὁποίας παρεσχέτε μέχρι τοῦδε διὰ τῆς πεφωτισμένης διανοίας Σας καὶ τοῦ ὀξυγράφου καλάμου Σας, πολλάκις μὲν ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα αἰσθήματα τῆς φυλῆς καὶ τὰ αἰσθήματα ἀπείκτου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ ἰδίᾳ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας καὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου Πάπα καὶ Πατριάρχου κ. κ. Χριστοφόρου, ὁ ὁποῖος μάλιστα ηὐδόκησε δι' ἐμοῦ νὰ Σᾶς ἀπονείμῃ τὸ παράσημον τοῦ Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου διὰ τοὺς εὐγενεῖς ἀγῶνας σας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος. Ὁ ἀπόδημος Ἑλληνισμὸς καὶ δὴ ὁ ἐξ Εὐβοίας καταγόμενος ἀτελεῖ, ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐνσφαιρωτάτης ἀνθρωγραφίας Σας δύναμιν, ἵνα ἀγωνίζεται τὸν καλὸν ἀγῶνα τοῦ Ὀρθοδόξου Ἕλληνος ἐν τῇ ξένῃ, ἐπιδιώκων διὰ τῆς τιμίας ἐργασίας καὶ τοῦ παραδειγματικοῦ βίου του νὰ τιμᾷ Ἔθνος καὶ Ἐκκλησίαν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ. Εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἐξ Εὐβοίας ἀποδήμων ἀδελφῶν μας ἐνσπάσατε τὸ αἴσθημα τῆς εὐγενοῦς ὑπερηφανείας, ὅτι οὗτοι ἀνήκουν εἰς τὴν ἐνδοξοτέραν φυλήν, τὴν Ἑλληνικὴν καὶ τὴν εὐγενεστέραν καὶ τιμιωτέραν θρησκευτικὴν ὁμολογίαν, τὴν Ὀρθόδοξον.

Δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τῆς ἀγαπητῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» εἰς τὸ 28ον ἔτος, εὔχομαι ὅπως, Κύριος ὁ Θεὸς ἐνισχύῃ Ὑμᾶς, φίλε κ. Διευθυντά, εἰς τὸ εὐγενὲς λειτούργημά Σας πρὸς ἔπαινον καὶ δόξαν Ἐκκλησίας, Ἔθνους καὶ τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος Εὐβοίας.

Εὐχέτης καὶ φίλος
† Μένας Οἰκονόμος
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ
Γενικὸς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Ἀνατολ. Βρεττανικῆς Ἀφρικῆς καὶ Ζανζιβάρης.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πέρασε ψηλὰ κι' ἀπ' ἐδῶ ὁ πρῶτος Ρωσσικὸς δορυφόρος μὲ κενὸ περιεχόμενο.

—Ἐγώ, ἀντὶ τοῦ ἀνώφελου Ρωσσικοῦ, θὰ προτιμοῦσα τὸν Ἀμερικανικὸ δωροφόρο.

—Γιατὶ αὐτὸς θὰ μᾶς ἔφερνε ἕνα σωρὸ δῶρα, ἔστω κι' ἂν ἔτρεχαν πρῶτοι, ὅπως πάντα, νὰ ἐφοδιασθοῦν, ἀπ' αὐτά, οἱ ἀχάριστοι Κουκουέδες τῆς Ἑλλάδος.

—Δυὸ ἐφοριακοί, ποὺ μπῆκαν τὴν νύχτα, ξαφνικά, σ' ἕνα Ἐργοστάσιο τῆς Θεσσαλονίκης γιὰ νὰ κάμουν ἔλεγχο στὸ χρηματοκιβώτιό του, ἐξελήφθησαν ὡς κλέφτες.

—Καί, ὅπως ἦταν ἐπόμενο, δεχθήκανε τὴν ὁμαδικὴ ἐπίθεσι τοῦ προσωπικοῦ του κ' ἐξυλοκοπήθηκαν ἀγρίως.

—Φαντάζομαι πῶς τὶς κορπαζιὲς ποὺ, εἰσέπραξαν, δὲν θὰ τὶς κατέθεσαν στὸ Δημόσιο Ταμεῖον, ἀλλὰ θὰ τὶς κράτησαν γιὰ τὸν ἑαυτόν τους ὡς ψυχικὴ ὀδύνη.

—Τέτοια κωμικοτραγικὰ γεγονότα θὰ παρουσιάζωνται, ἐὰν οἱ ἐφοριακοὶ ἀποκτήσουν εἰσαγγελικὰ δικαιώματα, ὡς προβλέπει τὸ νέο φορολογικὸ Νομοσχέδιο.

—Τὴ νίλα τοῦ Μάμαλη ἔπαθε, ἀπὸ τὸν νεοσύστατο «Λήλαντα» τοῦ Βασιλικοῦ, ἡ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς Ἡλιουπόλεως τῶν Ἀθηνῶν.

—Κι' ἀντὶ νὰ λάμψῃ σὰν τὸν ἥλιο, στὸ γήπεδο τοῦ Βασιλικοῦ, χάθηκε σὰν «Ἀστραπὴ», ἀπ' αὐτό, τὴν περασμένη Κυριακή, γιὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὸν τίτλον της!

—Κάποιοι νυκτόβιοι τῆς ἐνορίας Ἁγ. Παρασκευῆς παραπονέθησαν, γιατὶ ὁ νεωκόρος τῆς Ἐκκλησιᾶς της τοὺς ἀνησυχεῖ μὲ τὸ βαρὺ βάρεμα τῆς καμπάνας ἀπὸ πολὺ πρωΐ.

—Κι' εὐτυχῶς ποὺ εἶναι γέρος καὶ Παλαιο—λόγος, ὁ νεωκόρος της.

—Φαντάζομαι τὶ βάρε-

ΣΥ ΤΙ ΛΕΓΕΙΣ;

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

ὅσοι ξεύρουν καὶ χρησιμοποιοῦν τὰς Γραφὰς εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὁ σατανᾶς γνωρίζει τὰς Γραφάς, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι Σατανᾶς. Τὰς Γραφὰς τὰς χρησιμοποιεῖ γιὰ νὰ ξεγελᾶ τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ. Ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ μποροῦν νὰ ἔλθουν στὸ σπίτι σας μὲ τὴ γραφὴ στὰ χέρια των καὶ νὰ μὴ εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ πλάνοι καὶ ἐργαλεῖα τοῦ διαβόλου. Προσέξατέ τους. Κάμνετε διάκρισιν μεταξὺ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Κυρίου καὶ τῶν ἐργατῶν τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Ἰωάννης εἰς τὸ 4ον κεφάλαιον τῆς Α' Ἐπιστολῆς του μᾶς δίδει κάποιο σημεῖο διακρίσεως τῶν πνευμάτων. Ἐὰν ὁμολογοῦσι ὅτι ὁ χριστὸς ἦλθε ἐν σαρκί, ἐὰν δηλαδὴ ὁ Χριστὸς ἦτο Θεὸς ὁ ὁποῖος ἔλαβε σάρκα ἀνθρωπίνην διὰνὰ κατέλθῃ καὶ σκηνώσῃ μεταξὺ ἡμῶν. Ἐὰν ἐκεῖνοι ποὺ σᾶς πλησιάζουν δὲν ὁμολογοῦν τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ὡς Θεὸν ὁμοούσιον μὲ τὸν Πατέρα, μὴ τοὺς δέχεσθε. «Ἀγαπητοί μὴ πιστεύετε εἰς πᾶν πνεῦμα, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα ἂν εἶναι ἐκ τοῦ Θεοῦ, διότι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξῆλθον εἰς τὸν κόσμον».

Τὸ πρόβλημα ποὺ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ παρουσίασαν εἰς Αὐτόν, δὲν ἦτο τοπικόν, ἀλλὰ γενικόν. Εἶναι τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα στὰ μάτια τοῦ Θεοῦ. Πῶς μποροῦσαν ἡ δικαιοσύνη καὶ τὸ ἔλεος νὰ ἐναρμονισθοῦν; Ὁ νόμος τῆς δικαιοσύνης ἐπιτακτικῶς ἀπαιτεῖ τὴν τιμωρίαν τοῦ παραβάτου. Ἐὰν τὴν ἀπαίτησιν αὐτὴν ἀγνοήσωμεν τότε εἰσάγομεν τὸ βασίλειον τῆς ἀναρχίας. Ὁ Θεὸς εἶναι ἅγιος ὡς καὶ δίκαιος. Ἡ ἁγιότης μισεῖ, ἀπορρίπτει καὶ καταδικάζει τὴν ἁμαρτίαν καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ ἀκάθαρτον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ. Τί λοιπὸν θὰ γίνῃ ἡ πτωχὴ ἀμαρτωλή; Ποιὰ θὰ εἶναι ἡ τύχη κάθε ἁμαρτωλοῦ; Εἶναι παραβάτης τοῦ νόμου. Κατῆλθε εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τῆς ἀνηθικότητος. Ἡ μόνη ἐλπὶς εἶναι ἔλεος. Ἡ σωτηρία της εἶναι δυνατὴ μόνον διὰ τῆς χάριτος. Πῶς ὅμως μπορεῖ νὰ φανερωθῇ τὸ ἔλεος ἐφ' ὅσον ἡ ἰσχὺς τῆς δικαιοσύνης τὸ ἐμποδίζει; Πῶ. μπορεῖ ἡ χάρις νὰ ρεύσῃ χωρὶς τὴν παρεγκώνισιν τῆς ἁγιότητος; Ἡ ἀνθρωπίνη σοφία δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ ἀπαντήσῃ σὲ τέτοιες δύσκολες ἐρωτήσεις. Εἶναι φανερὸν ὅτι οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δὲν εἶχαν ὑπ' ὄψιν τους καμμιὰ λύσι τοῦ προβλήματος. Δόξα ὅμως εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ὅστις «δὲν θέλει νὰ ἀπολεσθῇ ψυχή, ἀλλ' ἐφευρίσκει μέσον, ὥστε ὁ ἐξωρισμένος ἀπ' αὐτοῦ». (Β' Σαμ. 14:13).

Ἐδῶ ἔχομεν τέσσερα χωριστὰ πρόσωπα καὶ πράγματα. Πρῶτον τὸν Χριστόν, δεύτερον τὴν ἁμαρτωλὴ γυναῖκα, τρίτον τὸν νόμον ποὺ τὴν κατεδίκαζε, τέταρτον τὴν ἔνοχον ἁμαρτωλὴν μπροστὰ στὸν ἀναμάρτητον Χριστόν.

Τί ἔκαμε ὁ Χριστός; «Κύψας κάτω. ἔγραψε διὰ τοῦ δακτύλου εἰς τὴν γῆν» (ἐδ. 6). Κύψας κάτω. Γιατὶ ἀρά γε ἔσκυψε τὴν κεφαλήν του ὁ Χριστός; Ἦταν καθισμένος διδάσκων. Ὅλως αἰφνιδίως τὰ μάτια του ἀντίκρυσαν ἕνα τρομερὸ θέαμα ποὺ ἴσως νὰ μὴ εἶχε ξαναδεῖ. Φαντάζομαι τὶς ἀσχημίες ποὺ γινόταν γύρω του. Πῶς νὰ μὴ σιγήσῃ; Τί ἄλλο μποροῦσε νὰ κάμῃ; Κάθε ἠθικὸς ἄνθρωπος θὰ ἔπρεπε νὰ ἔκαμνε τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Ὁ κόσμος μας εἶναι πάντα πρόθυμος νὰ ἐγγίσῃ τὴν ἠθικήν μας ἀκεραιότητα.

Σ' ἕνα πλοῖο ποὺ ταξίδευα, μιλοῦσα μ' ἕνα Ἕλληνα ναύτη τὸν ὁποῖον προσεπάθησα νὰ ὁδηγήσω στὸν δρόμο τοῦ Κυρίου. Μοῦ εἶπε πόσο τρομερὸ εἶναι νὰ ζῇ κανεὶς μέσα στὸ ναυτικὸ περιβάλλον. Πηγαίνει, λέγει, νὰ φάγῃ καὶ σχεδὸν πάντοτε τὰ συζητούμενα πράγματα εἶναι τόσον ἀνήθικα καὶ ἀκάθαρτα ποὺ ἀναγκάζεται νὰ πάρῃ ἕνα κομμάτι ψωμὶ καὶ νὰ φύγῃ. Πόσες φορὲς εὑρισκόμεθα μὲ ἄλλους ἀνθρώπους ὅταν ξαφνικὰ ἀρχίζουν νὰ ξεσποῦν εἰς αἰσχρὰ ἀστεῖα. Τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ ἠθικὸς χριστιανὸς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν; Ἐκεῖνο ποὺ ἔκαμε ὁ Χριστός. Νὰ σκύψῃ νὰ δείξῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν του ὡς πρὸς τὸ τί λαλεῖται. Γιὰ τὸν Θεάνθρωπον Χριστὸν ἦτο ἀρκετὸ νὰ σκύψῃ, γιὰ μᾶς ὅμως μοῦ φαίνεται εἶναι ἀνάγκη νὰ κάμνωμεν κάτι δραστικώτερο. Νὰ τρέξουμε, νὰ φύγουμε, ν' ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ ἕνα τέτοιο περιβάλλον. Νὰ κάμνουμε ἐκεῖνο ποὺ κάμνει ὁ προαναφερθεὶς ναύτης.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

μα θὰ ἔκαμε, στὰ νειάτα του, τὴν καμπάνα...

—Μήπως, οἱ κύριοι νυκτόβιοι, ἐπιθυμοῦν νὰ σημαίνει τὸ μεσημέρι ποὺ θὰ ξυπνήσουν;

—Ἢ μήπως θὰ προτιμοῦσαν, ἀντὶ τῆς καμπάνας, νὰ ἀκοῦνε κανένα Χότζα στὸ ἐκεῖ Τζαμί;

—Θἄπρεπε νὰ ξεύρουν πῶς, τὸ βάρεμα τῆς καμπάνας, ἀποτελεῖ εἰδοποίησι στοὺς Χριστιανοὺς ποὺ θέλουν νὰ ἐκκλησιασθοῦν:

—«Ἔ, παιδιά, καιρός, ξυπνᾶτε,
κι' εἶναι Κυριακή.
Ἡ καμπάνα σᾶς φωνάζει
τὴν ἀκοῦτ' ἐκεῖ;».

Ζ.

Ἀριθμὸς 9032.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 17ῃ Ὀκτωβρίου 1957.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι Προσκαλοῦνται οἱ στρατευσιμοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν Στρατολογικὴν κλάσιν 1960. ἤτοι οἱ γεννηθέντες κατὰ τὸ ἔτος 1939 καὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου καὶ τοῦ Συνοικισμοῦ Δοκοῦ, ὅπως ἀπὸ σήμερον καὶ μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1957, παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Στρατολογικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἡμετέρου Δήμου καὶ δηλώσωσι τὸ ἐπάγγελμα, τὰς γραμματικὰς αὐτῶν γνώσεις καὶ τὴν διεύθυνσιν τῆς κατοικίας των, προκειμένου τὰ στοιχεῖα ταῦτα νὰ χρησιμεύσωσιν διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ κατὰ Νόμον Στρατολογικοῦ πίνακος, βάσει τοῦ ὁποίου βραδύτερον θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐπιλογὴ τῶν στρατευσίμων τούτων, ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπιλογῆς ὁπλιτῶν.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιάννη ἀρ. 13

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἰδιοκτητῶν ἀκινήτων ὅτι δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 3777 Ν. Δ. τὸ τέλος καθαριότητος καὶ ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων καταβάλλεται εἰς τὸν Δῆμον ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν.

Ἐὰν τὸ ἀκίνητον τελῇ ὑπὸ μίσθωσιν ὁ ἰδιοκτήτης εἰσπράττει τοῦτο παρὰ τοῦ μισθωτοῦ (ἐνοικιαστοῦ) ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΒΧΗ'.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1957.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀνακοίνωσις

Διὰ ψηφισθέντος Ν. Δ. ἡ εἴσπραξις τῶν τόκων ὑπερημερίας ἐκ πάσης φύσεως ὀφειλῶν πρὸς τὸν ΔΗΜΟΝ ἀνεστάλη.

Ἡ ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης οὖσα σημαντικὴ (φθάνουσα μέχρι τοῦ 50 ο/ο τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ) θὰ ἐπανέλθῃ αὐτομάτως καὶ εἰς τὸ ἀκέραιον ἅμα τῇ ἐκπνοῇ τῆς προθεσμίας.

Συμφέρον συνεπῶς παντὸς ὀφειλέτου εἶναι ἡ ἔγκαιρος καταβολὴ τῶν ὀφειλομένων.

Ὁ Δῆμος πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὀφειλετῶν θὰ δέχεται ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος 8—2 καὶ 5—7 πλὴν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1957.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΕΠΑΝΑΛΗΘΕΥΣΕΩΣ

Ὁ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Χαλκίδος Εἰσηγητὴς Πρωτοδίκης ἐν ὁ τῆς πτωχεύσεως Νικολάου Φωτούχου, Βασίλειος Ἀνδρικόπουλος

Πρὸς

Τοὺς πιστωτὰς τῆς πτωχεύσεως ταύτης.

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 583 (435) Ἐμπορικοῦ Νόμου καὶ ἑπόμενα, καλεῖσθε ἵνα ἐντὸς προθεσμίας εἴκοσιν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης, παρατεινομένης κατὰ νόμον τῆς προθεμμίας ταύτης, διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἕδρας τοῦ Δικαστηρίου διαμένοντας πιστωτὰς ἐμφανισθῆτε αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου ἐνώπιον τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου κ. Σπυρίδωνος Κ. Ξαρχᾶ, δικηγόρου, κατοίκου Χαλκίδος, καὶ παραδώσητε ἐπὶ ἀποδείξει τὰ δικαιόγραφά σας μετὰ σημειώσεως τῶν παρ' ὑμῶν ἀξιουμένων ποσῶν, ἂν δὲν προτιμᾶτε νὰ καταθέσητε ταῦτα εἰς τὸ ἀρμόδιον Ταμεῖον τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος, ἔνθα ἐντὸς 3 (τριῶν) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας ἐνώπιον Ὑμῶν ἐνεργηθήσεται ἡ ἐξέλεγξις καὶ ἐπαλήθευσις τῶν πιστώσεων κατὰ τὰς κάτωθι ἡμερομηνίας, 18ην, 20, 21, 23, 25, 27, 28, 29, 30 Νοεμβρίου 1957 καὶ 2, 3 καὶ 4 Δεκεμβρίου 1957 καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ Καταστήματι τοῦ Πρωτοδικείου Χαλκίδος.

Ὁ Εἰσηγητὴς
Βασ. Ἀνδρικόπουλος

Ὁ Γραμματεύς
Νικ. Παπαναστασίου

ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΣ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Διὰ τὸν Πρόεδρον Ἀτταλῆς

«Οἱ μὲν πολῖται ὀφείλουσι νὰ σέβωνται τοὺς Ἄρχοντας, οἱ δὲ Ἄρχοντες τοὺς Νόμους».
(ΣΟΛΩΝ)

Διὰ τῆς εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας δημοσιευθείσης ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 29187|1—10—57 ἐπεξηγηματικῆς ἀπαντήσεώς της, ἡ Νομαρχία Εὐβοίας, ἰσχυρίζεται, διὰ τοὺς ἐν αὐτῇ ἐκτιθειμένους λόγους, ὅτι δὲν ὑφίσταται παράβασις τοῦ ἄρθρου 89 του Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος ἐπαγομένη τὴν ἔκπτωσιν τοῦ κ. Σπ. Λιάσκου ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀτταλῆς.

Δὲν θὰ ἤξιζε, βεβαίως, τὸν κόπον νὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν καθ' ὅλα συμπαθέστατον εἰς ἡμᾶς, πλὴν ὅμως σιεῖρον, εἰς τὴν ἐκτέλεσιν κοινωφελῶν ἔργων, Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Ἀταλῆς, ἐὰν ἡ Νομαρχία δὲν ἀπεπειρᾶτο νὰ μᾶ. πείσῃ. ὅτι ἡ παρ' αὐτῆς ληφθεῖσα ὑπ' ἀριθμ. 13.482|55 ἀπόφασις τυγχάνει νόμιμος!

Οἱ ἰσχυρισμοὶ τῆς Νομαρχίας, περὶ μεταθέσεως τοῦ πυροπαθοῦς οἰκισμοῦ Ἀτταλῆς εἰς τὸν οἰκισμὸν Τριάδος, (μήπω πραγματοποιηθείσης), τὰ περὶ ἀνεγέρσεως οἰκοδομῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου εἰς Τριάδα καὶ εἰς θέσιν παραπλεύρως τῆς γραμμῆς τῶν διοικητικῶν ὁρίων Ἀτταλῆς—Τριάδος, περὶ ὑποχρεωτικῆς διαμονῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος εἰς ἕνα τῶν συνοικισμῶν τῆς Κοινότητος καὶ οὐχὶ ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἕδραν αὐτῆς καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀποτελοῦν καθαρὰν ἐπινόησιν, ἡ ὁποία μόνον τοὺς ἀφελεῖς καὶ τοὺς μὴ γνωρίζοντας τὴν πραγματικότητα δύναται νὰ πείσῃ...

Τὴν Κοινότητα Ἀτταλῆς, ὡς εἶναι γνωστόν, δὲν τὴν ἀποτελοῦν οἱ οἰκισμοὶ Τριάδος καὶ Ἀτταλῆς, ὡς τοῦτο ἀφήνεται νὰ ὑπονοηθῇ ὑπὸ τῆς Νομαρχίας, ἀλλὰ οἱ τῆς Πλατάνας καὶ Ἀτταλῆς τοιοῦτοι. Συνεπῶς, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Λιάσκος εἰς οὐδένα τῶν ἀνωτέρω συνοικισμῶν διαμένει, ἀλλ' εἶναι μονίμως ἐγκατεστημένος εἰς τὴν μακρὰν αὐτῶν ἀνεξάρτητον Κοινότητα τῆς Τριάδος, πρᾶγμα ὅπερ καθιστᾷ δυσχερῆ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συγχωριανῶν του, ἡ διατήρησις αὐτοῦ ὡς Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀτταλῆς γίνεται κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος, τὸ ὁποῖον ἰσυδεμίαν ἑρμηνείαν ἐπιδέχεται, ἡ δὲ ἐπιχειρουμένη προσπάθεια, πρὸς δικαιολογίαν αὐτῆς, οὐδόλως εὐσταθεῖ.

Ἴσως, κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως τῆς Νομαρχίας, νὰ εἶναι ματαία ἡ ὑποστήριξις τῶν ἀπόψεών μας. Ἡμεῖς ὅμως, ἔχοντες στοιχειώδες καθῆκον ἔναντι τοῦ ἀναγνωστικοῦ κοινοῦ τῆς Ἀτταλῆς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ διαμαρτυρηθῶμεν διὰ τὴν παράνομον καὶ ἀδικαιολόγητον ταύτην ἀπόφασιν τῆς Νομαρχίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἑορταί

Αὔριον ἑορτὴν τοῦ Ἁγ. Δημητρίου δὲν ἑορτάζουν: Ὁ κ. Δημ. Μαρμαρᾶς, δικηγόρος, λόγῳ ἀσθενείας.

—Ὁ κ. Δημ. Ροῦσσος, παντοπώλης.

—Εἰς τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ὀνομαστικήν των, ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ. Δημητρίου ἀγαπητούς της κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ ἀναγνώστας της ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» ἀπευθύνει τὰς θερμοτέρας τῶν εὐχῶν της.

—Εἰς τὸν ἑορτάζοντα αὔριον τὴν ὀνομαστικήν του ἐν Ἀμφιθέᾳ (Γίδες) ἀγαπητὸν συνεργάτην τῆς ἐφημερίδος μας κ. Δημήτριον Ἀθ. Βοργιᾶν, εὐχόμεθα «ἔτη πολλά».

—Ἀνέρρωσεν ἐξ ἐγχειρίσεως

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ἐκ Γιουρέκας τῆς Καλιφορνίας τῶν Η. Π. Α. ὅτι ἡ προσφιλὴς θυγάτηρ τοῦ ἐκεῖ ἀγαπητοῦ μας φίλου κ. Κων)τίνου Αὐγερ Πολίτου, Σοφία, ὑποστᾶσα σοβαροτάτην ἐγχείρησιν, ἐξῆλθεν τῆς Κλινικῆς, εἰς ἣν ἐνοσηλεύθη ἐπὶ δεκαπενθήμερον, ἀναρρώσασα τελείως. Τῆς εὐχόμεθα «περαστικά».

—Εὐχαριστήριον

Εἰς τὸν Ἀνώνυμον Δωρητήν, ὅστις προσέφερεν 5000 δραχμὰς ὑπὲρ τῆς «Παναγίας Φανερωμένης», 5.000 ὑπὲρ τοῦ Ἱ. Ναοῦ τῶν 12 Ἀποστόλων καὶ 5.000 ὑπὲρ τῆς «Παντανάσσης» Νέας Ἀρτάκης ἐκφράζομεν τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας μας.

† ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
Πρωθιερεὺς Ν. Ἀρτάκης

ΠΕΝΘΗ

—Ἠλίας Ἀφεντάκης

Εἰς ὥριμον ἡλικίαν ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ ματαίου τούτου κόσμου ὁ ἔγκριτος συμπολίτης μας Ἠλίας Ἀφεντάκης. Ὁ ἐκλιπὼν διετέλεσεν ἐπὶ σειρὰν πολλῶν ἐτῶν Δημοτικὸς Σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Χαλκιδέων, διακριθεὶς διὰ τὸ φιλόπολι ἐνδιαφέρον του. Χαρακτὴρ εὐγενέστατος καὶ πρᾶος ἠγαπᾶτο παρὰ πάντων. Ἐπικήδειον ἐξεφώνησεν ὁ Δήμαρχος κ. Ἀντ. Μαργαρίτης, ἐξαρας τὴν δρᾶσιν του καὶ τὴν καλωσύνην τοῦ μεταστάντος, οὗ ἡ μνήμη ἔσεται αἰωνία.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
2
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 557

Ο κ. ΧΡ. ΘΗΒΑΙΟΣ

Μολονότι ἐξελέγη ὡς βουλευτὴς Ἀθηνῶν ὁ ἐγκριτος συμπολίτης μας καὶ διακεκριμένος νομομαθὴς κ. Χρῆστος Θηβαῖος, ἐν τούτοις δὲν λησμονεῖ τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα Εὔβοιαν. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τὴν ὁποίαν ἐπαξίως κατέχει, ἐστρεψεν ἀμέριστον τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ πρὸς τὴν παραγκωνισθεῖσαν νῆσον μας.

Πλείσιας ὅσας πιστώσεις ἐψήφισε, μέχρι σήμερον, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων ἔργων εἰς τὸν Νομόν μας, αἱ ὁποῖαι ἦλθον εἰς δημοσιότητα κατὰ καιροὺς ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» Ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας εἶναι τὸ κονδύλιον διὰ τὴν διεύρυνσιν τῆς Ἐθνικῆς ὁδοῦ Χαλκίδος—Λουτρῶν Αἰδηψοῦ, ἥτις μέλλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ μέγιστα τοὺς Εὐβοεῖς καὶ νὰ τονώσῃ τὴν τουριστικὴν κίνησιν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου μας.

Ἂς εἶναι βέβαιος, ὁ ἀγαπητὸς κ. Θηβαῖος, πὼς τὸ στοργικὸν αὐτὸ ἐνδιαφέρον του δὲν θὰ τὸ λησμονήσουν ποτὲ οἱ συμπατριῶται του.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Α. Τ. Ε.

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ εἰς τὸ φύλλον τῆς 27—8—57, δημοσιευθέντος σχολίου μας, κατὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς Τεχνικῆς Ἐπιθεωρήσεως τῆς Α. Τ. Ε. ἐκ τῆς πόλεως μας εἰς Ἀθήνας, ὁ Διοικητὴς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κ. Ν. Χριστοδούλου ὑπέγραψεν ἀπόφασιν, δι' ἧς ἡ ἀνωτέρω ὑπηρεσία ἐπανεγκαθίσταται ἐνταῦθα διὰ τὴν πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τῆ. ὑπαίθρου.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν κ. Χριστοδούλου διότι ἀνεγνώρισε τὴν ὀρθότητά τῶν ὑποδείξεών μας.

Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΡΡΟΠΟΙΩΝ

Ἡ τάξις τῶν καρροποιῶν, τὴν ὁποίαν ἔπληξε τὸ αὐτοκίνητον, ἐξακολουθεῖ νὰ ἀναμένει τὴν ἀποζημίωσίν της. Παρὰ τὸν ψηφισθέντα σχετικὸν Νόμον οὐδὲν μέχρι σήμερον ἐγένετο. Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ ἀδημονοῦν.

Ἂς στρέψῃ τὴν φροντίδα της, ἡ Κυβέρνησις, καὶ πρὸς τὴν συμπαθῆ αὐτὴν τάξιν καὶ ἂς θέσῃ εἰς ἐφαρμογὴν τὸν Νόμον «περὶ ἀποζημιώσεως τῶν καρροποιῶν».

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Α'.

Ἡ Χριστιανικὴ Θρησκεία ὡς τὸν ὀρθότερον χαρακτηρισμόν της ἔχει τὴν πίστιν. Χωρὶς πίστιν δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ Χριστιανισμός.

Τὸ κεφάλαιο ἐκεῖνο τῆς Ἁγίας Γραφῆς τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἀσχολεῖται μὲ τὴν πίστιν εἶναι τὸ Ἴδιον (ἑνδέκατον) τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς. Ἀρχίζοντας δὲ τὸ κεφάλαιο αὐτὸ ὁ συγγραφεὺς μᾶς δίδει τὸν ὁρισμὸν τῆς πίστεως λέγοντας: «Εἶναι δὲ ἡ πίστις ἐλπιζομένων ὑποστασις, βεβαίωσις πραγμάτων μὴ βλεπομένων». Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μᾶς δηλώνει ὅτι ἡ πίστις ἀσχολεῖται μὲ τὸ μέλλον, μὲ πράγματα τὰ ὁποῖα εἶναι ἀόρατα. Εἶναι ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς νὰ ἀντιλαμβάνεται τὰ πράγματα αὐτὰ καὶ τὰ τοιαῦτα οἰκεῖα στοιχεῖα.

Ἀμέσως κατόπιν ὁ συγγραφεὺς δίδει διάφορα παραδείγματα τῆς πίστεως, για νὰ δείξῃ τί ἡ πίστις μπορεῖ νὰ κάμῃ για τὸν ἄνθρωπο. Ἕνα ἀπὸ τὰ παραδείγματα αὐτὰ εἶναι τὸ τοῦ Μωϋσέως. Εἰς τὸ 27ον ἐδάφιον τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ λέγεται διὰ τὸν Μωϋσῆν: «Διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως. διότι ὡς βλέπων τὸν ἀόρατον ἐκαρτέρησε». Κάπως παράδοξος φαίνεται ἡ δήλωσις αὐτή. Πῶς ἦτο δυνατὸν ὁ Μωϋσῆς νὰ ἰδῇ τὸν ἀόρατον; Αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ κατόρθωμα τῆς πίστεως, αὐτὴ εἶναι ἡ ὅρασις τῆς πίστεως. Ἐκεῖνο ποὺ τὸ ἀνθρώπινο φυσικὸ μάτι δὲν μπορεῖ νὰ ἰδῇ, τὸ βλέπει ἡ πίστις. Ὑπάρχουν ἀγαπητοί πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ὑποπίπτουν εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν φυσικῶν μας αἰσθήσεων.

Ὑπάρχουν βέβαια ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι λέγουν ὅτι ἡ πίστις εἶναι τυφλή, ἀλλὰ ἐσφαλμένως. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ἡ πίστις μπορεῖ νὰ ἰδῇ πολὺ πιὸ μακρυὰ ἀπὸ οἱουδήποτε ἄλλο μάτι. Εἰς τὴν ἀντίληψίν της ὑποπίπτουν πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ὑποπίπτουν εἰς τὰς φυσικάς μας αἰσθήσεις.

Ξεύρετε ὅτι ζοῦμε σ' ἕνα διπλοῦν κόσμον. Ζοῦμε στὸν φυσικὸ κόσμο καὶ στὸν πνευματικὸ κόσμο. Μὲ τὸν φυσικὸ κόσμο ἐρχόμεθα εἰς σχέσιν καὶ ἐπαφὴν διὰ τῶν φυσικῶν μας αἰσθήσεων. Βλέπομε, σκεπτόμεθα, γευόμεθα, ὀσφραινόμεθα, ἀκοῦμε. Ὅλα αὐτὰ ἀναφέρονται εἰς φυσικά, ἁπτά, ὁρατὰ ἀντικείμενα. Χωρὶς τὰς φυσικάς μας αἰσθήσεις δὲν θὰ μπορούσαμε νὰ καταλάβωμε τὸν φυσικὸν κόσμον. Ἐὰν π. χ. δὲν ἔχομεν τὴν αἴσθησιν τῆς γεύσεως δὲν θὰ ξεύρωμε ποιὸ πρᾶγμα εἶναι πικρὸ καὶ ποῖο πρᾶγμα εἶναι γλυκό. Τὸ μέσον τῆς ἐπαφῆς μας μὲ τὸν φυσικὸν κόσμον εἶναι αἱ αἰσθήσεις μας.

Ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ ὁποῖον αἱ αἰσθήσεις εἶναι γιὰ μᾶς ὡς πρὸς τὴν σχέσιν μας μὲ τὸν φυσικὸν κόσμον, εἶναι ἡ πίστις ὡς πρὸς τὴν σχέσιν μας μὲ τὸν Πνευματικὸν κόσμον.

Ἡ πίστις ἀντιλαμβάνεται καὶ οἰκειοποιεῖται τὰ πνευματικὰ πράγματα, ὅπως ἀκριβῶς αἱ αἰσθήσεις μας καταλαβαίνουν τὰ φυσικὰ ἀντικείμενα. Ἡ πίστις κάμνει τὸν Θεὸν καὶ πνευματικὰ πράγματα πραγματικὰ στὴν ψυχή μας. Χωρὶς τὴν πίστιν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταλάβωμε τὰς πνευματικὰς ἀλήθειες.

Μπορούμε ἴσως νὰ παρομοιάσωμε τὶς φυσικὲς μας αἰσθήσεις μὲ τὸ μικροσκόπιο. Τὸ μικροσκόπιο ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ κάμῃ τὰ μικρὰ ἀντικείμενα μεγάλα καὶ νὰ τὰ παρουσιάζῃ ὡς πολὺ πραγματικά. Τὸ μικροσκόπιο μεγεθύνει τὰ ἀντικείμενα, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὰ δοῦμε. Ἡ πίστις ὅ ὡς μπορεῖ νὰ παρομοιασθῇ μὲ τὸ τηλεσκόπιον. Τὸ τηλεσκόπιον ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ φέρνῃ ἀντικείμενα τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται πολὺ μακρυὰ ἐντὸς τοῦ ὁρίζοντος τῆς ὁράσεώς μας καὶ νὰ τὰ καθιστᾷ πραγματικὰ σὲ μᾶς. Ὥστε ἡ πίστις εἶναι ἡ δύναμις νὰ βλέπῃ κανεὶς τὸν Θεὸν καὶ τὰ πνευματικὰ πράγματα καὶ νὰ τὰ φέρνῃ πολὺ κοντά του. Θὰ μπορούσαμε λοιπὸν νὰ ποῦμε ὅτι ἡ πίστις εἶναι τὸ μάτι ἐκεῖνο ποὺ βλέπει μακρύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλο τι. Μᾶς ἱκανώνει νὰ βλέπωμε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον αἱ φυσικαί μας αἰσθήσεις καὶ ὁ φυσικός μας νοῦς δὲν μποροῦν νὰ δοῦν.

— ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΟΡΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.

Ποιὰ ἀραγε εἶναι τὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος κατορθώνει διὰ τῆς πίστεως νὰ δῇ τὸν Θεόν;

Τὸ πρῶτο πρᾶγμα τὸ ὁποῖον λαμβάνει χώραν εἶναι ὅτι ὁ Θεὸς καθίσταται πλέον πραγματικότης. Ὅσο καὶ ἂν συζητοῦμε περὶ Θεοῦ, ὅσο καὶ ἂν μελετοῦμε γι' Αὐτὸν καὶ ὅσο καὶ ἂν ἀκοῦμε γι' Αὐτόν, εἶναι ἀδύνατον νὰ Τὸν κάμουν γιὰ μᾶς πλησιάσῃ. Τὸ μόνο ποὺ θὰ φέρῃ τὸν Θεὸν κοντά μας εἶναι ἡ πίστις μας. Ἄνευ πίστεως δὲν εἶναι δυνατὸν ὁ ἄνθρωπος νὰ ἰδῇ τὸν Θεόν. Διὰ τῆς πίστεως ὁ Θεὸς γίνεται μία ζῶσα πραγματικότης εἰς τὴν ζωήν μας. Ὅταν δὲ ὁ Θεὸς εἶναι ζῶσα πραγματικότης εἰς τὴν ζωήν μας, τότε ὁλόκληρος ἡ ζωή μας διαρρυθμίζεται καὶ ρυθμίζεται ὑπ' Αὐτοῦ.

Τὸ δεύτερο πρᾶγμα ποὺ λαμβάνει χώραν ὅταν ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς πίστεως δῇ τὸν Θεὸν εἶναι ὅτι, χάνει τὸν φόβον τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ἀκριβῶς συνέβη εἰς τὸν Μωϋσῆν. Βλέποντας τὸν Θεὸν διὰ τῆς πίστεως δὲν ἐφοβεῖτο οἱονδήποτε ἄνθρωπον. Δὲν εἶναι δυνατόν, ἀγαπητὴ ψυχή, νὰ ἔχῃς πίστιν ζώσαν μέσα στὴν καρδιά σου γιὰ τὸ Θεὸ καὶ φόβο γιὰ τὸν συνάνθρωπό σου. Τὸ ἐδάφιό μας λέγει γιὰ τὸν Μωϋσῆ ὅτι «διὰ πίστεως ἀφῆκε τὴν Αἴγυπτον, μὴ φοβηθεὶς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως». Ἔβλεπε ὁ Μωϋσῆς πέραν τοῦ βασιλέως τῆς Αἰγύπτου τὸν αἰώνιον καὶ ἀόρατον ἐκεῖνον Βασιλέα, τὸν Κύριον τῶν κυριευόντων καὶ τὸν Βασιλέα τῶν βασιλευόντων. Ποιὸς ἦταν ὁ Φαραὼ συγκρινόμενος μὲ τὸν αἰώνιον Θεόν;

Η ΑΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

Διατί δὲν ἐχορηγήθη ἀκόμη ἄδεια διὰ τὴν τοποθέτησιν καὶ δευτέρου ἀστικοῦ λεωφορείου εἰς τὴν ἀστικὴν γραμμὴν Ἁγίου Στεφάνου — Λιμεναρχείου, πρὸς πληρεστέραν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ;

Ο ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΙ Ο ΝΕΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΘΟΣ ΤΟΥ

Δὲν ἤλλαξε μόνον ἐμφάνισιν ἀπὸ κτιριακῆς ἐπόψεως καὶ μεγαλοπρεπείας ὁ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐνοριακὸς καὶ νεκροταφειακὸς ἱ. ναὸς τῆς πόλεώς μας, ὡς εἴς προηγούμενον φύλλον μας ἐγράψαμεν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἔμ-

Ο ΠΑΤΗΡ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ

ψυχον ὑλικόν, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω:

Μιμιμὴ τοῦ τοῦ σεπτοῦ Ἱεράρχου μας ἐτοποθετήθη, πρὸ μικροῦ χρόνου, εἰς τὸν ἄνω ἱ. ναὸν ὡς τακτικὸς ἐφημέριος αὐτοῦ ὁ αἰδεσ. ἱερεὺς κ. Τριαντάφυλλος Δ. Τριανταφύλλου, ὁρμώμενος ἐκ Βασιλικοῦ Χαλκίδος, ὅπου παιδιόθεν ἐνεποτίσθη τὰ νάματα τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ σεβασμίου φίλου ἱερέως πατρὸς Νικολάου Καραπιπέρη.

Ὢν ἀφοσιωμένος ἐξ ἐμφύτου ροπῆς πρὸς τὰ θεῖα καὶ διαφλεγόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ν' ἀφιερώσῃ τὴν ζωήν αὐτοῦ εἰς τὴν τοῦ Θεοῦ λατρείαν, ὁ πατὴρ Τριαντάφυλλος, μετὰ τὸ Γυμνάσιον, ἐνεγράφη εἰς τὸ Ἀνώτερον Ἐκκλησιαστικὸν Φροντιστήριον τῆς Ριζαρίου Σχολῆς ἀπ' ὅπου ἀπεφοίτησεν, διακριθεὶς ταχέως. Ἡ ἐπιμέλεια καὶ τὸ ἦθος τὸν κατεκίρωσαν. Καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων βημάτων του κατεφάνη ὅτι ἦτο προικισμένος νὰ γίνῃ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀξίους ἱερωμένους.

Μὲ τὰς σπουδάς του ηὔρυνε τὸ δῶρον τοῦ ταλάντου του ὥστε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς νὰ κατακτήσῃ τοὺς ἐνορίτας του. Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον αὐτό. Εὐτυχήσας νὰ εὑρεθῇ πλησίον τοῦ Γερεροῦ καὶ σοφοῦ Μητροπολίτου μας κ. κ. Γρηγορίου ὡς διάκονος αὐτοῦ, πολλὰ τὰ καλὰ ἐδιδάχθη καὶ ἀπεκόμισεν.

Ἐμπνεόμενος ἀπὸ ἔνθερμον ζῆλον καὶ φλογερὰν πίστιν κατευθύνει τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωήν. Δεινὸς ὁμιλητής, δὲν παρασύρεται ἐν τούτοις ἀπὸ στόμφον. Ἔχει ἐξαρσιν,

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Γιωρτάσθηκε, ὅπως ἔπρεπε, κι' ἡ δεύτερή μας ἐθνικὴ ἐπέτειος.

—Τὴν πρώτη, τὴν 25η Μαρτίου, τὴν πανηγυρίζουμε γιὰ τὴν ἀπόκτησι τῆς ἐλευθερίας μας, τὴν δὲ δευτέραν, τὴν 25 Ὀκτωβρίου, γιατὶ ἀγωνιστήκαμε γιὰ νὰ κρατήσουμε τὴν ἀνεξαρτησία μας.

—Τὴν Δοξολογία αὐτηνῆς τῆς ἡμέρας τὴν ἔψαλε, στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ τοῦ Ξηροχωρίου ὁ ἀγαπητὸς κ. Ζήσης Μάχος.

—Αὐτὸς ποὺ μάχεται γιὰ νὰ ζήσῃ καὶ ὡς ταμειακὸς ὑπάλληλος καὶ ὡς ψάλτης.

—Κ' ἐκεῖ, ἐκεῖ, τὸν ἐκτιμοῦν ὡς οἰκονομικὸν ὑπάλληλον, δὲν θέλουν νὰ τὸν βλέπουν στὸ στασίδι ὡς ψάλτην!

—Μά, τόσο πολύ.. ξηροκέφαλοι εἶναι αὐτοὶ οἱ Ξηροχωρίτες καὶ δὲν ξεύρουν τὴν ἀξία του;

—Ὁ Θεός, ποὺ ἐδοξολογήθη αὐθόρμητα ἀπὸ τὸν Μάχο, ἂς φωτίσῃ αὐτοὺς ποὺ τὸν μάχονται, νὰ καθήσουν στ' αὐγά τους.

—Τὰ ἐλαιοτριβεῖα ἑτοιμάζονται νὰ βγάλουν τῆς ἐλιᾶς τὸ λάδι.

—Μόνον ὁ Ἐλαιοτριβιάρης ὁ Σταμάτης, στ' Ἀλιβέρι, σταμάτησε ἐλιὲς νὰ τρίβῃ.

—Καὶ τοῦτο, γιατὶ οὔτε ἐλιοτρίβει, οὔτε ἐλιᾶς κουκοῦτσι ἔχει ὁ καῦμένος.

—Κρῖμα στ' ὄνομά του!....

—Ἡ νεοπενθὴς τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος μετέβαλε τοὺς δρόμους τῆς Χαλκίδος σὲ πραγματικὰ ποτάμια ποὺ τὴν ξέπλυναν.

—Σ' αὐτὴ τὴν ἀνεμοζάλη καὶ τὴν καταιγίδα, συνεκρούσθηκε κι' ὁ Ὄρακος, ὁ «Καβουροσάγος», μ' ἕνα φορτηγὸ αὐτοκίνητο καὶ τ' ἄφησε ἀκίνητο!

—Τὴν μόνη ζημιὰ ποὺ ἔπαθε, τὸ.. θηρίο αὐτό, ἦταν νὰ σπάσουν, στὰ μοῦτρα τοῦ αὐτοκινήτου, τὰ ποτήρια μὲ τὶς μπύρες ποὺ κατούσε στὸ χέρι του.

—Ἔτσι ἐδικαίωσε τ' ὄνομά του κ' ἔβγαλε ἀσπροπρόσωπο τὸν νουνόν του,

Ζ.

πλούσιον λυρισμόν, συγκίνησιν εἰς τὸν λόγον του. Τὰ θεῖα κηρύγματά του τὰ ἀναλύει μὲ διαφόρους παρομοιώσεις. Γνωρίζει νὰ παρουσιάζῃ τὴν ἀλήθειαν μὲ τὴν μεθοδικότητα, μὲ τὴν ἀσφάλειαν καὶ τὴν ἐπιστημονικότητα ἀνατόμου. Τὴν φωτίζει μὲ καταπληκτικὴν διαύγειαν. Καὶ ἔχει τὴν μοναδικὴν ἱκανότητα νὰ ἀναπτύσσῃ τὰ εὐαίσθητα σημεῖα τοῦ θέματός του, κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε νὰ διαποροῦν οἱ ἀκροαταί του: «Πῶς, ὁ πατὴρ Τριαντάφυλλος, κατώρθωσε, εἰς τόσον βραχὺ χρονικὸν διάστημα, νὰ γίνῃ «φωστὴρ διαυγέστατος καθοδηγῶν τοὺς πιστούς;».

Αὐτὸ διεπιστώσαμεν, πρὸ ἡμερῶν, κατὰ τὸν ἐκεῖ ἐκκλησιασμόν μας.

Γόνιμος καὶ πλουσία εἶναι ἡ πίστις ἡ πνευματική, ἡ κοινωφελὴς καὶ ἐκκλησιαστικὴ δρᾶσις τοῦ ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν καὶ ἐποπτείαν τοῦ Ἁγίου Χαλκίδος. Ζυμωμένος μὲ τὴν εὐγένειαν, τὴν καλωσύνην καὶ τὴν ἐνεργὸν ἀγαθότητα, ὅπως ἀκριβῶς ὁρίζει ἡ ὑψηλὴ ἐπιταγὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀπέσπασε τὸν σεβασμόν, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν συμπολιτῶν μας.

Ὁ Κύριος, ὁ ὁποῖος τὸν ἐκάλεσεν ὡς λειτουργόν του, ἂς τῷ χαρίζῃ ὑγείαν καὶ μακρότητα ἡμερῶν καὶ ἂς τὸν φωτίζῃ ἵνα συνεχίζῃ ἀπροσκόπτως τὸ ἔνθεον ζῆλον του.

Ζ.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ "ΟΧΙ,,

Μὲ τὴν ἐπιβαλλομένην μεγαλοπρέπειαν ἑωρτάσθη καὶ εἰς τὴν πόλιν μας ἡ ἐπέτειος τοῦ ἱστορικοῦ «ΟΧΙ» ποὺ προέταξεν τὸ Ἔθνος μας, διὰ τοῦ στόματος τῶν ἀειμνήστων Βασιλέως Γεωργίου καὶ Ἰωάννου Μεταξᾶ, πρὸς τὸν εἰσβολέα πρὸ δεκαπενταετίας.

Κατὰ τὴν Δοξολογίαν, καθ' ἣν παρέστησαν ἅπασαι αἱ Ἀρχαὶ καὶ αἱ Ὀργανώσεις, προέστη ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. κ. Γρηγόριος συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Ἱερατείου τῆς πόλεώς μας. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας κ. Δημήτρ. Καρυώτογλου, ὁ ὁποῖος ἐνεθουσίασε τοὺς πάντας.

Ἀκολούθως ἔλαβε χώραν, πρὸ τῶν ἐπισήμων, παρέλασις τῶν Σχολείων, τῶν Προσκόπων καὶ τοῦ Στρατοῦ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

Τὴν 11ην Νοεμβρίου, 1957, ἡμέραν Δευτέραν, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος ΜΗΝΑ ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ, πανηγυρίζει τὸ παρὰ τὴν θέσιν «Ἅγιος Μηνᾶς» τῶν Χαλίων τελεῖως ἀπιπερατωθὲν δμώνυμον ναΐδριον.

Συγκοινωνία εἰκτικωτάτη διὰ λεωφορίων αὐτοκινήτων, μέχρι τοῦ ναϊδρίου, καθὼς καὶ διὰ θαλάσσης.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ὅπως τιμήσωσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των τὴν πανήγυριν ταύτην.

(Τὸ Ἐκκλησ. Συμβούλιον Χαλίων)

ΕΞ ΑΜΦΙΘΕΑΣ

(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—

Φροντίδι τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητός μας κ. Κων. Μιχ. Μιχελῆ καὶ τοῦ αἰδεσ. ἱερέως μας κ. Χαρ. Μπασούκου ἐπραγματοποιήθησαν 1ον) ἡ σκυρώστρωσις τῆς Κοινοτικῆς ὁδοῦ Ἀμφιθέας-Καθενῶν, 2ον) ἡ κατασκευὴ γεφύρας ἐπὶ τοῦ παραποτάμου Λήλαντος καὶ 3ον) ἡ τοποθέτησις εἰς θέσιν «Κανάλια» βρύσεως διὰ τὴν ὕδρευσιν τῶν κατοίκων, παρὰ τὴν παράδοξον ἀντίδρασιν τοῦ κοινοτικοῦ συμβούλου κ. Βασ. Ἀναστ. Βοργιᾶ.

Πρὸς τοὺς ἀνωτέρω οἱ κάτοικοι τῆς Κοινότητός μας ἐξέφρασαν τὰς εὐχαριστίας των.

ΔΗΜΗΤ. ΑΘ. ΒΟΡΓΙΑΣ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 44 Κατάστημα Ποδηλασκευῆ Λασκαρίδη σὲ τιμὴ λογική. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐκεῖ Κατάστημα καὶ εἰς Ἀφοὺς Παρμενίδη, Ἀβάντων 32.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ

Ν. ΥΟΡΚΗ, 26)10)57.— Κατόπιν ἐκφρασθείσης ἐπιθυμίας ὑμῶν ἐπετεύχθη ἐπαφὴ μετοξὺ τοῦ τ. ὑπουργοῦ καὶ βουλευτοῦ Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆ καὶ τῶν συνεργατῶν τῆς «Ἐθνικῆς Φωνῆς» κ. κ. Σπ. Ζωδιάτη καὶ Κων. Καλονάρου. Ὁ τελευταῖος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀφίξεως ἐνταῦθα τοῦ Ἐθνάρχου Μακαρίου καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐνταῦθα μεγάλην Ἑλληνικὴν ἐφημερίδα «Ἀτλαντίς» βαρυσήμαντον ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἔθνος μας καθήκον». Δι' αὐτοῦ, ὁ κ. Καλονάρος ἀφοῦ διετράγωδησε τὰ μαρτύρια τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐκ μέρους τῶν τυράννων των, ἐκάλεσεν ὅλους τοὺς ὁμογενεῖς καὶ τοὺς φιλέλληνας νὰ τάχθοῦν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας εἰς τὸν Ο.Η.Ε. καὶ νὰ ἀποστείλουν τηλεγραφήματα εἰς τοὺς κ. κ. Ἀϊζενχάουερ, Ντάλλες, τοὺς Βουλευτὰς καὶ Γερουσιαστὰς καὶ εἰς τὸν Γεν. Γραμματέα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν, πρᾶγμα ὃ περ καὶ ἐγένετο.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ Γ. Βογιατζῆς ὁμιλήσας ἐνώπιον τῆς Γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Ο. Η Ε. κατὰ τὴν 14)10)57, ἐπὶ τῆς Παγκοσμίου Οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀπεθεώθη κυριολεκτικῶς ὑπὸ τῶν ξένων Ἀντιπροσωπειῶν.

Χ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ἐπανάληψις πλειοδοτικῆς Δημοπρασίας

Ὁ Ἀναγκαστικὸς Δασικὸς Συν)σμὸς Ἀταλῆς

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐπαναλαμβάνεται ἡ διὰ τὴν 27ην)10)57 προκηρυχθεῖσα καὶ ματαιωθεῖσα δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν τὴν 10ην Νοεμβρίου 1957 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως Γεωργ. Συν)σμῶν Εὐβοίας εἰς Χαλκίδα ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκποίησιν 300 Μ3 περίπου οἰκοδομησίμου στρογγύλης ξυλείας ἐξ ἐλάτης. Οἱ ὅροι καὶ αἱ λεπτομέρειαι εὑρίσκονται εἰς σχετικὴν προκήρυξιν κατατεθειμένην εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συν)σμοῦ, Ἕνωσιν Γεωργ. Συν)σμῶν Εὐβοίας, Ὑποκ)τα τῆς ΑΤΕ Θεσ)νίκης, Πατρῶν, Πειραιῶς, Καλαμῶν, Πύργου καὶ Κεντρικὸν Κατάστημα τῆς ΑΤΕ (Διεύθυνσιν δασικῆς πίστεως), Πανελλήνιον Συνομοσπονδίαν Συν)σμῶν Ἀθήνας, 13ην Ἐπιθ)σιν Συν)σμῶν Ἀκαδημίας 55 — Ἀθήνας καὶ Δασαρχεῖον Χαλκίδος.

Ἐν Ἀταλῇ τῇ 1)11)1957

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συν)σμοῦ

ΑΘΑΘ. ΑΡ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Η ΧΑΛΚΙΣ ΕΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΣΚΑΛΚΩΤΑΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Χαλκίδος ἔλαβεν χώραν τὴν 27ην)10)57 εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματοθεάτρου «Λούσυ» μουσικὸν μνημόσυνον τοῦ προώρως ἐκλιπόντος κατὰ τὸ 1949 μεγάλου μουσικοῦ Χαλκιδέου ἀοιδίμου Νίκου Σκαλκώτα.

Κατ' αὐτὸ παρῆσαν ἐξέχοντες μουσικοί, αἱ Ἀρχαί, ὁ ἐν Κολὸν τοῦ Παναμᾶ Ἕλλην Πρόξενος καὶ συμπολίτης κ. Ἀντώνιος Ταγαρόπουλος καὶ ἀρκετὸς κόσμος.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συναυλίας ὡμίλησαν περὶ τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Νίκου Σκαλκώτα, τοῦ πτωχοῦ αὐτοῦ παιδιοῦ τοῦ «Κάστρου» τῆς Χαλκίδος, ποὺ ἀνεδείχθη παγκοσμίου φήμης μουσικός, οἱ κ. κ. Εὐάγγ. Σπυρόπουλος Πρόεδρος τοῦ ΡΟΧ., Α. Εὐαγγελάτος πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων Μουσουργῶν κ λ π. καὶ Γιάννης Παπαϊωάννου γραμματεὺς τῆς Ἐπιτροπῆς Σκαλκώτα.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς συναυλίας εἰς ἣν ἔλαβον μέρος, μὲ ἔργα Σκαλκώτα, αἱ Κυρίαι Νουνούκα Φραγκιὰ καὶ Νέλη Εὐελπίδη καὶ οἱ κ. κ. Σωτηρ. Ταχιάτης καὶ Γιάν. Παπαϊωάννου, ἐγένετο τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς παρὰ τὴν πλατεῖαν Ἀθανάτων στηθείσης προτομῆς τοῦ Χαλκιδέου μουσουργοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου Εὐβοίας καὶ κατετέθησαν στέφανοι.

Ὁ κ. Ἀντώνιος Ταγαρόπουλος, ὅστις ἐνίσχυσε διὰ τῆς προσφορᾶς του τὴν πραγματοποίησιν τῆς προτομῆς τοῦ ἐκλιπόντος καλλιτέχνου, καταθέτων στέφανον ἐκ μέρους τῶν Ροταριανῶν Ὁμίλων Παναμᾶ, εἶπεν τὰ ἑξῆς :

«Οἱ Ροταριανοὶ Ὅμιλοι Παναμᾶ κατ' ἐντολὴν τοῦ διευθύνοντος αὐτοὺς Ροταριανοῦ Τζέϊμς Μπαϋερ, καθὼς καὶ ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ Μέλη τοῦ Ροταριανοῦ Ὁμίλου Κριστόμπαλ—Κολόν, κατ' ἐντολὴν τοῦ Προέδρου του Τότυ Ἔσθενος, καταθέτουσι δι' ἐμοῦ τὸν στέφανον τοῦτον εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης δι' ὅ,τι προσέφερες εἰς τὸν ἐλεύθερον μουσικὸν κόσμον, ἀγαπητὲ Νῖκο Σκαλκώτα.

Ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐκ μέρους αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἀδελφῶν του κατάθεσιν στεφάνου, ὁ κ. Ταγαρόπουλος συνώδευσεν διὰ τῆς κάτωθι προσλαλιᾶς :

«Οἱ Ἀδελφοὶ Ταγαροπούλου ἐκτιμῶντες ἰδιαιτέρως τὸ μεγάλον σου ἔργον, ἀθάνατε Νῖκο Σκαλκώτα, αἰσθάνονται συγκίνησιν διότι ὁ παιδικός των φίλος ἐτίμησε τόσον ἐνδόξως τὴν πόλιν μας καὶ ὁλόκληρον τὴν Ἑλλάδα εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὡς ἐλάχιστον δεῖγμα τιμῆς καταθέτουσι τὸν ἐκ δάφνης στέφανον τοῦτον. Αἰωνία σου ἡ μνήμη».

Ἐπανάληψις Διακηρύξεως Δημοπρασίας

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Καταχαλοῦ, Καρυστίας

Διακηρύττει ὅτι :

Ἐπαναλαμβάνεται εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, κατ' ἀπόλυτον μειοδοσίαν διὰ συμπληρώσεως τιμολογίου καὶ προϋπολογισμοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων ἐγκριθείσης μελέτης, ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως 1)ξίου Διδακτηρίου τοῦ δημοτικοῦ σχολείου Καταχαλοῦ, προϋπολογισθείσης δαπάνης δρχ. ἑκατὸν τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (145.000).

Εἰς τὸν διαγωνισμὸν γίνονται δεκτοί, ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων πρώτης τάξεως δι' ἔργα οἰκοδομικὰ ἢ καὶ ἐμπειροτέχναι.

Ὁ Διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 12 Νοεμβρίου ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11 ἕως 12 π. μ. ἐν Καταχαλοῦ καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Τῶν σχετικῶν ὅρων τοῦ διαγωνισμοῦ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ ἐνταῦθα Δημοτικοῦ Σχολείου.

Ἐν Καταχαλοῦ τῇ 2] 11] 1957

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας

ΓΡΗΓ. ΓΚΟΓΚΟΡΩΣΗΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀνακοινῶ ὅτι ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν λειτουργεῖ ἐν Χαλκίδι Πολιτικὸν Γραφεῖον μου, τὴν Διεύθυνσιν τοῦ ὁποίου ἔχω ἀναθέσει εἰς τὸν κ. Ραλλῆτσον εἰς ὃν παρέσχον ἐν λευκῷ τὴν ἐντολὴν ὅπως διαχειρίζεται πάντας τοὺς Πολιτικοὺς ὑποθέσεις τοῦ Γραφείου, δυνάμενος νὰ ἔρχεται εἰς ἐπικοινωνίαν προσωπικήν, τηλεφωνικὴν ἢ ἔγγραφον μὲ πάσας τὰς Ἀρχὰς Εὐβοίας, Ἀθηνῶν καὶ ὁπουδήποτε ἄλλαχοῦ, ἀναπληρῶν με εἰς ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ἐνεργειῶν του, πολιτικοῦ περιεχομένου.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΚΑΡΑΣ

Βουλευὴς Εὐβοίας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν Χαλκίδος Ἰωάννης Παναγ. Τσίκουλας, κάτοικος Χαλκίδος, γνωστοποιῶ ὅτι, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου Χαλκίδος, ὑπ' ἀριθμ. 316 τῆς 22) 6) 1957, ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου, διελύθη ὁ γάμος μου μετὰ τῆς συζύγου μου Κωνσταντίνας, τὸ γένος Νικήτα Θωμᾶ, κατοίκου Χαλκίδος.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1957.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ἰωάννης Π. Τσίκουλας

Ἐνισχύσατε τὸν Ἔρανον τῆς ΦΑΝΕΛΛΑΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

Θὰ γένῃ σ' ὅλη τὴν Ἑλλάδα τὴν 19ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γάμοι

Ἡ σεμνοτάτη συμπολίτις δνὶς Νίτσα Νικ. Βορβάρογλου καὶ ὁ ἄριστος νέος κ. Ἠλίας Χρ. Πανταζόπουλος ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐνταῦθα.

—Ὁ κ. Χρ. Καπουνόπουλος καὶ ἡ δνὶς Μαρία Δ. Ξυπολιᾶ ἐνυμφεύθησαν εἰς Πειραιᾶ.

—Ὁ κ. Νικ. Γκόνος, ὑπάλληλος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ ἡ συμπολίτις Θάλεια Εὐαγ. Εὐαγγελοπούλου, στρατηγοῦ ἐ.ἀ. ἠνώθησαν ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὰ εὐάρμοστα ζεύγη εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

—Νέος Οἰκον. Ἐπιθεωρητὴς

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ εἰς Βόλον μετατεθέντος κ. Δ. Ζοροβέλη τὰ καθήκοντα τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Εὐβοίας ἀνέλαβεν ὁ κ. Κων. Πολυζώης.

ΠΕΝΘΗ

—Βασίλειος Εὐσταθίου

Ὑπέκυψεν εἰς τὸ μοιραῖον καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης Βασίλειος Σπ. Εὐσταθίου ἔμπορος, διατελέσας ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Χαλκίδος, δημοτικὸς σύμβουλος καὶ Πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Χαλκιδέων.

—Σταματοῦλα Γεωρ Παφλιώτου

Νέα σχεδὸν ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα ἡ Σταυροῦλα χήρα Γεωρ. Παφλιώτου, πενθερὰ τοῦ φίλου κ. Αἰμιλίου Δανοπούλου, χημικοῦ.

—Ἀλέκος Καρυώτογλου

Μετὰ βραχεῖαν νόσον ἐξεμέτρησεν τὸ ζῆν ὁ συμπολίτης Ἀλέκος Καρυώτογλου, αὐτοκινητιστής.

Τοὺς οἰκείους τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

—Μνημόσυνα

Ἐτελέσθη πρὸ ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας τὸ μνημόσυνον τῆς πολυκλαύστου ΜΑΡΙΑΣ χήρας ΕΥΑΓ. ΛΙΝΑΡΔΟΥ, ἐκ Βρυούλων Μ.Α., ἥτις ἐπ' ἀρκετὰ ἔτη διέμενεν εἰς τὴν πόλιν μας. Ἡ μεταστᾶσα, ἡ ὁποία ἐν μέσῳ στερήσεων καὶ ἀντιξοοτήτων κατώρθωσε νὰ ἀναδείξῃ τὰ τέκνα της ἐπιστήμονας καὶ καλοὺς χριστιανούς, διέγραψε ἀξιόλογον κοινωνικὴν καὶ φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν ἐν Ἀθήναις. Ἱδρύσασα τὸ Σωματεῖον Θυμάτων Πολέμου, εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ ὁποίου ἀνῆκεν καὶ ἡ ἰδία, εἰργάσθη ὑπεράνθρωπως, ὡς Πρόεδρος αὐτοῦ, διὰ τὴν προώθησιν τῶν ζητημάτων τῆς τάξεως ταύτης. Ὁ ζῆλος καὶ ἡ ὑπερόπωσις τὴν ἔστειλαν προώρως εἰς τὸν τάφον.

Οἱ παρ' αὐτῆς εὐεργετηθέντες καὶ ἡ ἐξέχουσα κοινωνία τῶν Ἀθηνῶν, ἐκτιμῶντες τὴν δρᾶσιν καὶ τὰς ἀρετάς της ἐτίμησαν τὴν μνήμην της ὅπως καὶ τὴν κηδείαν αὐτῆς, κατὰ τὴν ὁποίαν κατετέθησαν ἄπειροι στέφανοι καὶ ἐξεφωνήθησαν οἱ προσήκοντες λόγοι.

Ἂς εἶναι ἡ μνήμη της αἰώνια.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σούστα μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Σταμάτῃ Ἐλαιοτριβιάρῃ ἐν Ἀλιβερίῳ.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ οἰκόπεδα καὶ οἰκίαι εἰς Χαλκίδα σὲ χαμηλὲς τιμὲς, σὲ καλὲς ἰσοπαθείες. Πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα μας.

—Ἐνοικιάζονται δύο δωμάτια μετὰ κουζίνας. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ = ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 = ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 = ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 558

ΚΑΙ ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΗΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΚΑΙ ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ —

Είναι ανώνυμος. Επιθυμία του αυτή. Σεβαστό το θέλημά του. Άλλωστε είναι σύμφωνο με τη θεία ρήση: «... Μη γνώτω η αριστερά μου τι ποιεί η δεξιά μου.». Το είπα δω και λίγες ημέρες μπροστά, για έναν άλλο ευεργέτη της Αρτάκης. Δικαίωμά του λοιπόν αυτό. Δικαίωμα μας όμως η δημοσιότης της δωρεάς. Ήταν Κυριακή απόγευμα 6 8)βρίου όταν ο Πρόεδρος της Σχολικής Εφορείας μού έγχειρίζη ένα φάκελλο. Διαβάζω απ' έξω: «..Δωρεά ανωνύμου υπέρ του Σχολείου...». Ανοίγω. Το μέσα 5.000 δραχμές. Τίποτε άλλο. Με ρίχνει σε σκέψεις. Είναι εύτυχημα, είπα, ότι τα τελευταία αυτά χρόνια που οι δυο άδυσώπητοι πόλεμοι διέφθειραν συνειδήσεις, εκλόνισαν την πίστει προς τις αιώνιες ανθρώπινες αξίες και ήμβλυναν τον πόνο προς την ανθρώπινη δυστυχία, υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι έλεούν και ευεργετούν. Σημάδι καλό ότι ο άνθρωπος ξαναβρίσκει το χαμένο δρόμο, το δρόμο που χάραξε ο Χριστός με το σταυρικό του θάνατο. Το είπε μπροστά από 25 χρόνια ο τότε Πρόεδρος των Η.Π. της Αμερικής Κούλιτς: «...Μόνο διά της εμφυσήσεως εις τας ψυχάς των ανθρώπων του πνεύματος του Χριστού θα σωθή ο κόσμος...».

Συγκίνησις λοιπόν συνέχει την ψυχή μου. Το ποσόν δεν έχει σημασία. Η πράξις έχει αξία. Μία διευκρίνισις της δωρεάς; με φέρνει μαζί με τον Πρόεδρο της Σχολ. Εφορείας στο σπίτι του Ανωνύμου. Το σπίτι του δεν είναι μεγάλο. Είναι όμως ωραίο, καθαρό περιμανδρωμένο. Πολύχρωμα και ευωδιαστά λουλούδια γύρω στον αυλόγυρο σκορπούν ωραία μυρωδιά.

Χτυπώ την πόρτα. Ένας σεβάσμιος γέρων με άσπρα μαλλιά και με γλυκειά και ευγενική φυσιογνωμία μας υποδέχεται.

—Ορίστε, περάστε μέσα...

—Ευχαριστούμε.. Ο Δ)της του Σχολείου και ο Πρόεδρος της Σχολ. Εφορείας...

—Χαίρω πολύ;.

—Ήλθαμε να σας ευχαριστήσουμε και νά..

—Παρακαλώ. Δεν δέχομαι ευχαριστίες .. Καθήστε..

Καθόμαστε σε ένα δωμάτιο υποδοχής άς το πούμε. Ο καλός γέρων μας αφήνει μόνους. Το μάτι περίεργο περιεργάζεται τα δωμάτια. Τρία τέσσαρα δωμάτια μικρά, αλλά νοικοκυρεμένα. Απλά και απέριττα. Σπίτι πτωχό από πολυτέλεια, πλούσιο όμως από βιβλία.

Τρία βιβλία όγκώδη είναι ανοιγμένα. Το ένα πάνω στο τραπέζι, το άλλο σε μιά καρέκλα και το τρίτο σε ένα ντουλαπάκι. Περίεργος διασπορά.

Στο άνοιγμα του βιβλίου που ήταν στο τραπέζι βλέπω αρχαία άγγεία, λύχηθοι κλπ., προφανώς Μυκηναϊκής εποχής. Επρόκειτο λοιπόν περί γέροντος που μελετά.

Ο ασπρομάλλης γέρων έρχεται. Τα αρχαία άγγεία μου δίνουν αφορμήν για συζήτηση. «Μου άρέσει η αρχαιολογία...», μας είπε, και με τρόπον αριστοτεχνικόν, σαν να εμάντευσε ότι η επιθυμία μας ήτο να γνωρίσουμε τη ζωή του, άρχισε να μας εξιστορή, με ύφος γλαφυρότατον και διηγηματικότητα εξαιρετικήν, γιά τη ζωή του. Ζωή πολύπλευρη και πολυσχιδής. Δράσις εθνική και εκκλησιαστική. Μας έδωσε ότι ήτο δυνατόν να μας δώση σε ένα χρόνο περιορισμένο μιάς ώρας.

Χαιρετούμε και φεύγομε, αφ' ού του ζήτησα γραπτή διευκρίνισι της δωρεάς. Την άλλη μέρα τον συναντώ στη Χαλκίδα. Ζητώ τη διευκρίνισι της δωρεάς. Ανοίγει μιά βαλίτσα γιά να βρή το φάκελλο του Σχολείου. Τέσσαρες πέντε φακέλλους ανασκάλεψε γιά να βρή και το δικό μου. Το μάτι μου τους διεπέρασε όλους. Ομολογώ ότι αυτό ήταν αμαρτία, αλλά εξομολογημένη αμαρτία, λένε, κρίμα δεν έχει.

Διαβασα... «Δωρεά ανωνύμου προς το Ορφανοτροφείον...» στο ένα, «Δωρεά ανωνύμου προς το Νοσοκομείον...», εις το άλλο, «Προς τον Ιερόν Ναόν...», εις το τρίτον «...Εις το Δημοτ. σχολείον...», εις το τέταρτον «Προς τό...» εις το πέμπτον.

Να γιατί σύρω τις γραμμές αυτές. Κάθε δωρεά άξιώτερη της άλλης. Ποιο από τα ιδρύματα αυτά δεν πρέπει να αποτελή τη μέριμνα και τη φροντίδα παντός δυνομένου, κάθε καλού ανθρώπου;

Το Ορφανοτροφείον; Ω! Παιδιά που δεν έχουν μοίρα υπό τον ήλιον, παιδιά χωρίς μάννα, χωρίς πατέρα ή και χωρίς τους δυό, άλλα παρατημένα από γονείς κτήνους, και άλλα που δεν γνώρισαν γονείς

(Συνέχεια εις την 2αν Σελ.)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

Του αιδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'.

Ας μη λησμονούμε, αγαπητοί, ότι δεν μπορούμε να κατορθώσωμε πολλά πράγματα γιά τον Θεόν, εάν Αυτός δεν καταστή πραγματικός εις την ζωήν μας και πιό αγαπητός από κάθε άλλο ανθρώπινο πρόσωπο.

Το τρίτο ράγμα το οποίον έλαβε χώραν εις την ζωήν του Μωϋσέως, ως αποτέλεσμα της όράσεώς του διά της πίστεως ήτο ότι απέκτησε ικανότητα να υπολογίζη όρθά την αξίαν των πραγμάτων της ζωής αυτής.

Βλέπομε ότι ο Μωϋσής είχε την ικανότητα να καταλάβη ότι αι ηδοναί και αι απολαύσεις της αμαρτίας ήσαν παροδικαί. Κανείς δεν μπορεί να αρνηθή το γεγονός ότι υπάρχει απόλαυσις εις την αμαρτίαν, αλλά ή απόλαυσις αυτή είναι εφήμερος. Κανείς δεν θα δώση τον εαυτόν του ολότελα εις την απόλαυσι της αμαρτίας εάν μπορή να δή την αμαρτία υπό το φως της αιωνιότητος. Είναι μόνον οι μύωπες εκείνοι οι οποίοι ενδίδουν εις την αμαρτίαν. Στην αρχή είναι γλυκειά η αμαρτία, αλλά στο τέλος δαγκάνει όπως το φίδι.

Βλέπομε επίσης ότι ο Μωϋσής διά της πίστεως απόρεσε να δώση στο χρήμα την πραγματική του αξία και να μη το υπερτιμήση. Εξέλεξε μάλλον τον υπέρ του Χριστού ονειδισμόν, θεωρήσας αυτόν τον μεγαλύτερον από τα πλούτη και τους θησαυρούς της Αιγύπτου.

Υπάρχουν εκείνοι οι οποίοι διδάσκουν ότι ο πλούτος και το χρήμα δεν έχουν αξίαν, ότι είναι όλα μάταια, ότι δεν είναι τίποτε. Η Αγία Γραφή όμως δεν διδάσκει το τοιούτον. Δεν μας διδάσκει ότι πρέπει να περιφρονούμε τα ύλικά αγαθά, τα οποία ο Θεός μας εμπιστεύεται, ως μη έχοντα αξίαν και ως κακά. Εκείνο όμως το οποίον καταδικάζει η Αγία Γραφή είναι η υπερτίμησις των φυσικών αυτών αγαθών. Ο άνθρωπος ο πλεονέκτης είναι είδωλολάτρης. Εκείνος που τον χρυσον κάμνει Θεόν του, διαπράττει μεγάλο σφάλμα. Ο φυσικός πλούτος λαμβάνει την πρέπουσαν αξίαν του μόνον όταν χρησιμοποιήται διά την επιτέλεσιν πνευματικών σκοπών. Με άλλα λόγια, το χρήμα καθίσταται το μέσον αντί το τέλος, ο σκοπός, δι' εκείνον ο οποίος κατορθώνει να βλέπη διά της πίστεως. Όταν ο Μωϋσής είδε τον Θεόν διά της πίστεως, τότε οι θησαυροί και τα πλούτη έλαβαν δευτερεύουσαν θέσιν. Ως ο υιός της θυγατρός του Φαραώ τα πλούτη και οι θησαυροί της Αιγύπτου ήσαν στη διάθεσί του. Αλλά κληθείς υπό του Θεού τα εγκατέλειψε όλα και επεδόθη εις το έργον της απελευθερώσεως του λαού του από την δουλείαν της Αιγύπτου. Ο Μωϋσής έστρεψε τα νώτα εις τα πλούτη, διότι μπροστά του ανέκρυζε τον Θεόν διά της πίστεως. Έκρινε τα εφήμερα υπό το φως του αιωνίου.

Ένα άλλο πράγμα του συνέβη στη ζωή του Μωϋσέως, όταν είδε τον Θεόν, είναι ότι απέκτησε δύναμιν να υποφέρη τας κακουχίας της ζωής. Μιά ματιά στη ζωή του Μωϋσέως θα σας δείξη τι εννοώ μ' αυτό. Ο λαός του τον εγκατέλειψε και επεδόθη εις την ειδωλολατρείαν. Ήρχισαν να ενθυμούνται τα κρέατα, τα σκόρδα και το κρεμμύδια της Αιγύπτου. Ακόμα και ο Ααρών απηγορήτευσε τον Μωϋσήν, αλλά τίποτε δεν μπορούσε να αποθουρρύνη αυτόν. Η ενθάρρυνσίς του δεν ήγαζε από τους συνανθρώπους του, αλλά από τον Θεό. Πολλές φορές εκείνο που προτίθενται να μας βοηθήσουν μάλλον μας βλάπτουν. Η πίστις μας πρέπει να έχη ως αντικείμενό της τον Θεόν και όχι τους ανθρώπους. Όταν η δύναμίς μας πλήττεται από Αυτόν θα είμεθα ικανοί να υποφέρωμε το πάν.

Το τελευταίο πράγμα που συνέβη στη ζωή του Μωϋσέως μετά την όρασιν του Θεού διά πίστεως, ήτο ότι έγινε συμμέτοχος της υπομονής του Θεού. Δεν είναι δυνατόν να υπάρξη υπομονή χωρίς πίστιν. Το τέλος της ζωής του Μωϋσέως δεν ήτο και περίφημο, ως προς τους ανθρώπους, αλλ' εξακολουθεί να ζή και να γίνεται το παράδειγμα πολλών. Είναι το παράδειγμα της υπομονής ο Μωϋσής, διότι υπήρξε το παράδειγμα της πίστεως.

Γίνε και ημείς κατεχόμενοι από μιά τέτοιαν πίστιν εις τον όντως Θεόν. Η πίστις εις τον Θεόν διά του Ιησού Χριστού είναι εκείνη η οποία θα άλλάξη την ζωήν μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Τι θά γίνη ο υπουργός της Εθνικής Αμύνης κ. Αριστ. Πρωτοπαπαδάκης, απ' όσα είπεν, κατά το αποχαιρετιστήριον γεύμα του κ. Άλεν, κατά του Τύπου;

—Πρωτόπαπος

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ —

Η Ηλεκτρική βάλθηκε, σώνει και καλά, να μας στραβώση με τό.., εκτυφλωτικό φως της.

—Δεν έννοεί να μας τ' άλλάξη.

—Πότε, επί τέλους, θά «ξεκουμπιστή» γιά να δούμε της Δ.Ε.Η. το φως το απρόσιτον; Αμάν.

—Πρό μέρες γιορτάσθηκε, στη Λεβαδειά, εν τυμπάνω και χορώ, η μέρα των ζώων.

—Περισσότερη αξία έχουν, φαίνεται, τα ζώα, παρά οι άνθρωποι που «δεν εύρτάζουν και δεν δέχονται επισκέψεις»!

—Ανέβηκε, εν αλλαλαγμώ, με τον «Σπεύτνικ 2», εις τα ύψη η διάσημος σκύλα «Λάϊκα».

—Κι' αφού επέβλεψεν εξ ουρανού και είδε τα χάλια, στα οποία κατάντησε η ανθρωπότης, έκλινε την κεφαλήν και παρέδωκε το πνεύμα.

—Αν και σκύλα, δεν μπόρεσε να ανθέξη περισσότερο απ' όσα είδε.

—Εποτίμησε να μείνη εις τας ουρανίους μονάς, παρά να επιστρέψη, ζώσα, σ' αυτόν τον παληόκοσμο!

—Τώρα, δεν χρειάζεται να πώ, σ' αυτό το πειραματόζωο, το «αιωνία η μνήμη».

—Γιατί η μνήμη της «Λάϊκα», που γαύγισε στα τελευταία της, «κάηκα», θά μείνη εις τον αιώνα του αιώνος.

—Ερωγαν κ' έτρωγον.

† Ο ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ ΑΝΑΝΙΑΣ

Εις ηλικίαν 75 ετών απεδήμησεν προς Κύριον την 16ην τρέχοντος εν Αθήναις και εκηδεύθη πανδήμως εις Κύμην ο Μητροπολίτης Καρυστίας κυρός Ανανίας Μάνου. Ο εκλιπών Ιεράρχης νοσηλευόμενος από διμήνου εις τον «Ευαγγελισμόν» υπέστην την 11 του μηνός εγχείρισιν λόγω δέσεως σκωληκοειδίτιδος εξ ής έπασχεν. Εις τους επισκεφθέντας αυτόν, την παρελθούσαν Πέμπτην, κ. κ. Νικ. Ζωγράφον, διευθυντήν της εφημερίδος μας, και Γρηγ. Κολώνην, αρχιγραμματέα της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος, εδόθη η πληροφορία ότι η υγεία του έβαινε βελτιουμένη. Παρ' ελπίδα όμως το παρελθόν Σάββατον επήλθεν το μοιραίον, προς γενικήν θλίψιν των χριστεπωνύμου ποιμνίου του, το οποίον θεοφιλώς και θεαρέστως εποίμανε επί μίαν δεκαετηρίδα.

Η «Εθνική Φωνή», η οποία είχεν ιδιαιτέρους δεσμούς με τον απλούν, τον απέριττον, τον φύσει ταπεινόφρονα και ελεήμονα ποιμενάρχην Καρυστίας, διαβιβάζει τα θερμά συλλυπητήριά της προς τους οικείους Αυτού και εύχεται την μνήμην του αιωνίαν.

ΠΟΙΟΣ Ο ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ

Ως είμεθα εις θέσιν να γνωρίζωμεν, βέβαιος αντικαταστάτης αυτού, εις την χηρεύσασαν Ι. Μητρόπολιν Καρυστίας και Σκύρου, δέον να θεωρείται ο Πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως Χαλκίδος Αρχιμ. κ. Χρυσόστομος Ζέρβας.

ΘΛΙΒΕΡΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤ. ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΟΣ

Λεωφορεῖον αὐτοκίνητον τοῦ 9ου Κ.Τ.Ε.Λ. Εὐβοίας ὁδηγούμενον ὑπὸ τοῦ Κων. Στ. Παπαγεωργίου ἐξ Αὐλωναρίου, ἀναχωρήσαν ἐκ Χαλκίδος δι' Ὀξύλιθον, τὴν μεσημβρίαν τῆς 10ης τρέχοντος, παρεξέκλινε τῆς πορείας του εἰς τι σημεῖον παρὰ τὴν «Καλὴ Σκάλα» καὶ ἔπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξ ὕψους 15 μέτρων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ πνιγοῦν ἐξ καὶ τραυματισθοῦν ὀκτώ :

Οἱ πνιγέντες : 1) Μαρία συζ. Ἀθ. Παπαϊωάννου ἐτῶν 42, 2) Μαρία Παναγ. Ἀναστασίου κάτοικος Χαλκίδος, 3) Ἑλένη συζ. Ἀθ. Κωστῆ ἐτῶν 52 κάτοικος Ὀξυλίθου, 4) Δημ. Προκ. Μούντριχας ἐτῶν 46 κάτοικος Ἁγ. Γεωργίου—Αὐλωναρίου, 5) Δέσποινα Νικολάου κάτοικος Ὀρίου, 6) Γεώργ. Κιούσης 50 ἐτῶν ἐκ Θαρρουνίων.

Οἱ τραυματισθέντες σοβαρῶς : Δημ. Γλυκὸς καὶ ἐλαφρῶς: Κωνστ. Παπαγεωργίου ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, Θάλεια Κ. Τσακλάνου ἐτῶν 28 κάτοικος Ὀξυλίθου, Ἑλένη Κ. Γλυκοῦ ἐτῶν 50 ἐξ Ὀξυλίθου, Ἀθ. Κολητσίνος ἐξ Αὐλῶνος Ἀττικῆς, Σίμος Κρητικὸς ἐτῶν 36 καὶ Γ. Ἀλεξανδρῆς ἐτῶν 48 κάτοικοι Ἀθηνῶν καὶ Νικ. Διαμαντῆς.

Ἐπίσης ἐλαφρότερον ἐτραυματίσθη ὁ Χρ. Κάντας χωροφύλαξ Ἀλιβερίου καὶ ἕτεροι δύο.

Τὸ τραγικὸν τοῦτο δυστύχημα κατελύπησεν τὴν κοινωνίαν μας.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ἐν Κωνσταντινουπόλει τῇ 10ῃ Ὀκτωβρίου 1957.

Ἀξιότιμε κ. Ν. Γ. Ζωγράφε

Εἰς Χαλκίδα

Ἡ φωτογραφία τοῦ Μεγάλου Εὐεργέτου τῆς Νέας Ἀρτάκης κ. Παύλου Τσαλίκη, καθὼς καὶ ἡ δημοσιευομένη βιογραφία αὐτοῦ, ἡ πλήρης ἀγαθοεργιῶν, μὲ συνεκίνησεν ἐκ βάθους ψυχῆς. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐνεθυμήθην τὸν ἀείμνηστον ἀνάδοχόν μου, πατέρα του, Εὐστράτιον Τσαλίκην ἐκ τῶν εὐσεβῶν ὁμογενῶν τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἀρτάκης, ὁ ὁποῖος δὲν παρέλειπεν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκτελῇ θεάρεστα ἔργα, διὰ τὴν ψυχήν, ὅπως ἔλεγον εἰς ἐκείνους τοὺς καιρούς.

Διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς ψυχῆς τοῦ ἀναδόχου μου, ἔκαμα μίαν Παράκλησιν εἰς τὸν Πανάγαθον Θεόν, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὑγείας τοῦ υἱοῦ του κυρίου Παύλου Τσαλίκη, ὅστις πολλὰ τὸ καλὸ ἔχει ἀκόμη νὰ ἐπιτελέσῃ εἰς τὴν πατρίδα.

Μετὰ τιμῆς

Κυριακίτσα Βασ. Τζιμοπούλου
τὸ γένος Κουζουνάκη
ἐξ Ἀλῶνης Προικοννήσου
κάτοικος Χαλκηδόνος Κων]λεως

τουσαν δυὸ ὁμοτράπεζοί μου στὸ ἀποχαιρετιστήριο δεῖπνο ποὺ μᾶς παρέθεσε ὁ ἀγαπητὸς Λάζαρος Δρᾶκος, ποὺ ἐπέστρεψε στὴν Ἀμερική.

Κ' ἐνῷ αὐτοὶ συνέχιζαν τὸν χαβᾶ τους, ἐμεῖς σκάζαμε στὰ γέλια μὲ τὰ εὐτράπελά ποὺ σκόρπιζε ἡ δυὰς τῶν κωμικῶν φίλων.

—«Ἱερεῖς ἐξέλθετε» ἀντήχησε, προχὲς τὰ μεσάνυχτα, ἔξω ἀπὸ τοῦ «Κατσαπλιᾶ» τὴν Ταβέρνα, ἡ φωνὴ τοῦ Μήτσου.

—Ἀλλά, ποῦ νὰ ἐξέλθουν οἱ ἱερεῖς τοῦ Βάκχου...

—Δὲν εἶχε ἔλθῃ ἀκόμα ἡ ὥρα τους γιὰ νὰ γίνουν διανομὴ καὶ' οἶκον μὲ τὸ καρο-

ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ ΔΩΡΗΤΗΣ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς Ιης Σελίδος)

γιατὶ ἦλθαν στὸν κόσμο κατὰ τρόπο παράνομο, παιδιὰ δυστυχισμένα καὶ ἀπόκληρα τῆς τύχης, ζάθωα πλάσματα βρίσκουν ἐκεῖ τὴ θαλπωρή, τὴ θωπεία, τὴ παρηγοριά, τὴ χαρά, τὸ γέλοιο, τὴ ζωή. Τὸ εἶπε ἀπὸ χιλιάδες χρόνια μπροστὰ ὁ Προφητάναξ Δαυῒδ «Ὀρφανὸν καὶ χήραν, ἀναλήψεται καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ...». Ἀξία δωρεά.

Τὸ Νοσοκομεῖον : Ὁ ἀνθρώπινος πόνος, τὶ κλᾶμα, οἱ οἰμωγές, ἡ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀσθένεια, ἡ ἀπελπισία βρίσκουν ἐκεῖ τὴν ἐλπίδα, τὴν παρηγοριά, τὴ σωτηρία, τὴ θεραπεία. Ἀξία δωρεα.

Ὁ Ἱερὸς Ναός : Οἶκος τοῦ Θεοῦ. Τόπος προσευχῆς καὶ λατρείας. Τόπος μετανοίας καὶ συγχωρήσεως. Τόπος ἱεροτελεστίας καὶ μυσταγωγίας. Ἄξιος ὁ μισθὸς τοῦ δωρητοῦ.

Τὸ Σχολεῖον ; Ὦ! Ναὸς καὶ αὐτό. Ναὸς τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Θεῖον ἐργαστήριον Φῶς. Φυτώριον τῆς αὐριανῆς Κοινωνίας. Τόπος ἠθικῆς λειτουργίας καὶ ἐθνικῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἀνατάσεων. Ὑπέροχος δωρεά.

Ἰδοὺ ποὺ κατευθύνοντο αἱ δωρεαὶ τοῦ Ἀνωνύμου. Ἄξιος ὁ μισθός του.

Σεβόμενος τὸν μικρὸν χῶρον τῆς Ἐφημερίδος αὐτῆς σταματῶ ἐδῶ.

Καθένας μας ἂς σκεφθῇ τὸν καλὸν γέροντα λευΐτην καὶ ἂς φέρῃ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν του μέχρι τοῦ κέντρου τοῦ ἀπείρου. Ἐκεῖ εἶναι ὁ Θεός. Ἀπὸ ἐκεῖ ἂς ἀντιγήσουν τὰ θεῖα λόγια τοῦ Ναζωραίου «...Μιμηταί μου γίνεσθε..».

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ

Διευθυντὴς
τοῦ Δημοτ. Σχολείου
Ν. Ἀρτάκης

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 21ην Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἑορτὴν τῶν ΕΙΣΟΔΙΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ πανηγυρίζει, μετὰ πάσης λαμπρότητος, ὁ ἐν Φύλλοις (Χαλκίδος) φερώνυμος Ἱερὸς Ναός.

Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ ὅπως προσέλθωσι καὶ τιμήσωσι μετὰ τῶν οἰκογενειῶν των τὴν ἱερὰν ταύτην πανήγυριν.

(Τὸ Ἐκκλ. Συμβούλιον)

τσάκι τοῦ Μήτρου.

—Τοῦ Μήτρου, ποὺ οἱ καπνοὶ τῆς μέθης τὸν ἔκαναν νὰ παίζῃ καὶ τὸν ρόλο τοῦ διάκου.

—Τὸν «ἀντιλαμβάνεσθε»;

Ζ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΑΤΤΑΛΗΣ

Ἐκ μέρους 86 κατοίκων τῶν οἰκισμῶν Ἀτταλης καὶ Πλατάνας ἐλάβομεν καὶ εὐχαρίστως δημοσιεύομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀτταλη 29—10—1957

Ἀξιότιμον Κον
Νικόλαον Ζωγράφον
Διευθυντὴν Ἐφημερίδος
«Ἐθνικὴ Φωνὴ»

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλοῦμεν δημοσιεύσατε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀτταλης κ. Σπῦρος Κφν. Διάσκος ναὶ μὲν ἔχει οἰκίαν εἰς Τριάδα καὶ εἰς συνεχῆ οἰκεῖα τῶν κατοίκων Ἀτταλης, πλὴν ὅμως ἡμεῖς ἐπιστρέφοντες καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν ἐργασιῶν μας τὸν εὑρίσκομεν εἰς τὸ Κοινοτικὸ γραφεῖον, ἢ εἰς τὴ δεξαμενὴν του ρητίνης ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἀτταλης παρὰ ἀμφίβολον παρ' ἡμῶν ρητίνην καὶ καυσόξυλα ὡς μετερχόμενον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου καὶ μόνιμα εἰς Ἀτταλην, εὑρισκεται περισσότερες ὥρες ἀπὸ ὅλους ἡμᾶς ἐντὸς τοῦ χωρίου Ἀτταλης καθ' ἑκάστην 24ωρον καὶ ἐξυπηρετεῖ ὅλους ἡμᾶς ἀμεροληπτως καὶ ἀκριβοδικαίως, καὶ δ' αὐτὸν τὸν λόγον εἶναι κοινοτικὸς σύμβουλος ἐπὶ δέκα ἓξη συνεχῆ ἔτη καὶ ἐπὶ δώδεκα ἔτη πρόεδρος τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου, εἶναι νομοταγής, ἐνεργεῖ νομοτύπως, κατεσκευάσθησαν κοινοτικοὶ δρόμοι διὰ τῶν ἐνεργειῶν του, κατεσκεύασε φράγμα καὶ ἐπέτυχε ἐπάρκειαν ὕδατος ὑδρεύσεως, οὐδέποτε ἐφέτος πού ἡ μεγάλη ξηρασία, εἴχαμεν ἐλάττωσιν τοῦ ὕδατος τῆς Κοινοτικῆς πηγῆς, οὔτε μίαν ἡμέραν δὲν εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην ἀναζητήσεως ὕδατος καὶ ἔπασαν τὴν διαρκειαν τῆς ξηρασίας, οὐδέποτε ἀνέδειξε διὰ τὰ νέα ἔργα ὑδρεύσεως μακρυνῆς ἀποστάσεως, ἀλλὰ τοὐναντίον ἐνήργησε τὴ νομιμοτύπου παραχωρήσεως κατασκευῆς ὑδραγωγείου παρὰ τοῦ δασικοῦ συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ διὰ τοιαύτην κατασκευῆς δασικοῦ δρόμου λόγῳ μὴ οἰκονομικῆς δυνατότητος κατασκευῆς τούτων καθ' ὁλοκληρίαν παρὰ τῆς Κοινότητος καὶ τῶν ὁποίων ὁ προγραμματισμὸς ἔγινε κατὰ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1956 παρὰ τῆς Κοινότητος.

Ταῦτα πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος ἡ «Ἐθνικὴ Φωνὴ» καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν δημοσιευθέντων σχολίων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμ. 552, 553 καὶ 555 φύλλα τῆς ἐφημερίδος σας διὰ τὸν πρόεδρον τῆς Κοινότητός μας. Ἐπίσης παρακολοῦμεν δημοσιεύσατε ὀνόματα ἢ ἀριθμὸν Ἀτταλιωτῶν ὑπογραψάντων διὰ τὰ σχόλια τὰ δημοσιευθέντα διότι ὑπάρχουν καὶ ἀποφάσεις καὶ αἰτήσεις εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ τὸ Ὑγειονομικὸν Κέντρον Εὐβοίας παρὰ τοῦ Κοινοτικοῦ συμβουλίου Ἀτταλης ἐμφαίνουσαι τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐνεργειαν τοῦ προέδρου κατασκευασθέντων τὴν τελευταίαν 5ετίαν 30 χιλιομέτρων δρόμων.

Μετὰ τιμῆς

(Ἔπονται ὑπογραφαὶ
κατοίκων τῆς Κοινότητος
Ἀτταλης)

—Ἐπειδὴ αἱ πρὸς τὴν ἐφημερίδα μας ἀποσταλεῖσαι ἐπιστολαὶ τῶν ἀντιφρονούντων κατοίκων, ἀναφορικῶς μὲ τὴν μόνιμον διαμονὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀτταλης, ἀλληλοσυγκρούονται, ἀπετάνθημεν πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Κοινότητος Τριάδος παρ' οὗ ἐλάβομεν τὴν ἑξῆς ἀπάντησιν :

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΕΥΒΟΙΑΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Ἀριθ. Πρωτ Θ5]458
Ἐν Τριάδι τῇ 29)10)1957

Πρὸς

Τὴν Ἐφημερίδα «ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ»

Εἰς Χαλκίδα

Θέμα : «Περὶ τοῦ τόπου διαμονῆς τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος Ἀτταλης κ. Σπ. Διάσκου».

Εἰς ἀπάντησιν ταυτοχρόνου ὑμετέρου ἐγγράφου ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Ἀτταλης κ. Σπῦρος Διάσκος διαμένει μονίμως (καὶ διανυκτερεύει ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950

Ὁ ἀνωτέρω κέκτηται καὶ κτηματικὴν περιουσίαν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς καθ' ἡμᾶς Κοινότητος.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος
ΓΕΩΡ. ΜΟΤΟΥΠΑΣ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΣΣΙΤΙΟΥ ΑΠΟΡΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Εἰς τὸ λειτουργοῦν καὶ κατὰ τὸ παρὸν σχολικὸν ἔτος συσσίτιον μὲ ἀριθμὸν 20 ἀπόρων μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου, προσέφεραν οἱ κάτωθι:

1) Ὁ κ. Βασίλειος Μπαφέρος, δραχμὰς 300.

2) Ὁ κ. Διακοσάββας Γεώργιος, καθηγητὴς διὰ τὸν ἀριστεύσαντα υἱὸν του Μιχαλάκην δρχ. 300.

3) Ἡ δεσποινὶς Μούντριχα Βάγια, καθηγήτρια εἰς μνήμην τῆς μητρός της 300.

Ἅπαντας εὐχαριστοῦμεν.

Ἰδιαιτέρως τὸ Γυμνάσιον, δημοσίᾳ ἐκφράζει τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας του εἰς τὸν κ. Μπαφέρον Βασίλειον διὰ τὴν κατὰ μῆνα προσφορά του ἐν δραχμῶν 200

Παρακαλοῦμεν τοὺς δυναμένους νὰ προσφέρωσιν, ὅπως ἐνισχύσωσι τὴν προσπάθειαν ταύτην τοῦ Γυμνασίου.

Ὁ Γυμνασιάρχης τοῦ Β', Γυμνασίου Ἀρ., Χαλκίδος Διον. Νικ. Τριανταφυλλόπουλος

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γεννήσεις

Ἡ κ. Εὐη Μιχ. Γεωργιάδου Δ/ντοῦ Ἐργοστασίου Τσιμέντων Χαλκίδος, τὸ γένος Χρ. Γλυκοῦ, ἔτεκεν τὸ πρωτότοκον ἄρρεν.

—Ἀρραβῶνες

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Σπυρίδων Ξυρχᾶς, δικηγόρος, καὶ ἡ εὐπαίδευτος δνὶς Χριστινε Δόντη, ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

—Ὁ συμπολίτης κ. Προκόπιος Τριαντ. Ἀκριώτης, ἰατρός, καὶ ἡ δνὶς Ἄννα Ἀθ. Παπαθανασίου ἠρραβωνίσθησαν.

—Ὁ κ. Κων]τῖνος Γεωρ. Γκίκας, ταμειακὸς ὑπάλληλος, ἐκ Κυπαρισσίου, καὶ ἡ ἐξ Ἀτταλης δνὶς Φώτω Δαμ. Γκάνη, προσφιλὴς ἀδελφὴ τοῦ κ. Βασιλ. Γκάνη, ἐμπόρου δασικῶν προϊόντων, ἐμνηστεύθησαν.

Θερμὰ συγχαρητήρια

—Ὁ συμπαθέστατος φίλος συμπολίτης κ. Κων]τῖνος Γ. Ἀνδρούτσος, ὑπάλληλος Ἐτιμελητηρίου Εὐβοίας, καὶ ἡ σεμνοτάτη δνὶς Λούλα Ἰω. Κωνσταντάρα, ἐκ Κασιελλας, ἀντήλλαξαν δακτύλιον ἀρραβώνος τὴν 10)11)57. Θερμὰ συγχαρητήρια.

Σπῦρος Σωτ. Κατσίκης

—Ἑορταὶ

Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου ὁ Νομάρχης Εὐβοίας κ. Ἀνδρέας Ἰωάννου δὲν θὰ δεχθῇ ἐπισκέψεις.

—Κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου δὲν ἑορτάζει, οὔτε δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Νικόλαος Τουρτόγλου, γεωπόνος.

—Ἀναχωρήσεις

Μετὰ ἑπτάμηνον ἐνταῦθα διαμονήν του, ἀνεχώρησεν, ἐπιστρέφων εἰς Σαβάνναν τῆς Ἀμερικῆς, διὰ τοῦ ὑπερωκεανείου «ΟΛΥΜΠΙΑ», ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Λάζαρος Ἰ. Δρακος.

Ὁ κ. Δρακος, τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεώς του, παρέθεσεν εἰς τοὺς πολυπληθεῖς συγγενεῖς καὶ φίλους του πλουσιώτατον γεῦμα, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπεκράτησεν ἀδιάπτωτο κέφι καὶ ἠγέρθησαν προπόσεις ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας του καὶ διὰ τὸ «καλά του ταξείδι».

—Πένθη

Ἀπεβίωσεν καὶ ἐτάφη εἰς Πολιτικὸ τὴν 8)11)57 ὁ Σάββας Δαμιανὸς συνταξιοῦχος δασικός.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ 44 (Κατοικία Παρασκευῆ Λασκαρίδη) σὲ τιμὴ λογική. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐκεῖ Κατάστημα καὶ εἰς Ἀ]φοὺς Παρμενίδη, Ἀβάντων 32.

Ἀνακοινώσεις

Ὁ Γεωργικὸς Πιστωτικὸς Συνεταιρισμὸς Παραλίας — Αὐλίδος ἐκποιεῖ διὰ δημοπρασίας τὰ κάτωθι γεωργικὰ μηχανήματα :

1) Γεωργικὸς ἑλκυστὴρ πετρελαιοκίνητος HP 55 ΧΑΝΟΜΑΚ μὲ ἀλυσιδωτοὺς τροχούς.

2) Ἄροτρον τριῦννον βαρέως τύπου.

3) Δισκοσβάρνα εἰκοσαὶ τεσσάρων δίσκων.

Ἡ δημοπρασία θὰ ἐνεργηθῇ τὴν 24 Νοεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τῷ χωρίῳ Παραλία—Αὐλίδος (Καφφενεῖον Ἐπαμ. Παπαδοπούλου) παρουσία Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δυνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν τῶν ὅρων τῆς δημοπρασίας προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Συνεταισμοῦ ἐν Παραλίᾳ καὶ τὸ Γραφεῖον τῆς Ἐποπτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς ΑΤΕ ἐν Χαλκίδι ἐπὶ τῆς Πλατείας Ἁγίου Νικολάου.

Ἐν Παραλίᾳ τῇ 11]11]1957

Ὁ Πρόεδρος
ΧΑΡΑΛ ΧΑΤΖΗΣΤΑΜΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ πολιτευτὴς Εὐβοίας κ. Ἀπόστολος Ἰ. Μπουρνιᾶς, ἐπιστρέψας μετὰ τριμηνον ἀπουσίαν του ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, θὰ εὑρίσκεται εἰς Χαλκίδα τὴν πρώτην Δευτέραν ἑκάστου μηνὸς, κατὰ τὰς πρωϊνὰς ὥρας, καὶ θὰ δέχεται τοὺς πολιτικούς του φίλους. Τὴν πρωΐαν τῆς 2ας ἐλευσομένου μηνὸς Δεκεμβρίου θὰ εὑρίσκεται ἐνταῦθα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εὐχαρίστως ἀνακοινοῦμεν ὅτι ἀπὸ 1ης Νοεμβρίου ἑ. ἔ. ἡ ἐπίσημος ἐκπροσώπησις τῆς ἐφημερίδος μας, ἐν Ἀθήναις, ἀνετέθη εἰς τὸν Δημοσιογράφον κ. Εὐάγ. Π. Καλφέλην, Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ὁδὸς Λήμνου 24, τηλεφ. 876--576, Ἀθῆναι.

Παρακαλοῦμεν ὅπως διὰ πᾶν ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἐφημερίδα τούτην ν' ἀποτείνεσθε πρὸς αὐτόν.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
1
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1.50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 559

ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Ἐπὶ νομοτύπως ἐκδοθείσης ὑπ' ἀριθμ. πρωτ. 25.333 τῆς 8—7—1957 διαταγῆς τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Εὐβοίας, ὅπως καταδαφισθῇ αὐθαιρέτως κατασκευασθὲν κτίσμα εἰς τὴν πόλιν μας, ἐπενέβη σκανδαλωδῶς καὶ ἐματαίωσεν αὐτὴν ὁ ὑπουργὸς Οἰκισμοῦ κ. Τριανταφυλλάκος Παρὰ τὸ μεσολαβήσαν ἔκτοτε χρονικὸν διάστημα καὶ παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁ ἐν λόγῳ κ. Ὑπουργὸς ἐπιδεικνύει περιφρόνησιν.

Τί συμβαίνει ἐπὶ τοῦ προκειμένου; Ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ οἱοσδήποτε Ὑπουργὸς νὰ γράφῃ σιὰ παλιά του τὰ παπούτσια τοὺς Νόμους καὶ τὰ Ψηφίσματα τοῦ Κράτους;

Ἐρωτῶμεν

ΟΙ ΑΣΤΕΓΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν παραπηγματούχων προσφύγων τῆς πόλεώς μας, παρέμειναν ἀρκετοὶ ἄστεγοι διαμένοντες ἐπ' ἐνοικίῳ διὰ τὴν στέγασιν αὐτῶν δὲν ὑπάρχουν ἀπαλλοτριωμένα οἰκόπεδα Τί θὰ γίνῃ διὰ τοὺς ἀνθρώπους αὐτούς. Ἕως πότε θὰ ἀναμένουν τὴν ἀποκατάστασιν των; Μήπως μετὰ θάνατον;

Τί γνώμην ἔχει, ἐπὶ τοῦ προκειμένου, τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως ὠχλήσεν, διὰ σχετικῶν ὑπομνημάτων της, ἡ Παμπροσφυγικὴ Ὀργάνωσις Εὐβοίας;

Η ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΤΟΥ ΚΛΗΡΟΥ

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας κ. Γρ. Καλώνη, ἀνῆλθεν τὴν 13ην λ.μ. εἰς Κηφισίαν καὶ ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς συνταθείσης Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος Σεβ. Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. κ. Ἰακώβου.

Μετὰ μακρὰν συζήτησιν, ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὁ Ἅγιος Ἀττικῆς, τοῦ ὁποίου τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τῶν Ἱερέων μας εἶναι γνωστόν, διεβεβαίωσε τοὺς ἀνωτέρω ὅτι ἡ σχετικὴ εἰσήγησις τερματίζεται ἀσυνοὐπω καὶ ὅτι, δι' αὐτῆς, καὶ κατόπιν τῆς ἐπιθυμίας τῆς Κυβερνήσεως, προβλέπεται ἡ βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς θέσεως τοῦ πενομένου καὶ γυμνητεύοντος Κλήρου.

Ο ΝΕΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Θείᾳ καὶ ἀνεξιχνιάστῳ Βουλῇ τοῦ Ὑψίστου, καὶ ἵνα καταδειχθῇ ἅπαξ ἔτι ἡ δύναμις τοῦ ρήματος τοῦ Κυρίου «...Οὐ τοῦ θέλοντος, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεοῦ...», τῇ θερμῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐκκλησίας ψήφῳ καὶ ταῖς πρὸς Κύριον προσευχαῖς καὶ δεήσεσι τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ποιμενάρχου κ. κ. Γρηγορίου, ἐξελήφθη τὴν 22αν Νοεμβρίου 1957, μετὰ ἔξοδίων θρήνων διὰ τὴν ἀπώλειαν Ὁσίου, ἐναρέτου καὶ ἀφοσιωμένου τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἱεράρχου, ὁ παρὰ τῇ Ἱ. Μητροπόλει Χαλκίδος πανοσιολ. πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμανδρίτης κ. Χρυσόστομος Ζέρβας εἰς τὴν διακυβέρνησιν τῆς χηρευούσης Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπαρχίας Καρυστίας καὶ Σκύρου, ἐξ ἧς αὐτοκατάγεται.

Ἡ ἐκλογή του ἐχαιρετίσθη μὲ ἀνυπόκριτον χαρὰν ἀπὸ τὸν Ἱ. Κλῆρον καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῶν Θεοσώστων Ἐπαρχιῶν Χαλκίδος καὶ Καρυστίας, διότι ὁ πατὴρ Χρυσόστομος εἶναι, ὡς κληρικός, φαεινὴ τῆς Ἐκκλησίας φυσιογνωμία, ὁλόκληρος δὲ ἡ ζωή του εἶναι συνυφασμένη μὲ τὴν δόκιμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ 35ετῆ ὑπηρεσίαν του καὶ τὴν ἄμεσον συμμετοχήν του εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς. Ἡ δὲ δρᾶσις του ὡς «Μεγάλου Ὀρφανοτρόφου» καὶ φιλελεήμονος εἶναι τόσον γνωστὴ εἰς πάντας ὥστε νὰ παρέλκῃ ἡ ἐπ' αὐτῆς ἐπέκτασίς μας.

Συγχαίροντες τὸν νέον Μητροπολίτην Καρυστίας ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, εὐχόμεθα αὐτῷ μήκιστα τὰ ἔτη του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τὰ νῦν χειμαζομένης Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Ζ

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ

Μετὰ χαρᾶς μεγάλης ἐπληροφορήθη ἡ κοινωνία μας τὸν διορισμὸν τοῦ Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ ἐνταῦθα Ἱ. Ναοῦ τοῦ «Ἁγίου Δημητρίου» πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Ζενεσίου Βισβίνη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος.

Περὶ τῶν μορφωτικῶν καὶ ἠθικῶν προσόντων τοῦ νέου Πρωτοσυγκέλλου ἐπιφυλασσόμεθα, ἐλλείψει χώρου, νὰ ἐπανέλθωμεν. Σήμερον ἀρκούμεθα νὰ συγχαρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΠΟΡΕΥΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Α'.

Θὰ ἦταν πολὺ καλὴ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ Χριστὸς βγῆκε ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ ἐκάθησε κοντὰ στὴ θάλασσα. Ἴσως νὰ πῆ ἐ νὰ ξεκουρασθῇ. Ἀλλὰ ποῦ; Ὁ ὄχλος τὸν κατέκλυζε διαρκῶς. Ἄλλοι ἤθελαν νὰ ἐγγίσουν τὸ ἄκρον τοῦ ἱματίου Του, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι αὐτὸ θὰ ἀπέβαλλε τὴν ἀσθένειαν ποὺ τοὺς ἐμάστιζεν, ἄλλοι ἤθελαν νὰ δοῦν τὴν ἀγγελικήν Του μορφή, ἄλλοι ν' ἀκούσουν τὰ λόγια Του τὰ ζωοποιά, ἄλλοι νὰ τὸν πειράξουν, ἄλλοι νὰ τὸν διώξουν, ἄλλοι νὰ τὸν λιθοβολήσουν, ἄλλοι νὰ τὸν σταυρώσουν, ἄλλοι νὰ τὸν ἀγαπήσουν καὶ ἄλλοι νὰ τὸν μισήσουν. Ποτὲ ἄνθρωπος δὲν ἦγα ἤθη κα ἐμισήθη ὅπως ὁ Χριστός. Ἄσχετο ποιὸς ἦταν ὁ ἰδιαίτερος σκοπὸς κάθε ἀτόμου στὸν ὄχλο· ὁ Χριστὸς πάντοτε εἶχε ἕνα ἀποκλειστικὸ σκοπό, νὰ ζητήσῃ καὶ νὰ σώσῃ τὸ ἀπολωλός. Ἡ καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ ἦταν πρᾶγμα, ποὺ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ποτέ. Τὸν βρίζουν καὶ τοὺς εὐλογεῖ, τὸν σταυρώνουν καὶ προσεύχεται διὰ τοὺς σταυρωτάς του, τὸν ἐπαινοῦν καὶ τοὺς ἐλέγχει. Τοῦ προσφέρουν βασίλεια καὶ θρόνον βασιλικόν, ἀλλ' Ἀετὸς ἐκλέγει τὸν Σταυρὸν ἀντὶ τοῦ θρόνου. Ἀπὸ τέτοιον λαὸν ποιὸς δὲν θέλει νὰ ἀκούσῃ τί ἔχει νὰ πῇ; Ὅταν μερικοὶ τὸν ἐγκατέλειψαν, ὁ Χριστὸς ἐστράφη πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ τοὺς λέγει· «Μήπως καὶ σεῖς θέλετε νὰ ὑπάγετε;». Ὁ Πέτρος μὲ τὴν χαρισματική του παρρησία σηκώθηκε καὶ λέγει· «Κύριε πρὸς τίνα θέλομεν ὑπάγει; Λόγους ζωῆς ἀκούω ἔχεις». (Ἰωάν. 6.68). Τοὺς λόγους αὐτοὺς θέλομε ν' ἀκούσωμε κι' ἐμεῖς.

Ὅταν ὁ ὄχλος συνήχθη πέριξ τοῦ Ἰησοῦ, χωρὶς αὐτὸ νὰ χάσῃ καιρόν, εἰσῆλθε εἰς τὸ πλοῖον, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ εὑρίσκετο ἀγκυροβολημένο ἐκεῖ κοντά. Ὁ ὄχλος μὲν ὥρμησε στὸ πλοῖο, ἀλλὰ ἐκάθισε στὸν αἰγιαλὸ καὶ ἤκουσε ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ τὴν ἑξῆς παραβολήν:

«Ἰδοὺ ἐξῆλθεν ὁ σπείρων διὰ νὰ σπείρῃ. Καὶ ἐν ᾧ ἔσπειρεν, ἄλλα μὲν ἔπεσαν παρὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἦλθον τὰ πετεινὰ καὶ κατέφαγον αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πετρώδη, ὅπου δὲν εἶχον γῆν πολλήν καὶ εὐθὺς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος γῆς· καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν, καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ρίζαν, ἐξηράνθησαν. Ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. Ἄλλα δὲ ἔπεσον ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδον καρπόν, τὸ μὲν ἑκατό, τὸ δὲ ἑξήκοντα, τὸ δὲ τριάκοντα». (Ματθ. 13:3-8).

Ἐδῶ βλέπομεν τέσσαρα πράγματα ποὺ ἀναφέρονται, ὁ σπορεύς, ὁ σπόρος, τὸ ἔδαφος καὶ τελευταῖο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σπορᾶς.

1) Ὁ ΣΠΟΡΕΥΣ. Λέν μᾶς δίδεται τὸ ὄνομά του. Ἦταν σκηνὴ ἀντιπροσωπευτικὴ τῆς καθημερινῆς ζωῆς εἰς τὴν περιφέρειαν ἐκείνην. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἰδιαίτερως ἀξιοσημείωτον εἰς τὴν παραβολὴν αὐτήν, εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς ἔδωσε καὶ τὴν ἑρμηνείαν της. Διὰ τὸν σπείροντα μᾶς λέγει: «Ὁ σπείρων τὸν καλὸν σπόρον, εἶναι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Πολὺ συνήθως ὁ Χριστός, ὁ Χριστός, ὀνομάζεται «ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Ἐδῶ μᾶς παρουσιάζεται ὡς ὁ σπορεύς. Ὁ σπορεὺς ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ βιάσῃ τὸ ἔδαφος εἰς τὴν ἀπόδοσιν καρποῦ. Ἐξέρχεται διὰ νὰ σπείρῃ. Καλλιεργεῖ τὸ ἔδαφος, τὸ ποτίζει, τὸ περιποιεῖται μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι μιὰ μέρα ὁ σπόρος θ' αὐξηθῇ. Καμμιὰ ὅμως ἐγγύησις περὶ τούτου δὲν ὑπάρχει. Ἡ βία δὲν ἰσχύει εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Διαρκῶς ἐν τῇ Βίβλῳ εὑρίσκομεν τὸν Χριστὸν νὰ εἰκονίζεται ὡς ὁ μὴ βιάζων θύρας. Ἵσταται ἔξω ἀπὸ τὴν καρδιὰν τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ κρούει, κρούει, χωρὶς νὰ βιάσῃ τὴν θύραν τῆς καρδιᾶς του. «Ἐὰν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς Μου καὶ ἀνοίξῃ, θέλω εἰσέλθει». Ὁ Χριστὸς δὲν βάζει παρὰ τὴν θέλησίν μας τὸν ζυγόν του ἐφ' ἡμᾶς, ἀλλ' ἁπλῶς μᾶς λέγει: «Ἔλθετε πρός Με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ θέλω σᾶς ἀναπαύσει. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ἡμᾶς». Ὁ Χριστὸς σέβεται τὴν ἐλευθέραν βούλησιν τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν μᾶς ἐπλάσε μηχανές, αὐτόματες καὶ ἐπομένως δὲν μᾶς μεταχειρίζεται ὡς τοιαύτας. Ὁ Χριστὸς δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ παρὰ τὴν θέλησίν μας. Διὰ νὰ γίνῃ συμβόλαιον πρέπει νὰ εἶναι ἐκατέρωθεν συμφωνία. Ὁ Χριστὸς ἔρχεται καὶ μᾶς προσφέρει τὴν δικαιοσύνην Του, τὴν σωτηρίαν Του, τὸ αἷμα Του. Διὰ νὰ ἐπιδράσῃ εἰς τὴν ζωήν μας, πρέπει νὰ τὸν δεχθῶμεν προσωπικῶς. Ὁ σπόρος στὸν ἀέρα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχῃ τίποτε. Χρειάζεται ἡ συνεργασία τοῦ ἐδάφους. Τὸ συμβόλαιο τῆς δικαιώσεώς μας πρέπει νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἡ ἰδική μας ὑπογραφὴ ὕστερα ἀπὸ τὶς λέξεις: «ἀποδέχομαι τὴν προσφερομένην δωρεάν». Καταδικάζουσι εἰς θάνατον. Ὁ βασιλεὺς στέλλει διαταγμα χάριτος. Ἡ εὐσπλαχνία τοῦ βασιλέως ἐφανερώθη εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ διατάγματος ἀλλ' εἶναι ἰδική μου εὐθύνη ἂν δεχθῶ τὴν χάριν τοῦ βασιλέως ἢ ἐμμείνω εἰς τὴν τιμωρίαν τῆς ἁμαρτίας μου. Πολλοὶ καταφρονοῦν ἐναντίον τοῦ Χριστοῦ διατί δὲν θέλουν σώσῃ Ἐκεῖνος θέλει, ἀλλὰ πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ θελήσωμε. Πρέπει ἀρά γε νὰ κατηγορήσωμε τὸ σαπρὸν γῆ καὶ τὸ νερὸ ἐπειδὴ ὑπάρχουν ἄνθρωποι λεροῦμένοι; Ὁ σπορεὺς σπείρει τὸν σπόρον. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἡμᾶς ἐὰν τοῦ ἐπιτρέψωμεν νὰ τὸν σπείρῃ στὴν καρδιά μας.

2) Ὁ ΣΠΟΡΟΣ. Αὐτὸς ἀντιπροσωπεύει τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ ὁποῖον κηρύττεται εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Ὑπάρχουν πολλοὶ σάπιοι καὶ ψευδεῖς σπόροι ποὺ πολλοὶ ψευδοδιδάσκαλοι προσπαθοῦν νὰ σπείρουν στὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων. Διὰ αὐτὸ ἀκριβῶς λέγεται εἰς τὸ 37ον ἐδάφιον «ὁ σπείρων τὸν καλὸν σπόρον», Διὰ νὰ ὀνομάζεται αὐτὸς καλὸς σπόρος θὰ πῇ ὅτι ὑπάρχει καὶ κακὸς Πρᾶγμα ποὺ δὲν ἀξίζει, κανεὶς δὲ προσπαθεῖ νὰ μιμηθῇ. Οἱ κιβδηλοποιοὶ κάμνουν κίβδηλα νομίσματα διότι τὰ κανονικὰ νομίσματα ἔχουν τὴν ἀξίαν. Ἐὰν δὲν εἶχον, δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ παραχαρακτῆς των. Πολλοὶ μὲ ἐρωτοῦν γιατὶ ὑπάρχουν τόσα πολλὰ θρησκεύματα, τόσα πολλὰ δόγματα, τόσαι πολλαὶ αἱρέσεις. Ἡ ὕπαρξις τῶν αἱρέσεων αὐτῶν θὰ πῇ ὅτι ὑπάρχει καποια πραγματικότης ποὺ ἀξίζει τὴν πραγματικότητα αὐτὴν ἡμεῖς ζητοῦμεν. Προσέξατε. Κανεὶς μέχρι σήμερα δὲν μπόρεσε νὰ παραποιήσῃ τὸν Χριστόν. Ὁ Χριστὸς εἶναι ὁ αὐτός, χθὲς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἐδημιούργησαν οἱ ἄνθρωποι συστήματα πέριξ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ τὸν Χριστὸν παρηγνώρισαν. Ἐδῶ ὅμως δὲν πρόκειται περὶ συστήματος ἀλλὰ περὶ προσώπου.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα ἔγινε, στὶς ἐφημερίδες, τὸ ἐπεισόδιον τοῦ παπᾶ—Νικόλα Κουρῆ μὲ τὴν Παναγιώτα Φούτρη.

—Σᾶν πολὺ στόχος ἔγινε τὸ ράσο ἀπ' αὐτοὺς ποὺ καραδοκοῦν εὐκαιρία νὰ τοῦ ἐπιτεθοῦν.

—Μά, μόνον οἱ παπαδιὲς θὰ λαθεύουνε; Ἂς λαθέψῃ καὶ μιὰ φορὰ κι' ἕνας παπᾶς.

—Περίεργο πρᾶγμα εἶναι;

—Κύριε, ἐλέησον!

—Τί νὰ ἔκαμεν ὁ εὐλογημένος παπᾶ—Νικόλας, ποὺ τὸν καταριέται σήμερα ὅλος ὁ κόσμος;

—Ἀφοῦ, γι' αὐτόν, «πᾶσα προσφορὰ εἶναι δεκτή» μποροῦσε ν' ἀποποιηθῇ τὴν προσφορὰ τῆς Φούτρη ποὺ εἶχε φουντώσει;

—Ἢ, ἐπάνω στὴν παραζάλη του, νὰ θυμηθῇ τὸν Θεάνθρωπο καὶ νὰ πῇ τὸ «Μή μου ἅπτου»;

—Ἄνθρωπος ἦταν. Ψυχὴ ποὺ λαχταροῦσε εἶχε, καὶ μακρυὰ ἀπὸ τὴν παπαδιά του βρισκότανε...

—Ἂς ὄψεται, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἡ Παναγιώτα ποὺ θέλησε νὰ γίνῃ Παναγιωτάτη μὲ τὶς περιπτύξεις τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πατρός;

—Καὶ, τώρα, διερωτῶμαι: Θὰ εὑρεθῇ, ἄραγε, κανεὶς νὰ συγχωρήσῃ τὸ πλημμέλημα αὐτουνοῦ τοῦ παπᾶ ποὺ εἶχε δώσει ἄφεσιν ἁμαρτιῶν σὲ ἑκατοντάδες ἁμαρτωλῶν ψυχές; Ἢ θὰ τὸν ἀφήσουν, τὸν καϋμένον τὸν Κουρῆ, νὰ κουρεύεται;...

—Κ' ἐνῷ ὅλος ὁ κόσμος οἰκτίρει τὸν παπᾶ—Κουρῆ, γιὰ τὸ κατάντημά του, οἱ ἐδῶ ἐνορῖτες τῆς «Ἁγίας Παρασκευῆς» μακαρίζουν τὸν παπᾶ—Ζάγο.

—Καὶ τοῦτο, γιατὶ τὸν ἀξίωσε ὁ Ὕψιστος ν' ἀποκτήσῃ, κατ' οἰκονομίαν, στὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ἱερατείας του, ὡς βοηθόν του, ἕνα Ἀρχιμανδρίτην.

—Μπράβο του! Ζ.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ ἐδῶ δέχεται ἐπιακέψεις, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Νικόλαος Ἀποστόλου.

ΕΡΓΑΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Στάς 17 τρέχοντος μηνός πραγματοποιήθηκε Γενική Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Σωματείων τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Εὐβοίας.

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἔλαβον μέρος ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Γ.Σ.Ε.Ε. Φώτης Μακρῆς, οἱ ἀναπληρωταὶ του Παπατζῆς καὶ Κυριακόπουλος καὶ ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Πειραιῶς Ι. Νασιώτης.

Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις ἀφοῦ ἤκουσε τὰ πραγματευθέντα τῆς Διοικήσεως τοῦ Ε. Κ. Ε ἐνέκρινεν ταῦτα διὰ συντριπτικῆς πλειοψηφίας ἀνανέωσεν τὴν ἐμπιστοσύνην της πρὸς τὴν Διοίκησιν καὶ κατεδίκασε τοὺς τοπικοὺς διαπλοκὰς Κ. Κοίλιαρην, Κ. Νάνον, Κ. Δαβανέλον ποὺ ἐπεχείρησαν διὰ φωνασκιῶν νὰ διαλύσουν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν.

Ἀκολούθως ἡ Συνέλευσις ἐξέλεξεν, παρουσίᾳ Δικαστικοῦ ἀντιπροσώπου τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐργαζομένων τῆς Εὐβοίας διὰ τὸ προσεχὲς Πανελλαδικὸν Συνέδριον καὶ κατὰ σειρὰν ἐξελέγησαν οἱ κ.κ. Ν. Παπαγεωργόπουλος, Γ. Παπαϊωάννου, Βούλης Γλάρος, Ἐλευθ. Κεμανὲς καὶ Ἰωάν. Σκούρας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὑπὸ τῆς Πανευβοϊκῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος ἀνακοινοῦται ὅτι:

Προκειμένου νὰ προικοδοτηθῇ μία ἄπορος ὀρφανὴ νεάνις ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀειμνήστου Σωτηρίου Ζήση ἡ Μαρκουλάρη κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων προσκαλοῦνται οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὅπως ὑποβάλουν τὰς σχετικὰς αἰτήσεις των.

Πληροφορίαι σχετικαὶ εὑρίσκονται ταχυδακτυλημέναι εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἀδελφότητος ὁδὸς Ἀβάντων, παραπλεύρως Φαρμακείου κ. Ἰ. Σκούρα.

ΕΞΗΛΘΕΝ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐκλεκτὸς συνεργάτης τῆς ἐφημερίδος μας αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης, εἰσαχθεὶς εἰς τὸ ἐκεῖ Νοσοκομεῖον πρὸς θεραπείαν τῶν νεφρῶν του, ἐξῆλθεν τούτου ὑγιέστατος καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Τοῦ εὐχόμεθα «περαστικά».

ΔΗΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 9713

Ἐν Χαλκίδι τῇ 26 Νοεμβρίου 1957.

Γνωστοποιεῖ ὅτι:

Καταρτισθέντος τοῦ Στρατολογικοῦ Πίνακος κλάσεως 1960 ἤτοι τῶν γεννηθέντων ἀρρένων κατὰ τὸ ἔτος 1939 καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τὰ μητρῶα ἀρρένων Δήμου Χαλκιδέων καὶ τοῦ Σεντικισμοῦ Δοκοῦ, προσκαλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους στρατευσίμους ἢ τοὺς οἰκείους τούτων, ἵνα ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑποβάλωσιν ἐνστάσεις κατὰ πάσης ἐσφαλμένης ἐγγραφῆς, ἀφ' ἑτέρου δηλώσωσι τὰ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ πίνακος τούτου στοιχεῖα, ἤτοι γραμματικὰς γνώσεις, ἐπάγγελμα καὶ διεύθυνσιν κατοικίας.

Προθεσμία παρουσιάσεως τούτων διὰ τὴν δήλωσιν τῶν στοιχείων καὶ τὴν ὑποβολὴν ἐνστάσεων, ὁρίζομεν ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 18ης Δεκεμβρίου 1957.

Ὁ Δήμαρχος
ΑΝΤ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἀνεγέρσεως Διδακτηρίου Α' καὶ Β'. Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκίδος

Αἱ Σχολικαὶ Ἐφορεῖαι Α'. καὶ Β'. Δημοτ. Σχολείων Χαλκίδος προκηρύσσουν διὰ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1957 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην π. μ. μειοδοτικὸν διὰ ἐνφραγίστων προσφορῶν διαγωνισμὸν κατασκευῆς τοῦ νέου αὐτῶν διδακτηρίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εἰς τὸ γραφεῖον τῶν Σχολείων, βάσει τῆς μελέτης καὶ τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Ἡ μελέτη καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς αὐτὴν εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Εὐβοίας, παρ' ὧ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Δεκτοὶ γίνονται δι' οἰκοδομικὰ ἔργα Β' τάξεως:

Ἐγγύησις συμμετοχῆς γραμματίων ἢ ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ ἀναγνωρισμένης Τραπέζης ἢ Τ Σ Μ Ε Δ Ε δραχμῶν (20.000) εἴκοσι χιλιάδων.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 24ῃ Νοεμβρίου 1957.

Οἱ Πρόεδροι
τῶν Σχολικῶν Ἐφορειῶν
Α'. Δημοτ. Σχολείου
Βελισσάριος Τζώριζης
Β'. Δημοτ. Σχολείου
Νικόλ. Κουκουβίνος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ

Προκήρυξις Ἐκλογῆς

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 47 καὶ 48 τοῦ Α. Ν. 2200|1940 «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐφημεριῶν», προσκαλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα νὰ καταλάβωσι τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τῶν Ἱ. Ἐνοριακῶν Ναῶν 1ον) «Φανερωμένης» Σκοπέλου καὶ 2ον) «Ἁγίας Παρασκευῆς» Καστανιωτίσσης Ἰστιαίας, ὅπως ἐντὸς μηνός, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης προκηρύξεως ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐκκλησία», ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Νόμου καὶ τῶν Ἱ. Κανόνων ἀπαιτούμενα πιστοποιητικά.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 29 Νοεμβρίου 1957.

Ὁ Μητροπολίτης:
†Ὁ Χαλκίδος ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΩΝ ΔΗΜΟΥ ΨΑΧΝΩΝ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τ.Α.Δ. Ψαχνῶν

Διακηρύττει ὅτι,

Ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὸν διαγωνισμόν, δι' ἐναφραγίστων προσφορῶν, ἡ ἀνέγερσις ἑξαταξίου διδακτηρίου ἐν Ψαχνοῖς τὴν 18ην τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου τοῦ 1957 ἔτους, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π. μ. ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Δήμου Ψαχνῶν.

Εἰς τὴν ὡς ἄνω Δημοπρασίαν γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημοσίων Ἔργων Β' τάξεως.

Ἐγγύησις συμμετοχῆς δρχ. 15 000.

Τὰ σχετικὰ τῆς μελέτης οἱ ὅροι διακηρύξεως κ.λ.π. σχετικὰ εὑρίσκονται κατατεθειμένα εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Δήμου Ψαχνῶν καὶ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ Εὐβοίας.

Ἐν Ψαχνοῖς τῇ 24)11)1957

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Τ.Α.Δ.Ψ.
Γ. ΒΑΛΑΗΣ

ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Τὴν 2)11)57 κατόπιν τηλεφωνικῆς προσυννενοήσεως ἐπεσκέφθησαν τὸν εἰς Νέαν Ὑόρκην εὑρισκόμενον βουλευτὴν Εὐβοίας καὶ τ. Ὑπουργὸν κ. Γεώρ. Βονιτζῆν οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἐπιτροπῆς τῶν Ἀρταχηνῶν κ.κ. Σωτήριος Τσιμενίδης καὶ Νικόλ. Κωρατζίκης καὶ παρεκάλεσαν αὐτὸν ὅπως ἐνδιαφερθῇ διὰ τὰ διάφορα ζητήματα τῆς Νέας Ἀρτάκης καὶ τὴν ταχυτέραν προώθησιν τοῦ ὑ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Τὴν σεμνοπρεπεστάτην καὶ προσφιλεστάτην θυγατέρα τοῦ ἀγαπητοῦ συμπολίτου κ. Δημητρίου Ἰ. Καρμαλάκη, πλοιάρχου Ε. Ν., δίδα Ἑλένην, ποὺ ἀντήλλαξεν δακτύλιον ἀρραβῶνος μετὰ τοῦ ἀρίστου νέου κ. Ὀδυσσέως Χρ. Ἀδάμ, μηχανουργοῦ, συγχαίρω ἐγκαρδίως.

Ζ.

ΠΕΝΘΗ

Ἰωάννης Δ. Φαρμακίδης

Τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Ἀθήνας ὁ συμπολίτης Ἰωάννης Δ. Φαρμακίδης, ἀπόμαχος τυπογράφος.

Καριοφύλλης Καλαμιγάκης

Τὴν 19ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἀπεβίωσεν εἰς Νέαν Ὑόρκην ὁ συμπαθὴς ἡμῶν φίλος Καριοφύλλης Καλαμιγάκης, ἐκ Λαγγάδος - Κυζίκου.

Τὸς οἰκογενείας τῶν μεταστάντων θερμῶς συλλυπούμεθα.

Ο ΝΕΟΣ ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Μετατεθέντος τοῦ κ. Ἰ. Καλλιμασιώτου εἰς Ἀθήνας, τὰ καθήκοντα τοῦ Προέδρου ἀνέλαβε ὁ κ. Δημήτρ. Καλαμποκιδης, ἀφιχθεὶς ἐξ Ἀλεξανδρουπόλεως.

Ο ΑΓΙΟΓΡΑΦΟΣ κ. ΠΛΕΙΩΝΗΣ

Ἀποπερατώσας τὰς ἁγιογραφικὰς ἐργασίας του εἰς τοὺς διαφόρους ναοὺς τῆς ὑπαίθρου Εὐβοίας, ἐπανῆλθεν εἰς Χαλκίδα καὶ ἐγκατέστησεν τὸ ἐργαστήριόν του εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βώκου ὑπ. 7 οἰκίαν ὁ πολυφήμιστος συμπολίτης ζωγράφος κ. Ἡσαΐας Πλειώνης. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀποκτήσωσι καλλιτεχνικὰς εἰκόνας διαφόρων ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας δέον νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τὴν ἄνω διεύθυνσιν.

δραγωγείου οὗτος.

Ὁ κ. Βογιατζῆς διεβεβαίωσε τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὅτι θὰ καταβάλῃ καθε προσπάθειαν διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν των.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑ ΛΑΧΕΙΑ ΣΑΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΞ ΠΡΩΤΑΣ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΥΣ ΣΕΙΡΑΣ (ΠΡΩΤΗ ΕΩΣ ΕΚΤΗ) ΔΙΟΤΙ ΠΛΗΣΙΑΖΟΥΝ ΝΑ ΕΞΑΝΤΛΗΘΟΥΝ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΚΕΡΔΗ: "ΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΣΠΙΤΙ" - 18 ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ

18 ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ ΑΠΟ 10.000 — 30.000 ΔΡΑΧΜΑΣ.

Κυκλοφοροῦν ἤδη αἱ Σειραὶ Ἑβδόμη καὶ Ὀγδόη.

(Δημοσιεύεται μόνον δυνάμει εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν Η.Ε.Α.)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 560

ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΙΕΥΤΙΚΟΝ ΜΑΣ ΚΟΣΜΟΝ

Πρὸς τοὺς κ. κ. Πρόεδρον Κυβερνήσεως, Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ καὶ Βιομηχανίας, Ο. Χ. Ο. Α. καὶ Α. Τ. Ε. ἀπεσταλη, ἐκ μέρους τοῦ «Πανευβοϊκοῦ Ἁλιευτικοῦ Συνεταιρισμοῦ» τὸ κατωτέρω καὶ ἀπὸ 26)11)57 τηλεγράφημα:

«Μελετωμένη ἐπέκτασις ἀτλαντικῆς ἁλιείας διὰ χορηγήσεως δανείων ἐκ κρατικῶν ἐπενδύσεων ἀποτελέσῃ τελειωτικὴν βολὴν ἐναντίον Μέσης καὶ Παρακτίου Ἁλιείας, αἵτινες ἀγωνίζονται σήμερον ἀποφύγουν οἰκονομικὴν καταρρευσιν λόγῳ σοβούσης ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν κρίσεως εἰς ἁλιείαν Χώρας. Στόπ. Ἀναφερόμενοι, δοθεῖσαν ὑπὸ Προέδρου Κυβερνήσεως ὑποσχεσιν περὶ καταρτισμοῦ καὶ χρηματοδοτήσεως εἰδικοῦ προγράμματος ἀξιοποιήσεως ἐγχωρίου παραγωγῆς, ἐκφράζομεν βαθυτάτην πικρίαν ἰδιοκτητῶν ἁλιευτικῶν καὶ πληρωμάτων αὐτῶν διὰ ἐπιχειρουμένην ἐπιδείνωσιν σημερινῆς σοβαρᾶς καταστάσεως. Στόπ. Μὴ δυνάμενοι διαθέσωμεν ἁλιεύματα σκαφῶν μας ὀφειλόμεθα ἀθέμιτον συναγωνισμὸν ἀπὸ παραγωγὴν ἀτλαντικῆς ἁλιείας καὶ συνεχεῖς εἰσαγωγὰς μὲ κίνδυνον ἀνασταλῶμεν ἐργασίας μας. Ὑστάτην στιγμὴν δισμαρτυρόμεθα ἐπικαλούμενοι ἄμεσον προσοχὴν ὑμῶν, αἰτοῦντες κατὰ προτεραιότητα ἐνισχυσιν ὑπαρχούσης ἁλιείας ὁποίας ἁλιεύματα διατίθενται λόγῳ μὴ ὑπάρξεως προγράμματος ἀξιοποιήσεως ἐξευτελεστικὰς τιμάς.

Πανευβοϊκὸς
Ἁλιευτικὸς Συν)σμὸς
Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΒΑΖΑΚΑΣ
Ὁ Γραμματεὺς
Χ. ΚΑΖΑΚΟΣ»

Κατόπιν τῆς διεκπραγωδουμένης καταστάσεως τῶν ἁλιέων μας, περὶ ἧς ἠσχολήθημεν ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ εἰς τὸ φύλλον μας τῆς 10—6—57, τί ἄλλο νὰ προσθέσωμεν σήμερον; Ὑπομιμνήσκομεν πρὸς τὸν ὑπουργὸν κ. Κων. Τσάτσον τὴν ἀπὸ 4—7—57 ἀπάντησίν του, ἐπ' αὐτοῦ, «περὶ τῆς ἀξιοποιήσεως τῶν ἁλιευτικῶν προϊόντων μας κλπ.», καὶ ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου ἁλιευτικοῦ ζητήματος. Ἡ δὲ τυχὸν χρηματικὴ ἐνίσχυσις τῶν ξένων πρὸς τὴν ἁλιείαν σαλταδόρων, διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἀτλαντικῆς τοιαύτης, ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἀφανίσῃ τοὺς κατόχους ἁλιευτικῶν συγκροτημάτων, ἐπαγγελματίας ἁλιεῖ., θὰ δημιουργήσῃ καὶ χιλιάδας ἀνέργους, ἁλιεργάτας, πρὸς πύκνωσιν τῆς οὐρᾶς τοῦ προλεταριάτου.

ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΕΥΒΟΙΑΣ

Προαχθέντος τοῦ Ἐπιμελητηρίου Εὐβοίας, ἐπὶ σκοπῷ τῆς ἀποκεντρώσεως τῆς αἱρετῆς Διοικήσεως αὐτοῦ, ἡ ὁποία ἔδωκεν νέαν ζωὴν καὶ ὤθησιν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐν γένει ζητημάτων, πρόκειται κατ' οὐτὸς νὰ προκηρυχθοῦν οἱ κατὰ νόμον ἐκλογαὶ πρὸς ἀνάδειξιν νέας τοιαύτης τοῦ Νέου Ἐπιμελητηρίου.

Ὡς πρόεδρος τῆς προσωρινῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου ἐπωνυμιῶν, διωρίσθη ὁ ἀδιάβλητος διευθυντὴς τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τῆς Τραπέζης Ἑλλάδος κ. Γεώργ. Παπασταθόπουλος.

Ἐπικειμένων, λοιπόν, τῶν ἐκλογῶν, κατέρχεται εἰς αὐτὰς καὶ ὁ μέχρι τοῦδε Πρόεδρος τοῦ Ἐπιμελητηρίου κ. Δημήτρ. Κ. Σκούρας, ἡ ἀπαράμιλλος δρᾶσις τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὴ εἰς τοὺς κ. κ. Ἐμπόρους, Βιομηχάνους, Ἐπαγγελματίας καὶ Βιοτέχνας τῆς Εὐβοίας.

Ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι πολλάκις ἔτυχεν νὰ παρακολουθήσωμεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τοὺς σθεναροὺς ἀγῶνας τοῦ κ. Σκούρα ἐνώπιον τῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν καὶ ἀλαχοῦ, διεπιστώσαμεν τὸν ἀξιοθαύμαστον τρόπον τῆς διεκδικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν αἰτημάτων τῆς τάξεώς του.

Βαθὺς γνώστης τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων, ὁπλισμένος μὲ μακροχρόνιον πεῖραν καὶ ἰσχυρὰν θέλησιν νὰ ἐργασθῇ, οὐδεμία ἀμφιβολία γεννᾶται ὅτι ὁ κ. Δημ. Σκούρας θὰ περιβληθῇ καὶ πάλιν τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν συναδέλφων του ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΠΟΡΕΥΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Β'.

3) ΠΟΥ ΕΠΕΣΕΝ Ο ΣΠΟΡΟΣ. Ὁ τρόπος τῆς σπορᾶς εἶναι ὅπως τὸν ξέρομε στὴν πατρίδα. Εἶναι δύσκολο νὰ προσδιορίσωμε ἀκριβῶς ποῦ θὰ πέσῃ εἰς τὴν παραβολὴν αὐτὴν ὁ Χριστὸς μᾶς διδάσκει ὅλας τὰς πιθανότητας.

α) "Ἄλλα μὲν ἔπεσαν παρὰ τὴν ὁδὸν" καὶ ἦλθαν τὰ πτηνὰ καὶ κατέφαγον αὐτά. «Παντὸς ἀκούοντος τὸν λόγον τῆς βασιλείας καὶ μὴ νοοῦντος, ἔρχεται ὁ πονηρὸς καὶ ἁρπάζει τὸ ἐσπαρμένον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· οὗτος εἶναι ὁ σπαρθεὶς παρὰ τὴν ὁδόν». (ἐδ. 4.19).

Ὁ δρόμος δὲν εἶναι ὁ τόπος διὰ τὸν ὁποῖον προωρίζετο ὁ σπόρος. Ἁμαρτία φορᾷ ὅμως πίπτει ἐκεῖ. Ἐὰ τέτοιες περιπτώσεις ὁ διάβολος εἶναι ἐν ἐνεργείᾳ. "Ἔρχεται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν καρδίαν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν σπόρον. Ποῦ εἶναι ἡ ὁδὸς εἰς τὴν ὁποίαν πίπτει ὁ σπόρος; Πιθανὸν νὰ εἶναι ὁ τρόπος τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει πολλοὶ οἱ ὁποῖοι πιστεύουν μὲ τὸν νοῦν μόνον, ἀλλ' ὄχι καὶ μὲ τὴν καρδίαν. Τόσην ἐλπίδα καρποφορίας ἔχει τὸ Εὐαγγέλιον εἰς τὸν νοῦν τοῦ ἀνθρώπου, ὅσον ὁ σπόρος παρὰ τὴν ὁδόν. Μιὰ μέρα ἕνας γέρος κήρυξε εἰς πλῆθος χιλιάδων ἀνθρώπων. Στὸ τέλος τοῦ κηρύγματός του ἀπὸ πίσω του ἦρθε ἕνας γηραλέος κύριος καὶ ἔβαλε τὰ χέρια του στὴ σεσημένη κεφαλὴ τοῦ κήρυκος. Ὁ κήρυξ γυρίζει καὶ τοῦ λέγει: «Μήπως εἶσαι φρενολόγος καὶ προσπαθεῖς νὰ δῇς ἂν ἔχω σώας τὰς φρένας; «Ὄχι· ἤταν ἡ ἀπάντησις· «προσπαθῶ νὰ εὕρω τὸ μυστικὸν τῆς ἐπιτυχίας σου, πῶς σὺ ἕνας ἄνθρωπος ἐντελῶς ἀγράμματος, ἐμπορεῖς νὰ κηρύττῃς σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους». «Τὸ μυστικό μου, φίλε μου, θὰ τὸ βρῇς, ἂν κατεβάσῃς τὸ χέρι σου ποὺ παρακάτω ἀπὸ τὸ κεφάλι μου, στὴν καρδιά μου». Πόσον ὡραία ἀπάντησις. Τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μπορεῖς νὰ τὸν ξεύρῃς ἀπ' ἔξω καὶ ἀνακατωτά, ὅπως τὸ λέγει ἡ κοινὴ ἔκφρασις, ἀλλὰ νὰ εἶσαι ἐξ ἴσου χαμένος ὅπως τὸν σπόρον παρὰ τὴν ὁδόν. Δὲν εἶναι τὸ τί ξεύρει ὁ νοῦς σου, ἀλλὰ τὸ τί πιστεύει ἡ καρδιά σου, ποὺναι τὸ σπουδαῖο.

β) "Ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὰ πετρώδη ὅπου δὲν εἶχον γῆν πολλήν· καὶ εὐθὺς ἀνεφύησαν, ἐπειδὴ δὲν εἶχον βάθος γῆς καὶ ὅτε ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, ἐκαυματίσθησαν καὶ ἐπειδὴ δὲν εἶχον ρίζαν ἐξηράνθησαν. Ὁ δὲ ἐπὶ τὰ πετρώδη σπαρθείς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον, καὶ εὐθὺς μετὰ χαρᾶς δεχόμενος αὐτὸν δὲν ἔχει ὅμως ρίζαν ἐν αὐτῷ, ἀλλ' εἶναι πρόσκαιρος· ὅταν δὲ γένῃ θλῖψις ἢ διωγμὸς διὰ τὸν λόγον, εὐθὺς σκανδαλίζεται» (ἐδ. 5. 6. 20. 21).

Πολλοὶ δέχονται τὸν Χριστὸν μετὰ χαρᾶς, διότι νομίζουν ὅτι ὅταν εἰσέλθουν εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Θεοῦ, τότε ὅλα θὰ πάνε μέλι—γάλα στὴ ζωὴ των. Οὔτε θλίψεις, οὔτε δυσκολίαι, οὔτε διωγμός, τίποτε τὸ δυσάρεστον. Πόσον ὅμως ἀπατῶνται, ὅταν ἀνακαλύπτουν ὅτι «οἱ θέλοντες νὰ ζῶσιν εὐσεβῶς, θέλουν διωχθῇ». Ἡ πάλη μεταξὺ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ ἀρχίζει ὅταν ὁ Χριστὸς ἔλθῃ στὴν καρδιά μας. Πρὶν ἡ καρδιά μας ἦταν πεπωρωμένη καὶ μποροῦσε ν' ἁμαρτάνῃ χωρὶς ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς μας. Τώρα ὅμως κάθε φορὰ ποὺ θέλομε ν' ἁμαρτήσωμε, ὑπάρχει ἐντός μας ὁ ἐλέγχων Χριστός. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχῃ εἰρήνη μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἁμαρτωλοῦ περιβάλλοντός μας. Ἀλλοίμονόν μας ὅμως ἂν ἐπιτρέψωμεν εἰς τὸ περιβάλλον μας νὰ μᾶς καταβάλῃ καὶ ἀποβάλῃ ἀπὸ τὴν καρδίαν μας τὸν καλὸν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου. Θλίψεις θὰ ἔλθουν, ἀλλὰ τί μὲ τοῦτο; «Τὰ παθήματα τοῦ παρόντος καιροῦ δὲν εἶναι ἄξια νὰ συγκριθῶσι μὲ τὴν δόξαν τὴν μέλλουσαν νὰ ἀποκαλυφθῇ εἰς ἡμᾶς» (Ρωμ 8-18). Αἱ θλίψεις διαλύονται μπροστὰ στὴ δόξα τοῦ Χριστοῦ.

γ) «Ἄλλαι δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὰς ἀκάνθας· καὶ ἀνέβησαν αἱ ἄκανθαι καὶ ἀπέπνιξαν αὐτά. Ὁ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας σπαρθείς, οὗτος εἶναι ὁ ἀκούων τὸν λόγον· ἔπειτα ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου καὶ ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου συμπνίγει τὸν λόγον καὶ γίνεται ἄκαρπος». (ἐδ. 7 22).

Αὐτὰ τ' ἀγκάθια τί καταστροφὴ μπορεῖν νὰ φέρουν. Ποιὰ εἶναι τ' ἀγκάθια αὐτά; (1) Ἡ μέριμνα τοῦ αἰῶνος τούτου. Αὐτὸ δὲν θὰ πῇ ὅτι δὲν πρέπει νὰ φροντίζωμε γιὰ τὴν διαβίωσίν μας. Ἄλλο φροντὶς καὶ ἄλλο μέριμνα. Μέριμνα εἶναι ὁ συνεχὴς μόχθος, ἡ συνεχὴς ἀνησυχία τί θὰ γίνωμε αὔριο ἂν ἐπέλθῃ κρίσις, ἂν χάσωμε τὴ δουλειά μας... ἂν... ἂν.

Ἡ μέριμνα συνήθως κτίζεται πάνω σὲ ὑποθέσεις, σπάνιες στὴν πραγματικότητα. Πόσην μεγάλην ἀνάγκην ἔχομε τῶν λόγων τοῦ Σωτῆρος μας, τοῦ σπορέως. «Ζητεῖται πρώτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην Αὐτοῦ· καὶ ταῦτα πάντα θέλουσι σᾶς προστεθῇ. Μὴ μεριμνήσητε λοιπὸν περὶ τῆς αὔριον· διότι ἡ αὔριον θέλει μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς· ἀρκετὸν εἶναι εἰς τὴν ἡμέραν τὸ κακὸν αὐτῆς. Μὴ μεριμνᾶτε περὶ τῆς ζωῆς σας, τί νὰ φάγητε καὶ τί νὰ πίητε, μηδὲ περὶ τοῦ σώματός σας, τί νὰ ἐνδυθῆτε. Δὲν εἶναι ἡ ζωὴ τιμιότερον τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ὅτι δὲν σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας (σὰν καὶ σᾶς) καὶ ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτά· σεῖς δὲν εἶσθε πολὺ ἀνώτεροι αὐτῶν; Ἀλλὰ τίς ἀπὸ σᾶς μεριμνῶν δύναται νὰ προσθέσῃ μίαν πῆχυν εἰς τὸ ἀνάστημα αὐτοῦ; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; Παρατηρήσατε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνουσι. Δὲν κοπιάζουσιν, οὐδὲ κλώθουσι. Ἀλλ' ἐὰν τὸν χορτον τοῦ ἀγροῦ, ὅστις σήμερον ὑπάρχει καὶ αὔριον ῥίπτεται εἰς κλίβανον, ὁ Θεὸς ἐνδύει οὕτω, δὲν θέλει ἐνδύσει πολλῷ μᾶλλον ἐσᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ μεριμνήσητε λοιπόν, λέγοντες, τί νὰ φάγωμεν ἢ τί νὰ πίωμεν ἢ τί νὰ ἐνδυθῶμεν... ἐπειδὴ ἐξεύρει ὁ Πατήρ σας ὁ οὐράνιος ὅτι ἔχετε χρείαν πάντων τούτων» (Ματθ.6) Πρὸς τί λοιπὸν ἡ μέριμνα τοῦ βίου ποὺ ἀποπνίγει τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ;

2) Ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου. Προσέξατε ὅτι δὲν λέγει ὁ πλοῦτος, ἀλλ' ἡ ἀπάτη τοῦ πλούτου.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν Σελίδα)

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Πολὺ ἄγριος καὶ φοβερός, σὲ κρύο καὶ χιόνια, μᾶς ἦλθε φέτος ὁ Δεκέμβρης.

—Τέτοιο αἰφνιδιασμό, κανεὶς δὲν τὸν ἐπερίμενε.

—Γι' αὐτὸ ἔχασαν κυριολεκτικὰ τὸν πούσουλα ὅσοι βρέθηκαν ἀνέτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν πρώϊμη βαρυχειμωνιά.

—Μὲ τὸ πρῶτο λίγο χιόνι ποὺ ἔπεσε στὴν πόλι μας, οἱ γυμνασιόπαιδες ἐγκατέλειψαν τὰ μαθήματα κ' ἔγιναν ἀγυιόπαιδες:

—Ξεχύθηκαν, λοιπόν, στοὺς κεντρικοὺς δρόμους, οὐρλιάζοντες ὡς ἄλλοι κανίβαλλοι, κι' ἄρχισαν τὸν χιονοπόλεμο κατὰ παντὸς διερχομένου, ἀδιακρίτως ἡλικίας καὶ φύλου.

—Ἀρκετοὶ ἐπλήρωσαν τὴν ἀδιακρισία τους καὶ πῆραν τὸ μάθημα ποὺ τοὺς ἐχρειάζετο...

—Προτοῦ νὰ κατακτηθῇ, γιὰ καλά, ἡ σελήνη, ἄρχισαν, οἱ μέλλοντες κύριοί της, νὰ πωλοῦν οἰκόπεδα πάνω σ' αὐτήν, εἰς τιμὴν εὐκαιρίας!

—Ποιὸς ὅμως ἐγγυᾶται, πὼς αὐτοὶ ποὺ θὰ ἀγοράσουν οἰκόπεδα, γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν στὴ σελήνη, δὲν θὰ σεληνιάζωνται;

—Δημοσιεύεται στὶς ἐφημερίδες πὼς πωλεῖται τάφος σὲ κάποιο Νεκροταφεῖο τῶν Ἀθηνῶν.

—Νά, εὐκαιρία, γιὰ ν' ἀποκτήσῃ κανεὶς αἰώνια κατοικία.

—Τί νὰ τὶς κάνωμε τὶς πολυκατοικίες, τὶς βίλλες καὶ τὰ μέγαρα, ἀφοῦ εἶναι ἐφήμερα στὴν πρόσκαιρη ζωή μας;

—«Γειά σου λεβέντη μου, γειά σου χρυσέ μου», ἀκούσθηκε, προχθές, μιὰ γυναικεία φωνή, ποὺ ἀπευθύνονταν στὸ Κώστα Μυλωνᾶ.

—Κ' οἱ θαμῶνες τοῦ καφφενείου του ξέσπασαν στὰ γέλια.

—Γιατί γέλασαν, αὐτοὶ οἱ γάγηδες; Τοὺς φάνηκε παράξενο τὸ ἐγκώμιο ποὺ τοῦ ἔπλεξε ἡ βυθισμένη στὰ μαῦρα γυναίκα;

—Τί σχέσι ἔχει τὸ σπιθαμιαῖο μπόϊ του καὶ ἡ καμήλιος καμποῦρα του, μπροστὰ στὰ τόσα ἄλλα χαρίσματά του;

—Τέσσερες λεβέντες ἔφερε στὸ κάσμο, «τὸ θηρίο αὐτὸ τοῦ δρυμοῦ», κ' ἔχει κουράγιο ν' ἀναπληρώσῃ τὰ κενὰ ποὺ ἐδημιούργησε ἡ κατοχὴ καὶ ὁ συμμοριτοπόλεμος!!

—«Γειά σου, λοιπόν, λεβέντη, γειά σου χρυσέ μου Κώστα» σὲ προσφωνῶ κ' ἐγώ. Εἶσαι καὶ φαίνεσαι

Ζ.

Ο ΘΕΙΟΣ ΣΠΟΡΕΥΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος)

Ὁ πλοῦτος ὅπως πολλὲς φορὲς εἴπαμε δὲν εἶναι κακός, ἀλλὰ πολλὲς φορὲς μᾶς ἀποτῷ ὡς πρὸς τὶ μπορεῖ νὰ καταρθώσῃ. Ὁ πλοῦτος τὴν σωτηρίαν μας δὲν μπορεῖ ν' ἀγοράσῃ, εὐτυχεῖς δὲν μᾶς κάμνει. Τὴν σέσιν τοῦ Δόγου τοῦ Θεοῦ δὲν μπορεῖ νὰ πιάσῃ. Ἂς τὸν προσέξωμεν λοιπὸν τὸν πλοῦτον γιατὶ μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀγκάθι ποὺ συμπνίγει τὸν Λόγον καὶ τὸν καθιστᾷ ἄκαρπον. Ἡ σωτηρία τοῦ Χριστοῦ εἶναι δωρεάν, δὲν ἀγοράζεται.

Δι' Ἄλλα δὲ ἔπεσαν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλὴν καὶ ἔδιδον καρπὸν τὸ μὲν ἑκατόν, τὸ δὲ ἑξήκοντα, τὸ δὲ τριάκοντα. Ὁ δὲ σπαρθεὶς ἐπὶ τὴν γῆν τὴν καλήν, οὗτός ἐστιν ὁ ἀκούων τὸν λόγον, καὶ νοῶν· ὅστις καὶ καρποφορεῖ» (ἐδ 8,23).

Ἀρά γε ἡ ἰδική σου καρδιὰ φίλε ἀναγνώστα, εἶναι καλὴ καὶ ἀγαθή, ὅπου ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ θὰ καρποφορήσῃ ἀπότε καὶ ἐσὺ θὰ εὐλογηθῇς πλουσίως; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ πρέπει νὰ σὲ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς διότι δὲν ἦλθες εἰς τὸν κόσμον διὰ νὰ εἶσαι ἄκαρπος, ἀλλὰ νὰ φέρῃς καρπόν. Ἀλλοίμονον δὲ ἐὰν δὲν φέρεις. Ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ ἐσέ. Ὁ θεῖος σπορεὺς ἔσπειρε τὸν Λόγον του εἰς τὴν καρδίαν σου, ἐσὺ ὅμως τὴν ἔκλεισες, τὴν ἐσκλήρυνες σὰν πέτρα. Ἄφησες τὸν σπόρον νὰ πιγῇ μέσα στ' ἀγκάθια, καὶ ἔχασες τὴν εὐκαιρίαν νὰ φέρῃς καρπὸν διὰ νὰ εἶσαι ἄξιος νὰ ζῇς αἰωνίως. Εἴθε νὰ γίνῃ ἡ καρδιά σου γῆ ἀγαθὴ καὶ καλὴ διὰ νὰ φέρῃ ὁ σπόρος τοῦ Θεοῦ πλούσιον καρπὸν πρὸς δόξαν Του καὶ πρὸς δόξαν σου.

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ο κ. ΓΕΩΡ ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

Ὁ Βουλευτὴς καὶ τέως Ὑπουργὸς κ. Γ. Βογιατζῆς ἐπέτυχεν ὅπως ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ο.Η.Ε. ἀναλάβῃ τὰ ἔξοδα τῆς καταρτίσεως πλήρους νεωλογικοῦ χάρτου τῆς Ἑλλάδος. Διὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐν λόγῳ χάρτου θὰ ἀπαιτηθῶσιν ἔρευναι εἰς τὸ ὑπέδαφος ὁλοκλήρου τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ ὑπογείου πλούτου τῆς Χώρας. Τὰς σχετικὰς δαπάνας θὰ καταβάλῃ, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ κ. Γ. Βαγιατζῆ, ὁ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν Ο. Η. Ε.

—Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Γ. Βογιατζῆς πρόκειται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ Νέας Ὑόρκης κατὰ τὰς 18—20 Δεκεμβρίου.

ΟΙ ΜΕΤΕΩΡΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ

Παρὰ τὰ γραφόμενα καὶ τὰς δοθείσας ὑποσχέσεις, οὐδεμία ἀπόφασις ἐλήφθη μέχρι σήμερον διὰ τὴν νομιμοποίησιν τῶν ἀπὸ ἑξαετίας ὑπηρετούντων εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἐκτάκτων οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κοινοτικῶν εἰσπρακτόρων.

Ἕως πότε θὰ παραμένουν μετέωροι εἰς τὰς θέσεις των, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοί, μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ φόβου, νὰ εὑρεθοῦν ἡμέραν τινὰ εἰς τοὺς δρόμους;

Ἡ τακτοποίησις των ἐπιβάλλεται διὰ λόγους πολλοὺς καὶ ποικίλους.

Εἶναι πλέον καιρός

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΤΗΣ ΑΡΤΑΚΗΣ

Οἱ ἀναγνῶσται τῆς ἐφημερίδος αὐτῆς θὰ ἐνθυμοῦνται λίγα λόγια ποὺ ἔγραψα δῶ καὶ λίγες ἡμέρες γιὰ τὸ μεγάλο εὐεργέτη τῆς Ἀρτάκης κ. Π. Τσαλίκην.

Δὲν νομίζω ὅτι μπόρεσα νὰ παρουσιάσω τὴ μεγαλειώδη ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ σὲ λίγες ἐκεῖνες γραμμές.

Ὡστόσο ὅμως τὸ δημοσίευμά μου ἐκεῖνο ἔχει καὶ ἐπίλογο. Τὸν γράφει ὁ ἴδιος ὁ κ. Τσαλίκης σὰν συνέχεια τοῦ δημοσιεύματός μου ἐκείνου. Εἶναι ἡ Διαθήκη του, ἡ τελευταία του ἐπιθυμία.

Ἰδοὺ τί μοῦ γράφει, ἐπὶ λέξει, στὸ τελευταῖο του γράμμα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16|10|57 :

«Κύριε Κουτσοῦκο,

. . . . διότι κάθε ἡμέρα γίνομαι ὄχι καὶ καλλίτερα. Ἂν ἀποθάνω πάλιν θὰ τὸ διορθώσετε (ἐννοεῖ τὸ σχολεῖον), διότι ἔχω εἰς τὴν διαθήκην νὰ τελειώσῃ νερὸ (ἐννοεῖ τὴν ὕδρευσιν τῆς Ἀρτάκης) καὶ σχολεῖο ....

Μὲ ἀγάπην Χριστοῦ

Π. Τσαλίκης.».

Μάλιστα. Βλέπει ὁ ἅγιος αὐτὸς ἄνθρωπος ὅτι μπορεῖ καὶ νὰ πεθάνῃ. «Πάροικοι καὶ παρεπίδημοι εἴμεθα» εἶπεν ὁ Μέγας Βασίλειος «Οὐχ' ὧδε ἔχομεν μένουσαν πόλιν ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν» εἶπον οἱ Ἅγ. Ἀπόστολοι. Ἀλλὰ καὶ ὁ προφητάναξ Δαυῒδ ἂν εἶπε πολλὰ χρόνια μπροστὰ ἀπὸ τὸ Χριστὸ «..ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ καὶ οὐχ' ὑπάρξει καὶ οὐκ' ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ...» ;

Δὲν φοβεῖται λοιπὸν τὸν θάνατον ὁ καλὸς αὐτὸς χριστιανός; Καὶ δὲν τὸν φοβεῖται τὸν θάνατον διότι διαβάζει τὰς Ἁγίας Γραφάς, διότι καὶ γραφαὶ μᾶς διδάσκουν πῶς νὰ ζήσωμεν καλλίτερον, πῶς νὰ ὑποφέρωμεν εὐγενέστερον καὶ πῶς νὰ ἀποθάνωμεν ἡρεμώτερον» λέγει ὁ Φλάβελ.

Ἀλλωστε τί εἶναι ἡ ζωή ; Ματαιότης ματαιοτήτων. Αἱ ἡμέραι τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡσεὶ χόρτος τοῦ ἀγροῦ.

Δὲν κόβουν ἡμέρες τὰ λόγια. Εὔχομαι εἰς τὸν Πανάθλιο Θεὸ ὅπως τοῦ ἐπαναφέρῃ τὴν ὑγείαν του καὶ τὸν μακροημερεύσῃ. Ἀλλὰ καὶ ἂν ὁ Κύριος τὸν καλέσῃ (ἔτσι μοῦ ἔγραφε εἰς ἄλλο γράμμα του) ὁ κ. Τσαλίκης θὰ ζῇ. Θὰ ζῇ στὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἐλεήθηκαν καὶ εὐεργετήθηκαν. Οἰκογένειαν δὲν ἔχει ὁ κ. Τσαλίκης. Καὶ ὅμως κάνει καὶ διαθήκη καὶ υἱοθετεῖ γιὰ παιδιά του τὴν Ἀρτάκη καὶ τὸ σχολεῖον της. Χιλιάδες Ἀρτακηνῶν καὶ χιλιάδες μικρῶν μαθητῶν, τῶν χερουβείμ αὐτῶν τοῦ σχολείου θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν.

ΔΗΜ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ
Δ)ντὴς τοῦ Δημ. Σχολείου
Ν. Ἀρτάκης

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ «ΟΧΙ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

PHILADELPHIA. PA. 11—11—57.

Ἡ παρουσία τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Ε. Ν. καὶ μέλους τῆς Ἑλλ. ἀντιπροσωπείας διὰ τὸ Κυπριακὸν εἰς τὸν Ο.Η.Ε. κ. Γ. Βογιατζῆ μετὰ τῆς Ἐντίμου συζύγου του Κας Ἀντιγόνης εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐπετείου τοῦ «ΟΧΙ» ἐν τῇ πόλει μας, προσέδωσεν ἐξαιρετικὴν λαμπρότητα.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Ἱερατ. προϊστάμενος παρουσίασε πρὸς τὸ Ἐκκλησίασμα τὸν κ. Βογιατζῆν, ὅστις ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὸ Ἱστορικὸν τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγὸν καὶ τοῦ «ΟΧΙ», ἔστρεψεν τὴν ὁμιλίαν του ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ καὶ κατέληξεν ὡς ἑξῆς :

«Ὅταν ὁ Κυπριακὸς Λαὸς ἔχει ἕνα ἄρχηγὸν ὅπως ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος, δὲν μπορεῖ παρὰ μιὰ μέρα νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν δικαιονάγωνα του».

Ὁ λόγος τοῦ κ. Βογιατζῆ ἐπροκάλεσεν ρίγη ἐνθουσιασμοῦ καὶ δάκρυα συγκινήσεως, καλυφθεὶς ὑπὸ παρατεταμένων χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν ὁλοκλήρου τῆς ὁμογενείας.

Πρὸς τιμὴν τοῦ ζεύγους Βογιατζῆ ἡ «Ἀδελφότης Καρυστίων» παρέθεσεν πλουσιώτατον δεῖπνον εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ἀρκετὰ ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἠγέρθησαν προσόδεις ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ Κυπριακοῦ ἀγῶνος.

Τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν Φιλαδέλφειαν τοῦ ἐξόχου ἀνδρὸς καὶ διακεκριμένου πολιτικοῦ τῆς Εὐβοίας κ. Βογιατζῆ, ἐξύψωσε τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῆς ὁμογενείας καὶ διά πολὺν καιρὸν αὐτὴ θὰ ἐνθυμεῖται τὰ γεμᾶτα πατριωτισμὸν λόγια του.

Εὐάγ. Παπαλυμπέρης

—*Μνημόσυνα*

Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς λατρευτῆς μας θυγατρὸς Οὐρανίας, ἐτελέσαμεν μνημόσυνον τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν 29ην λήξεις τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Παναγίας.

Οἰκογένεια
Στ. Μιχαηλίδου

— Ἐτελέσαμεν τὴν 30ὴν Νοεμβρίου εἰς τὸν ἐνταῦθα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου μνημόσυνον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τριετίας ἀπὸ θανάτου τῶν προσφιλῶν καὶ ἀλησμονήτων θείων μας, Κυριακῆς Δημ. Τζιβελέκου καὶ Ἀγγελικῆ Μιχ. Κωνσταντάκη.

Οἰκογέν. Δημ. Μαρμαρᾶ

— Ὑπὸ τῆς οἰκογενείας κ. Αἰμιλίου Δανοπούλου ἐτελέσθη τὴν 8|12)57 ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου 40)ήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς προσφιλεστάτης μητρός της Σταματούλας Παζλιώτου

ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΝ ΝΕΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Ὁ Βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Γ. Βογιατζῆς ἀπέστειλεν, ἐκ Νέας Ὑόρκης, πρὸς τὸν νεοεκλεγέντα Σ. Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ Σκύρου τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

«ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΝ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΝ
Κύμην

Ἐκλογή σας ὕψιστον ἄξιωμα Ὀρθοδοξίας ἀποτελεῖ ἐπισφράγισιν Χριστιανικῆς σας ἀποστολῆς καὶ ἱκανοποιεῖ φίλους ἀγωνισθέντας διὰ δικαίαν ἐπιβράβευσιν παντοθομολογουμένης ἀξίας ἤθους καὶ δράσεως. Ὑποβάλλω συγχαρητήρια καὶ σεβάσματά μου καὶ παρακαλῶ ὅπως προσευχηθῆτε μαζύ μας δι' ἐπιτυχίαν ἱεροῦ Κυπριακοῦ αἰτήματος.

ΓΕΩΡ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ»

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Τὴν 17ην καὶ τὴν 24ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἔλαβον χώραν ἐνταῦθα δύο διαλέξεις : Ἡ πρώτη, μὲ ὁμιλητὴν τὸν Δ)τὴν τοῦ Α΄. Γυμνασίου Ἀρρένων κ. Κ. Ἀντωνόπουλον μὲ θέμα : «Ὁ ἄνθρωπος ἐνώπιον τοῦ σύμπαντος», καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῶν μαθηματικῶν τοῦ Β΄. Γυμνασίου Ἀρρένων κ. Κωνστ. Μακρῆ μὲ θέμα: «Αἱ ἔμφυτοι προδιαθέσεις καὶ ἡ ἀγωγή».

Ἀμφότεροι οἱ ὁμιληταὶ ἀνέπτυξαν τὰ θέματά των μὲ σαφήνειαν, γλαφυρότητα καὶ ἐπιστημονικότητα, ἀποσπάσαντες τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀκροατῶν των.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—*Βαπτίσεις*

Ὁ κ. Κροῖσος Βουτυρᾶς ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὴν 6|12)57 τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ κ. καὶ τῆς κ Ὄλγας Δημητ-Πετρώκη, κολέσας αὐτὸ Κωνσταντίνος.

Εἰς τοὺς γονεῖς καὶ τὸν ἀνάδοχον εὐχόμεθα νὰ τοῖς ζήσῃ τὸ νεοφώτιστον.

—*Προαγωγαί*

Τὸν ἀγαπητόν μας κ. Πλούταρχον Ἰδερην, ἄλλοτε λιμενάρχην Σκύλας—Ὠρωποῦ, ποὺ προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαρχιάρχου, συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ τοῦ εὐχόμεθα εἰς «ἀνώτερα».

Οἱ Φίλοι του

—*Εὐχαριστήριον*

Ὁ Διευθυντὴς τῆς ἐφημερίδος μας κ. Νικόλ. Ζωγράφος, εὐχαριστεῖ θερμότατα τοὺς πολυπληθεῖς φίλους του, οἵτινες τοῦ ἀπηύθυναν συγχαρητήρια καὶ εὐχὰς ἐπὶ τοῖς ὀνομαστηρίοις του.

ΠΕΝΘΗ

—*Παναγιώτης Βοναπάρτης*

Τὴν 5)12)57 ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ καὶ ἐκηδεύθη ἐνταῦθα, τῇ συμμετοχῇ πλήθους κόσμου ὁ συμπολίτης Παναγιώτης Βοναπάρτης, συνταξιοῦχος δημοδιδάσκαλος.

Συγγενικοὺς ἐπικηδείους ἐξεφώνησαν ὁ πανοσιολ. Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Χαλκίδος Ἀρχιμ. κ. Συνέσιος Βισβίνης καὶ οἱ δημοδιδάσκαλοι κ κ. Ν. Κωλέτσος, Ἀνασ. Χρονταῖος καὶ Ἰωάν. Κάρσος.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου Δημοδιδασκάλων Ἐκπαιδ. Περιφερείας Χαλκίδος, συνελθὸν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 5ην Δεκεμβρίου 1957 ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ συνταξιούχου ἐκλεκτοῦ συναδέλφου Παναγιώτου Βοναπάρτη δοὺς ἐπὶ δεκαετηρίδας ὁλοκλήρους ἐμόρφωσε καὶ διεπαιδαγώγησε γενεὰς Ἑλληνοπαίδων ἀφοσιωθεὶς ψυχῇ τε καὶ σώματι στὴν Δημοτικὴν Ἐκπαίδευσιν

Ψηφίζει

α) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐκφορὰν τοῦ νεκροῦ.

β) Νὰ προσφέρῃ εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὀρφανοτροφεῖον δραχμὰς διακοσίας (200) ἀντὶ στεφάνου, εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος.

γ)Νὰ ἐκφράσῃ τὰ θερμάτου συλλυπητήρια πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου

δ) Ἀντίγραφον τοῦ παρόντος νὰ δοθῇ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος καὶ νὰ δημοσιευθῇ εἰς δύο τοπικὰς ἐφημερίδας καὶ εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος ΝΙΚ. ΚΩΛΕΤΣΟΣ
Ὁ Γραμματεὺς Δ ΓΚΛΙΑΤΗΣ
Τὰ Μέλη
Εὐάγ Παπαϊωάννου
Γεώργ. Νάνος, Πέτρος Ζησίου

—*Δωρεαὶ εἰς μνήμην*

Οἱ κ. κ. Κωνστ. Μαρμαρᾶς, Ἐφέτης, καὶ Δημ. Μαρμαρᾶς, Δικηγόρος, ἀπέστειλαν δραχ. 200 εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Χαλκίδος, καὶ δραχ. 200 εἰς τὸν σύλλογον «Μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» εἰς μνήμην τῶν θείων των Κυριακῆς Τζιβελέκου καὶ Ἀγγελικῆς Κωνσταντάκη.

ΕΝΑ ΕΥΓΕ ΣΤΟΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΓΕΩΠΟΝΟΝ ΙΣΤΙΑΙΑΣ

ΜΟΥΡΣΑΛΗ, 27)11)57. — Ἡ Ἐπαρχία Ἰστιαίας εἶναι ὑπερήφανος γιὰ τὸν Ἐπαρχιακό της γεωπόνον κ. Χρῆστον Τσάμην. Ἀκούραστος, δραστήριος καὶ γεμᾶτος καλωσύνη, πάντα συμβολεύει, πάντα ὁδηγεῖ, πάντα βοηθεῖ τοὺς γεωργοὺς ποὺ τοῦ ἔχουν τὴν ἀνάγκην. Ὅλοι μας τὸν ἐκτιμοῦμε, τὸν σεβόμεθα καὶ τὸν ἀγαποῦμε, γιατὶ οἱ ὁδηγίες του εἶναι πολύτιμες καὶ ἡ παρουσία του ἀνεκτίμητος. Σ' αὐτὸν χρεωστοῦμεν ἐφέτος τὴν ἀρίστην ποιότητα τοῦ ἐλαίου μας. Κατ' ἐπανάληψιν ὡμίλησε σ' ὅλα τὰ χωριὰ τῆς Ἐπαρχίας Ἰστιαίας καὶ συνεβούλευσεν ὅλους νὰ ψεκάσουν τὰ ἐλαιόδενδρά τους. Μᾶς ἐτόνισεν ὅτι, οἱ θυσίες ποὺ θὰ ὑποστοῦμεν, ἔναντι τοῦ κέρδους μας, θὰ εἶναι ἐλάχιστες. Ὅσοι τὸν ἀκούσαμε σήμερα χαιρόμεθα, διότι τὸ κέρδος ἀπὸ τὸν ψεκασμὸ ἦτο τεράστιο. Ἀπεναντίας δὲ ἐκεῖνοι ποὺ δὲν τὸν ἄκουσαν, σήμερα τρίβουν τὰ μάτια τους, διότι οὔτε οὗτοι μποροῦν νὰ ὑπολογίσουν τὴν καταστροφὴ ποὺ ἔπαθαν. Ἡ δρᾶσις τοῦ κ. Τσάμη εἶναι ποικίλη, εἶναι ὁ ἰδανικὸς τύπος τοῦ Γεωπόνου. Τέτοιοι ὑπάλληλοι τιμοῦν τὸν ἑαυτό τους καὶ τὴν ὑπηρεσία τους. Ἡ Γεωργικὴ Ὑπηρεσία Εὐβοίας κοντά σ' ἐμᾶς ἂς καυχηθῇ καὶ αὐτή, διότι ἔχει ἕναν τέτοιο εὐσυνείδητο καὶ δραστήριον ὑπάλληλον.

(Ἕνας Προόδευτ. Μουρσαλιώτης)

ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ

ΧΑΛΚΙΣ
25
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
1957

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ — ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΒΑΝΤΩΝ 48 — ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡ. 1,50 — ΕΤΟΣ 28ον — ΑΡΙΘ. 562

ΕΠΙ ΤΗι ΘΕΙΑι ΓΕΝΝΗΣΕΙ

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Τοῦ αἰδ. κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

Πρὶν ἀπὸ 1957 χρόνια κάτι τὸ μυστηριῶδες ἔλαβε χώραν πάνω στὴ γῆ. Ἴσως αὐτὸ νὰ ἦταν τὸ μεγαλύτερο μυστήριο στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Μιὰ Ἑβραία παρθένος ἔγινε μητέρα. Αὐτὸ ὅμως τὸ μυστήριο δὲν ἦταν νέο γιὰ κείνους ποὺ ἤξευραν τὶς προφητεῖες τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἐπερίμεναν κάτι τέτοιο νὰ συμβῇ. Γιατὶ 700 περίπου χρόνια, πρὶν νὰ γίνῃ, ὁ προφήτης Ἡσαΐας ἐμπνευσμένος ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου εἶπε τὰ ἑξῆς λόγια «Ἰδού, ἡ παρθένος θέλει συλλάβει καὶ γεννήσῃ υἱόν, καὶ θέλει κληθῇ τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ». (Ἡσαΐας ζ' 14). Λιγάκι ἀργότερα στὴν προφητεία του, ὁ Ἡσαΐας δίδει μερικὰ ὀνόματα ποὺ θὰ χαρακτηρίζουν τὸ μυστηριῶδες αὐτὸ βρέφος. «Καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ θέλει κληθῇ Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Ἄρχων εἰρήνης».

Τὸ πρόσωπο αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε πρὶν ἀπὸ 1957 χρόνια, ὑπῆρξε πραγματικὰ θαυμαστὸ στὴ ζωή του, θαυμαστὸ καὶ στὸ θάνατό του. Ἂν καὶ ἀπέθανε, ἐν τούτοις ζῇ. Ἔζησε μέσα στὰ περιωρισμένα σύνορα τῆς Παλαιστίνης καὶ ὅμως ἡ φήμη του δὲν ἔχει ὅρια σήμερα. Ἦταν τόσο πτωχός, ποὺ δὲν εἶχε ποῦ νὰ κλίνῃ τὴν κεφαλήν. Ἐταξίδευε πάνω σ' ἕνα δανεισμένο ζῶον. Τὴν θάλασσα καὶ τὶς λίμνες διέσχιζε ἐπὶ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἀνῆκε σὲ κάποιον ἄλλον. Ἡ μητέρα του δὲν εἶχε κἂν κρεββατάκι δικό της νὰ κοιμήσῃ τὸ βρέφος της. Τὸν ἔβαψαν στὸ μνῆμα ἄλλου. Ποτὲ του δὲν ἔγραψε οὔτε ἕνα βιβλίο, καὶ τὰ λόγια ποὺ ἐλάλησε καὶ ποὺ μετεδόθησαν γραπτῶς, μόνον ἕνα μικρὸ βιβλίο μποροῦν νὰ γεμίσουν. Καὶ ὅμως ἐὰν ὅλα τὰ βιβλία τὰ ὁποῖα ἐγράφησαν περὶ Αὐτοῦ συνελέγοντο, θὰ ἐγέμιζαν περισσότερες τῶν χιλίων βιβλιοθηκῶν μεγέθους τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀμερικανικῆς Βουλῆς.

Ὁ Θαυμαστὸς Χριστὸς δὲν ἔδρυσε σχολὴν διὰ τὴν διαιώνισιν τῶν διδασκαλιῶν Του καὶ ὅμως αἱ διδασκαλίαι Του ἐξακολουθοῦν νὰ κατέχουν τὴν πρώτην θέσιν.

Ποτὲ Του δὲν ἐσήκωσε ξίφος γιὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἑαυτόν Του, οὔτε διωργάνωσε στρατὸν ἢ ναυτικὸν καὶ ὅμως ἡ αὐτοκρατορία Του περιλαβάνει ἑκατομμύρια πιστῶν ἀκολούθων, ποὺ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀποθάνουν γι' Αὐτόν, ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη.

Ποτὲ Του δὲν ἐσπούδασε ἰατρικὴν καὶ ὅμως δι' Αὐτὸν δὲν ὑπῆρξεν ἀνίατος ἀσθένεια. Ἐθεράπευσεν ὅλους ὅσοι ἦλθον πρὸς Αὐτὸν καὶ τὸ καλὸ ἔργο ἀπ' ὅλα, τοὺς ἐθεράπευε δωρεάν.

Ὅταν ἦλθε στὸν κόσμο, ὁ κόσμος δὲν εἶχε τόπον, δι' Αὐτόν, δὲν τὸν ἤθελε, καὶ ὅμως ὅταν ἀπέθανε, ὁ ἥλιος ἐσκοτίσθη καὶ οἱ οὐρανοὶ ἐπένθησαν.

Ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ χρόνος μετριέται ἀπὸ τὸν χρόνο ἐκεῖνο, ποὺ ὁ Θαυμαστὸς ἀρισθεὶς ἔκαμε τὴν ἐμφάνισί Του ἐπάνω στὴ γῆ. Τὸ πᾶν χρονολογεῖται ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Θαυμαστῆς αὐτῆς γεννήσεως, τοῦ Θαυμαστοῦ αὐτοῦ Βρέφους.

Ποιὸς ἦταν Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος; Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά Του; Ἔχει ἐφθονίαν ὀνομάτων, ἄνω τῶν 200, τὰ ὁποῖα ὀνόματα εἶναι περιγραφικὰ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ χαρακτῆρος Του.

«Καὶ θέλει καλέσει τὸ ὄνομα αὐτὸ Ἰησοῦν. Οὗτος θέλει εἶσθαι Μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου θέλει ὀνομασθῇ». (Λουκᾶς α' 31, 38).

Ὅπως εἴπαμε ἀνωτέρω, ἑπτακόσια χρόνια πρὶν γεννηθῇ, ἐδόθησαν εἰς Αὐτὸν ἀπὸ τὸν προφήτη Ἡσαΐα διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πέντε ὀνόματα. Δὲν εἶναι δυνατὸν στὸ ἄρθρο μας αὐτὸ νὰ ἀσχοληθοῦμε μὲ ὅλα αὐτὰ τὰ πέντε ὀνόματα. Σταματοῦμε νὰ δοῦμε πρὸς στιγμὴν μόνον τὸ πρῶτο ὄνομα.

—ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ

Αὐτὸς ὁ τίτλος εἶναι μόνον ἕνας ἀπὸ τοὺς 256 ποὺ Τοῦ δίδονται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή. Μέσα στὸν κόσμο μας, ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα ποὺ μᾶς ὑποκινοῦν τὸν θαυμασμόν. Ἔχομε τὰ θαύματα τῆς φύσεως, τὰ θαύματα τῆς τέχνης, τὰ θαύματα τῶν ἐξαιρετικῶν προσώπων, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν θαῦμα, διότι Αὐτὸς εἶναι ὁ ὑπερφυσικὸς Χριστός, γιατὶ ἐγεννήθη ὑπερφυσικά, ἀπέθανε ὑπερφυσικὰ καὶ ἀνέστη ὑπερφυσικά. Αὐτὸς εἶναι τὸ μεγαλύτερο θαῦμα τοῦ κόσμου. Ὅσον μυστηριώδης καὶ θαυμαστὴ ὑπῆρξεν ἡ γέννησίς Του! Χριστοῦ εἰσέλθη στὸν κόσμο προϋπῆρχε ὄχι ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὡς Θεὸς καὶ τώρα ποὺ εἰσέρχεται μέσα στὸν κόσμο, διατηρεῖ μὲν τὴν θείαν Του φύσιν, ἀλλὰ λαμβάνει ἐπὶ προσθέτως καὶ ἑκουσίως τὴν ἀνθρωπίνην Του φύσιν. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἦταν ταὐτοχρόνως ἕνα ἀδύνατον Βρέφος καὶ ὅμως ὁ Διοικητὴς τοῦ κόσμου.

Ὑπῆρξε ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ εἰς τὸν θάνατον, διότι διὰ τοῦ θανάτου Του ἐγένετο ἡ συμφιλίωσις μεταξὺ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου. Συνήθως ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸν θάνατόν του τελειώνει τὸ ἔργον τῆς ζωῆς του, ἀλλὰ διὰ τοῦ θανάτου Του ὁ Χριστός, ἁπλῶς ἤρχισε τὸ ἔργον διὰ τὸ ὁποῖον ἦλθε στὴν γῆ δηλαδὴ τὴν συμφιλίωσι τοῦ Θεοῦ μετὰ ταῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸς ἦταν θαυμαστός, γιατὶ ἐξέλιξε μᾶλλον τὸν θάνατον παρὰ τὴν ζωὴν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔγινε διὰ τοῦ θανάτου Του, δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ διὰ τῆς ζωῆς Του.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἀνάστασίν Του, διότι ὁ τάφος δὲν μποροῦσε νὰ Τὸν κρατήσῃ εἶναι ὁ μόνος στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος, ὁ Ὁποῖος ἀπέθανε καὶ ἀνέστη γιὰ νὰ μὴν ἀποθάνῃ καὶ πάλιν.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ὑπῆρξε κατὰ τὴν ἀνάληψίν Του, ὁπότε ἡ ὑπερφυσικότης Του παρεβίασε τὸν φυσικὸν νόμον τῆς βαρύτητος, γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς στὴν δόξαν, τὴν ὁποίαν ἑκουσίως ἐγκατάλειψε γιὰ νὰ σώσῃ σὲ κι' ἐμένα ἀπὸ τὴν ἁμαρτία μας.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ εἶναι ὁ Χριστός, γιατὶ θαυμαστὴ θὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπιστροφή Του στὴ γῆ αὐτή, ὅταν ἔλθῃ ἐν ταῖς νεφέλαις.

(Συνέχεια εἰς τὸν 2αν Σελίδα)

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ
κ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ Π. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

Ἀπευθύνει πρὸς ἅπαντας τοὺς συμπολίτας Χαλκιδεῖς ἀπουδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκωνται τὰς καλλιτέρας εὐχάς του ἐπὶ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων, διὰ δὲ τὸ Νέον Ἔτος 1958 ὅπως ἀποβῇ τοῦτο φορεὺς πάσης εὐτυχίας καὶ ἀγαθῶν δι' αὐτούς, διὰ τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τὴν ΠΑΤΡΙΔΑ.

ΘΡΗΣΚΕΙΑ! ΓΛΥΚΕΙΑ ΜΑΝΝΑ!

Χαρμόσυνα σημαίνουν οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν τὰς Ἁγίας Ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων.

Εἰς τὴν φαντασίαν μας ζωντανεύει καὶ πάλιν τὸ σπήλαιον τῆς Βηθλεὲμ μὲ τὸ Θεῖον Βρέφος, τοὺς βοσκοὺς καὶ τοὺς Μάγους, τὸ καταυγάζον τὸ στερέωμα λαμπρὸν ἄστρον καὶ τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ ἀγγέλους.

Συνεπαρμένη ἡ φαντασία μας ἀπὸ τὰ συμβαίνοντα τὴν ἁγίαν καὶ γεμάτην μυστήρια καὶ μάγια νύκτα τῶν Χριστουγέννων, προχωρεῖ, φθάνει καὶ σταματᾷ ἐκστατικὴ πρὸ τοῦ θαύματος τοῦ Ἰορδάνου. Τὰ νερὰ τοῦ ποταμοῦ ἀνατραμμένα! Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ὡς λευκὴ περιστερὰ πιερουγίζει εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ βαπτιζομένου Χριστοῦ! Καὶ ἡ βροντώδης φωνὴ τοῦ Κυρίου δηλοῖ κατηγορηματικῶς τὴν Θείαν φύσιν τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός...».

Καὶ ὁ χαρμόσυνος ἦχος τῆς καμπάνας, ποὺ καλεῖ τοὺς χριστιανοὺς εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῶν μεγάλων αὐτῶν ἑορτῶν τῆς Χριστιανωσύνης, ἀποτελεῖ τὸ ἔνσουμα ποὺ ξυροδοτεῖ καὶ ἠλεκτρίζει τὴν φαντασίαν μας διὰ νὰ συλλάβῃ ὅλην τὴν μυστηριώδη μεγαλοπρέπειαν τῆς Γεννήσεως καὶ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Θεανθρώπου.

Μέσα εἰς τὴν πανηγυρικὴν καὶ πλήρη θείας ἀνατάσεως ἀτμόσφαιραν τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Γεννήσεως καὶ τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ χριστιανὸς προσέρχεται, ἐπὶ αἰῶνας, εἰς τὸν «Οἶκον τοῦ Κυρίου» μὲ ἠλεκτρισμένην φαντασίαν καὶ καρδίαν πλημμυρισμένην ἀπὸ βαθεῖαν πίστι καὶ ἀντλεῖ ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον.

Ἐφέτος, ποὺ ἡ καρδία ὅλων μας κυριαρχεῖται καὶ καταιρύχεται ἐντόνως ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν διὰ τὴν τύχην τοῦ κόσμου, ὁ χριστιανὸς αἰσθάνεται ἐπιτακτικωτέραν τὴν ἀνάγκην τοῦ ἐκκλησιασμοῦ. Ἡ τρομαγμένη καρδία του εὑρίσκει ἐκεῖ ἀσφάλειαν. Γαληνεύει καὶ δέεται εἰς τὸν Γεννηθέντα καὶ Βαπτισθέντα Χριστὸν νὰ ὁδηγήσῃ τὸ πνεῦμα τῶν ἀνθρώπων «.. ἐν γῇ εὐθείᾳ ....» καὶ νὰ χαρίσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν Θείαν Χάριν.

Καὶ ἀπὸ τὸ Θεῖον φῶς τῆς Βηθλεέμ, τὸ φῶς τοῦ Χριστιανισμοῦ, ποὺ διέλυσε τὰ πυκνὰ σκότη τοῦ εἰδωλολατρισμοῦ καὶ κατηύγασε μὲ τὰ φιλοσοφημένα δόγματά του τὴν καλλιεργημένην πνευματικὰ ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν φιλοσοφίαν ἀνθρωπότητα, ἀντλεῖ καὶ πάλιν ἐλπίδα διὰ τὸ μέλλον!

Θρησκεία! Γλυκειὰ μάννα! Τί ὄμορφη δίνεις ἐσὺ λαλιὰ καὶ στὴν καμπάνα!

. . . . . .

Πόσες ἐκεῖνος ὁ Σταυρὸς ἀπ' τὰ καμπαναριά μας χύνει βαθειά μας στὴν ψυχὴ γλυκές, χρυσὲς ἐλπίδες!

Ἡ ψυχὴ τοῦ Κώστα Κρυστάλλη, τοῦ ψάλτου τῆς ξενιτειᾶς καὶ τῆς γοητείας τοῦ ὑπαίθρου, πόσην χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν δοκιμάζει ἀπὸ τὴν δικαίωσιν τῶν ἄνω στίχων του!

Ἀναστάσιος Ἀντ. Μάκρας
Δημοδιδάσκαλος

ΤΟ ΕΚΚΛ. ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

Ἀποφάσει τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κου Γρηγορίου καὶ εἰς ἀναγνώρισιν τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καρυστίας Κου Χρυσοστόμου, τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον θὰ εἶναι κοινὸν διὰ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις Χαλκίδος καὶ Καρυστίας καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας θὰ ἔχῃ τὴν Γεν. Διεύθυνσιν.

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΜΑΣ

Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Θεόκλητος, ἀπέστειλεν πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην μας κ. κ. Γρηγόριον ἑκατὸν (100). κλινοσκεπάσματα (κουβέρτες) διὰ τοὺς τροφίμους τοῦ Ἐκκλησ. Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος.

ΗΘΕΝΙΚΗ ΦΩΝΗ,

Σᾶς εὔχεται: «Καλὰ Χριστούγεννα» καὶ νὰ διέλθητε τὸ ἐλευσόμενον Νέον Ἔτος «μὲ ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν.

ΣΤΟ ΦΤΕΡΟ

Ἦλθαν καὶ τὰ Χριστούγεννα.

—Εἰς τοὺς Χριστιανούς, ποὺ γιορτάζουν αὐτὴ τὴ μέρα, εὔχομαι «Χρόνια Πολλά», εἰς δὲ τοὺς ἀχρήστους, νὰ γίνουν χρηστοί!».

—Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, κατὰ τὸ ὁποῖον 33 Ἔθνη ἐψήφισαν ὑπέρ, 18 κατὰ καὶ 27 ἀπέσχον, ἐπιβάλλεται ἡ μετονομασία τοῦ Ο.Η.Ε. εἰς Ο.Δ.Ε:

—Δηλαδή, ἀπὸ Ὀργανισμὸς Ἡνωμένων Ἐθνῶν, εἰς Ὀργανισμὸν Διηρημένων Ἐθνῶν.

—Κι' ἀπὸ ἕνα τέτοιο Ὀργανισμὸ τί νὰ περιμένῃ κάθε ἀδικούμενο Κράτος ἢ Λαὸς ποὺ θὰ προσφύγῃ σ' αὐτόν;

—Τὸ καλύτερο ποὺ ἔχει νὰ κάμῃ, κάθε κράτος, ποὺ ἀποτελεῖ μέλος τῆς νέας αὐτηνῆς Ἀμφικτυονίας τῶν Ἐθνῶν, εἶναι νὰ τὰ «μαζέψῃ» καὶ νὰ φύγῃ ἀπ' ἐκεῖ.

Ἀλλοιῶς θἄναι κορόϊδο καὶ ἄσκοπα θὰ πληρώνει τὰ κουτιάτικα.....

—Τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρείας Κυβερνήσεως, ἐνῷ πρόθυμα ἀπαντᾷ στὰ σχόλια τῆς ἐφημερίδος μας, τηρεῖ σιγὴν ἰχθύος εἰς τὰ σχόλιά μας γιὰ τὴν παρανομία τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Οἰκισμοῦ.

—Γιατί; Τόσα πολλά..... ἀγκάθια ἔχει ὁ κ. Τριανταφυλλάκος καὶ ἀποφεύγει νὰ τὸν θίξῃ ὁ κ. Τσάτσος;

—Μᾶς γράφουν ἀπὸ τὸν Βόλο, ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἔκλεισε τὴν Μονὴ Ξενιᾶς.

—Δὲν ξένιασε ὅμως, μ' αὐτό, ἀλλὰ σφράγισε καὶ τὰ γραφεῖα τῆς Μητροπόλεώς του γιὰ νὰ μὴ τρῶνε συνεχῶς, χωρὶς νὰ τὸν λογαριάζουν, οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι!.....

—Στὸ Συκάμινο τοῦ Ὡρωποῦ, ὁ Κων. Πατραμάνης, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ πατρομανήσῃ τὸν πενθερό του Ἀνασ. Θάνο, τὸν ἐκτύπησε ἐπανειλημμένως μὲ τὴν ἀξίνη καὶ τὸν ἐτραυμάτισε.

—Εὐτυχῶς ὁ Θάνος δὲν ἔθανεν. Μόνον ὁ Πατραμάνης, ὁ περιπατῶν τώρα στὰ βουνά, ἔχει περιπέτειαν.

—Ὁ 20ετὴς ἄνεργος Γ. Βινέρης ἀπήγαγε, στὴν Τρί-

πολι, τὴν 18ετίδα νοσοκόμο Σταυρούλαν Καλασούντα, τραγουδῶντας τό :

«Τρελλή μου νοσοκόμα,
θὰ μὲ παιδεύῃς ἀκόμα :
Θὲ νὰ σὲ κάμω ταῖρι,
χρυσό μου περιστέρι».

—Ἄχ, καϋμένε Βενέρη. Ἡ νοσοκόμα δὲν εἶναι περιστέρι νὰ τραφῇ μὲ βότσαλα καὶ κεχρί.

—Χρειάζεται τόσο πολὺ φαγί, ποὺ κ' ἐσένα ὁλόκληρο νὰ φάγῃ, πάλι δὲν θὰ χορτάσῃ !... Ζ.

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης Σελίδος

διὰ νὰ παραλάβῃ τὴν νύμφην πρὸς τὸν ἑαυτόν Του, δηλαδὴ τὴν ἐκκλησίαν τῶν λυτρωμένων καὶ σεσωσμένων ἐκείνων τέκνων Του, γιὰ νὰ εἶναι μαζί Του γιὰ πάντα.

ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ὑπῆρξεν ὁ Χριστὸς εἰς τὸν χαρακτῆρά Του. Ὑπῆρξε ὁ μόνος ἀναμάρτητος ἄνθρωπος ποὺ ἐπάτησε ποτὲ τὸ χῶμα τῆς γῆς αὐτῆς. Πάντοτε προσηύχετο γιὰ τὴν συγχώρησιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἄλλων, «Πάτερ, συγχώρησον αὐτούς», ποτέ Του ὅμως δὲν προσευχήθη διὰ τὴν συγχώρησιν τοῦ ἑαυτοῦ Του ἢ τῶν δικῶν Του ἁμαρτιῶν, διότι δὲν εἶχεν ἁμαρτίαν. Κανεὶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν Του, ἄσχετο πόσο μεγάλη ὑπῆρξε ἡ ἔχθρα των ἐναντίον Του, δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν κατηγορήσῃ διὰ τὴν ἁμαρτωλότητά Του. Τὸν κατηγόρησαν ὅτι συνέτρωγε μὲ τοὺς ἁμαρτωλούς, ὅτι ἐπέτρεψε εἰς τὴν ἁμαρτωλὴ γυναίκα νὰ ἐγγίσῃ τὸν μανδύαν Του, ὅτι ἀγαποποιοῦσε τὸ Σάββατον, ἀλλὰ ποτὲ ὡς διὰ πράττοντα ἁμαρτίαν. Στάθηκε μπροστὰ εἰς τοὺς ἐχθρούς Του καὶ τοὺς εἶπε: «Ποῖος ἀπὸ σᾶς μὲ ἐλέγχει περὶ ἁμαρτίας;».

Ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε θαυμαστὸς εἰς τὴν διδασκαλίαν Του, ἡ ὁποία εἶχε βάθος, εἶχε ἐξουσίαν καὶ εἶχε ἠθικὴν ἀξίαν. Ὅταν τὰ ὄργανα τοῦ νόμου πῆγαν νὰ Τὸν συλλάβουν ἐπέστρεψαν χωρὶς Αὐτόν. Τί εἶπαν; Τί δικαιολογία ἔδωσαν; Εἶπαν ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν ἐχρησιμοποίησε καμμιὰ βία, ἀλλὰ τοὺς ἔκαμαν τόση μεγάλα ἐντύπωσι τὰ λόγια Του, ὥστε εἶπαν, «Οὐδεὶς ἐλάλησε ποτὲ ὡς Οὗτος». Εἶδε καὶ μεῖς σήμερο, ποὺ ἑορτάζουμε τὴν γέννησίν Του, νὰ εἴχαμε τὸ προνόμιον νὰ Τὸν ἀκούσωμε σήμερον.

Ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε Θαυμαστὸς εἰς τὰ ἔργα Του. Δὲν ἐδιοικεῖτο ἢ ἐφέρετο ὑπὸ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως, ἀλλὰ ἦταν Κύριος ἐπὶ τῶν δυνάμεων τῆς φύσεως Αὐτὸς ἔδωσε ὅρασιν εἰς τοὺς τυφλούς, φωνὴν εἰς τοὺς βωβούς, λογικὴν εἰς τοὺς ἐλαφρόνους, ἐθεράπευσε τοὺς ἀσθενεῖς καὶ ἤγειρε τοὺς νεκρούς. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ λέμε ὅτι τὰ θαύματά Του εἶναι φυσικαὶ ἀδυναμίαι, διότι Αὐτὸς δὲν ἔκανε τὰ θαύματα αὐτὰ διὰ τῆς φυσικῆς Του δυνάμεως, ἀλλὰ διὰ τῆς ὑπερφυσικῆς Του. Δὲν ἦτο ἡ ἀνθρωπίνη του φύσις, ἡ ὁποία ἐνήργει τὰ θαύματά του, ἀλλὰ ἡ θεία Του φύσις, ἡ ὁποία συνυπῆρχε μὲ τὴν ἀνθρωπίνην, ἐνῷ ἦτο ἐδῶ κάτω στὴ γῆ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ Χριστὸς ποὺ ἦλθε εἰς τὴν γῆν, μὲ ὑπερφυσικὸν τρόπον, διὰ νὰ νὰ σώσῃ τὸ ἀνθρώπινο γένος ἀπὸ τὴν καταστροφήν, ὅπου ὁδηγεῖτο, καὶ νὰ ὑψώσῃ τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν θέσιν εἰς τὴν ὁποίαν τὸν προώριζεν ὁ Θεός. Ἡ δύναμίς του ἡ ὑπερφυσικὴ καὶ ἡ ἀγάπη του ἡ ἀνέκφραστος, ἐνηργησαν ἐπὶ τῶν πεπτωκότων τῆς ἀνθρωπότητος, ὅσον κανεὶς ἄλλος καὶ ὅλοι μαζὶ οἱ σοφοί, οἱ εὐεργέται καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες εἰς τὴν ἱστορίαν. Χάρις εἰς Αὐτὸν οἱ λαοί, ὅσοι Τὸν ἐδέχθησαν, ἐπραγματοποίησαν ἅλματα γιγαντιαῖα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἐπιστήμης, τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ τὰ χειρότερον ὁ Χριστὸς ἔδωσε τὴν λύτρωσιν τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον εἰς ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ὅλων τῶν μετὰ Χριστὸν αἰώνων.

Καὶ τώρα, καθὼς ἑορτάζομεν τὴν ἐπέτειον τῆς θαυμαστῆς γεννήσεώς Του, μέσα εἰς ἕνα κόσμον βυθισμένον εἰς τὸ χάος τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀπελπισίας, ἂς στραφῶμεν εἰς Αὐτόν, μὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν μας, διότι εἶναι ὁ μόνος ποὺ διδει πίστιν, ἐλπίδα καὶ θάρρος. Ὁ μόνος ποὺ χαρίζει εἰρήνην, ἐλευθερίαν καὶ χαράν. Ὁ μόνος ποὺ σώζει διὰ τῆς ὑπερφυσικῆς Του δυνάμεως. Εἶναι ὁ Θαυμαστὸς Χριστός, ὁ Σωτὴρ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους !

ΣΠΥΡΟΣ ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς «Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς διὰ τοὺς Ἕλληνας» καὶ ταχτικὸς συνεργάτης μας αἰδ. κ. Σπῦρος Ζωδιάτης, εὔχεται ὅπως ὁ Χριστὸς γίνῃ ὁ Σωτὴρ ὅλων ἐκείνων ποὺ ἀναγιγνώσκουν τὰς εἰς τὴν «Ἐθνικὴν Φωνὴν» θρησκευτικὰς συνεργασίας του. Τοὺς ἀφιερώνει εἰς τὴν χάριν τοῦ Κυρίου μας καὶ τοὺς εὔχεται «Καλὰ Χριστούγεννα καὶ Εὐτυχισμένον τὸν Καινούργιο Χρόνο».

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΕΥΧΗΤΗΡΙΟΝ

Ὁ Χριστιανικός, Μορφωτικὸς καὶ Φιλανθρωπικὸς Σύλλογος «Ἡ μεταμόρφωσις τοῦ Σωτῆρος» εὐχαριστεῖ θερμῶς ἁπάσας τὰς Ἀρχὰς καὶ Ὀργανισμοὺς ἡμεδαπῆς καὶ ἀλλοδαπῆς, ὡς καὶ τοὺς πολυπληθεῖς κακτικοὺς καὶ ἐκτάκτους συνδρομητάς του διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πολύτιμον συνδρομήν των κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος καὶ παρακαλεῖ ὅπως εὐαρεστηθῶσι νὰ συνεχίσωσι καὶ ἐπαυξήσωσι ταύτην, παροτρύνοντες ἐν ταὐτῷ καὶ ἄλλους νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί, διὰ νὰ αὐξήσῃ ἔτι περισσότερον τὴν δραστηριότητά του εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τοὺς προβλεπομένους ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ του καὶ εὔχεται ὁλοψύχως Καλὰ Ἑορτὰς μὲ εὐτυχισμένον τὸ ἐπερχόμενον ἔτος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ Ὁμοσπονδία Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Εὐβοίας, γνωρίζει πρὸς ἅπαντας τοὺς Ἐπαγγελματίας, Βιοτέχνας καὶ Ἐμπορους τῆς δυνάμεώς της, ὅτι ὁ Γραμματεὺς τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ Πρόεδρος τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τοῦ Νομοῦ μας κ. Δημήτριος Σκούρας εἶναι εἰς τὴν διάθεσιν ἁπάντων διὰ πᾶσαν γενικὴν λύσιν ζητημάτων των ὡς καὶ δι' ἀτομικὰς ἑνὸς ἑκάστου ἐξυπηρετήσεις.

(Ἐκ τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελμ. καὶ Βιοτεχνῶν Εὐβοίας)

Η ΕΝΘΡΟΝΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΑΣ

Παρουσίᾳ τῶν Ἀρχῶν καὶ χιλιάδων λαοῦ τῆς Κύμης καὶ τῶν χωρίων τῆς περιφερείας της, ἐγένετο ἐν πανηγυρικῇ τελετῇ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἡ ἐνθρόνισις, εἰς τὸν ἐκεῖ Μητροπολιτικὸν Ναόν, τοῦ νέου Ποιμενάρχου Καρυστίας καὶ Σκύρου », κ. Χρυσοστόμου.

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

ΑΝΩΝ. ΒΙΟΜΗΧ. ΕΤΑΙΡΙΑ
«Ο. ΔΑΡΙΓΚ καὶ Σια»
Ἕδρα Χαλκίς

Χαλκίς 20 Δεκεμβρίου 1957

Πρὸς

Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καρυστίας καὶ Σκύρου κ. κ. Χρυσόστομον ὡς Πρόεδρον τοῦ ἐνταῦθα Ἐκκλησιαστικοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος

Ἐντεῦθα

Σεβασμιώτατε,

Ἐμπλέοι χαρᾶς καὶ βαθύτατα συγκεκινημένοι ἐξ ἀγαλλιάσεως, ἐπὶ τῇ τιμητικῇ καὶ ἐπαύξῃ ἐκλογῇ Ὑμῶν ὡς Ἀρχιερέως καὶ ἐπὶ τῇ ἀναρρήσει Ὑμῶν εἰς τὸν Ἱστορικὸν θρόνον τῆς ἁγιωτάτης Μητροπόλεως Καρυστίας καὶ Σκύρου, ἐξ ὅλης καρδίας πρὸς τιμὴν Ὑμῶν καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ὀρφανῶν, ἐπὶ τοῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων, τὰ ὁποῖα τόσον στοργικῶς εἶναι τοῖς πᾶσιν γνωστὸν ὅτι ἐκηδεμονεύσατε πατρικῶς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον καὶ ἐλπίζοντες ὅτι καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ εἶσθε Ὑμεῖς πατὴρ αὐτῶν, προσφέρομεν τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν πεντήκοντα χιλιάδων (50.000) διὸ τῆς ἐσωκλείστου ὑπ' ἀριθ. Ε. 726760]20ῆς Δεκεμβρίου 1957 ἐπιταγῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Ἑλλάδος καὶ Ἀθηνῶν.

Ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ τιμὴ πρὸς Ὑμᾶς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀμέριστος καὶ εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς ὅπως ὁ Κύριος Σᾶς μακροημερεύσῃ καὶ σᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὸ βαρὺ ἔργον ὅπερ ἀνελάβατε, καθιστῶντες πρὸς τὴν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα γνωστὸν ὅτι πάντοτε θὰ εἴμεθα συμπαραστάται τοῦ ἔργου Σας.

Μετὰ βαθυτάτου Σεβασμοῦ
Α. ΒΙΟΜ. ΕΤ
«Ο. ΔΑΡΙΓΚ καὶ Σια»
Θ. ΣΑΡΡΗΣ

—Ὁ «Πανευβοϊκὸς Ἁλιευτικὸς Συνεταιρισμὸς Ἰδιοκτητῶν Μηχανοκινήτου Ἁλιείας Μηχανοτρατῶν Γρί — Γρί» προσέφερεν ὑπὲρ τοῦ Ἐκκλ. Ὀρφανοτροφείου Χαλκίδος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν χιλίων (1000), ἀντὶ ἀρτοκλασίας ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ἑορτῇ του, τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ

Ἀριθ. 10303

Ἐν Χαλκίδι τῇ 24 Δ)βρίου 1957

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Δοθείσης μείζονος προσφορᾶς 3 ο|ο ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς διεξαχθείσης δημοπρασίας διὰ τὴν ἐκμίσθωσιν τῶν δικαιωμάτων χρήσεως χώρων Δημοτικῆς Ἀγορᾶς καὶ κοινοχρήστων τοιούτων πέριξ αὐτῆς (τοπικὸ), ἡ δημοπρασία ἐπαναλαμβάνεται τὴν 30ὴν τρ. μηνὸς ἡμέραν Δευτέραν καὶ ἀπὸ ὥρας 12—12,30' μ. μ. ἐν τῷ Δημαρχιακῷ Καταστήματι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀντιπροσφέραντος Ἰωάννου Ράνου καὶ μὲ ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς τὸ ὑπ' αὐτοῦ προσφερθὲν ποσὸν τῶν δρχ. 87 550.

Ὁ Δήμαρχος
Ἀντώνιος Π. Μαργαρίτης

Ἐπέστρεψεν
Ὁ κ. Βογιατζῆς

Προχθὲς ἐπέστρεψεν ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀεροπορικῶς ὁ τέως ὑπουργὸς καὶ βουλευτὴς Εὐβοίας κ. Γεωρ. Βογιατζῆς, ὅπου εἶχεν μεταβῇ ὡς μέλος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀντιπροσωπείας παρὰ τῷ ΟΗΕ διὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Κυπριακοῦ.

ΣΠΙΤΙΑ — Κτίζονται σπίτια στὴ Χαλκίδα ἀπὸ ἰδιοκτήτων οἰκοπέδων μὲ 500δράχμους ἀτόκους μηνιαίας δόσεις. Πληροφορίες παρὰ τῷ κ. Παντελῇ Πόγκα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Γάμοι

Ἐτελέσθησαν ἐν Ν. Ἀρτάκῃ οἱ γάμοι τοῦ κ. Στυλιανοῦ Κ. Κουτουλῆ μετὰ τῆς δίδος Νίκης Βασ. Ζάρου καὶ τοῦ κ. Δημητρίου Τάρλα μετὰ τῆς δίδος Ἀγαθῆς Ἀποσ. Σέληνα.

Ι. ΡΙΖΟΣ

ΠΕΝΘΗ

Εἰς ὥριμον ἡλικίαν ἐγκατέλειψε τὰ ἐγκόσμια ἡ σεβαστὴ συμπολίτις οἰκοδέσποινα Ἀσπασία Ἀντ. Μουσιάκα.

—Ἀπεδήμησεν πρὸς Κύριον ὁ ἐφημέριος Πούρνου, Ἀρχιμ. Βασίλειος Γερασμάνης, ἐκ Βασιλικοῦ.

—Ἐξεμέτρησεν τὴν ζωὴν ἐν Ψαχνοῖς ἡ σεβαστὴ δέσποινα Βικτωρίᾳ Κων. Γκανᾶ.

—Ἀπεβίωσεν αἰφνιδίως ἐν Ν. Ἀρτάκῃ ὁ Δημήτριος Βογιατζόγλου ἢ Μετιλῆς.

—Ἀπέθανεν καὶ ἐκηδεύθη εἰς Γαβαλᾶ—Ἀλιβερίου ὁ Νικόλαος Ρουμελιώτης.

—Εἰς προχωρημένην ἡλικίαν ἐκοιμήθη τὸν ὕπνον τῆς αἰωνιότητος ὁ σεβαστὸς συμπολίτης Μηνᾶς Τσακιρίδης.

—Προώρως σχεδὸν ἐγκατέλειψε τὴν πρόσκαιρον ζωὴν ὁ συμπολίτης Μιχαὴλ Χατζηνικολαΐδης συντοῦχος καθηγητής.

Τοὺς οἰκείους τῶν μετασταντων θερμῶς συλυπούμεθα.

Διευθυντὴς — Ἰδιοκτήτης
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Γ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ
Κατοικία Κυδωνιῶν 22
Γραφεῖα Ἀθηνῶν : Λήμνου 24
Οἰκον Δ)ντὴς: Ε.Π.ΚΑΛΦΕΛΗΣ

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
Εὐάγγελος Π. Πετρουζέλης
Κατοικία Κατσικογιαννη ἀρ. 13

Ταξιδεύετε
μὲ τὸ ἀσύγκριτον
Ὄλυμπία
25.000 ΤΟΝΝΩΝ ΝΑΥΠΗΓΗΣΕΩΣ 1953 ΤΑΧΥΤΗΤΟΣ 21 ΜΙΛΙΩΝ
Τὸ μεγαλύτερον, νεώτερον, ταχύτερον πολυτελέστερον Ἑλληνικὸν Ὑπερωκεάνιον
GREEK LINE
γιὰ ΚΑΝΑΔΑ - ΑΜΕΡΙΚΗΝ
★ Τὸ ΟΛΥΜΠΙΑ προσφέρει εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς ἐπιβάτας του πρωτοφανεῖς ἀνέσεις καὶ πολυτέλειαν.
☆ 27 αἴθουσαι ψυχαγωγίας, σαλόνια, αἴθουσαι χοροῦ, 5 μπάρ, μιὰ ταβέρνα, δύο ὀρχήστραι, ἀναγνωστήρια, βιβλιοθῆκαι, αἴθουσαι παιχνιδίων, γυμναστήρια, τρεῖς κολυμβητικαὶ πισίναι, καταστήματα, κομμωτήρια, κινηματογράφος, αἴθουσαι γιὰ τὰ παιδιά, καθημερινὰ λουκούλλεια γεύματα.
Ἕνα ταξίδι μὲ τὸ «Ὄλυμπια» ἀποτελεῖ ἀλησμόνητη ἀπόλαυσι τοῦ βίου σας.
ΓΕΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
17-19 ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - Τηλ. 470-271
Δι' εἰσιτήρια καὶ δι' ἐξασφάλισιν θέσεων ἀπευθύνθητε εἰς ὅλα τὰ ἀναγνωρισμένα Γραφεῖα Ταξιδίων καὶ Μεταναστεύσεως